

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU CERCETARE
ȘTIINȚIFICĂ ȘI INOVARE

**INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE
ÎN SILVICULTURĂ "MARIN DRĂCEA"**

Cod de înregistrare fiscală RO 2607964/1992

B-dul Eroilor, nr. 128, Voluntari, cod postal 077190

Tel/fax: 021/3503245; 021/3503238; 0744 314700; 0722 541280

http://www.icas.ro; e_mail: icas@icas.ro; e_mail: organizare.icas@yahoo.com

Nr. Certificat: 01688
ISO 14001: 2004

**STUDIUL PENTRU EVALUAREA ADECVATĂ
A EFECTELOR POTENȚIALE ASUPRA
ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE
INTERES COMUNITAR DIN CADRUL**

OCOLULUI SILVIC BABADAG

DIRECȚIA SILVICĂ TULCEA

JUDEȚUL TULCEA

2016

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU CERCETARE
ȘTIINȚIFICĂ ȘI INOVARE
INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE
ÎN SILVICULTURĂ "MARIN DRĂCEA"
Cod de înregistrare fiscală RO 2607964/1992

B-dul Eroilor, nr. 128, Voluntari, cod postal 077190
Tel/fax: 021/3503245; 021/3503238; 0744 314700; 0722 541280
<http://www.icas.ro>; e_mail: icas@icas.ro; e_mail: organizare.icas@yahoo.com

STUDIUL PENTRU EVALUAREA ADECVATĂ A EFECTELOR POTENȚIALE ASUPRA ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR DIN CADRUL

OCOLULUI SILVIC BABADAG

DIRECȚIA SILVICĂ TULCEA

JUDEȚUL TULCEA

Director Tehnic,

Ing. Florin Achim

Întocmit,

Ing. Radu Brătescu

2016

A. INFORMAȚII PRIVIND PLANUL SUPUS APROBĂRII.

A.0. Legislația utilizată și glosar de termeni utilizați în proiect.

A.0.1. Legislație românească privind evaluarea de mediu pentru planuri/programe, stabilirea ariilor naturale protejate, amenajarea pădurilor.

OUG nr. 195/2005 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265 /2006 cu modificările și completările ulterioare privind protecția mediului.

Ordin nr. 995 din 21/09/2006 pentru aprobarea listei planurilor și programelor care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, Publicat în Monitorul Oficial nr. 812 din 03/10/2006.

HG nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a a evaluării de mediu pentru planuri și programe și cu recomandările cuprinse în Manualul pentru aplicarea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe elaborat de Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, împreună cu Agenția Națională de Protecția Mediului (M. Of., Partea I nr. 707 din 05/08/2004).

Lege nr. 18 din 19/02/1991, Legea Fondului Funciar nr. 18/1991, Publicat în Monitorul Oficial nr. 1 din 05/01/1998.

Lege nr. 5 din 06/03/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate. Publicat în Monitorul Oficial nr. 152 din 12/04/2000.

Lege nr. 46 din 19/03/2008 privind Codul Silvic, Publicat în Monitorul Oficial nr. 238 din 27/03/2008 și **Ordonanța de Urgență nr. 193 din 25/11/2008** privind modificarea și completarea art. 37 și 39 din legea nr. 46/2008 - Codul silvic, Publicat în Monitorul oficial nr. 825 din 08/12/2008.

Lege nr. 193 din 27/05/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2008 privind modificarea și completarea art. 37 și 39 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, Publicat în Monitorul Oficial nr. 365 din 01/06/2009.

Hotărâre nr. 229 din 04/03/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și **Regulamentul din 04/03/2009** de organizare și funcționare a Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, Publicat în Monitorul Oficial nr. 162 din 16/03/2009.

Lege nr. 347 din 14/07/2004 - Legea muntelui, Publicat în Monitorul Oficial nr. 670 din 26/07/2004.

Ordonanța de urgență nr. 21 din 27/02/2008 pentru modificarea Legii muntelui nr. 347/2004, Publicat în Monitorul Oficial nr. 173 din 06/03/2008.

Hotărâre nr. 1284 din 24/10/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Publicat în Monitorul Oficial nr. 739 din 31/10/2007.

Ordin nr. 1964 din 13/12/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Publicat în Monitorul Oficial nr. 98 din 07/02/2008.

Ordin nr. 2387 din 29/09/2011 pentru modificarea **Ordinului nr. 1964 din 13/12/2007** privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Publicat în Monitorul Oficial nr. 846 din 29/11/2011.

Ordin nr. 1338 din 23/10/2008 privind procedura de emitere a avizului Natura 2000, Publicat în Monitorul Oficial nr. 738 din 31/10/2008.

Ordonanța de urgență nr. 154 din 12/11/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, Publicat în Monitorul Oficial nr. 787 din 25/11/2008.

Ordin nr. 207 din 2006 pentru aprobarea Conținutului formularului standard Natura 2000 stabilit de Comisia Europeană prin Decizia 97/266/EC, prevăzut în anexa nr. 1 și manualul de completare al formularului standard.

Ordin nr. 1540 din 3 iunie 2011 pentru aprobarea Normelor privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național.

Ordonanța de Urgență nr. 11 din 2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere.

A.0.2. Glosar de termeni conform legislației de mediu.

Planuri, programe și proiecte – planurile, programele și proiectele, inclusiv cele cofinanțate de Comunitatea Europeană, ca și orice modificări ale acestora, care:

- se elaborează și/sau se adoptă de către o autoritate la nivel național, regional sau local ori care sunt pregătite de o autoritate pentru adoptarea, printr-o procedură legislativă, de către Parlament sau Guvern;

- sunt cerute prin prevederi legislative, de reglementare sau administrative;

Titularul planului, programului, proiectului - orice autoritate publică, precum și orice persoana fizică sau juridică care promovează un plan, un program sau un proiect.

Autoritate competentă - autoritate de mediu, de ape, sănătate sau altă autoritate împuternicită potrivit competențelor legale să execute controlul reglementărilor în vigoare privind protecția aerului, apelor, solului și ecosistemelor acvatice sau terestre.

Public - una sau mai multe persoane fizice ori juridice, precum și în concordanță cu legislația sau cu practica națională, asociațiile, organizațiile ori grupurile acestora.

SEA - Evaluare strategică de mediu - Evaluarea de mediu pentru politici, planuri și programe.

Raport de mediu - parte a documentației planurilor sau programelor care identifică, descrie și evaluează efectele posibile semnificative asupra mediului, ale aplicării acestora și alternativele lor raționale, luând în considerare obiectivele și aria geografică aferentă.

Evaluare de mediu - elaborarea raportului de mediu, consultarea publicului și a autorităților publice interesate de efectele implementării planurilor și programelor, luarea în considerare a raportului de mediu și a rezultatelor acestor consultări în procesul decizional și asigurarea informării asupra deciziei luate;

Aviz de mediu pentru planuri și programe - act tehnico-juridic scris, emis de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția mediului în planul sau în programul supus adoptării.

Impact de mediu - modificarea negativă considerabilă a caracteristicilor fizice, chimice și structurale ale elementelor și factorilor de mediu naturali; diminuarea diversității biologice; modificarea negativă considerabilă a productivității ecosistemelor naturale și antropizate; deteriorarea echilibrului ecologic, reducerea considerabilă a calității vieții sau deteriorarea structurilor antropizate, cauzată, în principal, de poluarea apelor, a aerului și a solului; supraexploatarea resurselor naturale, gestionarea, folosirea sau planificarea teritorială necorespunzătoare a acestora; un astfel de impact poate fi identificat în prezent sau poate avea o probabilitate de manifestare în viitor, considerată inacceptabilă de către autoritățile competente.

Poluare potențial semnificativă - concentrații de poluanți în mediu, ce depășesc pragurile de alertă prevăzute în reglementările privind evaluarea poluării mediului. Aceste valori definesc nivelul poluării la care autoritățile competente consideră ca un amplasament poate avea un impact asupra mediului și stabilesc necesitatea unor studii suplimentare și a măsurilor de reducere a concentrațiilor de poluanți în emisii/evacuări.

Poluare semnificativă - concentrații de poluanți în mediu, ce depășesc pragurile de intervenție prevăzute în reglementările privind evaluarea poluării mediului.

Obiective de remediere - concentrații de poluanți, stabilite de autoritatea competentă, privind reducerea poluării solului, și care vor reprezenta concentrațiile maxime ale poluanților din sol după operațiunile de depoluare. Aceste valori se vor situa sub nivelurile de alertă sau intervenție ale agenților contaminanți, în funcție de rezultatele și recomandările studiului de evaluare a riscului.

Plan de acțiune – reprezintă planul realizat de autoritatea competentă cu scopul de a controla problema analizată și a efectelor acesteia indicându-se metoda de reducere.

Aer ambiental - aer la care sunt expuse persoanele, plantele, animalele și bunurile materiale, în spații deschise din afara perimetrului uzinal

Emisie de poluanți/emisie - descărcare în atmosferă a poluanților proveniți din surse staționare sau mobile.

Zgomotul ambiental – este zgomotul nedorit, dăunător, creat de activitățile umane, cum ar fi traficul rutier, feroviar, aerian, precum și de industria.

Evacuare de ape uzate/evacuare - descărcare directă sau indirectă în receptori acvatici a apelor uzate conținând poluanți sau reziduuri care alterează caracteristicile fizice, chimice și bacteriologice inițiale ale apei utilizate, precum și a apelor de ploaie ce se scurg de pe terenuri contaminate.

Receptori acvatici - ape de suprafață interioare, de frontieră sau costiere, precum și ape subterane, în care sunt evacuate ape uzate, exceptând zonele de influență directă sau de amestec ale acestor evacuări.

A.0.3. Glosar de termeni conform legislației de păduri

Administrarea pădurilor - totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice, de structurile de rang superior sau de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic.

Amenajament silvic - documentul de bază în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric și economic, fundamentat ecologic.

Amenajarea pădurilor - ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc.

Arboret - porțiunea omogenă de pădure atât din punctul de vedere al populației de arbori, cât și al condițiilor staționale.

Arboretum - suprafața de teren pe care este cultivată, în scop științific sau educațional, o colecție de arbori și arbuști.

Circulația materialelor lemnoase - acțiunea de transport al materialelor lemnoase între două locații, folosindu-se în acest scop orice mijloc de transport, și/sau transmiterea proprietății asupra materialelor lemnoase.

Compoziție-țel - combinația de specii urmărită a se realiza de un arboret care îmbină în mod optim, atât prin proporție, cât și prin gruparea lor, exigențele biologice cu obiectivele multiple, social-economice ori ecologice.

Consistența - gradul de spațiere a arborilor în cadrul arboretului. Consistența, în funcție de gradul de dezvoltare a arboretului, se exprimă prin următorii indici:

a) indicele de desime - în cazul semințișurilor, lăstărișurilor sau plantațiilor fără starea de masiv încheiată;

b) indicele de densitate - determinat în raport cu suprafața de bază sau cu volumul;

c) indicele de închidere a coronamentului.

Control de fond - totalitatea acțiunilor efectuate în fondul forestier, în condițiile legii, de către personalul care asigură administrarea pădurilor și serviciile silvice, în scopul:

- a) verificării stării limitelor și bornelor amenajistice;
- b) verificării suprafeței de pădure în scopul identificării, inventarierii și evaluării valorice a arborilor tăiați în delict, a semințișurilor utilizabile distruse sau vătămate, a oricăror altor pagube aduse pădurii, precum și stabilirii cauzelor care le-au produs;
- c) verificării oportunității și calității lucrărilor silvice executate;
- d) identificării lucrărilor silvice necesare;
- e) verificării stării bunurilor mobile și imobile aferente pădurii respective;
- f) inventarierii stocurilor de produse ale pădurii existente pe suprafața acesteia;
- g) stabilirii pagubelor și/sau daunelor aduse pădurii, precum și propuneri de recuperare a acestora

Defrișare - acțiunea de înlăturare completă a vegetației forestiere, fără a fi urmată de regenerarea acesteia, incluzând scoaterea și îndepărtarea cioatelor arborilor și arbuștilor, cu schimbarea folosinței și/sau a destinației terenului.

Deținător - proprietarul, administratorul, prestatorul de servicii silvice, transportatorul, depozitarul, custodele, precum și orice altă persoană fizică sau juridică în temeiul unui titlu legal de fond forestier sau de materiale lemnoase.

Dispozitiv special de marcat - ciocanele silvice de marcat, instrumentele folosite de personalul silvic pentru marcarea arborilor, a cioatelor și a materialului Lemnos.

Ecosistem forestier - unitatea funcțională a biosferei, constituită din biocenoză, în care rolul predominant îl au populația de arbori și stațiunea pe care o ocupă aceasta.

Exploatare forestieră - procesul de producție prin care se extrage din păduri lemnul brut în condițiile prevăzute de regimul silvic.

Gestionarea durabilă a pădurilor - administrarea și utilizarea pădurilor astfel încât să își mențină și să își amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și în așa fel încât să asigure, în prezent și în viitor, capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale permanente la nivel local, regional, național și global fără a crea prejudicii altor ecosisteme.

Masă lemnoasă - totalitatea arborilor pe picior și/sau doborâți, întregi sau părți din aceștia, inclusive cei aflați în diferite stadii de transformare și mișcare în cadrul procesului de exploatare forestieră.

Materiale lemnoase - lemnul rotund sau despicat de lucru și lemnul de foc, chereșteaua, flancurile, traversele, lemnul ecarisat - cu secțiune dreptunghiulară sau pătrată, precum și lemnul cioplit. Această categorie cuprinde și arbori și arbuști ornamentali, pomi de Crăciun, răchită și puieti.

Material forestier de reproducere - materialul biologic vegetal prin care se realizează reproducerea arborilor din speciile și hibrizii artificiali, importanți pentru scopuri forestiere; aceste specii și acești hibrizi se stabilesc prin lege specială.

Obiectiv ecologic, economic sau social - Efectul scontat și fixat ca țel prin amenajarea unei păduri. El se poate referi atât la produsele, cât și la serviciile pădurii.

Ocol silvic - unitatea constituită în scopul administrării pădurilor și/sau asigurării serviciilor silvice, indiferent de forma de proprietate asupra fondului forestier, având suprafața minimă de constituire după cum urmează:

- a) în regiunea de câmpie - 3.000 ha fond forestier;
- b) în regiunea de deal - 5.000 ha fond forestier;
- c) în regiunea de munte - 7.000 ha fond forestier.

Ocupare temporară a terenului - schimbarea temporară a folosinței unui teren cu destinație forestieră în scopuri și pe perioade stabilite în condițiile legii.

Precomptare - acțiunea de înlocuire a volumului de lemn prevăzut a fi recoltat din arboretele incluse în planurile decenale de recoltare a produselor principale cu volume rezultate din exploatarea masei lemnoase din arborete afectate integral de factori biotici sau abiotici ori din arborete cu vârsta peste 60 de ani, afectate parțial de factori biotici sau abiotici ori provenite din defrișări legale și tăieri ilegale.

Parchet - suprafața de pădure în care se efectuează recoltări de masă lemnoasă în scopul realizării unei tăieri de îngrijire sau a unui anumit tratament.

Perdele forestiere de protecție - formațiunile cu vegetație forestieră, amplasate la o anumită distanță unele față de altele sau față de un obiectiv cu scopul de a-l proteja împotriva efectelor unor factori dăunători și/sau pentru ameliorarea climatică, economică și estetică-sanitară a terenurilor.

Perimetru de ameliorare - terenurile degradate sau neproductive agricole care pot fi ameliorate prin împădurire, a căror punere în valoare este necesară din punctul de vedere al protecției solului, al regimului apelor, al îmbunătățirii condițiilor de mediu și al diversității biologice.

Plantaj - cultura forestieră constituită din arbori proveniți din mai multe clone sau familii, identificate, în proporții definite, izolată față de surse de polen străin și care este condusă astfel încât să producă în mod frecvent recolte abundente de semințe, ușor de recoltat.

Posibilitate - volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, în baza amenajamentului silvic, pe perioada de aplicare a acestuia.

Posibilitate anuală - volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, rezultat ca raport dintre posibilitate și numărul anilor de aplicabilitate a amenajamentului silvic.

Prejudiciu adus pădurii - efectul unei acțiuni umane, prin care este afectată integritatea pădurii și/sau realizarea funcțiilor pe care aceasta ar trebui să le asigure. Aceste acțiuni pot afecta pădurea:

- a) în mod direct, prin acțiuni desfășurate ilegal;
- b) în mod indirect, prin acțiuni al căror efect asupra pădurii poate fi cuantificat în timp. Se încadrează în acest tip efectele produse asupra acestora în urma poluării, realizării de construcții, exploatarea de resurse minerale, cu identificarea relației cauză-efect certificate prin studii realizate de organisme abilitate, neamenajarea zonelor de limitare a propagării incendiilor, precum și neasigurarea dotării minime pentru intervenție în caz de incendiu.

Prestație silvică - lucrările cu caracter tehnic silvic efectuate de ocoale silvice, pe bază de contract, în vegetația forestieră din afara fondului forestier administrat.

Principiul teritorialității - efectuarea administrării și serviciilor silvice, după caz, pe bază de contract, de către ocolul silvic care deține majoritatea fondului forestier din raza unității administrativ teritoriale respective.

Produse accidentale I - volumul de lemn rezultat din exploatarea arboretelor afectate integral de factori biotici și abiotici, din exploatarea unor arbori din arborete cu vârste de peste 60 de ani, afectate parțial de factori biotici și abiotici, sau cel provenit din defrișări legal aprobate

Produse accidentale II - volumul de lemn rezultat din exploatarea unor arbori din arborete cu vârste de până la 60 de ani, afectate parțial de factori biotici și abiotici.

Proveniența materialelor lemnoase - sursa localizată de unde au fost obținute materialele lemnoase, respectiv:

- a) fondul forestier național;
- b) vegetația forestieră din afara fondului forestier;
- c) centrele de sortare și prelucrare a lemnului;
- d) depozitele de materiale lemnoase;
- e) piețele, târgurile, oboarele și altele asemenea, autorizate pentru comercializarea materialelor lemnoase;
- f) import.

Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior - prețul mediu de vânzare al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, calculat la nivel național pe baza datelor statistice din anul anterior.

Regimul codrului - modul general de gospodărire a unei păduri, bazat pe regenerarea din sămânță.

Regimul crâgului - modul general de gospodărire a unei păduri, bazat pe regenerarea vegetativă

Regimul silvic - sistemul unitar de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza fondului forestier, în scopul asigurării gestionării durabile.

Schimbarea categoriei de folosință - schimbarea folosinței terenului cu menținerea destinației forestiere, determinată de modificarea prevederilor amenajamentului silvic în scopul executării de lucrări, instalații și construcții necesare gestionării pădurilor.

Scoatere definitivă din fondul forestier național - schimbarea definitivă a destinației forestiere a unui teren în altă destinație, în condițiile legii.

Servicii silvice - totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice, de structurile de rang superior sau de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic, exceptând valorificarea masei lemnoase.

Sezon de vegetație - perioada din an de la intrarea în vegetație a unui arboret până la repaosul vegetativ.

Silvicultura - ansamblul de preocupări și acțiuni privind cunoașterea pădurii, crearea și îngrijirea acesteia, recoltarea și valorificarea rațională a produselor sale, prelucrarea primară a lemnului, precum și organizarea și conducerea întregului proces de gestionare.

Spații de depozitare a materialelor lemnoase - spațiile delimitate, în care deținătorul materialelor lemnoase are dreptul să realizeze depozitarea acestora în vederea expedierii pentru transport, a prelucrării primare și industriale, a comercializării, precum și platformele primare de la locul de tăiere a masei lemnoase pe picior.

Stare de masiv - stadiul din care o regenerare se poate dezvolta independent, ca urmare a faptului că exemplarele componente ale acesteia realizează o desime care asigură condiționarea lor reciprocă în creștere și dezvoltare, fără a mai fi necesare lucrări de completări și întrețineri.

Structură silvică de rang superior - structura în a cărei subordine se pot afla, din punct de vedere tehnic, ocoalele silvice private.

Subunitate de gospodărire - diviziunea unei unități de producție și/sau protecție, constituită ca urmare a grupării arboretelor din unitatea de producție și/sau protecție în funcție de țelul de gospodărire.

Teren neproductiv - terenul în suprafață de cel puțin 0,1 ha, care nu prezintă condiții staționale care să permită instalarea și dezvoltarea unei vegetații forestiere.

Terenuri degradate - terenurile care prin eroziune, poluare sau acțiunea distructivă a unor factori antropici și-au pierdut definitiv capacitatea de producție agricolă, dar pot fi ameliorate prin împădurire, și anume:

- a) terenurile cu eroziune de suprafață foarte puternică și excesivă;
- b) terenurile cu eroziune de adâncime - ogașe, ravene, torenți;
- c) terenurile afectate de alunecări active, prăbușiri, surpări și scurgeri noroioase;
- d) terenurile nisipoase expuse erodării de către vânt sau apă;
- e) terenurile cu aglomerări de pietriș, bolovăniș, grohotiș, stâncării și depozite de aluviuni torențiale;
- f) terenurile cu exces permanent de umiditate;
- g) terenurile sărăturate sau puternic acide;
- h) terenurile poluate cu substanțe chimice, petroliere sau noxe;
- i) terenurile ocupate cu halde miniere, deșeuri industriale sau menajere, gropi de împrumut;
- j) terenurile neproductive, dacă acestea nu se constituie ca habitate naturale;

k) terenurile cu nisipuri mobile, care necesită lucrări de împădurire pentru fixarea acestora;

l) terenurile din oricare dintre categoriile menționate la lit. a)-k), care au fost ameliorate prin plantații silvice și de pe care vegetația a fost înlăturată.

Unitate de producție și/sau protecție - suprafața de fond forestier pentru care se elaborează un amenajament silvic. La constituirea unei unități de protecție și de producție se au în vedere următoarele principii:

a) se constituie pe bazine sau pe bazinete hidrografice, în cadrul aceluiași ocol silvic;

b) delimitarea se realizează prin limite naturale, artificiale permanente sau pe limita proprietății forestiere, după caz. Se includ într-o unitate de producție și/sau protecție proprietăți întregi, nefragmentate; proprietățile se pot fragmenta numai dacă suprafața acestora este mai mare decât suprafața maximă stabilită de normele tehnice pentru o unitate de producție și/sau protecție.

Urgență de regenerare - Ordinea indicată pentru regenerarea arboretelor exploatabile, în raport cu vârsta exploatabilității și starea lor.

Vegetație forestieră din afara fondului forestier național - vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național, care nu îndeplinește unul sau mai multe criterii de definire a pădurii, fiind alcătuită din următoarele categorii:

a) plantațiile cu specii forestiere de pe terenuri agricole;

b) vegetația forestieră de pe pășuni cu consistență mai mică de 0,4;

c) fânețele împădurite;

d) plantațiile cu specii forestiere și arborii din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;

e) arborii situați de-a lungul cursurilor de apă și canalelor;

f) zonele verzi din intravilan, altele decât cele definite ca păduri;

g) parcurile dendrologice și arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri;

h) aliniamentele de arbori situate de-a lungul căilor de transport și comunicație.

Vârsta exploatabilității - Vârsta la care un arboret devine exploatabil în raport cu funcțiile multiple atribuite.

Zonă deficitară în păduri - județul în care suprafața pădurilor reprezintă mai puțin de 16% din suprafața totală a acestuia.

Zonarea funcțională a pădurilor - operația de delimitare a suprafețelor de pădure menite să îndeplinească diferite funcții de producție și protecție sau numai de protecție.

A.0.4. Glosar de termeni conform "NATURA 2000".

Arie specială de conservare - sit protejat pentru conservarea habitatelor naturale de interes comunitar și/sau a populațiilor speciilor de interes comunitar, altele decât păsările sălbatice, în conformitate cu reglementările comunitare

Arie de protecție specială avifaunistică - sit protejat pentru conservarea speciilor de păsări sălbatice, în conformitate cu reglementările comunitare.

Stare de conservare favorabilă a unui habitat - se consideră atunci când:

- arealul său natural și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;
- are structura și funcțiile specifice necesare pentru menținerea sa pe termen lung;
- speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă.

Stare de conservare favorabilă a unei specii - se consideră atunci când:

- specia se menține și are șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său natural;
- aria de repartiție naturală a speciei nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitor;
- există un habitat destul de vast pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termen lung;

Habitate naturale de interes comunitar - acele habitate care:

- sunt în pericol de dispariție în arealul lor natural;
- au un areal natural mic ca urmare a restrângerii acestuia sau prin faptul că au o suprafață restrânsă;
- reprezintă eșantioane reprezentative cu caracteristici tipice pentru una sau mai multe dintre următoarele regiuni biogeografice: alpină, continentală, panonică, stepică și pontică.

Habitat natural prioritar - tip de habitat natural amenințat, pentru a cărui conservare există o responsabilitate deosebită.

Specii de interes comunitar - specii care pe teritoriul Uniunii Europene sunt periclitare, vulnerabile, rare sau endemice:

- periclitare, exceptând cele al căror areal natural este marginal în teritoriu și care nu sunt nici periclitare, nici vulnerabile în regiunea vest-paleartică;
- vulnerabile, adică a căror trecere în categoria speciilor periclitare este probabilă într-un viitor apropiat, în caz de persistență a factorilor cauzali;
- rare, adică ale căror populații sunt mici și care, chiar dacă în prezent nu sunt periclitare sau vulnerabile, riscă să devină; aceste specii sunt localizate în arii geografice restrânse sau sunt rar dispersate pe suprafețe largi;
- endemice și necesită o atenție particulară datorită naturii specifice a habitatului lor și/sau a impactului potențial al exploatării lor asupra stării lor de conservare.

Specii prioritare - specii periclitare și/sau endemice, pentru a căror conservare sunt necesare măsuri urgente.

A.1. Informații privind planul (amenajamentul silvic).

A.1.1. Denumire plan.

Amenajamentul Ocolului silvic Babadag din cadrul Direcției silvice Tulcea intrat în vigoare la 01.01.2015.

A.1.2. Descriere plan.

Conform legislației în vigoare, modul de gospodărire a fondului forestier național, indiferent de natura proprietății pădurilor și terenurilor ce îl compun se reglementează prin amenajamente silvice.

Amenajarea pădurilor reprezintă atât știința cât și practica organizării și conducerii structural - funcționale a pădurilor în conformitate cu cerințele ecologice, economice și sociale.

Dezvoltarea și aplicarea ei se bazează pe conceptul „dezvoltării durabile”, respectându-se următoarele principii:

- Principiul continuității și permanenței pădurilor
- Principiul eficacității funcționale
- Principiul conservării și ameliorării biodiversității

În acest sens, prin conceptul de dezvoltare durabilă se înțelege capacitatea de a satisface cerințele generației prezente fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a satisface propriile nevoi.

Principiul continuității și permanenței pădurilor reflectă preocuparea permanentă de a asigura prin amenajament condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, prin aceasta înțelegând administrarea și utilizarea ecosistemelor forestiere astfel încât să li se mențină și să li se amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și să asigure pentru prezent și viitor capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale la nivel local, regional și chiar mondial, fără a prejudicia alte sisteme. Acest principiu se referă atât la continuitatea în sens progresiv a funcțiilor de producție cât și la permanența și ameliorarea funcțiilor de protecție și sociale vizând nu numai interesele generațiilor actuale dar și pe cele de perspectivă ale societății. Totodată, potrivit acestui principiu, amenajamentul acordă o atenție permanentă asupra asigurării integrității și dezvoltării fondului forestier.

Principiul eficacității funcționale. Prin acest principiu se exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacității de producție și de protecție a pădurilor și pentru valorificarea produselor acestora. Se are în vedere atât creșterea productivității pădurilor și a calității produselor dar și ameliorarea funcțiilor de protecție, vizând realizarea unei eficiențe economice în gospodărirea pădurilor precum și asigurarea unui echilibru corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic, social cu cele mai mici costuri.

Principiul conservării și ameliorării biodiversității. Prin acesta se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru nivele ale acesteia : diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, diversitatea ecosistemelor și diversitatea peisajelor în scopul maximizării stabilității și al potențialului polifuncțional al pădurilor.

Amenajamentul silvic este o lucrare multidisciplinară care cuprinde un sistem de măsuri pentru organizarea și conducerea pădurii spre starea cea mai corespunzătoare funcțiilor multiple ecologice, economice și sociale care i-au fost atribuite.

Amenajamentele sunt realizate în concepție sistemică, urmărindu-se integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului cu luarea în considerare a tuturor aspectelor din zonă.

Amenajamentele sunt întocmite pe baza “Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor” care constituie o componentă de bază a regimului silvic și în concordanță cu prevederile din **Codul Silvic** (Legea 46/2008). Conform acestor prevederi, amenajamentul trebuie să vizeze prin toate reglementările ce le sunt specifice asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere.

Elaborarea amenajamentelor silvice se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură. Amenajamentele silvice se elaborează prin unități specializate atestate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Perioada de valabilitate a amenajamentului silvic este de 10 ani, cu excepția amenajamentelor întocmite pentru pădurile de plop, salcie și alte specii repede crescătoare, la care perioada de valabilitate este de 5 ani sau de 10 ani. Pentru Ocolul silvic Babadag perioada de valabilitate a amenajamentului este de 10 ani.

Amenajamentul silvic al O.S. Babadag este studiul de bază, în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric și economic, fundamentat ecologic și a fost întocmit numai pentru pădurile aparținând domeniului public al statului administrate prin ocolul silvic Babadag.

Proiectul de amenajare a pădurilor pentru suprafețele suprapuse peste ariile natural protejate de interes comunitar, cuprinde o prezentare a pădurilor, ale fondului forestier proprietate publică de stat administrat. Organizarea procesului de producție și protecție se face la nivelul unităților de producție.

Sunt vizate toate aspectele care interesează economia forestieră, sintetizând măsurile de aplicat în vederea dirijării structurii actuale a pădurilor spre structura optimă și pentru ridicarea productivității lor. La baza întocmirii amenajamentelor și a fundamentării soluțiilor tehnice au stat descrierile parcelare pe bază de cartări staționale la scară mijlocie, efectuate în anul 2014.

A.1.3. Structura și conținutul planului (amenajamentului silvic).

Din punct de vedere structural, amenajamentul ca plan/proiect cuprinde 4 părți, astfel:

- Partea I: Memoriul tehnic;
- Partea a II – a: Planuri de amenajament;
- Partea a III – a: Evidențe de amenajament;
- Partea a IV –a: Aplicarea amenajamentului.

Memoriul tehnic cuprinde capitole referitoare la mărimea fondului forestier, la asigurarea integrității acestuia, la organizarea administrativă a pădurii. Partea cea mai amplă a memoriului tehnic o reprezintă fundamentarea naturalistică, stabilirea bazelor de amenajare (respectiv acele elemente tehnice și organizatorice prin care se definesc structurile optime a arboretelor și a pădurii în ansamblul ei, corespunzător obiectivelor multiple social-economice și ecologice urmărite), organizarea procesului de protecție sau producție (respectiv organizarea în subunități de gospodărire și determinarea lucrărilor necesare și stabilirea volumului acestor lucrări). Memoriul tehnic mai cuprinde date referitoare la accesibilitatea fondului forestier, la diverse alte produse pe care le poate oferi eventual pădurea și indicații privind protecția pădurii în raport cu factorii limitative sau perturbatori.

Planurile de amenajament prezintă așa cum arată și numele planurile necesare gospodăririi pădurilor. Aceste planuri sunt întocmite pentru 10 ani (perioada de valabilitate a amenajamentului). Planurile se referă la recoltarea masei lemnoase, la lucrările de conducere și îngrijire a arboretelor, la lucrările de conservare și la lucrările de împădurire și îngrijire a culturilor.

Evidențele de amenajament conțin date statistice necesare atât procesului de decizie în stabilirea soluțiilor tehnice cât și elementele de caracterizare a arboretelor necesare la stabilirea unor intervenții sau unor tehnologii.

Cel mai important element al acestei părți îl reprezintă **Descrierea parcelară**. Aceasta prezintă descrierea fiecărui arboret (unitate amenajistică sau subparcelă), prin prezentarea datelor staționale (formă de relief, pantă altitudine, expoziție, tipuri de sol, tipuri de stațiune, ș.a.), a elementelor care caracterizează arborii (vârstă, diametru, înălțime, elagaj, calitate, ș.a.) pentru speciile stabilite ca elemente de arboret, precum și elementele care caracterizează arboretele în ansamblul lor (tipuri de pădure, caracterul actual al tipului de pădure, vârsta medie și consistența, respectiv gradul de acoperire al solului). Tot în această descriere sunt trecute și lucrările ce urmează a fi efectuate în următorii 10 ani precum și lucrările care s-au făcut în deceniul trecut.

Pe lângă descrierea parcelară mai există numeroase alte evidențe, în principal referitoare la structura fondului forestier sub toate aspectele.

Aplicarea amenajamentului conține alte evidențe, care revin în sarcina ocolului silvic, privind aplicarea anuală a prevederilor amenajamentului, a dinamicii procesului de regenerare naturală, a aplicării legilor proprietății și a tuturor lucrărilor executate anual și decenal.

În concluzie, se poate aprecia că amenajamentul este o lucrare științifică amplă cu aplicabilitate imediată.

A.1.4. Relația amenajamentului silvic cu alte planuri și programe relevante.

Amenajamentul silvic pentru fondul forestier inclus în ariile naturale protejate de interes comunitar trebuie să constituie parte a planului de management. Lucrarea elaborată nu influențează negativ studiile și proiectele elaborate anterior, dimpotrivă, chiar le completează, prin valorificarea eficientă a resurselor, în condițiile dezvoltării durabile.

Obiectivele amenajamentului sunt în concordanță cu cele din Planul de management integrat pentru aria protejată ROSCI0060 Dealurile Agighiolului și cu cele ale Planului de management ale Rezervației Biosferei Delta Dunării.

Zona studiată se situează în afara intravilanului și are folosință forestieră.

A.1.5. Obiectivele planului.

Obiectivele social economice și ecologice ale pădurii reflectă cerințele societății față de produsele și serviciile oferite de natură.

Obiectivele social-economice și ecologice avute în vedere la elaborarea amenajamentului sunt:

- conservarea și ameliorarea fertilității solurilor, împiedicarea eroziunilor și asigurarea stabilității versanților, în cazul terenurilor cu înclinare mare;
- conservarea ecosistemelor forestiere situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări;
- obținerea de masă lemnoasă de calitate ridicată, valorificabilă industrial (lemn pentru cherestea);
- satisfacerea nevoilor locale de lemn de foc și construcție;
- gospodărirea durabilă a arboretelor și speciilor din ariile naturale protejate de interes comunitar și a celor de interes național;
- valorificarea durabilă a tuturor resurselor nelemnoase disponibile;
- satisfacerea necesităților recreațional – estetice și sanogene ale locuitorilor din zonă și ale turiștilor (inclusiv a celor care se deplasează pe drumurile publice).
- producerea de seminte forestiere și conservarea genofondului forestier.

A.1.6. Informații privind producția care se va realiza.

Pentru fiecare unitate de producție au fost elaborate planuri decenale care cuprind arboretele din care urmează să fie recoltată posibilitatea anuală de masă lemnoasă.

La nivelul Ocolului Silvic Babadag situația se prezintă astfel:

- prin planul decenal de produse principale (masă lemnoasă rezultată în urma aplicării tratamentelor de regenerare) se va extrage o posibilitate anuală de 7123 mc/an;

- prin planul decenal de produse secundare (masă lemnoasă rezultată în urma aplicării lucrărilor de îngrijire - curățiri și rărituri) se va extrage o posibilitate anuală de 2434 mc/an;

- prin tăieri de igienă se va extrage un volum de masă lemnoasă de 6832 mc/an.

Suprafețele fondului forestier proprietate publică a statului administrat prin Ocolul silvic Babadag care se suprapun peste Ariile naturale protejate de interes comunitar, pentru care se solicită aviz din partea APM Tulcea, sunt prezentate în tabelul următor:

U.P.	Suprafața totală (ha)	Suprafața - ha					
		Suprafața inclusă în arii protejate	din care suprapusă peste aria natural protejată				
			ROSCI0060	ROSCI0201	ROSPA0031	ROSPA0091	ROSPA0100
I	3151,80	3151,80	-	3118,80	-	3151,80	-
II	2950,38	2950,38	-	2926,92	-	2950,38	-
III	2176,75	2176,75	-	2176,75	-	2176,75	-
IV	3030,09	3030,09	357,94	2672,15	-	2161,66	-
V	1671,09	1671,09	-	1671,09	-	1671,09	-
VI	1986,95	1986,95	-	1791,74	175,03	1791,74	20,18
O.S.	14967,06	14967,06	375,94	14357,45	175,03	13903,42	20,18

Suprafața inclusă în arii naturale protejate și care s-a studiat în scopul evaluării biodiversității, din cadrul Ocolului silvic Babadag este de 14967,06 ha, practic întreaga suprafață a ocolului.

Masa lemnoasă de extras prin tăieri de produse principale.

Produsele principale sunt cele ce rezultă în urma efectuării tăierilor de regenerare aplicate arboretelor care au atins vârsta exploatabilității, potrivit tratamentelor silvice aplicate. Tratamentele fixate reprezintă principalele căi prin care arboretele pot fi dirijate spre structura optimă. Acestea sunt considerate ca un ansamblu de măsuri silvotehnice de regenerare, conducere, protecție și de exploatare, indicate a se aplica în sistem integrat de-a lungul existenței arboretelor în scopul creării celor mai bune condiții ecologice și structurale pentru ca pădurile să-și poată îndeplini funcțiile atribuite cu maximum de randament și eficiență.

Tratamentul cel mai indicat de aplicat într-o pădure dată va fi acela care permite recoltarea produselor principale cu cele mai reduse cheltuieli și pierderi, dar care reușește în același timp să asigure îndeplinirea integrală a obiectivelor de gospodărire și mai ales regenerarea mai valoroasă și mai ieftină prin care să se realizeze cât mai sigur structura țel fixată pentru fiecare arboret și ansamblu de arborete.

La alegerea tratamentului aplicabil la o pădure se va ține seama de o serie de criterii și recomandări dintre care:

- alegerea tratamentului se face pe baza analizei particularităților ecologice, a stării arboretelor respective, a funcțiilor social-economice ale acestora, a accesibilității lor actuale și de perspectivă, precum și în raport de condițiile tehnice și economice existente, prioritar fiind tratamentul cel mai intensiv;

- se va da prioritate regenerării naturale care va conduce la realizarea cu cheltuieli mai reduse a unor arborete capabile să conserve diversitatea genetică locală, care sunt mai bine adaptate ecologic și deci mai valoroase;

- promovarea de câte ori este posibil ecologic și justificat economic a arboretelor amestecate, divers structurate și valoroase;

- se vor promova tratamentele prin care se evită întreruperea bruscă a funcțiilor ecoprotective pe care trebuie să le exercite pădurea respectivă, evitând astfel declanșarea unor fenomene torențiale, a eroziunii, a alunecărilor de teren, a fenomenului de înmlăștinare etc.;

- tratamentele ce prevăd tăieri în crâng la speciile prevăzute expres în codul silvic (Legea 46/2008) – salcâm, salcie, plop și se vor aplica pe suprafețe mici (maxim 3 ha);

- în cazul pădurilor cu rol de protecție deosebit, la alegerea tratamentelor se acordă prioritate considerentelor de ordin cultural care conduc tot mai categoric la adoptarea tratamentelor intensive bazate pe regenerarea sub masiv și cu perioadă lungă de regenerare. În pădurile cu rol de protecție se pot adopta și la alte tipuri de intervenții, respectiv, lucrări speciale de conservare;

- trecerea de la o generație la alta este necesar să se facă fără întreruperi pentru a nu reduce din capacitatea bioecologică de regenerare a pădurii respective și a nu se întrerupe nici chiar pentru perioade mai scurte de timp rolul său protector sau estetic;

- în pădurile situate în condiții extreme (păduri de pe terenuri degradate, cu pante de peste 30 grade etc.) se va acorda prioritate asigurării continuității pădurii, renunțându-se chiar la aplicarea tratamentelor. Se vor executa după caz, lucrări speciale de conservare.

a. Tratamentul tăierilor progresive.

Acest tratament constă în aplicarea de tăieri repetate neuniforme, concentrate în anumite ochiuri, împrăștiate neregulat în cuprinsul arboretelor exploatabile, urmărindu-se instalarea și dezvoltarea seminișului natural sub masiv, până ce se va constitui noul arboret.

În principiu, tăierile progresive urmăresc realizarea obiectivului regenerării naturale sub masiv prin două modalități:

- punerea treptată în lumină a seminișurilor utilizabile existente precum și a celor instalate artificial prin semănături sau plantații sub masiv sau în margine de masiv;

- provocarea însămânțării naturale prin rădăria sau deschiderea arboretului acolo unde nu s-a declanșat încă instalarea regenerării naturale.

Pentru realizarea acestor obiective se disting în cadrul tratamentului menționat trei genuri de tăieri: tăieri de deschidere de ochiuri sau de însămânțare, tăieri de lărgire a ochiurilor sau de punere în lumină precum și tăieri de racordare.

Tăierile de deschidere de ochiuri sau de însămânțare urmăresc în principal să asigure instalarea și dezvoltarea seminișului utilizabil și se aplică în anii de fructificație a speciei sau speciilor valoroase, în porțiunile de pădure în care seminișul este sau se poate instala fără dificultăți.

Principalele probleme care trebuie rezolvate la aplicarea tăierilor de deschidere de ochiuri se referă la repartizarea, forma, mărimea, orientarea și numărul ochiurilor, precum și la intensitatea tăierii în fiecare ochi.

Repartizarea ochiurilor se face în funcție de starea arboretelor și a seminișului, cât și de posibilitățile de scoatere a materialului lemnos. Amplasarea ochiurilor va începe în arboretele cele mai bătrâne, din interiorul acestora spre drumul de acces și din partea superioară a versanților, spre a se evita ulterior colectarea masei lemnoase prin porțiunile regenerare. Distanța dintre ochiuri, ocupată deci de pădure netăiată, să aibă o lățime de cel puțin 1-2 înălțimi medii ale arboretului, astfel încât în cadrul fiecărui ochi regenerarea să se desfășoare independent de ochiurile alăturate.

Forma ochiurilor poate fi după caz: circulară, ovală, eliptică, putând diferi de la un ochi la altul, în funcție de condițiile staționale și de specia ce va fi promovată în regenerare. Forma ochiurilor va trebui astfel aleasă încât suprafața fertilă pentru regenerare să fie maximă. Astfel ochiurile cu condiții mai puțin prielnice pentru regenerare vor căpăta de regulă forma eliptică sau ovală și se va pune accent

deosebit pe orientarea acestora. Se recomandă astfel ca în cazul regiunilor mai călduroase, mai uscate, în care suprafața fertilă este situată în partea sudică a ochiului, deschiderea de ochiuri eliptice cu orientare est-vest iar în regiunile mai reci și suficient de umede se preferă ochiurile cu orientare nord-sud.

Mărimea ochiurilor și intensitatea rării în ochiuri a arboretului bătrân depind în primul rând de exigențele față de lumină a speciilor ce se doresc a fi regenerate. Astfel la speciile de umbră cu semințis sensibil la înghețuri sau secetă (fag) care au nevoie de protecția arboretului bătrân ochiurile au mărimi de la suprafața proiecției a 2-3 arbori până la 0,5H sau chiar 0,75H (unde H reprezintă înălțimea medie a arboretului). În aceste ochiuri nu se intervine cu tăieri rase ci se procedează la rărirea arboretului în jurul arborilor seminceri care se păstrează în ochi. În arboretele constituite din specii de lumină (stejar și gorun) ochiurile vor fi mai mari, ajungând la 1- 1,5H la gorun și chiar 2H la stejar. În ochi în cazul acestor specii se recomandă să se extragă arborii integral ori consistența să se reducă până la 0,4-0,5.

Numărul ochiurilor nu se poate fixa anticipat, ci rezultă pe teren în funcție de mărimea acestora și de intensitatea tăierilor aplicate în fiecare ochi. Cu cât ochiurile sunt mai mari și intensitatea tăierilor din ochiuri mai intensă cu atât numărul lor poate fi mai mic (de pildă la speciile de lumină). Dimpotrivă, în cazul arboretelor constituite din specii de umbră, unde ochiurile deschise și intensitatea tăierii în ochiuri sunt mai mici, numărul acestora va fi mai mare.

În ochiurile deschise se va urmări extragerea celor mai groși arbori și cu coroane bogate care extrase ulterior, după instalarea semințisului, ar putea aduce prejudicii grave acestuia.

Tăierile de lărgire a ochiurilor sau de punere în lumină urmăresc iluminarea semințisului din ochiurile deschise și lărgirea lor progresivă.

Luminarea ochiurilor deja create care se corelează cu ritmul de creștere și nevoile de lumină ale semințisului se face moderat și treptat (prin mai multe tăieri) la speciile de umbră respectiv printr-o tăiere intensă la speciile de lumină într-un an cu fructificație abundentă. Lărgirea ochiurilor în porțiunile regenerate se poate face prin benzi concentrice sau excentrice numai în marginea lor fertilă unde regenerarea progresează activ datorită condițiilor ecologice favorabile. În mod practic ochiurile eliptice se lărgesc spre nord în zonele cu deficit de căldură, unde s-au deschis ochiuri orientate N-S sau spre sud în regiunile cu deficit de umiditate unde s-au instalat ochiuri orientate E-V. Lățimea benzilor poate varia între 1-2 înălțimi medii ale arboretului, în funcție de temperamentul speciilor.

Tăierile de racordare constau în ridicarea printr-o ultimă tăiere a arborilor rămași în ochiurile regenerate. Aceste tăieri se execută de regulă după ce s-a regenerat și porțiunea dintre ochiuri sau când semințisul ocupă cel puțin 70% din suprafață și are o înălțime de 30-80 cm.

Dacă însă regenerarea este îngreunată sau semințisul instalat este puternic vătămat tăierea de racordare se poate executa fiind însă urmată imediată de completări în porțiunile neregenerate.

În arboretele parcurse cu acest tip de tratament perioada generală de regenerare a fost adoptată la 20 ani, însă tratamentul se poate aplica fie în variata cu perioadă normală (15-20 ani la gorun și stejar), fie cu perioadă lungă de regenerare (30 ani la fag).

Tratamentul tăierilor progresive răspunde din punct de vedere al biodiversității genetice actualelor și viitoarelor cerințe, de asemenea posedă aptitudini pentru conservarea și ameliorarea structurii pe specii a arboretelor (diversitate ecosistemică). Calitatea deosebită a acestui tratament rezidă din faptul că ideea regenerării în ochiuri este preluată din procesul de regenerare a pădurii naturale.

b. Tratamentul crângului simplu.

Acest tratament se va aplica în arboretele de salcâm cu o structură și o stare de vegetație bună în care se poate conta pe obținerea unei regenerări satisfăcătoare din lăstari ori drajoni astfel încât costurile de instalare a unei noi generații arborescente să fie minime.

Amenajamentul Ocolului silvic Babadag a prevăzut crângul simplu cu tăieri de jos pentru salcâmete, încadrate în S.U.P. Q.

Datorită faptului că salcâmetele sunt situate deseori pe terenuri în pantă se va aplica varianta crângului simplu cu tăiere de jos, în vederea diminuării fenomenelor de eroziune și alunecări de teren. Suprafața maximă a parchetelor va fi de 3,0 ha.

Restricțiile privind mărimea parchetelor ori orientarea benzilor și alăturarea parchetelor sunt similare cu cele de la tăierile rase. După execuția tratamentului s-au prevăzut și lucrări de ajutorare a regenerării naturale.

Exploatarea se va face prin tăierea arborilor cu toporul cât mai aproape de suprafața solului. Recoltarea arboretului de pe suprafața de regenerare se va face printr-o tăiere unică, executată în perioada de repaus vegetativ, pe cât posibil spre sfârșitul acesteia.

Regenerarea se va realiza pe cale vegetativă din lăstari și drajoni.

Pentru obținerea regenerării din drajoni (în cazul arboretelor în a doua și a treia generație), acolo unde este posibil, după tăiere se va face o arătură cu plugul printre cioate, iar lăstarii din primul an vor fi înlăturați de la cioată în lunile iulie-agust. După caz, în anumite situații în care regenerare din lăstari nu acoperă deplin întreaga suprafață, se va interveni cu împăduri, în completarea regenerării naturale vegetative.

Parchetele vor avea forma unor benzi orientate pe curba de nivel sau cu înclinări care să permită execuția lucrărilor de recoltare și colectare a lemnului.

c. Tratamentul tăierilor rase.

Acest tratament se va aplica în arboretele care urmează să fie substituite sau refăcute, deoarece aplicarea altor tratamente, bazate pe regenerare naturală nu este posibilă. În aceste situații, mărimea parchetelor va fi de maximum 3 ha. În cazul unor calamități, mărimea parchetelor se stabilește în raport de amploarea fenomenului și se aprobă de organul central care coordonează activitatea în

silvicultură. Acest tratament se aplică arboretelor situate pe pante până la 25⁰, precum și în cazuri în care nu există pericolul de degradare a solului prin alunecări, eroziune sau înmlăștinări.

Regenerarea suprafețelor se va face pe cale artificială. Alăturarea parchetelor se face în raport cu durata de realizare a stării de masiv și intensitatea funcțiilor atribuite (3-7 ani). Lucrările de împădurire se execută imediat după exploatarea și curățirea parchetului, luându-se măsurile necesare pentru prevenirea și combaterea atacurilor de dăunători. Pentru conducerea judicioasă a arboretelor se va aplica un sistem de îngrijire care să asigure întărirea capacității individuale de apărare și selecționarea elementelor din speciile și ecotipurile cele mai rezistente.

Pentru suprafața comună fondului forestier proprietate publică a statului administrat de O.S. Babadag și siturile de importanță comunitară, se pot trage următoarele concluzii:

-tratamentul tăierilor progresive se va executa pe o suprafață de 862,79 ha în S.U.P. A – în arboretele de cvercinee și amestecurile acestora cu tei și diverse tari, în toate unitățile de producție în care a fost constituită subunitatea de gospodărire;

- tratamentul tăierilor în crâng se va executa pe o suprafață totală de 16,44 ha, din care 13,25 ha în salcâmetele din S.U.P. Q.

- tratamentul tăierilor rase se va executa pe o suprafață totală de 75,65 ha, în arboretele slab productive, a căror capacitate de regenerare naturală este compromisă, sau în cele total derivate, în care se urmărește revenirea la compoziția corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure.

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor au ca scop realizarea sau favorizarea unor structuri optime ale arboretelor sub raport ecologic și genetic, în conformitate cu legile de structurare și funcționare ale ecosistemelor forestiere, în vederea creșterii eficacității funcționale multiplă a pădurilor, atât în ceea ce privește efectele de protecție cât și producția lemnoasă și nelemnoasă.

Ele acționează asupra pădurii în următoarele direcții principale:

- ameliorează permanent compoziția și structura genetică a populațiilor, calitatea arboretului, starea fitosanitară a pădurii;
- reduc convenabil consistența, astfel încât spațiul de nutriție dintre arborii valoroși să crească treptat oferind astfel condiții optime pentru creșterea arborilor în grosime și înălțime;
- ameliorează treptat mediul pădurii conducând la intensificarea funcțiilor productive și protectoare a acesteia;
- reglează raporturile inter și intraspecifice la nivelul arboretului și între diferitele etaje de vegetație ale pădurii;
- permit recoltarea unei cantități de masă lemnoasă care se valorifică sub formă de produse secundare, etc.

În cadrul Ocolului silvic Babadag lucrările de îngrijire se diferențiază în funcție de structura pădurii, de stadiul de dezvoltare, de obiectivele urmărite prin aplicare în: degajări, curățiri, rărituri și tăieri de igienă.

Produsele secundare sunt cele ce rezultă în urma efectuării lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor (curățiri și rărituri).

Posibilitatea de produse secundare repartizată pe lucrări propuse și specii este prezentată tabelar mai jos:

U.P.	Denumirea lucrării								
	Degajări	Curățiri		Rărituri		Posibilitatea produse secundare		Tăieri de igienă	
	ha	ha/an	m ³ /an	ha/an	m ³ /an	ha/an	m ³ /an	ha/an	m ³ /an
I	1,91	5,58	23	35,49	365	41,07	388	2337,24	2029
II	161,91	7,74	35	29,11	379	36,85	414	1280,82	1025
III	19,26	0,32	1	46,46	916	46,78	917	1180,81	973
IV	124,32	51,04	170	37,42	376	88,46	546	1461,48	1234
V	12,80	5,68	8	8,17	76	13,85	84	1058,83	816
VI	30,83	16,86	55	3,28	30	20,16	85	933,09	755
Total	351,03	87,24	292	159,93	2142	247,17	2434	8252,27	6832

În legătură cu aplicarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor prevăzute în amenajament se fac următoarele precizări:

- suprafețele de parcurs cu lucrări de îngrijire a arboretelor și volumele de extras corespunzătoare acestora, planificate prin amenajament au un caracter orientativ;

- organul de execuție va analiza situația concretă a fiecărui arboret și în raport de această analiză va stabili suprafața de parcurs și volumul de extras anual;

- pot fi parcurse cu lucrări de îngrijire și alte arborete decât cele prevăzute inițial prin amenajament, dacă acestea îndeplinesc condițiile necesare aplicării lucrărilor respective;

- la executarea lucrărilor de îngrijire a arboretelor, o atenție deosebită se va acorda arboretelor din prima clasă de vârstă, respectiv curățirilor, de executarea lor depinzând stabilitatea și eficacitatea funcțională a viitoarelor păduri. Aceste lucrări se vor executa indiferent de eficiența economică de moment;

- cu tăieri de igienă se vor parcurge eşalonat și periodic toate pădurile după necesitățile impuse de starea arboretelor, indiferent dacă au fost sau nu parcurse în anul anterior cu lucrări de îngrijire normale (curățiri și rărituri).

Alte resurse naturale ce se pot exploata de pe teritoriul Ocolului silvic Babadag sunt speciile de vânat (sunt populate permanent de căprior, mistreț, iepure și fazan, specii de pasaj fiind rațele, găștele și sitarul), fructele de pădure, ciupercile comestibile și plantele medicinale.

De asemenea, în raza acestui ocol, există specii arborescente melifere, dar importanță pentru cules prezintă doar salcâmul, salcia și sălcioara.

A.1.7. Informații despre materiile prime, substanțele sau preparatele chimice utilizate.

Singurele substanțe chimice utilizate la implementarea planului sunt combustibilii folosiți de utilajele cu care se realizează recoltarea, colectarea și transportul masei lemnoase. Emisiile în atmosferă de către aceste utilaje de agenți poluanți pot fi considerate ca ne semnificative, deoarece utilajele acționează pentru intervale scurte de timp. În plus, atunci când sunt prevăzute efectuarea a două intervenții, în arboretele care fac parte din planurile de recoltare a produselor principale și secundare, revenirea cu lucrări pe aceleași suprafețe, se face numai o singură dată la nivel decenal. Se poate afirma deci că valoarea concentrațiilor de poluanți atmosferici proveniți din activitățile specifice de gospodărire a pădurilor se încadrează în limitele admise (CMA date de STAS 1257/87).

A.2. Localizarea geografică și administrativă.

A.2.1. Localizarea geografică și administrativă a O.S.Bbadag.

Ocolul Silvic Babadag face parte din Direcția Silvică Tulcea, având sediul amplasat în localitatea Babadag, județul Tulcea.

Geografic, este situat în Podișul Dobrogei de Nord, și anume Podișul Babadag.

Administrativ suprafața studiată este amplasată pe teritoriul județului Tulcea în raza teritorială a următoarelor localități:

Tabelul A.2.1.1.

Județ	Localitatea	Unitatea de producție						Total
		I	II	III	IV	V	VI	
Tulcea	Baia	3125,94	998,87	6,09	-	-	290,99	4421,89
	Slava Cercheză	14,71	1922,18	11,55	-	-	-	1948,44
	Stejaru	11,15	-	-	-	-	-	11,15
	Babadag	-	29,33	1828,98	676,12	0,09	1389,95	3924,47
	Mihai Bravu	-	-	5,93	-	-	-	5,93
	Mihail Kogălniceanu	-	-	214,77	27,72	-	-	242,49
	Sarichioi	-	-	109,43	1354,37	1202,98	305,42	2972,20
	Jurilovca	-	-	-	136,05	468,02	-	604,07
	Nufărul	-	-	-	15,34	-	-	15,34
	Tulcea	-	-	-	490,31	-	-	490,31
	Ceamurlia de Jos	-	-	-	-	-	0,59	0,59
Valea Nucarilor	-	-	-	330,18	-	-	330,18	
Total ocol		3151,80	2950,38	2176,75	3030,09	1671,09	1986,95	14967,06

A.2.2. Coordonatele Stereo 70.

Amenajamentele unităților de producție și studiul general sunt însoțite de hărți în format electronic, iar coordonatele hotarelor fondului forestier proprietate publică a statului sunt prezentate sub formă de vectori în format digital cu referință geografică, în sistem de proiecție națională **STEREO 1970**.

A.3. Modificări fizice ce decurg din plan.

Elaborarea studiului de amenajare presupune următoarele etape:

1. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere.
2. Definirea stării normale (optimă) a pădurii.

3. Planificarea lucrărilor de conducere a procesului de optimizare a structurii pădurii, astfel încât aceasta să poată îndeplini funcțiile atribuite

1. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere se face în cadrul lucrărilor de teren și al celor de redactare a amenajamentului și are ca scop determinarea și valorificarea informațiilor care contribuie la:

- Cunoașterea condițiilor naturale de vegetație, a caracteristicilor arboretului actual, a potențialului productiv al stațiunii și a capacității de producție și protecție a arboretului;

- Stabilirea măsurilor de gospodărire în acord cu condițiile ecologice și cu cerințele social-ecologice;

- Realizarea controlului prin amenajament privind exercitarea de către pădure în ansamblu și de către fiecare arboret în parte a funcțiilor ce i-au fost atribuite.

Amenajamentul conține studii pentru caracterizarea condițiilor staționale și de vegetație, cuprinzând evidențe cu date statistice, caracterizări, diagnoze precum și măsuri de gospodărire corespunzătoare condițiilor respective.

2. Conducerea pădurii prin amenajament spre starea normală (optimă) presupune:

- Stabilirea funcțiilor pe care trebuie să le îndeplinească pădurile (în funcție de obiectivele ecologice, economice și sociale);

- Stabilirea caracteristicilor fondului de producție normal, respectiv a bazelor de amenajare.

3. Prin planificarea recoltelor se urmăresc două obiective: recoltarea produselor pădurii și îndrumarea fondului de producție spre starea normală (optima). Acest fapt face ca în procesul de planificare a recoltelor să apară distinct următoarele preocupări:

- stabilirea posibilității;

- întocmirea planului de recoltare.

Ținând cont de etapele întocmirii amenajamentului prezentate anterior precum și de precizările menționate în paragrafele de mai sus se poate concluziona

că prin aplicarea amenajamentului se modifică etapizat, pe durata ciclului, structura pădurii spre cea optimă.

A.4. Resurse naturale necesare implementării planului.

Pentru implementarea amenajamentului silvic nu se folosesc resurse naturale.

A.5. Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea planului.

Singurele resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar sunt:

- Masa lemnoasă rezultată în urma tăierilor de regenerare, a lucrărilor de îngrijire (curățiri + rărituri), a tăierilor de conservare și a tăierilor de igienă;
- Vânatul, fructele de pădure, ciupercile comestibile și plantele medicinale.

Masa lemnoasă care va fi exploatată din cadrul siturilor de interes comunitar pe natură de lucrări se prezintă tabelar astfel:

U.P.	Natura lucrării	Suprafața – ha		Volum –mc	
		totală	anuală	total	anual
ROSCI 0201 Podișul Nord Dobrogean/ ROSPA0091 Pădurea Babadag					
I-VI	Curățiri	420,51	42,05	1848	184
	Rărituri	1433,80	143,38	19975	1997
	T. igienă	5683,90	5683,90	38964	3897
	T. conservare	1171,03	117,10	15320	1532
	T. prod. principale	836,25	83,63	65600	6560
ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului					
IV	T. igienă	184,00	184,00	1564	156
ROSPA 0100 Stepa Casimcea					
VI	T. igienă	1,84	1,84	1	-
ROSPA 0031 Delta Dunării și Complexul Razem-Sinoie					
VI	Curățiri	7,09	0,71	37	4
	Rărituri	1,54	0,15	15	2
	T. igienă	147,62	147,62	126	12
TOTAL					
I-VI	Curățiri	427,60	42,76	1885	188
	Rărituri	1435,34	143,53	19990	1999
	T. igienă	6017,36	6017,36	40655	4065
	T. conservare	1171,03	117,10	15320	1532
	T. prod. principale	836,25	83,63	65600	6560

A.6. Emisii și deșeuri generate de plan și modalitatea de eliminare a acestora.

După cum s-a mai menționat și în paragrafele anterioare (paragraful A.1.5.) singurele emisii sunt provocate de utilajele de tăiere, recoltare, colectare și transport al materialului lemnos, dar acestea se încadrează în limitele admise. De asemenea singurul deșeu generat prin implementarea planului este rumegușul rezultat în procesul de fasonare a materialului lemnos. Cantitatea rezultată este însă foarte mică putând fi reintegrată în circuitul biologic al naturii fără a produce dezechilibre. Pe lângă rumeguș mai pot apărea și deșeuri menajere și petroliere care însă pot fi colectate corespunzător, eliminând astfel orice sursă de poluare.

Emisii în apă - nu este cazul, deoarece se va evita trecerea mașinilor și utilajelor prin cursurile de apă permanente sau nepermanente.

Emisii în aer - se vor produce ca urmare a folosirii mașinilor și utilajelor la executarea lucrărilor silvotehnice prevăzute de amenajament. Ele se vor încadra în limitele admise prin folosirea unor mașini și utilaje performante, cu inspecțiile tehnice la zi. Conform legislației în vigoare, valorile limită pentru eventualii poluanți relevanți sunt:

- dioxid de sulf:

-valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $350\mu\text{g}/\text{mc}$.

-valoarea limită pentru protecția ecosistemelor (an calendaristic și iarna) = $20\mu\text{g}/\text{mc}$.

- dioxid și oxizi de azot:

-valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $200\mu\text{g}/\text{mc}$.

-valoarea limită pentru protecția ecosistemelor (an calendaristic și iarna) = $30\mu\text{g}/\text{mc}$.

- pulberi în suspensie PM10:

-valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $50\mu\text{g}/\text{mc}$.

- monoxid de carbon:

-valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $10\text{ mg}/\text{mc}$.

- benzen:

- valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $5\mu\text{g}/\text{mc}$.

- plumb:

- valoarea limită orară pentru sănătatea umană = $0,5\mu\text{g}/\text{mc}$.

Deșeuri.

Deșeurile rezultate în perioada de execuție a lucrărilor silvotehnice sunt de natură menajeră, provenind de la muncitori. Acestea vor fi colectate în saci de plastic și vor fi depozitate la ocolul silvic, de unde vor fi predate unităților autorizate pentru valorificare sau eliminare. Evidența deșeurilor se va întocmi la ocolul silvic, respectându-se prevederile H.G. 856/2002.

Deasemenea, în urma procesului de fasonare a materialului lemnos, va rezulta rumeguș. Cantitatea rezultată este însă foarte mică putând fi reintegrată în circuitul biologic al naturii fără a produce dezechilibre

A.7. Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția planului.

Modul de utilizare a fondului forestier din cadrul O.S. Babadag se prezintă astfel:

Nr. crt.	Simbol	Categoria de folosință	Suprafața (ha)		
			Totală, din care:	Gr. I	Gr.II
1	P	Fond forestier total	14967,06	14338,74	-
1.1.	P.D.	Terenuri acoperite cu pădure	14227,30	14227,30	-
1.2.	P.C.	Terenuri care servesc nevoilor de cultură	18,70	-	-
1.3.	P.S.	Terenuri care servesc nevoilor de producție silvică	36,38	-	-
1.4.	P.A.	Terenuri care servesc nevoilor de administrație forestieră	59,97	-	-
1.5.	P.I.	Terenuri afectate împăduririi	111,45	114,45	-
1.6.	P.N.	Terenuri neproductive	318,94	-	-
			194,32	-	-
1.7.	P.T.	Terenuri scoase temporar din fondul forestier și neprimite	193,80	-	-
1.8	P.O.	Ocupații și litigii	193,80	-	-

A.8. Serviciile suplimentare solicitate de implementarea planului.

Nu sunt necesare servicii suplimentare pentru implementarea amenajamentului.

A.9. Durata funcționării planului.

Amenajamentele O.S. Babadag au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2015, având o durată de aplicare de 10 ani. Revizuirea acestuia se va efectua în ultimul an de aplicare adică în 2024.

A.10. Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării planului.

Principalele activități generate sunt:

- lucrări de recoltare a masei lemnoase;
- colectarea produselor accesorii (vânat, ciuperci, fructe de pădure și plante medicinale);
- lucrări de regenerare a pădurii.

A.11. Descrierea proceselor tehnologice ale planului.

Recoltarea și colectarea masei lemnoase din parchete reprezintă o activitate generată de implementarea planului. Ca urmare, pentru reducerea pe cât posibil a efectelor negative a acestei activități asupra pădurii trebuie să se aplice tehnologiile de exploatare care să asigure o stare de sănătate corespunzătoare arboretelor, precum și regenerarea acestora în cele mai bune condiții.

Prin alegerea și aplicarea celor mai indicate tehnologii de exploatare în cadrul O.S.Babadag, se are în vedere protejarea solului și a arborilor care rămân în arboret, a biocenozei și ecosistemului în general.

În vederea asigurării protecției ecologice a pădurilor și a mediului înconjurător tehnologia de exploatare a masei lemnoase va consta în următoarele:

a.) pregătirea unităților amenajistice pentru exploatare:

- materializarea (delimitarea) parchetelor cu respectarea normelor în vigoare privind amplasarea și delimitarea acestora;

- elementele geometrice limitative admise: căile de acces pentru tractoare sau alte culoare de acces pentru exploatare: lățimea culoarului maxim 4,7 m, lățimea căii de circulație 2,5 m;

- la joncțiunea cu calea de transport (drum auto) a căilor pentru tractoare sau a liniilor pentru funiculare se vor materializa spații de lucru, de regulă în afara regenerării și pe cât posibil fără mișcări mari de pământ.

b.) doborârea arborilor:

- este obligatorie executarea tapei la diametrul mai mare de 15 cm precum și efectuarea tăierii din partea opusă la 3-5 cm deasupra tapei. Înălțimea acesteia va fi mai mică de 15 cm iar adâncimea de 1/3 până la 1/5 din „*d*” la rășinoase și 1/2 până la 1/3 la foioase;

- direcția de doborâre spre aval este interzisă, de asemenea este interzisă doborârea spre ochiurile cu semințiș. Este obligatorie folosirea penelor hidraulice sau mecanice la direcționarea căderii;

- arborii doborâți se curăță de crăci la locul de doborâre și se secționează în lungimi maxime de 10 m la foioase și 12 m la rășinoase.

c.) colectarea lemnului:

- trunchiurile rezultate din secționare se olăresc înainte de mișcarea lor dacă nu se utilizează scuturi sau conuri metalice sau din material plastic;

- este obligatorie utilizarea rotelor de ghidare dacă lemnul se apropie cu cablul tractorului sau funicularului la un unghi mai mare de 10 grade;

A.12. Caracteristicile proiectelor sau planurilor existente, propuse sau aprobate, care pot genera impact cumulativ cu planul care este în procedura de evaluare și care pot afecta aria naturală protejată de interes comunitar.

Alte amenajamente silvice ale pădurilor din zonă sunt pentru: Ocolul silvic Ciucurova, Ocolul silvic Niculițel, Ocolul silvic Măcin, Ocolul silvic Babadag. Acestea nu generează impact cumulativ cu amenajamentul studiat.

A.13. Alte informații solicitate de către autoritatea competentă pentru protecția mediului.

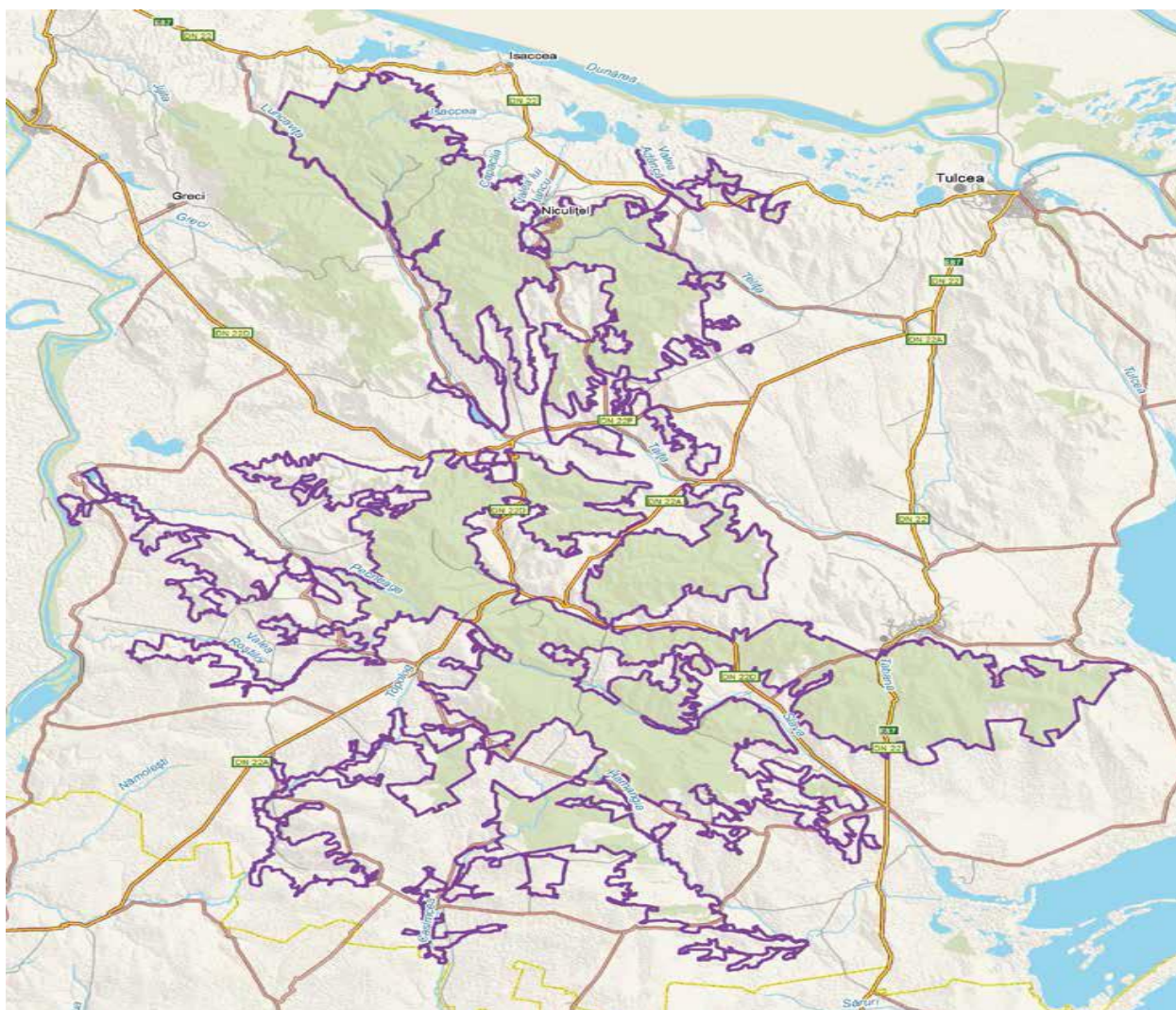
Nu au fost solicitate alte informații suplimentare față de prevederile ordinului M.M.P. nr. 19/2010.

B. INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERESCOMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PLANULUI.

B.1. Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar și de protecție specială avifaunistică: suprafață, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea planului etc.

B.1.1. Situl de importanță comunitară ROSCI 0201 Podișul Nord Dobrogean.

Situl de interes comunitar - Podișul Nord Dobrogean (ROSCI 0201) în suprafață totală de 84812 ha, aparține regiunii biogeografică stepică, fiind situat în județul Tulcea.

Tipuri de habitat prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește:

Reprezentivitate: A - excelentă, B - bună, C - semnificativă, D – nesemnificativă

Suprafața relativă: A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$

Starea de conservare: A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

Evaluarea globală: A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă

Cod	Pondere	Reprezentativitate	Suprafață relativă	Stare de conservare	Evaluare globală
40C0 - Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice *	2.00	A	A	B	B
91X0 - Păduri dobrogene de fag	0.01	B	A	B	B
62C0 - Stepe ponto-sarmatice *	27.87	A	A	B	A
91I0 - Vegetatie de silvostepa eurosiberiană cu Quercus spp. *	2.25	A	B	A	A
91M0 - Păduri balcano-panonice de cer si gorun	24.70	A	B	B	A
91Y0 - Păduri dacice de stejar si carpen	23.58	A	B	B	A
91AA - Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos	17.07	A	A	B	A
92A0 - Zavoaiie cu Salix albă si Populus albă	0.02	C	C	B	C
8310 - Peșteri în care accesul publicului este interzis	0.00	C	C	B	C
8230 - Comunități pioniere din Sedo-Scleranthion sau din Sedo albi-Veronicion dilleni pe stancării silicioase	1.00	B	A	B	B

Specii de mamifere enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă

Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă

Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă

Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1335	Spermophilus citellus	RC				A	A	C	A
1304	Rhinolophus ferrumequinum	P				C	B	C	B
2609	Mesocricetus newtoni	R				A	B	A	B
2633	Mustela eversmannii	V				A	B	B	B
2635	Vormela peregusna	V				A	B	B	B
2021	Sicista subtilis	P				B	B	A	B

Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1219	Testudo graeca	RC				A	B	B	A
1188	Bombina bombina	P				D			
1279	Elaphe quatuorlineata	V				B	B	A	B

Specii de nevertebrate enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1089	Morimus funereus	P				A	B	C	B
1088	Cerambyx cerdo	P				B	B	C	B
4011	Bolbelasmus unicornis	R				B	B	C	B
1060	Lycaena dispar	RC				B	B	C	B
4053	Paracaloptenus caloptenoides	R				A	B	B	B

Specii de plante enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Cod	Nume	Populație	Evaluarea sitului			
			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
2236	Campanula romanica	R	A	A	A	A
2079	Moehringia jankae	V	A	A	A	A
2253	Centaurea jankae	P?				
2327	Himantoglossum caprinum	R	A	C	B	B
2125	Potentilla emilii-popii	P?				
4067	Echium russicum	V	C	C	B	B

Cod	Nume	Populație	Evaluarea sitului			
			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
4097	Iris aphylla ssp. hungarica	V	C	C	B	B

Descrierea sitului

Caracteristici generale ale sitului

Clase de habitat	pondere in %
N09 - Pajiști uscate, stepe	5.00
N12 - Culturi cerealiere extensive (inclusiv culturile de rotație cu dezmiriștire)	4.00
N14 - Pajiști ameliorate	10.00
N16 - Păduri caducifoliolate	73.00
N26 - Habitate de păduri (păduri în tranziție)	8.00
TOTAL SUPRAFATA HABITAT	

Alte caracteristici ale sitului Prin adăugarea la acest sit a sitului Colina Neagră (31ha), propus inițial ca SCI distinct, suprafața sitului este de 89041,5 ha. Acest SCI (Colina Neagră) a fost adăugat în primul rând datorită caracterului său unic -cel puțin în Dobrogea, posibil și la nivel național- aici fiind întâlnită cea mai întinsă și bine conservată suprafață din respectiva provincie a asociației foarte rare *Prunetum tenellae*, edificată de specia amenințată la nivel național *Prunus tenella* (încadrată în habitatul prioritar 40 C0* Ponto-Sarmatic deciduous thickets). În cadrul SCI Podișul Dobrogei au mai intervenit și alte modificări, în primul rând datorită neaprobării unor habitate de către Comisia Europeană, respectiv habitatele 91DA, 40 D0, suprafețele inițial calculate ale acestora pt acest sit fiind redistribuite în alte habitate ce le includ ca subtipuri. este necesară adugarea variantei actualizate referitoare la importanța sitului, modificările intervenite fiind în special datorită: - adăugării sitului Colina Neagră- 31 ha - neaprobării habitatului 40D0 Ponto- Sarmatic wooded steppe, fapt pentru care suprafața acestuia a fost redistribuită între habitatele componente, respectiv 60% fiind adăugată la habitatul 62CO* Stepe Ponto-Sarmatice iar 40% fiind cumulată la habitatul 91AA Vegetație forestieră Ponto-Sarmatică cu stejar pufos. - neaprobării habitatului 91 DA ca habitat prioritar de sine stătător urmată de includerea suprafeței acestuia în habitatul 91 MO Păduri panonic- balcanice de cer și gorun, în care se încadrează ca subtip. -reîncadrării asociațiilor *Prunetum tenellae* și *Spireetum crenatae* de la habitatul 40A0 la Habitatul 40C0*. Aceasta a impus reintroducerea în baza de date a majorității habitatelor și a altor date necesare, pentru a figura în forma actualizată. Clase de habitat : Ape dulci continentale - 0,22% (200ha) Mlaștini (vegetație de centură), smârcuri - 0,11% (100ha) Tufărișuri - 0,33% (320ha) Stepe (inclusiv stepe împădurite și stâncării) - 33, 74% (30007ha) Pajiști seminaturale umede, preerii mezofile – 0,22% (200ha) Alte terenuri arabile – 0,16% (150 ha) Păduri caducifoliolate – 61,79% (55014ha) Plantații de arbori sau plante lemnoase – 3,37% (3000ha) Alte terenuri -0,06% (50,5ha) Total = 100%

În ceea ce privește speciile de plante de interes comunitar, în sit au fost identificate până în prezent două specii din această categorie, respectiv : Campanula romanica, specie endemică pentru Dobrogea – cea mai mare parte a ariei de distribuție la nivel național și mondial fiind inclusă în sit ; Moehringia jankae, taxon subendemic, întâlnit în țară numai în Dobrogea; Centaurea jankae, taxon endemic; Himatoglossum caprinum; Potentilla emilii-popii. În afară de acestea în sit au mai fost identificate/citate 77 de specii de plante superioare din lista roșie națională (Oltean, 1994), din care 5 sunt incluse și în lista roșie europeană (***) . În sit sunt cuprinse 22 de rezervații naturale legal constituite, de importanță națională, totalizând 7467,55 ha. La acestea se mai adaugă o rezervație protejată la nivel local (“La Monument” Niculițel – 18 ha) prin planul urbanistic general al comunei Niculițel, precum și 4 rezervații aflate în faza de propunere, ce reunesc o suprafață de 658,33 ha.

Calitate si importanță La nivel național (după toate probabilitățile și la scară europeană) situl este cel mai întins și reprezentativ pentru bioregiunea stepică, fiind constituit în proporție de 95,5% (85046 ha) din habitate de interes comunitar, din care habitatele de stepă (24807ha-27,85%). Habitatele de pădure, de asemenea de interes comunitar, sunt dominate de grupa de habitate 41.7 Thermophilous and supra - mediterranean oak woods (ce cuprinde tipurile 91IO, 91 MO, 91AA) – 34000 ha (38,19%), urmat de habitatul 41.2 (reprezentat prin tipul 91YO) – 21000ha (23, 591%), alte habitate forestiere având o pondere restrânsă, respectiv 91XO -1 ha (0,001 %); 92AO – 10ha (0,011%). Habitatele de tufărișuri de importanță comunitară sunt de asemenea reprezentative, ocupând o suprafață relativă de 35,6% (1780,8ha). În cadrul habitatelor o proporție importantă dintre asociații au un caracter endemic pentru Dobrogea (Sanda, Arcuș, 1999 ; Dihoru, Doniță, 1970) - asociațiile din alianțele Pimpinello-Thymion zygioidi, Asparago verticillati – Paliurion, respectiv din subalianța Carpino-Tilienion tomentosae.

Pentru aceste aceste asociații endemice și pentru unele tipuri/ subtipuri de habitate în care se încadrează situl reunește cea mai mare parte a ariei de răspândire la nivel național și mondial (Subtipul de habitat 41.7683 din habitatul 91M0 ; subtipul 34.9211 din habitatul 62C0*; subtipul 41.73724 din habitatul 91AA). Subtipurile de habitat sunt codificate conform bazei de date PHYSIS. Pentru unele tipuri și/sau subtipuri de habitate (62C0*, inclusiv subtipul 34.9213 ; 91YO-subtipul 41.C22 ; 91AA – subtipul 41.73723 ; 91MO – subtipul 41.76813) situl reunește cea mai mare proporție din suprafața de răspândire la nivel național. Acest aspect este valabil , după toate probabilitățile și pentru subtipul 31.8B711 Ponto-Sarmatic dwarf almond scrub al habitatului 40C0*, identificat pe Colina Neagră pe suprafața cea mai extinsă din Dobrogea. Este important de subliniat că situl conservă fitocenozele ce au servit pentru descrierea fitocenologică inițială a majorității asociațiilor forestiere și a numeroase asociații de pajiști și tufărișuri caracteristice pentru Dobrogea (Dihoru, Doniță, 1970) conservarea acestora fiind deosebit de importantă din punct de vedere științific. Habitatul 62CO* este cel mai

reprezentativ pentru bioregiunea stepică în care este situat situl, de aceea este important de detaliat anumite aspecte referitoare la acesta. Suprafața la nivel național a stepelor ponto-sarmatice este estimată la maximum 60.000, din care 40000 ha sunt în Dobrogea (30000 în județul Tulcea, 10000 în județul Constanța). Restul de maximum 20000 sunt răspândite în alte zone ale țării, însă în general pe suprafețe fragmentate și expuse pășunatului intensiv, în special în bioregiunea stepică, suprafețele din afara acesteia nefiind în general stepe tipice, climax, ci rezultatul stepizării în urma defrișării pădurilor. În consecință nu există posibilitatea constituirii de situri reprezentative pentru acest habitat (pe suprafețe suficient de întinse pentru a asigura un procent satisfăcător pentru acest habitat prioritar) decât în Dobrogea și în special în județul Tulcea, unde există cele mai mari și compacte suprafețe din acest habitat. Habitatul este reprezentat prin asociații din alianțele *Stipion lessingianae*, *Festucetum valesiacaе*, *Pimpinello-Thymion zygioidi*, *Agropyro-Kochion*. În cadrul acestui habitat subtipul 34.9211 (ce cuprinde asociațiile din alianța *Pimpinello-Thymion zygioidi*) este endemic pentru Dobrogea (Sanda, Arcuș, 1999 ; Dihoru, Doniță, 1970) -, situl reunind cea mai mare parte a ariei de răspândire la nivel național și mondial. Această situație este valabilă și pentru unele asociațiile regionale specifice acestei provincii, respectiv asociațiile *Stipo ucrainicae – Festucetum valesiacaе*, *Bombycilaeno – Botriochloetum ischaemi*, subasociațiile dobrogicum ale cenotaxonilor *Stipetum capillatae*, *Thymio pannonicum – Chrysopogonetum grylli* Dihoru, Doniță, 1970, Horeanu, 1976).

Vulnerabilitate Cele mai mari amenințări în ceea ce privește speciile și habitatele sitului sunt reprezentate în ordine descrescătoare : - vânătoare, mai mult de jumătate din suprafața sitului fiind inclus în fonduri de vânătoare. - scăderea biodiversității pădurilor prin derivare (datorită concurenței dintre speciile de *Quercus* și cele de amestec) favorizată de managementul forestier - cele mai fragile în acest sens fiind habitatele din tipul 91YO și mai puțin 91M0. - perspectivele extinderii carierelor și parcurilor eoliene – cele mai fragile/amenințate habitate fiind cele din tipurile 62C0*. - plantarea habitatelor stepice – cele mai fragile/amenințate habitate fiind cele din tipurile 6290 și mai puțin 40DO. - construcții și amenajări în extravilanul localităților - cele mai fragile/amenințate habitate fiind cele din tipurile 6290 și mai puțin 40DO. Celelalte amenințări au o importanță mai redusă.

Perspectivile de instalare a unor parcuri de turbine eoliene contituie o potențială sursă majoră de impact antropic asupra peisajului, speciilor și habitatelor protejate din sit, cu atât mai mult cu cât majoritatea speciilor protejate de importanță comunitară din sit sunt specii de păsări, iar situl este constituit aproape în totalitate (95,5%) din habitate de interes comunitar. În prezent în sit există deja instalată o turbină eoliană pe teritoriul comunei Baia, pe dealul Ienicerilor (Balena), care s-a făcut prin distrugerea habitatului de stepă ponto-sarmatică. O amenințare deosebită o reprezintă perspectiva extinderii, în cuprinsul habitatelor protejate, a carierelor existente în afara sitului, dar și pe suprafețe reduse în sit,

majoritatea celor din perimetrul acestuia fiind abandonate în prezent. Lucrările silvice deși nu se desfășoară pe suprafețe apreciabile, în cazul în care se desfășoară în habitate protejate, cum sunt majoritatea zonelor de păduri, în special în arboretele nederivate sau parțial derivate, pot fi considerate ca având o influență negativă medie deoarece sunt urmate în cea mai mare parte a cazurilor de o scădere relativă a biodiversității și a caracterului reprezentativ al habitatelor, întrucât favorizează înlocuirea speciilor din genul *Quercus* de către alte specii de amestec. Este de subliniat însă că, în afară de pierderea speciilor de stejar, restul speciilor din compoziția tipică a habitatului nu sunt eliminate în mod semnificativ, de obicei. Astfel, chiar și arboretele total derivate provenite integral din regenerare naturală sunt mai reprezentative pentru un habitat protejat, în raport cu arboretele în care s-a intervenit parțial cu plantații, chiar dacă sunt efectuate cu specii locale. O altă amenințare importantă o constituie extinderea construcțiilor legale sau ilegale în afara intravilanului localităților existent în prezent în cuprinsul unor habitate protejate din sit. În prezent suprafețele sunt reduse dar există perspective de extindere a acestora.

Activități și consecințe în interiorul sitului Use of pesticides – mică 0,1%; negativă Fertilization- mică 0,1%; negativă Grazing - medie; 20%; negativă-neutră (funcție de intensitate) Forest planting -medie; 3,37%; negativă Removal of dead and dying trees - mică 5%; negativă Burning - mică 5%; negativă Hunting – medie; 50%; negativă Collection - mică 1%; negativă Trapping, poisoning, poaching: mică 5%; negativă Pilaging of floristic stations- mică 5%; negativă Quarries - mică 0,1%; negativă Dispersed habitations - mică 0,01%; negativă Disposal of house waste - mică 0,02%; negativă Disposal of industrial waste - mică 0,05%; negativă Roads , motorways - mică 0,031%; negativă Railway lines - mică 0,05%; negativă Electricity lines - mică 0,05%; negativă Pipe lines - mică 0,01%; negativă Camping and caravans - mică 0,005%; negativă Walking, horseriding, and non –motor vehicles - mică 0,05%; negativă Motorized vehicle - mică 0,005%; negativă Other outdoor sports and leisure activities - mică 0,01%; negativă Soil pol.

Desemnarea sitului (vezi observațiile privind datele cantitative de mai jos) În cadrul sitului sunt incluse 22 de rezervații naturale legiferate la nivel național (Legea 5/2000, H.G. 2151/2004) LISTA REZERVAȚIILOR NATURALE DIN CADRUL SITULUI: Carasan – Teke 244,00; Valea Ostrovului 61,80; Dealul Bujorului 50,80; Valea Oilor 0,35; Fântâna Mare 0,30; Vârful Secarul 34,50; Korum Tarla 2,0; Pădurea Babadag – Codru 524,60; Muchiile Cernei – Iaila 1891,00; Beidaud 1121,00; Valea Mahomencea 1029,00; Dealul Ghiunghiurmez 1421,00; Muntele Consul 328,00; Dealul Sarica 100,10; Uspenia 22,00; Edirlen 25,50; Casimcea 137,00; Războieni 41,00; Peceneaga 132,00; Dealul Mândrești 5,00; Măgurele 292,00; Mănăstirea Cocoș 4,60; TOTAL rezervații legal constituite =7467,55 ha; Rezervații protejate la nivel local : „La Monument”- Niculițel-18,00ha; În afara acestor arii protejate pe teritoriul sitului au mai fost propuse și

următoarele rezervații: Dealul Izvorului – 649, 2391ha; Arleanca – 1,48ha; Dealul Lung - 2,347ha; Coșarul Mare – 5, 2639 ha; Total rezervații propuse = 658,33 ha;

Tip de proprietate Situația proprietarilor nu este cunoscută în detaliu. În general însă suprafețele cu habitate de: ape dulci continentale - 0,22% (200ha); mlaștini (vegetație de centură), smârcuri - 0,11% (100ha); tufărișuri - 0,33% (300ha); stepe (inclusiv stepe împădurite și stâncării) - 33, 74% (30000ha); pajiști seminaturale umede, preerii mezofile – 0,22% (200ha); alte terenuri -0,06% (54ha), ce însumează o suprafață de 30854ha (34,67%) sunt în general deținute de primărie. Terenurile arabile, cu o suprafață de 150 ha (0,16%) sunt deținute în general de proprietari particulari. Pădurile și plantațiile, cu o suprafață de 58011 ha (65,17 %) sunt fond forestier, proprietate de stat fiind administrate de Direcția Silvică Tulcea.

Managementul sitului

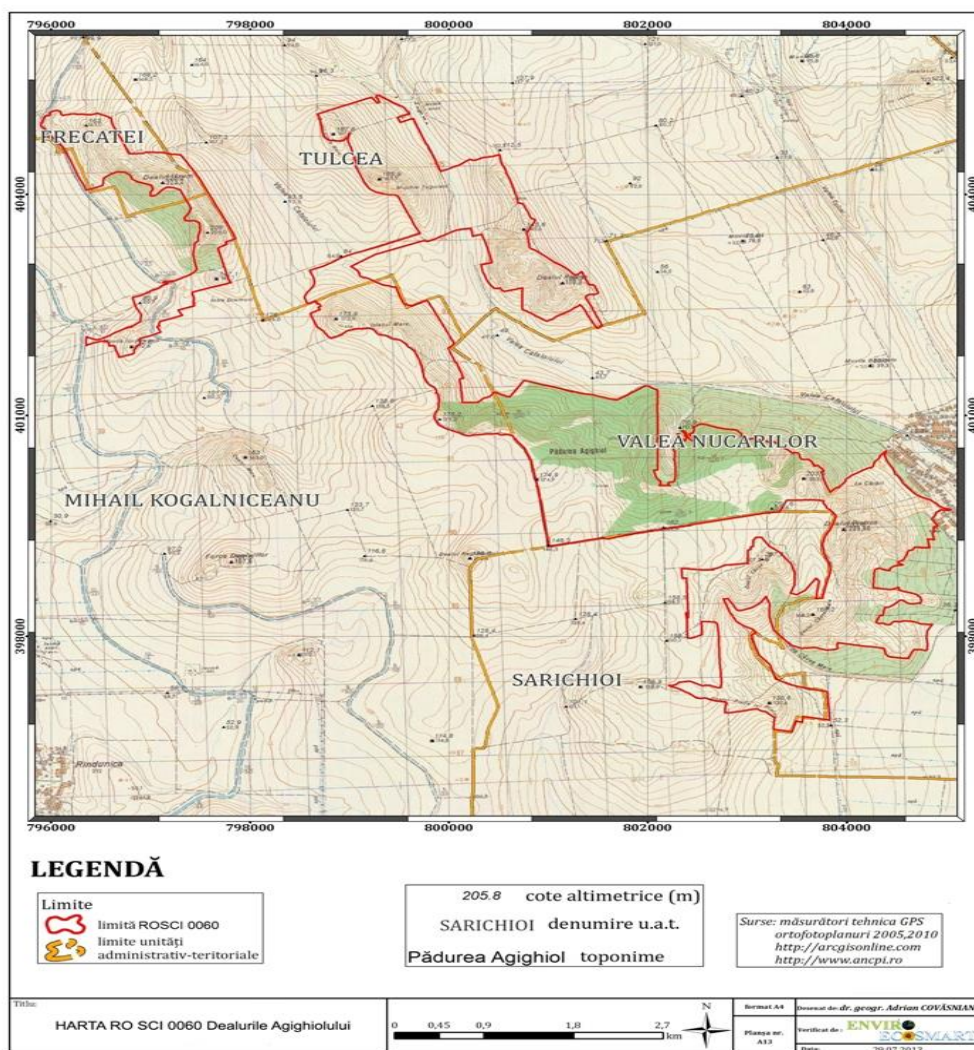
Planuri de management al sitului În prezent nu există planuri de management pentru acest sit și nici pentru rezervațiile naturale pe care le conține.

B.1.2. Situl de importanță comunitară ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului.

Situl de interes comunitar – dealurile Agighiolului (ROSCI 0060) în suprafață totală de 1479 ha, este situat la nord de lacul Razelm. Municipiul Tulcea, reședință de județ, se află la 16 km nord de satul Agighiol, situl extinzându-se la vest de sat, ajungând în partea sa de nord-vest (dealul Uzun Bair) în apropierea drumului național Tulcea-Constanța.

Situl se dezvoltă între coordonatele geografice: N45°2'39" latitudine nordică și E 28°48'4", longitudine estică. Altitudinea minimă este de 39 m, iar cea maximă, de 223 m, este atinsă în dealul Uzun Bair.

În suprafața SCI sunt incluse unitățile administrativ teritoriale ale localităților Tulcea, Valea Nucarilor, Sarichioi, Mihail Kogălniceanu și Cataloi.

Tipuri de habitat prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește:

Reprezentivitate: A - excelentă, B - bună, C - semnificativă, D - nesemnificativă
 Suprafața relativă: A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$
 Starea de conservare: A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă
 Evaluarea globală: A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă

Cod	Pondere	Reprezentativitate	Suprafață relativă	Stare conservare	de Evaluare globală
<u>40C0 - Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice *</u>	0.70	C	C	B	C
<u>62C0 - Stepe ponto-sarmatice *</u>	61.00	A	C	B	B
<u>91AA - Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos</u>	34.00	A	B	B	B

Specii de mamifere enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă
 Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă
 Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă
 Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă
 Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C - considerabilă

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
<u>2609</u>	Mesocricetus newtoni	P				B	B	A	B
<u>1335</u>	Spermophilus citellus	RC				C	B	C	B

Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă
 Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă
 Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă
 Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă
 Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C - considerabilă

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
<u>1219</u>	Testudo graeca	P				C	B	B	B

Specii de plante enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE.

Cod	Nume	Populație	Evaluarea sitului			
			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
<u>2236</u>	Campanula romanica	R	C	B	C	C

Alte specii importante de floră și faună.

A - Lista roșie de date naționale, B - Endemic, C - Convenții internaționale (Berna, Bonn, etc), D - Alte motive

Categorie	Cod	Denumire științifică	Populație	
			R	A
Plante		Thymus zygioides	R	A

Descrierea sitului.

Caracteristici generale ale sitului.

Clase de habitat	pondere in %
<u>N09 - Pajiști uscate, stepe</u>	44.00
<u>N12 - Culturi cerealiere extensive (inclusiv culturile de rotație cu dezmiriștire)</u>	18.00
<u>N14 - Pajiști ameliorate</u>	6.00
<u>N15 - Alte terenuri arabile</u>	2.00
<u>N16 - Păduri caducifoliolate</u>	22.00
<u>N21 - Plantații de arbori sau plante lemnoase (inclusiv livezi, crânguri, vii, dehesas)</u>	8.00
TOTAL SUPRAFATA HABITAT	

Alte caracteristici ale sitului situl are o suprafață de 1476ha, fiind încadrat în totalitate în bioregiunea stepică Clase de habitat Tufărișuri - 0,67% Stepe - 60,97% Păduri caducifoliolate – 33,87% Plantații de arbori – 5,5% Total = 100% În cadrul sitului este inclusă o rezervație naturală legiferată la nivel național (Legea 5/2000), respectiv Locul Fosilifer Agighiol

Calitate si importanță Este de remarcat faptul că toate cele 3 habitate din sit sunt prioritare. În cadrul habitatului celui mai important din sit, respectiv 62C0* Ponto-Sarmatic steppes, ce ocupă aproximativ 0,9% din suprafața națională a habitatului, o valoare remarcabilă prezintă asociația *Agropyro brandzae – Thymetum zygioidi*, endemică pentru Dobrogea (Sanda, Arcuș, 1999), ce ocupă suprafețe apreciabile, de ordinul sutelor de hectare. În cadrul acestei asociații este de subliniat prezența

unor populații importante ale speciei *Euphorbia myrsinites*, inclusă în lista roșie națională (Oltean et al. 1994), foarte rară în Dobrogea, singura regiune din țară în care este întâlnit acest taxon. Locul secund ca importanță îl deține habitatul 91AA* Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos, reprezentat prin asociația *Paeonio peregrinae* – *Carpinetum orientalis* răspândită în țară predominant în Dobrogea. În sit mai sunt întâlnite și alte specii din lista roșie națională (Oltean et al., 1994), respectiv: *Agropyron brandzae*, *Koeleria lobata*, *Thymus zygioides* etc, din care primul taxon este menționat și în lista roșie europeană.

Vulnerabilitate Situl este îndeosebi amenințat prin : -Efectuarea de plantații în cuprinsul habitatelor 62 CO* și mai puțin 91AA (inclusiv pe suprafețe reduse cu specii invazive ca *Eleagnus angustifolia*) intensitatea acestui factor fiind redusă. - exploatarea forestieră și alte tipuri de lucrări silvice în habitatul 91AA, aceste intervenții fiind de intensitate redusă. - pășunat de intensitate redusă - Perspectivele iminente de instalare a unor centrale eoliene în sit și în vecinătatea acestuia. Activități în interiorul sitului: Grazing - medie; 20%; negativă-neutră (funcție de intensitate) Forest planting -mică 5%; negativă Removal of dead and dying trees - mică 10%; negativă Burning - mică 5%; negativă Hunting – medie; 50%; negativă Collection - mică 1%; negativă Trapping, poisoning, poaching: medie; 10%; negativă Quarries (abandonate)- mică 0,001%; negativă Invasion by a species - mică 0,001%; negativă Interspecific floral relations- competition – mică 5%; negativă -Activități și consecințe în jurul sitului Use of pesticides – mică negativă Fertilization- mică negativă Grazing - mică negativă-neutră (funcție de intensitate) Burning - mică negativă Hunting – medie; negativă Trapping, poisoning, poaching: mică negativă Invasion by a species - mică negativă

Desemnarea sitului (vezi observațiile privind datele cantitative de mai jos) În cadrul sitului este inclusă o rezervație naturală legiferată la nivel național (Legea 5/2000), respectiv Locul Fosilifer Agighiol

Tip de proprietate Situația proprietarilor nu este cunoscută în detaliu. În general însă suprafețele cu habitate de: stepe 60, 97% sunt în general deținute de primărie. Pădurile (33,87), plantațiile (5,5%) și tufărișurile 0,67% sunt incluse în fond forestier, proprietate de stat, fiind administrate de Direcția Silvică Tulcea.

Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului: Asociația GeoD pentru promovarea biodiversității, custodele sitului.

Planuri de management al sitului. Există planul de management integrat pentru aria protejată ROSCI0060 Dealurile Agighiolului.

B.1.3. Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA 0091 – Pădurea Babadag.

1. INFORMATII ECOLOGICE.

Specii de păsări enumerate în anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă

Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D – nesemnificativă

Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă

Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser-vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro-ducere	Iernat	Pasaj				
A019	<i>Pelecanus onocrotalus</i>				2850-3800 i	C	B	B	B
A030	<i>Ciconia nigra</i>				1877-2123 i	B	B	C	B
A031	<i>Ciconia ciconia</i>				35000-122000i	B	B	C	B
A072	<i>Pernis apivorus</i>				3190-7050 i	C	B	C	B
A075	<i>Haliaeetus albicilla</i>		1-1p		5-10i	C	B	C	C
A080	<i>Circaetus gallicus</i>		20-30p		195-300i	B	B	C	B
A081	<i>Circus aeruginosus</i>				1517-3970 i	C	B	C	C
A082	<i>Circus cyaneus</i>			20-30i	110-330i	C	B	C	B
A083	<i>Circus macrourus</i>				70-100i	B	B	C	B
A084	<i>Circus pygargus</i>		0-3 p		500-830 i	B	B	C	B
A089	<i>Aquila pomarina</i>		15-30 p		4270-8580 i	C	B	C	B
A090	<i>Aquila clanga</i>				2-5 i	B	B	C	B
A092	<i>Hieraetus pennatus</i>		20-30p		270-400i	A	B	C	B
A097	<i>Falco vespertinus</i>				600-800i	C	B	C	B
A103	<i>Falco peregrinus</i>				2-4 i	D			
A133	<i>Burhinus oedicephalus</i>		35-50 p		400-500 i	B	B	C	B
A215	<i>Bubo bubo</i>		1-4p			C	B	C	B
A224	<i>Caprimulgus europaeus</i>		C			C	B	C	C
A231	<i>Coracias garrulus</i>		400-500 p			B	B	C	B
A234	<i>Picus canus</i>	200-300 p				C	B	C	C
A236	<i>Dryocopus martius</i>	60-80 p				C	B	C	C
A238	<i>Dendrocopos medius</i>	500-620 p				B	B	C	B
A242	<i>Melanocorypha calandra</i>		800-1500 p			C	B	C	B
A243	<i>Calandrella brachydactyla</i>		200-300p			B	B	C	C
A246	<i>Lullula arborea</i>		RC			D			
A255	<i>Anthus campestris</i>		1600-2000p			C	B	C	B
A307	<i>Sylvia nisoria</i>		300-400p			C	A	C	B
A320	<i>Ficedula parva</i>				500-2500 i	D			
A338	<i>Lanius collurio</i>		C			C	B	C	C

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser-vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro-ducere	Iernat	Pasaj				
A339	Lanius minor		RC			C	C	C	B
A379	Emberiza hortulana		600-800 p			C	A	C	B
A397	Tadorna ferruginea		3-7 p		<243 i	B	B	C	B
A402	Accipiter brevipes		60-100p			A	A	C	A
A403	Buteo rufinus		15-30p			B	B	C	B
A404	Aquila heliaca				3-5i	B	B	C	C
A511	Falco cherrug		1-2p		6-8i	B	B	B	B

Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă

Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D – nesemnificativă

Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă

Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser-vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro-ducere	Iernat	Pasaj				
A086	Accipiter nisus				2503-3970 i	C	B	C	B
A087	Buteo buteo				14675-28487 i	C	B	C	C
A088	Buteo lagopus			R		D			
A208	Columba palumbus		C			D			
A210	Streptopelia turtur		C			D			
A212	Cuculus canorus		C			D			
A232	Upupa epops		C			D			
A251	Hirundo rustica		P		C	D			
A260	Motacilla flava		RC			D			
A262	Motacilla alba		C			D			
A274	Phoenicurus phoenicurus		RC			D			
A276	Saxicola torquata		RC			D			
A277	Oenanthe oenanthe		C			D			
A299	Hippolais icterina		RC			D			
A308	Sylvia curruca		RC			D			
A311	Sylvia atricapilla		RC			D			
A314	Phylloscopus sibilatrix		RC			D			
A315	Phylloscopus collybita		C		C	D			
A319	Muscicapa striata		RC			D			
A337	Oriolus oriolus		C			D			

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser-vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro-ducere	Iernat	Pasaj				
A340	Lanius excubitor			R		D			
A341	Lanius senator		P			D			
A351	Sturnus vulgaris		C		C	D			
A363	Carduelis chloris		RC			D			
A435	Oenanthe isabellina		20-30 p			A	B	C	B
A443	Parus lugubris	700-800 p				B	B	C	B

2. DESCRIEREA SITULUI.

Caracteristici generale ale sitului

Clase de habitat	pondere in %
<u>N09 - Pajiști uscate, stepe</u>	4.00
<u>N12 - Culturi cerealiere extensive (inclusiv culturile de rotație cu dezmiriștire)</u>	16.00
<u>N14 - Pajiști ameliorate</u>	5.00
<u>N16 - Păduri caducifoliolate</u>	66.00
<u>N23 - Alte terenuri (inclusiv zone urbane, rurale, căi de comunicație, rampe de depozitare, mine, zone industriale)</u>	2.00
<u>N26 - Habitate de păduri (păduri in tranziție)</u>	7.00
TOTAL SUPRAFATA HABITAT	

Alte caracteristici ale sitului. Clima este temperat continentală. Relieful este specific podisului Dobrogei, orașul Babadag situându-se în depresiunea pârâului Tabana, care îl străbate, între dealuri cu înălțimi de până la 250 m, din rocă granitică și calcaroasă, acoperite zonal de pădure. Zona este mărginită de lacul Babadag și lacul Razelm spre nord și est.

Calitate și importanță Acest sit gazduiește efective importante ale unor specii de pasări protejate. Conform datelor avem următoarele categorii: a) număr de specii din anexa 1 a Directivei Pasări: 38 b) număr de alte specii migratoare, listate în anexele Convenției asupra speciilor migratoare (Bonn): 61 c) număr de specii periclitare la nivel global: 6 Situl este important pentru populațiile cuibăritoare ale speciilor următoare: Falco vespertinus Falco cherrug Coracias garrulus Hieraaetus pennatus Accipiter brevipes Circaetus gallicus Circus pygargus Oenanthe pleschanka Picus canus Milvus migrans Dendrocopos medius Situl este important în perioada de migrație pentru speciile: Haliaeetus albicilla Ficedula parva Ciconia ciconia Situl este important pentru iernat pentru următoarele specii: Circus macrourus Circus cyaneus SOR: Sit desemnat ca IBA conform următoarelor criterii elaborate de BirdLife International: C1, C2, C6.

Vulnerabilitate Extinderea terenurilor agricole si a dependintelor gospodăresti, constructia de obiective turistice noi, pasunat intensiv, braconaj. Padurea Babadag este strabatuta de trei drumuri principale: drumul national 22D, pe traseul Horia – Atmagea – Ciucurova – Slava Cercheza – Slava Rusa – Caugagia, care asigura accesul in padure pe cea mai mare parte din suprafata acesteia, drumul national 22A, pe traseul Turda – Ciucurova – Topolog si drumul national 22 (E87), pe o distanta de aproximativ 8 km la sud de localitatea Babadag.

B.1.4. Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA 0100 – Stepa Casimcea.

1. INFORMATII ECOLOGICE

Specii de păsări enumerate în anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C - considerabilă

Cod	Nume	Populație			Evaluarea sitului			
		Residență	Migratoare		Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat				
A019	Pelecanus onocrotalus			150-300 i	C	B	B	B
A030	Ciconia nigra			400-455 i	C	B	C	B
A031	Ciconia ciconia			11000-55000 i	B	B	C	B
A072	Pernis apivorus			1190-2640 i	C	B	C	C
A073	Milvus migrans			20-30i	C	B	C	C
A080	Circaetus gallicus		9-10p	70-130i	B	A	B	A
A081	Circus aeruginosus			540-1400 i	C	B	C	C
A082	Circus cyaneus		90-100 i	150-200 i	B	B	C	B
A083	Circus macrourus			60-70 i	B	B	C	B
A084	Circus pygargus			155-380i	C	A	C	B

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residență	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
A089	<i>Aquila pomarina</i>		1-1p		2800-5500i	C	B	C	B
A092	<i>Hieraaetus pennatus</i>				140-190i	C	B	C	A
A097	<i>Falco vespertinus</i>				200-300i	C	B	C	B
A103	<i>Falco peregrinus</i>				4 i	D			
A133	<i>Burhinus oedicnemus</i>		45-50 p			B	B	C	B
A231	<i>Coracias garrulus</i>		60-70 p			C	A	C	B
A242	<i>Melanocorypha calandra</i>		220-2500 i			C	A	C	B
A243	<i>Calandrella brachydactyla</i>		600-700 p			B	A	C	B
A246	<i>Lullula arborea</i>		300-350 p			C	B	C	C
A255	<i>Anthus campestris</i>		3600-5000 i			C	A	C	B
A321	<i>Ficedula albicollis</i>				200 i	D			
A338	<i>Lanius collurio</i>		400-500 p			D			
A339	<i>Lanius minor</i>		210-240 p			C	B	B	A
A379	<i>Emberiza hortulana</i>		10-20 p			D			
A402	<i>Accipiter brevipes</i>		3-4 p		30 i	C	A	C	B
A403	<i>Buteo rufinus</i>		8-14 p			B	B	C	B
A404	<i>Aquila heliaca</i>				2-4i	B	B	B	B
A429	<i>Dendrocopos syriacus</i>		20-30p			D			
A511	<i>Falco cherrug</i>				4-6i	C	B	C	B
A533	<i>Oenanthe pleschanka</i>				20-30i	D			

Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă
 Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă
 Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă
 Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la

limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă
Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C - considerabilă

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Popu- lație	Conser- vare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
A086	Accipiter nisus				1050-1650 i	C	B	C	C
A087	Buteo buteo				10000-20000 i	C	B	C	B
A113	Coturnix coturnix		600-700 p			C	B	C	B
A208	Columba palumbus				P	D			
A210	Streptopelia turtur		R			D			
A212	Cuculus canorus		RC			D			
A221	Asio otus		C			D			
A230	Merops apiaster		C			D			
A233	Jynx torquilla		R			D			
A247	Alauda arvensis		P			D			
A251	Hirundo rustica		C			D			
A252	Hirundo daurica		12 p			D			
A260	Motacilla flava		P			D			
A262	Motacilla alba		RC			D			
A271	Luscinia megarhynchos		RC			D			
A276	Saxicola torquata		RC			D			
A277	Oenanthe oenanthe		RC			D			
A299	Hippolais icterina		R			D			
A309	Sylvia communis		RC			D			
A310	Sylvia borin		RC			D			
A311	Sylvia atricapilla		RC			D			
A337	Oriolus oriolus		P			D			
A341	Lanius senator		V			D			
A383	Miliaria calandra		P			D			
A435	Oenanthe isabellina		R			D			

2. DESCRIEREA SITULUI

Caracteristici generale ale sitului

Clase de habitat	pondere in %
<u>N09 - Pajiști uscate, stepe</u>	5.00
<u>N12 - Culturi cerealiere extensive (inclusiv culturile de rotație cu dezmiriștire)</u>	52.00
<u>N14 - Pajiști ameliorate</u>	19.00
<u>N16 - Păduri caducifoliolate</u>	15.00
<u>N23 - Alte terenuri (inclusiv zone urbane, rurale, căi de comunicație, rampe de depozitare, mine, zone industriale)</u>	2.00
<u>N26 - Habitate de păduri (păduri în tranziție)</u>	7.00
TOTAL SUPRAFATA HABITAT	

Alte caracteristici ale sitului Podișul Casimcea este format din șisturi verzi strâns cutate, pe care se găsesc calcare jurasice și depozite de loess. Partea centrală a podișului, cu înălțimi între 100 și 200 m în cea mai mare parte, are un relief larg ondulat cu fragmentare slabă și presărat cu rari martori de eroziune (colți stâncoși de șisturi verzi) care străbat cuvertura de loess. Marginea dunăreană a Podișului Casimcea este puternic fragmentată de văi adânci și asimetrice tributare Dunării, cu versanți supuși eroziunii torențiale. Spre sud, marginea litorală a Podișului Casimcea este marcată de doua trepte de abraziune marină formând litoralul Mării Negre. În partea de sud-est a Podișului Casimcea, rocile calcaroase au permis dezvoltarea reliefului carstic reprezentat prin lapiezuri, doline, polii, peșteri, de mici dimensiuni (de exemplu peșterile La Adam și Gura Dobrogei) și văi în chei (Cheile de la Gura Dobrogei).

Calitate și importanță Acest sit gazduiește efective importante ale unor specii de pasari protejate. Conform datelor avem următoarele categorii: a) număr de specii din anexa 1 a Directivei Pasari: 28 b) număr de alte specii migratoare, listate în anexele Convenției asupra speciilor migratoare (Bonn): 37 c) număr de specii periclitate la nivel global: 5 Situl este important pentru populațiile cuibăritoare ale speciilor următoare: *Coracias garrulus* *Falco cherrug* *Falco vespertinus* *Aquila heliaca* *Anthus campestris* *Accipiter brevipes* *Calandrella brachydactyla* *Buteo rufinus* *Milvus migrans* *Pernis apivorus* *Lanius collurio* *Lullula arborea* *Oenanthe*

pleschanka Lanius minor Melanocorypha calandra Burhinus oedicnemus Circaetus gallicus Galerida cristata Aquila pomarina Dendrocopos syriacus Emberiza hortulana Situl este important in perioada de migratie pentru speciile: Falco vespertinus Accipiter brevipes Hieraaetus pennatus Falco peregrinus Circus cyaneus Aquila pomarina Ficedula albicollis Circus macrourus Circus pygargus SOR: Sit desemnat ca IBA conform urmatoarelor criterii elaborate de BirdLife International: C1, C6.

Vulnerabilitate Principala cauză a degradării habitatelor de pajiște stepică naturală sau seminaturală îl constituie pășunatul. Habitarea umană și drumurile care străbat situl constituie elemente cu impact negativ.

3. ACTIVITĂȚILE ANTROPICE ȘI EFECTELE LOR ÎN SIT ȘI ÎN JURUL ACESTUIA

Activități antropice, consecințele lor generale și suprafața din sit afectată
Activități și consecințe în interiorul sitului

Intensitatea influenței: A – mare, B - medie, C - scăzută Influență: (+) - pozitivă, (0) - neutră, (-) - negativă

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
<u>100 - Cultivarea</u>	B	55.00	-
<u>140 - Pășunatul</u>	A	5.00	-
<u>502 - Străzi, autostrăzi</u>	A	5.00	-

Activități și consecințe în jurul sitului

Intensitatea influenței: A – mare, B - medie, C - scăzută Influență: (+) - pozitivă, (0) - neutră, (-) - negativă

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
<u>100 - Cultivarea</u>	B	45.00	0
<u>140 - Pășunatul</u>	A	5.00	-
<u>400 - Urbanizare, industrializare, și alte activități</u>	B	20.00	-

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
<u>similare</u>			

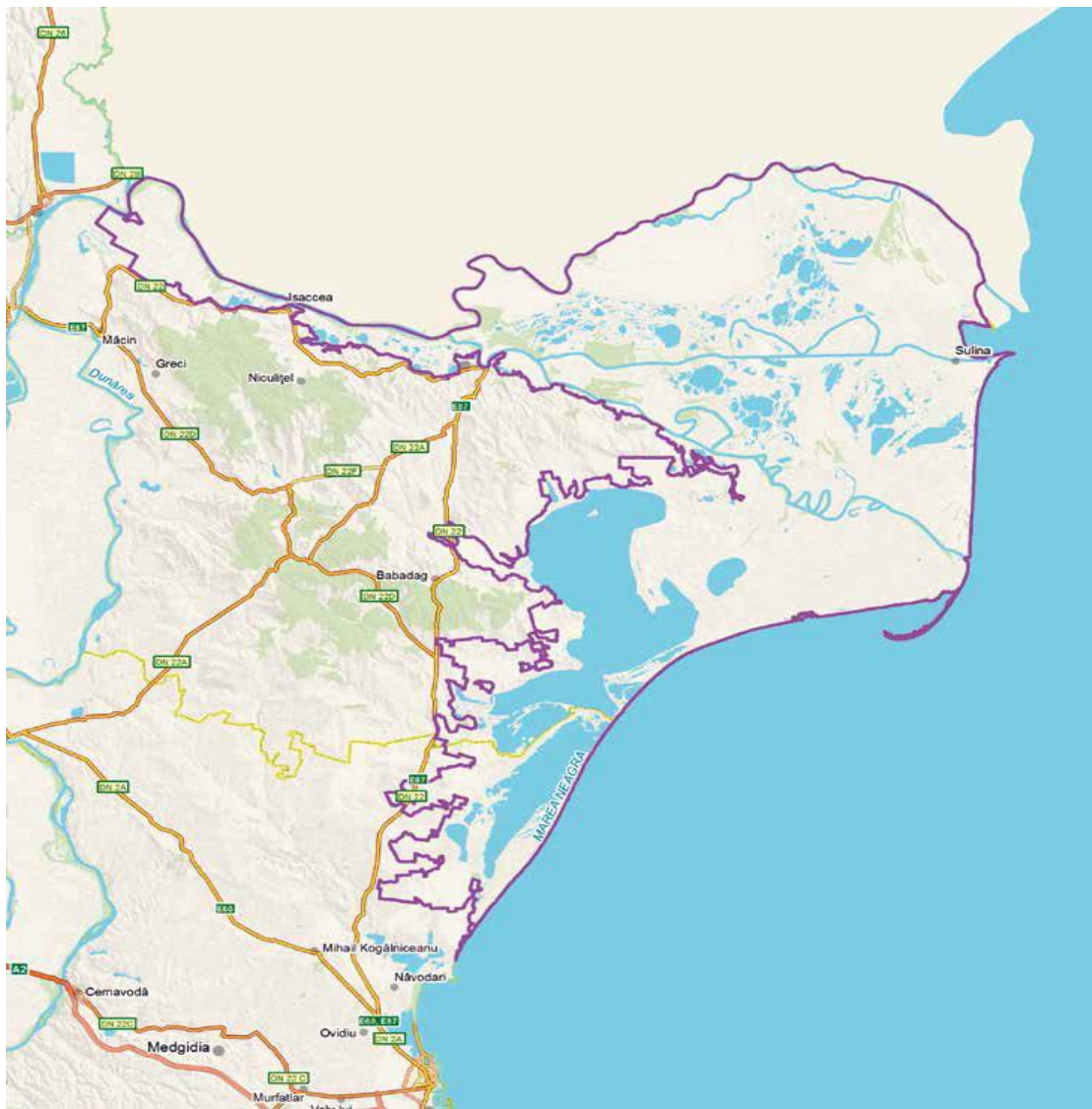
Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului Ministerul Mediului

Planuri de management al sitului Nu există plan de management.

B 1. 5. Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA 0031 Delta Dunării și Complexul Razim-Sinoie.

Aria de protecție special avifaunistică Delta Dunării și complexul Razem-Sinoie (ROSPA 0031) în suprafață totală de 512820 ha, aparține regiunilor biogeografice pontice și stepică, fiind situat în județele Tulcea (89%) și Constanța (9%), precum și peste Marea Neagră (2%).

Informații ecologice

Specii de păsări enumerate în anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă

Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D – nesemnificativă

Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă

Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser-vare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
A001	Gavia stellata			40-50i		A	B	C	C
A002	Gavia arctica			50-80i		A	B	C	C
A019	Pelecanus onocrotalus		3560-4160 p			A	A	A	A
A020	Pelecanus crispus		320-410 p			A	B	B	A

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser-vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro-ducere	Iernat	Pasaj				
A021	Botaurus stellaris		800-1000p			A	B	C	A
A022	Ixobrychus minutus		3000-3500 p			A	B	C	A
A023	Nycticorax nycticorax		3500-4000p			A	B	C	A
A024	Ardeola ralloides		3000-4000p			A	B	C	A
A026	Egretta garzetta		1700-2500 p			A	B	C	A
A027	Egretta alba		320-360p	1000-1200i		A	B	C	A
A029	Ardea purpurea		230-450 p			A	B	C	A
A030	Ciconia nigra		2-5i		500-1000i	C	B	C	B
A031	Ciconia ciconia		100-120p		45000-60000i	B	B	C	C
A032	Plegadis falcinellus		2000-3200 p			A	B	C	A
A034	Platalea leucorodia		360-440 p			A	B	C	A
A037	Cygnus columbianus bewickii			10-40i		A	B	C	B
A038	Cygnus cygnus			340-1270 i		B	B	C	A
A042	Anser erythropus			10-30 i		A	B	C	A
A060	Aythya nyroca		3800-4200 p			A	B	C	A
A068	Mergus albellus		R	4000-5000i		A	B	C	A
A071	Oxyura leucocephala			1-4 i		C	B	C	C
A073	Milvus migrans		6-7i		20-30i	C	B	C	C
A075	Haliaeetus albicilla		26-28 p			A	B	C	A
A080	Circaetus gallicus				R	D			
A081	Circus aeruginosus		300-400 p			A	B	C	B
A082	Circus cyaneus			150-200 i		B	B	C	B
A083	Circus macrourus				50-60i	B	B	C	C
A084	Circus pygargus		3-6i		500-800i	B	B	C	C
A089	Aquila pomarina				200-300 i	C	B	C	C
A090	Aquila clanga			8-14 i		A	B	A	B
A092	Hieraaetus				50-80i	D			

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser- vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro- ducere	Iernat	Pasaj				
	pennatus								
A094	Pandion haliaetus				RC	C	B	C	C
A095	Falco naumanni		1-3 p			A	B	A	C
A097	Falco vespertinus		300- 350p		2000- 3000i	A	B	C	A
A098	Falco columbarius			20-60 i		B	B	C	B
A103	Falco peregrinus		2-4i	10-20i		B	B	C	C
A119	Porzana porzana		300- 400 p			B	B	C	B
A120	Porzana parva		2000- 3000 p			A	B	C	A
A121	Porzana pusilla				V	C	B	C	C
A127	Grus grus				R	C	B	C	C
A131	Himantopus himantopus		220- 370 p		1400- 2200 i	A	A	C	B
A132	Recurvirostra avosetta		220- 280 p		800- 1200 i	A	A	C	B
A133	Burhinus oediconemus		44-60 p			B	B	C	C
A135	Glareola pratincola		420- 540 p			A	B	C	B
A138	Charadrius alexandrinus		90-120 p		450-520 i	A	B	C	B
A139	Charadrius morinellus				R	C	B	C	C
A140	Pluvialis apricaria				300- 500i	B	B	C	C
A151	Philomachus pugnax				13000- 18000 i	B	B	C	B
A154	Gallinago media				20-80 i	A	B	B	B
A157	Limosa lapponica				1-5 i	D			
A159	Numenius tenuirostris				1-3 i	A	B	C	B
A167	Xenus cinereus				1-3 i	A	B	C	C
A170	Phalaropus lobatus				700- 1200 i	C	B	C	C
A176	Larus melanocephalus		160- 200p			A	B	B	A
A177	Larus minutus				10000- 12000 i	A	B	C	B
A180	Larus genei				20-70 i	C	B	C	B
A189	Gelochelidon nilotica		8-12 p		320-350 i	A	B	C	B
A190	Sterna caspia				500- 1000i	A	B	C	B
A191	Sterna sandvicensis		250- 300p		3000- 5000i	A	B	C	B
A193	Sterna hirundo		1800-			A	B	C	B

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser-vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro-ducere	Iernat	Pasaj				
			2300 p						
A195	Sterna albifrons		40-100p			A	B	C	B
A196	Chlidonias hybridus		5000-6000p		30000-50000i	A	B	C	B
A197	Chlidonias niger		200-300 p			B	B	C	C
A222	Asio flammeus			8-12 i		C	B	C	B
A229	Alcedo atthis		1500-1700 p			A	B	C	B
A231	Coracias garrulus		500-600p			B	B	C	B
A234	Picus canus	RC				D			
A236	Dryocopus martius	RC				D			
A238	Dendrocopos medius	R				D			
A242	Melanocorypha calandra		RC			D			
A246	Lullula arborea		R		R	D			
A255	Anthus campestris		RC			C	B	C	C
A272	Luscinia svecica		300-700 p			A	B	C	B
A293	Acrocephalus melanopogon		400-1000 p			A	A	C	B
A307	Sylvia nisorica		R		RC	C	B	C	C
A320	Ficedula parva				C	D			
A321	Ficedula albicollis				C	D			
A338	Lanius collurio		RC		C	D			
A339	Lanius minor		R		C	D			
A379	Emberiza hortulana		R			D			
A393	Phalacrocorax pygmeus		8700-9500 p	4000-6500 i	4000-6500 i	A	B	C	A
A396	Branta ruficollis			1000-3000i	7000-24000i	A	B	C	A
A402	Accipiter brevipes		3-5p		40-80i	C	B	C	B
A403	Buteo rufinus		4-5 p			C	B	C	C
A404	Aquila heliaca				1-3 i	B	B	C	C
A429	Dendrocopos syriacus	RC				D			
A464	Puffinus yelkouan				20-100i	B	B	B	B
A511	Falco cherrug		2-4i	5-10i		B	B	C	B
A533	Oenanthe pleschanka		12-24 p			B	B	B	B

Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I la Directiva Consiliului 79/409/CEE

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser-vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro-ducere	Iernat	Pasaj				
A004	Tachybaptus ruficollis	RC				B	B	C	C
A005	Podiceps cristatus	RC				C	B	C	C
A006	Podiceps grisegena		400-800 p		5000-10000 i	A	B	C	B
A008	Podiceps nigricollis		RC	C	C	B	B	C	B
A017	Phalacrocorax carbo		8000-12000 p	3000-7000 i	40000-50000 i	A	B	C	B
A025	Bubulcus ibis		2-8 p			A	B	B	
A028	Ardea cinerea	600-800 p				C	B	C	C
A036	Cygnus olor			3600-5300 i		A	B	C	A
A039	Anser fabalis				20-120 i	C	B	C	C
A043	Anser anser			6500-15000 i		A	B	C	A
A048	Tadorna tadorna			800-1200 i		B	B	C	A
A050	Anas penelope				8000-10000 i	A	B	C	C
A051	Anas strepera			1300-3000 i		A	B	C	A
A052	Anas crecca				9000-20000 i	B	B	C	C
A053	Anas platyrhynchos			20000-40000 i		A	B	C	B
A054	Anas acuta				1200-7000 i	B	B	C	C
A055	Anas querquedula				4500-8000 i	B	B	C	C
A056	Anas clypeata				9000-10000 i	A	B	C	B
A058	Netta rufina			540-2470 i	P	A	B	C	A
A059	Aythya ferina			24000-38000 i		B	B	C	B
A061	Aythya fuligula			18000-20000 i		A	B	C	B
A067	Bucephala clangula		30-50 p	1000-1200 i		A	B	C	B
A069	Mergus serrator				230-340 i	C	B	C	C
A070	Mergus merganser			120-180 i		B	B	C	B
A086	Accipiter nisus			RC	RC	D			

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser-vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro-ducere	Iernat	Pasaj				
A087	Buteo buteo	R			P	D			
A088	Buteo lagopus			R		D			
A099	Falco subbuteo		RC			C	B	C	B
A118	Rallus aquaticus	RC				A	B	C	C
A123	Gallinula chloropus	C				C	B	C	C
A125	Fulica atra		C	40000-50000 i	80000-100000 i	B	C	C	B
A130	Haematopus ostralegus		15-20 p			A	B	C	C
A141	Pluvialis squatarola				2500-3000 i	B	B	C	B
A142	Vanellus vanellus		500-600 p		10000-12000 i	B	B	C	C
A143	Calidris canutus				1-5 i	A	B	A	A
A144	Calidris alba				300-800 i	B	B	C	C
A145	Calidris minuta				2800-3200 i	B	B	C	B
A146	Calidris temminckii				120-400 i	B	B	C	C
A147	Calidris ferruginea				8000-9000 i	B	B	C	B
A149	Calidris alpina				10000-17000 i	B	B	C	B
A150	Limicola falcinellus				700-950 i	B	B	C	C
A152	Lymnocyrtus minimus				500-1000 i	B	B	C	B
A153	Gallinago gallinago				5000-10000 i	B	B	C	B
A155	Scolopax rusticola			RC	R	B	B	C	C
A156	Limosa limosa				10000-15000 i	B	B	C	B
A158	Numenius phaeopus				200-500 i	C	B	C	B
A160	Numenius arquata				4500-6000 i	A	B	C	B
A161	Tringa erythropus				3000-4000 i	A	B	C	B
A162	Tringa totanus				3500-12000 i	B	B	C	B
A163	Tringa stagnatilis				600-700 i	B	B	C	B
A164	Tringa nebularia				1300-2600 i	B	B	C	C
A165	Tringa ochropus				4000-	B	B	C	C

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser- vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro- ducere	Iernat	Pasaj				
					5000 i				
A168	Actitis hypoleucos				400-700 i	C	B	C	C
A169	Arenaria interpres				80-120 i	A	B	C	C
A173	Stercorarius parasiticus				R	B	A	C	B
A174	Stercorarius longicaudus				V	D			
A179	Larus ridibundus		2000-3000 p		20000-50000 i	B	B	C	C
A182	Larus canus				4000-10000 i	C	B	C	C
A183	Larus fuscus				200-400 i	C	B	C	C
A207	Columba oenas		R		R	D			
A210	Streptopelia turtur				RC	D			
A214	Otus scops				R	D			
A221	Asio otus	RC				D			
A226	Apus apus				R	D			
A228	Apus melba				V	D			
A230	Merops apiaster		P		RC	D			
A232	Upupa epops		C			D			
A247	Alauda arvensis		RC			D			
A249	Riparia riparia		5000-7000 p		C	B	B	C	B
A251	Hirundo rustica		P		P	D			
A252	Hirundo daurica				R	D			
A253	Delichon urbica		RC			D			
A256	Anthus trivialis				P	D			
A258	Anthus cervinus				R	B	B	C	C
A259	Anthus spinoletta				P	D			
A260	Motacilla flava		RC		C	C	B	C	B
A261	Motacilla cinerea			P	P	D			
A262	Motacilla alba		C		C	C	B	C	B
A263	Bombycilla garrulus			R		D			
A266	Prunella modularis				P	D			
A270	Luscinia luscinia		P		RC	D			
A271	Luscinia megarhynchos		P		RC	D			
A273	Phoenicurus ochruros				P	D			
A274	Phoenicurus phoenicurus		C		C	C	B	C	B
A275	Saxicola rubetra				RC	D			
A276	Saxicola torquata				RC	D			

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser-vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro-ducere	Iernat	Pasaj				
A277	Oenanthe oenanthe		P		C	D			
A278	Oenanthe hispanica				R	C	B	C	C
A284	Turdus pilaris				RC	D			
A285	Turdus philomelos				P	D			
A286	Turdus iliacus				R	D			
A287	Turdus viscivorus				R	D			
A290	Locustella naevia				R	D			
A292	Locustella luscinioides		P			A	B	C	C
A295	Acrocephalus schoenobaenus		C		C	B	B	C	B
A296	Acrocephalus palustris		P		RC	C	B	C	B
A297	Acrocephalus scirpaceus		C		C	B	B	C	B
A298	Acrocephalus arundinaceus		C		C	B	B	C	B
A299	Hippolais icterina		RC		RC	C	B	C	C
A308	Sylvia curruca				P	D			
A309	Sylvia communis				P	D			
A310	Sylvia borin				P	D			
A311	Sylvia atricapilla				P	D			
A314	Phylloscopus sibilatrix				P	D			
A315	Phylloscopus collybita		R		P	D			
A316	Phylloscopus trochilus				P	D			
A317	Regulus regulus				P	D			
A319	Muscicapa striata		P		RC	D			
A322	Ficedula hypoleuca				RC	D			
A335	Certhia brachydactyla	R				D			
A336	Remiz pendulinus	C				D			
A337	Oriolus oriolus		RC			D			
A340	Lanius excubitor			R		D			
A341	Lanius senator				R	D			
A351	Sturnus vulgaris		P		P	D			
A353	Sturnus roseus		P		RC	B	B	C	C
A359	Fringilla coelebs		C		P	D			
A360	Fringilla montifringilla			RC		D			
A361	Serinus serinus		RC			D			
A363	Carduelis chloris		P		RC	D			

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conser- vare	Izolare	Evaluare globală
			Repro- ducere	Iernat	Pasaj				
A364	Carduelis carduelis		P		RC	D			
A365	Carduelis spinus				RC	D			
A366	Carduelis cannabina		R		RC	D			
A368	Carduelis flammea				R	D			
A371	Carpodacus erythrinus				V	D			
A375	Plectrophenax nivalis			V		D			
A383	Miliaria calandra		RC	P		D			
A435	Oenanthe isabellina				R	D			
A438	Hippolais pallida		R			A	B	A	C
A459	Larus cachinnans		1500- 2000 p			15000- 20000 i	A	B	C
A515	Glareola nordmanni		1-5 i				A	B	A

Descrierea sitului

Caracteristici generale ale sitului

Clase de habitat	Ponder e in %
N02 - Râuri (fluvii) afectate de maree, estuare, terase mlăștinoase sau nisipoase, lagune(inclusiv bazinele de colectare a sării)	14.00
N06 - Ape dulci continentale (stătătoare, curgătoare)	11.00
N07 - Mlaștini (vegetație de centură), smârcuri, turbării	48.00
N09 - Pajiști uscate, stepe	4.00
N12 - Culturi cerealiere extensive (inclusiv culturile de rotație cu dezmiriștire)	18.00
N16 - Păduri caducifoliolate	5.00

Alte caracteristici ale sitului Delta Dunării reprezintă teritoriul cuprins între prima bifurcație a Dunării (Ceatalul Chilie), mărginit la est de litoralul Mării Negre, la nord de brațul Chilia și la sud de complexul lacustru Razim Sinoie. Delta Dunării propriu-zisă este cea mai mare componentă a sitului și are o suprafață totală de circa 4.178 kmp, din care cea mai mare parte se găsește pe teritoriul României, adică 3.510 kmp, reprezentând circa 82%, restul fiind situată pe partea stângă a brațului Chilia, inclusiv delta secundară a acestuia, în Ucraina.

Ținând cont de geneză, hipsometrie, relațiile hidrice dintre brațele Dunării și zonele interioare, diferențierile climatice și variația peisagistică, în Delta Dunării se pot distinge două mari sectoare - delta fluviatilă și delta fluvio-maritimă. Delta

fluvială reprezintă partea cea mai veche din spațiul deltaic, ce s-a format într-un fost golf al Dunării. Principala sa caracteristică e suprafața relativ mare a grindurilor fluviale, în timp ce ariile de depresionare sunt mai mici și cu multe lacuri (deasemenea de mici dimensiuni), aflate într-un grad înaintat de colmatare. Delta fluvio-maritimă se desfășoară între aliniamentul grindurilor maritime Letea - Caraorman - Crasnicol în vest și țărmul mării în est. Ea cuprinde, pe lângă grindurile maritime Letea, Caraorman și Sărăturile un important complex lacustru (Roșu - Puiu) și suferă modificări importante la contactul cu Marea Neagră. La sud de Delta propriu-zisă se desfășoară până la capul Midia, Complexul Lagunar Razim-Sinoie. Cea mai mare parte a complexului o constituie zona depresionară (vechiul golf Halmyris) ocupată inițial de apele mării și care a fost compartimentată ulterior, prin formare de cordoane și grinduri. În ultimile decenii complexul a suferit foarte mari modificări datorită acțiunii umane, fiind transformat în rezervor de apă dulce pentru alimentarea sistemelor de irigații amenajate în jurul complexului.

La vest de Tulcea, între cursul Dunării și limita platoului continental până la Cotul Pisicii se desfășoară zona predeltaică ce cuprinde zonele umede naturale și seminaturale și zonele agricole. Clima Deltei Dunării se încadrează în climatul temperat-continental cu influențe pontice. Regimul termic (temperatura aerului) are valori moderate cu o ușoară creștere de la vest spre est. Cantitatea mare de căldură este dată de durata medie anuală de strălucire a soarelui care este de cca. 2.300-2.500 ore, iar radiația solară globală însumează anual 125- 135 kcal/cm², fiind printre cele mai mari din țară.

Calitate și importanță • Unica deltă din lume, declarată rezervație a biosferei • An de constituire: 1990 • Suprafața 580000 ha - 2,5 % din suprafața României (Locul 22 între deltele lumii și locul 3 în Europa, după Volga și Kuban) • Una dintre cele mai mari zone umede din lume - ca habitat al păsărilor de apă • Cea mai întinsă zonă compactă de stufărișuri de pe planetă • Un muzeu viu al biodiversității, 30 tipuri de ecosisteme • O bancă de gene naturală, de valoare inestimabilă pentru patrimoniul natural universal Valoarea universală a Deltei Dunării și a Complexului lagunar Razim-Sinoie a fost recunoscută prin includerea în rețeaua internațională a rezervațiilor biosferei (1990), în cadrul Programului "OMUL ȘI BIOSFERA"(MAB) lansat de UNESCO. Rezervația Biosferei Delta Dunării a fost recunoscută în septembrie 1991, ca Zonă umedă de importanță internațională, mai ales ca habitat al păsărilor de apă- Convenția RAMSAR. Valoarea de patrimoniu natural universal a Rezervației Biosferei Delta Dunării a fost recunoscută prin includerea acesteia în Lista Patrimoniului Mondial Cultural și Natural, în decembrie 1990. Valoarea patrimoniului natural și eficiența planului de management ecologic aplicat în teritoriul Rezervației Biosferei Delta Dunării au fost recunoscute prin acordarea în anul 2000 a Diplomei Europene pentru arii protejate (reînnoită în 2005).

Acest sit găzduiește efective importante ale unor specii de pasari protejate. Situl este deosebit de important pentru populațiile cuibăritoare ale speciilor

urmatoare: *Pelecanus crispus*, *Pelecanus onocrotalus*, *Aythya nyroca*, *Falco vespertinus*, *Phalacrocorax pygmeus*, *Plegadis falcinellus*, *Egretta garzetta*, *Nycticorax nycticorax*, *Egretta alba*, *Recurvirostra avosetta*, *Ardeola ralloides*, *Sterna albifrons*, *Porzana porzana*, *Haliaeetus albicilla*, *Sterna hirundo*, *Larus melanocephalus*, *Himantopus himantopus*, *Glareola pratincola*, *Platalea leucorodia*, *Ixobrychus minutus*, *Charadrius alexandrinus*, *Chlidonias hybridus*, *Circus aeruginosus*, *Ardea purpurea*, *Botaurus stellaris*, *Coracias garrulus*, *Alcedo atthis*, *Gelochelidon nilotica*. Deoarece această zonă reprezintă limită de areal pentru *Falco naumanni*, există fluctuații ale efectivelor cuibăritoare în perimetrul sitului. Situl este important în perioada de migrație pentru speciile: *Phalacrocorax pygmeus*, *Gelochelidon nilotica*, *Larus minutus*, *Sterna caspia*, *Sterna sandvicensis*, *Philomachus pugnax*, *Recurvirostra avosetta*, *Himantopus himantopus*, *Charadrius alexandrinus*, *Puffinus yelkouan*, *Aquila pomarina*, *Phalaropus lobatus*, *Larus genei*, *Pluvialis apricaria*, *Tringa stagnatilis*, *Tringa erythropus*, *Limosa limosa*, *Larus ridibundus*, *Numenius arquata*, *Calidris minuta*, *Anas clypeata*, *Calidris alpina*, *Calidris ferruginea*, *Phalacrocorax carbo*, *Tringa totanus*, *Tringa nebularia*, *Vanellus vanellus*, *Larus canus*, *Gallinago gallinago*, *Calidris alba*, *Anas crecca*, *Calidris temminckii*, *Arenaria interpres*, *Chlidonias leucopterus*, *Charadrius hiaticula*, *Charadrius dubius*, *Anser fabalis*, *Anas querquedula*, *Tringa ochropus*, *Anas acuta*, *Larus cachinnans*, *Larus fuscus*, *Lymnocyptes minimus*, *Mergus serrator*, *Limicola falcinellus*. Situl este important pentru iernat pentru următoarele specii: *Anser erythropus*, *Aquila clanga*, *Branta ruficollis*, *Phalacrocorax pygmeus*, *Cygnus cygnus*, *Egretta alba*, *Mergus albellus*, *Falco columbarius*, *Netta rufina*, *Aythya ferina*, *Aythya fuligula*, *Anser anser*.

Vulnerabilitate - braconajul - turismul în masă - industrializarea și extinderea zonelor urbane - distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor - deranjarea păsărilor în timpul cuibăritului (colonii), a perioadelor de migrație și iarnă (aglomerări ale speciilor de păsări acvatică) - intensificarea agriculturii - schimbarea metodelor de cultivare a terenurilor din cele tradiționale în agricultură intensivă, cu monoculturi mari, folosirea excesivă a chimicalelor, efectuarea lucrărilor numai cu utilaje și mașini - schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pășuni) datorită încetării activităților agricole precum cositul sau pășunatul - arderea vegetației în timpul cuibaritului și al migrației - înmulțirea necontrolată a speciilor invazive - electrocutare și coliziune cu liniile electrice - amplasare de generatoare eoliene - înmulțirea necontrolată a speciilor invazive - defrișările, tăierile ras și lucrările silvice care au ca rezultat tăierea arborilor pe suprafețe mari - tăierile selective a arborilor în vârstă sau a unor specii - împăduririle zonelor naturale sau seminaturale (pășuni, fânețe etc.)

Desemnarea sitului (vezi observațiile privind datele cantitative de mai jos) Delta Dunării și Complexul lagunar Razim-Sinoie a fost inclusă în rețeaua internațională a rezervațiilor biosferei în 1990, în cadrul Programului "OMUL ȘI BIOSFERA" (MAB) lansat de UNESCO. Valoarea de patrimoniu natural universal a Rezervației Biosferei Delta Dunării a fost recunoscută prin includerea acesteia în

Lista Patrimoniului Mondial Cultural și Natural, în decembrie 1990. Rezervația Biosferei Delta Dunării a fost recunoscută în septembrie 1991, ca Zonă umedă de importanță internațională, mai ales ca habitat al păsărilor de apă- Convenția RAMSAR.

Tip de proprietate În mare parte terenul este proprietate de stat, domeniu public de interes național și în mai mică măsură proprietate privată.

Managementul sitului.

Organismul responsabil pentru managementul sitului Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării.

Planuri de management al sitului. Există plan de management și se aplică.

B.1.6. Rezervații naturale din perimetrul teritorial al Ocolului silvic Babadag care pot fi afectate prin implementarea planului.

Rezervația Geologică "Agighiol".

ROSSCI0060 Dealurile Agighiolului include **aria naturală protejată de interes național Rezervația Geologică Agighiol – Nucarilor**, sat Agighiol, cod 2771, care face parte din categoria III IUCN, RO 03 "Monument natural: arie protejată administrată în special pentru conservarea elementelor naturale, specifice". Rezervația a fost desemnată prin Legea 5 din 6 martie 2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III-a – zone protejate. La instituirea regimului de arie naturală protejată a sitului Natura 2000 ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului, prin OMMDD nr. 1964 din 13.12.2007, rezervația geologică fost inclusă în sit.

Rezervația geologică Agighiol, cu o suprafață de 9,7 ha, se află în partea de est a Dealului Pietros. Este o rezervație paleontologică, un punct fosilifer renumit prin bogăția faunei fosile de vârstă Triasic medie, în special ammonoidee de diferite genuri și specii.

În 1913, renumitul paleontolog care a fost profesorul Ion Simionescu a identificat trei vertebre dorsale de ichtiosaurieni, reptile marine triasice contemporane cu dinozaurii. La vremea respectiva, era al treilea punct cu resturi de reptile din Triasicul in facies alpin al Europei, celelalte fiind Grossreifling (Germania) si Bessano (Italia). Vertebrele au fost atribuite genului *Shastasaurus* Merriam.

Rezervația naturală "Pădurea Babadag".

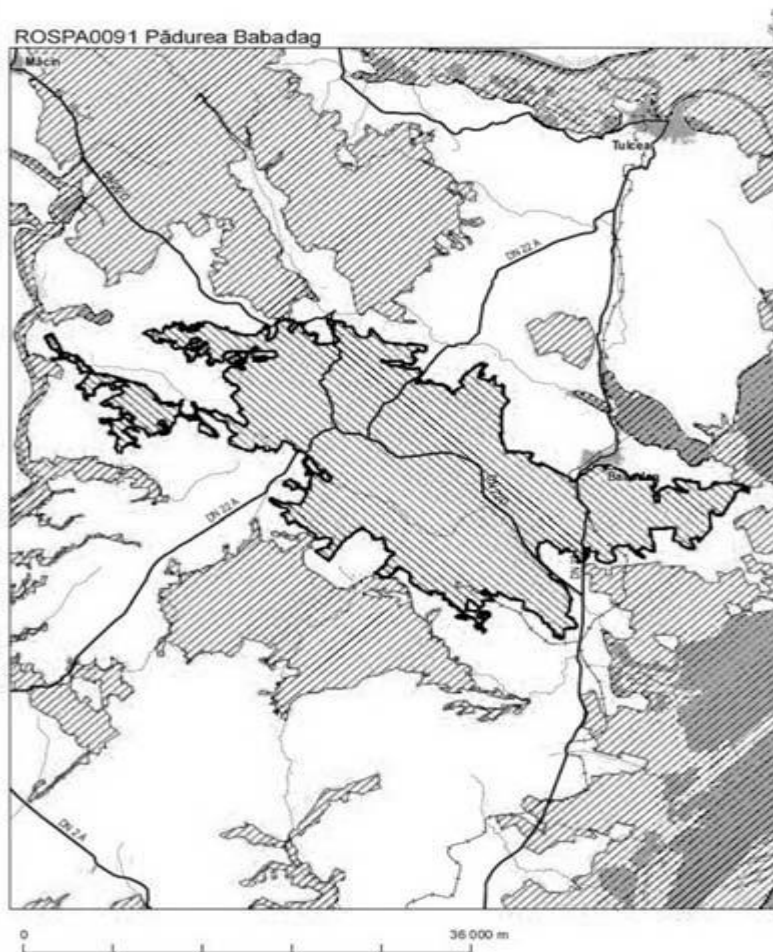

Fig. 4 Pădurea Babadag

Rezervația naturală Pădurea Babadag – Codru (fig.4), 524,60 ha. Limitele rezervației sunt reprezentate prin linia de contact între parcelele incluse în rezervație și următoarele terenuri sau repere, descrise mai jos, conform hărților anexate amenajamentelor ICAS - Stațiunea Tulcea, sc. 1:10000, precum și hărților topografice sc. 1:25000, L-35-118-A-d și L-35-118-C-d. Limita nordică, începe de la calea ferată Medgidia - Tulcea, urmează spre nord șoseaua Tulcea-Constanța până la borna 57, de unde intră, spre est, în fondul forestier al UP I Gara Codru ajungând la bornele 58 și 59 în Culmea Șeremetului. De aici spre est, rezervația se învecinează cu fondul forestier al Ocolului Silvic Babadag, limita fiind reprezentată de Culmea Șeremetului, cu excepția zonei unității amenajistice (u.a.) 9B și 10B unde limita trece pe conturul sudic al acestora. Limita nordică este marcată prin bornele 59, 87, 89, 86, 91, 105, ultima dintre acestea fiind în apropiere de vârful dealului Dadovar. Limita estică se continuă spre sud pe teritoriul UP I Gara Codru, învecinându-se cu fondul forestier al O.S. Babadag, pe traseul bornelor 108, 109, 110, (pe dealurile Chiuciuc Bair și Hiuciuc Bair), continuă aproximativ până la borna 48, după care trece prin interiorul terenurilor

I.C.A.S., parcurgând bornele 46 și 49, pe dealul Lupilor, până la borna 43 de unde urcă spre nord până intersectează calea ferată. De aici, limita se continuă pe terenurile aparținând O.S. Babadag, U.P.VI Codru, în continuare limita coboară spre sud, fiind relativ apropiată de calea ferată și parcurge bornele 26, 28, apoi se îndreaptă spre sud-vest până la borna 24, de unde continuă pe un traseu sinuos spre sud, nord, est, nord și din nou est, până intersectează un drum de pământ în colțul nord-estic extrem al parcelei 13 B, continuă apoi de-a lungul acesteia spre sud-est, până ajunge la intersecția dintre drumul respectiv și linia parcelară ce pornește din borna 32. Limita continuă de-a lungul acestei linii parcelare spre sud-vest, până când ajunge în punctul extrem sudic al parcelei 14 D, după care se îndreaptă pe un traseu meandrat spre nord-vest, de-a lungul liniei ce separă u.a. 14 A de u.a. 14 D. De la intersecția acesteia cu linia parcelară dintre 13 D și 14 A, aceasta se îndreaptă spre sud-vest până la borna 29. De aici continuă spre sud, trece prin borna 21, se îndreaptă spre sud-est, nord-est, apoi sud-est, intersectând linia parcelară dintre u.a.15 A și 14 A, după care se îndreaptă spre est și nord-est, ocolind apoi spre sud neproductivul 16 N1 (inclus în rezervație). Linia parcelară se îndreaptă în continuare pe un traseu meandrat aproximativ spre sud-est, pe limita dintre u.a. 17 C, respectiv 17 D și E, apoi spre sud-vest, până ajunge în borna 37. De aici trece spre sud, ajungând la borna 36. Limita sudică se învecinează cu fondul forestier al Ocolului Silvic Babadag, începe la borna 36, în apropierea vârfului Acairac Bair (142,0 m), se îndreaptă spre vest, apoi ocolește spre nord, sud și vest u.a. 16 B și 16 C. În continuare limita se învecinează cu terenurile agricole și pășunile aparținând comunei Ceamurlia de Jos, fiind marcată prin bornele 35, 22 și 19. Toate suprafețele menționate în cadrul limitei sudice aparțin O.S. Babadag, U.P.VI Codru. Limita vestică, cu direcție generală nord - sud, este marcată de șoseaua Tulcea - Constanța, între bornele 19, 20, 15, 23, 13, situate pe versanții vestici ai dealului Caracuş, după care se îndepărtează la mică distanță de această cale de transport, pe care o întâlnește din nou începând cu borna 27, până la intersecția cu calea ferată. Toate suprafețele din rezervație menționate la limita vestică aparțin O.S. Babadag, U.P.VI Codru.

Pădurea Babadag situată în zona Podișului Babadag este una dintre pădurile reprezentative din peisajul nord-dobrogean. Există aici întinse păduri de foioase, variate asociații începând de la păduri balcanice, păduri xeroterme submediteraneene, dar și silvostepe, poieni stepice, arii cu vegetație a bolovănișurilor calcaroase șamd. Dintre speciile de arbori/ arbuști, se poate menționa prezența stejarului brumăriu (*Quercus pedunculiflora*),

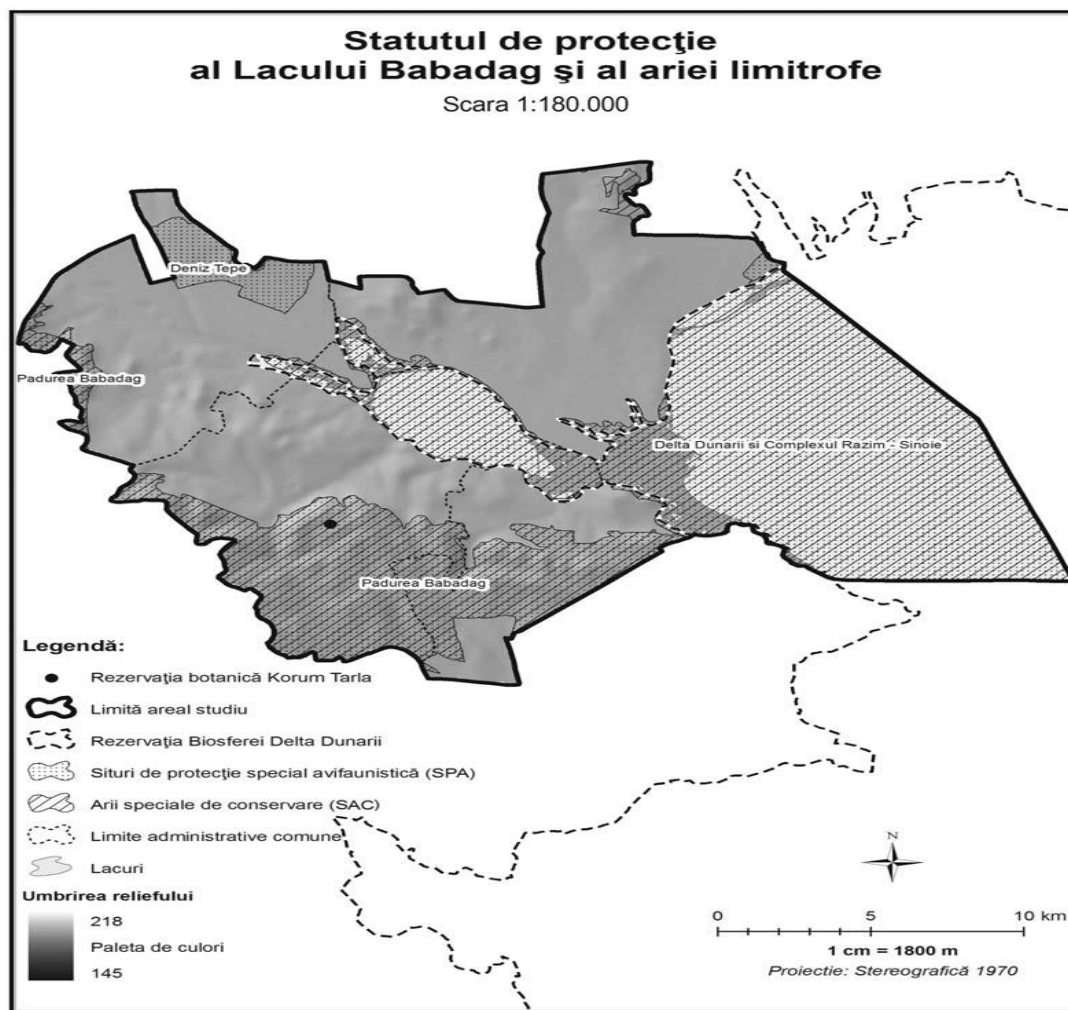

stejarului pufos (*Quercus pubescens*), teiului (*Tilia tomentosa*), frasinului (*Fraxinus ornus*), cărpiniței (*Carpinus orientalis*) etc. Unele păduri au arbori cu vârste seculare, păstrând caracteristicile naturale ale pădurilor cândva existente în zonă... pe o arie mult mai mare; extraordinara diversitate de plante include multe specii de orhidee (*Orchis tridentata*, *Orchis simia*, *Orchis morio*, *Orchis purpurea*, *Anacamptis pyramidalis*, *Limodorum abortivum*, *Himantoglossum caprinum*, *Himantoglossum hircinum*, *Neottina nidus-avis*, *Cephalanthera damasonium*, *Cephalanthera rubra*, *Platanthera chlorantha*, *Platanthera bifolia* etc), dar și diferite alte specii rare de plante (*Asyneuma anthericoides*, *Cerithe auriculata*, *Achillea clypeolata*, *Astragalus ponticus*, *Centaurea napulifera*, *Centaurea marschalliana*, *Crocus reticulatus*, *Globularia punctata*, *Iris sintenisii*, *Nectaroscordum siculum*, *Ononis pusilla*, *Paeonia peregrina*, *Stipa ucrainica*, *Stipa capillata* etc).

Dintre insecte, impresionantă este diversitatea cicadelor (drd. Cosmin Manciu amintește de 4 specii de cicade prezente aici), dar este prezentă și *Saga pedo*. Pe timpul verii, când este perioadă însoțită, țârâitul metalic al cicadelor, al acestor insecte sonore, devine un sunet de fond chiar puternic. Trebuie să fie o extraordinară de mare abundență de indivizi ca să se audă mulți kilometri pe traseul care străbate pădurea, acest sunet emis de cine știe câte (milioane?) de astfel de insecte care cântă deodată așa că uneori se opresc și se face liniște, dar nu pe multă vreme. În zile cu nori, este o liniște aproape deplină. Cel puțin cât le privește pe ele. Dintre reptile se pot menționa: țestoasa de uscat dobrogeană (*Testudo graeca*), balaurul (*Elaphe sauromates*), vipera cu corn (*Vipera ammodytes*) șamd. Rezervația naturală pădurea Babadag are doar 524,6 hectare; situată pe un platou calcaros cu versanți slab înclinați aflați la cca. 100-220 m altitudine, este acoperită de pădure aproape în totalitate.... Aria de Importanță Avifaunistică RO100 Pădurea Babadag, între altitudinile de 9 și 402 m, se extinde pe o suprafață de 49.414 hectare; se menționează de aici ca fiind cuibăritoare 14-16 perechi de gaie brună (*Milvus migrans*) – la pg. 189 din cartea Ariile de Importanță Avifaunistică din România, Tg. Mureș 2008.

Rezervația botanică „Korum-Tarla”.

Cu o suprafață de 2,4 ha, rezervația este amplasată pe un platou ce face parte din podișul Babadag. Vegetația este caracterizată de goruneto-sleau cu productivitate mijlocie; se remarcă în zona arboret artificial plantații de productivitate inferioară în care predomină gorunul (*Quercus petraea*), frasinul (*Fraxinus excelsior*), ulmul (*Ulmus* sp.). Rezervația a fost constituită pentru protejarea speciei *Sophora prodanii jaubertii* (margelusa), planta de origine Balcan - Tauro - Caucazo -Anatolica, aflată aici în singura stațiune cunoscută din România. *Sophora* apare atât în poiana cât și sub plantația de *Fraxinus excelsior* (frasin), *Ulmus minor* (ulm) și *Quercus pedunculiflora* (stejar brumariu) (Dihoru, Donita, 1970). Cu toate că se bucură de protecție legislativă, din păcate, în ultima perioadă de timp, în arealul respectiv sunt identificate din ce în ce mai puține exemplare de *Sophora prodanii*.

Sophora prodanii jaubertii

B.2. Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața planului, menționate în formularul standard al ariilor naturale de interes comunitar și de protecție specială avifaunistică.

Identificarea habitatelor de interes comunitar din cadrul ocolului silvic s-a facut in perioada mai-noiembrie 2014, odata cu efectuarea de catre inginerii amenajisti a descrierii parcelare, la nivel de unitate amenajistica (subparcela) si in perioada 10-28 august 2015, de catre specialistii abilitati, din cadrul I.N.C.D.S. "Marin Dracea".

In cadrul descrierii parcelare (vezi capitolul 1.3), conform normelor tehnice pentru amenajarea padurilor, pe langa alte informatii tehnice, s-au cules date privind caracteristicile statiunii si vegetatiei, prin luarea in considerare a speciilor edificatoare si indicatoare ecologic, identificandu-se tipul de statiune, tipul natural-fundamental de padure si caracterul actual al tipului de padure, date care au condus la identificarea habitatelor de interes comunitar. De mentionat este faptul ca aceste date au stat la baza crearii, descrierii, delimitarii in teren si transpunerii pe harti, a unitatilor amenajistice, respectiv a tipurilor natural-fundamentale de padure, inca de la prima amenajare a ocolului silvic, iar la revizuirile ulterioare (din 10 in 10 ani), au fost actualizate si/sau completate.

Pentru culegerea datelor referitoare la flora s-au efectuat sondaje în toate unitățile amenajistice (subparcele), prin care s-au stabilit, pe lângă elementele dendrometrice, procentele de participare ale speciilor, modul de regenerare, vârsta, vitalitatea, tipul de flora, subarboretul, iar în arboretele cu vârste mari s-au executat inventarieri statistice, cu pietre de probă circulare, de 500mp sau inventarieri integrale, în cazul suprafețelor mici. Suprafețele inventariate sunt: U.P.I-53,0ha, U.P. II-3,2 ha, U.P. III-4,1 ha, U.P. IV-32,2 ha, U.P.V-24,5 ha și U.P. VI-32,4 ha.

Pentru habitatele de interes comunitar, prezentate în continuare, s-a realizat corespondența cu tipurile natural-fundamentale de pădure.

B.2.1. Tipuri de habitate din amenajamentul Ocolului silvic Babadag prezente în siturile de importanță comunitară – Dealurile Agighiolului (ROSCI0060) și Podișul Nord Dobrogean (ROSCI0201)

91AA* Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos.

Pădurile de stejar pufos din nordul peninsulei Balcanice se continuă și pe teritoriul României, în arealele de silvostepă aflate în Dobrogea și Moldova de sud. Acestea sunt rariști cu multe poieni și combină flora de pădure cu cea de stepă.

Adesea, habitatele de pajiști de stepă cândva întinse în jurul acestor păduri insulare sunt degradate prin suprapășunat sau arate și singurele lor

relicve bine păstrate le putem întâlni în poienile sau liziera acestor păduri.

Solurile pe care vegetează sunt închise la culoare, brune-negre sau negre în orizontul superior, de tipul cernoziomurilor sau feoziomurilor. Climatul este semiarid, continental.

Specia dominantă este stejarul pufos, alături de puține alte specii precum părul nins de stepă, părul sălbatic, cărpiniță, mojdrean, vișinel turcesc, tei argintiu, jugastru. Stratul de arbuști este deosebit de caracteristic datorită prezenței masive a scumpiei, specie foarte decorativă, la care se adaugă păliurul (spinul lui Hristos). Alături de acestea găsim alte specii mai comune precum cornul, sângerul, păducelul, porumbarul de stepă.

În aceste păduri stratul ierbos este deosebit de bogat în specii rare, cu numeroase specii balcanice, balcano-anatolice sau vest-pontice precum ghiocelul grecesc, brebenelul balcanic, ceapa siciliană, sânziana de silvostepă, salcâmul (sofora) lui Jaubert, astragalul pontic, albăstrița lui Thirke, pesma lui Marschall, pesma argintie, asparagusul cu frunze subțiri, strugureii (muscarii) dobrogeni, toporașul dobrogean, pliscul-păsării (*Ornithogalum*) etc. În multe păduri dobrogene de stejar pufos apare din abundență una din cele mai decorative plante din România, bujorul de pădure românesc, cu flori de un roșu aprins, dând un

colorit extrem de viu și un aspect cu totul aparte acestui habitat la sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai.

În fondul forestier proprietate publică a statului, care face obiectul amenajamentului Ocolului silvic Babadag, acest habitat a fost identificat pe o suprafață de 5164,52ha. Tipurile naturale fundamentale de pădure corespunzătoare sunt: 8223-Stejar pufos din silvostepa dobrogeană cu sol superficial (i) pe 1116,20ha; 8 21.2 - Stejar pufos pe sol profund din Dobrogea (m) pe 1031,48 ha și 8 22.4 - Stejar pufos cu cărpiniță din silvostepă (i) pe 3016,84 ha. Unitățile amenajistice în care se găsește acest habitat sunt prezentate în anexa și sunt colorate distinct pe harta anexată.

91Y0 • Păduri dacice de stejar și carpen.

Este principalul tip de pădure de deal din Transilvania și Moldova dominat de gorun. Ocupă suprafețe largi pe soluri de tip cambisol eutric, cambisol distric și luvisol tipic și albic. Este un tip de habitat subendemic (se găsește și în Ucraina subcarpatică) diferențiat de alte tipuri de gorunete prin prezența unui contingent de specii subendemice

carpato-balcanice ca grâul negru bihorean (*Melampyrum sp.*), lîntea lui Hallerstein, spânzul purpuriu, dentarița mov. Alături de specia dominantă gorun se întâlnesc gorunul auriu, gorunul ardelenesc, carpenul, teiul pucios, plopul tremurător, mesteacănul, scorușul, cireșul sălbatic, paltinul de câmp, jugastrul, ulmul de munte, sorbul.

În Moldova, în părțile sudice ale Podișului Central, apar teiul argintiu, părul nins de silvostepă, specii mai iubitoare de căldură. În subarboret sunt frecvente păducelul, măcieșul, călinul, socul negru, caprifoiul roșu, salba râioasă, iar în Moldova este prezentă uneori și o specie iubitoare de căldură, scumpia. Stratul ierbos, alături de speciile diferențiale menționate mai sus, cuprinde numeroase specii tipice pădurilor central-europene ca sălățița, piciorul cocoșului de pădure, toporașul de pădure, păștița albă, păștița galbenă, ghiocelul comun, rodul pământului, viorea, brebenelul comun, brebenelul mare, crucea voinicului, leurda etc.

În fondul forestier proprietate publică a statului, care face obiectul amenajamentului Ocolului silvic Babadag, acest habitat a fost identificat pe o suprafață de 1628,51 ha : 1628,51 ha. Tipurile naturale fundamentale de pădure corespunzătoare sunt : 5323-Goruneto-sleau de productivitate mijlocie (m) pe 409,00 ha, 5324-Sleau de deal (nord dobrogean) cu gorun de productivitate

mijlocie (m) pe 456,63 ha și 5331- Sleau de deal dobrogean de productivitate mijlocie (m) pe 762,88 ha. Unitatile amenajistice in care se gaseste acest hábitat sunt prezentate in anexa si sunt colorate distinct pe harta anexata.

92A0 • Zăvoaie cu *Salix alba* și de *Populus alba*

Mai mult prin convenție și pentru a se evita confuzia cu habitatul 91E0 ce cuprinde toate pădurile galerii de luncă de pe râurile interioare, s-a convenit ca aici să fie incluse numai pădurile de plop alb și salcie albă de pe solurile aluviale (fluvisoluri) mai evolute ale râurilor mari, în primul rând lunca Dunării, arealul Balta Ialomiței și Insula Mare și Mică a Brăilei, Delta Dunării. Speciile dominante de arbori sunt plopul alb și salcia albă, alături de salcia comună, plopul negru, frasinul danubian, velniș, jugastru etc.

Vegetația ierboasă este reprezentată prin specii de talie înaltă,

iubitoare de soluri cu exces de umiditate, precum pălămida de apă, trestia, papura cu frunză îngustă și lată, toporașul de apă, gușa curcanului de apă, măraru oenante, rogozuri înalte, specii de pipirig etc.

Nu se regăsește pe amplasamentul care face obiectul amenajamentului și nici în vecinătate.

40C0 * • Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice

Sunt tufărișuri iubitoare de climat uscat din silvostepile din nordul Mării Negre, prezente la noi mai ales în Dobrogea, dar și în Subcarpații de Curbură, Moldova sudică, Bărăgan. Există mai multe variante, în funcție de specia edificatoare.

Astfel, foarte răspândite în Dobrogea sunt tufărișurile de păliur (sau spinul lui Hristos). Mai rare dar proprii numai Dobrogei sunt tufărișurile de iasomie galbenă și spinul cerbului, adesea amestecate cu cărpiniță, stejar pufos și vișinel turcesc. Foarte rare sunt tufărișurile de sâmbovină (sau celtis) dobrogeană.

Alături de acestea trebuie incluse tot aici tufărișurile de mojdrean dobrogene, numite regional *hrastalac*, și cele de migdal pitic. Acestea au o compoziție floristică net diferită de a celor din vestul țării (habitatul 40A0*). Numeroase specii ierboase prezente în aceste tufărișuri atestă apartenența lor la peisajul silvostepelor și stepelor ponto-sarmatice cum ar fi cimbrisorul dobrogian, koelera dobrogiană, volbura cantabrică, coada-șoricelului galbenă, clopoțelul românesc, garofița dobrogiană, garofița albă dobrogiană, pesma orientală, margareta milefoliată etc. Solurile pe care se dezvoltă sunt foarte variate, de la cernoziomuri și castanoziomuri la stâncării.

Situri desemnate pentru conservare: Braniștea Catârilor, Canaralele Dunării, Coasta Rupturile Tanacu, Colinele Elanului, Comana, Coridorul Ialomiței, Dealul Istrița, Dealul lui Dumnezeu, Dealul Perchiu, Dealurile Agighiolului, Delta Dunării, Deniz Tepe, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa, Fânețele Bârca, Fânețele seculare Ponoare, Fântânița Murfatlar, Mlaștina Hergheliei-Obanul Mare și Peștera Movilei, Munții Măcinului, Pădurea Breana-Roșcani, Pădurea Ciornohal, Pădurea Dobrina-Huși, Pădurea Eeschioi-Lacul Bugeac, Pădurea Gârboavele, Pădurea Hagieni-Cotul Văii, Pădurea Mogoș-Mățele, Pădurea Studinița, Pădurea și pajiștile de la Mârzești, Pădurea și Valea Canaraua Feti-Iortmac, Pădurea Troianu, Pădurile din Silvostepa Mostiștei, Platforma Cotmeana, Platoul Meledic, Podișul Nord Dobrogian, Recifii Jurasici Cheia, Silvostepa Olteniei, Stânca Tohani, Suharau-Darabani, Valea lui David.

Nu se regăsește pe amplasamentul care face obiectul amenajamentului și nici în vecinătate.

62C0 * Stepe ponto-sarmatice

Acest tip de habitat este reprezentat de pajiștile uscate din stepa și silvostepa Dobrogei, Moldovei și Câmpiei Române de est. Acesta se extinde însă din punct de vedere geografic în tot arealul de stepă și silvostepă de la nord de Marea Neagră până la Marea Caspică.

Pe depozitele de loess și aluviale, pe soluri de tip cernoziom,

castanoziom și feoziom, apar cele mai tipice pajiști din acest habitat, dominate de păiușul de stepă, firuța cu frunze înguste, barba aurie, pirul hispid, pirul cristat, perișorul bulgar, năgară, colilia ucraineană, colilia mică, păpădia roșcată, bujorul cu frunze de mărar, scorzonera lănoasă, zambila de stepă, rușcuța de Volga, pelinul austriac, garofița de stepă, salvia nutantă, sipica de Urali, stânjenelul mic de stepă, laptele câinelui dobrogian, pesma orientală, pesma de Salonic, varza tătarască de stepă, coada șoricelului balcanică, volbura cantabrică. În anumite areale de pe loess, apar în aceste stepe și tufărișurile de semideșert cu măturică (*Kochia sp.*) și pir cristat. Pajiștile stepice cu colilii și rogoz pitic din Transilvania nu trebuie

incluse la acest habitat, precum consideră unii autori, având o compoziție floristică net diferită. Cea mai valoroasă variantă a pajiștilor de stepă ponto-sarmatice de la noi sunt însă cele de substrat pietros, prezente mai ales în Dobrogea de nord și centrală (Podișul Casimcei, Dealurile Tulcei, Podișul Babadag) dominate de koeleria lobată, anasonul sălbatic de piatră, cimbrisorul de stepă. Numeroase specii rare se află în aceste pajiști, multe endemice și subendemice, precum pesma lui Janka, garofița pitică, țepoșica, pelinul alb de stepă, astragalul glauc, cimbrul de stepă albastru, pirul lui Brândză, inul galben tauric, ajuga de stepă galbenă, drobul lui Janka, coada șoricelului tracică, scutelaria orientală.

Nu se regăsește pe amplasamentul care face obiectul amenajamentului și nici în vecinătate.

9110* Păduri stepice euro-siberiene de stejar *Quercus* spp.

Aceste păduri insulare mici sunt caracteristice domeniului de silvostepă rece, acolo unde fâșia aridă a stepelor trece către arealul pădurilor compacte. Sunt întâlnite în Moldova de nord și centrală, Transilvania centrală și în partea nordică a Câmpiei de Vest (acea parte din Câmpia Panonică aflată pe teritoriul României).

Arborele cel mai caracteristic „pădurilor stepice” este gladișul sau arțarul tătăresc, alături de care apare stejarul (în Moldova centrală și Câmpia de Vest apare și stejarul pufos iar în Transilvania gorunul). Frecvent se întâlnesc paltinul de câmp, jugastrul, cireșul sălbatic, carpenul, sorbul, părul pădureț. Dintre arbuști se remarcă sângerul, păducelul, spinul cerbului, salba râioasă, salba moale. În Moldova și Câmpia de Vest se află și specii de arbori iubitoare de climat mai cald cum sunt teiul argintiu, cerul etc. Pădurile de silvostepă sunt puțin compacte, adesea cu un covor ierbos continuu ce constă dintr-un amestec de specii de pădure (firuță nemorală, ghiocel, spânz roșu, pecetea lui Solomon, sânziana lui Schultes, vinariță, mierea ursului, salvie galbenă) cu specii din pajiști de stepă (frasinel, salvie de stepă, iarba fiarelor, stânjenel de stepă, stânjenel pitic, firuța de stepă etc.), acest lucru fiind cea mai caracteristică trăsătură a habitatului.

În fondul forestier proprietate publică a statului, care face obiectul amenajamentului Ocolului silvic Babadag, acest habitat a fost identificat pe o suprafață de 2810,18 ha. Tipurile naturale fundamentale de pădure corespunzătoare sunt: 8114 - Stejar brumăriu pur din silvostepa dobrogeană (i) pe 583,61 ha; 811.2 - Stejar brumăriu din silvostepa de deal dobrogeană de productivitate mijlocie (m) pe 478,91 ha; 811.5 - Stejar brumăriu din silvostepă de deal dobrogeană de productivitate mijlocie (m) pe 1747,66 ha. Unitățile amenajistice în care se găsește acest habitat sunt prezentate în anexa și sunt colorate distinct pe harta anexată.

91X0 • Păduri dobrogene de fag

Este un habitat insular relictar de păduri de fag din nordul Dobrogei (nordul platoului Niculițel, Valea Fagilor, la limita cu Munții Măcin) total izolat de arealul făgetelor mai întinse din Carpați și Podișul Central Moldovenesc. Pe cambisolurile eutrice de pe rocile bazaltice se află păduri de fag rezultate din amestecul a două specii, fagul comun și fagul de Crimeea (sau tauric), un lucru unic în Europa (păduri similare ar mai

putea exista în Podișul Central Moldovenesc, dar acest fapt este controversat).

Alături de aceste specii principale apar frecvent carpenul și teiul argintiu, plopul tremurător, ulmul de munte, iar în stratul arbuștilor găsim păducelul, călinul, socul negru. Între plantele ierboase se remarcă prin frecvența lor scutelaria înaltă, scrântitoarea mică, jaleșul de pădure, obsiga piaptăn de pădure, meișorul uniflor etc. Principalul corp de pădure dobrogeană de fag se află în lungul unui drum județean destul de circulat, asfaltat, între localitățile Luncavița și Nifon, ceea ce ridică problem de conservare semnificative.

Situri desemnate pentru conservare: Munții Măcinului, Podișul Nord Dobrogean.

Nu se regăsește pe amplasamentul care face obiectul amenajamentului și nici în vecinătate.

91MO–Păduri balcano – panonice de cer și gorun

Sunt păduri cu caracter submediteranean dominate de cer și gorun, gorun auriu și gorun ardelenesc din Dealurile de Vest, bordura vestică și sudică a Carpaților Occidentali, sudul Munților Apuseni, Dealurile Silvaniei, Culoarul Mureșului din vestul Transilvaniei (la sud de Aiud), dezvoltate pe luvisoluri și cambisoluri eutrice. În partea vestică și central a Câmpiei Române, dar și în sudul Carpaților Occidentali până în sudul Dealurilor de Vest, pădurile incluse în acest tip de habitat au un caracter aparte, aici fiind codominante (în proporții variabile) cerul și gârnița, pe soluri de un tip mai deosebit (luvisoluri haplice și albice cromice), așa numitele soluri brune roșcate. Acestea sunt strâns legate de pădurile de cer și gârniță, azi insulare în arealul amintit al Câmpiei Române dar

cândva foarte larg răspândite aici. Vatra întregului oraș București este acoperită de astfel de soluri și cândva era ocupată total de astfel de păduri. În toate arealele ocupate de acest habitat, speciilor de cer (în Câmpia Română și sudul Dealurilor de Vest și gârniță) și gorun li se adaugă frecvent teiul argintiu, teiul cu frunza mare, carpenul, cireșul sălbatic, arțarul tătarăsc sau gladișul etc.

Speciile de arbuști sunt păducelul, porumbarul, salba râioasă, lemnul câinesc, spinul cerbului, cornul etc.

Dintre speciile ierboase, deosebit de caracteristic este șofranul auriu *Crocus flavus* pentru pădurile de cer și gârniță din Câmpia

Română (înlocuit de șofranul violet pentru aproape toate celelalte păduri). Alte specii ierboase mai larg răspândite sunt vulturica de pădure, opaița bănățeană, linte neagră, izma cerbului, ghiocelul, păștița galbenă, coada șoricelului nobilă, drobița, mierea ursului moale etc.

Nu se regăsește pe amplasamentul care face obiectul amenajamentului și nici în vecinătate.

La momentul actual, în habitatele de interes comunitar identificate în cadrul ocolului silvic, procentele de participare ale speciilor forestiere sunt: tei-32%, carpen—12%, gorun-12%, carpinita-7%, mojdrean-7%, frasin-6%, salcam-6%, stejar brumariu-4%, stejar pufos-2%, diverse tari-12%. Pentru viitor, unul din telurile de gospodărire avute în vedere de amenajamentul silvic (compoziția tel), la care se va ajunge în urma intervențiilor silviculturale este creșterea procentelor de participare ale următoarelor specii: gorun la 21%, tei la 37%, stejar brumariu la 9%, stejar pufos la 6%, stejar pedunculat la 2%, în detrimentul salcamului, carpinitei, mojdreanului și diverselor tari. De asemenea, amenajamentul are ca scop, în urma aplicării lucrărilor propuse, promovarea regenerării naturale, din samantă. Aceste măsuri conduc la conservarea și îmbunătățirea tipurilor naturale fundamentale de pădure, respective a habitatelor de interes comunitar.

8310 – Peșteri în care accesul publicului este interzis.

Este răspândit în Carpații Orientali, Meridionali, Occidentali și în Dobrogea (Marele Carpați), cu altitudini de la 5 – 1500 m, pe substraturi predominant calcaroase.

“Flora” subterană, datorită absenței luminii procariotele din regnul Monera (reprezentate de bacterii) și eucariotele din regnurile: *Fungi* (reprezentat de

ciuperci), *Protista* (reprezentat de alge), și *Plantae* (reprezentat de mușchi) sunt incomparabil mai puțin reprezentate decât eucariotele din regnul *Animalia*.

Valoarea conservativă este foarte mare, în special prin speciile de lilieci menționate în DH2.

Compoziția floristică și faunistică este alcătuită din: - bacterii, despre care însă există puține lucrări publicate (studiul microbiologic al Peșterii Topolnița, bacteriile nitrificante din Ghețarul Scărișoara, tiobacteriile chemosintetizante din Peștera de la Movile;

- ciuperci, despre care există puține studii efectuate (a fost studiată flora Laboulbeniale din peșterile din România);

- algele, care au fost menționate în număr de 50 de specii cavernicole, în special în Banat și Oltenia;

- mușchii, prezenți la intrarea în mai multe peșteri.

Din fauna subterană se cunosc circa 250 specii troglobionte, majoritatea endemică, cu arealul redus la câteva peșteri, uneori la una singură.

B.2.2. Descrierea speciilor de interes comunitar existente în formularele standard a ariilor naturale protejate din limitele teritoriale ale O.S.Babadag

B.2.2.1. Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

Popândău, Șuiță *Spermophilus citellus*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din grecescul *spermophilus* – iubitor de semințe (referitor la dieta animalului) și latinescul *citellus* – popandău.

Caracterizarea speciei

Cunoscut și sub denumirea populară de șuiță sau țastar, popandăul este un mamifer rozător care preferă habitatele reprezentate de islazuri. Își sapă galerii lungi și complicate pe care le utilizează drept adăpost, cuib și pentru hibernare în perioada lunilor de iarnă. Are capul ușor teșit în regiunea frontală, botul scurt și pavilionele urechilor mici și rotunjite. Membrele sunt scurte, cu cinci degete, terminate cu gheare lungi. Corpul este acoperit de blană cu peri scurți, rari și aspri.

Culoarea blăunii este cafeniu-deschis, cu pete gălbui. Hrana poate fi atât vegetală, cât și animală. Consumă părțile verzi ale plantelor, rădăcini, semințe, dar și insecte, melci sau rame. Perioada de reproducere începe la câteva zile după ieșirea din hibernare. După gestația de 25-28 zile, femelele nasc 4-5 pui, care în primele 20 de zile de viață sunt golași și au pleoapele lipite. Alăptarea durează șase săptămâni, iar maturitatea sexuală este atinsă după un an de zile. Durata medie de viață a indivizilor este de 4-5 ani.

Primăvara, din cauza epuizării rezervelor energetice din perioada hibernării, atât adulții cât și puii sunt mai vulnerabili la agresiunile ectoparaziților (paraziți care trăiesc pe suprafața pielii), endoparaziților (paraziți care trăiesc în sistemul digestiv) și prădătorilor. Popandăii constituie hrană pentru păsările răpitoare și majoritatea mamiferelor carnivore.

Specia este răspândită în islazurile din zonele extracarpătice. În Bărăgan și în Dobrogea, densitatea popandăilor poate ajunge la 13-17 indivizi/ha, iar în nordul Moldovei, Maramureș și Crișana la 8-10 indivizi/ha. În restul României, populațiile de popandăi se întâlnesc în afara arcului carpatic, răspândirea lor fiind discontinuă. Nu este întâlnit la altitudini mari, urcând până la cel mult 450 m (de exemplu, Dealul Pietricica din Piatra Neamț). Destelenirea islazurilor și creșterea complexă a presiunii antropice constituie factori care pot conduce la dispariția speciei.

Liliac mare cu potcoavă ***Rhinolophus ferrumequinum***

Etimologia denumirii științifice
Numele de gen provine din cuvintele grecești *rhinus* – nas și *lophos* – creastă (referitor la creasta evidentă a animalului de pe nas, folosită la concentrarea ultrasunetelor). Numele de specie provine din cuvintele latine *ferrum* – fier și *equinum* – de cal (fier-de-cal, adică potcoavă – referitor tot la forma nasului).

Caracterizarea speciei

Este specia cea mai mare dintre liliicii cu potcoavă din Europa. Are excrescențe carnoase pe nas, cu rol în dirijarea fasciculelor de ultrasunete emise prin nări. Excrescențele nazale reprezintă un caracter de specie. Privit din profil, apendicele superior al șei este proeminent și rotunjit, iar cel inferior este mai mic și ascuțit. Privit din față, apendicele inferior apare lat și rotunjit, iar laturile șei sunt concave. Blana are peri mățasoși, fiind de culoare cenușiu-cafenie pe spate și cenușiu-albicioasă sau gălbuie pe abdomen. Lungimea corpului este de 5-7 cm, iar greutatea variază între 17 și 30 g.

Se reproduc toamna, iar puii se nasc in perioada iunie-iulie. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de 3-4 ani, iar durata de viață este de cel mult 30 de ani. Se hrănesc cu o mare varietate de insecte, iar zborurile de hrănire le întreprind solitar, odată cu lăsarea întinericului. Zboară la aproximativ trei metri deasupra solului, in zone deschise, semi-impădurite sau de-a lungul falezelor și lizierelor pășunate de ovine și bovine. Nu se îndepărtează mai mult de 10 km de la adăposturile diurne. Deplasările in perioada de migrație au loc pe distanțe de maxim 200 km. Liliacul mare cu potcoavă este predominant troglöfil, cu preferință pentru regiunile calcaroase care au proprietăți termice favorabile. Caută cursurile de apă și apele stătătoare. Se intrunesc in colonii de cateva sute de indivizi. Coloniile maternale din timpul verii au numărul cel mai mare de exemplare. Pentru hibernare caută numai peșterile, galeriile de mină și alte cavități subterane, cu grad ridicat de umiditate și cu temperaturi relativ constante. Pe teritoriul Romaniei specia are populații relativ mari și a fost semnalată in toate zonele care prezintă habitate de peșteri și zone calcaroase.

**Grivan mic,
Hamster românesc
*Mesocricetus newtoni***

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din prefixul neolatin și grec *meso-* (μεσο-, μέσο-) – mediu, de dimensiuni medii și latinescul medieval *cricetus* – harcioag, nume de origine slavă. Denumirea speciei este o dedicație pentru Alfred Newton (1829-1907) zoolog, britanic.

Caracterizarea speciei

Este un rozător cu înfățișare plăcută, de talia unui șoarece mai mare. Are blana cu peri deși, lungi de 8-9 mm, catifelăți, de culoare cenușiu-cafenie pe spate, mai închisă pe creștet și gălbuie pe laturile corpului și pe abdomen. Denumirea de „cățel gulerat” i se trage de la pata transversală de pe piept, de culoare neagră, care se întinde înaintea și înapoia membrelor anterioare. Corpul este bondoc, iar botul rotunjit. Ochii sunt mici și rotunzi, iar pavilioanele urechilor se văd bine din blană. Membrele sunt scurte, cu tălpile golașe. Ghearele sunt lucioase, lungi și ascuțite. Are lungimea de 15-17 cm și greutatea de 100-150 g. Se hrănește cu părțile verzi ale plantelor spontane și cultivate, iar in perioada de iarnă cu semințe, rădăcini și tulpini moi. Ocazional, consumă melci, insecte, păianjeni și alte nevertebrate.

Grivanul este o specie care hibernează iarna. Iși face provizii din timp, fiecare individ adunand 400-500 g de hrană. Lunile in care indivizii sunt activi, din aprilie până in octombrie, reprezintă perioade critice din ciclul de viață al acestora.

În acest interval de timp, grivanii sunt supuși atât presiunilor antropice, cât și celor cauzate de păsările răpitoare și mamiferele carnivore. Imperecherile au loc în luna aprilie, apoi în iunie și iulie. Gestația durează 16-17 zile, după care femelele nasc 4-10 pui golași, cu pleoapele lipite pentru primele 15 zile de viață. Alăptarea durează 20 de zile. Maturitatea sexuală este atinsă după vârsta de un an, iar durata medie de viață este de trei ani.

Grivanul preferă terenurile întelenite, nepășunate, din zonele de stepă, dar și terenurile cultivate cu lucernă, trifoi și alte leguminoase. Populațiile speciei sunt în continuă descreștere numerică din cauza fragmentării, distrugerii și poluării habitatelor preferate. Pe teritoriul României, specia este întâlnită în Dobrogea, în zonele din jurul localităților Malcoci, Babadagvodă, Negru Vodă, Măcin, Valul lui Traian.

Dihor pătat ***Vormela peregusna***

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen este neolatinescul și italianescul *vormela*, numele animalului, ce provine de fapt din latinizarea diminutivului german *wurmlein* – viermișor, mic vierme (referitor la viața subterană a speciei).

Denumirea de specie este latinizarea ucraineanului *perehuznya*, numele animalului în această limbă.

Caracterizarea speciei

Este un mamifer cu corpul subțire, botul ascuțit, nările orientate lateral și separate între ele de un șanț. Mustățile sunt rare și destul de scurte. Urechile sunt mai mici decât la jderi, cu care este înrudit, dar bine dezvoltate și cu peri mai lungi pe marginea lor superioară, care este larg rotunjită. Blana este deasă, cu peri subțiri, moi și lucioși. Perii de contur de pe spate și de pe laturile corpului ating 13 mm lungime. Coadă este foarte stufoasă, de culoare gălbui-albicioasă, cu varful negru. Pe față are un fel de „mască”, constituită dintr-o dungă de peri albi poziționată deasupra ochilor pe toată lungimea frunții. Această dungă este mărginită spre varful capului și spre bot de peri cafenii. O altă dungă de culoare albă, tot transversală, există și în regiunea cefei.

Reproducerea are loc în februarie-martie. Gestația durează două luni și jumătate, după care se nasc 4-6 pui, cu pleoapele lipite pentru primele 20 de zile de viață. Alăptarea durează cinci săptămâni. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de 10 luni. Durata de viață este de șase ani.

Dihorul pătat este un foarte bun săpător de galerii, având ghearele lungi și puternice, putând urmări prăzi galericole precum cartițe, orbeți, șobolani de apă și bizami. Ziua stă retras în galeriile spațioase și devine activ la crepuscul. Trăiește solitar, cu excepția perioadei de reproducere. Iși marchează și își apără teritoriul individual estimat la 4-6 ha. Dacă întâlnește un pericol, dihorul pătat secretă cu glandele anale un fluid foarte urat mirositor.

Spre deosebire de dihorul de stepă, cel pătat pătrunde mai mult în zonele subdeșertice. Trăiește în câmpii deschise, pe câmpuri cu tufe și mărăcini, dar intră și în pădurile rare de șes. Hrana constă în principal din viermi, insecte, șoparle, păsări și mamifere mici. Populația este foarte scăzută, fiind întâlnit extrem de rar doar în estul României, în zona Munților Măcin

Dihor de stepă *Mustela eversmanii*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen este latinescul *mustela* – nevăstuică (gen în care alături de nevăstuică sunt încadrate speciile de dihor și nurcă) ce provine la rândul său din latinescul *mus* – șoarece (de la asemănarea relativă între cele două specii de mamifere mici foarte agile).

Caracterizarea speciei

Se deosebește de dihorul comun prin faptul că are blana de culoare mai deschisă, deși fondul este tot cafeniu. Fața este alb-gălbuie, surie în jurul ochilor și sub aceștia. Bărbia, pieptul, membrele și ultima treime a cozii sunt de culoare cafeniu închis sau chiar negre. Coada este scurtă, având aproximativ o treime din lungimea corpului, și este acoperită cu peri scurți și netezi. Blana de iarnă are perii de contur lungi și moi, iar cei lanoși mai scurți și foarte deși. Blana de vară are perii mai scurți și mai rari, cu nuanțe roșcate. Lungimea corpului este de 37-56 cm, iar greutatea variază între 1,3 și 2 kg.

Reproducerea are loc în februarie- martie, gestația durând 38-41 zile. Femelele nasc 6-8 pui de câte 4- 6 g fiecare, cu pleoapele lipite pentru primele 30 de zile de viață. Alăptarea durează șase săptămâni, după care femelele își învață puii să vaneze prăzi mici. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de nouă luni, iar durata medie de viață este de șase ani.

Dușmanii săi naturali sunt vulpea, bufnița și uliul. Din punct de vedere comportamental este un mamifer strict terestru, cu ritm de activitate crepusculară. Este un foarte bun alergător, dar se deplasează și prin salturi lungi de până la un metru. În urmărirea prăzii își poate schimba cu ușurință direcția de alergare.

Habitatul preferat îl constituie câmpiile aride și cele înțelenite, unde de regulă se găsesc și popandăi, pe de o parte pentru a le ocupa galeriile, iar pe de altă parte pentru că popandăii sunt hrana sa preferată. În lipsa popandăilor, amenajează, prin lărgire și extindere, galeriile harcioșilor și ale altor mamifere de talie mică și mijlocie. Hrana constă din popandăi, hamsteri, șoareci, șobolani, ouă și pui de pasăre. Hrana puțină, dar și iernile grele, cu multă zăpadă, îl pot determina să întreprindă deplasări spre zone mai favorabile din punct de vedere climatic, în cadrul aceluiași regiuni stepice.

Șoarece săritor de stepă *Sicista subtilis*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din neolatinul și italianul *sicista* (denumirea animalului), numele de specie provine din latinescul *subtilis* – fin, delicat.

Caracterizarea speciei

Șoarecele de stepă este un rozător care prefer terenurile înțelenite, fanațele, poienile din păduri și culturile de lucernă din zonele stepice. Are mărimea unui șoarece de casă, dar, spre deosebire de acesta, are coada mai lungă decât corpul. Membrele posterioare sunt mai lungi decât cele anterioare, servind la deplasarea prin salturi.

Blana este cenușiu-gălbuie pe partea dorsală a corpului. Pe linia medio-dorsală există o dungă neagră, de 15 mm lățime, continuă între ceafă și baza cozii. Lungimea corpului este de 5-7 cm, iar greutatea variază între 7 și 12 g. Reproducerea are loc numai primăvara. După o gestație de 30 de zile, femelele nasc 3-6 pui golași, care ating maturitatea sexuală la vârsta de un an. Durata medie de viață este de șase ani. Indivizii hibernează și, prin urmare, perioada lor de activitate este din aprilie până în septembrie. Specia constituie hrană pentru păsările răpitoare și mamiferele carnivore. Este un bun cățărător și săritor, dar fără aptitudini de săpător, folosind galeriile părăsite de alte rozătoare. Principala sa hrană o reprezintă părțile verzi ale plantelor spontane (în principal de pădărie) și ale celor cultivate.

Primăvara consumă și larve, insecte, miriapode și arahnide, fapt ce aduce importante servicii agriculturii. Specia are o răspandire discontinuă pe teritoriul

Romaniei, fiind semnalată în Dobrogea (Malcoci și Valul lui Traian), Muntenia (la Mărculești), Transilvania (la Apahida și Cluj) și Moldova (la Fălciu și Rogozeni).

B.2.2.2. Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

Testoasă de uscat dobrogeană *Testudo graeca*

Etimologia denumirii științifice

În limba latină, *testudo* este numele broaștelor țestoase de uscat, derivat din cuvântul *testa* – bucată de argilă arsă, obiect de olărie făcut din lut ars, cu referire la duritatea carapacei. Numele speciei provine din latinescul *graeca* – grecească, cu referire la regiunea unde specia este răspândită (deși specia ca atare are un areal larg disjunct în tot bazinul mediteranean și Orientul Mijlociu).

Caracterizarea speciei

Carapacea are culoarea gălbui-întunecat, cafeniu uniform sau măsliniu, fiecare placă fiind mărginită de pete negre neregulate, exemplarele tinere fiind măslinii sau gălbui cu pete negre pe marginea fiecărei plăci.

Adulții nu au prădători naturali, dar ouăle și juvenilii sunt consumați de prădători precum câini, vulpi, păsări. Dintre bolile cunoscute la această specie a fost descrisă o stomatită virală cu o mortalitate de 100%. *Salmonella* este purtată, fără semne clinice, de aproape 10% dintre țestoasele de uscat, dar uneori se produc infecții grave cu acest agent patogen. Specia este parazitată de acarieni, nematode, trematode preluate de la oi.

Înlocuirea fagului cu plantații de salcâm în care specia nu găsește surse de hrană adecvate și adăposturi poate duce la eliminarea populațiilor din zonele respective. Cel mai însemnat pericol îl constituie practica larg răspândită în Dobrogea de incendiere a unor suprafețe considerabile în scopul refacerii pășunilor. Numeroase exemplare mor în aceste incendii sau suferă o deteriorarea a carapacei. Practica ierbicidării și a folosirii îngrășămintelor anorganice pe terenurile agricole constituie un alt factor care amenință populațiile de țestoase, ca și colectarea în scopuri comerciale și vânzarea ca animale de companie.

Buhai de baltă cu burta roșie
Bombina bombina

Etimologia denumirii științifice

Numele genului și al speciei provine din latinescul *bombus* – a scoate sunete stridente, o caracteristică a sunetelor de împerechere ale masculilor speciilor genului.

Caracterizarea speciei

Este o broască de dimensiuni mici, având o lungime de 4-5 cm. Ochii sunt foarte proeminenți, având pupila triunghiulară. Dorsal, tegumentul este colorat cenușiu deschis, măsliniu, mai rar gri închis, acoperit cu numeroși negi rotunzi sau ovali. O parte din negii glandulari sunt grupați, colorați în negru, conferind un model caracteristic. Uneori, aceștia pot fi parțial sau chiar total colorați în verde.

Caracteristic pentru această specie este abdomenul viu colorat. Desenul ventral marmorat prezintă pete portocalii până spre roșu, pe un fond negru. Coloritul ventral este de avertizare, specia fiind deosebit de toxică.

Este o specie diurnă, predominant acvatică. Intră în apă primăvara devreme, în martie, și se retrage pentru hibernare în octombrie. Iernează pe uscat în ascunzișuri. Se hrănește cu insecte, melci mici și viermi. Datorită glandelor veninoase din piele are puțini dușmani. Nepretențioasă, trăiește în orice ochi de apă, permanent sau temporar, în bălți de la șes și din câmpie, urcând și în regiunea dealurilor până la altitudini de 400 m.

Balaur mare *Elaphe quatuorlineata*

Caracterizarea speciei

Este cel mai mare șarpe din țara noastră, foarte puternic și cu corpul destul de zvelt. Nu este un șarpe veninos. Lungimea este de 120-160 (rar 260) cm. Culoarea este în general gălbuie, cu spatele ușor castaniu-gălbui, femelele fiind mai întunecate. Capul este cafeniu, cu două pete negre lungi, câte una de fiecare parte, de la ochi către colțul gurii. Rar se întâlnesc și exemplare negre.

Ocupă o varietate largă de habitate naturale, incluzând malurile râurilor, marginile lacurilor, pădurile de foioase, steple împădurite și chiar habitate cvasi-deșertice. Se adăpostește sub grămezi de pietre, ziduri de piatră sau în tufișuri.

Este o specie diurnă, cu un comportament calm, liniștit. Chiar și exemplarele speriate fac rareori mișcări bruște. Comportamentul lui defensiv se reduce la sâsături ocazionale corelate cu atacuri de intimidare. Se hrănește cu micromamifere, păsări și șopârle, fiind la rândul său hrană pentru numeroase specii precum ciori, berze, păsări răpitoare, mamifere carnivore.

B.2.4. Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

Scrumbia de Dunăre *Alosa immaculata*

Scrumbia de Dunăre (*Alosa immaculata*) este un pește marin din familia clupeide (*Clupeidae*), din Marea Azov și Marea Neagră, care pătrunde în fluvii. Este o specie endemică relictă în Marea Neagră, de unde primăvara migrează în Dunăre, Nistru, Nipru, Bug și Don, pentru a-și depune icrele.

Are o lungime de 30–45 cm și o greutate obișnuită de 300-600 g, maximă de 1 kg. Corpul este alungit, comprimat lateral, acoperit cu solzi caduci. Abdomenul în muchie de cuțit (carenă) și acoperit cu solzi cu vârful teșite. Gura este mare, dispusă terminal și prevăzută cu numeroși dinți. Ochii au pleoape groase adipoase. Înotătoarea dorsală este scurtă și dispusă aproximativ la mijlocul spatelui. Înotătoarele perechi sunt scurte și ascuțite, iar înotătoarea anală alungită. Coloritul corpului este verde-albăstrui pe spate, iar laturile alb-argintii cu luciu metalic. O pată mică neagră sus pe opercul.

Primăvara la sfârșitul lunii aprilie și începutul lunii mai pătrunde în cârduri mari din Marea Neagră în fluvii (Dunăre, Nistru, Nipru, Bug și Don) pentru a-și depune icrele pelagice în fluvii, iar după reproducere se retrage din nou în mare. Hrana scrumbiei de Dunăre constă din diferite specii de pești mici (guvizi, stavrizi, hamsii, aterine) și crustacei.

Carnea scrumbiei de Dunăre are relativ multe oase, dar pentru grăsimea și gustul ei fin, este foarte mult apreciată și se consumă sărată sau afumată. Având carnea foarte gustoasă și găsindu-se în cantități mari, ea are o importanță economică considerabilă.

Porcușor de nisip *Gobio albipinnatus*

Are o colorație gălbui-cenușie deschisă, partea dorsală a capului fiind de un cenușiu mai închis, cu pete și dungi întunecate. Flancurile prezintă 6-12 pete (obișnuit 7-8), rotunde, dar mai mici față de celelalte specii ale genului. Pe spate prezintă câteva pete foarte slab colorate, abia distinse, iar partea ventrală este albă. Ajunge la lungimea de 7-9 cm (rar 13 cm). Reproducerea are loc în lunile mai-iulie, ponta făcându-se pe pietre, în zonele mai puțin adânci. Se reproduce de mai multe ori (de patru ori în medie), la intervale de două săptămâni.

Icrele fecundate sunt purtate de curent, căzând pe substrat, la care aderă. Este o specie nocturnă în perioada adultă, dar puietul are un comportament activ în timpul zilei. Deși în anumite rezezișuri se întâlnesc mai mulți indivizi, nu formează niciodată adevărate cârduri. Consumă doar fauna de fund, mai ales diatomee, larve mici de efemeride, amfipode, viermi, moluște, resturi vegetale, alge filamentoase, detritus organic. Specie bentopelagică, reofilă, porcușorul de șes trăiește în cursul râurilor de șes cu fund de nisip fin sau argilă.

Se localizează în locuri cu apă ceva mai adâncă și curent slab (în general în locurile unde viteza apei atinge 28-45 cm/s). Evită locurile cu apă mai rapidă sau stătătoare și fund nămolos. În bălțile Dunării intră mai mult accidental. Se hrănește pe fundul apei, căutând în substrat asemenea crapului, gura subterminală și mustățile fiind o dovadă în acest sens. Se găsește în bazinul Dunării, de la Bratislava până la vărsare. Intră ocazional în unele bălți ale Dunării ca balta Potelu, bălțile Călărași și Gălățuiul lângă Călărași, apoi Oltina și Bugeac.

S-a mai semnalat și în Someș, în Crasna, în Crișul Negru, Crișul Alb, Mureș, Blaj, Bega, Jiu, Olt, Prut.

Răspăr *Gymnocephalus schraetzer*

Este o specie exclusiv de apă curgătoare. Partea dorsală și flancurile sunt galbene, cea ventral aproape albă. Pe jumătatea dorsală a corpului se întind trei dungi longitudinale negru-albăstrui, subțiri și bine delimitate. Prima este situată imediat sub dorsală, a doua la nivelul marginii superioare a ochiului, iar a treia la nivelul jumătății inferioare a ochiului. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de 2-3 ani și 12-16 cm (lungimea standard).

Se reproduce în perioada aprilie-mai migrând pe distanțe mici în grupuri foarte numeroase spre locurile de depunere a icrelor. Fiecare femelă depune icrele în prezența mai multor masculi, pe substrat tare, în curent, sub formă de benzi. În primii 2-3 ani de viață, răspărul este mai degrabă pașnic, hrănindu-se cu râme, viermișori și, din când în când, cu câte un peștișor. Odată depășită această fază a vieții devine răpitor, vânând în haită, alături de numeroase exemplare de aceeași talie. La maturitate devine singuratic. Se hrănește, la fel ca și ghiborțul, cu nevertebrate bentonice (care trăiesc pe fundul apei). În afară de insecte, larve de insecte, râme, raci, melci și scoici, mănâncă icre și puiet de pește, cu predilecție icrele șalăului și ale crapului și în general puietul tuturor speciilor pașnice de pești.

Este o specie cu areal geografic european limitat la bazinul Dunării și râul Camcea (estul Bulgariei). În România este relativ frecvent pe tot traseul Dunării și

rar în râurile din vestul țării (Crișuri, Someș, Mureș) precum și la gurile Prutului și Siretului.

Țipar sau vârlan
Misgurnus fossilis

Este o specie dulcicolă de apă stătătoare sau lent curgătoare răspândită în toate bălțile până în zona colinară, mai rară în râurile de șes. În râuri se localizează în porțiunile măloase și în brațele laterale.

Preferă fundul mălos și vegetația. Având posibilitatea respirației aeriene (intestinale) este foarte rezistentă la lipsa de oxigen din apă. În caz de secare a bălții rezistă mult timp în mâl, scufundându-se în mâl atât iarna, cât și vara în perioadele caniculare.

Când este scos brusc din apă, emite un zgomot ca un cârâit. Este sensibil la schimbările de presiune atmosferică, înaintea furtunilor urcând la suprafața apei. Corpul este alungit și gros, de înălțime aproape uniformă, profilul dorsal și cel ventral fiind aproape orizontale. Solzii sunt mici, dar foarte evident îmbrăcați.

Linia laterală este foarte greu vizibilă, în schimb sistemul lateral al capului este foarte evident. Istmul este complet acoperit de solzi spre deosebire de cap. Fața dorsală este de culoare cafeniu închis, presărată cu pete negricioase mărunte, această zonă cafenie fiind mărginită de o dungă longitudinală îngustă, aproape neagră, ce se întinde de la colțul superior al opecularului până la coadă. În partea posterioară dunga este întreruptă, constând din pete izolate.

În jos de această dungă, corpul e galben-ruginiu presărat cu puncte cafenii, în lungul acestei zone deschise întinzându-se o a treia dungă negricioasă, îngustă și întreruptă. Capul este cafeniu deschis cu pete mici întunecate iar înotătoarele sunt fumurii cu pete întunecate. Dintre cele trei perechi de mustăți propriu-zise, perechea a treia este cea mai lungă.

Nu întreprinde migrații propriu-zise, primăvara (în perioada de reproducere) fiind însă mult mai mobil decât în restul anului. Perioada reproducerii durează din martie până în iunie, femela depunând 100000-150000 de icre pe vegetația acvatică. Icrele sunt lipicioase, aderând la vegetație. Incubația durează 7-8 zile, la 15 °C, în momentul ecloziunii alevinul măsurând cinci milimetri. Hrana constă din detritus organic, vegetație acvatică, viermi, crustacee, larve de insecte, moluște. Este întâlnit în aproape toate bălțile, lacurile și iazurile, în porțiuni cu curgere lentă și în brațele laterale ale râurilor, până aproape de munte.

Este prezent în bazinul Someșului Mic, în canalul colector al Crișurilor, în iazurile de la Sic, Suat, Geaca, Țaga, Bujor și Tăureni din Câmpia Transilvaniei, în

Mureș, în pârâul Aranca, în bălțile din lungul Vedei și Teleormanului, în Argeș, în Dâmbovița, în bălțile și brațele moarte ale Siretului, din raionul Pașcani până la vărsare, în coturile liniștite ale Sucevei, din raionul Rădăuți până la vărsare, în Șomuz, de la Fălticeni până la vărsare. În bazinul Bistriței moldovenești este cunoscut în pârâul Moara Lupșei, apoi în pârâul Bahna și iazurile lui. În bazinul Buzăului este citat numai în balta Jirlău.

Sabiță
Pelecus cultratus

Sabița este un pește pelagic, bun înotător, care trăiește în fluvii și râuri de șes, precum și în multe lacuri mari interioare. Frecvent se mai întâlnește în limanurile și lacurile litorale, în zonele îndulcite ale acestora.

Prezintă o colorație palid- argintie pe laturi și pe burtă, care bate spre alb în zona carenei. Spatele este cenușiu-negricios cu reflexii verzui. Aripioarele sunt mai mult sau mai puțin colorate, aproape transparente. Pentru reproducere pătrunde primăvara din Dunăre în bălțile din zona inundabilă, din care caută să iasă imediat ce apele încep să scadă.

Sunt însă și exemplare care rămân pentru a ierna în bălți, precum și unele care rămân permanent în râuri. Reproducerea are loc în perioada aprilie-iunie, începând la o temperatură de circa 12°C. O femelă depune între 10000-58000 de icre (în medie 33500) în ape puțin adânci, icrele fiind semipelagice. Comportamentul sabiței este unul activ, înotând între ape sau aproape de suprafață, în câduri, de obicei pe vârste. Juvenilii se amestecă uneori cu câdurile de obleți.

Hrana este reprezentată de organisme planctonice (mai ales la juvenili), insecte aeriene și pești mici. Este o specie euro-asiatică răspândită în bazinele fluviilor ce se varsă în mările Baltică, Neagră, Caspică și Aral. În Rusia, specia a fost introdusă. În România sabița este răspândită pe tot traseul Dunării, precum și în Someș, Mureș, Criș, Prut și Siret.

Boarcă

Rhodeus sericeus amarus

Este un pește ce trăiește exclusiv în ape dulci, lipsind chiar și din cele foarte ușor salmastre. Preferă apele stătătoare sau încete, de aceea în râuri se întâlnește mai ales în brațele laterale, dar este destul de frecvent și în plin curent, până aproape de zona montană a râurilor. Răspândirea sa este legată de prezența lamelibranhiatelor (scoicilor) *Unio* sau *Anodonta*.

Corpul este înalt și puternic comprimat lateral. Partea dorsală a corpului și capul sunt cenușii-gălbui, uneori bătând în verzui, flancurile albe, fără luciu metalic, dorsala și caudala cenușii, celelalte înotătoare bătând în roșu. În lungul jumătății posterioare a corpului și a pedunculului caudal există o dungă verzuie foarte evidentă. Femelele sunt aproximativ de două ori mai numeroase decât masculii. Dimorfismul sexual se manifestă în tot cursul anului, masculii fiind mai mari, cu corpul mai înalt și coloritul mai intens (luciu metalic, dunga verde pronunțată). În perioada de reproducere masculul capătă un colorit deosebit de frumos, operculul și partea anterioară a jumătății dorsale a corpului devenind violete sau albastrui. Pieptul și partea anterioară a abdomenului devin portocalii sau roze, dunga din lungul corpului devine verde ca smaraldul, anala roșie.

Reproducerea are loc de la sfârșitul lui aprilie până în august, fiecare femelă depunând icre de mai multe ori în cursul unui sezon. Icrele sunt depuse în cavitatea branhială a lamelibranhiatelor din genurile *Unio* și *Anodonta*, unde are loc și dezvoltarea larvară. Larva se fixează de branhiile gazdei cu ajutorul unor excrescențe ale sacului vitelin. În momentul în care părăsesc cavitatea paleală a moluștelor, puii măsoară 7-8 mm.

Se hrănește cu alge filamentoase și unicelulare, resturi de plante superioare și detritus, întâmplător consumând și organisme animale. Boarca este răspândită în Europa din estul Franței și de la Alpi și Dinarici până la Ural și Caucaz, în Dunăre fiind întâlnită de la Baziaș până la vărsare și în majoritatea bălților luncii inundabile și ale Deltei.

Fusar
Zingel streber

Ajunge la o lungime maximă de 22 cm și o greutate în jur de 30-50 g. Ca aspect, are un corp alungit, mai mult gros decât înalt. Spre deosebire de pietrar, prezintă o distanță mai mare între cele două dorsale, pedunculul caudal este lung, subțire și rotund în secțiune, iar cele cinci dungi late sunt mai negricioase și mai evidente, dispuse transversal pe cele două flancuri ale corpului.

Reproducerea are loc primăvara (martie-mai), ponta făcându-se în curent, pe pietre sau pe crengi. O femelă depune 50000-100000 de icre de culoare ușor gălbuie cu diametrul de 2 mm. Maturitatea sexuală este atinsă începând cu vârsta de trei ani. Este o specie bentonică, având un regim de viață preponderant nocturn. În majoritatea timpului stă ascuns deasupra substratului pietros sau nisipos, părăsindu-și ascunzătoarea doar pentru a se hrăni.

Hrana este reprezentată de insecte acvatice, amfipode, viermi, întâmplător icre și puiet de pește. Specia este larg răspândită în Europa Centrală și de Est, în zona cu climă temperată (5-20 °C), în bazinele fluviilor Dunăre, Vardar și Dniestr. La noi este prezentă în Dunăre și în râuri (până în zona colinară a acestora) exclusiv în locuri cu curent, pe fund de pietriș, nisip sau argilă, atât în ape cu adâncime mică (0,3-0,4 m) cât și în adâncul Dunării. Importanța economică este redusă, strict locală, deoarece se prind cantități foarte mici.

**B.2.2.3. Specii de nevertebrate enumerate în anexa II la Directiva
Consiliului 92/43/CEE**

Croitor cenușiu sau croitor de piatră
Morimus funereus

Este o specie de gândac a cărei caracteristică o reprezintă punctuația pronunțată din zona capului, mai deasă pe frunte. Ochii sunt mărginiți de perișori culcați, galbeni. Antenele au articole neinelate. Toracele are numeroase rugozități neregulate, precum și câte un dinte lateral puternic și ascuțit.

Este o specie de gândac a cărei caracteristică o reprezintă punctuația pronunțată din zona capului, mai deasă pe frunte. Ochii sunt mărginiți de perișori culcați, galbeni. Antenele au articole neinelate. Toracele are numeroase rugozități neregulate, precum și câte un dinte lateral puternic și ascuțit. Elitrele sunt granulate, cu granule fine și lucioase, mai puternice la bază. Corpul este negru, partea sa dorsală prezentând o pubescență foarte deasă culcată, cenușiu-argintie, ce acoperă complet fondul.

Elitrele au câte două pete catifelate negre, dintre care una situată în treimea anterioară iar cealaltă în treimea postmediană. Sub aceste pete fondul elitrelor nu este granulat. Antenele masculilor sunt de 1-1,5 ori mai lungi decât elitrele, iar la female au aproximativ aceeași lungime ca și elitrele.

Lungimea corpului variază între 18 și 38mm. Specia are o răspândire foarte limitată impusă de variațiile factorilor fizico-chimici, climatici, antropici. Este o specie silvicolă (de pădure), consumatoare de lemn aflat într-un grad avansat de descompunere.

Trăiește în pădurile de foioase, preferând în special pădurile de stejar și fag, însă apariții ocazionale ale speciei au fost semnalate și în pădurile de conifere. Se dezvoltă în lemn de fag sau stejar, dar și pe alte specii de copaci.

Adulții zboară în mai-iulie. Inițial, larvele se dezvoltă sub scoarța copacilor putreziți iar ulterior în lemnul acestora. Stadiul larvar durează doi ani. Larvele se împușcă (gândacii tineri ies din camera larvară) primăvara sau la începutul verii.

Specia este răspândită în Spania, Franța, Italia, Croația, Bulgaria, România, Ucraina.

Croitor mare al stejarului *Cerambyx cerdo*

Croitorul mare al stejarului este un coleopter cu corpul de culoare neagră, partea din față a toracelui fiind lucioasă cu zbârcituri discoidale. Sculptura aripilor (elitrelor) este formată din rugozități puternice la bază și din ce în ce mai fine spre partea apicală (vârf). Pubescența (perii) elitrelor este fină și puțin vizibilă.

Abdomenul este lucios, cu pubescența puțin deasă. Lungimea corpului este 23-55 mm. Specia se dezvoltă în lemnul stejarului, castanului, fagului, nukului, ulmului, frasinului. Femela depune câte 2-3 ouă în crăpăturile sau rănilor scoarței. După circa 14 zile apare larva, care inițial se hrănește cu scoarța iar mai apoi pătrunde în lemn.

Perioada de dezvoltare (de la ou până la adult) durează, de regulă, trei ani, însă uneori se poate prelungi până la cinci ani. Ziua se ascund în coroanele arborilor sau în scorburi. Este o specie care suportă variații foarte limitate ale temperaturii mediului și care se hrănește cu lemn, preferând pădurile bătrâne de foioase. Adulții sunt activi în timpul nopții și pe înserat. Zboară din luna mai până în luna august.

Dispariția în masă a indivizilor este cauzată de exploatarea tuturor arborilor vârstnici din făgete, activitate antropică ce determină pe deoparte eliminarea bazei trofice (hrana specifică) pentru stadiul de adult și pe de altă parte distrugerea habitatelor cu rol în camuflarea stadiilor de dezvoltare, fiind știut faptul că acestea sunt ușor de identificat de către speciile răpitoare, mai ales păsări. La nivel comunitar este o specie considerată vulnerabilă, aflată într-o stare de conservare nefavorabilă în bioregiunile continentală și panonică și necunoscută în bioregiunea alpină.

Cărăbuș cu corn sau nasicorn ***Bolbelasmus unicornis***

Este o specie de scarabeu la care masculii se disting prin prezența unui corn puternic, drept, orientat în sus și ușor în față, de unde provine și numele de specie (*unicornis*). Corpul lor este rotunjit, lat convex, lucios, de culoare roșcată, cu nuanțe mai spre gălbui pe burtă, iar capul și picioarele sunt cafeniu închis. Pe suprafața corpului prezintă peri fini de culoare galbenă. Femelele prezintă pe cap doi tuberculi frontali slab vizibili.

Se întâlnește pe pajiști, pe malurile apelor, în pădurile de foioase, în special în lizierele acestora. Trăiește pe sol, pe ciuperci și rădăcini moarte ale arborilor. Atât adulții cât și larvele se hrănesc cu ciuperci, iar adulții se pot hrăni uneori și cu cadavre de animale.

Este o specie sensibilă la modificările habitatului caracteristic, fiind afectată de tăierile pădurilor de foioase din zonele colinare și submontane, scăderea umidității cauzată de drenaje sau desecări, distrugerea habitatelor prin transportul arborilor pe văile apelor, construcția de baraje pe râurile cu debit mijlociu din zonele submontane, pășunatul în liziera pădurilor de foioase.

La nivel comunitar are o distribuție destul de restrânsă, fiind considerată o specie aflată într-o stare de conservare nefavorabilă.

Lycaena dispar

Numele de gen este denumirea neolatină pentru acești fluturi, probabil cu referire la regiunea antică *Lycia* din sudul Anatoliei. Numele speciei este latinescul *dispar* – inegal, diferit, făcând aluzie la deosebirea mare între coloritul aripilor la cele două sexe

Masculul din această specie de fluture are culoarea roșie pe partea dorsală, în timp ce la femelă culoarea este portocalie, cu dungă marginală brună.

Trăiește în fânețe mlăștinoase și zone umede, pe malurile apelor și în zone inundabile. Zboară din mai până în septembrie.

Calul dracului

Paracaloptenus caloptenoides

Numele de gen provine din cuvintele grecești *ptenos* – înaripat, cu aripi, *kallos* – frumos și *para* – asemănător, adică asemănător cu genul de lăcuste *Caloptenus* (cu aripi frumoase). Numele de specie *caloptenoides* are semnificație identică.

Este o specie de lăcustă de culoare brun-gălbuie. Trăiește în zone ierboase, poieni de pădure, la altitudini de peste 500 m.

Este o specie termofilă (prefer zonele cu temperaturi ridicate). Adulții pot fi întâlniți de la sfârșitul lui iulie până în septembrie

B.2.2.4. Specii de plante enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Clopoțel dobrogean *Campanula romanica*

Este o specie delicată de plantă caracteristică și endemică arealelor stâncoase ale Dobrogei de nord (Munții Măcinului, munții insulari și coamele stâncoase granitice și calcaroase aflate pe tot cuprinsul regiunii). Clopoțelul dobrogean face parte din complexul unei specii larg răspândite (clopoțelul cu frunze rotunde *Campanula rotundifolia*).

Anumite populații mai izolate ale acestei specii, aflate în condiții de mediu aparte, au evoluat separat, dând naștere la specii noi cu areal restrâns. Una dintre acestea este clopoțelul de pe stâncăriile nord-dobrogene. Descoperit în anii 50 ai secolului trecut de către academicianul Traian Săvulescu (coordonatorul monografiei în treisprezece volume a florei României), clopoțelul dobrogean nu este de obicei mai înalt de 30 cm, crește în tufe dese cu tulpini subțiri, frunzele bazale fiind în formă de inimă, cu dinți mari pe margini iar cele tulpinale fiind lineare. Aceste tufe se găsesc sporadic în crăpăturile stâncilor și se deosebesc imediat de specia comună amintită mai sus prin florile care nu sunt îndreptate în lateral sau în jos ci drept în sus (un caracter foarte rar pentru genul clopoțelilor) și prin codițele florilor (pedunculii) care sunt lipicioși din cauza glandelor prezente pe ei (acest din urmă caracter dispare la exemplarele crescute la umbră). Specia nu este amenințată, populațiile fiind încă destul de numeroase, și pare a fi rezistentă la suprapășunat.

Habitatul în care se află este cel al pajiștilor stepice ponto-sarmatice (62C0*), în varianta sa de stâncării sau substrat pietros.

Buruiană cu cinci degete sau sclipeți de Adamclisi *Potentilla emilii-popii*

Este o specie local endemică cunoscută doar din puține localități din Dobrogea de sud. Planta este înaltă de 15-40 cm, cu tulpini lung și dens păroase, la fel fiind și frunzele palmate cu 5-7 lobi dințați și inflorescența ce cuprinde câteva flori relativ mici îndesuit dispuse, cu cinci petale galben palide, de lungimea sepalelor.

Cele două localități de unde s-au semnalat populații, Coroana și Adamclisi, nu au fost investigate recent, iar starea actuală a populațiilor nu se cunoaște. Intervine și confuzia ce se poate face între această specie și sclipeții drepti și cei de Crimeea, rude apropiate ce sunt frecvente în Dobrogea în același habitat al pajiștilor de stepă ponto-sarmatice (62C0*).

Capul șarpelui *Echium russicum*

Este o plantă perenă, înaltă de 20-60 cm, cu un aspect foarte distinct în timpul înfloririi (mai-iunie). Inflorescența foarte frumoasă este format dintr-un spic alungit cu flori dens dispuse, de culoare roșu aprins în formă de pâlnie, din care ies mult staminele cu polen liliachiu-albăstrui.

Uneori, florile după polenizare își pierd culoarea vie și dobândesc o nuanță carmin ternă sau violacee. Frunzele și tulpinile sunt acoperite de peri albi, aspri, lungi și deși. Pe tulpină se distinge clar o rețea de pete vișinii care dă oarecum un aspect de piele de șarpe.

Frunzele sunt înguste, lanceolate, cu o nervură groasă albă proeminentă pe spate. În pământ prezintă un rizom lemnos subțire și scurt, care nu pătrunde la mare adâncime, specia fiind rezistentă la secetă. Este considerată o plantă meliferă bună, fiind intens vizitată în zilele senine de început de vară de albine și de rudele lor sălbatice.

Specia este caracteristică pentru pajiștile de stepă și silvostepă uscate și semiuscate, fiind un foarte bun indicator al stării de conservare a acestora. Când crește în populații mari, dense, extinse în toată pajiștea respectivă, putem fi siguri că aceasta se află într-o stare bună de conservare.

Aceast fapt se datorează sensibilității speciei la suprapășunat, mai ales cu oi. În România este foarte frecventă în silvostepa Transilvaniei, oriunde pajiștile nu sunt degradate, aparând mult mai rar în silvostepa din Moldova, Dobrogea și Câmpia de Vest, unde pe spații largi este înlocuită de specia înrudită capul șarpelui alb (sau italian).

Este caracteristică în România pentru habitatele de pajiști stepice subpanonice (6240*), pajiști xerofile seminaturale și facies cu tufișuri pe substrat calcaros (6210*), pajiști stepice panonice pe loess (6250*), stepe ponto-sarmatice (62C0*).

Iris sau stânjenel de stepă ***Iris aphylla ssp. Hungarica***

Stânjenelul de stepă este una dintre cele mai frumoase specii din flora noastră, fiind foarte asemănător dar ceva mai scund decât stânjenelul cultivat în grădini (*Iris germanica*), cu care de altfel este foarte strâns înrudit. Tulpinile înalte de 50-100 cm ies dintre frunzele late în formă de sabie și poartă 1-5 flori mari, violete, cu peri (barbule) albi sau portocalii la baza tepalelor (petale lipsite de sepale) inferioare, care se adaugă la cromatica frumoasă a speciei.

Există trei habitate distincte, cu condiții ecologice relativ asemănătoare deși îndepărtate ca locație, în care găsim populații mari de stânjenel de stepă. Este vorba despre pajiștile stepice subpanonice (6240*), pajiștile uscate pe substrat calcaros (6210*) și pajiștile panonice de stâncării (6190).

Mai precis, pajiștile stepice din Transilvania, în măsura în care nu sunt degradate prin suprapășunat, sunt un habitat preferat al speciei dar exemplare ceva mai viguroase

(de multe ori și cu tulpini ramificate, descrise uneori ca *Iris aphylla ssp. dacica*) se pot afla frecvent în masivele calcaroase sau conglomeratic-calcaroase (rar pe gneise în Cozia) de altitudine mai redusă din munți (până la 1500m). Populații izolate se află și în pajiștile stepice ponto-sarmatice (62C0*) din Moldova, mai ales la marginea și în poienile pădurilor din silvostepă unde pajiștile respective sunt mai bine păstrate.

Merinană *Moehringia jankae*

Speciile de merinană sunt în majoritate plante de stâncării, mai ales calcaroase, unde formează de obicei tufe dese cu tulpini mai mult sau mai puțin culcate pe pietre, cu frunze subțiri, dispuse câte două, opuse la nodurile tulpinilor. Florile sunt mici, albe, cu cinci petale. Specia vegetează doar pe stâncăriile din Munții

Măcinului și munții insulari ai Dobrogei de nord și în Podișul Ludogorie din Bulgaria. La noi, în regiunea menționată mai sus, nu este o plantă rară. Habitatul plantei este reprezentat de către pajiștile de stepă ponto-sarmatice (62C0*) în varianta lor de stâncărie și substrat pietros.

Ouăle popii *Himantoglossum caprinum*

În toate lucrările mai vechi despre flora României este menționată orhideea curea hircană ca fiind prezentă la noi. În 2006 un studiu susține că de fapt la noi este prezentă orhideea curea caprină pentru că în 2012 mai mulți autori maghiari să identifice plantele din sud-estul Europei ca aparținând în întregime unei specii noi, pe care o denumesc orhideea lui Janka, după numele unui naturalist transilvănean din secolul XIX.

Acesta este numele botanic valid la ora actuală. Orhideea curea, înaltă de 50-80 cm, este o plantă ce iese în evidență imediat din cauza labelului (petalei inferioare) numeroaselor flori exagerat de lung și îngust (de unde și denumirea), purpuriu cu alb, cu pete roșii. Specia apare în populații mici și izolate, răspândite pe tot teritoriul țării de la câmpie până în munții de altitudine joasă, mai ales în pajiștile de substrat calcaros bine conservate, cu populații mari de orhidee (6210*).

Deși pe parcursul a 150 de ani s-au semnalat câteva zeci de locații pe teritoriul României unde specia a fost menționată, puține dintre acestea au fost regăsite în ultimii 20 de ani.

Pesma lui Janka, vinețele, dioc
Centaurea jankae

A fost descoperită în anul 1884 în Dobrogea (Babadag) de către botanistul Dimitrie Brândză împreună cu baronul transilvan naturalist Victor Janka, căruia i-a fost dedicat numele speciei.

Este o plantă perenă, cu rădăcină succulentă, înaltă de 100-150 cm, cu tulpină puternic ramificată.

La capătul fiecărei ramuri se află o inflorescență de tipul pălămidei, cu florile purpuriu închis contrastând cu polenul galben (la speciile asemănătoare comune, acesta este alb). Florile sunt înconjurate de o cupă formată din solzi verzi cu margine subțire și lată, membranoasă, caracteristică (la alte specii această margine este neagră sau brună și franjurată).

Frunzele sunt divizate în lobi subțiri, cel mai des fiind acoperite de peri foarte aspri. Este caracteristică stepelor aride pietroase din vestul Mării Negre. Multă vreme considerată endemică pentru Dobrogea, este cunoscută în țară doar în județul Tulcea, lângă Pădurea Babadag (populație aproape dispărută) și Capul Dolojman (alte trei locații nu au fost verificate de curând). Din 2007 specia este cunoscută și din Podișul Ludogorie din Bulgaria (două populații mult mai mari decât cele din România). Pentru ca specia să supraviețuiască în viitorul apropiat în flora țării este necesară protejarea strictă a celor două populații menționate, ambele aflate în evident regres. Atât în România cât și în Bulgaria a fost întotdeauna localizată doar în habitatul stepe ponto-sarmatice (62C0*).

B.2.2.5. Specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

Caprimulg *Caprimulgus europaeus*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen derivă din cuvintele latine *capra* – capră și *mulgere* – a mulge, cu referire la tradiția care spune că seara aceste păsări zboară spre turmele de capre și le mulg pentru a bea laptele. Mai mult decât atât, în unele țări europene se consideră că acele capre nu mai dau lapte și chiar orbesc treptat. Numele de specie provine din cuvântul latin *europaeus* – din Europa, cu referire la prezența sa în acest teritoriu.

Caracterizarea speciei

Caprimulgul este caracteristic zonelor deschise, aride reprezentate de rariști ale pădurilor de conifere sau de amestec și în pășuni. Lungimea corpului este de 25-30 cm și are o greutate de 50- 100 g. Aripile sunt lungi, cu o anvergură de circa 53-61 cm, iar silueta este asemănătoare vânturelului roșu (*Falco tinnunculus*). Adulții au înfățișare similară. Penajul gri-maron amintește de cel al capîntorsurii (*Jyns torquilla*) și asigură un camuflaj excelent în timpul zilei, când se odihnește pe crengile copacilor creând impresia unui ciot sau a unei așchii mari din scoarța copacului. Se hrănește cu insecte ce zboară la crepuscul sau noaptea, pe care le prinde în zbor. Longevitatea maximă cunoscută în sălbăticie este de 11 ani, dar trăiește în medie patru ani.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Este activă noaptea, dar vânează și la crepuscul. În timpul ritualului nupțial desfășurat la crepuscul, masculul zboară în jurul femelei. Masculul se ridică și în aer la o altitudine medie și plonjează repetat spre sol. Este o specie teritorială ce își protejează teritoriul prin cântecul repetat îndelung. Este monogamă pe o perioadă

îndelungată, uneori pe viață. Cuibărește pe sol, în scobituri de pe pajiști sau la adăpostul copacilor sau tufișurilor. Atunci când este amenințată la cuib, femela atrage următorul, simulând un comportament ce sugerează că este rănită fie la

sol, fie pe o creangă. Cuibul poate fi utilizat mai mulți ani succesiv. Ierneză în Africa.

Populație

Populația europeană este mare, cuprinsă între 470000-1000000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși această descreștere s-a redus în perioada 1990-2000, efectivele prezente în Turcia au continuat să scadă,

ceea ce a determinat un declin al populației la nivel european. Populația estimată în România este de 12000-15000 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Turcia, Spania și Franța.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și început de mai. Femela depune în mod obișnuit 1-3 ouă între a doua parte a lunii mai și începutul lunii iulie, cu o dimensiune medie de 32 x 22 mm și o greutate medie de 8,4 g. Incubația durează în jur de 17-18 zile și este asigurată în special de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii devin zburători la 16-19 zile

și sunt îngrijiți în tot acest timp de către femelă. În cazul în care este depusă o a doua pontă, femela incubează, iar masculul asigură creșterea puilor. Puii sunt îngrijiți de către părinți încă o lună după ce devin zburători.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor și folosirea pe scară largă a pesticidelor sunt principalele pericole ce afectează specia. Reducerea pesticidelor folosite în agricultură și un management prietenos al pajiștilor și pădurilor, cu păstrarea rariștilor, contribuie la conservarea speciei.

Dumbrăveancă

Coracias garrulous

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen derivă din combinația cuvintelor latine *corax* – corb și *forma* – formă. Numele de specie provine din latinescul *garrulous* – gălăgios.

Caracterizarea speciei

Dumbrăveanca este caracteristică zonelor uscate, călduroase reprezentate de pădurile rare de luncă din preajma pajiștilor. Are dimensiuni similare cu ale stâncuței (*Corvus monedula*). Lungimea corpului este de 29-32 cm și are o greutate de 127-160 g. Anvergura aripilor este de circa 52-57 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este uluitor, de un albastru azuriu ce acoperă capul, gâtul și

pieptul, în timp ce spatele este maroniu-ruginiu. Se hrănește cu rozătoare, broaște, șopârle, șerpi, păsări și insecte.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în sudul și estul Europei. Este gălăgioasă și fiecare eereche își apără teritoriul. Este foarte sensibilă la modificările de folosire a terenurilor, fiind considerată un bioindicator pentru habitatele mozaicate. Vânează pândind perioade lungi, pe crengi și fire electrice. Ritualul nupțial cuprinde răsuciri și plonjări rapide. Este monogamă și cuibărește în scorburile copacilor bătrâni. Iernează în Africa și străbate peste 10000 km între teritoriile de cuibărit și cele de iernare. O coliziune cu un avion a fost înregistrată deasupra Mării Arabiei.

Longevitatea cunoscută este de nouă ani.

Populație

Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 53000-110000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Această tendință s-a accelerat în perioada 1990-2000, ceea ce a dus la scăderea populației. În România se estimează prezența a 4600-6500 perechi, efective mai mari fiind numai în Turcia și Rusia.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-6 ouă în a doua parte a lunii mai. Incubația durează în jur de 17-19 zile și este asigurată în cea mai mare parte de către femelă. Puii sunt golași și orbi după eclozare, însă cresc repede și ajung zburători după 25-30 zile. Sunt îngrijiți de părinți încă trei-patru săptămâni.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor și reducerea locurilor de cuibărit, vânătoria ilegală în țările mediteraneene și în Oman, folosirea pe scară largă a pesticidelor sunt principalele pericole pentru specie. Implicarea fermierilor în protejarea acestei specii prin dezvoltarea de măsuri agro-mediu și amplasarea de cuiburi artificiale sunt prioritare.

Ciocârlie de stol
Calandrella brachydactyla

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen este un diminutiv de la grecescul *kalandra* – specie de ciocârlie. Numele de specie provine din combinația cuvintelor grecești *brachys* – scurt și *dactylos* – deget.

Caracterizarea speciei

Ciocârlia de stol este caracteristică regiunilor joase, deschise și aride, cultivate sau naturale. Lungimea corpului este de 14-16 cm, cu o greutate de 22-26 g. Anvergura aripilor este de circa 28-30 cm. Penajul maroniu asigură un camuflaj excelent la sol și este similar ambelor sexe. Ciocul și coada sunt scurte, iar capul ușor teșit. Se hrănește cu insect și semințe.

Localizare și comportament

Este o specie răspândită în sudul și sud-estul continentului european. Se hrănește singură sau în stoluri, căutându-și hrana pe sol. Poate rezista perioade îndelungate fără apă și folosește și apă salmastră. Masculul cântă în zbor, ridicându-se la înălțimi de 30-50 m, unde execută mișcări ondulatorii și circulare timp de 3-5 minute. Cuibul așezat în zone aride, la adăpostul unor tufișuri sau ierburi înalte, are un diametru interior de circa șase cm. Este construit de femelă într-o adâncitură a solului și este căptușit cu iarbă, pene și lână. În afara populației din Grecia care este parțial sedentară, este și migratoare. Se adună în stoluri de până la 10000 de exemplare pentru a călători împreună spre cartierele de iernare. Ierneză în Africa. În zonele de iernare sunt gregare, fiind întâlnite în stoluri de sute sau mii de exemplare. A fost văzută la o altitudine maximă de 2400 m.

Populație

Populația europeană este mare, cuprinsă între 7300000-14000000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ în perioada 1970-1990. Deși în unele țări cum este Turcia s-a menținut stabilă în perioada 1990-2000, la nivel european populația a suferit un declin moderat, din cauza scăderii înregistrate în țări ca Rusia și Spania. În România populația estimată este de 10000-12000 de perechi.

Cele mai mari efective sunt în Turcia, Rusia și Spania.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-5 ouă, cu o dimensiune de circa 20 x 15 mm. Incubația durează în jur de 11-13 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt hrăniți în cuib circa 8-10 zile, însă devin zburători după 12-15 zile, perioadă în care sunt hrăniți de ambii părinți. Depune două ponte pe sezon.

Amenințări și măsuri de conservare

Folosirea insecticidelor în agricultură, braconajul și creșterea numărului de animale ce pășunează au un impact negativ puternic. Îmbunătățirea practicilor agricole și reducerea braconajului sunt prioritare. În trecut era considerată o delicată culinară în unele țări și un număr mare de exemplare erau prinse anual pentru consum.

Ciocârlie de pădure *Lullula arborea*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din franceză și este diminutiv al cuvântului *lulu* – ciocârlie de pădure, nume dat de Buffon (1770-1783). Numele de specie provine din latinescul *arboreus* – de arbore, cu referire la habitatul caracteristic.

Caracterizarea speciei

Ciocârlia de pădure este caracteristică zonelor deschise din pădurile de foioase sau conifere, cu vegetație ierboasă abundentă. Este mai mică și mai zveltă decât ciocârlia de câmp. Lungimea corpului este de 13,5-15 cm, iar greutatea de 23-35 g. Penajul este maroniu și se distinge de celelalte ciocârlii prin benzile albe de deasupra ochilor ce se unesc pe creștet. Penajul este similar la ambele sexe. Se hrănește cu insecte și semințe.

Localizare și comportament

Este o specie răspândită pe tot continentul european. Are un zbor ondulatoriu. Cântă dimineața devreme și seara, cântă atât în zbor cât și așezată pe un suport sau chiar pe sol. Este monogamă. Cuibul este construit de către femelă pe sol, într-o zonă protejată de iarbă mai înaltă sau tufișuri. Iernează în Orientul Mijlociu. Longevitatea cunoscută este de cinci ani și 11 luni.

Populație

Populația europeană este mare, cuprinsă între 1300000-3300000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ între 1970-1990, iar apoi în perioada 1990-2000 a înregistrat un nivel stabil pe continentul european. În România populația estimată este de 65000-87000 de perechi. Cele mai mari efective sunt înregistrate în Spania, Turcia și Rusia.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-5 ouă în lunile aprilie- iulie, cu o dimensiune de circa 21 x 16 mm și o greutate medie de 2,8 g (din care 6% este coajă).

Incubația durează în jur de 14-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători după 11-13 zile. În cazul în care femela începe incubarea unei noi ponte, masculul are grijă de pui până când devin independenți. Depune două sau trei ponte pe sezon.

Amenințări și măsuri de conservare

Folosirea insecticidelor are un impact puternic asupra populației. Păstrarea pădurilor deschise cu vegetație ierboasă înaltă, care să asigure condiții de cuibărit și hrănire, este prioritară.

Fâsă de câmp
Anthus campestris

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din grecescul *anthos* – pasăre mică viu colorată menționată de Aristotel. În mitologia greacă Anthus este fiul lui Antinous. A fost omorât de calul tatălui său și s-a metamorfozat într-o pasăre ce imită nechezatul unui cal. Numele de specie provine din latinescul *campestris* – de câmp.

Caracterizarea speciei

Fâsa de câmp este caracteristică zonelor deschise și aride nisipoase cu vegetație joasă. Apare și în zone artificiale cum sunt carierele, alteori fiind alese teritorii cu tufișuri și copaci de pe care își înalță cântecul. În Europa apare până la altitudini de 450 m, însă în Kazakhstan și nord-vestul Africii este prezentă la înălțimi mai mari. Lungimea corpului este de 15,5-18 cm și are o greutate medie de 29,5 g pentru mascul și 28 g pentru femelă. Este cea mai mare dintre fâsele europene, iar forma și silueta este asemănătoare codobaturii. Anvergura aripilor este de 25-28 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul de culoarea nisipului este pal și cu puține dungi. Se hrănește cu insecte și semințe. Longevitatea maximă cunoscută este de cinci ani.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Petrece cea mai mare parte a timpului pe sol. Similar codobaturilor, își balansează coada. Începe să cânte în aprilie și devine tăcută la începutul lui iulie. În timpul ritualului nupțial se ridică cântând până la 30 m înălțime și descrie cercuri sau zboară ondulat. Este o specie teritorială și monogamă. În afara perioadei de cuibărit partenerii sunt solitari. Cuibărește pe sol, în scobituri, la adăpostul tufișurilor sau sub smocuri de iarbă. Cuibul este construit de femelă și căptușit cu iarbă și lână. Iernează în Africa, în Valea Nilului.

Populație

Populația europeană este mare, cuprinsă între 1000000-1900000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ în perioada 1970-1990. Deși efectivele din Rusia și Spania nu au fost estimate în perioada 1990-2000, în restul țărilor europene acestea au înregistrat o scădere, ceea ce face ca specia să fie considerată în declin la nivel european. Populația estimată în România este de 150000-220000 de perechi. Efective mai mari se înregistrează numai în Spania, Turcia și Rusia.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în luna aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-6 ouă, în a doua parte a lunii mai, cu o dimensiune medie de 21,2 x 15,3 mm. Incubația durează în jur de 13-14 zile și este asigurată în special de către femelă. Puii părăsesc cuibul după circa 12-14 zile, însă sunt hrăniți în continuare de părinți încă circa 7-10 zile până devin zburători. Devin independenți la 4-5 săptămâni.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor și intensificarea agriculturii sunt principalele pericole ce afectează specia. Reducerea pesticidelor folosite în agricultură și un management prietenos al zonelor nisipoase cu vegetație joasă contribuie la conservarea speciei.

Sfrâncioc roșiatic
Lanius collurio

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din latinescul *lanius* – măcelar, cu referire la comportamentul păsării. Numele de specie provine din grecescul *kollurion* – pasăre de mărimea sturzului identificată de Aristotel (384-322 î.Hr.).

Caracterizarea speciei

Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise, de pășune, cu multe tufișuri și măcăciunișuri. Are lungimea corpului de 16-18 cm, cu o greutate de 25-36,5 g. Anvergura aripilor este de 26-31 cm. Penajul celor două sexe este diferențiat. Masculul are capul gri și spatele maroniu iar femela este maronie. Se hrănește cu insecte, mamifere și păsările mici, șopârle și broaște.

Localizare și comportament

Este o specie larg răspândită pe continentul european. Este întâlnită până la o altitudine maximă de 1700 m. Perechile cuibăresc la o distanță de 100-300 m unele de celelalte. Numele de „*lanius* – măcelar„ l-a primit de la obiceiul de a fixa

în spini arbuștilor insecte, păsările și mamifere mici atunci când hrana este abundentă, pentru a o folosi în zilele cu vreme ploioasă când hrana este mai puțin disponibilă. Prada prinsă este omorâtă prin lovituri precise cu ciocul în spatele gâtului.

Din cartierele de iernare se întoarce în grupuri mici de 5-7 păsări. Cuibul este amplasat la o înălțime de până la doi m de la sol, în măcăcini sau copaci mici. Este alcătuit de către ambii parteneri în circa 4-5 zile, din materiale vegetale căptușite cu iarbă și mușchi. Ierneză în Africa, în Sudan, Egipt și Etiopia. Longevitatea maximă cunoscută este de zece ani și o lună.

Populație

Populația europeană este mare, cuprinsă între 6300000-13000000 de perechi. A înregistrat un declin moderat între 1970-1990. În perioada 1990- 2000,

populația s-a menținut stabilă în țările estice și nu se cunoaște tendința în Rusia și Spania. În România numărul estimat de perechi este de 1380000-2600000. Doar în Rusia sunt înregistrate efective mai mari.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 4-6 ouă la sfârșitul lunii mai și începutul lunii iunie, cu o dimensiune de circa 22 x 17 mm și o greutate de 3,2 g. Incubația durează în jur de 13-15 zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 14-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor, intensificarea agriculturii și dezvoltarea monoculturilor au un efect semnificativ asupra populației. Păstrarea unui mozaic de habitate cu prezența arbuștilor și mărcinișurilor în zonele deschise agricole și cu pășuni contribuie la conservarea speciei.

Sfrâncioc cu frunte neagră sau Sfrâncioc mic *Lanius minor*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din latinescul *lanius* – măcelar, cu referire la comportamentul păsării. Numele de specie provine din latinescul *minor* – mai mic, cu referire la faptul că este mai mic decât ruda sa, sfrânciocul mare.

Caracterizarea speciei

Sfrânciocul cu frunte neagră este caracteristic zonelor agricole deschise cu tufișuri și copaci izolați. Are lungimea corpului de 19-21 cm, cu o greutate de 40-60 g. Anvergura aripilor este de 32-35 cm. Penajul celor două sexe este similar.

Dimensiunile mai mici, fruntea neagră și coada proporțional mai mică îl deosebesc de sfrânciocul mare. Penajul este gri pe cap și spate, aripile sunt negre, iar pieptul și abdomenul au o nuanță ușoară de roz. Se hrănește în special cu insecte și mai rar cu melci, pui ai păsărelelor și șoareci.

Localizare și comportament

Este o specie răspândită în sudul și estul continentului european. Vânează pândind din locuri ce oferă o bună vizibilitate, cu o înălțime de până la șase m. Adeseori stă pe firele electrice care traversează habitatele caracteristice. Prinde insecte pe sol, pe care le identifică în vegetație până la o distanță de circa 15 m. Cuibul este amplasat în copaci la o înălțime de 3-6 m, la o ramificație a crengilor. Cuibul construit de ambii parteneri, într-un interval de 5-9 zile, este alcătuit din crenguțe și rădăcini, fiind căptușit cu frunze și flori ale plantelor aromatice. Iernează în Africa, în Botswana, Namibia, Zimbabwe și Africa de sud.

Longevitatea medie cunoscută este de 10-15 ani.

Populație

Populația europeană este mare, cuprinsă între 620000-1500000 de perechi. A înregistrat un declin moderat între 1970-1990. Deși în unele țări efectivele s-au menținut stabile în perioada 1990- 2000, totuși în cele mai multe țări s-a înregistrat o scădere, inclusiv în România care deține cele mai mari efective (364000-857000 de perechi). Astfel, populația înregistrează un declin moderat.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în prima jumătate a lunii mai. Femela depune în mod obișnuit 3-7 ouă în a doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune de 24 x 17,8 mm. Incubația durează 14-16 zile și este asigurată de ambii părinți, însă în special de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 16-18 zile, în perioada cuprinsă între sfârșitul lui iunie și până în august. Este posibilă depunerea unei ponte de înlocuire atunci când prima pontă a fost distrusă.

Amenințări și măsuri de conservare Degradarea habitatelor, intensificarea agriculturii și dezvoltarea monoculturilor au un efect semnificativ asupra populației. Păstrarea unui mozaic de habitate cu prezența arbuștilor și mărăcinișurilor în zonele deschise agricole și cu pășuni contribuie la conservarea speciei.

Presură de grădină
Emberiza hortulana

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine de la cuvântul german *embritz* – presură. Numele de specie derivă din cuvântul latin *hortulanus* – de grădină.

Caracterizarea speciei

Presura de grădină este caracteristică zonelor deschise uscate cu vegetație puțină și pâlcuri de copaci sau tufe. Apare până la o altitudine de 2000 m în spațiul mediteranean. Ca mărime este similară ciocârliei de câmp, cu o lungime a corpului de 15-16,5 cm și o greutate de 18-30 g. Anvergura aripilor este de 23-29 cm. Se distinge de alte presuri prin penajul galben al gâtului și abdomenul cărămiziu. Ciocul și picioarele sunt roz. De aproape se poate observa cercul alb-gălbui din jurul ochiului. Ciocul este conic și robust pentru a sparge învelișul semințelor cu care se hrănește. O parte a hranei este formată și din nevertebratele pe care le prinde pe sol.

Localizare și comportament

Este o specie larg răspândită pe continentul european. Migrează în stoluri mici formate din 5-50 de exemplare. Specia are tendința de a cuibări oarecum grupat și de aceea este dificil de apreciat densitatea perechilor. Masculii se pot auzi la distanțe de 20-50 m unul de celălalt, ceea ce indică faptul că masculul apără un teritoriu relativ restrâns. În habitatele caracteristice, densitatea estimată variază între 2-20 de perechi/km². Cuibul este construit de obicei pe sol la adăpostul tufișurilor, de către femelă, într-un interval de 2-4 zile și este alcătuit din iarbă și frunze. La interior este căptușit cu rădăcini fine, păr și pene. Uneori își construiește cuibul și în tufișuri sau arbori scunzi. Ierneză în Africa, în Guinea, Nigeria, Coasta de Fildeș și Etiopia. Longevitatea cunoscută este de cinci ani și opt luni.

Populație

Populația europeană este foarte mare, cuprinsă între 5200000-16000000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ în perioada 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 în unele țări efectivele s-au menținut stabile, în cele mai multe țări europene au continuat să scadă, tendință manifestată și în Turcia. Numărul estimat în România este de 125000-225000 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Turcia, Rusia și Polonia.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Este o specie monogamă. Femela depune în mod obișnuit 4-5 ouă, cu o dimensiune de 20 x 15 mm și o greutate medie de 2,5 g. Incubația durează 11-12 zile, fiind asigurată de către femelă. În toată această perioadă masculul o protejează. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 12-13 zile. Depune o singură pontă pe an.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor, intensificarea agriculturii și braconajul au un efect semnificativ asupra populației. Păstrarea unui mozaic de habitate cu prezența pâlcurilor de copaci și a arbuștilor în zonele deschise agricole contribuie la conservarea speciei. În trecut, inclusiv în sec. XX, în Franța era considerată o delicatessă. Păsările erau capturate vii și închise în cuști fără lumină. Ca reacție la întuneric, păsările mâncau aproape în permanență ceea ce determina îngrășarea acestora. Ca hrană era folosit meiul. Apoi erau înecate în Armagnac (brandy) și prăjite. Se consumau întregi, inclusiv oasele, la prețuri mari, în restaurante celebre. În Cipru acestea se pregăteau sub formă de murături cu oțet și plante aromatice și se păstrau în butoiașe ce conțineau fiecare 300-400 de exemplare. Și la începutul sec. XX, Cipru exporta anual 400-500 de butoiașe.

Uliu cu picioare scurte

Accipiter brevipes

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din cuvântul latin *accipiter* – nume comun pentru păsările răpitoare. Numele de specie este compus din *brevis* – scurt și *pes* – picior, cu referire la picioarele scurte ale păsării.

Caracterizarea speciei

Uliul cu picioare scurte este o specie caracteristică zonelor împădurite de joasă altitudine situate în apropierea unei ape. Lungimea corpului este de 30-37 cm și greutatea de 169 g pentru mascul și 215 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 63-76 cm. Masculul este albastru-gri pe spate, cu vârfurile aripilor negricioase. Femela este gri-marou, cu vârfurile aripilor negricioase. Se hrănește cu insecte, șopârle, păsări și mamifere mici.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în sud-estul continentului european. Atinge maturitatea sexuală în primul an de viață. Cuibărește la marginea pădurilor, în copaci. Cuibul este construit în fiecare an și uneori ocupă cuiburi părăsite de ciori sau coțofene. Deși vânează în mod obișnuit ziua, prinde și lilieci la apusul soarelui. Migrează în stoluri mari și părăsește Europa pe la Bosfor. Ierneză în Africa.

Populație

Populația europeană a speciei este mică, cuprinsă între 3200-7700 de perechi. Aceasta a rămas stabilă între 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 populația a rămas stabilă în cea mai mare parte a teritoriului, în Rusia a înregistrat un declin moderat, ceea ce a determinat o tendință general descrescătoare. În România, populația estimată este de 60-100 de perechi. Cele mai mari efective se înregistrează în Rusia, Grecia și Turcia.

Reproducere

Sosește în aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat la o înălțime de 4-9 m. Este alcătuit din ramuri împletite și atinge 15 cm înălțime și 30 cm diametru. La interior este căptușit cu frunze. Femela depune 3-5 ouă în a doua jumătate a lunii mai sau la începutul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 39,4 x 31,3 mm. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Puii devin zburători la 40-45 de zile, dar rămân dependenți de părinți câteva săptămâni în plus.

Amenințări și măsuri de conservare

Intensificarea agriculturii și dezvoltarea activităților de agrement de-a lungul râurilor sunt principalele pericole ce afectează specia.

Sorecar mare
Buteo rufinus

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din cuvântul latin *buteo* – șorecar. Numele de specie derivă din latinescul *rufus* – roșiatic, cu referire la penajul păsării.

Caracterizarea speciei

Șorecarul mare este o specie caracteristică zonelor deschise, aride, stepice și terenurilor agricole abandonate. Lungimea corpului este de 50-58 cm și greutatea medie de 1100 g pentru mascul și 1300 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 130-155 cm. Adulții au înfățișare similară. Este o pasăre foarte atractivă, cu o variabilitate mare a penajului, acesta putând fi roșiatic, pal sau închis. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, reptile și insecte.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în sud-estul continentului european. Pentru hrănire, planează în cercuri largi utilizând curenții calzi ascendenți, plutește „staționar,” sau pândește prada de pe stâlpi sau alte puncte fixe. Urmărește în miriștile aprinse animalele care fug de foc și pândește intrările în galeriile rozătoarelor. Cuibărește în copacii de la marginea zonelor deschise, în crăpăturile stâncilor sau reconstruiește cuiburile părăsite ale altor specii. Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de opt ani și șase luni.

Populație

Populația europeană a speciei este mică, cuprinsă între 8700-15000 de perechi. A manifestat un declin accentuat în perioada 1970-1990. Deși populația s-a menținut stabilă în majoritatea teritoriilor, în perioada 1990-2000 a scăzut în Turcia, ceea ce a influențat tendința întregii populații. În România, populația estimată este de 61-110 de perechi. Cele mai mari efective se înregistrează în Turcia, Azerbaidjan și Rusia.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Cuibul este alcătuit din crengi care formează o împletitură. Femela depune o dată pe an 3-5 ouă. Incubația durează 33-35 de zile. Puii devin independenți după 40-45 zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor în zonele de cuibărit prin reducerea suprafețelor de stepă, intensificarea agriculturii și vânătoarea ilegală sunt principalele pericole ce afectează specia.

Șoim dunărean

Falco cherrug

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din cuvântul latin *falx* – seceră, cu referire la silueta cu aripi lungi și ascuțite sau, după alte surse, din *falcate* cu referire la ciocul sau ghearele curbate. Numele de specie are o origine neclară cu mai multe opțiuni: din slavona veche unde *kransyj* – roșu, din hindi unde numele femelei este *charg*, din arabă de la cuvântul *saqr* sau din cuvântul turcesc *songur* – șoim.

Caracterizarea speciei

Șoimul dunărean, cunoscut și sub denumirea de șoim sacru, este o specie caracteristică zonelor deschise, aride de stepă cu pâlcuri de pădure și pășuni. Lungimea corpului este de 47-55 cm și greutatea medie de 730-990 g pentru mascul și 970-1300 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 105-129 cm, fiind foarte mare comparativ cu dimensiunile corpului său. Este un șoim mare, puternic, preferat de crescătorii de șoimi pentru vânătoare. Prezintă o mare variație a culorii, de la un maro ciocolatiu până la aproape alb, aceste exemplare fiind foarte apreciate de crescătorii arabi. Adulții au înfățișare similară. Se hrănește cu păsări, mamifere mici și șopârle. Atacă păsări până la dimensiunea găștelor, însă preferă porumbeii sălbatici și stâncuțele.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în sudul și estul continentului european. Este o pasăre solitară și teritorială, foarte agresivă și perseverentă în urmărirea prăzii. În lumea animală nu este amenințată de nicio specie, omul fiind singurul pericol. Este foarte agil și rapid și poate atinge o viteză de 321 km/h când plonjează după pradă. Cele

mai multe exemplare trăiesc 5-7 ani, însă pot atinge și 10 ani. În captivitate longevitatea este mai mare, între 15 și 25 de ani. Ating maturitatea sexuală la 2-3 ani, deși femelele pot începe să cuibărească uneori și la un an. Masculul execută un ritual nupțial, planând deasupra teritoriului ales, emițând sunete puternice de chemare pentru femele. În timpul ritualului nupțial masculii aduc uneori hrană femelelor. Ocupă de obicei cuibul altor păsări răpitoare, inclusiv codalbi pe care îi alungă de la cuib. Iernează în Africa și în Peninsula Arabică.

Populație

Populația europeană a speciei este foarte mică și cuprinsă între 360-540 de perechi. A scăzut semnificativ între 1970-1990, tendință care a continuat și în perioada 1990-2000. În România populația estimată este de 5-10 perechi. Efectivele cele mai mari sunt prezente în Ungaria, Turcia, Serbia și Ucraina.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare la începutul lunii martie. Femela depune de obicei 3-5 ouă la sfârșitul lunii martie sau începutul lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 53,4 x 41 mm. Incubația durează în medie 29-31 de zile și este asigurată în special de femelă, care în această perioadă este hrănită de mascul. Puii devin zburători la 45-50 de zile dar rămân dependenți de părinți încă 30-45 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Faptul că femelele sunt preferate de către crescătorii de șoimi duce la un dezechilibru între sexe în populația sălbatică. Circa 90% dintre exemplarele estimate a fi prinse anual de către crescătorii de șoimi în timpul migrației sunt femele. Multe dintre exemplarele prinse sunt exportate în Mongolia. Tinerii sunt mult mai ușor de dresat, de aceea, cele mai multe dintre păsările prinse au vârsta de un an. Degradarea habitatelor și poluarea cu pesticide sunt pericole ce au de asemenea efect semnificativ asupra speciei. Un program de conservare al populației cuibăritoare din Ungaria și România se desfășoară în prezent printr-un proiect LIFE, iar parteneri în România sunt SOR/BirdLife România și Grupul Milvus.

Barză albă *Ciconia ciconia*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen și de specie *ciconia* – barză este de origine latină și a fost dat de zoologul Mathurin Jacques Brisson (1723-1806), care a înlocuit numele inițial de ardea.

Caracterizarea speciei

Barza albă este o specie caracteristică pășunilor umede și zonelor mlăștinoase. Lungimea corpului este de 95-110 cm și are o greutate de 2300-4400 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 180-218 cm. Adulții au înfățișare similară și se deosebesc de barza neagră prin capul și gâtul albe. Se hrănește cu broaște, șoareci, insecte, cârțițe, pui de pasăre și iepure, melci, șerpi și șopârle.

Localizare și comportament

Este o specie larg răspândită pe tot teritoriul european, cu populații mai mari în zona centrală și estică.

Barza albă este alături de rândunică specia care interacționează cel mai mult cu populația umană, fiind prezentă în majoritatea localităților din țara noastră cu excepția zonelor montane. Fiind o specie obișnuită cu prezența umană, folosește ca suport pentru cuib stâlpilor rețelelor de medie tensiune și acoperișurile caselor. A intrat în conștiința populară ca fiind specia ce aduce bebelușii. În mod obișnuit perechea de berze se întoarce la cuibul ocupat și în anii precedenți. Întâi sosește masculul, care apără cuibul în fața altor pretendenți și, în așteptarea femeiei, îl repară și îl consolidează. Spre deosebire de stârci, care sunt gălăgioși, berzele sunt aproape mute însă comunică la cuib cu partenerul prin intermediul unui „clămpănit al ciocului care se desfășoară sacadat în timp ce capul și gâtul sunt lăsate pe spate.

Sunetele scoase prin deschiderea și închiderea ciocului sunt puternice și rapide, asemeni unei darabane de tobă. Înainte de plecarea în migrație se strâng în număr mare pe pajiștile umede sau în zone inundabile. Iernează în Africa, unde ajung prin traversarea Bosforului.

Distanța medie pe care o străbate într-o zi în perioada migrației este de 220 km cu o viteză cuprinsă între 30-90 km/h. Deplasarea unei berze albe din România a fost urmărită în 2005 de către Societatea Ornitologică Română (SOR/BirdLife Romania) împreună cu Milvus Group, prin intermediul unui emițător satelitar amplasat pe spatele acesteia, aceasta ajungând în Tanzania.

Populație

Populația estimată a speciei este semnificativă, cuprinsă între 180000-220000 de perechi. În perioada 1970-1990 populația de barză albă a manifestat un declin considerabil. Deși în perioada 1990-2000 specia a marcat o tendință crescătoare, încă nu a revenit la efectivele existente înaintea declinului menționat. Populația estimată în România este de 4000-5000 de perechi. Cele mai mari efective apar în Polonia, Ucraina și Spania.

Reproducere

Sosește la începutul lunii martie din cartierele de iernare. Cuibul amplasat cel mai frecvent pe stâlpii rețelelor de tensiune medie, dar și pe acoperișurile caselor, este alcătuit din crengi fixate cu pământ.

Cuibul poate atinge dimensiuni impresionante prin adaugarea de material în fiecare an (1,5 m diametru, 1-2 m înălțime și o greutate de 40 kg). În interior este căptușit cu mușchi și resturi vegetale.

În mod obișnuit masculul aduce materialele, iar femela le așează și le potrivește în cuib. Adeseori, în pereții exteriori ai cuibului cuibărește și vrabia de câmp. Femela depune 3-4 ouă în perioada cuprinsă între începutul lunii aprilie și a doua jumătate a lunii mai. Dimensiunea medie a ouălor este de 73,6 x 52,54 mm. Încubația e asigurată de ambii părinți. Noaptea stă pe ouă numai femela (C. Rosetti Bălănescu). După 33-34 de zile, puii eclozează și sunt hrăniți de părinți la cuib 53-55 de zile și apoi încă 15 zile, după care încep să zboare.

Amenințări și măsuri de conservare

Electrocutarea păsărilor și desecarea zonelor umede sunt principalele amenințări ce afectează specia în zonele de cuibărit din Europa. Instalarea de platforme artificiale pe stâlpii rețelelor de tensiune medie și izolarea rețelelor electrice pot reduce considerabil mortalitatea acestei specii.

Viespar

Pernis apivorus

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen derivă din grecescul *pternis* – specie de răpitoare. Numele de specie provine din cuvintele latine *apis* – albină și *voro* – a mânca, cu referire la obiceiul speciei de a se hrăni cu albine.

Caracterizarea speciei

Viesparul, cunoscut și sub denumirea de șorecarul viespilor, este o specie caracteristică pădurilor de foioase cu poieni. Lungimea corpului este de 52-59 cm și greutatea medie de 750 g pentru mascul și 910 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 113-135 cm. Lungimea corpului este puțin mai mare decât a șorecarului comun (*Buteo buteo*) și poate fi ușor confundat cu acesta, mai ales de la distanță. Sexele pot fi diferențiate după penaj, ceea ce este o situație neobișnuită pentru păsările mari de pradă. Masculul are capul gri-albăstrui iar femela maro. În general, femela este mai închisă la culoare decât masculul. Se hrănește cu larve și adulți de insecte, în special viespi și albine, dar și cu rozătoare, păsări, șopârle și șerpi.

Localizare și comportament

Este o specie cu răspândire largă pe tot continental european. Uneori poate fi văzut planând, utilizând curenții termici ascendenți, într-o poziție caracteristică. De obicei zboară jos și se așează pe crengi, păstrându-și corpul într-o poziție orizontală, cu coada lăsată în jos. Sare de pe o creangă pe alta cu o singură bătaie de aripi, auzindu-se un zgomot specific. Cuibărește adeseori în cuiburi părăsite de cioara de semănătură (*Corvus frugilegus*). Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 29 de ani.

Populație

Populația europeană a speciei este mare, cuprinsă între 110000-160000 de perechi. Aceasta s-a menținut stabilă în perioada 1970-1990. Deși în Finlanda și Suedia populația s-a redus în perioada 1990-2000, în Rusia, Belarus și Franța, unde apar cele mai mari populații, acestea s-au menținut, ceea ce a făcut ca specia să se păstreze stabilă în ansamblu. În România populația estimată este de 2000-2600 de perechi.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare la începutul lunii mai. La realizarea cuibului participă ambii părinți. Femela depune 2-3 ouă la sfârșitul lunii mai și început de iunie, cu o dimensiune medie de circa 51,9 x 40,3 mm. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare. Puii devin zburători la 40-44 de zile însă rămân la cuib până la 55 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Braconajul reprezintă principala amenințare pentru această specie, iar oprirea vânătorii poate contribui la reducerea acestei presiuni.

Gaie brună sau Gaie neagră *Milvus migrans*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din latinescul *milvus* – gaie. Numele speciei provine din cuvântul latin *migrans* – hoinar, pribeag.

Caracterizarea speciei

Gaia brună cunoscută și sub denumirea de șorliță brună, este o pasăre de pradă diurnă de mărime medie, caracteristică pădurilor situate în apropierea zonelor umede. Lungimea corpului este de 48-58 cm iar greutatea cuprinsă între 650-940 g, femela fiind cu puțin mai mare decât masculul. Anvergura aripilor este cuprinsă între 130-155 cm. Adulții au înfățișare similară. Poziționarea aripilor în unghi și coada în furculiță fac ca identificarea să fie relativ ușoară. Este ceva mai mică decât gaia roșie, iar furculița cozii este mai mică. Cu o distribuție pe patru continente este una din cele mai răspândite pasări de pradă din lume. Se hrănește cu insecte, mamifere mici și resturi de mamifere mari, păsări, șerpi, broaște și pești.

Localizare și comportament

Este o specie cu răspândire largă pe tot continental european. Petrece destul de mult timp în aer planând în curenții ascendenți, în căutarea hranei. Sunt atrase de fum și foc și vânează viețuitoarele ce fug de foc. Ritualul de împerechere este spectaculos. Partenerii se urmăresc în zbor rotindu-se, plonjând și executând mișcări acrobatiche de mare virtuozitate. Femelele nesupravegheate de mascul se împerechează și cu alți masculi. Cuibărește în scobiturile stâncilor și în copaci înalți. Orientarea cuibului este aleasă în funcție de direcția predominant a vânturilor. Preferă să-și așeze cuibul în apropierea zonelor umede și a așezărilor umane. La cuib aduce ornamente, iar în cuiburile cercetate de Dombrowski au fost găsite scrisori de dragoste, jurnale și alte resturi de hârtie, petece de haine vechi și covoare. În mod obișnuit sunt aduse bucăți de plastic și materiale textile. Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 23 de ani și 10 luni.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 64000-100000 de perechi. A scăzut considerabil între 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 populația din Franța a fost stabilă sau a crescut, în restul teritoriului a continuat să scadă. În România, populația estimată este de 120-160 de perechi.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în martie. La construirea cuibului participă ambii părinți, acesta fiind alcătuit din crengi căptușit cu resturi vegetale. Femela depune 2-3 ouă în a doua jumătate a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 53,3 x 42,2 mm. Incubația durează 30-34 de zile și este asigurată de ambii părinți. La pui, penele corpului apar după 18-22 de zile. Pot sta în picioare în cuib după 17- 19 zile și încep să dea din aripi după 27-31 de zile. După 50 de zile încep să se mute pe crengile din preajma cuibului. Păsările pot cuibări după cel deal doilea an de viață.

Amenințări și măsuri de conservare

Electrocutarea păsărilor atunci când se așează pe liniile electrice de medie tensiune, coliziunea cu autovehicule, fiind surprinse când încearcă să ridice rozătoare și alte animale moarte de pe șosele, otrăvirea prin consumare de animale moarte, în special rozătoare, și braconajul sunt principalele pericole ce afectează specia. Păstrarea calității habitatelor caracteristice și oprirea vânătorii sunt măsuri care se pot implementa ușor, cu efecte semnificative.

Șerpar
Circaetus gallicus

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen este compus din forma latinizată a cuvântului grecesc *kirkos* – răpitoare ce descrie cercuri și din grecescul *aietos* – acvilă. Numele de specie vine din forma latinizată *Gallia* a cuvântului grecesc *Gaul* – Franța de astăzi.

Caracterizarea speciei

Șerparul este o specie ce preferă un mozaic de habitate cu zone împădurite folosite pentru cuibărit și zone deschise preferate pentru hrănire. Lungimea corpului este de 62-69 cm și are o greutate de 1200-2000 g pentru mascul și 1300-2300 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 162-178 cm. Adulții au înfățișare similară, femela având coada ceva mai lungă. Penajul este variabil, cu spatele, capul și pieptul maronii, iar abdomenul alb și presărat cu pete maronii. Penele de zbor sunt închise, iar pe coadă se observă 3-4 benzi închise. Se hrănește în special cu șerpi și alege cu precădere speciile neveninoase. Se hrănește și cu șopârle, broaște, mamifere mici și mai rar cu păsări sau nevertebrate.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Zboară la înălțime mare și uneori planează „staționar” (pe loc) în căutarea prăzii.

Este o specie tăcută ce trăiește până la 17 ani. Își construiește anual câte un cuib și uneori alungă de la cuibul lor alte specii. Cuibărește în copaci și mult mai rar pe stânci. Cuibul este construit din crengi și căptușit cu iarbă. Ierneză în Africa.

Populație

Populația europeană a speciei este mică, cuprinsă între 8400-13000 de perechi. S-a menținut stabilă între 1970-1990. Specia a descrescut în Turcia în perioada 1990-2000 și s-a menținut stabilă în restul continentului. În România, populația estimată este de 220-300 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Franța, Spania și Turcia.

Reproducere

Cuibul este construit de ambii părinți. Femela depune un ou în luna mai, cu o dimensiune de circa 72,8 x 58,6 mm. Incubația durează 45-47 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în toată această perioadă. Puii devin zburători la 60-80 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Vânătoarea ilegală, mai ales în timpul migrației, este principala cauză a mortalității înregistrate de această specie, alături de deranjul provocat de activitățile umane.

Erete de stuf *Circus aeruginosus*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen este forma latinizată a cuvântului grecesc *kirkos* – răpitoare ce descrie cercuri. Numele de specie provine din cuvântul latin *aerugo* – rugină de cupru, ce are o nuanță de albastru-verde, cu referire la ouăle păsării.

Caracterizarea speciei

Eretele de stuf este o specie caracteristică zonelor umede în care abundă stuful. Lungimea corpului este de 43-55 cm și greutatea de 500-700 g, femelele fiind mai mari. Anvergura aripilor este cuprinsă între 115-140 cm, fiind cel mai mare dintre ereți.

Masculul are vârful aripilor negre, aripile și coada gri-argintii, iar abdomenul ruginiu. Femela este maro-ciocolatiu închis, cu capul și gâtul albe-gălbui. Se hrănește cu păsări și ouă, pui de iepure, rozătoare mici, broaște, insecte mai mari și uneori pești.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a teritoriului european. Perechea formată poate rezista împreună mai multe sezoane. Ritualul nupțial este spectaculos, masculul zburând în cercuri deasupra teritoriului de cuibărit, după care plonjează spre pământ rostogolindu-se în aer. Uneori femela îl însoțește în zbor și se rostogolesc împreună în aer, având ghearele împreunate. De asemenea, se poate observa cum masculul oferă hrană în aer femelei. Atunci când are posibilitatea, masculul se împerechează cu 2-3 femele. Când vânează, zboară la o înălțime cuprinsă între 2-6 m de la sol și plonjează brusc când identifică hrana. Iernezează în Africa și în Peninsula Arabă. Longevitatea maximă cunoscută este de 20 de ani și o lună.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 93000-140000 de perechi. Aceasta a crescut în perioada 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 a înregistrat un declin în sud-estul Europei, în restul continentului s-a menținut stabilă și a crescut în Ucraina și Rusia, înregistrând pe ansamblu o creștere. În România, populația estimată este de 1700-2500 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Ucraina, Polonia și Belarus.

Reproducere

Cuibul, ce poate atinge dimensiunea de 80 cm în diametru, este alcătuit de către femelă din crengi, stuf și este căptușit la interior cu iarbă. Femela depune 3-8 ouă în a doua parte a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de circa 48,6 x 37,7 mm.

Incubația durează 31-38 de zile și este asigurată de ambii părinți. Puii devin zburători la 35-40 de zile. Rămân însă în apropierea părinților încă 25-30 de zile, după care devin independenți.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor, vânatoarea ilegală, deranjul determinat de activitățile umane prin tăierea sau arderea stufului și otrăvirea sunt principalele pericole pentru specie. Conservarea speciei necesită refacerea zonelor umede, reducerea cantității de pesticide care ajung de pe terenurile agricole în apă prin precipitații, controlul practicilor ilegale cum sunt arderea și tăierea stufului.

Acvilă țipătoare mică
Aquila pomarina

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din latinescul *aquilus* – culoare închisă, cu referire la penajul închis la culoare. Numele de specie provine de la regiunea Pomerania, o zonă mărginită de Marea Baltică și cuprinsă în prezent în Germania și Polonia.

Caracterizarea speciei

Acvila țipătoare mică este o specie caracteristică zonelor împădurite situate în apropierea teritoriilor deschise cum sunt pajiștile, terenurile agricole și pășunile umede. Lungimea corpului este de 55-65 cm și greutatea medie este cuprinsă între 1400-1800 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 143-168 cm. Are o mărime medie, un penaj întunecat, aripile largi și ciocul mic. Adulții au înfățișare similară și ajung la acest penaj în 3-4 ani. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, broaște, șerpi, șopârle și insecte.

Localizare și comportament

Este o specie răspândită în centrul și estul continentului european. Este o specie monogamă, ce poate să trăiască până la 20-25 de ani, însă în mod obișnuit, din cauza pericolelor existente, trăiește în medie 8-10 ani. Mortalitatea medie este de circa 35% pentru juvenili, 20% pentru păsările imature și 5% pentru adulți. Este o specie solitară și teritorială ce atinge maturitatea sexuală la 3-4 ani. Masculul este mult mai agresiv decât femela și manifestă un comportament teritorial față de alți

masculi. Cuibărește în copaci și se întoarce la același cuib mai mulți ani la rând. Cuibul este instalat la înălțimi cuprinse între 4 și 29 m. Puiul mai puternic îl atacă de obicei pe cel mai slab, care nu supraviețuiește din cauza inaniției. Se hrănește prin utilizarea mai multor tehnici: planează la o înălțime de circa 100 m și coboară brusc după ce a localizat prada, pândește dintr-un loc înalt sau merge prin iarbă. Iernează în Africa.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 14000-19000 de perechi. Deși populația s-a menținut constantă în perioada 1970-2000 în cea mai mare parte a teritoriului, a scăzut în Letonia în perioada 1990-2000 determinând o tendință negativă pe ansamblu. În România, populația estimată este de 2500-2800 de perechi, efective mai mari fiind prezente doar în Belarus și Letonia.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare la sfârșit de martie și început de aprilie. După folosirea repetată a cuibului, acesta poate atinge o înălțime de 0,6-1 m și un diametru la vârf de circa 60-70 cm. Cuibul este alcătuit din crengi și resturi vegetale. Este căptușit cu ramuri cu frunze care sunt schimbate periodic pentru o mai bună camuflare a cuibului. Femela depune 1-2 ouă la sfârșit de aprilie sau început de mai, cu o dimesiune medie de 63,5 x 51 mm. Incubația durează 36-41 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Puii devin zburători după 50-55 de zile, dar rămân dependenți de părinți câteva săptămâni în plus.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor în zonele de cuibărit prin reducerea pășunilor, intensificarea agriculturii, otrăvirea și vânatoarea ilegală sunt principalele pericole pentru această specie. Un proiect Life al cărui beneficiar este Agenția Regională de Protecție a Mediului Sibiu, implementat în parteneriat cu SOR/BirdLife România și Milvus, are printre obiective elaborarea Planului Național de Acțiune pentru această specie.

Șoimuleț sau vânturel de seară *Falco vespertinus*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din cuvântul latin *falx* – seceră, cu referire la silueta cu aripi lungi și ascuțite sau, după alte surse, din *falcate* cu referire la ciocul sau ghearele curbate. Numele de specie provine din cuvântul latin *vespertinus* – de seară, cu referire la preferința de a vâna în amurg.

Caracterizarea speciei

Vânturelul de seară, cunoscut și sub denumirea de șoimuleț de seară, este o specie caracteristică zonelor deschise cu pâlcuri de pădure așa cum sunt stepele, pășunile, suprafețele agricole cu altitudine redusă, deși în Asia este prezent și la 1500 m. Lungimea corpului este de 28-34 cm și are o greutate medie de 130-197 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 65-76 cm. Este un șoim de talie medie spre mică, cu o siluetă apropiată de a vânturelului roșu (*Falco tinnunculus*) și a șoimului rândunelelor (*Falco subbuteo*). Atinge penajul complet caracteristic adultului în al treilea an. Masculul are în penaj o combinație unică între albastrul-gri-închis (ardezie) de pe corp și roșul ruginiu de pe penele picioarelor și subcodale. Femela este mai mare și are penajul gri-albastru pe spate și ruginiu pe corp. Se hrănește în special cu insecte, mamifere mici, broaște și șerpi.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în sudul și estul continentului european. Este o pasăre socială ce cuibărește în colonii. Pentru aceasta ocupă cuiburi vechi de răpitoare sau corvide, fiind în acest fel dependent de coloniile de ciori de semănătură (*Corvus frugilegus*). Cea mai mare parte a hranei format din insecte o capturează în zbor. Uneori „planează la punct fix,, sau merge pe sol căutându-și prada.

Cel mai activ vânează la răsărit și în amurg, când poate fi văzut zburând la mică înălțime, deasupra râurilor. Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 13 ani și trei luni.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 26000-39000 de perechi. A marcat un declin semnificativ în perioada 1970-1990. Deși în unele țări în perioada 1990-2000 aceasta s-a menținut stabilă, a continuat să descrească în Rusia și în tot estul continentului, determinând o tendință de scădere pe ansamblu. În România, populația estimată este de 1300-1600 de perechi, efective mai mari fiind prezente în Rusia și Ucraina.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și în prima parte a lunii mai. Femela depune 3-4 ouă în a doua parte a lunii mai și începutul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 36,5 x 28,9 mm. Incubația durează în medie 27-28 de zile și este asigurată de ambii părinți. Puii devin zburători la 27-30 de zile și devin complet independenți după încă o săptămână.

Amenințări și măsuri de conservare

Absența locurilor de cuibărit ca urmare a reducerii efectivelor de ciori în unele zone, defrișarea pâlcurilor de copaci din zonele de cuibărit, intensificarea agriculturii prin folosirea pesticidelor sunt principalele pericole pentru specie. Un

program de conservare a populației cuibăritoare din Ungaria și vestul României s-a desfășurat printr-un proiect LIFE în care partener în România a fost Grupul Milvus.

Piciorong sau cătăligă
Himantopus himantopus

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen și cel de specie provine din cuvintele grecești *ymantos* – coardă și *pous* – picior, cu referire la picioarele lungi ale păsării.

Caracterizarea speciei

Piciorongul este o specie caracteristică zonelor cu ape puțin adânci, apelor interioare și coastelor marine. Lungimea corpului este de 33-36 cm și are o greutate medie de 180 g. Anvergura aripilor este de circa 75 cm. Proporțional cu talia, este specia cu cele mai lungi picioare dintre păsările prezente la noi. Adulții au înfățișare similară, masculul având mai mult negru pe cap. Este o pasăre elegantă, cu picioarele lungi și roșii, iar penanjul este alb cu negru. Se hrănește cu insecte, moluște, crustacei, păianjeni, pești mici și semințe.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european cu excepția zonelor nordice. Este o specie monogamă, sociabilă, ce se deplasează de obicei în stoluri și cuibărește în colonii mici, în care cuiburile sunt așezate pe sol și căptușite superficial cu vegetație. Ierneză în Africa. Longevitate cunoscută de șase ani și șapte luni.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 37000-64000 de perechi. S-a menținut stabilă în perioada 1970-1990 și deși a înregistrat un declin în unele țări (Turcia) în perioada 1990-2000, în alte țări a crescut în aceeași perioadă (Spania), astfel că populația a rămas stabilă pe ansamblu. În România, populația estimată este de 400-600 de perechi. Cele mai mari efective sunt prezente în Spania, Turcia și Rusia.

Reproducere

Sosesc din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-4 ouă în luna mai și începutul lunii iunie, având dimensiunea de 43,3 x 29,4 mm.

Incubația durează 25-26 de zile și este asigurată de ambii parteneri. La scurt timp după eclozare puii părăsesc cuibul, însă continuă să fie hrăniți de părinți. Devin zburători la 28-32 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea și distrugerea habitatelor, deranjul produs de activitatea turistică, urbanizarea sunt principalele pericole ce afectează specia. Păstrarea habitatelor necesare speciei și reducerea deranjului în zonele de cuibărit sunt prioritare pentru conservare.

Ciocântors

Recurvirostra avosetta

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din cuvintele latine *recurvus* – încovoiat și *rostrum* – cioc, cu referire la forma deosebită a ciocului. Numele de specie provine din numele venețian *avosetta*, atribuit în secolul XVI.

Caracterizarea speciei

Cioacăntorsul este o specie caracteristică zonelor de țărmuri și coastelor marine, cu apă salmastră sau sărată. Lungimea corpului este de 42-46 cm și are o greutate medie a corpului de 310-410 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 67-77 cm. Adulții au înfățișare similară. Ciocul masculului este mai lung și mai puțin curbat în sus. Penajul este o combinație interesantă de alb cu negru. Se hrănește printr-o mișcare de „cosire”, realizată cu ciocul, prinzând insecte, moluște, crustacei, viermi, dar și cu fragmente vegetale de la suprafața apei.

Localizare și comportament

Este o specie de mărimea porumbelului prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Este o specie sociabilă, ce umblă în stoluri și cuibărește în colonii. Sincronizarea exemplarelor dintr-un stol este impresionantă, executând manevre rapide simultane. Sunt gălăgioase și combative, alungând posibili prădători din apropierea coloniei. Ritualul nupțial se manifestă printr-un dans între parteneri cu aplecări, atingeri și urmăriri. Cuiburile sunt sumare, formate într-o adâncitură a nisipului și căptușite cu resturi vegetale și scoici. Iernează în sudul Europei și Africa. Longevitatea cunoscută este de 24 de ani și cinci luni.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 38000-57000 de perechi. A crescut semnificativ în perioada 1970-1990. Deși în unele teritorii efectivele au scăzut în perioada 1990-2000, pe ansamblu populația este considerată stabilă. În România, populația estimată este de 300-500 de perechi. Cele mai mari efective cuibăritoare sunt prezente în Olanda, Germania și Spania. În zonele de iernare cele mai mari efective sunt în Franța, Portugalia și Spania.

Reproducere

Sosesc din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-4 ouă, până la mijlocul lunii mai, având dimensiunea medie de 48,9 x 34,9. Incubația durează 21-25 de zile și este asigurată de ambii parteneri. La scurt timp după eclozare, puii părăsesc cuibul și rămân ascunși în vegetație, în așteptarea părinților și a hranei. Puii devin zburători la 38-42 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea și distrugerea habitatelor, deranjul produs de activitatea turistică, urbanizarea sunt principalele pericole ce afectează specia. Păstrarea habitatelor specifice necesare speciei și reducerea deranjului în zonele de cuibărit sunt prioritare pentru conservare.

Pasărea ogorului *Burhinus oedicnemus*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din combinația cuvintelor grecești *bous* – bou și *rhis* – nas. Numele de specie provine din cuvintele grecești *oiden* – umflat și *kneme* – coapsă, cu referire la articulația tibio-tarsală proeminentă.

Caracterizarea speciei

Pasărea ogorului este o specie caracteristică zonelor deschise de stepă, pășunilor și culturilor agricole. Lungimea corpului este de 38-45 cm și are o greutate medie cuprinsă între 290-535 g. Anvergura aripilor este de circa 76-88 cm. Adulții au înfățișare similară, cu un penaj de culoarea „ierburilor”, uscate, ce „ascunde” pasărea în peisajul din jur, mai ales când staționează. Este ușor de recunoscut după dungile și petele albe de pe aripi, ochii mari galbeni (adaptați la viața nocturnă) și picioarele galbene. Se hrănește cu insecte și larve, melci, râme,

broaște, semințe, mamifere mici și păsări.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în sudul și estul continentului european. Dificil de văzut, aleargă cu capul între umeri și vânează noaptea. Sperioasă și prudentă, atunci când este surprinsă se poate întinde la pământ. Ritualul nupțial se manifestă prin rotiri și salturi ale masculului, cu aripile înfoiate, în jurul femelei. În timpul cuibăritului, țipetele lor se aud frecvent noaptea. Cuibul este amplasat în zone cu puțină vegetație sau în culturi agricole, format dintr-o adâncitură în pământ căptușită superficial cu resturi vegetale și pietricele. C. Rosetti Bălănescu ilustrează foarte sugestiv că atunci „când își ia zborul, rade întâi pământul cu bătaii de aripi încete,.. Ierneză în Africa. Longevitatea cunoscută este de 17 ani și 10 luni.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 46000-78000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ în perioada 1970-1990. Deși în unele țări efectivele speciei s-au stabilizat sau au crescut, pe ansamblu, în perioada 1990-2000, specia și-a continuat declinul cu o scădere semnificativă mai ales în Spania. În România, populația estimată este de 400-800 de perechi. Cele mai mari efective sunt prezente în Spania, Rusia și Turcia.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare la sfârșitul lunii martie. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă, în perioada aprilie-iunie, cu o dimensiune medie de 53 x 38 mm. Incubația durează 25-27 de zile și este asigurată de ambii parteneri. După eclozare, la scurt timp, puii părăsesc cuibul, însă continuă să fie hrăniți de părinți. Dacă ponta sau puii sunt pierduți, depun o a doua pontă. Puii devin zburători la 28-30 de zile, însă devin independenți la 40-42 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea și distrugerea habitatelor mai ales prin transformarea pășunilor în terenuri agricole și intensificarea agriculturii sunt principalele pericole ce afectează specia. Pentru conservarea acesteia au fost implementate scheme de agro-mediu în unele țări europene.

Buhă sau Bufniță

Bubo bubo

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen și de specie provin din cuvântul latin *bubo* – bufniță. Acest nume a fost folosit încă din primul secol (d.Hr.) de naturalistul roman Gaius Plinius Secundus.

Caracterizarea speciei

Buha este caracteristică zonelor împădurite în care stâncăriile sunt asociate cu pălcuri de pădure (în special conifere). Este cea mai mare dintre bufnițe (răpitoare de noapte). Lungimea corpului este de 58-75 cm și are o greutate de 1750-4500 g pentru femelă și de 1500-3200 g pentru mascul. Anvergura aripilor este de circa 138-200 cm. Adulții au înfățișare similară. Este o pasăre impresionantă cu aripi largi, moțuri deasupra urechilor, ochi mari, roșii-portocalii.

Penajul este galben-marونیu, iar pe gât este vizibilă o pată albă. Se hrănește cu mamifere, cu dimensiuni până la cea a unui iepure adult, păsări cu dimensiuni până la cea a stârcilor și șorecarilor, broaște, șerpi, pești și insecte. Atacă prin surprindere și mamifere mai mari cum sunt vulpile sau puii de căprioară cu o greutate de până la 17 kg.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Este activă noaptea sau în crepuscul. Nu are prădători naturali. Zborul este oarecum asemănător cu al șorecarului. Deși este un comportament neobișnuit pentru bufnițe, uneori planează în zbor. Este monogamă, uneori pe viață, și teritorială. Atinge maturitatea sexuală după un an, dar cuibărește de obicei prima dată la 2-3 ani. În perioada ritualului nupțial, perechea scoate sunete specifice repetate la un interval de opt secunde, care se aud de la o distanță de circa 5 km. Masculul oferă femelei câteva opțiuni pentru cuibărit, dintre care femela alege una, care poate fi apoi folosită pe o perioadă de mai mulți ani. Cuibărește în cavitatea unei stânci, folosește cuibul altor specii (berze sau alte răpitoare mari) sau chiar o gaură într-un

copac, iar uneori își face cuibul pe sol. Longevitatea cunoscută este de 29 de ani în sălbăticie și 68 de ani în captivitate. Este sedentară.

Populație

Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 19000-38000 de perechi. A înregistrat o descreștere semnificativă în perioada 1970-1990. În cele mai multe țări populația a rămas stabilă sau a fluctuat în perioada 1990-2000, dar pe ansamblu populația a rămas sub nivelul existent anterior declinului. Populația estimată în România este de 750-1000 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Spania, Turcia și Rusia.

Reproducere

Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă, în prima jumătate a lunii martie, cu o dimensiune medie de 59,3 x 48,9 și o greutate medie de 75-80 g. Incubația durează în jur de 34-36 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. După eclozare, în primele 2-3 săptămâni, femela rămâne cu puii și fărâmițează hrana adusă de mascul înainte de a-i hrăni. După ieșirea din ou, puii sunt acoperiți cu un puf des, alb murdar. Puii devin zburători la 50-60 de zile, însă rămân dependenți de părinți până în septembrie-noiembrie, când părăsesc teritoriul acestora.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea și distrugerea habitatelor, deranjul și braconajul, pesticidele, coliziunile cu firele electrice și cu mașinile sunt principalele pericole ce afectează specia. Reducerea deranjului și păstrarea habitatelor caracteristice sunt prioritare.

Ghionoaie sură

Picus canus

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din mitologia latină unde Picus, regele lui Latium (ulterior Roma), s-a căsătorit cu frumoasa nimfă și cântăreață Canens. Pentru că a

respins afecțiunea vrăjitoarei Circe, plină de ură, aceasta l-a transformat pe rege în ciocănitoare. Numele de specie provine din cuvântul latin *canus* – gri pal.

Caracterizarea speciei

Ghionoaia sură este caracteristică zonelor împădurite cu foioase și de amestec cu altitudini de până la 600 m și pădurilor din preajma râurilor și lacurilor. De mărime medie este cu circa 20% mai mică decât ghionoaia verde. Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate de 110-140 g. Anvergura aripilor este de circa 38-40 cm. Adulții au înfățișare apropiată, însă masculul are ca semn distinctiv o pată roșie pe frunte. Penajul este verde măsliniu, iar capul gri-verzui deschis. Se hrănește cu furnici și larvele acestora de sub scoarța copacilor. Uneori culege furnici și alte insecte de pe sol.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Cuibărește în scorburi cu diametrul mediu de 5,7 cm și reușește să domine în competiția cu alte specii de păsări (în special cântătoare) pentru ocuparea scorburilor existente. Este foarte timidă și ascunsă în cea mai mare parte a anului, însă devine foarte activă în timpul sezonului de împerechere. Își apără agresiv teritoriile cu resurse bogate de furnici și cu multe excavații folosite ca teritorii de odihnă sau cuibărit. Teritoriul de cuibărit este de circa 50-100 ha și este mai mic decât cel folosit iarna pentru hrănire. Masculii rivali se urmăresc în zbor. Zonele mai periferice ale teritoriului sunt revendicate doar prin cântec și baterea darabanei, fără a fi apărate activ. Bate darabana mai frecvent decât ghionoaia verde, iar ciocăniturile (20-40 pe secundă) sunt bruște și durează circa 1-2 secunde. Doar ciocăniturile bat darabana și este o formă de comunicare prin care își anunță prezența și își revendică teritoriul. Ambii parteneri contribuie la realizarea scorburi ce va fi folosită pentru cuibărit. Cele mai multe perechi folosesc o nouă cavitate de cuibărit în fiecare an, de obicei plasată în apropierea celei folosite în anul anterior. În timpul ritualului de împerechere masculul hrănește femela. Este o specie sedentară. Longevitatea cunoscută este de 5 ani și cinci luni.

Populație

Populația europeană este relativ mare, cuprinsă între 180000-320000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 a manifestat o anumită stabilitate sau chiar o tendință crescătoare, declinul anterior nu a fost încă recuperat. În România se estimează prezența a 45000-60000 de perechi și numai Rusia deține o populație mai mare.

Reproducere

Femela depune în mod obișnuit 5-7 ouă în lunile aprilie și mai, cu o dimensiune medie de 27,6 x 21,2 mm și o greutate medie de 7 g. Incubația durează în jur de 15-17 zile și este asigurată de către ambii părinți. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători la 24-28 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor și reducerea locurilor de cuibărit prin eliminarea lemnului mort pe picior din păduri și a copacilor scorburoși reprezintă principalele pericole pentru specie. Un management prietenos al pădurilor pentru speciile caracteristice acestui tip de habitat este necesar și urgent.

Ciocănitore neagră
Dryocopus martius

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din combinația cuvintelor grecești *dryos* – copac sau stejar și *koptos* – tăiat sau tocat, cu referire la așchiera puternică a materialului lemnos atunci când face scobituri în copaci. Numele de specie provine de la *martius* – cu creastă, cu referire la creasta roșie de pe creștetul păsării.

Caracterizarea speciei

Ciocănitore neagră este larg răspândită în pădurile de foioase, de amestec și conifere cu arbori ajunși la maturitate. Este cea mai mare ciocănitore din Europa având dimensiuni apropiate de cele ale unei ciori. Lungimea corpului este de 40-46 cm și are o greutate de 250-370 g. Anvergura aripilor este de circa 67-73 cm. Masculul este dificil de deosebit de femelă, deși are întreg creștetul roșu spre deosebire de femelă care are pata roșie doar în partea din spate a capului. Penajul este negru. Se hrănește cu insecte și larvele acestora de sub scoarța arborilor. Longevitatea cunoscută este de 14 ani.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Spre deosebire de restul speciilor de ciocănitore, al căror zbor este ondulatoriu, ciocănitore neagră are un zbor continuu asemănător cu cel al alunarului sau gaiței. Realizează excavații mari în arborii bătrâni și uscați atât pentru odihnă cât și pentru cuibărit. Înălțimea la care este realizată scorbura pentru cuib variază între 4 și 25 m. Diametrul intrării variază între 8 și 11 cm, iar adâncimea cavitații săpate în interiorul arborelui variază între 37 și 60 cm. Timpul necesar pentru realizarea unei asemenea excavații poate ajunge și la câteva săptămâni. Este considerată o specie cheie în zonele împădurite, asigurând spații de cuibărit pentru multe specii de păsări și mamifere. Prin controlul exercitat asupra populațiilor de insecte de sub scoarță protejează copacii. Bate frecvent darabana, iar ciocăniturile (15-20 pe

secundă) durează circa trei secunde. În timpul sezonului de cuibărit bate darabana și de câteva sute de ori pe zi. Ambele sexe bat darabana însă masculii o fac mult mai frecvent. Darabana acestei specii este cea mai puternică și se aude de la o distanță de circa trei km. Doar ciocănitorile bat darabana și este o formă de comunicare prin care își anunță prezența și își revendică teritoriul. Este o specie monogamă pentru cel puțin un sezon de cuibărit. Folosește un teritoriu ce variază între 100 și 400 ha. Este o specie sedentară.

Populație

Populația europeană este relativ mare, cuprinsă între 740000-1400000 de perechi. Specia s-a menținut la un nivel stabil în perioada 1970-1990. Această stare este menținută și în prezent, deși în unele țări s-a înregistrat un anume declin. În România se estimează prezența a 40000-60000 de perechi. Populații mai mari se înregistrează numai în Rusia și Belarus.

Reproducere

Femela depune în mod obișnuit 4-6 ouă în lunile aprilie și mai, cu o dimensiune medie de 33,4 x 25,5 mm. Incubația durează în jur de 12-14 zile și este asigurată de către ambii părinți. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători la 24-28 de zile. Rămân în preajma părinților pentru circa încă o săptămână.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor și reducerea locurilor de cuibărit prin eliminarea arborilor maturi, a lemnului mort pe picior din păduri și a copacilor scorburoși sunt principalele pericole la adresa speciei. Un management prietenos al pădurilor pentru speciile caracteristice acestui tip de habitat este necesar și urgent.

Ciocănițoare de stejar *Dendrocopos medius*

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din combinația cuvintelor grecești *dendron* – copac și *kopos* – a lovi, cu referire la comportamentul păsării. Numele de specie provine din cuvântul latin *medius* – mijlociu, cu referire la dimensiunile păsării comparativ cu ciocănitoarea pestriță mare și ciocănitoarea pestriță mică.

Caracterizarea speciei

Ciocănitoarea de stejar este larg răspândită în pădurile de foioase, în special cele de stejar și carpen cu arbori ajunși la maturitate. Preferă arbori de peste 100 de ani deși proporția acestora este mică oriunde în Europa. Lungimea corpului este de 19,5-22 cm și are o greutate de 50-85 g. Anvergura aripilor este de circa 33-34 cm. Este cu 15% mai mică decât ciocănitoarea pestriță mare și cu 40% mai mare decât ciocănitoarea pestriță mică. Similar rudelor sale, penajul este alcătuit dintr-o combinație atractivă de alb, negru și roșu. Comparativ cu rudele sale are cel mai puțin negru pe față. Se hrănește în special cu insecte și larvele acestora din scoarța arborilor, însă vara consumă și semințe și fructe. Longevitatea cunoscută este de opt ani.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în partea centrală și de sud-est a continentului european. Depinde mai puțin decât celelalte specii de ciocănitori de prezența lemnului mort, fiind esențială prezența pădurilor de stejar matur și a cavitațiilor necesare cuibăritului. Primăvara își delimitează teritoriul, acesta fiind apărat de ambii parteneri. Masculii își anunță prezența și revendică teritoriul prin chemări și cântece. Darabana este mai puțin folosită comparativ cu alte specii, iar femelele un bat deloc darabana. Masculul este cel care excavează locul pentru cuibărit, iar femela inspectează excavația făcută și decide dacă o acceptă sau nu. Construiesc în fiecare an un nou cuib. La fel ca în cazul altor specii de ciocănitori, femelele sunt cele care inițiază copulația. Se hrănește în cea mai mare măsură pe stejari, însă acolo unde există în preajmă copaci cu o esență mai moale (mesteacăn, frasin, salcie) îi folosește pentru construirea cuibului. Aceste specii cu lemn de esență mai moale se descompun mai repede. Înălțimea cuibului variază între 5 și 20 m. Intrarea este rotundă, de 4-5 cm diametru. Este probabil cea mai sedentară dintre toate speciile europene de ciocănitori. Rareori fac călătorii mai lungi.

Populație

Populația europeană este relativ mare și cuprinsă între 140000-310000 de perechi. Specia s-a menținut la un nivel stabil în perioada 1970-1990. În România se estimează prezența a 20000-24000 de perechi. În țările din sud-estul Europei și mai ales în România s-a înregistrat un declin în perioada 1990-2000. Populații mai mari se înregistrează numai în Franța și Grecia.

Reproducere

Femela depune în mod obișnuit 4-8 ouă în lunile aprilie și mai, cu o dimensiune medie de 23,6 x 18,5 mm. Incubația durează în jur de 13-15 zile și este asigurată de către ambii părinți. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători la 22-24 de zile. Rămân în preajma părinților pentru încă aproximativ zece zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea și dispariția pădurilor de stejar și a celor mixte are un efect semnificativ. Un management prietenos al pădurilor care să asigure o proporție suficient de mare a arborilor maturi de stejar în pădurile mixte este necesar și urgent.

Ciocănitore cu spate alb

Dendrocopos leucotos

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din combinația cuvintelor grecești *dendron* – copac și *kopos* – a lovi, cu referire la comportamentul păsării. Numele de specie provine din combinația cuvintelor grecești *leukos* – alb și *notos* – spate, cu referire la penajul păsării.

Caracterizarea speciei

Ciocănitorea cu spate alb este caracteristică pădurilor de foioase, cu mult lemn mort pe picior și lemn aflat în diferite faze de descompunere. Este cea mai mare dintre ciocănitorele pestrițe și este ușor de identificat după gâtul și ciocul lungi. Lungimea corpului este de 25-28 cm și are o greutate de 99-115 g. Anvergura aripilor este de circa 38-40 cm. Similar altor ciocănitore, masculul este mai mare decât femela și are un cioc mai lung. Pata albă de pe spate este dificil de observat când stă așezată. Este însă mai ușor vizibilă în zbor. Femela nu are pată roșie pe creștet. Asemeni celorlalte ciocănitore pestrițe penajul este alb cu negru și roșu. Se hrănește în special cu gândaci și larvele acestora. Longevitatea cunoscută este de 15 ani și nouă luni.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în partea estică a continentului european. Deși majoritatea speciilor europene de ciocănitore sunt puțin sociale, ciocănitorea cu spate alb pare a fi cea mai solitară. Fiecare dintre cele două sexe este teritorial și, în afara sezonului de cuibărit, își apără teritoriile de hrănire. Este monogamă. Ritualul de curtare implică mișcări ale corpului cu rol de atragere a femelei. Masculul excavează câteva noi cavități în fiecare primăvară, însă cele mai multe rămân neterminate. Femela contribuie la finalizarea excavației care este aleasă pentru cuibărit. Cuiburile mai vechi sunt folosite arareori. Deși cavități pot fi realizate în trunchiuri vii sau moarte, toți copacii folosiți au lemnul din interior descompus. Cele mai multe cavități sunt prezente în arbori cu esență moale. Înălțimea la care

este așezat cuibul variază între 5 și 32 m. În general cuiburile acestei specii sunt localizate la o înălțime mai mare decât ale oricărei alte specii europene de ciocănitori. Intrarea este rotundă sau ovală, cu un diametru de 5,5-6,5 cm. Adâncimea excavației variază între 25 și 37 cm. Teritoriul de cuibărit este cel mai mare dintre speciile europene de ciocănitori, de până la 3,5 km². Femelele bat darabana mai puțin decât masculii și mai ales în afara perioadei de cuibărit, când își anunță prezența sau protejează un teritoriu de hrănire. Este o specie sedentară.

Populație

Populația europeană este relativ mare, cuprinsă între 180000-550000 de perechi. Specia s-a menținut la un nivel stabil în perioada 1970-1990. Deși un anumit declin a fost observat în unele țări în perioada 1990-2000, populația s-a menținut stabilă. În România populația estimată este de 16000-24000 de perechi. Populații mai mari se înregistrează numai în Rusia.

Reproducere

Femela depune în mod obișnuit 4-6 ouă albe, în lunile aprilie și mai. Incubația durează în jur de 10-11 zile și este asigurată de către ambii parteneri. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători la 27-28 de zile. Asemeni altor specii de ciocănitore, succesul cuibăritului este ridicat, în jur de 60-80%. După ce părăsesc cuibul, puii nu mai sunt hrăniți de părinți.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor și reducerea locurilor de cuibărit prin eliminarea arborilor maturi, a lemnului mort pe picior din păduri și a copacilor scorburoși sunt principalele pericole la adresa speciei. Un management prietenos al pădurilor pentru speciile caracteristice acestui tip de habitat este necesar și urgent.

Ciocănitore (pestriță)

de grădină

Dendrocopos syriacus

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din combinația cuvintelor grecești *dendron* – copac și *kopos* – a lovi, cu referire la comportamentul păsării. Numele de specie provine din cuvântul latin *syriacus*, cu referire la prezența sa în Siria.

Caracterizarea speciei

Ciocănitorea de grădini este caracteristică zonelor deschise cum sunt livezile, parcurile și grădinile. Este prezentă și în păduri de foioase și conifer acolo unde trunchiurile copacilor depășesc 25 cm în diametru. Lungimea corpului este de 23-25 cm și are o greutate de 66-79 g. Anvergura aripilor este de circa 34-39 cm. Este ușor de confundat cu ciocănitorea pestriță mare, de care se deosebește prin absența dungii negre de pe laturile gâtului până la ceafă. Penajul celor două sexe este asemănător, fiind o combinație de alb, negru și roșu.

La mascul se observă și o pată roșie în partea din spate a creștetului capului. Se hrănește cu insecte, fructe și semințe fiind considerată una dintre ciocănitorele omnivore. Dintre toate speciile de ciocănitore se hrănește cel mai mult cu fructe și semințe. Longevitatea cunoscută este de 10 ani și nouă luni în sălbăticie.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în partea centrală și de sud-est a continentului european. Este considerată mai agresivă și dominantă decât ciocănitorea pestriță mare. Este monogamă, perechea menținându-se câțiva ani, deși sunt solitare în afara perioadei de cuibărit. În perioada de curtare se înregistrează adevărate duete ale partenerilor. Ambele sexe bat darabana. Manifestă un ritual de curtare ce include mișcări ale capului și corpului însoțite de urmăriri și răsuciri în zbor, acompaniate de sunete puternice. Ambii parteneri participă la excavarea cuibului.

Cuiburile sunt localizate la înălțimi cuprinse între unu și șase metri, însă cel mai adesea sunt întâlnite la o înălțime de circa doi metri. Intrarea este rotundă și are un diametru de circa cinci centimetri. Adâncimea cuibului în interiorul copacului variază între 10 și 25 cm. În general își construiește un cuib nou în fiecare an, deși uneori poate folosi și un cuib mai vechi atunci când hrana este abundentă. Este o specie sedentară.

Populație

Populația europeană este relativ mare și cuprinsă între 530000-1100000 de perechi. Populația a crescut între 1970-1990 și apoi s-a menținut stabilă în perioada 1990-2000, deși în unele țări cum este Turcia s-a înregistrat un declin. În România se estimează prezența a 24000-32000 de perechi. Populații mai mari se înregistrează în Turcia, Ucraina, Serbia, Bulgaria și Ungaria.

Reproducere

Femela depune 3-7 ouă în lunile aprilie și mai, însă cel mai adesea cinci ouă, cu o dimensiune medie de 26 x 19 mm și o greutate medie de 5,4 g. Incubația durează în jur de 10-14 zile și este asigurată de ambii părinți. În timpul nopții este asigurată în special de către mascul. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin

zburători la 23-25 de zile. Rămân în preajma părinților pentru încă aproximativ două săptămâni fiind hrăniți de ambii părinți.

Pelican comun *Pelecanus onocrotalus*

Caracterizarea speciei

„Marele Pelican Alb,, este o specie acvatică masivă, ce pare complet albă atunci când e așezată pe sol. În zbor se distinge ușor culoarea neagră de pe partea inferioară a aripilor. Are un cioc larg și lung de care atârână „o gușă galbenă străbătută de vine roșii,,. Adulții au o lungime a corpului cuprinsă între 160-180 cm și o greutate de 8000-10000 g.

Anvergura aripilor este cuprinsă între 270-320 cm. Adulții au înfățișare similară. Se hrănesc cu pește în ape cu adâncime redusă (1,5-2,5 m) deoarece nu se pot scufunda într-un mod asemănător cormoranilor.

Haina „completă adultă,, este vizibilă din al patrulea an, când devine matur, iar penajul se colorează încă din luna aprilie într-un „roz somon frumos,,. Din luna iulie începe să năpârlească și culoarea roz-roșiatică se pierde. Este considerată specia națională a României fără a exista însă un act normativ.

Localizare și comportament

Apare în sud-estul Europei și cuibărește în colonii, uneori împreună cu ruda sa, pelicanul creț. În Rezervația Biosferei Delta Dunării, într-o zonă izolată și inaccesibilă din partea de nord a acesteia (Lacul Hrecisca) se află cea mai mare colonie de pelican comun (Marele Pelican Alb) din Europa.

Pelicanii comuni sunt păsări care trăiesc în grupuri mari. Se hrănesc împreună și organizează „adevărate goane în cerc,, în care pelicanii așezați roată împing peștele în centrul cercului prin bătăi repetate ale aripilor, asemeni unei plase vii și mișcătoare, după care îl pescuiesc. De asemenea organizează și „goane cu flancuri larg desfăcute,, iar peștii sunt împinși în apropierea unui mal de unde sunt pescuiți în apa mică. Adesea, în special în ape mai adânci, se asociază cu cormoranii pentru a dirija și prinde peștele. Este remarcabilă ușurința cu care această pasăre mare plutește în aer în cercuri largi, folosind curenții ascensionali.

Cartierele de iernare sunt localizate în Israel și pe coastele Africii. E o specie longevivă, putând trăi până la 30 de ani.

Populație

Populația europeană a pelicanului comun (Marele Pelican Alb) este estimată la un efectiv de până la 5100 de perechi. Rezervația Biosferei Delta Dunării este locul tradițional de cuibărit pentru pelicanul comun (până la 4000 de perechi). În urmă cu 60-100 de ani era o specie cuibăritoare comună pe tot cursul inferior al Dunării. În perioada 1990-2000 populația a rămas stabilă în România, fiind o specie simbol pentru Delta Dunării, protejată prin măsurile întreprinse de Administrația Rezervației Delta Dunării.

Reproducere

Se reîntorc din cartierele de iernare în a doua parte a lunii martie. Cuibăresc în colonii mari unde cuiburile sunt alăturate, construite simplu (adâncituri căptușite cu plante) și depun 1-2 ouă, deși uneori se întâmplă să fie depuse și trei ouă. Dimensiunile medii ale ouălor sunt de 95,2 x 60,2 mm. Privită de sus sau de la distanță, o asemenea colonie este fascinantă, iar mormăitul înfundat al pelicanilor este caracteristic. Incubația durează 32-36 de zile și ouăle sunt clocite de către ambii parteneri.

Puii abia ieșiți din ouă sunt golași în primele zile și primesc hrana de la adulți prin regurgitare și aproape digerată. Puii rămân în cuib și sunt hrăniți de părinți timp de nouă săptămâni, până devin zburători.

Amenințări și măsuri de conservare

Deranjul și braconajul, asociat cu degradarea zonelor umede și pierderea teritoriilor de cuibărit constituie principalele amenințări. Instalarea de platforme artificiale pentru cuibărit și elaborarea unui Plan Național de Acțiune pentru „Marele Pelican Alb”, trebuie să reprezinte o prioritate pentru Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării.

Barza neagră

Ciconia nigra

Barza neagră, cunoscută și sub denumirile de Cocostarc negru și Barza tiganească, este o specie caracteristică pădurilor de câmpie și de pe dealuri ce au în apropiere zone umede. Ca dimensiuni, este cu puțin mai mică decât barza albă. Lungimea corpului este de 90 – 105 cm și o greutate medie de 3.000 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 173 – 205 cm. Adulții au înfățișare similară și ating acest stadiu numai în al patrulea an de viață. Se hrănesc în special cu tipari când îi găsesc, mamifere mici, pui de pasari, oua, broaste, moluste, lipitori, rame, soparle, serpi, insecte.

Localizare și comportament

Este o specie răspândită pe tot teritoriul european cu populații mai mari în zona centrală și estică a Europei. Retrăse și sfioase, cuibăresc în păduri, în cuiburi pe care le folosesc mai mulți ani și pe care le

repara și consolidează în fiecare an. După ce au fost depuse ouale este alungată foarte greu de la cuib. Spre deosebire de starci și asemeni berzei albe este aproape mută și se manifestă prin “clampanitul ciocului” dar mai rar, mai scurt și fără mișcările de gat caracteristice berzei albe. Cea mai mare parte a populației europene traversează Bosforul și planează în special deasupra uscatului. Iernezează pe continentul african.

Populație

Populația estimată a speciei este mică și cuprinsă între 7.800 – 12.000 perechi. După ce a rămas stabilă în perioada 1970 – 1990, populația de barză neagră a crescut în perioada 1990 – 2000 în zona central europeană și a scăzut în țările baltice, rămânând stabilă pe ansamblu. Cele mai mari efective apar în Polonia, Turcia și Belarus.

Imperechere

Sosește în a doua jumătate a lunii martie din cartierele de iernare și comparativ cu barza albă sosește primăvara mai târziu și pleacă toamna mai târziu (C. Rosetti Balanescu). Cuibul este amplasat în treimea superioară a arborilor bătrâni. Cuibul e o construcție mare (poate depăși 1 m în diametru și chiar în înălțime), caracteristică berzelor și alcătuit din crengi fixate cu pământ. În interior este captusit cu mușchi, resturi vegetale sau bălegă uscată. Femela depune 3 – 4 ouă de culoare albă, în perioada cuprinsă între sfârșitul lui aprilie și început de mai. Dimensiunea medie a ouălor este de 65,32 x 48,73 mm. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 30 – 35 de zile, puii eclozează și sunt hrăniți de părinți până la 70 de zile când devin independenți. Adeseori în peretii exteriori ai cuibului cuibărește și vrăbia de câmp.

Amenințări și măsuri de conservare

Distrușgerea cuiburilor prin defrișarea pădurilor, reducerea zonelor umede și întinderea din ce în ce mai mare a liniilor electrice, reprezintă principalele amenințări ce afectează specia. Managementul adecvat al pădurilor în care cuibăresc exemplare de barză neagră și izolarea liniilor electrice de medie tensiune pot reduce considerabil mortalitatea acestei specii. Pastrarea sau refacerea zonelor umede situate în apropierea pădurilor, contribuie la asigurarea hranei pentru barza neagră.

Codalb

Haliaeetus albicilla

Codalbul, cunoscut și sub denumirea de Vultur cu coada albă, este o pasare de pradă diurnă, caracteristică zonelor deschise din apropierea coastelor marine și lacurilor cu apă dulce în apropierea cărora sunt arbori bătrâni, sau insule stancoase. Lungimea corpului este de 76 – 92 cm și o greutate de 4.100 g pentru mascul și 5.500 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsă între 190 – 240 cm. Adulții au înfățișare similară. Adulții au ciocul galben, irisul galben, coada albă și corpul maroniu. Ajung la penajul caracteristic adultului în 5 – 6 ani. Coada devine complet albă numai după 8 ani. Tinerii au ciocul, irisul, coada și

corpul inchise. Se hraneste in special cu peste, pasari de apa, mamifere mici si uneori lesuri.

Localizare si comportament

Este o specie cu o raspandire mai mare in nordul, centrul si estul Europei. In zonele nordice si estice este migratoare si sedentara in rest. Este o specie monogama ce tinde sa isi pastreze perechea toata viata. Atinge maturitatea sexuala la 5 ani si traieste pana la 27 de ani in salbaticie si 42 de ani in captivitate. Primavara, perechea zboara deasupra teritoriului pe care l-a ocupat si executa zboruri spectaculoase cu rostogoliri in aer la circa 200 m.

Pentru cuibarit foloseste acelasi teritoriu an dupa an, utilizand alternativ 2 - 3 cuiburi. Vaneaza printr-un zbor jos deasupra apei de unde isi prinde prada, sau poate descrie cercuri largi la 200 – 300 m inaltime, de unde se uita dupa prada. La sfarsitul lui aprilie si inceput de mai, cand pestii depun icrele, sta nemiscat in ape mici si prinde cu sarituri rapide, pestii care trec prin apropiere. Se poate scufunda, dar o face rar. Fura hrana si de la alte pasari.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica si cuprinsa intre 5.000 – 6.600 perechi. A fost remarcata o cresterea populatiei intre 1970 – 1990 care s-a mentinut si in perioada 1990 – 2000. Cele mai mari efective sunt in Norvegia, Rusia si Polonia.

Imperechere

Cuibul este construit din crengi aduse de mascul si aranjate de catre femela. Este captusit in interior cu muschi si iarba, uneori si lana. Femela depune de obicei 2 oua, la inceputul lunii martie. Incubatia dureaza 40 – 45 de zile si e asigurata de ambii parinti, in special de femela. Masculul sta si vegheza in apropiere. In primele 2 saptamani unul dintre adulti ramane la cuib iar apoi vaneaza impreuna. Puii devin zburatori la 70 – 80 de zile si devin independenti la 95 – 100 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Distrugearea habitatelor umede, taierea padurilor, cresterea deranjului produs de activitatile umane, otravirea accidentala si coliziunea cu palele turbinelor eoliene sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Pentru conservarea speciei a fost elaborat un Plan International de Actiune.

Erete vanat

Circus cyaneus

Eretele vanat, cunoscut și sub denumirea de Erete de câmp, este o specie caracteristică zonelor deschise, cu pășuni, mlaștini și teritorii agricole. Lungimea corpului este de 45 – 55 cm și greutate de 290 – 400 g pentru mascul și 370 – 708 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsă între 97 – 118 cm. Eretele vanat este zvelt, de mărime medie, coada este lungă și o pată albă caracteristică la baza cozii apare la ambele sexe. Masculul este gri pe spate, iar varfurile aripilor negre. Femela este maro pe spate și maro cu alb sub aripi. Se hrănește cu mamifere mici, pasări, reptile, broaște, insecte și uneori cu lesuri.

Foto: Razvan Zinica

Localizare și comportament

Este o specie cuibăritoare în partea nordică și vestică a continentului european. Maturitatea sexuală este atinsă la 2 - 3 ani și poate trăi până la 16 ani. Ritualul nuptial este efectuat de mascul și este un adevărat dans pe cer, spectaculos, cu înălțări rapide, spirale, rostogoliri însoțite de sunete multiple. O pereche se poate menține mai multe sezoane.

Femelele sunt cele care inițiază copulatia. În mod frecvent la această specie, masculul se împerechează cu mai multe femele. În afara perioadei de cuibărit, se adună pentru noaptea uneori în număr mare. Înnoptează în copaci și chiar pe sol. Când vânează, alunecă în zbor cu viteză redusă, la înălțime mică de pământ. Spre deosebire de alți ereti, se bazează mult pe sunet în detectarea prăzii ascunse în vegetație, deși se folosește și de vază. Iernează în partea centrală și estică a continentului și în Africa.

Populație

Populația europeană cuibăritoare a speciei este relativ mică și cuprinsă între 32.000 – 59.000 perechi. Populația a scăzut semnificativ în perioada 1970 – 1990, însă acest declin s-a redus în perioada 1990 – 2000. Cu toate acestea, pe ansamblu specia se află în declin. Efectivele cuibăritoare cele mai mari sunt în Rusia, Franța și Finlanda. Efectivele populației ce iernează în Europa sunt de peste 8.500 exemplare. Cele mai mari efective se înregistrează în Slovacia, Ungaria și Polonia. În România apare în migrație și în timpul iernii, mai ales în Dobrogea.

Împerechere

Cuibul este așezat pe sol, de multe ori în apropierea apei, în vegetația deasă și înaltă. Construcția cuibului este începută de ambii părinți, însă femela contribuie mai mult. Este alcătuit din crengi, iarba și captusit la interior cu pene. Femela depune 3 – 6 ouă în a doua parte a lunii aprilie. Incubația durează 29 – 31 de zile și este asigurată de femela, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Timp de circa 2 săptămâni după ieșirea puilor din ouă, masculul continuă să aducă hrană,

atat pentru femela, cat si pentru pui. Puii devin zburatori la 29 – 42 de zile, dar raman dependenti de parinti cateva saptamani in plus.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor in zonele de cuibarit si iernare prin reducerea zonelor umede, intensificarea agriculturii si transformarea pasunilor in culturi agricole, prezenta pesticidelor si vanatoarea ilegala, sunt principalele pericole pentru specie. Conservarea speciei, necesita refacerea zonelor umede si reducerea cantitatii pesticidelor folosite in activitatile agricole.

Etimologie

Circus – gr. kirkos – nume dat unei rapitoare care in zbor descrie cercuri cyaneus, -a, -um, lat. – albastru inchis

Eretele alb
Circus macrourus

Este o pasăre migratoare, răpitoare care aparține de familia Accipitridae, din ordinul Falconiformes.

Aspect morfologic, mod de viață

Eretele alb este o pasăre de talie mijlocie cu o lungime de 40 – 50 cm și cu aripile deschise atinge o lățime de 1,2 m. Masculul este cenușiu cu vârful aripilor negre, iar femela este de culoarea cafenie brună. Eretele cuibărește rar în România, arealul lui de răspândire fiind ținuturile de stepă, smârcuri din sud-estul Europei, ca și regiunile din Dobrogea. Pasărea are cuibul pe sol, în apropierea apelor, în care femela depune în luna mai 3 - 5 ouă albe, punctate cu brun, care vor fi clocite numai de femelă timp de aproximativ 30 de zile. Toamna păsările migrează spre Europa de Sud, Africa de Est la sud de Sahara și Asia de Sud Vest, India, Birmania.

Hrănire

Eretele alb se hrănește cu rozătoare mici și păsările, uneori consumă și șopârle sau insecte. Pasărea vânează în timpul unui zbor planat la înălțime mică, teritoriul ei de vânătoare fiind relativ mic.

Eretele sur

Circus pygargus

Eretele sur este o specie caracteristică zonelor deschise, stepelor uscate, terenurilor agricole din preajma raurilor, lacurilor sau marilor. Lungimea corpului este de 39 – 50 cm (coada 16 – 18 cm) și greutatea medie de 265 g pentru mascul și 345 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsă între 96 – 116 cm. Este cel mai mic dintre ereti. Spre deosebire de celelalte specii de ereti, la aceasta apare atât la mascul, cât și la femela câte o dungă neagră, pe ambele părți ale aripilor. Masculul, spre deosebire de celelalte specii de ereti, are un penaj gri mai închis. Femela este maro. Se hrănește cu mamifere, pasări, broaște, șopârle și insecte.

Localizare

și

comportament

Este o specie cu largă răspândire pe continentul european. Atinge maturitatea sexuală la 2 - 3 ani. Cuibărește solitar sau în colonii mici, de până la 30 de cuiburi, dispuse la distanțe de cel puțin 10 m. Se asociază pentru cuibarit pentru a asigura o mai bună apărare contra prădătorilor (vulpi, ciori și alte rapitoare). Aria protejată

de parteneri, este de 300 – 400 m în jurul cuibului. Reproducerea începe cu ritualul nuptial, de forma unui dans aerian spectaculos. Perechile se pastrează pe o perioadă de mai mulți ani. Masculul se poate împerechea cu 2 – 3 femele. Pentru hranire zboară la înălțimi mici cu o viteză redusă (circa 30 km/h), folosind trasee fixe. Masculul vanează pe o distanță de până la 12 km, de cuib. Femela vanează pe o distanță de circa 1 km de la cuib și numai după ce puii au eclozat. Într-o manieră specifică eretilor, masculul hrănește femela în zbor, lăsând prada să cadă, iar femela o prinde în aer. Iernează în Africa, iar tinerii își petrec prima vară în câmpiile de iarnă.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mică și cuprinsă între 35.000 – 65.000 perechi. A crescut semnificativ în perioada 1970 – 1990, după care deși creșterea s-a estompat, a continuat să crească. Cele mai mari efective se înregistrează în Rusia, Franța, Spania și Belarus.

Împerechere

Cuibul folosit doar un sezon este construit de femela, în vegetație înaltă, din paie și iarbă. Femela depune 3 – 5 ouă în luna mai, cu o dimensiune medie de 40,5 x 31,6 mm. Incubația durează 27 – 40 de zile și este asigurată de femela, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Masculul hrănește femela de 5 – 6 ori pe zi, în perioada incubării și de 7 – 10 pe zi, după eclozarea puilor. Puii devin zburători la 28 – 42 de zile, dar rămân dependenți de părinți pentru încă 14 zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor în zonele de cuibarit prin reducerea pășunilor și intensificarea agriculturii sunt principalele pericole ce afectează specia. În vestul Europei, circa 70 % din populație cuibărește în culturile agricole, fiind vulnerabilă ca urmare a riscului ridicat de distrugere a cuiburilor. În aceste condiții, după identificarea cuiburilor, acestea sunt fie relocalate, fie zona în care este amplasat cuibul este lăsată nerecoltată. În Franța, peste 60 % dintre pui sunt salvați prin aceste măsuri.

Etimologie

Circus – gr. kirkos – nume dat unei rapitoare care în zbor descrie cercuri
pyge – gr. – tartita, argos – alb lucios

Acvila tipatore mare

Aquila clanga

Acvila tipatoare mare este o specie caracteristica zonelor împadurite, cu altitudine joasă, situate în apropierea zonelor umede. Lungimea corpului este de 59 - 69 cm și greutatea medie cuprinsă între 1.600 – 2.500 g, femelele fiind mai mari (până la 3.200 g). Anvergura aripilor este cuprinsă între 153 – 177 cm. Este o pasare de mare mare, compactă, cu penaj brun închis, a cărei siluetă în zbor, seamănă cu *Acvila tipatoare mică* (*Aquila pomarina*). Adulții au înfățișare similară. Se hrănește în special cu broaște dar și cu mamifere mici, păsări de apă, serpi și leșuri.

Localizare și comportament

Este o specie răspândită în nordul și centrul continentului european. Este o specie monogamă, teritorială. Juvenilii rămân împreună cu părinții după ce devin zburători, până când ating maturitatea sexuală. În cartierele de iernare, specia este mai socială și grupuri de până la 10 exemplare, de vârste diferite pot fi văzute împreună, patrulând după hrană. În zbor, când planează, aripile largi "digitate" sunt arcuite în jos. Cuibărește în copaci, zone stancoase și chiar la nivelul solului. Manifestă fenomenul de "cainism – puiul mai mic este atacat și chiar omorât de puiul mai puternic sau moare de inanție". Uneori se înregistrează cazuri de hibridizare cu *acvila tipatoare mică* (*Aquila pomarina*). Iernează în Africa.

Populație

Populația europeană a speciei este foarte mică și cuprinsă între 810 – 1.100 perechi și a marcat un declin accentuat între 1970 – 2000, mai ales în Rusia. Cele mai mari efective sunt prezente în Rusia, Belarus și Ucraina.

Imperechere

Sosete din cartierele de iernare la mijlocul lunii aprilie. Cuibul, alcătuit din crengi și resturi de vegetație, este construit la începutul lunii mai. Femela depune 1 – 3 ouă. Incubația durează în medie 42 - 44 de zile și este asigurată de femela, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Masculul stă la cuib o perioadă scurtă, de numai câteva minute. Puii devin zburători la vârsta de 60 – 65 zile, însă rămân dependenți de părinți încă 20 – 21 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Reducerea suprafețelor împadurite și a zonelor umede, otrăvirea și vânatoarea ilegală sunt principalele pericole pentru specie. Un Plan Internațional de Acțiune a fost elaborat în 2000. Un Plan Național de Acțiune a fost elaborat în Belarus.

Etimologie

Aquila – nume lat. – acvila, pajura
clanga, din vb. clango –ere, limba latina – a tipa

Acvila mica
Hieraetus pennatus

Descrierea. Coloristic poate prezenta o faza mai intunecata, bruna-cenusie, mai rara, cu partea ventrala aproape uniform bruna si o faza deschisa, ventral cu cateva dungii brune pe fond alb. In ambele cazuri prezinta in zona umerilor cate o mica pata alba.

Biotopul. Populeaza paduri luminoase cu ochiuri si subarboret, invecinate cu teren deschis, apare de la ses pana in zona muntoasa a padurilor de amestec, cu altitudini de pana la 1100 m si chiar alpina. Frecventele maxime le realizeaza in zona de dealuri, in cvercete situate pe versanti.

Hrana. Este exclusiv animala, fiind prinsa in zbor sau pe sol. Se hraneste preponderent cu vertebrate mici: reptile, pasari si mamifere (popandai, harciogi, soareci, sobolani s.a.) pe care le prinde din zbor, din picaj sau, uneori, din zborul pe loc; vara consuma in proportie redusa si insecte pe care le prinde in zbor sau la panda, la inaltime mica.

Reproducerea. Nu se cunoaste varsta inceperii reproducerii. Perechile sosesc primavara imperecheate si se presupune existenta unei monogamii de durata. Teritoriul este pentru aceasta acvila relativ mic: perechile clocesc in habiate optime la distante de cateva sute de metri. Adesea adopta cuiburi vechi ale altor specii, situate pe arbori, uneori pe stancarii. Cuiburile sunt reparate, iar adancitura lor este ornata cu ramurile verzi. In caz ca realizeaza cuiburi proprii acestea sunt construite de ambele sexe si au la inceput diametre de cca 70 cm; cu timpul devin mai mari. Uneori cuiburile pot fi gasite in stancarii. Depune spre sfarsitul lunii aprilie/ inceputul lunii mai cel mai adesea 2 oua care prezinta pe un fond albicios, uneori cu tenta verzuie, pete rare, palide si sterse, de culoare bruna-deschisa si cenusie. Frecvent apare o patare suplimentara datorata frunzelor din cuib, aflate in descompunere. Ouale sunt depuse la intervale de 2-4 zile. Clocitul, efectuat

preponderent de femela, incepe cu primul ou si dureaza 35-38 de zile; puii semialtriciali sunt complet inaripati, dupa cca 6 saptamani si stau in cuib cca 7-8 saptamani. Sunt hraniti de adulti pana in august septembrie.

Deplasari sezoniere. Este o pasa migratoare care ierneaza in zona Africii Ecuatoriale si Sudica. Pleaca incepand cu lunile august/ septembrie si se intoarce preponderent din aprilie pana in mai.

In sudul Peninsulei Balcanice cloceste *Hieraaetus fasciatus fasciatus*, acvila porumbaca, care incidental a fost vazuta in sudul tarii. Ca marime se situeaza intre sorecar si acvila de munte si prezinta ca adult pieptul si partea ventrala alb patata; puii sunt ruginii patati cu brun.

In nord-estul Europei cloceste *Pandion haliaetus*, uliganul pescar, de talia unui sorecar, cu penaj dorsal brun intunecat. Crestetul, ceafa si partea ventrala sunt albe iar pieptul patat. Poate fi vazut in pasaj.

Soim calator

Falco peregrinus

Soimul calator este o specie caracteristica zonelor deschise stancoase, din tundra, pasuni, stepa cu palcuri de padure si coaste marine. Cu exceptia Antarcticii, aceasta specie este prezenta pe toate continentele si numai vulturul pescar (*Pandion haliaetus*), are o distributie atat de larga dintre pasarile rapitoare. Poate fi intalnit pana la o altitudine de 4.000 m. Lungimea corpului este de 38 – 51 cm si o greutate medie de 550 – 1.500 g, femelele fiind mai mari cu 15 – 40 % decat masculii. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 89 – 113 cm. Adultii au infatisare similara, prezentand o larga variatie in dimensiuni si penaj, fiind identificate 19 subspecii. Datorita agilitatii sale, este folosit de catre crescatorii de soimi. Este gri – albastru pe spate, are aripile ascutite si o mustata proeminenta. Se hraneste cu pasari, mamifere mici, reptile si insecte.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european. Este o

specie monogama, teritorială, la care partenerii raman adeseori impreuna si iarna, in afara perioadei de cuibarit. In comparatie cu marimea sa, este cel mai puternic dintre soimi. Este considerat a fi cea mai rapida specie, atingand o viteza de pana la 325 km/h cand plonjeaza dupa prada. Cele mai multe exemplare traiesc in medie 13 ani, dar pot atinge in medie 16 – 20 de ani. In captivitate pot atinge 25 de ani. Rata de supravietuire in primul an de viata, este de 40 % iar pentru adulti de 70 %. Ating maturitatea sexuala la 2-3 ani. Perechea executa un ritual nuptial spectaculos ce include pe langa planari impreuna, urmariri si rostogoliri in picaj. Dupa formarea perechii, partenerii incep sa vaneze impreuna. In timpul ritualului nuptial masculii aduc uneori hrana femelelor. Teritoriul aparat varza ca dimensiune in functie de cantitatea de hrana si este cuprins intre 3,3 si 5 km. Nu isi construiesc cuib si depune ouale in scobiturile stancilor si copacilor sau in cuiburile abandonate de alte specii. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 12.000 – 25.000 perechi. A crescut semnificativ in perioada 1970 – 1990, tendinta care s-a mentinut si in perioada 1990 – 2000, in cea mai mare parte a teritoriului cu exceptia Turciei. Pe ansamblu, tendinta populatiei s-a mentinut crescatoare. Efectivele cele mai mari sunt prezente in Groenlanda, Spania, Turcia, Franta si Marea Britanie.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in luna martie. Femela depune de obicei 3- 4 oua in a doua parte a lunii mai si inceputul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 51,3 x 40,5 mm. Incubatia dureaza in medie 32 – 24 de zile si este asigurata in special de femela, care in aceasta perioada este hranita de mascul. Puii devin zburatori la 35 – 42 de zile si raman dependenti de parinti inca cateva luni. Numarul puilor care ajung la stadiul de zburatori intr-un cuib, este in medie de 1,5 – 3,05.

Amenintari si masuri de conservare

Poluarea cu pesticide si prinderea pasarilor de catre crescatorii de soimi sunt principalele pericole ce afecteaza specia.

Etimologie

Falco – nume limba latina - soim
peregrinus, -a, -um, lat. – strain, calator

Pasarea ogorului **Burhinus oedicnemus**

Pasarea ogorului este o specie caracteristica zonelor deschise de stepa, pasunilor si culturilor agricole. Lungimea corpului este de 38 – 45 cm si o greutate medie cuprinsa intre 290 – 535 g. Anvergura aripilor este de circa 76 – 88 cm. Adultii au infatisare similara, cu un penaj de culoarea “ierburilor” uscate, ce “ascunde” pasarea in peisajul din jur, mai ales cand stationeaza. Este usor de recunoscut dupa dungile si petele albe de pe aripi, ochii mari galbeni (adaptati la viata nocturna) si picioarele galbene. Se hraneste cu insecte si larve, melci, rame, broaste, seminte, mamifere mici si pasari.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in sudul si estul continentului european. Dificil de vazut, alearga cu capul intre umeri si vaneaza noaptea. Sperioasa si prudenta, atunci cand este surprinsa se poate intinde la pamant cu gatul intins. Ritualul nuptial se manifesta prin rotiri si salturi ale masculului cu aripile infoiate, in jurul femelei. In timpul cuibaritului, tipetele lor se aud frecvent noaptea. Cuibul este amplasat in zone cu putina vegetatie sau in culturi agricole, format dintr-o adancitura in pamant, captusita

superficial cu resturi vegetale si pietricele. C. Rosetti Balanescu ilustreaza foarte sugestiv ca atunci “cand isi ia zborul, rade intai pamantul cu batai de aripi incete”.

Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 46.000 – 78.000 perechi. A inregistrat un declin semnificativ in perioada 1970 – 1990. Desi in unele tari efectivele speciei s-au stabilizat sau au crescut, pe ansamblu, in perioada 1990 – 2000, specia si-a continuat declinul cu o descrestere semnificativa mai ales in Spania. Cele mai mari efective sunt prezente in Spania, Rusia si Turcia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare la sfarsitul lunii martie. Femela depune in mod obisnuit 2-3 oua, in perioada aprilie - iunie, cu o dimensiune medie de 53 x 38 mm. Incubatia dureaza 25 – 27 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Dupa eclozare, la scurt timp, puii parasesc cuibul, insa continua sa fie hraniti de parinti. Daca ponta sau puii sunt pierduti, depun o a doua ponta. Puii devin zburatori la 28 - 30 de zile, insa devin independenti la 40 – 42 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea si distrugerea habitatelor mai ales prin transformarea pasunilor in

terenuri agricole si intensificarea agriculturii sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Pentru conservarea speciei au fost implementate scheme agro-mediu in unele tari europene.

Etimologie

Burina – ital. care merge foarte repede oiden – gr. umflat, kneme - coapsa (referire la picioarele musculoase ale pasarii)

Melanocorypha calandra

Ciocarlie de Baragan

Ciocarlia de Baragan este caracteristica regiunilor joase aride si cultivate, pajistilor si stepelor naturale. Lungimea corpului este de 17,5 – 20 cm, cu o greutate de 54 - 73 g pentru mascul si 44 – 66 g pentru femela. Anvergura aripilor este de circa 37 - 40 cm. Penajul maroniu este similar ambelor sexe. In zbor, privita de jos, apare inchisa la culoare, aproape neagra. In timpul sezonului de cuibarit se hraneste predominant cu insecte, iar iarna cu seminte si radacini.

Localizare si comportament

Este o specie raspandita in sudul si sud – estul continentului european. Masculii se aud cantand inca din martie. Cand se ridica in aer, incepe sa cante si apoi se roteste deasupra teritoriului sau la o inaltime de 80 – 100 m, timp de pana la cateva minute. Zborul este caracteristic cu batai rare ale aripilor, plutind cu aripile intinse si coada stransa. Poate

imita cantecul altor specii. Este teritoriala si urmareste intrusii in zbor. Se hraneste atat singura, cat si in stoluri mari. In afara sezonului de cuibarit se hraneste impreuna si cu alte specii (presura sura). Este monogama, iar cuiburile sunt solitare. Cuiburile sunt reprezentate de o adancitura in pamant, captusita cu paie si tulpini vegetale uscate, peste care sunt asezate o impletitura fina de iarba. Sunt in general adapostite sub tufisuri sau alte plante. Este partial sedentara. In afara perioadei de cuibarit se inregistreaza miscari pe distante mai mari. Unele populatii din estul Europei, cum sunt cele din Rusia, sunt partial migratoare sau migratoare si iernezeaza in nordul Africii.

Populatie

Populatia europeana este mare si cuprinsa intre 10 000 000 – 24 000 000 perechi. A inregistrat un declin moderat in perioada 1970 – 1990. Desi in unele tari, cum este Turcia, s-a mentinut stabila in perioada 1990 – 2000, la nivel european populatia a suferit un declin moderat. Cele mai mari efective sunt inregistrate in Rusia, Turcia si Spania.

Imperechere

Femela depune in mod obisnuit 4 - 5 oua, in a doua parte a lunii aprilie. Incubatia dureaza in jur de 12 - 14 zile si este asigurata in cea mai mare parte de catre femela. Puii sunt hraniti in cuib circa 10 zile, insa devin zburatori dupa 20 de zile, perioada in care sunt hraniti de ambii parinti. Depune doua ponte pe sezon.

Amenintari si masuri de conservare

Folosirea insecticidelor in agricultura, braconajul si cresterea numarului de animale ce pasuneaza au un impact negativ puternic. Imbunatatirea practicilor agricole si reducerea braconajului sunt prioritare.

Etimologie melanocorypha – gr. melas – negru-brun, gr. koryphe – varf, crestet
calandra – gr. kalandra – specie de ciocarlie.

Silvie porumbaca

Sylvia nisoria

Sylvia porumbaca este caracteristica zonelor deschise cu tufarisuri si copaci izolati, avand preferinte similare cu sfranciocul rosiatic. Este cea mai mare dintre speciile de silvii si are lungimea corpului de 15,5 – 17 cm. Greutatea variaza intre 22 – 36 g, masculul fiind cu putin mai mic decat femela. Anvergura aripilor este de 23 – 27 cm. Caracteristice sunt irisul galben, coada lunga, iar in cazul masculului - pieptul dungat ca la ulii. Penajul este asemanator, cu nuante mai puternice de gri la mascul. Se hraneste cu insecte si fructe in toamna.

Localizare si comportament

Este o specie raspandita in centrul si estul continentului european, fiind intalnita pana la inaltimi de 1600 m. Culege insecte de pe sol, in zbor, de pe frunzele arbustilor si din coroana copacilor. Masculii atrag femelele prin cantec si piruete aeriene. Masculul construiește o

platforma nefinisata pentru cuibarit. Dupa constituirea perechii, femela foloseste materialul acestei platforme pentru a construi un cuib mai elaborat, de obicei intr-un arbust cu spini. Dupa depunerea oualor, este posibil ca masculul sa abandoneze femela si sa caute un nou teritoriu pentru atragerea altor femele. O parte dintre

masculi aleg sa ramana cu femela si in aceasta situatie formeaza o relatie monogama. Desi ating maturitatea sexuala dupa un an, in mod obisnuit cuibaresc numai in al treilea an. Iernezeaza in estul Africii. Longevitatea maxima cunoscuta este de 11 ani si 9 luni.

Populatie

Populatia europeana este mare si cuprinsa intre 460 000 – 1 000 000 perechi. Populatia s-a mentinut stabila intre 1970 – 2000. Cele mai mari efective sunt inregistrate in Rusia, Ucraina si Ungaria.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in mai. Femela depune in mod obisnuit 3 – 6 oua, cu o dimensiune de circa 21 x 16 mm si o greutate medie a oului de 2,6 g, din care 6 % o reprezinta coaja. Incubatia dureaza in jur de 12 – 13 zile si este asigurata de ambii parinti atunci cand masculul ramane la cuib, sau de catre femela singura atunci cand masculul pleaca. Puii devin zburatori dupa 10 – 12 zile. Raman in preajma adultilor inca trei saptamani.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor si intensificarea agriculturii au un impact semnificativ. Pastrarea habitatelor caracteristice si un deranj redus contribuie la conservarea speciei. In cartierele de iernare din Africa, conditiile climatice pot avea un rol determinant asupra populatiei.

Etimologie sylvia – lat. silva – padurenisoria – lat. nisus – uliu (referire la coloritul ventral)

Muscarul mic

Ficedula parva

Denumirea speciei vine din latina si inseamna pasare mica ce se hraneste cu smochine. Este caracteristica padurilor de foioase si de amestec, umbroase si umede. Are lungimea corpului de 11 – 12 cm, cu o greutate de circa 10 – 11 g. Anvergura aripilor este de 18,5 – 21 cm. Masculul se diferentiaza prin pieptul portocaliu si capul gri. Spatele este maroniu asemeni femelei. Caracteristice sunt petele albe de pe fiecare parte a cozii, foarte evidente cand coada este deschisa. Se

hraneste cu insecte si ocazional cu fructe.

Localizare si comportament

Este o specie raspandita in nord-estul si centrul continentului european. Este teritoriala si monogama. Prefera padurile batrane de peste 100 de ani cu mult lemn

Foto: Razvan Zinica

mort și cu un strat de arbuști redus și evita pădurile tinere de sub 44 ani. Cuibul situat de obicei în scorbura unui copac sau în scobitura unei clădiri și mai rar amplasat în tufisuri, este alcătuit din mușchi, iarba și frunze. Este construit la o înălțime de 1 – 4 m, în cele mai multe cazuri de către femela. Atinge maturitatea sexuală după un an. Iernea în sudul Asiei și Africa.

Populație

Populația europeană este mare și cuprinsă între 3 200 000 – 4 600 000 perechi. S-a menținut stabilă între 1970 – 1990. În perioada 1990 – 2000, în ciuda unui declin înregistrat în unele țări, populația s-a menținut stabilă în cea mai mare parte a continentului.

Imperechere

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 4 - 7 ouă. Incubația durează în jur de 12 – 15 zile și este asigurată de către femela, ce este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți de către ambii părinți și devin zburători după 11 – 15 zile. Este depusă o singură pona pe an și de obicei perechea folosește același teritoriu de cuibarit mai mulți ani.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor și managementul comercial al pădurilor au un impact semnificativ. Pastrarea pădurilor mature cu mult lemn mort și un deranj redus contribuie la conservarea speciei.

Etimologie ficedula – lat. ficus – smochin, edulis – alimente , parva – lat. mic

Califar roșu

Tadorna ferruginea

Califarul roșu este o specie caracteristică habitatelor de stepă, prezentă în apropierea malurilor sărate ale lacurilor. Lungimea corpului este de 58 – 70 de cm și o greutate de medie de 1.000 – 1.600 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 110 - 135 cm. Masculul, spre deosebire de femela, are o dungă neagră pe gat. Se hrănește cu plante specifice regiunii de stepă, semințe, dar și cu insecte, crustacei, moluste, pești, broaște și viermi.

Foto: Razvan Zinica

Localizare și comportament

Este o specie prezentă mai mult în sudul și estul continentului european. Pentru odihnă și hranire, este mai puțin dependentă de apă ca alte rade ale sale și poate fi observată în timpul cuibaritului la distanțe considerabile de diferite

corpuri de apa. Zborul este linistit, fara batai repezite din aripi (C. Rosetti Balanescu). Iernezeaza in sud-estul Europei. Datorita penajului atractiv este pastrata si in captivitate, in colectii ornitologice si in parcuri, mai ales in nordul si vestul Europei.

Populatie

Populatia estimata a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 19.000 – 33.000 de perechi. A manifestat un declin accentuat in perioada 1970 – 1990. Populatia a continuat sa descreasca in Turcia si in perioada 1990 – 2000, iar in Rusia tendinta nu a fost apreciata, astfel incat pe ansamblu, se considera ca specia manifesta un declin semnificativ.

Imperechere

Soseste din teritoriile de iernare in luna martie. Cuibareste in galerii (vizuini) sapate in sol, crapaturi ale stancilor si scorburi. Cuibul este captusit cu vegetatie, puf si pene. Femela depune in perioada aprilie – mai, 8 – 11 oua, ce au o dimensiune medie de 66,4 x 46,8 mm si pe care le incubeaza singura 28 – 29 de zile. In aceasta perioada masculul vegheaza asupra cuibului. Puii devin zburatori la 55 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea zonelor umede si introducerea pestilor exotici, vanatoarea si dezvoltarea urbana sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Masurile de conservare trebuie indreptate catre mentinerea sau refacerea teritoriilor de cuibarit si oprirea vanatorii.

Etimologie

Tadorna = din fr. Tadorne (califar)

ferruginea – lat. ferruginus, -a, -um – de culoare rosie ca rugina

Acvila de camp

Aquila heliaca

Acvila de camp, cunoscuta si sub denumirea de Acvila imperiala, este o specie caracteristica zonelor impadurite, situate in apropierea zonelor deschise, agricole sau de pasune. Lungimea corpului este de 70 - 83 cm si greutatea medie cuprinsa intre 2.400 – 4.500 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 175 – 205 cm. Este o rapitoare mare, cu un penaj maro inchis. Adultii au infatisare similara si ajung la acest penaj in 6 ani. Poate fi confundata cu acvila de munte (*Aquila chrysaetos*), dar are coada mai scurta si aripile mai largi. Se hraneste cu mamifere mici, pasari,

dar si cu lesuri.

Localizare si comportament

Este o specie raspandita in centrul si estul continentului european. Este o specie monogama intreaga viata si poate atinge o varsta de 55 de ani. Ritualul nuptial se

Foto: Sebastian Bugariu

desfasoara prin inaltarea in aer a partenerilor, in timp ce scot la unison sunete de chemare, dupa care plonjeaza si se rostogolesc in aer, cu gherele atasate unul de celalalt. Vaneaza solitar in timp ce planeaza. Poate obliga alte pasari rapitoare sa renunte la hrana prinsa si uneori obtine cea mai mare cantitate de hrana in acest fel. Cuibul este instalat in copaci (cei cu varful rupt sunt preferati) la inaltimi variabile, de la cativa metri pana la 30 – 40 m si poate atinge o circumferinta de 3 m, dupa ce este folosit mai multi ani. Cuibaresc si pe platforme artificiale, iar din 1986, in Franta, au cuibarit si in captivitate. Ierneaza in Africa si Peninsula Arabiei.

Populatie

Populatia europeana a speciei este foarte mica si cuprinsa intre 850 – 1.400 perechi. A descrescut semnificativ in perioada 1970 – 1990. Desi in cea mai mare parte a teritoriului, a descrescut si in perioada 1990 – 2000, in Rusia s-a mentinut stabila, ceea ce a determinat pastrarea stabila a populatiei. Cele mai mari efective sunt prezente in Rusia, Ungaria si Macedonia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in martie. La construirea cuibului participa ambii parteneri si este alcatuit din crengi si captusit cu vegetatie. Femela depune 2-3 oua pana la mijlocul lunii aprilie si au o dimensiune medie de 72,5 x 56,3 mm. Incubatia dureaza in medie 43 de zile si este asigurata de ambii parinti. In cazul in care cantitatea de hrana este insuficienta, puiul mai mare este agresiv fata de puiul mai mic si poate sa-l omoare, sau acesta moare de inanitie. Puii devin zburatori la 60 – 65 de zile, insa raman dependenti de parinti inca 14 – 21 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Reducerea suprafetelor impadurite, taierea copacilor batrani, deranjul determinat de activitatile forestiere si de vanatoare, sunt principalele pericole pentru specie. Un Plan International de Actiune a fost elaborat in 1996. Imbunatatirea activitatilor forestiere, pastrarea copacilor batrani in zonele de cuibarit si reducerea deranjului produs de activitatile umane, in special de vanatoare, sunt absolut necesare pentru conservarea speciei.

Etimologie

Aquila – nume lat. – acvila, pajura
heliaca – de la gr. helios - soare

Alcedo atthis

Pescaras albastru / Alcedinide

Pescarasul albastru este caracteristic zonelor umede, reprezentate de rauri, canale, lacuri cu apa dulce si zonelor de coasta cu apa salmastra. Lungimea corpului este de 17 – 19,5 cm si o greutate de 34 – 46 g. Anvergura aripilor este de circa 24 – 28 cm. Adultii au infatisare similara, cu o singura exceptie, femela avand o pata rosie la baza mandibulei. Penajul de pe spate, apare in functie de directia razelor de lumina, albastru sau verde stralucitor, fiind o aparitie ce impresioneaza. Pe piept si abdomen este portocaliu – rosiatic. Se hraneste cu peste si nevertebrate.

Longevitatea maxima cunoscuta in salbaticie este de 21 de ani, insa doar un sfert dintre adulti, traiesc mai mult de un sezon.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in cea mai mare parte a continentului european. Este prezenta acolo unde apa este curata si asigura o vizibilitate buna asupra pestilor, fiind o specie indicatoare a calitatii apei. Vaneaza stand pe ramurile tufisurilor sau a copacilor ce atarna deasupra apei si plonjeaza in apa prinzandu-si prada, sau zboara la distanta mica deasupra apei.

Este monogama si teritoriala, necesita un aport de hrana zilnic, echivalent cu 60 % din greutatea sa, ceea ce implica controlul unui teritoriu de 1 – 3,5 km de-a lungul cursului apei. Ritualul nuptial este initiat de masculul care urmareste femela si careia ii ofera hrana. Cuibareste in malul raurilor, unde perechea excaveaza un tunel lung de 60 – 90 cm, ce se termina cu o camera rotunda. Ierneaza in Africa, la sud de Sahara.

Populatie

Populatia europeana este relativ mica si cuprinsa intre 79 000 – 160 000 perechi. A inregistrat un declin moderat in perioada 1970 – 1990. Desi populatia s-a mentinut fluctuanta sau chiar in crestere in perioada 1990 – 2000, inca nu a recuperat declinul inregistrat anterior.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare, in a doua parte a lunii martie. Femela depune in mod obisnuit 6 – 7 oua, in lunile aprilie si mai, cu o dimensiune medie de 22 x 19 mm si o greutate medie de 4,3 g. Incubatia dureaza in jur de 19 – 21 de zile si este asigurata de ambii parteneri in timpul zilei si de catre femela in timpul noptii. Puii raman in cuib 24 – 27 de zile si pe masura ce cresc, vin la marginea tunelului pentru a fi hraniti. Pot depune 2 sau chiar 3 ponte intr-un sezon.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor si amenajarea malurilor raurilor duc la pierderea locurilor de cuibarit. Iernile severe cand apele raurilor ingheta determina mortalitati mari la aceasta specie deoarece nu se poate hrani. Inundatiile care apar primavara pot distruge cuiburile sau reduc posibilitatea de hranire a puilor. Amenajarea de pereti

verticali de pamant pe malurile raurilor, contribuie la cresterea teritoriilor favorabile pentru cuibarit.

Etimologie

alcedo/Alcyon – lat. pescaras albastru (mit. Alcyon, fiica lui Eolus, a fost transformata in pescarus albastru de catre sotul ei, Ceyx)
atthis – probabil de la Attis, divinitate frigiana a vegetatiei

Anser erythropus

Garlita mica / Anatide

Garlita mica este o specie caracteristica zonelor arctice cu mlastini si palcuri de salcii si mesteceni. Lungimea corpului este de 56 – 66 cm si are o greutate de circa 1.300 – 2.300 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 115 – 135 cm. Adultii au infatisare similara. Specia poate fi confundata cu garlita mare (Anser albifrons), fata de care este mai mica, are un cioc mai mic, fruntea mai inalta, pata alba depaseste linia ochilor si se observa un cerc galben in jurul ochiului. Iarna se hraneste pe pajisti si culturile agricole de grau de toamna din sudul si estul Europei, in stoluri mixte cu alte specii de gaste (Anser albifrons, Branta ruficollis, etc.)

Localizare

si

comportament

Este o specie cuibaritoare in nordul Siberiei si Peninsula Scandinava. Cuibareste solitar sau in colonii mici in zone de pasuni umede cu tufisuri si altitudini de pana la 700 m. Zborul e puternic, cu batai mari si regulate din aripi. Pot executa adevarate acrobatii in aer, cu volte si picaje impresionante.

Populatie

Populatia estimata in cartierele de iernare este circa 1.900 exemplare. Populatia cuibaritoare europeana este foarte mica (circa 240 perechi) si se inregistreaza un declin permanente, desi in perioada 1970 – 1990 s-a mentinut relativ stabila.

Imperechere

Cuibaritul incepe la sfarsitul lunii mai si inceput de iunie. Femela depune 4 - 6 oua, iar incubatia dureaza 25 – 28 de zile. Puii devin zburatori la 35 – 40 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Pierderea habitatelor prin construirea de acumulari de apa pentru producerea energiei electrice, deranjul si mortalitatea produsa de vanatoarea accidentala, deranjul determinat de turismul organizat in zonele de cuibarit si cele de iernare, sunt cateva dintre pericolele la care este expusa specia. Ca masuri de conservare sunt incurajate desemnarea de zone protejate in teritoriile de cuibarit, oprirea vanatorii, atat in zonele de cuibarit, cat si in cele de iernare si reducerea deranjului generat de activitatile turistice.

Etimologie

Anser –lat. – gasca

erythropus –gr. - erythros – rosu si tot din limba

Ardea purpurea

Starc rosiatic / Ardeide

Starcul rosu, denumit si Starc purpuriu si Batlan scortisoriu, este o specie specifica “baltilor cu stufarii mari”, iar la jumatatea secolului XX era cea mai raspandita si numeroasa specie dintre starcii din Romania. Lungimea corpului este de 70 – 90 cm masurat cu gatul intins si o greutate de 500 – 1.350 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 120 – 138 cm. Adultii au infatisare similara, cu un penaj ce imbina rosul maroniu cu tonuri de gri. In partea posterioara a capului are 2 pene ornamentale lungi si inguste, de culoare neagra. Se hraneste cu pesti, insecte acvatice, broaste, pui ai altor specii de pasari soareci si chiar pui de popandai.

Foto: Razvan Zinica

Localizare si comportament

Este o specie prezenta mai ales in jumatatea sudica si estica a continentului. Cuibareste in colonii impreuna cu alte

specii de starci si cormorani dar si in colonii formate numai din starci rosii. Pentru pescuit, alege balti cu apa mica si bogate in plante acvatice de suprafata. Asteapta cu rabdare nemiscat in ochiurile lipsite de vegetatie si sageteaza prada care inoata, cu o lovitura precisa de cioc. In perioada cuibaritului cand puii au nevoie de mai multa hrana, vaneaza si pe uscat. Ierneaza pe continentul african, Madagascar si coastele Siciliei.

Populatie

Populatia europeana estimata a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 29.000 – 42.000 de perechi. Populatia a inregistrat un declin accentuat in perioada 1970 – 1990. Desi in perioada 1990 – 2000 specia a manifestat o tendinta crescatoare sau a ramas stabila, in multe tari din vestul si centrul Europei se afla in declin. O diminuare a efectivelor a continuat in zona est europeana.

Imperechere

Soseste la sfarsitul lunii martie din cartierele de iernare. Cuibul poate fi amplasat pe sol in stuf, in tufe de rachita sau chiar in salcii inalte. La construirea cuibului, alcatuit din crengi si stuf, participa cei doi parinti. Femela depune 3 - 5 oua de culoare albastra - verzuie, in perioada cuprinsa intre sfarsitul lunii aprilie si inceput de iunie, in functie de caracteristicile climatice ale fiecarui an. Dimensiunea medie a oualor este de 58,31 x 41,2 mm. Incubatia e asigurata de ambii parinti. Dupa 24 – 28 de zile puii eclozeaza si sunt hraniti de parinti pana la 60 de zile cand devin independenti.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafetelor zonelor umede, arderea stufului vechi, taierea salciilor iarna ca material pentru foc de catre localnici si deranjul coloniilor reprezinta principalele amenintari pentru specie. Ca masuri de conservare, se incurajeaza reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de catre vizitatori si interzicerea vanatorii. Reconstructia ecologica a zonelor umede din Delta Dunarii si de pe cursul inferior al Dunarii ramane o prioritate.

Etimologie

Ardea, -ae, -s, lat. – starc

purpurea, -us, -um, adj. lat. – rosu ca purpura

Aythya nyroca

Rata rosie / Anatide

Rata rosie, cunoscuta si cu numele de Rata cu ochi albi, este o specie caracteristica zonelor umede cu stufarisuri. Lungimea corpului este de 38 – 42 cm si o greutate medie de circa 580 g pentru masculi si 520 g pentru femele. Anvergura aripilor

este cuprinsa intre 60 – 67 cm. Diferentele sunt dificil de evidentiat intre adulti, insa femelele au un iris inchis la culoare comparativ cu masculul care are irisul alb. Se hraneste cu plante acvatice, moluste, insecte si pesti.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european cu exceptia zonelor nordice. Desi este o rata scufundatoare, prefera ape putin adanci (30 – 100 cm) si traieste destul de ascunsa pe ochiuri de apa ramase libere in stufariile dese. Se incruciseaza uneori cu rata cu cap castaniu (*Aythya ferina*). Cuibareste solitar sau in grupuri mici. Adultii naporlesc in iulie si august.

Ierneaza in Israel si Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 12.000 – 18.000 perechi. A inregistrat un declin semnificativ in perioada 1970 – 1990.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in a doua parte a lunii martie. Cuibul este format din stuf sau resturi vegetale, asezat pe sol in apropierea apei sau chiar pe plauri. Femela depune in perioada mai – iunie, un numar de 8 – 12 oua, ce au o dimensiune medie de 52,5 x 39,1 mm. Incubatia dureaza 25 – 28 de zile si este asigurata de femela. Puii devin zburatori la 55 – 60 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea zonelor umede, introducerea speciilor de pesti exotici, arderea si taierea stufului si braconajul sunt principalele pericole ce afecteaza specia. In Romania este in pregatire un Plan National de Actiune. Activitati de reconstructie ecologica sunt necesare in toata lunca inferioara a Dunarii, iar braconajul trebuie controlat, chiar daca aceasta presupune si oprirea vanatorii la alte specii comune.

Etimologie

aithya – gr. – al unei pasari de mare (Oppian, Aristotel).
nyroca – rusa nirok – rata rosie

Glareola pratincola

Ciovlica ruginie / Glareolide

Ciovlica ruginie este o specie caracteristica zonelor deschise, saraturoase, nisipoase, cu putina vegetatie, din apropierea lagunelor. Lungimea corpului este de 24 – 28 cm si o greutate medie cuprinsa intre 70 – 95 g. Anvergura aripilor este de circa 60 – 70 cm. Adultii au infatisare similara. De la distanta pare maro – sura, cu aripi lungi, coada in furculita si abdomenul alb. Sub cioc are o pata caracteristica galbuie. Se hraneste preponderent cu insecte pe care le prinde in zbor.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in sudul si estul continentului european. Are un zbor elegant si spectaculos ce aminteste de cel al randuncii. Se hraneste mai mult in zbor, in stoluri, adeseori la rasaritul si apusul soarelui. Fiind o specie ce alearga bine, isi prinde prada si prin urmarirea acesteia pe sol. Distrage pradatorii din apropierea cuibului, prin aterizarea la sol si tragerea unei aripi de parca ar fi rupta.

Cuibareste in colonii, numarul de perechi variind de la 10 – 15, pana la cateva sute. Cuibul este asezat pe sol intr-o adancitura de pamant captusita cu resturi vegetale. Exemplarele care nu sunt pe cuib pazesc colonia, fiind mereu in apropiere. Calatoreste pe distante lungi, mai ales noaptea si iernezeaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 10.000 – 18.000 perechi. A descrescut semnificativ in perioada 1970 – 1990. Datorita declinului inregistrat in Spania si Turcia in perioada 1990 – 2000, populatia europeana continua sa descreasca. Cele mai mari efective sunt prezente in Spania si Turcia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in a doua parte a lunii aprilie. Femela depune in mod obisnuit trei oua, in a doua parte a lunii mai, cu o dimensiune medie de 32,8 x 24,1 mm si o greutate ce variaza de la 8,11 – 11,7 g (circa 12 % din greutatea femelei). Incubatia dureaza 17 – 19 zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii au un puf cenusiu – galbui, vargat cu negru. La cateva zile dupa eclozare puii parasesc cuibul, insa continua sa fie hraniti de parinti. Puii devin zburatori la 22 – 28 de zile, insa devin independenti la 30 – 35 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor prin folosirea insecticidelor si deranjul coloniilor, sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Specia beneficiaza de masurile de conservare care se adreseaza habitatelor caracteristice.

Etimologie

Glarea – lat. – prundis, colo, colere – a locui
pratium - lat. – pajiste, incola, - ae, - locuitor

Grus grus

Cocor / Gruide

Cocorul este o specie caracteristica zonelor umede cu adancime mica (20 – 40 cm) ce include mlastini, pajisti umede, paduri inundabile, rauri si lacuri putin adanci. Lungimea corpului este de 96 – 119 cm si o greutate de 5.100 – 6.100 g pentru mascul si 4.500 – 5.900 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 180 – 222 cm. Adultii au infatisare similara si ajung la penajul de adult in 4 – 6 ani. Au picioarele si gatul lungi, iar penajul este gri. Se hraneste cu radacini, rizomi, fructe, frunze, seminte, insecte, viermi, mamifere mici, oua si pui de pasari, broaste.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in centrul si nordul continentului european. In afara perioadei de cuibarit, se aduna si migreaza in stoluri mari, la mare inaltime in formatie de “V” sau in linie oblica. In timpul perioadei de cuibarit, specia este monogama si teritoriala. Ritualul nuptial este spectaculos si consta dintr-un dans in care aplecarile, urmaririle si sariturile se impletesc cu sunete asemanatoare celui de corn, emise in timp ce au gatul ridicat, capul dat pe spate si ciocul indreptat spre cer. Cuibul, care poate fi folosit succesiv mai multi ani, este alcatuit dintr-o movila de vegetatie asezata pe pamant in apropierea apei si poate atinge diametrul de 1 – 1,6 m. Ierneaza in sudul si vestul Europei si Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 74.000 – 110.000

perechi. A descrescut semnificativ in perioada 1970 – 1990. Desi in perioada 1990 – 2000 tendinta a fost crescatoare in cele mai multe teritorii, este probabil ca inca nu a revenit la nivelul avut inainte de a intra in declin. Cele mai mari efective cuibaritoare sunt prezente in Rusia, Suedia, Finlanda si Polonia. Cele mai multe exemplare ierneaza in Spania, Franta si Portugalia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in luna aprilie. In cuibul construit de ambii parteneri, femela depune de obicei doua oua, in prima parte a lunii mai, cu o dimensiune medie de 98,2 x 60,2 mm. Incubatia dureaza in medie 28 – 31 de zile si este asigurata de ambii parteneri. La cateva zile dupa eclozare, puii isi urmeaza parintii si devin zburatori dupa 65 – 70 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea si distrugerea habitatelor prin construirea de diguri, urbanizarea, coliziunea cu firele electrice, persecutia din partea fermierilor pentru pagubele provocate culturilor, vanatoarea ilegala sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Refacerea si protectia habitatelor umede permite refacerea efectivelor speciei.

Etimologie

Grus – nume lat. Cocor (Phaedrus)

Himantopus himantopus

Piciorong / Recurvirostride Piciorongul este o specie caracteristica zonelor cu ape putin adanci, apelor interioare si coastelor marine. Lungimea corpului este de 33 – 36 cm si o greutate medie de 180 g. Anvergura aripilor este de circa 75 cm. Proportional cu talia, este specia cu cele mai lungi picioare dintre pasarile prezente la noi. Adultii au infatisare similara, masculul avand mai mult negru pe cap. Este o pasare eleganta, cu picioarele lungi si rosii, iar penanjul este alb cu negru. Se hraneste cu insecte, moluste, crustacei, paianjeni, pesti mici si seminte.

Localizare si comportament

Cu exceptia zonelor nordice, este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european. Este o specie monogama, sociabila, ce se deplaseaza de obicei in stoluri si cuibareste in colonii mici, in care cuiburile sunt asezate pe sol si captusite superficial cu vegetatie. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 37.000 – 64.000 perechi. S-a mentinut stabila in perioada 1970 – 1990 si desi a inregistrat un declin in unele tari (Turcia) in perioada 1990 – 2000, in alte tari a crescut in aceeasi perioada (Spania), astfel ca populatia a ramas stabila pe ansamblu. Cele mai mari efective sunt prezente in Spania, Turcia si Rusia.

Imperechere

Sosesc din cartierele de iernare in aprilie. Femela depune in mod obisnuit 3 – 4 oua in luna mai si inceputul lunii iunie, avand dimensiunea de 43,3 x 29,4 mm. Incubatia dureaza 25 – 26 de zile si este asigurata de ambii parteneri. La scurt timp dupa eclozare, puii parasesc cuibul, inasa continua sa fie hraniti de parinti. Devin zburatori la 28 – 32 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea si distrugerea habitatelor, deranjul produs de activitatea turistica, urbanizarea sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Pastrarea habitatelor necesare speciei si reducerea deranjului in zonele de cuibarit, sunt prioritare pentru conservare.

Etimologie

ymas, ymantos – gr. – curea, coarda, pus - picior

Ixobrychus minutus

Starcul pitic / ArdeideStarcul pitic este o specie specifica zonelor umede cu maluri acoperite de stuf si rachita. Adultii au o lungime a corpului de 33 – 58 cm, fiind ceva mai mici decat gainusa de balta si au o greutate de 140 – 150 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 49 – 58 cm. Adultii au infatisare diferita. Femela are pe spate o culoare maronie cu striatii negre, comparativ cu masculul care este negru pe spate.

Se hraneste cu pestisori, broaste, insecte acvatice si larvele acestora, uneori si puisori ale altor specii de pasari ce traiesc in stuf.

Localizare si comportament

Specia apare pe tot continentul, cu exceptia Peninsulei Scandinave si Marii Britanii, unde este o aparitie rara. Este o specie sfioasa, retrasa, cu o viata ascunsa, fiind greu de observat. Atunci cand este

deranjata, prefera sa se departeze prin alergare decat in zbor sau ramane nemiscata in stuful dens unde cu greu este detectata. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana estimata a speciei este relativ mica, cuprinsa intre 60.000 – 120.000 perechi. In perioada 1970 – 1990 a inregistrat un declin accentuat care inca nu a fost recuperat, desi in perioada 1990 – 2000 populatia a ramas relativ stabila.

Imperechere

Soseste la inceputul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe trestie din anul precedent, cazuta la pamant, sau pe ramuri de rachita aflate la joasa inaltime (sub 50 cm). La construirea cuibului, ce are forma unei farfurii putin adanci si alcatuit din trestie, papura si alte resturi vegetale, participa de obicei cei doi parinti. Femela depune in a doua parte a lunii mai dar in functie de caracteristicile fiecarui an si in luna iunie un numar de 5 - 7 oua cu o dimensiune medie de 37,3 X 26,6 mm. Incubatia este asigurata de ambii parinti. Dupa 16 – 19 zile puii eclozeaza si raman in cuib o perioada de 7 - 9 zile fiind hraniti cu larve de insecte, insecte, mormoloci si chiar lipitori. Dupa circa o luna de la eclozare devin zburatori si isi pot asigura singuri hrana.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor si arderea stufului reprezinta impreuna cu poluarea apelor si pradarea cuiburilor de catre porcii mistreti, principalele pericole care afecteaza specia. Ca masuri de conservare a speciei, se incurajeaza taierea succesiva a stufului, astfel incat acesta sa formeze o structura mozaicata si reducerea deranjului prin interzicerea vanatorii.

Etimologie

Ixobrychus – din subst. gr. *iksos* – vasc, clei de vasc, prin extensie lichid vascos, *malos* si gr. *brychos* – sub apa (pasare care traieste in apa murdara) *minutus*, -a, -um – lat. mic

Larus genei

Pescarus rozalb / *Laride*

Pescarusul rozalb, denumit și martin cu cioc subtire, este o specie caracteristică lacurilor interioare și coastelor nisipoase marine. Apare și pe pasuni sau în zone mlăștinoase. Lungimea corpului este de 42 – 44 cm și are o greutate de 220 – 350 g. Anvergura aripilor este de circa 102 – 110 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul capului și abdomenul sunt albe cu nuanțe roz-trandafirii, iar ciocul este roșu. Se hrănește cu insecte, larve, scoici, melci și pești mici.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în sudul și estul continentului european. Plonjează în apă după hrană, din zbor, de la o înălțime de circa 1 m. Prinde și insecte în zbor. Se hrănește mai puțin cu hoituri, comparativ cu alte specii de pescarusi. Cuibărește prima dată la 2-3 ani și cea mai mare longevitate cunoscută este de 23 de ani. Este o specie gregară și cuibărește în colonii mari de sute sau mii de cuiburi, uneori împreună cu alte specii. Cuibul este așezat pe sol și este captusit cu vegetație, pene și alte obiecte găsite. Iernează pe tarmurile Mediteranei și în Africa.

Populație

Populația europeană este relativ mică și cuprinsă între 37.000 – 56.000 perechi. Cea mai mare parte a populației cuibaritoare, apare în circa 10 locații, specia fiind considerată localizată. Efectivele înregistrate au crescut numeric între 1970 – 1990 și s-au menținut stabile în perioada 1990 – 2000, cu excepția Rusiei, unde acestea au scăzut. Pe ansamblu, populația este stabilă la nivel european. Cele mai mari efective cuibaritoare sunt în Ucraina, Turcia și Italia. Dintre exemplarele care iernează în Europa, cele mai multe sunt prezente în Grecia, Italia și Turcia.

Imperechere

Sosete din cartierele de iernare la începutul lunii martie. Femela depune în mod

obisnuit 2 - 3 oua, pana la jumatatea lunii mai, cu o dimensiune medie de 56,1 x 39,2 mm. Incubatia dureaza in jur de 22 de zile. Puii sunt crescuti in crese, fiind condusi la apa de catre adulti. Puii devin zburatori la 30 – 37 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Distrugerea habitatelor umede, in zonele de cuibarit dar mai ales in cele situate pe traseul de migratie, poluarea apelor prin folosirea pesticidelor in agricultura si deranjul determinat de activitatile umane sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Reconstructia zonelor umede de pe traseul de migratie si realizarea de platforme artificiale pentru cuibarit sunt prioritare.

Etimologie

larus – lat. – pescarus

genei – dedicat lui Giuseppe Gene (1780 – 1837), naturalist italian

Larus minutus

Pescarus mic / Laride

Pescarusul mic este o specie caracteristica zonelor umede reprezentate de lacuri bogate in stuf, mlastini sau coaste lagunare cu apa salmastra sau marine. Este cel mai mic dintre pescarusi. Lungimea corpului este de 25 – 30 cm si o greutate de 88 – 162 g. Anvergura aripilor este de circa 70 – 78 cm. Adultii au infatisare similara. Penajul capului este negru, aripile sunt late si rotunjite, iar partea de sub aripi este inchisa la culoare. Picioarele sunt de un rosu aprins, iar ciocul este inchis, negru – rosiatric. Gatul si spatele sunt albe. Se hraneste cu insecte, inclusiv libelule, viermi si pestisori. Manifesta preferinta pentru larvele de chironomide. Longevitatea cunoscuta este de 10 ani si 11 luni.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta mai ales in nord-estul continentului european. Se hraneste adeseori impreuna cu alte specii de pescarusi. Isi prinde hrana in zbor in cazul insectelor, dar si plonjeaza dupa prada scufundandu-se, sau inoata in timp ce cauta hrana. Cuibareste prima data la 2 – 3 ani, in colonii asezate pe sol, in apropierea apei. La construirea cuibului participa ambii parteneri si este alcatuit

din resturi vegetale. Ierneaza in Europa si pe coastele Marii Caspice si Marii Negre.

Populatie

Populatia europeana este relativ mica si cuprinsa intre 24.000 – 58.000 perechi. A inregistrat un declin moderat in perioada 1970 – 1990. Efectivele inregistrate au fluctuat in perioada 1990 – 2000 si chiar daca s-au mentinut relativ stabile, nu au atins pragul avut inainte de descrestere. Dintre exemplarele care ierneze in Europa, cele mai multe sunt prezente in Olanda, Turcia, Azerbaijan si Germania.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in a doua parte a lunii aprilie si inceputul lunii mai. Femela depune in mod obisnuit 2 – 3 oua, in a doua parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 42 x 30 mm si o greutate medie de 19,7 g. Incubatia dureaza in jur de 23- 25 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii parasesc cuibul la cateva zile dupa eclozare si raman dependenti de parinti pana la 21 – 24 zile, cand devin zburatori.

Amenintari si masuri de conservare

Distrugerea habitatelor umede, in zonele de cuibarit dar mai ales in cele situate pe traseul de migratie, poluarea apelor prin folosirea pesticidelor in agricultura si deranjul determinat de activitatile umane sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Reconstructia zonelor umede de pe traseul de migratie si realizarea de platforme artificiale pentru cuibarit sunt prioritare.

Etimologie

larus – lat. – pescarus

minutus – lat. mic

Numenius tenuirostris

Culic cu cioc subtire / Scolopacide

Culicul cu cioc subtire este o specie caracteristica zonelor deschise de stepa din apropierea lagunelor cu apa salmastra si sarata si a lacurilor dulci. Lungimea corpului este de 36 – 41 cm si o greutate de 255 – 520 g. Anvergura aripilor este de circa 84 – 92 cm. Adultii au infatisare similara, iar

femelele sunt puțin mai mari. Picioarele sunt închise la culoare, spre deosebire de celelalte 2 specii înrudite. Penajul este maroniu. Se hrănește cu insecte, viermi și moluște.

Localizare și comportament

Este cea mai rară specie din Europa, nordul Africii și Orientul Mijlociu. Este prezentă în sudul și estul continentului european. Singurele observații cu privire la cuibărit provin dintr-un singur loc, Tara, din Siberia din anul 1924, unde au fost observate 14 perechi ce cuibăreau într-o colonie, la distanțe apropiate. Cuiburile erau așezate pe sol și capturate cu vegetație. Iernea în nordul Africii și Orientul Apropiat.

Populație

Specia este foarte puțin cunoscută și zonele de cuibărit nu se cunosc. Numărul observațiilor cu privire la prezenta speciei a scăzut în perioada 1990 – 2000. Ultimul stol observat a fost în 1995 – 1996, când 19 păsări au iernat în Italia. Populația estimată este de circa 50 - 100 de exemplare. Cele mai multe exemplare au fost văzute în Grecia, Italia și Ungaria.

Imperechere

Sosete din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 4 ouă, în luna mai. Nu se cunosc date cu privire la incubatie și creșterea puilor.

Amenințări și măsuri de conservare

Vanatoarea ilegală, degradarea habitatelor și creșterea deranjului produs de activitățile antropice sunt principalele pericole ce afectează specia. Este posibil ca această specie să fie în pragul dispariției.

Etimologie

neo – gr. – nou, menis – luna (referire la forma ciocului ca o lună nouă)
tenuis – lat. – subtire, rostrum - cioc

Oenanthe pleschanka

Pietrar negru / Turdide

Pietrarul negru este caracteristic zonelor aride pietroase cu putina vegetatie, falezelor inalte, si cheilor stancoase. Lungimea corpului este de 14 – 16,5 cm si o greutate de 16 – 22 g. Anvergura aripilor este de 25 – 27 cm. Adultii au penajul

diferit, masculul fiind colorat in alb cu negru, iar femela are capul si spatele maroniu-gri. Se hraneste cu insecte, iar atunci cand hrana este redusa, si cu fructe.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in sud-estul continentului european. Petrece putin timp pe sol. De obicei sta pe tufisuri de pana la 1,5 m inaltime, de unde pandeste. Dupa ce captureaza prada, se reintoarce in acelasi loc de panda. Formeaza colonii mici de 2 - 4 perechi, in timpul sezonului de cuibarit. Cuibareste in scobiturile

stancilor, sub pietre si uneori chiar in peretii cladirilor. Cuibul este captusit cu iarba si lana. Iernezeaza in Africa (Somalia si Tanzania).

Populatie

Populatia europeana este relativ mica si cuprinsa intre 32 000 – 140 000 perechi. Populatia s-a mentinut stabila intre 1970 – 2000. Cele mai mari efective sunt in Rusia, Turcia si Azerbaijan.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in luna aprilie. Femela depune in mod obisnuit 4 - 6 oua. Incubatia dureaza in jur de 13 – 14 zile si este asigurata de catre femela. Puii devin zburatori la 13-14 zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor si intensificarea agriculturii sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Reducerea pesticidelor folosite in agricultura si un management prietenos al zonelor caracteristice contribuie la conservarea speciei.

Etimologie

oenanthe – gr. oinanthe – pasare citata de Aristotel (probabil porumbel salbatic – oinas)

pleschanka – nume rus al pietrarului negru

Sterna hirundo

Chira de balta / Sternide Chira de balta este caracteristica zonelor umede costiere, dar și lacurilor interioare cu apă dulce. Lungimea corpului este de 31 – 37 cm și o greutate de 110 – 145 g. Anvergura aripilor este de circa 75 – 80 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este gri, iar ciocul roșu aprins cu vârful negru și picioarele roșii. Partea superioară a capului este neagră. Se hrănește cu pește (5 – 15 cm lungime), insecte, și melci.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Pentru a se hrăni plonjează, după detectarea prăzii, de la 1 – 6 m înălțime, până la o adâncime de 50 de cm. Planează pe loc, fluturându-și aripile în urmărirea prăzii. Se hrănește la o distanță de până la 5 – 10 km de colonie. Este o specie monogamă și teritorială.

Atinge maturitatea sexuală la 3 ani. Masculul selectează teritoriul de cuibarit și dacă femela din anul anterior întârzie mai mult de 5 zile, e posibil să caute altă femelă. De obicei, perechea folosește același teritoriu pentru cuibarit și este cunoscută o situație când o pereche s-a întors an de an în același loc timp de 17 ani. Ritualul nuptial se manifestă prin zboruri în care partenerii se înalță în cercuri, până la o înălțime de 200 m, după care coboară împreună, deplasându-se în zig-zag. Pe sol, masculul oferă pește femelei. Cuibărește în colonii, iar distanța dintre cuiburi poate fluctua de la 0,50 m la 3,5 m. După ce s-a format perechea, cei doi parteneri realizează câteva adâncituri în sol, iar în una dintre acestea femela va depune ouă. Durata medie de viață este de 9 – 10 ani, însă poate trăi până la 25 de ani. Iernează în Africa.

Populație

Populația europeană este mare și cuprinsă între 270 000 – 570 000 perechi. S-a menținut stabilă în perioada 1970 – 1990. Deși în unele țări efectivele au scăzut în perioada 1990 – 2000, totuși în țările cu efective semnificative acestea au fluctuat sau au rămas stabile, ceea ce face ca, pe ansamblu, populația să fie considerată stabilă. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Finlanda și Ucraina.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3 ouă, în a doua parte a lunii mai și în iunie, cu o dimensiune medie de 41,1 x 30,4 mm și o greutate de 21 g. Incubația durează în jur de 22 – 28 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și sunt îngrijiți de adulți. Devin zburători la 27 – 30 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Deranjul determinat de activitățile umane, ce duc la pierderea locurilor de cuibarit, prin urbanizarea teritoriilor caracteristice speciei, alături de inundarea cuiburilor reprezintă pericolele principale ce afectează specia. Reducerea deranjului produs de activitățile umane și construirea de platforme artificiale, pentru asigurarea de locuri sigure pentru cuibarit, sunt prioritare.

Etimologie

sterna- numele păsării în latina medievală

hirundo – rândunica (coada similară celei de la rândunica)

Charadrius alexandrinus

Prundaras de saratură / Charadriide

Prundarasul de saratură este o specie caracteristică zonelor deschise de tarmuri nisipoase și a malurilor lacurilor sarate sau salmastre. Lungimea corpului este de 15 – 17 cm și o greutate de 38 – 48 g. Anvergura aripilor este de circa 32 – 35 cm. Cu dimensiuni apropiate de cele ale unei ciocarlie, are un penaj maro pe spate și alb pe abdomen. Picioarele sunt închise la culoare și pe laturile pieptului are doar 2 pete negre și nu întreg gulerul, spre deosebire de rudele sale prundarasul gulerat mare (*Charadrius hiaticula*) și prundarasul gulerat mic (*Charadrius dubius*). La mascul, semnele caracteristice de pe cap sunt negre, iar la femela maro. Se hrănește cu insecte și larvele acestora, crustacee și moluste.

Localizare si comportament

Este o specie ce cuibărește în vestul și sud - estul continentului european și iernezează și în sudul Europei. Atinge

maturitatea sexuala dupa primul an. Ambele sexe participa la apararea teritoriului. Cuibareste de cele mai multe ori in colonii imprastiate. Cuibul amplasat intr-o adancitura a solului este captusit cu vegetatie. In caz de pericol, cand cuibul este amplasat pe sol nisipos, este acoperit cu nisip. Poate scoate 2 sau uneori chiar 3 serii de pui intr-un sezon. Ierneaza in sudul Europei si nordul Africii.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 22.000 – 35.000 perechi. A scazut intre 1970 – 1990, iar aceasta tendinta s-a pastrat si in perioada 1990 – 2000. Cele mai mari efective cuibaritoare sunt in Turcia, Spania si Ucraina. Ierneaza in Italia si Grecia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare la inceputul lunii aprilie. Femela depune in mod obisnuit 3 oua, de la sfarsitul lunii aprilie si pana in iunie, cu o dimensiune medie de 32,2 x 23,6 si o greutate medie de 9 g. Incubatia dureaza 22 – 28 de zile si este asigurata de ambii parteneri. La cateva ore de la eclozare puii parasesc cuibul, insa continua sa fie hraniti de parinti. Puii devin zburatori la 25 – 33 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor, cresterea deranjului si urbanizarea sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Asigurarea de zone tampon in jurul lacurilor sarate sau salmastre si o planificare a expansiunii urbane in concordanta cu cerintele ecologice ale speciilor caracteristice, este necesara.

Etimologie

kharadrios – lat. o pasare de tarmuri

alexandrinus – lat. din Alexandria

Charadrius morinellus

Prundaras de munte / Charadriide

Prundarasul de munte, cunoscut si sub denumirea de ploier de munte, este o specie caracteristica zonelor arctice, alpine, cu pajisti umede. Lungimea corpului este de 20 – 24 cm si o greutate de 86 – 142 g. Anvergura aripilor este de circa 57 – 64 cm. Este putin mai mic decat ploierul auriu (*Pluvialis apricaria*). Adultii au infatisare similara, femela fiind putin mai mare si culorile penajului mai intense.

Capul este negru, spatele cenușiu iar pieptul ruginiu. Se hrănește cu insecte, viermi, melci, semințe și resturi vegetale.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în nordul continentului european și în zone montane din sudul Europei. Cuibărește solitar, dar și în grupuri dispersate de 2 – 5 perechi, acolo unde teritoriul de cuibarit este limitat. Se hrănește în afara teritoriului pe care îl apără. Cuibul așezat pe pământ în vegetație scurtă și este captusit cu mușchi. Pot scoate 2 serii de pui într-un sezon. După depunerea primei

ponte, femelele caută noi parteneri, desfășurând zboruri specifice ritualului nuptial, mai ales când pona a fost depusă la începutul sezonului. Dacă sezonul este înaintat, poate ajuta masculul la incubarea ouălor. Migrează mai ales în grupuri mici de 3 - 6 exemplare, dar și în stoluri mai mari de 20 – 80 exemplare. Iernează în regiunea Marii Caspice.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mică și cuprinsă între 11.000 – 42.000 perechi. S-a menținut stabilă în perioada 1970 – 1990. Deși în perioada 1990- 2000 s-a înregistrat o descreștere a efectivelor în Finlanda și Marea Britanie, populația europeană poate să scadă puțin pe ansamblu deoarece s-a menținut stabilă în Norvegia și Suedia. Pentru România, au fost menționate cuiburi în zona Cindrel la începutul secolului trecut. Cele mai mari efective cuibaritoare sunt în Norvegia, Suedia și Rusia.

Imperechere

Sosete din cartierele de iernare la începutul lunii mai. Femela depune în mod obișnuit 3 ouă, de la sfârșitul lunii mai și până la mijlocul lunii iulie, cu o dimensiune medie de 41,2 x 28,7 mm. Incubația durează 21 – 26 de zile și este asigurată de mascul sau uneori contribuie și femela. La o zi după eclozare, puii părăsesc cuibul și sunt îngrijiti de către mascul. Puii devin zburători la 25 – 30 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor determinată de suprapasunat și creșterea deranjului, sunt principalele pericole ce afectează specia.

Etimologie

kharadrios – lat. o pasare de tarmuri

morinelplevier – denumirea olandeză a prundarasului

Dendrocopos medius

Ciocanitoarea de stejar / Picide

Ciocanitoarea de stejar este larg răspândită în pădurile de foioase, în special cele de stejar și carpen, cu arbori ajunși la maturitate. Preferă arbori de peste 100 de ani, deși proporția acestora este mică oriunde în Europa. Lungimea corpului este de 19,5 - 22 cm și o greutate de 50 – 85 g. Anvergura aripilor este de circa 33 – 34 cm. Este cu circa 15 % mai mică decât ciocanitoarea peștrită mare și cu circa 40 % mai mare decât ciocanitoarea peștrită mică. Similar rudelor sale, penajul este alcătuit dintr-o combinație atractivă de alb, negru și roșu. Comparativ cu rudele sale are cel mai puțin negru pe față. Se hrănește în special cu insecte și larvele acestora din scoarta arborilor, însă vara consumă și semințe și fructe. Longevitatea cunoscută este de 8 ani.

Foto: Razvan Zinică

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în partea centrală și de sud – est a continentului european. Depinde mai puțin decât celelalte specii de ciocanitori de prezența lemnului mort, fiind esențială prezența pădurilor de stejar matur și a cavităților necesare cuibaritului. Primăvara își delimitează teritoriul și acesta este aparținut de ambii parteneri. Masculii își anunță prezența și

revendică teritoriul prin chemări și cântece. Darabana este mai puțin folosită comparativ cu alte specii, iar femelele nu bat deloc darabana. Masculul este cel care excavează locul pentru cuibarit, iar femela inspectează escavația făcută și decide dacă o acceptă sau nu. Construiesc în fiecare an un nou cuib. La fel ca în cazul altor specii de ciocanitori, femelele sunt cele care inițiază copulația. Se hrănește în cea mai mare măsură pe stejari, însă acolo unde există în preajmă copaci cu o esență mai moale (mesteacăn, frasin, salcie) îi folosește pentru construirea cuibului. Aceste specii cu lemn de o esență mai moale se descompun mai repede. Înălțimea cuibului variază între 5 – 20 m. Intrarea este rotundă de 4-5

cm. Est probabil cea mai sedentara dintre toate speciile europene de ciocanitori. Arareori fac calatorii mai lungi.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare si cuprinsa intre 140 000 – 310 000. Specia s-a mentinut la un nivel stabil in perioada 1970 – 1990. In tarile din sud – estul Europei si mai ales in Romania s-a inregistrat un declin in perioada 1990 – 2000.

Imperechere

Femela depune in mod obisnuit 4 – 8 oua in lunile aprilie si mai, cu o dimensiune medie de 23,6 x 18,5 mm. Incubatia dureaza in jur de 13 – 15 zile si este asigurata de catre ambii parinti. Puii sunt ingrijiti de ambii parinti si devin zburatori la 22 - 24 de zile. Raman in preajma parintilor pentru inca o perioada de circa 10 zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea si disparitia padurilor de stejar si celor mixte de stejar are un efect semnificativ. Un management prietenos al padurilor care sa asigure o proportie suficient de mare a arborilor maturi de stejar in padurile mixte este necesar si urgent.

Etimologie

dryocopus – gr. dryas – stejar si gr. koptein – a lovi
medius – lat. mijlociu

Dendrocopos syriacus

Ciocanitoarea de gradini / Picide

Ciocanitoarea de gradini este caracteristica zonelor deschise cum sunt livezile, parcurile si gradinile. Este prezenta si in paduri de foioase si conifere, acolo unde trunchiurile copacilor depasesc 25 cm. Lungimea corpului este de 23 - 25 cm si o greutate de 66 – 79 g. Anvergura aripilor este de circa 34 - 39 cm. Este usor de confundat cu ciocanitoarea pestrita mare, de care se deosebeste prin absenta dungii negre de pe laturile gatului pana la ceafa. Penajul celor doua sexe este asemanator, fiind o combinatie de alb, negru si rosu. La mascul se observa si o pata rosie in partea din spate a crestetului capului. Se hraneste cu insecte, fructe si seminte fiind considerata una dintre ciocanitorile omnivore. Dintre toate speciile de ciocanitori,

este specia ce se hraneste cel mai mult cu fructe si seminte. Longevitatea cunoscuta este de 10,9 ani in salbaticie.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in partea centrala si de sud – est a continentului european. Este considerata mai agresiva si dominanta decat ciocanitoarea pestrita mare. Este monogama, perechea mentinandu-se cativa ani, desi sunt solitare in afara perioadei de cuibarit. In perioada de curtare se inregistreaza adevarate duete ale partenerilor. Ambele sexe bat darabana. Manifesta un ritual de curtare ce include miscari ale capului si corpului insotite de urmariri si rasuciri in zbor, acompaniate de sunete puternice. Ambii parteneri participa la excavarea cuibului. Cuiburile sunt localizate la inaltime cuprinse intre 1 – 6 m inaltime, insa cel mai ades sunt intalnite la o inaltime de circa 2 m. Intrarea este rotunda si are un diametru de circa 5 cm. Adancimea cuibului in interiorul copacului variaza intre 10 – 25 cm. In general, isi construiesc un cuib nou in fiecare an, desi uneori poate folosi si un cuib mai vechi atunci cand hrana este abundenta. Este o specie sedentara.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare si cuprinsa intre 530 000 – 1 100 000 perechi. Populatia a crescut intre 1970 – 1990 si apoi s-a mentinut stabila in perioada 1990 – 2000, desi in unele tari cum este Turcia s-a inregistrat un declin.

Imperechere

Femela depune intre 3 – 7 oua, in lunile aprilie si mai, insa cel mai adesea 5 oua cu o dimensiune medie de 26 x 19 mm si o greutate medie de 5,4 g. Incubatia dureaza in jur de 10 – 14 zile si este asigurata de ambii parinti. In timpul noptii este asigurata in special de catre mascul. Puii sunt ingrijiti de ambii parinti si devin zburatori la 23 - 25 de zile. Raman in preajma parintilor pentru inca o perioada de circa doua saptamani fiind hraniti de ambii parinti.

Amenintari si masuri de conservare

Fragmentarea habitatelor si deranjul locurilor de cuibarit. Un management prietenos al zonelor deschise in care prezenta umana favorizeaza cuibaritul acestei specii este necesar.

Etimologie

dendrocopos – gr. dendron – arbore si gr. koptein – a lovi
syriacus – lat. syrian (terra typica Siria)

Egretta garzetta

Egreta mica / Ardeide

Egreta mica este o specie specifica zonelor umede ce au palcuri de copaci. Este zvelta si eleganta, cu o lungime a corpului de 55 – 65 cm si o greutate de 350 – 550 g, fiind ca dimensiuni asemanatoare cu starcul de cireada (*Bubulcus ibis*). Anvergura aripilor este cuprinsa intre 88 – 106 cm. Adultii au infatisare similara. Penajul este complet alb. Degetele galbene ce contrasteaza cu picioarele negre si

ciocul negru sunt semnele distinctive care o deosebesc de egreta mare. In partea posterioara a capului are 2 - 3 pene ornamentale lungi si inguste, care in secolul XIX erau vandute caselor de moda pentru impodobirea palariilor. Se hraneste cu pestisori, broaste si mici animale acvatice.

Localizare si comportament

Este prezenta pe intreg continentul european, cu exceptia Peninsulei Scandinavice. Cuibareste in colonii mixte alaturi de alte specii de starci si cormorani. Este specia cea mai tacuta dintre starci. Vaneaza stand la panda sau deplasandu-se cu atentie in ape mici. Ierneaza pe continentul african.

Populatie

Populatia europeana estimata a speciei este relativ mica, fiind cuprinsa intre 68.000 – 94.000 perechi. In perioada 1970 – 1990, populatia a inregistrat o tendinta crescatoare.

Imperechere

Soseste la inceputul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe salcii si uneori in stuf sau lastarisuri dese din apropierea baltilor. La construirea cuibului, alcatuit din crengi si stuf, participa cei doi parinti. Femela depune 3 - 4 oua in perioada cuprinsa intre a doua jumatate a lunii mai si prima jumatate a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 46,54 x 33,67 mm. Incubatia e asigurata de ambii parinti. Dupa 21-25 de zile puii eclozeaza si raman in cuib in jur de 30 de zile, dar continua sa fie hraniti de parinti pana la 40 de zile cand devin independenti.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafetelor zonelor umede, taierea salciilor iarna ca material pentru foc de catre localnici si deranjul coloniilor, reprezinta principalele amenintari ce afecteaza specia. Ca masuri de conservare, se incurajeaza reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de catre vizitatori si interzicerea vanatorii. Reconstructia ecologica a zonelor umede din Delta Dunarii si de pe cursul inferior al Dunarii ramane o prioritate.

Etimologie

Egretta– nume ital. al pasarii garzetta, nume ital. al egretei mici; graceta, span. - egreta

Falco columbarius

Soimul de iarna / Falconide

Traieste in mai multe habitate: paduri, dealuri sau mlastini, evita zonele cu paduri dense si habitatele fara arbori. Are o lungime a corpului de 26-33 cm, anvergura de 55-69 cm, masa corporala medie de 180 de grame la mascul si 230 de grame la femela. Masculii au partile superioare albastrui-gri, un piept caramiziu, gat alb si obraji galben inchis. Coadă lunga si gri are o dunga terminala neagra. Femela are spatele maroniu si obraji caramizii. Si unul si altul au picioarele galbene. Se hranesc cu mamifere si pasari mici, insecte si soparle. In libertate, traiesc, in medie, trei ani.

Locatie si comportament

Cuibareste in nordul Europei, dar migreaza spre centrul si sudul continentului si spre nordul Africii, in toamna. Migratia de toamna are loc in lunile august-septembrie, iar intoarcerea in luna februarie. Vaneaza mai mult ziua, dar ocazional prinde si lilieci la apus. Isi prinde majoritatea prazilor din zbor.

Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Perechile sunt monogame, dar legatura dintre parteneri dureaza un singur an, desi exista si imperecheri in afara cuplului. Masculul isi cucerește partenera cu zboruri spectaculoase, se rotește deasupra femelei, alternand planarea cu bataile de aripi. Cuibareste solitar, ambii parteneri sunt teritorialii si apara terenul unde se afla cuibul. Cuibaresc in cuiburi abandonate de corvide, pe margine de stanca sau chiar si pe sol, in cazul pajistilor.

Populatie

Populatia care cuibareste in Europa este relativ mica: 31.000-49.000 de perechi, dar a ramas stabila in majoritatea zonelor.

Cuibaritul

Ouale sunt depuse de obicei în perioada mai-iunie. Între două și șase ouă, cu mărimea de 41x31 mm, sunt clocite de femela pentru 28-32 de zile, iar masculul îi aduce hrană. Ambii părinți au grijă de puii care vor părăsi cuibul la 28-32 de zile după eclozare. Încă o lună, puii vor mai sta cu părinții. Scot un singur rând de pui pe an.

Amenințări și conservare

Populația a cunoscut perioade de declin, cauzate de subțierea cojilor de ou, datorată folosirii de pesticide. Actualele amenințări includ distrugerea habitatului, ca rezultat al desfrisarilor, arderea buruienilor de pe pășuni și pasunatul în exces.

Falco naumanni

Vanturel mic / Falconide

Vanturelul mic este o specie caracteristică teritoriilor joase cu pășuni, culturilor agricole și pădurilor din zonele stepice. Lungimea corpului este de 27 – 33 cm și o greutate medie de 100 – 200 g, femelele fiind mai mari. Anvergura aripilor este cuprinsă între 63 – 72 cm. Este o pasare rapitoare mică, ce poate fi confundată cu Vanturelul roșu (*Falco tinnunculus*), însă are aripile mai mici și coada mai scurtă. Adulții au un penaj

diferit, asemanator cu cel al vanturelului rosu, insa masculul nu are mustata. Se hraneste cu insecte, mamifere mici, broaste, serpi si pesti.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in sudul si estul continentului european. Specia este monogama si teritoriala. Cand vaneaza, coboara neauzit de pe crengi si prinde prada in gheare inainte s-o omoare, ciupind-o in spatele capului. Nu isi construiește cuiburi si cauta cavitati potrivite in copaci, peretii bisericilor vechi, hambare, sau platforme artificiale, la o distanta de 1 - 3 km de zonele folosite pentru vanatoare. Cuibareste in colonii de 10 – 20 perechi, adeseori in apropierea asezarilor umane. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 25.000 – 42.000 perechi. A descrescut semnificativ intre 1970 – 1990. Specia a fost stabila in perioada 1990 – 2000 in vestul Europei, dar a continuat sa descreasca in sud-estul Europei, determinand o tendinta descrescatoare pe ansamblu. Cele mai mari efective sunt prezente in Spania, Turcia si Italia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in a doua parte a lunii aprilie. Femela depune 3 – 5 oua in a doua parte a lunii mai si inceputul lunii iunie. Incubatia dureaza in medie 28 – 31 de zile si este asigurata de ambii parinti. Puii devin zburatori la 27 – 29 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor, intensificarea agriculturii, utilizarea pesticidelor, defrisarea padurilor, dezvoltarea urbana si deranjul produs de vanatoarea ilegala sunt principalele pericole pentru specie. Un Plan International de Actiune, a fost elaborat in 2011.

Etimologie

alco – nume lat. – soim

naumanni – dupa numele lui J.F. Naumann, ornitolog german (1780 – 1857)

Ficedula albicollis

Muscar gulerat / Muscicapide

Muscarul gulerat este caracteristic padurilor de foioase, parcurilor si gradinilor. Are lungimea corpului de 12 – 13,5 cm, cu o greutate de circa 12,7 g. Anvergura aripilor este de 22 cm. Penajul masculului este alb cu negru si se diferentiaza de

muscarul negru prin gulerul alb, proeminent din jurul gâtului. Femela este maronie pe spate, cu pete albe pe aripi, iar abdomenul este alb. Au ochii închisi la culoare, iar ciocul și picioarele sunt negre. Se hrănește cu insecte și cu fructe de pădure.

Localizare și comportament

Este o specie răspândită în centrul și estul continentului european. Prinde insecte pe care le prinde de pe crengi, din zbor sau de pe sol. Preferă pentru cuibarit copacii maturi și scorburoși. Cuibărește și în cuiburi artificiale. Specia este în general monogamă, însă masculii din regiunile cu o densitate mică a perechilor, pot căuta un nou teritoriu după depunerea ouălor de către femelă și atragerea altor

femele. Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 9 ani și 8 luni.

Populație

Populația europeană este mare și cuprinsă între 1 400 000 – 2 400 000 perechi. S-a menținut stabilă între 1970 – 1990. În perioada 1990 – 2000, în ciuda unui declin înregistrat în unele țări, populația s-a menținut stabilă în cea mai mare parte a continentului.

Imperechere

Sosete din cartierele de iernare în aprilie. Femelă depune în mod obișnuit 5 - 7 ouă. Incubația durează 13 – 15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt hrăniți de către ambii părinți și devin zburători după 12 – 15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor și managementul comercial al pădurilor au un impact semnificativ. Pastrarea pădurilor mature cu mult lemn mort, amplasarea de cuiburi artificiale și un deranj redus contribuie la conservarea speciei.

Etimologie

ficedula – lat. ficus – smochin, edulis – alimente

albicollis – lat. albus – alb, lat. collis - gat

Gallinago media

Becatina mare / Scolopacide

Becatina mare este o specie caracteristica zonelor deschise de pasune din regiunea arctica. Lungimea corpului este de 26 – 30 cm, inclusiv ciocul care are 6 – 7 cm. Greutatea corpului variaza intre 140 – 260 g. Anvergura aripilor este de circa 43 - 50 cm. Este putin mai mare decat becatina comuna (*Gallinago gallinago*) si are ciocul mai scurt. Adultii au infatisare similara, cu penaj maroniu. Femelele sunt in general mai mari, iar masculii au coada mai lunga. Se hraneste cu insecte, viermi, melci si seminte.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in nord-estul continentului european. Zboara pe distante mari (cateva mii de km) fara intrerupere, cu o viteza de pana la 97 km/h. Poligama, este singura dintre becatine care nu manifesta un ritual nuptial insotit de executii aeriene. In schimb este o specie ce roteste. Masculii se aduna dupa apus in locuri deschise, unde prin etalarea penelor albe de la

coada, se intrec pentru atentia femelelor. Cuibareste solitar, iar cuibul este asezat pe sol, in vegetatie deasa si este captusit cu muschi si alte resturi vegetale. Masculul nu contribuie la alcatuirea cuibului si cresterea puilor. Iernezeza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 62.000 – 170.000 perechi. A inregistrat un declin semnificativ intre 1970 – 1990. Desi in cele mai multe tari, efectivele s-au mentinut la un nivel stabil in perioada 1990 - 2000, in Rusia s-a inregistrat un declin accentuat ceea ce a determinat o descrestere pe ansamblu a populatiei. In Romania, nu cuibareste si este o specie de pasaj, prezenta primavara in aprilie si mai si toamna de la mijlocul lui septembrie pana la mijlocul lui octombrie. Cele mai mari efective sunt in Rusia, Norvegia si Belarus.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in aprilie si mai. Femela depune in mod obisnuit 4 oua. Incubatia dureaza 22 – 24 de zile si este asigurata numai de catre femela. Puii au un puf maro ruginiu si sunt ingrijiti numai de catre femela. Devin zburatori la 21 – 28 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor prin abandonarea terenurilor agricole, arderea pasunilor si vanatoarea, mai ales in perioada rotitului, sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Un Plan International de Actiune a fost elaborat pentru conservarea speciei in 2002.

Etimologie

gallina – lat. – gaina, ago – a face (care se comport ca o gaina)
media, -us, -um, - mijlociu

Oxyura leucocephala

Rata cu cap alb / Anatide

Rata cu cap alb este o specie caracteristica zonelor umede deschise, cu apa salmastra sau salina si adancime mica. Lungimea corpului este de 43 – 48 cm, inclusiv coada ce masoara 8 – 10 cm si o greutate de 500 – 600 g. Ciocul lat si umflat este izbitor de evident la aceasta specie. Spre deosebire de mascul, femela are o dunga inchisa care acopera o parte a obrazului alb. Se hraneste in principal cu larve de chironomide, dar si cu alte nevertebrate si plante acvatice.

Foto: Razvan Zinica

Localizare si comportament

Este o specie cu o raspandire fragmentata, fiind prezenta numai in Spania si in sud - estul Europei. Este o rata scufundatoare, prefera ape putin adanci (30 – 50 cm). Isi culege hrana prin scufundare, in special noaptea. Specia europeana este amenintata cu disparitia, datorita incrucisarii frecvente cu rata

jamaicana (*Oxyura jamaicensis*), specie introdusa pe continentul european din America. Perechile monogame se pastreaza pe durata sezonului de cuibarit. Cuibareste solitar in cuiburi alcatuite din stuf si papura. Cuibareste si in cuiburile altor specii de rate si de lisita (*Fulica atra*) si chiar in cutii artificiale. Ierneaza in nordul Africii si coastele mediteraneene.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica si cuprinsa intre 550 – 1.400 de perechi cuibaritoare. In perioada 1970 – 2000 populatia speciei a crescut usor. Un risc major il reprezinta hibridizarea cu rata jamaicana. Populatia prezenta in cartierele de iernare este estimata la circa 5.700 exemplare, cele mai mari efective fiind prezente in Turcia si Azerbaijan.

Imperechere

Exemplarele ce migreaza se intorc din cartierele de iernare in aprilie. In Spania, specia este sedentara. Dimensiunile cuibului sunt de circa 20 de cm la diametrul intern si circa 40 de cm la diametrul extern. In centru, cuibul are o adancitura de circa 12 cm, captusita cu penele ratei. Femela depune in perioada mai – iunie, un numar de 5 – 6 oua, ce au o dimensiune medie de 65,6 x 50,2 mm. Incubatia dureaza 22 – 24 de zile si este asigurata de femela. Puii devin zburatori la 56 -70 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea zonelor umede, arderea și taierea stufului, deranjul provocat de activitățile piscicole, braconajul și hibridizarea cu rata jamaicană sunt principalele pericole ce afectează specia. Implementarea Planului European de Acțiune, contribuie la asigurarea supraviețuirii acestei specii

Pandion haliaetus

Uligan pescar / Pandionide

Uliganul pescar, cunoscut și sub denumirea de Vultur pescar, este o specie caracteristică regiunilor cu ape permanente, statatoare sau cu un curs lent, dulci sau sărate. Lungimea corpului este de 52 – 60 cm și o greutate cuprinsă între 1.200 – 1.600 g pentru mascul și 1.600 – 2.000 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsă între 152 – 167 cm. Prezenta pe toate continentele cu excepția Antarcticii, este una din cele mai răspândite păsări de pradă. Prezintă adaptări specifice pentru prinderea peștilor: penaj dens, uleios, picioare mari, nari care se închid când se scufundă, deget exterior reversibil ceea ce ajută la prinderea bună a peștelui, cu 2 degete în față și 2 degete în spate. Cele 4 degete sunt egale, spre deosebire de ceilalți vulturi. Ghearele sunt lungi și curbate, iar pe degetele picioarelor, sunt prezente “proeminente spinoase” ce ajută la fixarea peștilor. Adulții au înfățișare similară, fiind maro pe spate, coada și aripi și ating maturitatea sexuală la 3 - 5 ani. Capul și corpul sunt albe, iar peste ochi trece o bandă de culoare închisă. Se hrănește în special cu pește, dar și cu mamifere mici, păsări ranite și broaște.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în vestul și nordul continentului european. Specia este monogamă toată viața și poate trăi 25 de ani. Șansele de supraviețuire sunt estimate la 60 % pentru tinerii sub 2 ani și 80 – 90 % pentru adulți. Ritualul nuptial se manifestă prin treceri succesive pe deasupra cuibului, însoțite de strigate cu rol de a descuraja rivalii.

Vanează planând în cercuri largi sau “plutind la punct fix”. După ce peștele a fost observat, planează la o înălțime de 10 – 30 m deasupra acestuia, până când peștele ajunge într-o poziție potrivită. Apoi plonjează brusc, cu aripile închise pe jumătate și dispare pentru câteva secunde sub apă, după care decolează cu peștele în gheare. Rata de succes în prinderea peștilor variază între 24 – 74 % și depinde de abilitatea păsării și de condițiile climatice. Vulturul pescar nu poate înota și au fost cazuri când s-a înecat, prinzându-și ghearele în pești prea mari, pe care nu i-a putut ridica. Cuibul este așezat pe stânci, în copaci sau pe stalpii rețelelor electrice, la o distanță de 3 – 5 km de o zonă

umeda. Este alcatuit din crengi si imbunatatit an de an. Poate atinge 1 m inaltime si 1 m in diametru. Vulturul pescar isi apara cuibul, dar nu si teritoriul din jurul cuibului (vaneaza la o distanta de pana la 14 km de la cuib, prada fiind situata la o distanta mare de cuib). Iernezeza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica si cuprinsa intre 7.600 – 11.000 perechi. A crescut semnificativ, in perioada 1970 – 1990 si s-a mentinut stabila, in perioada 1990 – 2000. In Romania, este prezent numai in migratie. Cele mai mari efective sunt prezente in Suedia, Rusia si Finlanda.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare la sfarsitul lui martie sau inceputul lui aprilie. Femela depune 2 – 4 oua in ultima parte a lunii aprilie si inceputul lunii mai, cu o dimensiune medie de 62 x 46 mm. Incubatia dureaza in medie 35 – 38 de zile si este asigurata de ambii parteneri. In aceasta perioada vaneaza numai masculul, care hraneste femela. Dupa eclozare, in primele saptamani, puii nu pot sa-si regleze temperatura corpului, iar femela ramane permanent cu acestia sa-i ingrijeasca. Intr-o luna de la eclozare, puii ating 70 – 80 % din dimensiunile parintilor. Masculul aduce la cuib 8 – 10 pesti pe zi, reprezentand 60 – 100 g/peste pe ora de zi lumina. Puii devin zburatori la 56 - 60 de zile, insa mai sunt hraniti de catre mascul inca doua-trei saptamani.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor umede, poluarea apelor cu pesticide si vanatoarea ilegala sunt principalele pericole pentru specie.

Pelecanus crispus

Pelican cret / Pelecanide

Pelicanul cret este ruda apropiata a Marelui Pelican Alb (pelicanul comun). Este doar cu putin mai mare decat ruda sa si atinge 10.000 – 12.000 g. Penajul este alb suriu. In haina de nunta, pe cap apare un mot de pene buclate si moi, care la pasarile foarte batrane atinge o lungime de 14 – 16 cm, iar “gusa care atarna de cioc” se coloreaza intens in rosu coral. Se hraneste in mod similar. Naparlestea in iulie – octombrie, similar cu Marele Pelican Alb.

Foto: Sebastian Bugariu

Localizare si comportament

Populatia sa este distribuita in sud - estul Europei, in special in Grecia, Romania si Rusia. In Romania, cuibareste in Delta Dunarii alaturi de Marele Pelican Alb,

dar și izolat în colonii mici de câteva zeci de perechi, în zona sudică a Deltei Dunării și complexul lagunar Razim Sinoe. Cel puțin o parte din exemplarele acestei specii ierneză pe culoarul inferior al Dunării, însă Grecia și Turcia reprezintă cartierele de iernare cele mai importante. E mai prudent și mai sperios decât ruda sa.

Populație

Populația europeană a speciei este estimată la un efectiv de până la 2.000 de perechi cuibăritoare. Datorită efectivelor reduse și a degradării continue a condițiilor de cuibărit, această specie este considerată amenințată. Alături de Marele Pelican Alb, reprezintă speciile simbol ale Deltei Dunării.

Imperechere

Se reintorc din cartierele de iernare mai devreme decât Marele Pelican Alb, la începutul lui martie. Cuibul este mai elaborat, alcatuit din rizomi de stuf și alte resturi vegetale. Cuibăritul se desfășoară în mod similar celeilalte specii, în lunile martie – aprilie. Femela depune 2 – 4 ouă a căror perioadă de incubatie durează circa 31 de zile. Pui sunt gata de zbor după 75 – 85 zile și ating maturitatea sexuală la 3 - 4 ani.

Amenințări și măsuri de conservare

Deranjul și braconajul, asociate cu degradarea zonelor umede și pierderea teritoriilor de cuibărit constituie principalele amenințări. Pentru pelicanul creț au fost elaborate un Plan Național de Acțiune și un Plan de Management care reglementează măsurile necesare pentru conservarea speciei. De asemenea, platformele artificiale instalate în complexul lagunar Razim Sinoe și-au dovedit eficiența prin ocuparea lor de către pelicanii creți.

Etimologie

Pelecanus – gr. pelekán, pelekános (Aristotel, Elian) – pelican și subst. lat. pelecanus – pelican crispus, -a, -um, -adj. lat. creț, ondulat.

Phalacrocorax pygmeus

Cormoran mic / Phalacrocoracide

În Europa, este specia cea mai mică din familia cormoranilor. Are un penaj negru lucios și este o specie acvatică. Adulții au o lungime a corpului cuprinsă între 45 – 55 cm, fiind cu puțin mai mari decât o lișta. Anvergura aripilor variază între 75

– 90 cm. Proportional cu dimensiunile corpului, coada este lungă, iar ciocul scurt. Adulții au o infatisare similară. Naparlesc complet în toamna, înainte de sfârșitul lunii noiembrie. Se hraneste în special cu peste și nevertebrate acvatice, scufundându-se până la câțiva metri adâncime și o perioadă de până la 1 minut.

Localizare și comportament

Apare în sud - estul Europei, unde cuibărește în colonii (singur sau cu alte specii cum sunt cormoranul mare și stărcii) în lungul Dunării și pe lacurile și râurile interioare. Iernezează în sudul ariei de cuibarit din sudul Europei, cu efective mari în Grecia, Azerbaidjan și Bulgaria. Sunt excelenți scufundători, deplasându-se ușor sub apă asemeni unei "torpile". Traiesc în "carduri" și pescuiesc adesea împreună cu pelicanii. Pentru că au un penaj ce se uda ușor, pot fi observați frecvent pe arbori, stânci, grinduri, în poziții caracteristice (cu aripile desfăcute și "proptiți" în coadă), uscându-și penajul la soare. În caz de pericol, cormoranii regurgitează hrana înghițită.

Populație

Populația europeană a cormoranului mic este relativ mică (până la 39.000 perechi) și a manifestat un declin moderat între 1970 – 1990. Deși în unele țări declinul a continuat și în perioada 1990 – 2000, în România și Azerbaidjan unde apar cele mai mari populații cuibaritoare, efectivele au ramas stabile sau au marcat o ușoară creștere. În România, cele mai mari colonii apar în Rezervația Biosferei Delta Dunării și pe culoarul inferior al Dunării.

Imperechere

La sfârșit de martie și început de aprilie, perechile revin în coloniile vechi unde repară cuiburile existente (alcatuite din crengi și captusite cu vegetație) sau construiesc cuiburi noi. Numărul cuiburilor variază pe un arbore, de la câteva până la câteva zeci. Femela depune 4 - 6 ouă în a doua jumătate a lunii mai, dar uneori și în iunie. Dimensiunile medii ale ouălor sunt de 46,7 x 30,8 mm. La incubarea ouălor care durează 27 – 30 de zile, participă ambii părinți. Puii ieșiți din ou sunt orbi, golasi și neputincioși, rămânând o perioadă îndelungată la cuib. Într-o colonie mare este o forfota permanentă generată de adulții ce aduc și pleacă după hrană, amplificată de țipetele puilor și de ploaia de gainături care atinge în rafale luciul apei. Atmosfera e copleșită de mirosul greu al pestilor și puilor căzuți din cuiburi și aflați în diferite stadii de putrefacție. Puii au penajul complet la 42 de zile, dar rămân în colonie până la 8 - 10 săptămâni, perioadă în care sunt hrăniți de către părinți.

Amenințări și măsuri de conservare

Pierderea sau degradarea zonelor umede, asociată cu fragmentarea sau pierderea habitatelor de cuibarit (arbori, arbusti, stuf) și hranire, împreună cu poluarea apelor interioare, braconajul și înecarea pasărilor în plasele de pescuit constituie

principalele amenintari. Implementarea Planului National de Actiune este o prioritate pentru conservarea speciei in Romania.

Etimologie

Phalacrocorax – gr. phalakros – chel si gr. corax – corb
pygmaeus, -a, -um, adj. lat. – pitic.

Phalaropus lobatus

Notatita / Scolopacide

Notatita, cunoscuta si sub denumirea de notatita cu cioc subtire, este o specie caracteristica zonelor de tundra, cu lacuri putin adanci si vegetatie multa. In migratie, apare in zone umede cu lacuri salmastre sau sarate. Lungimea corpului este de 17 - 19 cm si o greutate de pana la 48 g. Anvergura aripilor este de circa 31 – 34 cm. Adultii au infatisare similara, cu mentiunea ca femela este mai mare, are culorile mai intense si pata rosie ruginie de pe gat este mai intinsa. Capul si spatele sunt de un cenusiu inchis. Se hraneste cu insecte, melci, viermi, crustacee, furnici si unele seminte.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in nordul continentului european. Spre deosebire de majoritatea celorlalte specii, femela vine prima in teritoriul de cuibarit si intra in competitie pentru ocuparea celor mai bune locuri de cuibarit. Dupa sosirea masculilor, femela va selecta unul dintre acestia si il va apara de alte femele, pana ce ouale sunt incubate. Daca numarul

masculilor este suficient, femelele se pot imperechea cu mai multi masculi si chiar poate scoate o a doua serie de pui, chiar daca sezonul de cuibarit este foarte scurt in zona arctica. Cuibul este asezat pe sol si este captusit cu vegetatie. Perechea se desparte dupa ce ouale eclozeaza. Adeseori, cand se hraneste, are un comportament unic intre pasarile de tarmuri, manifestat prin faptul ca inoata rapid in cercuri mici, creand un mic vartej, ce permite ridicarea hranei de pe fundul apei, putin adanci. Ierneaza pe coastele Mediteranei.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mare și este cuprinsă între 85.000 – 220.000 perechi. S-a menținut stabilă în perioada 1970 – 1990. Deși în Islanda și Finlanda în perioada 1990 – 2000, efectivele au scăzut, pe ansamblu specia s-a menținut stabilă, sau a suferit un ușor declin. În România specia apare în pasaj, mai frecvent observată în septembrie. Cele mai mari efective sunt prezente în Groenlanda, Finlanda și Rusia.

Imperechere

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii mai. Femela depune în mod obișnuit 4 ouă, în iunie, cu o dimensiune medie de 29 x 20,5 mm și o greutate medie de 3,9 g. Incubația durează 17 – 21 de zile și este asigurată numai de mascul. Puii sunt îngrijiți numai de către mascul. Devin zburători la 18 – 22 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Distrugerea habitatelor umede în zonele de cuibarit, dar mai ales în cele situate pe traseul de migrație, poluarea apelor prin folosirea pesticidelor în agricultură și deranjul determinat de activitățile umane sunt principalele pericole ce afectează specia. Reconstructia zonelor umede de pe traseul de migrație este prioritară.

Etimologie

phalaris – gr. – lisita, pus – picior (cu picioare ca de lisita)
lobat – lat. – divizat în lobi (referire la forma membranelor inotatoare)

Philomachus pugnax

Bataus / Scolopacide

Cuibărește în mlaștini, lacuri artificiale și pajiști umede. Masculii au un penaj de împerechere distinct cu cap și piept negru cu cămăzuiu și partea de jos a corpului albă cu un model negru pe piept. Culorile smocurilor de pe cap și gulerului din jurul gâtului variază de la negru la cămăzuiu și alb. În sezonul de iarnă masculii pierd ornamentația capului și devin similari femelelor, cu capul gri-marونی și partea de jos a corpului pală și pestriță. Lungimea corpului este de 29-32 cm, anvergura aripilor de 54-60 cm, greutatea medie a corpului de 180 g (mascul) și 110 g (femela). Se hrănește cu nevertebrate, pești mici, amfibieni și semințe. Longevitatea în libertate este de 4 ani.

Locație și comportament

Cuibărește pe tot cuprinsul nordului Europei. Marea majoritatea iernează în Africa subsahariană, cu toate că o populație redusă iernează în sudul și vestul Europei. Masculii părăsesc zonele de cuibărit în iunie, iar femelele în iulie, începând migrația de primăvară în lunile februarie-aprilie. Hrănirea are loc atât noaptea cât și ziua. Reproducerea începe la vârsta de 2 ani. În timpul sezonului de reproducere “masculii teritoriali” apără teritoriile mici în cadrul unor adunări mari de masculi cunoscute sub denumirea de “lek”. Acești masculi își etalează penajul în timp ce sar și se apleacă, umflând pieptul în fața rivalilor și curtând femelele. “Masculii sateliți” nu apără teritoriile dar intră în lek și atentează la împerecherea cu femelele. Mai mult de jumătate din femele se împerechează cu mai mult de un mascul. Cuibul este reprezentat printr-o raclă puțin adâncă la nivelul solului acoperită cu iarbă.

Populația

Populația cuibăritoare europeană este mare de 200.000-510.000 de perechi. Multe din populațiile europene au suferit declinuri în perioada 1990-2000. În România nu există perechi cuibăritoare, specia fiind doar în pasaj.

Cuibărit

2-4 ouă, de dimensiuni de aproximativ 44x31 mm, sunt depuse din a doua decadă a lunii martie până la începutul lunii iunie. Femela clocește ouăle singură timp de 20-23 de zile. Puii sunt capabili să se hrănească singuri cu nevertebrate mici la scurt timp după eclozare și dezvoltă penajul la 25-28 de zile mai târziu. Masculul nu oferă grijă parentală. Perechile cresc o singură generație pe an.

Amenințări și conservare

Declinul populației europene a fost atribuit degradării habitatelor prin drenarea terenurilor și intensificarea agriculturii cum ar fi creșterea gradului de utilizare a fertilizanților. Scheme de agro-mediu sunt necesare pentru a proteja specia prin conservarea habitatelor de cuibărit specifice.

Platalea leucorodia

Lopatar / Threskiornitide

Lopatarul este o specie caracteristică baltelor și lacurilor puțin adânci cu stufarisuri și pălcuri de copaci. Penajul este alb, iar în partea posterioară a capului se observă un smoc mare de pene subțiri. Spre deosebire de egrete, cu care seamănă la culoarea penajului, are un cioc turtit pe toată lungimea sa și latit la “varf ca o lingură sau un clește lat (C. Rosetti Balanescu)”, iar în zbor își ține gatul întins.

Lungimea corpului este de 80 – 93 cm și o greutate de circa 1.500 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 120 – 135 cm. Adultii au înfățișare similară. Se hrănesc în zone cu apă mică, unde prind insecte acvatice, larvele acestora, moluște, broaște și pești.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă mai mult în sudul și estul continentului european. Cuibărește în colonii alături de sturci și cormorani. Este o pasare sociabilă, tăcută, ce trăiește în grup. În zbor formează linii de front sau oblice. Când se hrănesc își plimba ciocul puțin întredeschis într-o parte și alta, culegând și filtrând hrana. Iernezează pe continentul african.

Populație

Populația estimată a speciei este mică și cuprinsă între 8.900 – 15.000 perechi. A înregistrat un declin accentuat în perioada 1970 – 1990. Deși populația prezentă în Rusia și-a continuat tendința descrescătoare, în perioada 1990 – 2000 la nivelul continentului, efectivele sunt considerate stabile datorită creșterilor manifestate în restul teritoriilor.

Imperechere

Sosete pe la mijlocul lunii aprilie din cartierele de iernare. La construirea cuibului, alcatuit din crengute și stuf participă cei doi părinți, masculul fiind primul care începe construcția. Cuibul este amplasat în salcii sau în stuf. Femela depune 3-4 ouă, în perioada cuprinsă între mijlocul lunii mai și mijlocul lunii iunie. Dimensiunea medie a ouălor este de 65,8 x 45,1 mm. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 21 – 22 de zile puii eclozează și durează 50 – 56 de zile până devin independenți.

Amenințări și măsuri de conservare

Desecarea zonelor umede, tăierea salciilor de către localnici pentru foc, incendierea stufului și deranjul coloniilor de către vizitatori și a pasarilor de către vânatori, deplasarea cu barci rapide ce produc valuri obligând pasarile să se refugieze în alte locuri reprezintă principalele pericole ce afectează specia. Ca măsuri de conservare sunt încurajate reducerea deranjului la colonii, informarea populației locale cu privire la efectele dramatice asupra pasarilor determinate de tăierea salciilor, impunerea unor viteze reduse pentru barci în zonele de hranire ale speciei și interzicerea vânătorii.

Etimologie

Platalea – lat. – lopatar

leucorodia – forma lat. din gr. leukerodios – starc alb

Plegadis falcinellus

Tiganus / Threskiornitide

Tiganusul privit în zbor și de la distanță mai mare, pare negru. Privit de aproape, are un penaj frumos, cu reflexe verzui metalice pe un fond brun ruginiu și un cioc încovoiat în forma de secera. Este o specie caracteristică pasunilor umede și stufarisurilor ce au palcuri de salcii. Lungimea corpului este de 55 – 65 cm cu o greutate de circa 485 – 580 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 88 – 105 cm. Adulții au înfățișare similară. Se hrănește cu lipitori, insecte acvatice, mormoloci și pestisori.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă în partea sudică și sud-estică a continentului european. Cuibărește în colonii împreună cu sturci și cormorani. Fiind sociabilă, apare de cele mai multe ori în stoluri mai mici sau mai mari sub formă unor siruri lungi, oblice sau serpuite. Zborul tiganusului este o succesiune de plutiri și vasliri

(bătăi rapide din aripi). Este o pasare tăcută, ce cutreiera prin smărcuri și în ape mici, cu pași măsurati, fără să alerge în căutarea hranei. Iernează pe continentul african.

Populație

Populația estimată a speciei este mică și cuprinsă între 16.000 – 22.000 perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970 – 1990. Deși populațiile din Rusia și Azerbaidjan au rămas relativ stabile în perioada 1990 – 2000, specia continuă să se reducă numeric în sud – estul Europei, ceea ce determină pe ansamblu o tendință descrescătoare.

Imperechere

Sosete pe la mijlocul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat în salcii sau în stuf. La construirea cuibului, alcătuit din crengute și stuf, participă cei doi părinți. Femela depune 3-4 ouă, în perioada cuprinsă între mijlocul lunii mai și mijlocul lunii iunie. Dimensiunea medie a ouălor este de 50,9 x 35,8 mm. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 21 de zile puii eclozează și sunt hrăniți 48 – 50 de zile până devin independenți.

Amenintari si masuri de conservare

Desecarea zonelor umede, taierea salciilor de catre localnici pentru foc, incendierea stufului si deranjul coloniilor de catre vizitatori si a pasarilor de catre vanatori, deplasarea cu barci rapide ce produc valuri, obligand pasarile sa se refugieze in alte locuri, reprezinta principalele pericole ce afecteaza specia. Ca masuri de conservare, sunt incurajate reducerea deranjului la colonii, informarea populatiei locale cu privire la efectele dramatice asupra pasarilor determinate de taierea salciilor, impunerea unor viteze reduse pentru barci in zonele de hranire ale speciei si interzicerea vanatorii.

Etimologie

Plegadis – din gr. – plegas, plegados – coasa (referire la forma ciocului)
falcinellus – din lat. – falx, falcis – coasa (cu cioc in forma de coasa)

Porzana parva

Crestet censusiu / Rallide

Crestetul censusiu este o specie caracteristica zonelor umede, cu multa vegetatie si in special stuf. Lungimea corpului este de 17 – 19 cm. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 34 – 40 cm. Adultii au infatisare diferita. Masculul are corpul albastru – gri, iar femela gri – alburiu. Isi face simtita prezenta prin sunete care se aud de la distanta. Se hraneste cu insecte, larve, moluste, seminte ale plantelor acvatice.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european, teritoriala, monogama, la care perechea se pastreaza pe durata unui sezon de cuibarit. Duce o viata retrasa si este greu de observat, mai ales ca este activa seara si noaptea. Cuibul este construit de catre ambii parteneri, din frunze de stuf si fire de plante, in locuri greu accesibile si are forma de sfera. In serile de primavara, se aud chemarile repezite ale masculului.

Ierneaza in Africa si Peninsula Arabiei.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 61.000 – 140.000 perechi. A crescut semnificativ intre 1970 – 1990. Desi s-a mentinut stabila in cea mai mare parte a teritoriului european, in perioada 1990 – 2000 a inregistrat un declin in Ucraina ceea ce a determinat o descrestere a populatiei pe ansamblu. Cele mai mari efective sunt in Ucraina, Austria si Rusia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare la sfarsitul lunii martie si inceput de aprilie. Femela depune de obicei 7 – 9 oua la sfarsitul lunii aprilie si inceput de mai, cu o dimensiune medie de 30,1 x 21,7 mm. Incubatia dureaza in medie 19 – 21 de zile, si este asigurata de ambii parteneri. Puii ies din ou cu un puf lung si negru iar ciocul e alb - galbui. Puii isi urmeaza parintii, care le asigura hrana si devin zburatori la 25 – 29 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Distrugerea si degradarea zonelor umede reprezinta principalele pericole ce afecteaza specia. Prin proiectul Wings Over Wetlands se urmareste refacerea unor zone umede situate pe traseul de migratie al speciei. Conventia pasarilor migratoare (Conservation of African-Eurasian Migratory Waterbirds) include si aceasta specie.

Etimologie

Porzana – nume ital. al crestetilor
parva –us, -um, lat. - mic

Porzana porzana

Crestet pestrit / Rallide

Crestetul pestrit este o specie caracteristica zonelor umede, mlastinoase, cu multa vegetatie. Duce o viata retrasa si este greu de observat. Lungimea corpului este de 19 – 22,5 cm si o greutate medie de 57 – 147 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 37 – 42 cm. Adultii au infatisare similara, cu cioc mic, picioare verzi si o culoare maronie cu dungi negre si pete albe. Au un repertoriu vocal bogat si isi fac remarcata prezenta prin sunete care se aud la o distanta de pana la 2 km. Se hraneste cu insecte si larvele acestora, melci si seminte, plante de apa si pesti.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european. Este o specie monogama, formand perechi care se pastreaza pe durata unui sezon de cuibarit. Este o specie teritoriala, atat in regiunea de cuibarit, cat si in cea de iernare. In timpul ritualului nuptial, masculul canta in reprize de cateva minute de la inserare pana tarziu in noapte. Cuibul, construit in vegetatie, are

forma unei cupe si este construit de ambii parteneri. Ierneaaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mare si cuprinsa intre 120.000 – 260.000 perechi. S-a mentinut stabila intre 1970 – 1990. Desi in perioada 1990 – 2000 specia a inregistrat un declin in Ucraina, populatiile din Rusia si Belarus au ramas stabile sau chiar au crescut, ceea ce face ca, pe ansamblu, populatia sa fie considerata stabila.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare la inceputul lunii aprilie. Femela depune de obicei 8 – 12 oua in a doua jumătate a lunii mai, cu o dimensiune medie de 35,9 x 22 mm. Incubatia dureaza in medie 18 – 24 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii ies din ou cu un puf negru, lucios si se pot recunoaste dupa ciocul rosu la baza si varful alb. Puii isi urmeaza parintii, care le asigura hrana, si devin zburatori la 25 – 28 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Distrugetea si degradarea habitatelor umede reprezinta principalele pericole ce afecteaza specia. Prin proiectul Wings Over Wetlands se urmareste refacerea unor habitate umede situate pe traseul de migratie al speciei.

Etimologie

Porzana – nume ital. al crestetilor

Porzana pusilla

Crestet mic / Rallide

Crestetul mic este o specie caracteristica zonelor umede cu apa dulce sau sarate, pasunilor inundate, mlastinilor ce au o adancime mica. Lungimea corpului este de 16 – 18 cm si o greutate medie de 23 – 45 g pentru mascul si 17 – 55 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 23 – 37 cm. Adultii au infatisare similara, fiind cu putin mai mici decat crestetul cenusiu (Porzana parva). Corpul este albastrui – gri. Se hraneste cu insecte, moluste, pesti mici, seminte si plante.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in sudul si estul teritoriului european. Duce o viata retrasa si este greu de observat. Ritualul nuptial se manifesta prin chemarile masculului care atrage femela. Monogama si teritoriala, perechea se mentine numai pe perioada unui sezon. Este mai activa dimineata sau dupa amiaza tarziu, spre seara. Cuibul are forma de cupa, fiind alcatuit din frunze, si este asezat in vegetatie in apropierea apei. Ierneaaza in Africa.

Populație

Populația europeană a speciei este foarte mică și cuprinsă între 760 – 3.200 perechi. S-a menținut stabilă în perioada 1970 – 1990. Deși un declin s-a observat în unele țări în perioada 1990 – 2000, pentru că nu sunt date disponibile pentru Rusia, e dificil de apreciat tendința populației. Fiind o populație mică, întotdeauna este susceptibilă riscului, de aceea este considerată rară. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Serbia, Bulgaria și Croația.

Imperechere

Sosete din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune de obicei 4 – 11 ouă. Incubația durează în medie 16 – 20 de zile și este asigurată de ambii părinți. Puii se pot hrăni singuri la câteva zile după ce ies din ouă, dar devin zburători la 32 – 37 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Distrușgerea și degradarea zonelor umede, tăierea și arderea stufului în perioadele nepotrivite și coliziunile cu liniile electrice în timpul migrației sunt principalele pericole ce afectează specia. Monitorizarea nivelului apei în bazinele piscicole artificiale și asigurarea menținerii vegetației acvatice pe malurile acestora sunt măsuri necesare pentru conservarea speciei.

Etimologie

Porzana – nume ital. al creștelilor
pusilla, -um, lat. - mititel

Recurvirostra avosetta

Ciocintors / Recurvirostride

Ciocintorsul este o specie caracteristică zonelor de tarmuri ale limanurilor și coastelor marine, cu apă salmastră sau sărată. Lungimea corpului este de 42 – 46 cm și o greutate medie a corpului de 310 – 410 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 67 – 77 cm. Adulții au înfățișare similară.

Ciocul masculului este mai lung și mai puțin curbat în sus. Penajul este o combinație interesantă de alb cu negru. Se hrănește printr-o mișcare de “cosire” realizată cu ciocul, prinzând insecte, moluste, crustacei, viermi, dar și cu fragmente vegetale de la suprafața apei.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. De mărimea porumbelului, este o specie sociabilă, ce umblă în stoluri și cuibărește în colonii. Sincronizarea exemplarelor dintr-un stol este impresionantă, executând manevre rapide simultan. Sunt galagioase și combative, alungând posibili pradatori din apropierea coloniei. Ritualul nuptial se manifestă printr-un dans între parteneri cu aplecări, atingeri și urmăriri. Cuiburile sunt sumare, formate într-o adăncitură a nisipului și capturate cu resturi vegetale și scoici. Iernează în sudul Europei și Africa.

Populație

Populația europeană a speciei este relativ mică și cuprinsă între 38.000 – 57.000 perechi. A crescut semnificativ în perioada 1970 – 1990. Deși în unele teritorii efectivele au scăzut în perioada 1990 – 2000, pe ansamblu populația este considerată stabilă. Cele mai mari efective cuibaritoare sunt prezente în Olanda, Germania și Spania. În zonele de iernare cele mai mari efective sunt în Franța, Portugalia și Spania.

Imperechere

Sosesc din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3 - 4 ouă, până la mijlocul lunii mai, având dimensiunea medie de 48,9 x 34,9. Incubația durează 21 – 25 de zile și este asigurată de ambii parteneri. La scurt timp după eclozare, puii părăsesc cuibul și rămân ascunși în vegetație, în așteptarea părinților și a hranei. Puii devin zburători la 38 – 42 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea și distrugerea habitatelor, deranjul produs de activitatea turistică, urbanizarea, sunt principalele pericole ce afectează specia. Pastrarea habitatelor specifice necesare speciei și reducerea deranjului în zonele de cuibarit, sunt prioritare pentru conservare.

Etimologie

recurvus – lat. încovoiat, rostrum – lat. – cioc
avosetta – nume ital. avocetta

Acrocephalus melanopogon

Privighetoarea de balta / Sylviide

Privighetoarea de balta este caracteristica stufarisurilor si mlastinilor cu vegetatie deasa. Lungimea corpului este de 12 – 13,5 cm, cu o greutate de 10 – 15 g. Anvergura aripilor este de 15 – 17 cm. Adultii au infatisare similara. Capul este intunecat, spranceana alba, proeminenta si spatele maroniu. Se hraneste cu insecte si melci de apa. Longevitatea cunoscuta este de 1 – 5 ani.

Localizare si comportament

Este o specie raspandita in zona sudica si estica a continentului european. Are un cantec melodios ce contine teme ce aminteste de privighetoare. Spre deosebire de alte specii apropiate, nu canta in zbor. Cuibul este construit la 30 – 60 cm deasupra apei, in stuf sau tufisuri joase. Este captusit cu frunze ale plantelor acvatice si pene. Este monogama de obicei. Este partial

migratoare. Populatia sud vestica este sedentara, iar cea estica iernezeaza in zona mediteraneana.

Populatie

Populatia europeana este mare si cuprinsa intre 150 000 – 300 000 perechi. In perioada 1970 – 1990 populatia s-a mentinut stabila. Desi tendinta din Rusia a ramas necunoscuta in perioada 1990 – 2000, populatia s-a mentinut stabila in restul continentului european.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in aprilie. Femela depune in mod obisnuit 3 - 5 oua. Incubatia dureaza 14 – 15 zile si este asigurata de ambii parinti. Puii devin independenti dupa 13 – 15 zile de la eclozare. Poate avea una pana la trei ponte pe an.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor, desecarile, incendiile necontrolate primavara si intensificarea agriculturii au un efect limitativ asupra speciei. Refacerea habitatelor

umede si un management prietenos care sa indeplineasca nevoile speciei, sunt prioritare.

Etimologie

acrocephalus – gr. akros – ascutit, proeminent; kephale – cap
melanopogon – gr. melanos – negru; gr. – pogon - barba

Chlidonias niger

Chirighita neagra / Sternide

Chirighita neagra, caracteristica zonelor umede de apa dulce si salmastre, bogate in vegetatie, in perioada cuibaritului si zonelor de coasta, golfurilor si lagunelor cu apa sarata, in perioada iernarii. Lungimea corpului este de 23 – 28 cm si o greutate de 50 – 74 g. Anvergura aripilor este de circa 57 – 65 cm. Adultii au infatisare similara. Are aripile largi si coada scurta. Capul si corpul sunt negre,

iar aripile sunt gri – argintii. Se hraneste cu insecte, pesti mici si broaste.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in cea mai mare parte a continentului european. Planeaza pe loc, fluturandu-si aripile in urmarirea prazii. Pentru a se hrani, isi prinde prada de la suprafata apei, sau insecte in zbor si foarte rar se scufunda. De obicei se hraneste la o distanta de pana la 2 - 5 km de colonie. Zboara cu o viteza medie de 34 km/h. Evita pentru cuibarit zonele umede, cu o suprafata mai mica de 4 ha. Longevitatea cunoscuta, de pana la 21 de ani. Cuibareste in colonii mici, asezate pe vegetatie acvatica, in zone cu apa avand adancime mica (1- 2 m). Cuibul este alcatuit din resturi vegetale si la construirea lor participa ambii parteneri. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare si este cuprinsa intre 83 000 – 170 000 perechi. Un declin moderat s-a manifestat in perioada anilor 1970 – 1990.

Efectivele au scazut in cele mai multe tari in perioada 1990 – 2000, fara a se cunoaste tendinta in Rusia. Cele mai mari efective sunt in Rusia, Ucraina si Belarus.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare, in a doua parte a lunii aprilie. Femela depune in mod obisnuit 2-3 oua, in a doua parte a lunii mai si in prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 35,9 x 25,3 mm. Ouale acestei specii rezista atunci cand se uda. Incubatia dureaza in jur de 19 – 23 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii parasesc cuibul la cateva zile dupa eclozare si sunt ingrijiti de adulti. Devin zburatori la 20 – 25 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Deranjul determinat de activitatile umane duce la pierderea locurilor de cuibarit, iar degradarea si distrugerea habitatelor umede. Acestea reprezinta pericolele principale ce afecteaza specia. Reducerea deranjului produs de activitatile umane si refacerea zonelor umede sunt prioritare.

Etimologie

khelidonias – gr. – asemanator cu randunica
niger, - gra, - grum – lat. - negru

Ardeola ralloides

Starc galben / Ardeide Starcul galben, cunoscut si sub denumirea de starcul blond, este o specie specifica zonelor umede ce au suprafete cu stuf, tufarisuri si copaci. Are o lungime a corpului de 40 - 49 cm si o greutate de 350 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 71 – 86 cm. Adultii au o infatisare similara. Culoarea caracteristica galben maronie a penajului este vizibila atunci cand sunt asezati. In zbor apar complet albi. In partea posterioara a capului au in perioada cuibaritului cateva pene lungi. Se hranesc cu pestisori, broaste, viermi, insecte acvatice si melci.

Localizare si comportament

Prezenta mai mult in jumatatea sud - estica a continentului european. Isi cauta hrana mai ales in amurg. Cuibareste in colonii mixte alaturi de alte specii de starci si cormorani. In afara perioadei de

cuibarit, apare solitar sau in grupuri mici. Este cel mai vioi dintre starci. Adeseori se amesteca printre cirezile de vite sau turmele de porci pe care se si asaza. Ierneaza pe continentul african. Dionisie Lintia mentioneaza ca plecarea pasarilor adulte are loc cu 2 - 3 saptamani inaintea celor tinere.

Populatie

Populatia europeana estimata a speciei este mica, fiind cuprinsa intre 18.000 – 27.000 perechi. In perioada 1970 – 1990, specia a inregistrat un declin accentuat. Desi cele mai mari populatii au ramas relativ stabile in perioada 1990 – 2000 - in alte tari ca Turcia si Rusia, au continuat sa scada semnificativ.

Imperechere

Soseste la inceputul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe salcii si numai uneori pe trestie batrana. La construirea cuibului, alcatuit din ramurile si stuf, participa cei doi parinti. Femela depune 4 – 6 oua in a doua parte a lunii mai cu o dimensiune medie de 36,68 x 28,12 mm. Culoarea oualor este mata, albastrui-verzuie. Incubatia e asigurata de ambii parinti. Dupa 22 - 24 de zile, puii eclozeaza si raman in cuib in jur de 32 de zile, dar continua sa fie hraniti de parinti pana la 40 – 45 de zile cand devin independenti.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafetelor zonelor umede, taierea salciilor iarna ca material pentru foc de catre localnici si deranjul coloniilor, reprezinta principalele amenintari ce afecteaza specia. Ca masuri de conservare, se incurajeaza reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de catre vizitatori si interzicerea vanatorii. Reconstructia ecologica a zonelor umede din Delta Dunarii si de pe cursul inferior al Dunarii ramane o prioritate.

Etimologie

Ardeola – dim. de la Ardea (lat. starc) ralloides – asemanator cu Rallus (forma lat. din franc. Rale sau germ Ralle – carstel de balta) (lat. oides – asemanare la forma, chip)

Botaurus stellaris

Buhaiul de balta / Ardeide

Buhaiul de balta, cunoscut și sub numele de Bou de Balta, este o specie specifică zonelor umede. Adultii au o lungime a corpului de 69 – 81 cm, fiind ceva mai mari decât o găina domestică, cu o greutate de circa 1.350 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 100 – 130 cm. Adultii au înfățișare similară. Coloritul general este galben cărămiziu cu striatii negre. Se hrănește cu pești, insecte acvatice, broaște, lipitori și chiar soareci.

Localizare și comportament

Specia apare pe cuprinsul întregului continent european, cu o distribuție mai uniformă în partea estică a acestuia. Este o specie sfioasă, retrasă, solitară, la care masculii și femelele petrec o perioadă scurtă împreună în perioada împerecherii.

Masculii sunt teritoriali, iar strigatul

specific se aude toată primăvara pe distanțe mari, mai ales la răsăritul soarelui și în amurg. Sunetul pe care îl scoate se aseamănă mult cu cel al instrumentului muzical denumit buhai și folosit în mod tradițional cu ocazia sărbătorilor de iarnă, de unde a fost împrumutat și numele păsării. De obicei, exemplarele stau ascunse în stuf, iar atunci când sunt surprinse adoptă o poziție de camuflaj, cu gatul și ciocul întinse în sus (dungile verticale de pe corp imită surprinzător de bine tulpinile stufarisului cu care se confundă), poziție caracteristică numai acestei specii. Iernezează în sud – vestul Asiei și nordul Africii. În iernile mai blande unele exemplare pot rămâne la noi.

Populație

Populația europeană estimată a speciei este relativ mică, de până la 54.000 de perechi. Deși populația a rămas relativ stabilă în perioada 1990 – 2000, declinul manifestat în perioada 1970 – 1990 nu a fost recuperat. Cea mai numeroasă populație apare în Rusia și Polonia.

Împerechere

Sosete la începutul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este construit de femela și este alcătuit din stuf și alte resturi vegetale. Femela depune la sfârșitul lui aprilie, 3 - 5 ouă pe care le incubează singură timp de 24 – 26 de zile, masculul fiind poligam. Femela îngrijește singură puii o perioadă cuprinsă între 12 - 30 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor și arderea stufului reprezintă, împreună cu poluarea apelor și pradarea cuiburilor de către porcii mistreți, principalele pericole care afectează specia. Ca măsuri de conservare a speciei, se încurajează tăierea succesivă a

stufului astfel incat acesta sa formeze o structura mozaicata si reducerea deranjului prin interzicerea vanatorii.

Etimologie

Botaurus – din subst. lat. bos – bou si subst. lat. taurus – taur (referire la strigatul pasarii).

Stellaris, din stello, -are, -atum sau stellar, -ari, -atus, adj. lat. – presarat cu stele (referire la punctele de pe penele spatelui).

Chlidonias hybrida

Chirighita cu obraz alb / Sternide

Chirighita cu obraz alb, caracteristica zonelor umede de apa dulce, bogate in vegetatie. Lungimea corpului este de 24 – 28 cm si o greutate de 65 – 100 g. Anvergura aripilor este de circa 57 – 70 cm. Femela este mai mica decat masculul. Adultii au infatisare similara. Penajul este gri inchis, obrazul alb si partea superioara a capului este neagra. Ciocul este rosu, spre deosebire de celelalte specii inrudite de chirighite. Se hraneste cu pesti, insecte si larvele acestora, melci si broaste.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in partea sudica si estica a continentului european. Pentru a se hrani, prinde prada prin alunecari bruste de la circa 5 m inaltime. Planeaza pe loc, fluturandu-si aripile in urmarirea prazii. De obicei se hraneste la o distanta de pana la 1 – 2 km de colonie. Cuibareste prima data la 2 ani. Este o

specie monogama si teritoriala. Cuibareste in colonii de pana la 100 de perechi. Cuibul, alcatuit din resturi vegetale, este asezat pe vegetatie plutitoare (ex. frunze de nufar), in zone cu apa ce are adancimea mica (sub 1 m). Durata medie de viata este de 9 ani, insa poate atinge si 19 ani. Ierneaza in Africa si Peninsula Arabiei.

Populatie

Populatia europeana este relativ mica si este cuprinsa intre 42 000 – 87 000 perechi. Un declin moderat, s-a manifestat in perioada anilor 1970 – 1990. Desi populatia s-a mentinut stabila in perioada 1990 – 2000, nu s-au refacut efectivele ce existau, inaintea declinului inregistrat. Efective importante sunt in Rusia. Alte tari cu efective importante sunt: Spania, Azerbaidjan, Ucraina si Turcia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare, in a doua parte a lunii aprilie si inceputul lunii mai. Femela depune in mod obisnuit 2 – 3 oua, in a doua parte a lunii mai si in prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 37,7 x 28,6 mm. Incubatia dureaza in jur de 18 – 20 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii, parasesc cuibul la cateva zile dupa eclozare si sunt ingrijiti de adulti. Devin zburatori la 21 – 25 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Deranjul determinat de activitatile umane, ce duce la pierderea locurilor de cuibarit, alaturi de inundarea cuiburilor, reprezinta pericolele principale ce afecteaza specia. Reducerea deranjului produs de activitatile umane si construirea de platforme artificiale, pentru asigurarea de locuri sigure pentru cuibarit, sunt prioritare.

Etimologie

khelidonias – gr. – asemanator cu randunica
hybridus, - a, - lat. – hibrid (cu origini diferite)

Falco cherrug

Soim dunarean / Falconide

Soimul dunarean, cunoscut si sub denumirea de Soim sacru, este o specie caracteristica zonelor deschise, aride, de stepa, cu palcuri de padure, pasune si montane. Lungimea corpului este de 47 - 55 cm si o greutate medie de 730 – 990 g pentru mascul si 970 – 1.300 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 105 – 129 cm, fiind foarte mare comparativ cu dimensiunile corpului sau. Este un soim mare, puternic, preferat de crescatorii de soimi pentru vanatoare. Prezinta o mare variatie a culorii de la un maro ciocolatiu pana la aproape alb, exemplare care sunt foarte apreciate de crescatorii arabi de soimi. Adultii au infatisare similara. Se hraneste cu pasari, mamifere mici si soparle. Ataca pasari pana la dimensiunea gastelor, insa prefera porumbeii salbatici si stancutele.

Foto: Emil Todorav

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in sudul si estul continentului european. Este o pasare solitara si teritoriala, foarte agresiva si perseverenta in urmarirea prazii. In lumea animala nu este amenintata de nicio specie, omul fiind singura amenintare. Este foarte agil si rapid si poate atinge o

viteza de 321 km/h cand plonjeaza dupa prada. Cele mai multe exemplare traiesc intre 5 si 7 ani, insa pot atinge si 10 ani. In captivitate, longevitatea este mai mare, intre 15 si 25 de ani. Ating maturitatea sexuala la 2 - 3 ani, desi femelele pot incepe sa cuibareasca uneori si la un an. Masculul executa un ritual nuptial, planand deasupra teritoriului ales, emitand sunete puternice de chemare pentru femele. In timpul ritualului nuptial masculii aduc uneori hrana femelelor. Ocupa de obicei cuibul altor pasari rapitoare, inclusiv codalbi, pe care ii alunga de la cuib. Iernezeza in Africa si Peninsula Arabiei.

Populatie

Populatia europeana a speciei este foarte mica si cuprinsa intre 360 – 540 perechi. A descrescut semnificativ intre 1970 – 1990, tendinta care a continuat si in perioada 1990 – 2000. Efectivele cele mai mari sunt prezente in Ungaria, Turcia, Serbia si Ucraina.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare la inceputul lunii martie. Femela depune de obicei 3 – 5 oua, la sfarsitul lunii martie si inceputul lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 53,4 x 41 mm. Incubatia dureaza in medie 29 – 31 de zile si este asigurata in special de femela, care in aceasta perioada este hranita de mascul. Puii devin zburatori la 45 – 50 de zile, dar raman dependenti de parinti inca 30 – 45 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Faptul ca femelele sunt preferate de catre crescatorii de soimi, duce la un dezechilibru intre sexe in populatia salbatica. Circa 90 %, dintre exemplarele estimate ca sunt prinse anual de catre crescatorii de soimi, in timpul migratiei, sunt femele. Multe dintre exemplarele prinse sunt exportate in Mongolia. Tinerii sunt mult mai usor de dresat, de aceea, cele mai multe dintre pasarile prinse au varsta de 1 an. Degradarea habitatelor si poluarea cu pesticide sunt pericole ce au de asemenea efect asupra speciei. Un program de conservare al populatiei cuibaritoare din Ungaria si Romania se desfasoara in prezent printr-un proiect LIFE.

Etimologie

Falco – lat. – soim

Gavia stellata

Cufundar mic / Gaviide

Cea mai mica si mai raspandita specie din familia cufundarilor, este acvatica si migratoare. Lungimea corpului variaza intre 55 - 67 cm si are o greutate de circa 1.400 g. Deschiderea aripilor variaza intre 91 - 110 cm. In zbor isi tine gatul si capul usor aplecate fata de restul corpului si poate atinge o viteza de pana la 78

km/h. Masculii și femelele au înfățișare similară. Se hrănesc în special cu pește, dar poate consuma uneori și plante.

Localizare și comportament

Cuibărește în nordul Europei la marginea lacurilor și baltilor. Zboară pe distanțe lungi spre lacurile mai mari pe care se hrănesc. Iernează de obicei pe mare, zona în care este mai frecvent prezentă și în România. Când pluteste pe apă își ține capul și ciocul (subțire și ușor arcuit în sus) îndreptate în sus. Spre deosebire de celelalte specii ale familiei cufundarilor care își schimbă penajul la sfârșitul iernii, își pierde capacitatea de zbor timp de 3 – 4 săptămâni datorită schimbării penajului, în perioada august – noiembrie.

Populație

La nivel european este cuprinsă între 32.000 – 92.000 de perechi cuibăritoare.

Imperecherea

La construirea cuibului, care este de obicei o platformă adâncită din pământ și plante, participă ambii parteneri. Femela depune obișnuit 2 ouă cu dimensiuni de 75 x 46 mm și o greutate de circa 80 g ce sunt incubate timp de 24 - 29 de zile. Puii de cufundari sunt hrăniți de ambii părinți cu nevertebrate și pești o perioadă de 38 – 48 de zile după care se descurcă singuri.

Amenințări și măsuri de conservare

Deși este prezentă în România o perioadă limitată din an, braconajul și prinderea accidentală a unor exemplare în plasele de pescuit determină pierderi de exemplare.

Etimologie

Gavia – lat. – pasare de mare

stellata, -us, -um, lat. – presarat cu stele (referire la punctele albe de pe spatele pasării).

ug – numele pasării în hindi (serug), (terra typical, India, cf. Gray 1834)

Larus melanocephalus

Pescarus cu cap negru / Laride

Pescarusul cu cap negru, denumit și martin cu cap negru, este o specie caracteristică zonelor umede deschise, lagunare și de coastă. În migrație apare în zone umede, lacuri, zone lagunare și de coastă, dar și în zone agricole și pășuni. Este puțin mai mare decât pescarusul razator (*Larus ridibundus*). Lungimea corpului este de 37 – 40 cm și o greutate de 215 – 350 g. Anvergura aripilor este de circa 95 – 105 cm. Longevitatea maximă cunoscută este de 15 ani. Adulții au înfățișare similară. Penajul capului este negru, iar ciocul și picioarele sunt roșii. Se hrănește cu insecte, larve, scoici, melci și pești mici.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Se adaptează ușor la diferite tipuri de habitat. Poate zbura pentru hranire, până la 80 de km distanță de colonie. Atinge maturitatea sexuală la 2 ani. Cuibărește în colonii, uneori în colonii mixte cu alte specii. Cuibul este așezat pe sol și este captusit cu vegetație. Iernea pe tarmurile Mediteranei și Crimeea.

Populație

Populația europeană a speciei este mare, fiind estimată între 120.000 și 320.000 perechi. A crescut între 1970 – 1990 și a continuat această tendință și în perioada 1990 – 2000. Cele mai mari efective cuibaritoare sunt în Ucraina, Turcia și Rusia. Dintre exemplarele care iernea în Europa, cele mai multe sunt prezente în Italia, Franța și Turcia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in aprilie si inceputul lunii mai. Femela depune in mod obisnuit 3 oua, in a doua parte a lunii mai si inceputul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 55,1 x 40 mm si o greutate medie de 42,5 g. Incubatia dureaza 23 – 25 de zile. Puii devin zburatori la 35 – 40 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Distrugerea habitatelor umede, in zonele de cuibarit, dar mai ales in cele situate pe traseul de migratie, poluarea apelor prin folosirea pesticidelor in agricultura si deranjul determinat de activitatile umane sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Reconstructia zonelor umede de pe traseul de migratie este prioritara.

Etimologie

larus – lat. – pescarus

melas, melanos – gr. negru, kephale - cap

Milvus migrans

Gaie bruna / Accipitride

Gaia bruna, cunoscuta si sub denumirea de Sorlita bruna, este o pasare de prada diurna de marime medie, caracteristica padurilor situate in apropierea zonelor umede. Lungimea corpului este de 48 – 58 cm si o greutate cuprinsa intre 650 – 940 g, femela fiind cu putin mai mare decat masculul. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 130 - 155 cm. Adultii au o infatisare similara. Pozitionarea aripilor in unghi si coada in furculita fac ca identificarea sa fie relativ usoara. Este ceva mai mica decat gaia rosie, iar furculita cozii mai mica. Cu o distributie pe 4 continente, este probabil cea mai abundenta pasare de prada din lume. Se hraneste cu insecte, mamifere mici si resturi de la mamifere mari, pasari, serpi, broaste si pesti.

Localizare si comportament

Este o specie cu o raspandire larga pe tot continentul european. Petrece destul de mult timp in aer, planand in curentii ascendenti, in cautarea hranei. Sunt atrase de fum si foc si vaneaza vietuitoarele ce fug de foc. Ritualul de imperechere este spectaculos, iar partenerii se urmaresc in zbor rotindu-se, plonjand si executand miscari acrobatice de mare virtuositate.

Femelele nesupravegheate de mascul se imperecheaza si cu alti masculi. Cuibareste in scobiturile stancilor si in copaci inalti. Orientarea cuibului este aleasa in functie de directia predominanta a vanturilor. Prefera sa-si aseze cuibul in apropierea zonelor umede si a asezarilor umane. La cuib aduce ornamente, iar in cuiburile cercetate de Dombrowski, au fost gasite scrisori de dragoste, jurnale si alte resturi de hartie, petece de haine vechi si

covoare. In mod obisnuit sunt aduse bucati de plastic si materiale textile. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 64.000 – 100.000 perechi. A scazut considerabil intre 1970 – 1990. Desi in perioada 1990 – 2000 populatia din Franta a fost stabila sau a crescut, in restul teritoriului a continuat sa scada.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in martie. La construirea cuibului participa ambii parinti si acesta este alcatuit din crengi, captusit cu resturi vegetale. Femela depune 2 - 3 oua, in a doua jumătate a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 53,3 x 42,2 mm. Incubatia dureaza 30 – 34 de zile si este asigurata de ambii parinti. La pui, penele corpului apar dupa 18 – 22 de zile. Pot sta in picioare in cuib dupa 17 – 19 zile si incep sa dea din aripi dupa 27 – 31 de zile. Dupa 50 de zile incep sa se mute pe crengile din preajma cuibului. Pasările pot cuibari dupa cel de-al doilea an de viata.

Amenintari si masuri de conservare

Electrocutarea pasarilor cand se aseaza pe liniile electrice de medie tensiune, coliziunea cu autovehicole -sunt deseori surprinse cand incearca sa ridice rozatoare si alte animale moarte de pe sosele, otravire prin consumare de animale moare prin otravire, in special rozatoare, si braconajul sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Pastrarea calitatii habitatelor caracteristice si oprirea vanatorii sunt masuri care se pot implementa usor, cu efecte semnificative.

Etimologie

Milvus – lat. – gaie

migrans – lat. - hoinar, pribeag

Nycticorax nycticorax

Starc de noapte / Ardeide

Starcul de noapte este o specie specifica zonelor umede cu apa dulce sau chiar sarata. Are o lungime a corpului de 58 – 65 cm si o greutate de circa 800 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 90 – 100 cm. Adultii au o infatisare similara. In partea posterioara a capului au 3 - 4 pene albe, inguste, cu o lungime de 18 – 20 cm. Tinerii au in prima iarna un penaj maroniu cu striuri albe. Tinerii in iarna a doua au spatele maroniu, comparativ cu cel negru al adultilor. Se hraneste mai ales cu pesti la care se adauga larve de insecte, mormoloci, lipitori si chiar soareci.

Localizare si comportament

Prezenta in jumatatea de sud si estica a continentului european. Este o specie nocturna, fiind vizibila dimineata devreme sau la apusul soarelui. In timpul zilei se retrage in copaci sau tufisuri. Cuibareste in colonii mixte alaturi de alte specii de starci si cormorani. In timpul clocitului, schimbarea partenerilor la cuib se face conform unui ritual. Iernezeza pe continentul african.

Populatie

Populatia europeana estimata a speciei este relativ mica, fiind cuprinsa intre 63.000 – 87.000 perechi. In perioada 1970 – 1990 a inregistrat un declin moderat. Desi populatia s-a mentinut stabila sau a fluctuat in perioada 1990 – 2000, nivelul populatiei anterior perioadei de declin nu a fost recuperat.

Imperechere

Soseste la sfarsitul lunii martie sau inceput de aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe salcii si numai uneori pe trestie batrana. La construirea cuibului, ce are forma unei farfurii putin adanci, alcatuit din crengute si stuf, participa cei doi parinti. Femela depune in perioada cuprinsa intre sfarsitul lui aprilie si pana in iunie in functie de caracteristicile climatice ale anului, un numar de 4 - 5 oua cu o dimensiune medie de 51,05 x 35,1 mm. Culoarea oualor este verde – albastruie. Incubatia este asigurata de ambii parinti. Dupa 21 - 22 de zile, puii eclozeaza si raman in cuib 21 – 28 de zile, dar continua sa fie hraniti de parinti pana la 50 – 56 zile, cand devin independenti.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafetelor umede, taierea salciilor iarna ca material pentru foc de catre localnici si deranjul coloniilor reprezinta principalele pericole ce afecteaza specia. Ca masuri de conservare, se incurajeaza reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de vizitatori si interzicerea vanatorii. Reconstructia ecologica a zonelor umede din Delta Dunarii si de pe cursul inferior al Dunarii ramane o prioritate.

Etimologie

Nycticorax – n. gr. nyctikorax „corb de noapte”, (Aristotel, Strabon), din gr. nyx, nyktos – noapte și gr. korax - corb

Pluvialis apricaria

Ploier auriu / Charadriide

Ploierul auriu este o specie caracteristică zonelor de tundra cu tufisuri, mușchi și licheni. În migrație și iarna preferă zonele agricole, cu resturi de vegetație rămasă după recoltare, sau terenuri abandonate și pășuni. Lungimea corpului este de 25 – 28 cm și o greutate medie de 180 – 200 g. Anvergura aripilor este de circa 53 -59 cm. Adulții au înfățișare similară. De la distanță apar maro, însă de aproape se observă culoarea neagră a pieptului și abdomenului. Se hrănește cu insecte, semințe și resturi vegetale, uneori și noaptea.

Localizare și comportament

Este o specie ce cuibărește în nordul continentului european și iernea în multe din țările europene. Este o specie monogamă de-a lungul vieții. Perechile sunt solitare și teritoriale, între cuiburi fiind distanțe de câteva sute de metri. Atinge maturitatea sexuală la 2 ani. Își caută hrana până la o distanță de 7 km de la cuib. Cuibărește pe sol, în zone acoperite de vegetație și mușchi. Cuibul

este simplu și captusit la interior cu mușchi. Iernea în multe țări ale continentului european, în nordul Africii și Peninsula Arabiei.

Populație

Populația europeană a speciei este mare și cuprinsă între 460.000 – 740.000 perechi. S-a menținut stabilă în perioada 1970 - 1990. În condițiile în care nu se cunoaște tendința populației în Islanda în perioada 1990 – 2000 și luând în considerare declinul efectivelor înregistrat în Suedia și Marea Britanie, se consideră că specia se află într-un ușor declin. Cele mai mari efective de cuibăritoare sunt în Islanda, Norvegia și Suedia. Iernea în număr mare în Franța, Portugalia și Irlanda.

Imperechere

Sosete din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și începutul lunii

mai. Femela depune în mod obișnuit 4 oua, în a doua parte a lunii mai și în cursul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 53,48 x 35,8 mm și o greutate medie de 33,06 g. Incubația durează 28 - 31 de zile și este asigurată de ambii parteneri. La câteva zile după eclozare puii părăsesc cuibul, însă continuă să fie hrăniți de părinți. Puii devin zburători la 25 – 33 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea habitatelor prin intensificarea agriculturii, suprapășunatul cu oi și vânatoarea sunt principalele pericole ce afectează specia. Specia beneficiază de măsurile de conservare care se adresează habitatelor caracteristice.

Etimologie

Pluvialis – lat. de ploaie (pasare ce anunță ploaia prin strigate)
Apricacor, - ari, - a se încălzi la soare

Puffinus yelkouan

Ielcovan / Procellariidae

Ielcovanul este o specie cu răspândire endemică numai în Marea Mediterană și în Marea Neagră, nefiind o specie migratoare. Habitatul specific de cuibărit al ielcovanului constă în insule stâncoase în apropierea țărmurilor, cu precădere în Mările Egee, Tireniană, Adriatică și Mediterană, rareori ajunge și pe țărmurile Mării Negre. De obicei, cuibărește în colonii de câteva sute de perechi, dar cu toate acestea nu au fost identificate până în prezent locațiile acestora. Coloritul specific este negru maroniu pe partea superioară a corpului și alb murdar pe partea inferioară. Se hrănește în special cu pești de talie mică și moluște pe care le capturează prin scufundare. Lungimea corpului este de 30-40 cm, iar anvergura aripilor este de 76-93 cm, cu o masă corporală de 349-416 g. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 23 ani.

Locație și comportament

Specia este în general sedentară în regiunea Mării Mediterane și Mării Negre, cu toate că indivizii care cuibăresc în Malta pot migra spre Marea Neagră la finalul perioadei de cuibărit. Ielcovanii revin în teritoriile de cuibărit în lunile octombrie-noiembrie, iar în lunile

ianuarie-februarie încep perioade de curtare și împerechere, urmând ca în lunile martie-aprilie să depună și să clocească ouăle. În perioada mai-iulie, puii dezvoltă penajul de juvenil de primul an, iar în luna august pornesc în scurta migrație din Marea Mediterană spre Marea Neagră, unde își petrec mare parte a timpului în apropierea țărmului Peninsulei Crimeea și vestul Mării Negre. Cuibul este amenajat de obicei direct pe pământ în crevasse mici de-a lungul țărmurilor abrupte cu stâncărie abundentă. O crevasă poate fi de obicei utilizată de mai multe perechi. Perechile au adesea un singur pui pe care îl hrănesc timp de aproximativ 10 zile, ulterior părinții părăsesc cuibul, iar puiul va zbura imediat după dezvoltarea penajului de juvenil. Părinții pot parcurge distanțe impresionante de peste 285 km depărtare de cuib în căutarea hranei. Păsările devin active pentru reproducere începând cu al 4-lea an de viață.

Populația

Populația europeană este relativ mică, până la 33.000 de perechi cuibăritoare, populația rămânând stabilă în perioada 1970-1990. Cu toate că tendințele populaționale nu sunt cunoscute în perioada 1990-2000 pentru toate țările, aceasta a rămas stabilă per total. În România nu au fost identificate perechi cuibăritoare de ielcovan.

Cuibărit

Femelele depun 1-2 ouă în lunile martie-aprilie, incubația fiind de 25-30 zile. Puii dezvoltă penajul de juvenili la aproximativ 10 săptămâni de la eclozare, părinții îngrijindu-i în tot acest timp. Perechile au o singură pontă pe sezon.

Amenințări și conservare

Amenințările principale ale speciei sunt capturarea accidentală a indivizilor în năvoadele de pescuit ale pescadoreanilor mediteraneene, precum și poluarea apelor de coastă cu deșeuri plastice menajere, poluarea cu substanțe toxice cum sunt uleiuri, petrol și altele. În prezent există acțiuni de reducere a răspândirii materialelor plastice în apele maritime, precum și a reducerii riscurilor de afectare a mediului prin deversarea substanțelor nocive.

Sterna albifrons

Chira mica / Sternide

Chira mica este caracteristica zonelor umede costiere, dar si lacurilor interioare cu apa dulce, situate la o distanta de cativa km de mare. Lungimea corpului este de 20 – 28 cm si o greutate de 45 – 60 g. Anvergura aripilor este de circa 45 – 55 cm. Este cea mai mica dintre speciile de chire. Adultii au infatisare similara. Penajul este gri, fruntea alba, ciocul galben cu varful negru, iar picioarele sunt galbene. Se hraneste cu pesti, insecte si larvele acestora, melci si scoici.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european. Pentru a se hrani plonjeaza, dupa detectarea prazii, de la 3 – 10 m inaltime. Planeaza pe loc, fluturandu-si aripile in urmarirea prazii. Este o specie monogama si teritoriala. Atinge maturitatea sexuala la 3 ani. Ritualul nuptial este initiat de mascul care aduce peste femelei. Cuibareste solitar sau in colonii mici. Cuibul este reprezentat de o depresiune superficiala

in sol sau nisip, unde sunt depuse ouale. Durata medie de viata este de 12 ani. Iernezeaza in Africa si Peninsula Arabiei.

Populatie

Populatia europeana este relativ mica si este cuprinsa intre 35 000 – 55 000 perechi. Un declin moderat s-a manifestat in perioada anilor 1970 – 1990, ce a continuat si in perioada 1990 – 2000. Pe ansamblu populatia manifesta un declin moderat. Cele mai mari efective sunt in Rusia, Italia si Franta.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare, la sfarsitul lunii aprilie. Femela depune in mod obisnuit 2 – 3 oua, in a doua parte a lunii mai si in prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 31,5 x 23,1 mm. Incubatia dureaza in jur de 17 – 22 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii parasesc cuibul la cateva zile dupa eclozare si sunt ingrijiti de adulti. Devin zburatori la 19 – 20 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Deranjul determinat de activitatile umane, ce duce la pierderea locurilor de cuibarit, prin urbanizarea teritoriilor caracteristice speciei, alaturi de inundarea cuiburilor reprezinta pericolele principale ce afecteaza specia. Reducerea deranjului produs de activitatile umane si construirea de platforme artificiale, pentru asigurarea de locuri sigure pentru cuibarit, sunt prioritare.

Etimologie

sterna- numele pasarii in latina medievala

albus – lat. – alb, frons - frunte

Sterna caspia

Pescarita mare / Sternide

Pescarita mare este caracteristica zonelor umede cu apa dulce sau salmastra, lagunelor si tarmurilor nisipoase. Este specia cea mai mare dintre chire si apare pe toate continentele cu exceptia Antarcticii. Lungimea corpului este de 48 – 56 cm si o greutate de 574 – 782 g. Anvergura aripilor este de circa 127 – 140 cm. Adultii au infatisare similara. Ciocul este rosu aprins cu varful negru, iar picioarele negre. Penajul este gri, iar partea superioara a capului este neagra. Se hraneste cu peste ce variaza ca dimensiune de la 5 – 25 cm, cu oua si pui ale altor pasari si lesuri atunci cand le gaseste.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in zona Marii Baltice si sud-estul Europei. Este o specie monogama, la care ritualul nuptial implica zboruri ale partenerilor, de pana la 200 m inaltime, iar apoi la revenirea pe sol, masculul ofera peste femelei pentru a o atrage. Atinge maturitatea sexuala la trei ani si are o longevitate de pana la 26 de ani, iar in medie traieste 12 ani. Este o specie activa atat in timpul zilei, cat si noaptea. Cuibareste in colonii asezate pe sol. Colonia este aparata in mod agresiv si pasarile care se apropie sunt alungate. Poate ataca si rani si oamenii care intra in colonii. Se hraneste la o distanta de pana la 60 de km de la colonie. La construirea cuibului, realizat intr-o adancitura a solului si captusit cu resturi vegetale, participa ambii parteneri. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana este mica si cuprinsa intre 4 700 – 9 300 perechi. A inregistrat un declin semnificativ in perioada 1970 – 1990. Desi in perioada 1990 – 2000 populatia a crescut numeric, riscul specific populatiilor mici se mentine. In trecut, cuibarea in Romania in zona complexului lagunar Razim-Sinoie. Cele mai mari efective sunt in Rusia, Ucraina si Finlanda.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in a doua parte a lunii aprilie. Femela depune in mod obisnuit 3 oua, in luna iunie, cu o dimensiune medie de 62,8 x 43,1 mm. Incubatia dureaza in jur de 22 – 27 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Dupa eclozare, puii parasesc cuibul la cateva zile. Devin zburatori dupa 30 – 35 de zile, insa raman dependenti de parinti chiar si in prima iarna.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea si distrugerea habitatelor umede, poluarea apelor prin folosirea pesticidelor in agricultura si deranjul determinat de activitatile umane sunt

principalele pericole ce afectează specia. Reducerea deranjului produs de activitățile umane și refacerea zonelor umede sunt prioritare.

Etimologie

sterna- numele pasării în latină medievală

caspia, - us, - um – forma lat. – al Marii Caspice (zona tipică a speciei)

Sterna sandvicensis

Chira de mare / Sternide

Chira de mare, cunoscută și sub denumirea de randunica maritimă, este caracteristică zonelor lagunare și coastelor marine. Lungimea corpului este de 34 – 45 cm și are o greutate de 180 – 300 g. Anvergura aripilor este de circa 85 – 87 cm. Ca mărime, este asemănătoare cu pescarusul razător (*Chroicocephalus ridibundus*). Adulții au înfățișare similară. Ciocul este lung, aripile ascuțite, iar coada se termină în furculiță. Partea superioară a capului este neagră, penajul este gri, iar picioarele negre. Se hrănește cu pește, viermi, crustacei și pui ale altor păsări.

Localizare și comportament

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Pentru localizarea prăzii zboară la punct fix, fluturându-și aripile și apoi plonjează de la 5 – 10 m în apă, după pește. Se hrănește adeseori în plasele de pescuit marine. Cuibărește în colonii așezate pe sol, uneori alături de alte chire sau pescarusi. Cuibul construit de ambii parteneri este o adăncitură în solul nisipos, captusită cu scoici, pene și resturi vegetale. Iernează pe coastele europene ale Mediteranei și în Peninsula Arabiei.

Populație

Populația europeană este relativ mică și cuprinsă între 82 000 – 130 000 perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970 – 1990. În perioada cuprinsă între 1990 – 2000, efectivele înregistrate au fost fluctuante, iar pe ansamblu specia este în declin. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Olanda și Marea Britanie. Dintre exemplarele ce iernează în Europa, cele mai multe sunt în Grecia, Turcia și Italia.

Imperechere

Sosește din cartierele de iernare în luna aprilie. Femela depune în mod obișnuit 1 - 2 ouă, în a doua parte a lunii mai, cu o dimensiune medie de 50,7 x 35,9 mm. Incubația durează în jur de 21 – 29 de zile și este asigurată de ambii parteneri. În prima săptămână clocește doar femela, ce este hrănită de către mascul. După eclozare, puii sunt îngrijiți în creșe de către adulți. Devin zburători la 28 – 30 de zile, însă mai rămân o perioadă dependenți de părinți.

Amenințări și măsuri de conservare

Deranjul determinat de activitățile umane, ce duce la pierderea locurilor de cuibarit, prin urbanizarea teritoriilor caracteristice speciei și deranjul produs de fermele eoliene, amplasate în zonele marine, reprezintă pericole ce afectează specia. Reducerea deranjului produs de activitățile umane este prioritară.

Etimologie

sterna- numele pasării în latina medieval
sandvicensis – forma lat. de la localitatea Sandwich (UK)

Branta ruficollis

Gasca cu gat rosu / Anatide

Gasca cu gat rosu este o specie caracteristică zonelor de tundra siberiana. Lungimea corpului este de 54 – 64 cm și are o greutate medie de 1.400 – 1.600 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 110 – 125 cm. Adulții au înfățișare similară. Gasca cu gat rosu este cea mai mică dintre gaste și are un penaj elegant, negru combinat cu roșu-ruginiu, subliniat de dungi albe. Se hrănește în teritoriile de cuibarire cu specii vegetale din tundra siberiana, iar în cartierele de iernare din sud-estul Europei se hrănește în special pe culturile de grâu de toamnă și rapită. Este o pasare simbol pentru Dobrogea.

Localizare și comportament

Cuibărește în nordul Siberiei în colonii mici situate pe malurile raurilor. Uneori cuibărește în apropierea cuiburilor de soim călător (*Falco peregrinus*) pentru a beneficia de protecția acestei specii împotriva prădătorilor, cum este vulpea polară (*Alopex lagopus*). Distanța parcursă între zonele de cuibarit și cartierele de iernare depășește 4.000 de km. În cartierele de iernare, formează

stoluri mixte împreună cu alte specii de gaste, în special garlita mare (*Anser albifrons*). Se hrănesc ziua pe culturile agricole, la început cu boabe de porumb, rămase risipite după recoltare și mai apoi cu grâu de toamnă, iar seara înnoptează pe lacuri. Când lacurile îngheată, se așază și pe mare. Atunci când distanța între locurile de înnoptare și cele de hrănire crește la peste 30 de km, preferă să caute alte

locuri de hranire și înnoptare de obicei mai în sud, dacă culturile sunt acoperite de zăpadă. Zboara împreună cu alte specii de gâște în siruri dispuse în formă de "V". Atunci când stolul este format numai din gâște cu gât roșu, formația este neregulată și asemănătoare ca formă cu cea a graurilor sau ciorilor. Iernează în vestul Marii Negre în Dobrogea (România și Bulgaria). Emite un sunet caracteristic, ușor de identificat.

Populație

Populația estimată a speciei în cartierele de iernare este fluctuantă și cuprinsă între 34.000 – 37.000 exemplare. În perioada 1970 – 1990 efectivele observate au fost în creștere și apoi au rămas stabile în perioada 1990 – 2000. Iernează într-o zonă redusă ca întindere, care este influențată de modul de folosire al terenurilor. Cea mai mare parte a populației mondiale este prezentă în timpul iernii în România și Bulgaria. În iernile mai blânde, rămân în număr mai mare în Ucraina, iar în cele mai aspre coboară spre sud, până în Grecia.

Imperechere

Sosește la începutul lunii mai în teritoriile de cuibarit. În a doua jumătate a lunii iunie formează colonii de circa 5 perechi ce cuibăresc în cavități, de circa 5 - 8 cm adâncime. Femela depune 3 - 10 ouă care sunt incubate timp de 25 de zile. Puii devin zburători la 35 – 42 de zile.

Amenințări și măsuri de conservare

Degradarea zonelor de cuibarit prin activități de minerit, vânătoarea accidentală în teritoriile de trecere și iernare atât la locurile de înnoptare cât și în cele de hranire, braconajul, deranjul produs de activitățile piscicole pe lacurile folosite pentru înnoptare, dezvoltarea urbană în jurul lacurilor folosite pentru înnoptare, deranjul determinat de fermierii care le alungă de pe culturile de grâu și orz de toamnă, sunt principalele pericole ce afectează specia. Ca măsuri de conservare, au fost elaborate Planuri Naționale de Acțiune în Bulgaria și România. Majoritatea locurilor de înnoptare sunt protejate și scheme agromediu sunt dezvoltate în colaborare cu fermierii.

Etimologie

Branta – formă latinizată din greaca veche *brenthos*, probabil eiderul *ruficollis* – lat. *rufus*, -a, -um – roșietic și *collum*, *colli* - gât

Asio flammeus

Ciuf de câmp / Strigide

Ciuful de camp este caracteristic zonelor deschise, reprezentate de pasuni, stufarisuri, mlastini si terenuri agricole. Este o bufnita de talie medie. Lungimea corpului este de 33 – 40 cm si o greutate de 206 – 475 g. Femela este mai mare decat masculul. Aripile sunt lungi si inguste, cu o anvergura de circa 90 – 105 cm. Adultii au infatisare similara, insa penajul masculului este mai deschis. Capul este relativ mic, iar ochii galbeni sunt marginiti de pete negre. Penajul este galben – maroniu. Se hraneste cu rozatoare, iepuri, lilieci, pasari si insecte.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in cea mai mare parte a continentului european. Este activa noaptea, dar poate vana si in crepuscul sau chiar ziua. Atinge maturitatea sexuala dupa un an. Ritualul nuptial este spectaculos. Masculul se ridica repetat in aer, isi flutura aripile si canta in zbor. Se poate ridica uneori pana la 200 – 400 m. Perechea poate zbura impreuna si sa se rostogoleasca in aer cu ghearele inclestate. Este monogama (isi pastreaza perechea pentru un sezon) si teritoriala. Cuibareste pe sol. Cuibul, reprezentat de o adancitura in sol, captusita cu resturi vegetale si pene este realizat de catre femela. Foloseste pentru hranire un teritoriu cuprins intre 15 – 200 ha. Longevitatea cunoscuta este de 22 de ani. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare si cuprinsa intre 58 000 – 180 000 perechi. A inregistrat un declin semnificativ in perioada 1970 – 1990. Desi in unele tari, efectivele au mai scazut in perioada 1990 – 2000, acestea s-au mentinut stabile in cea mai mare parte a teritoriului. Pe ansamblu, specia ramane sub nivelul existent inainte de declin. Cele mai mari efective sunt in Rusia, Finlanda si Norvegia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare la sfarsitul lunii martie si inceput de aprilie. Femela depune in mod obisnuit 5 – 7 oua, in a doua parte a lunii aprilie si in luna mai, cu o dimensiune medie de 39 x 29,5 mm. Incubatia dureaza in jur de 24 – 29 de zile si este asigurata de femela, care este hranita in tot acest timp de catre mascul. Uneori cloceste si masculul pentru perioade scurte. Puii raman in cuib 10 – 12 zile, dupa care stau ascunsi in vegetatie. Devin zburatori la 24 – 27 de zile. Datorita gradului mare de pradare, femela depune frecvent ponte de inlocuire, iar

in zonele mai sudice scoate doua randuri de pui.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea si distrugerea habitatelor, deranjul in crestere datorita cresterii urbanizarii si pesticidele folosite in agricultura, sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Reducerea deranjului si a folosirii de pesticide, sunt prioritare.

Etimologie

asio – nume lat. al unei rapitoare de noapte cu “urechi” (Plinius) flammeus, -a, - um, - lat. de culoarea focului

Luscinia svecica

Gusa vanata / Turdide

Gusa vanata este caracteristica padurilor de mestecan, desisurilor umede de salcii, zonelor deluroase si montane cu tufisuri. Lungimea corpului este de 13 – 14 cm, de marimea macaleandrului. Greutatea variaza intre 12 – 25 g. Anvergura aripilor este de 22 cm. Este o pasare frumoasa, a carei nume a fost ales datorita petei albastre de pe gusa masculului si care lipseste de la femela. Picioarele sunt lungi si spranceana este pronuntata. Se hraneste cu insecte, melci si in sezonul rece si cu seminte si fructe.

Localizare si comportament

Este o specie raspandita in special in nordul continentului european, insa prezenta si in zonele sudice si estice. Este dificil de vazut, fiind timida si ascunsa. Se hraneste in vegetatia deasa si doar ocazional prinde insecte in zbor. Poate fi intalnita pana la inaltimi de 2600 – 3800 m in Himalaya. Are un cantec melodios cu teme asemanatoare privighetorii. In perioada de imperechere, masculul canta in zbor. In mod obisnuit zboara jos,

aproape de sol. Cuibul asezat in iarba sau pe muschi, este construit de femela si captusit cu frunze, radacini si par de animale domestice sau salbatice. Este o specie teritoriala si monogama. Masculul sta in apropierea femelei din momentul in care incepe depunerea pontei si o urmareste si atunci cand pleaca de la cuib. Ierneaza in Africa si India in zone umede cu tufisuri si stufarisuri.

Populatie

Populatia europeana este mare si cuprinsa intre 4 500 000 – 7 800 000 perechi. S-a mentinut stabila in perioada 1970 – 1990. Desi in unele tari europene efectivele au marcat o scadere in perioada 1990 – 2000, in cea mai mare parte a teritoriului acestea s-au mentinut stabile. Cele mai mari efective sunt inregistrate in Rusia, Norvegia, Ucraina si Suedia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in aprilie. Femela depune in mod obisnuit 4 – 7 oua, albastrui sau verzui, patate cu maron, cu o dimensiune de circa 18 x 14 mm si o greutate a oului de 2 g, din care 5 % o reprezinta coaja. Incubatia dureaza in jur de 13 – 15 zile si este asigurata de catre femela. Puii sunt hraniti in cuib, timp de 13 - 14 zile de catre ambii parintii, pana cand devin independenti. In cazul in care femela incepe sa incubeze o noua ponta, masculul are singur grija de pui. In zona arctica este depusa doar o singura ponta.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor umede si folosirea insecticidelor in practicile forestiere au un efect negativ. Pastrarea zonelor umede cu vegetatie joasa si un deranj redus contribuie la conservarea speciei.

Etimologie

luscinia – lat. nume al privighetorii

svecica – lat. din Suedia

Referitor la speciile ierboase, s-au identificat cu ocazia lucrărilor de teren, în habitatele din fondul forestier proprietate publica a statului, urmatoarele :

În șleauri (habitatul 91Y0)

- specii caracteristice cu o frecventa ridicata: *Asarum europaeum*, *Stellaria media*, *Asperula odorata*, *Mycelis muralis*, *Dactylis glomerata*, *Geum urbanum*;

- specii insotitoare frecvente: *Polygonatum multiflorum*, *Pulmonaria officinalis*, *Lamium galeobdolon*, *Glum shultesii*;

- specii cu o frecventa redusa: *Dentaria bulbifera*, *Sanicola europea*;

In stejarete de stejar brumariu (habitatul 91I0)

- specii caracteristice destul de frecvente : *Dactylis glomerata*, *Geum urbanum*, *Poa pratensis*, *Melica ciliata*;

In stejarete de stejar pufos (habitatul 91AA)

- specii caracteristice destul de frecvente: *Poa pratensis*, *Melica ciliata*,
Festuca pseudovina;

B.3. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora

Implementarea prevederilor amenajamentului silvic nu conduce la afectarea habitatelor și speciilor de interes comunitar. Așa cum rezulta din descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor, făcută pe larg la subcapitolul B.2., amenințările față de specii și habitate constau în:

- degradarea habitatelor, reducerea sau fragmentarea acestora;
- folosirea pesticidelor/ierbicidelor;
- reducerea locurilor de cuibarit;
- vânatoarea ilegală;
- eliminarea arbuștilor, maracinisurilor, a lemnului mort și a copacilor scorbușosi;
- desecarea zonelor umede;
- activitatea antropică, turismul;

Niciuna dintre aceste amenințări nu este efectul prevederilor amenajamentului silvic. Dimpotrivă, aplicarea măsurilor de gospodărire propuse prin amenajament, respectiv a lucrărilor silviculturale și a regimului silvic conduce la conservarea și îmbunătățirea habitatelor, funcțiile ecologice și relațiile intra- și interspecifice rămânând nealterate.

Efectul asupra speciilor de faună constă în zgomotul și vibrațiile mașinilor și utilajelor utilizate la efectuarea lucrărilor. Acestea vor fi menținute în limite normale, iar localizarea lucrărilor va fi pe suprafețe mici, în comparație cu suprafețele ariilor protejate, ceea ce face ca efectul negativ să fie minim.

Având în vedere cele de mai sus, rezulta că vor fi menținute și îmbunătățite condițiile ecologice optime pentru flora și faună din imediată vecinătate a fondului forestier proprietate publică a statului care face obiectul amenajamentului silvic.

B.4. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar

Corespunzător obiectivelor social-economice amenajamentul O.S. Babadag precizează funcțiile pe care trebuie să le îndeplinească pădurile. Repartizarea arboretelor pe grupe, subgrupe și categorii funcționale s-a realizat prin zonarea funcțională, ținând seama de funcția prioritară, pe care o îndeplinește fiecare arboret.

Situația detaliată a grupelor, subgrupelor și categoriilor funcționale este prezentată în tabelul următor:

Grupa	Sub-grupa	Categoria funcțională		Suprafața		
		Cod	Denumire	ha	%	
I	2	2A	Pădurile situate pe stâncării, grohotișuri, terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinare mai mare de 30 de grade cu substraturi de fliș (T.II).	775,54	5	
		2E	Plantațiile forestiere executate pe terenuri degradate (T.II).	1170,79	8	
	Total păduri cu funcții de protecție a terenurilor și a solurilor			1946,33	1	
	3	3A	Pădurile de stepă, cele de la limita dintre stepă și silvostepă, cu excepția zăvoaielor și pădurilor de luncă din aceste zone (T.III).	1193,59	8	
		3C	Pădurile de stejari din zonele de câmpie supuse regimului de conservare(T.II).	6070,66	42	
	Total păduri cu funcții de protecție contra factorilor climatici și industriali dăunători			7264,25	50	
	4	4B	Pădurile din jurul orașului Babadag, precum și în perimetrul construit al acestuia (T.III).	179,50	1	
		4I	Benzile de pădure constituite din parcele întregi situate de-a lungul drumului european Tulcea-Constanța (T.II).	197,13	1	
		4K	Pădurile care protejează obiectivele speciale (T.II).	39,65	-	
	Total păduri cu funcții de recreere			416,28	2	
	5	5C	Pădurile cuprinse în rezervația naturală „Pădurea Babadag” (T.I).	225,35	2	
		5D	Pădurile stabilite ca rezervații științifice, destinate cercetărilor științifice de specialitate și conservării fondului genetic autohton (TI).	3,90	-	
		5H	Pădurile stabilite ca rezervații pentru producerea de semințe forestiere și conservării genofondului forestier (T.II).	98,96	1	
		5M	Pădurile incluse în ariile naturale protejate Natura 2000 (T.IV).	4383,68	31	
	Total păduri de interes științific și de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier			4711,89	34	
	TOTAL GRUPA I - FUNCȚIONALĂ				14338,75	100
	TOTAL O.S.				14338,75	100

În raport cu funcțiile atribuite arboretelor și repartizarea acestora pe tipuri de categorii funcționale s-au prevăzut măsuri de gospodărire diferențiate pentru fiecare arboret în parte:

-Păduri cu funcții speciale pentru ocrotirea naturii, în care este interzisă exploatarea de arbori sau de alte produse, fără aprobarea organului competent prevăzut în legislația în vigoare (T.I);

-Păduri cu funcții speciale de protecție situate în stațiuni cu condiții grele sub raport ecologic, precum și arboretelor în care nu este posibilă sau admisă recoltarea de masă lemnoasă, impunându-se numai lucrări speciale de conservare (T.II);

- Păduri cu funcții speciale de protecție pentru care se admit, în funcție de panta terenului, tratamente intensive (T.III);

-Păduri cu funcții speciale de protecție pentru care sunt admise și alte tratamente cu impunerea unor restricții speciale în aplicare (T.IV).

Ținând cont de funcțiile atribuite arboretelor, funcții ce permit conservarea ecosistemelor forestiere, se poate considera că în zona siturilor de interes comunitar *ROSCI 0201 Podișul nord Dobrogean și ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului* și a ariilor de protecție speciale avifaunistice *ROSPA 0091 Pădurea Babadag ROSPA0100 Stepă Casimcea, ROSPA0031 Delta Dunării și Complexul Razim – Sinoie*, acestea au o structură favorabilă. Drept urmare, din punct de

vedere al gradului de conservare, speciile de mamifere, amfibieni, reptile, nevertebrate, plante și pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE din siturile menționate mai sus precum și speciile de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 79/409/CEE din ariile de protecție specială avifaunistică se încadrează la categoria A – conservare excelentă sau B – conservare bună (vezi capitolul B.1.).

Criteriile de evaluare a siturilor pentru o specie sunt:

-populația=densitatea populației speciei prezente în zona studiată în raport cu populațiile prezente pe teritoriul național

-conservarea=gradul de conservare a trăsăturilor habitatului importante pentru specia respectivă și posibilitățile de refacere

-izolarea=gradul de izolare a populației prezente în zona studiată în raport cu aria normală de răspândire a speciei

B.5. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate

Din motivele specificate la punctul B.3., considerăm că implementarea prezentului amenajament nu va afecta numeric și structural niciuna din populațiile speciilor care se găsesc în habitatele de interes comunitar existente în raza ocolului silvic.

Asa cum am mai precizat, în perioada de aplicare a lucrărilor silvotehnice este de așteptat ca unele specii, în special păsările prezente în zonă, să fie deranjate de specificul activităților desfășurate, dar acestea având o mobilitate ridicată își vor găsi loc de refugiu în alte habitate. Lucrările silvotehnice preconizate să se desfășure se execută de regulă la intervale mari de timp și în nici un caz concentrate pe suprafețe mari. De asemenea, perioada de cuibarit nu se suprapune cu perioadele în care se execută lucrări silvice, iar habitatele existente în zonă sunt suficient de mari și de stabile pentru a asigura menținerea tuturor speciilor prezente.

B.6. Relațiile structurale și functionale care crează și mențin integritatea ariilor naturale protejate de interes comunitar

În limitele teritoriale ale Ocolului silvic Babadag caracteristicile geologice, geomorfologice, climatice și de vegetație sunt favorabile pentru menținerea tipului natural fundamental de pădure, respectiv pentru conservarea habitatelor și speciilor deoarece asigură o mare diversitate ecosistemică, iar fragmentarea habitatelor este redusă. Gospodărirea fondului forestier după amenajamente silvice nu distruge relațiile structurale și functionale din cadrul ariilor naturale protejate de interes național sau comunitar, fapt dovedit și de aplicarea amenajamentelor anterioare celui prezent.

B.7. Obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management

Pentru aria naturală protejată din raza ocolului silvic Babadag: *ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului* și a aria de protecție specială avifaunistică *ROSPA0031 Delta Dunării și Complexul Razim - Sinoie* au fost elaborate planuri de management. Conform Codului silvic, amenajamentele silvice întocmite și aprobate, în condițiile legii, pentru fondul forestier inclus în ariile naturale protejate de interes național sunt parte a planului de management. Obiectivele de conservare sunt:

- managementul și monitorizarea biodiversității
- moștenirea culturală
- folosirea terenului și gestionarea durabilă a resurselor naturale
- promovarea activităților de recreare și turism
- susținerea activităților de conștientizare și educație

În conformitate cu cerințele social-economice, ecologice și informaționale, amenajamentul O.S. Babadag îmbină strategia ecosistemelor forestiere din zonă cu strategia dezvoltării societății.

Cea mai importantă direcție în care s-a acționat o constituie creșterea protecției mediului înconjurător, creșterea calității factorilor de mediu (aer, apă, sol, flora și fauna) și ridicarea calității vieții individuale și sociale a locuitorilor din zonă.

Pentru pădurile din cadrul O.S. Babadag, obiectivele social-economice avute în vedere la reglementarea modului de gospodărire a acestora, detaliate prin stabilirea Țelurilor de producție ori de protecție la nivelul unităților de amenajament (parcela, subparcela, etc.) au fost prezentate în paragraful *A.1.5. Stabilirea funcțiilor social-economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare*.

Obiectivele asumate de amenajamentul silvic al O.S. Babadag susțin integritatea ariilor naturale protejate de interes național și comunitar din zonă și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere de interes comunitar din zonă.

B.8. Descrierea stării actuale de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar, inclusiv evoluții/schimbari care se pot produce în viitor

Descrierea stării actuale de conservare a ariilor naturale protejate existente în limitele teritoriale ale OS Babadag s-a făcut prin evaluarea acestei stări la nivel de arboret (u.a.) după care s-a raportat la întregul habitat al ariilor naturale protejate. Rationamentul care a stat la baza acestei evaluări constă în aceea că dacă fiecare arboret ce face parte dintr-o arie naturală protejată prezintă o stare de conservare favorabilă atunci și întregul, respectiv aria, va prezenta aceeași stare.

Cu privire la starea de conservare a habitatelor, amenajamentul are un indicator sintetic prin care se caracterizează, la nivelul fiecărei subparcele, apropierea sau departarea arboretului actual față de tipul natural fundamental de pădure. El se numește caracterul actual al tipului de pădure. Prin prelucrarea datelor, în cazul Ocolului silvic Babadag, din suprafața totală a habitatelor de interes comunitar, de 11597,83 ha, există următoarele categorii de arborete (vezi anexa 1):

-7005,13 ha arborete natural fundamentale (caracter 2;3); acestea sunt alcătuite din specii corespunzătoare tipului natural;

-1949,33 ha arborete parțial derivate (caracter 5); acestea, prin lucrările silviculturale care urmează să fie aplicate până la vârsta exploatabilității, vor ajunge la o compoziție corespunzătoare tipului natural;

-520,83 ha total derivate (caracter 7,8); au compoziții necorespunzătoare tipului natural și un mai pot fi îmbunătățite, ci refacute;

-2122,54 ha arborete al căror mod de regenerare este artificial (caracter 9,A,B); ele sunt parțial alcătuite din specii corespunzătoare tipului natural (exemplu- salcametele);

În cazul speciilor de mamifere, amfibieni și reptile, pești, nevertebrate, plante și pasări pot apărea unele măsuri în plus față de cele referitoare la gospodărirea durabilă a habitatelor forestiere dar aceasta nu presupune însă intrarea în conflict unele cu altele. Evaluarea stării de conservare a habitatelor forestiere s-a făcut utilizând indicatorii propuși în cadrul proiectului *Life05 Nat/Ro/000176 – Habitate prioritare alpine, subalpine și forestiere din România* (Stancioiu et al., 2008).

Autorii proiectului aduc în plus și unele clarificări în ceea ce privește indicatorii prezentați în continuare:

-*Suprafața habitatului.* În cadrul Rețelei Natura 2000 nu există limite de suprafață impuse, cu toate acestea atunci când habitatul ocupă suprafețe prea mici se recomandă, fie să i se mărească suprafața, fie suprafața respectivă să fie considerată „fără cod Natura 2000”. Recomandarea vine în sprijinul menținerii integralității și a continuității habitatelor.

-*Dinamica suprafeței.* Acest indicator se referă strict doar la cazurile de diminuare a suprafeței habitatului. În cazul în care diminuarea suprafeței este sub pragul maxim admis se vor lua măsuri de revenire cel puțin la suprafața inițială.

-*Consistentă arboretului.* Acest indicator se exprimă în arboretele tinere prin gradul de acoperire al coronamentului, iar în arboretele mature prin indicii de densitate (ponderi în volum).

-*Modul de regenerare a arboretului.* Reteaua Natura 2000 nu impune regenerarea exclusivă din sămânța a habitatelor forestiere. Cu toate acestea cunoscute fiind efectele negative ale regenerării repetate din lastari se recomandă promovarea regenerării generative în cadrul careia fiind incluse și plantațiile (cu puieți obținuți din sămânța și cu proveniența corespunzătoare).

-*Arbori uscați în arboret.* Prezența arborilor uscați sau cazuți pe sol denotă o biodiversitate crescută ca urmare prezența lor trebuie promovată cu toate că și în acest caz Reteaua Ecologică Natura 2000 nu impune prezența acestora în arboret.

-*Gradul de acoperire al semintisului.* Acest indicator nu se va estima în primii 2 ani după executarea unei tăieri de regenerare (în special în cazul tăierii de însămânțare).

-*Compoziția floristică a subarboretului și paturii erbacee.* Pentru evaluarea acestui indicator se va ține seama de stadiul de dezvoltare a stratului arborilor iar în cazul paturii erbacee se va încerca să se surprindă atât flora vernală cât și cea estivală.

Perturbari. S-au inclus aici suprafețe de pe care minim 50% din exemplarele unui etaj al arboretului sunt vătămate (înțelegând prin aceasta că la nivel de fitoindivid intensitatea distrugerilor reprezintă cel puțin 50% din suprafața asimilatoare). Nu vor fi evaluate etajele cu o acoperire mai mică de 10%. Evaluarea se face la nivelul fiecărui etaj, nu se cumulează suprafețele afectate de la mai multe etaje. Factorii limitativi și destabilizatori care pot avea un impact semnificativ asupra habitatelor forestiere din ariile naturale protejate pot fi de natură:

- Abiotica, în această categorie incluzându-se doborâturile și rupturile produse de vânt și/sau zăpadă, viituri, depuneri de material aluvionar, înmlăstini, roca la suprafața etc.

- Biotica: vătămări produse de insecte, ciuperci, plante parazite, microorganisme, faună, etc.;

- Antropica: tăieri ilegale, incendieri, poluare, exploatarea resurselor (roca, nisip, pietriș), eroziunea, pasunatul etc.

În situația în care unele perturbări (pasunatul, incendiile etc.) nu au un efect imediat și foarte vizibil asupra stratului arborilor, suprafața afectată de acestea nu trebuie să depășească 20% din suprafața totală a arboretului.

Pentru evitarea deteriorării stării de conservare a habitatelor forestiere și implicit a ariilor naturale protejate pe viitor trebuie monitorizată acțiunea următorilor factori cu potențial perturbator :

- Extragerile ilegale de masă lemnoasă dar și cele efectuate necorespunzător;

- Împădurirea cu specii corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure;

- Promovarea prin lucrarile silvotehnice a exemplarelor cu provenienta din samânta în defavoarea celor din lastari;
- Pasunatul si trecerea animalelor;
- Incendiile naturale si cele antropice;
- Turismul necontrolat;
- Vatamarile produse de entomofauna si de agenti fitopatogeni etc.

B.9. Alte informatii relevante privind conservarea ariilor naturale protejate de interes comunitar, inclusiv posibile schimbari în evolutia naturala a ariilor naturale protejate de interes comunitar

În viitor nu se prevad schimbari negative în evolutia naturala a ariilor naturale protejate de interes comunitar existente în limitele teritoriale ale ocolului silvic Babadag ca urmare a implementarii reglementarilor prezentului amenajament silvic. O atentie deosebita trebuie acordata masurilor de protectie pe care prezentul amenajament le-a propus (a se vedea capitolul 8 al amenajamentului silvic – *Protectia fondului forestier*) împotriva doborâturilor si rupturilor de vânt si zapada, incendiilor, poluarii, bolilor si altor daunatori, uscarii anormale, conservarii biodiversitatii care vin în sprijinul conservarii speciilor si habitatelor de interes comunitar si nu numai.

Există însă și activități, care nu țin de reglementările prezentului amenajament silvic dar care pot avea consecinte negative asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar. Dintre acestea se menționează:

- vânătoarea ilegală, în special la speciile care sunt de interes comunitar dar la care este permisă vânătoarea;
- tăierile selective ale arborilor în vârstă sau a unor specii;
- vânătoarea în timpul cuibaritului;
- înmulțirea necontrolată a speciilor invazive;
- defrișările ilegale;
- management forestier defectuos;
- deranjarea păsărilor în timpul cuibaritului;
- cositul în perioada de cuibarire;
- distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor;
- folosirea pesticidelor;
- lucrări îndelungate în vecinatatea cuibului în perioada de reproducere;
- construirea neautorizata de drumuri;
- reglarea cursurilor râurilor;
- depozitarea deșeurilor menajere;
- poluarea;
- creșterea animalelor;
- practicarea unor sporturi: călărie, motor de cross, mașini de teren, enduro etc.

C. IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

Acest capitol descrie condițiile fizice și biologice, culturale și resursele socio-economice existente în zona de impact a planului (zonele afectate) și analizează impactul direct și indirect a surselor asociate implementării planului analizat. Consecințele asupra mediului în situația alternativei de neimplementare vor fi de asemeni analizate.

Prezentul studiu abordează habitatele de interes comunitar din zona în care siturile *ROSCI 0201 Podișul nord Dobrogean* și *ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului* și ariile de protecție specială avifaunistice *ROSPA 0091 Padurea Babadag* *ROSPA0100 Stepa Casimcea*, *ROSPA0031 Delta Dunarii* și *Complexul Razim - Sinoie* se suprapun peste fondul forestier proprietate publică a statului gospodărit de O.S. Babadag, în relație cu dinamica anterioară a pădurii, evaluată în cadrul planului (amenajamentului silvic), ținând cont de funcțiile (inclusiv cele de protecție a naturii) atribuite fiecărui arboret în parte și pădurii în ansamblul ei.

Habitatele din zonele forestiere, sunt caracterizate prin complexitate funcțională ridicată și se constituie ca un ecosistem capabil de autoreglare.

Amenajamentul silvic este un document programatic, bazat pe **obiective** și **măsuri de management pentru atingerea obiectivelor**, respectiv lucrări silvice (stabilite conform normelor silvice de amenajare).

Impactul generat de modul în care vor fi implementate soluțiile tehnice stabilite în amenajament, nu face obiectul prezentului studiu, analiza făcându-se cu premisa că modul de aplicare a lucrărilor silvice se va face cu un impact minim. În procesul de evaluare a impactului am urmărit efectele generate de soluțiile tehnice asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare a habitatelor și speciilor prezente în suprafața studiată.

C.1. Identificarea impactului

Rețeaua Ecologică Natura 2000 urmărește menținerea, îmbunătățirea sau refacerea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din siturile Natura 2000, luând în considerare **realitățile economice, sociale și culturale specifice la nivel regional și local** ale fiecărui stat membru al Uniunii Europene. Prin urmare această rețea ecologică nu are în vedere altceva decât ***gospodărirea durabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară*** din siturile Natura 2000.

Însăși existența unor specii și habitate într-o stare bună de conservare, chiar în zone cu management activ așa cum sunt pădurile din siturile de importanță comunitară *ROSCI 0201 Podișul nord Dobrogean* și *ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului* și a arilor de protecție speciale avifaunistice *ROSPA 0091 Padurea Babadag* *ROSPA0100 Stepa Casimcea*, *ROSPA0031 Delta Dunarii* și *Complexul*

Razim - Sinoie atestă faptul că gestionarea durabilă a resurselor naturale nu este incompatibilă cu obiectivele Natura 2000.

În cazul unui habitat forestier, starea de conservare este dată de totalitatea factorilor ce acționează asupra sa și asupra speciilor tipice și care îi poate afecta pe termen lung răspândirea, structura și funcțiile, precum și supraviețuirea speciilor tipice. Această stare se consideră “favorabilă” atunci când sunt îndeplinite condițiile (Directiva 92/43/CEE, Comisia Europeană 1992):

- arealul natural al habitatului și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;
- habitatul are structura și funcțiile specifice necesare pentru conservarea sa pe termen lung, iar probabilitatea menținerii acestora în viitorul previzibil este mare;
- speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă.

Așadar, la nivelul fiecărei regiuni biogeografice (în siturile de importanță comunitară propuse și chiar în afara acestora), pentru ca un anumit habitat considerat de importanță comunitară să aibe o stare de conservare favorabilă, trebuie să fie gospodărit astfel încât să fie îndeplinite concomitent aceste trei condiții.

Abordarea corectă și completă a problemei gospodăririi durabile a habitatelor forestiere de importanță comunitară trebuie să cuprindă în mod obligatoriu următoarele patru etape (Stăncioiu et al. 2009):

- descrierea tipurilor de habitate;
- evaluarea stării lor de conservare (pentru a cunoaște pașii necesari de implementat în continuare);
- propunerea de măsuri de gospodărire adecvate;
- monitorizarea dinamicii stării de conservare (pentru îmbunătățirea continuă a modului de management).

În ceea ce privește siturile de importanță comunitară *ROSCI 0201 Podișul nord Dobrogean și ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului* și a arilor de protecție speciale avifaunistice *ROSPA 0091 Padurea Babadag ROSPA0100 Stepa Casimcea, ROSPA0031 Delta Dunării și Complexul Razim – Sinoie*, considerăm că **menținerea structurii naturale și a funcțiilor specifice habitatelor forestiere va conduce la menținerea speciilor caracteristice într-o stare de conservare favorabilă** și ca atare va fi îndeplinită și cea de-a treia condiție necesară pentru asigurarea unei stări de conservare favorabilă la nivel de habitat (speciile care sunt caracteristice unui anumit habitat se află într-o stare de conservare favorabilă).

Din analiza obiectivelor Amenajamentului silvic, așa cum sunt ele prezentate în prima parte, tragem concluzia că acestea coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv a obiectivelor de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar.

În cazul habitatelor, planul de amenajament are ca obiectiv asigurarea continuității pădurii, promovarea tipurilor fundamentale de pădure, menținerea

funcțiilor ecologice și economice ale pădurii așa cum sunt stabilite ele prin încadrarea în grupe funcționale și subunități de producție.

Obiectivele de conservare a habitatelor de interes comunitar au un caracter general ținând cont de multitudinea tipurilor de habitate, însă putem concludiona că obiectivele asumate de Amenajamentul silvic pentru pădurile studiate sunt conforme și susțin integritatea rețelei Natura 2000 și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere identificate în zona studiată.

Obiectivele asumate urmează a fi concretizate prin stabilirea *măsurilor de management* (lucrări silvice), în funcție de realitatea din teren, aspectul, vârsta, compoziția, consistența și funcțiile pe care le îndeplinesc arboretele.

Pentru a putea fi estimat impactul acestor măsuri de management (lucrărilor silvice) asupra ariei protejate de interes comunitar vor trebui prezentate principiile, specificul și tehnicile de aplicare a lucrărilor silvotehnice prevăzute în amenajamentele silvice pentru arboretele studiate.

Se disting mai multe tipuri de măsuri de management - lucrări silvice:

I. Lucrări de îngrijire și conducere

Lucrările de îngrijire și conducere a pădurii implică intervenția activă în viața arborilor individuali, a arboretului în ansamblu, cât și a pădurii ca ecosistem. Prin efectuarea acestor lucrări se realizează reducerea gradată a numărului de exemplare arborescente fapt care determină o serie de schimbări în desfășurarea proceselor fiziologice la arborii rămași, precum și modificarea caracteristicilor structurale și funcționale ale arboretului. Astfel se pot diferenția două grupe mari de efecte ale operațiunilor culturale: de natură *bioecologică*, respectiv *economică*.

Operațiunile culturale se concentrează asupra arboretului, dar prin modificarea repetată a structurii acestuia se acționează și asupra celorlalte componente ale pădurii. Operațiunile culturale acționează asupra pădurii astfel:

- ameliorează permanent compoziția și structura genetică a populațiilor, calitatea arboretului, starea fitosanitară a pădurii;
- reduc consistența și permit lărgirea spațiului de nutriție pentru arborii valoroși intensificând creșterea acestora;
- reglează convenabil raporturile inter și intraspecifice;
- modifica treptat și ameliorează mediul ducând la intensificarea funcțiilor productive și protectoare;
- permit recoltarea unei cantități de masă lemnoasă valorificabilă sub forma produselor lemnoase secundare.

Premisele biologice ale operațiunilor culturale constau din suma cunoștințelor despre biologia arboretelor, despre modul de reacție a arborilor și arboretelor la intervențiile practicate.

Principii de bază în îngrijirea și conducerea arboretelor:

Prin aplicarea lucrărilor de îngrijire se ține seama de capacitatea arborilor de a reacționa favorabil la schimbarea mediului după ce s-a aplicat selecția artificială

în loc de cea naturală. În executarea lucrărilor de îngrijire se ține seama de variabilitatea individuală, dinamica competiției intra- și inter specifice și neuniformitatea condițiilor de mediu, ceea ce face să se promoveze speciile valoroase ele fiind susținute de condițiile mediului respectiv.

Pentru reducerea la maximum a pagubelor care se pot produce la exploatare, este necesară armonizarea cerințelor biologice cu cele a gospodăririi pădurii cultivate. În acest sens trebuie cunoscute mijloacele materiale, soluțiile tehnice și procesele tehnologice de adoptat.

În plus trebuie urmărite eficiența economică imediată a fiecărei lucrări executate cât și rentabilitatea globală. Sunt necesare aplicarea lucrărilor de îngrijire și conducere a pădurii prin care se introduc în circuitul economic până la 50% din volumul lemnos recoltat la atingerea momentului exploatării, cantitate care s-ar pierde în urma procesului de eliminare naturală.

Eficiența economică de perspectivă (rentabilitatea globală) rezultă prin reglarea raporturilor inter- și intraspecifice, ameliorarea condițiilor sanitare de vegetație și prin promovarea celor mai bune exemplare sub raport cantitativ și valoric.

Obiectivele urmărite prin efectuarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor sunt:

- păstrarea și ameliorarea stării de sănătate a arboretelor;
- creșterea gradului de stabilitate și rezistență a arboretelor la acțiunea factorilor externi și interni destabilizatori (vânt, zăpadă, boli și dăunători);
- creșterea productivității arboretelor, precum și îmbunătățirea calității lemnului produs;
- mărirea capacității de fructificare a arborilor și ameliorarea condițiilor de regenerare;
- recoltarea biomasei vegetale în vederea valorificării ei.

În plan, pentru fiecare arboret în parte, s-a indicat natura lucrărilor preconizate și numărul intervențiilor necesare în deceniu, cu luarea în considerare atât a stării și structurii actuale, cât și evoluția previzibilă a stadiului de dezvoltare. Numărul intervențiilor poate fi modificat de către organele de execuție funcție de dinamica stadiului de dezvoltare a arboretului, menționându-se faptul că vor fi introduse în planurile anuale.

În scopul asigurării unei producții cantitativ și calitativ optime, corespunzătoare țelului de gospodărire propus, în funcție de compoziția și starea arboretelor de amplasarea teritorială și destinația lor, arboretele din fondul forestier se vor parcurge conform situațiilor din amenajament cu următoarele lucrări :

a) Curățiri

Trecerea arboretelor din faza de desiş în faza de nuieliş-prăjiniş este marcată de apariția unor fenomene specific biologice ce se manifestă cu o intensitate ridicată.

În acest stadiu, cauza principală a procesului de eliminare naturală este concurența pentru spațiul de nutriție și dezvoltare.

Curățirile reprezintă intervenții repetate aplicate în pădurea cultivată în fazele de nuieliş și prăjiniş, în vederea înlăturării exemplarelor necorespunzătoare ca specie și conformare.

Scopul curățirilor este înlăturarea din arboret a exemplarelor coplesitoare din speciile de valoare economică redusă, precum și a celor necorespunzătoare, indiferent de specie.

Obiective urmărite prin executarea curățirilor:

- continuarea ameliorării compoziției arboretului, în concordanță cu compoziția țel fixată. Această cerință este realizată prin înlăturarea exemplarelor coplesitoare din speciile nedorite;

- îmbunătățirea stării fitosanitare a arboretului prin eliminarea treptată a exemplarelor uscate, rupte, vătămate, defectuoase, preexistente, a lăstarilor, etc., având grijă să nu se întrerupă în nici un punct starea de masiv;

- reducerea desimii arboretelor pentru a permite regularizarea creșterii în grosime și în înălțime, precum și a configurației coroanei;

- ameliorarea mediului intern al pădurii, cu efecte favorabile asupra capacității productive și protectoare, ca și asupra stabilității generale a acesteia;

- menținerea integrității structurale (consistența $K > 0,8$).

Pentru aplicarea curățirilor este necesară identificarea și alegerea exemplarelor de extras din fiecare tip de arboret.

Prima curățire se execută la cca. 3-5 ani după ultima degajare când arboretul se găsește în faza de nuieliş-păriş iar înălțimea sa medie nu depășește, în general, 3 m.

Elementele de arboret care fac obiectul extragerii prin curățiri sunt:

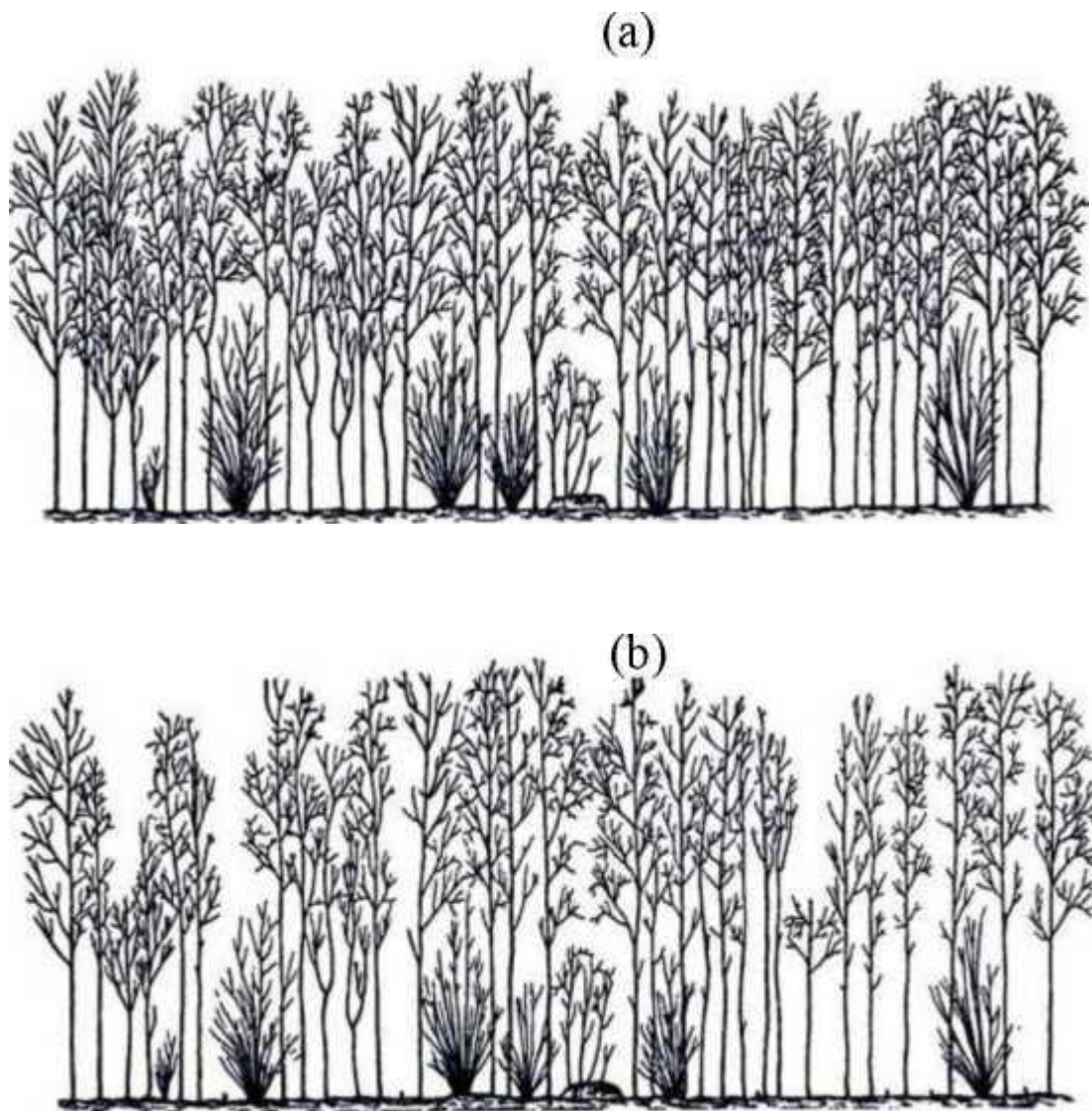
- exemplarele uscate, atacate, rănite, bolnave (în special cele cu boli infecțioase evolutive gen cancere);

- preexistenți (adesea considerați ca primă urgență de extragere, datorită vătămărilor produse arborilor remanenți la doborâre);

- exemplarele speciilor coplesitoare, nedorite și neconforme cu compoziția țel, dacă sunt situate în plafonul superior al arboretului;

- exemplarele din lăstari, provenite de pe cioate îmbătrânite sau din arborete cu proveniență mixtă, care pot coplesi exemplarele mai valoroase din sămânță;

- exemplarele din specia dorită, chiar de bună calitate, dar grupate în pâlcurile prea dese.

Se vor realiza curățiri mecanice, prin tăierea de jos a arborilor nevaloroși, respective secuirea (inelarea arborilor) preexistențelor, utilizând diferite utilaje tăietoare, în general motoferăstraie sau motounelte specifice.

Sezonul de execuție al curățirilor depinde, de speciile existente precum și de condițiile de vegetație. Astfel, în arboretele amestecate, se recomandă ca grifarea (însemnarea) arborilor de extras să se realizeze doar în perioada de vegetație, această restricție eliminându-se în molidișurile pure sau amestecurile cu puține specii, când lucrarea se poate realiza și în repaosul vegetativ, primăvara devreme, înaintea apariției frunzelor, sau toamna târziu, după căderea acestora.

Intensitatea curățirilor se stabilește numai pe teren, în suprafețe de probă instalate în porțiuni reprezentative ale arboretului. În general, intensitatea se exprimă procentual:

- ca raport între numărul de arbori extrași (N_e) și cel existent (N_i) în arboret înainte de intervenție

$$IN = N_e/N_i \times 100$$

- ca raport între suprafața de bază a arborilor extrași (Ge) și suprafața de bază a arboretului înainte (Gi) de curățire

$$IC = Ge/Gi \times 100$$

După intensitatea intervenției (pe suprafața de bază), curățirile se împart în:

- slabe (IC <5%)
- moderate (IC = 6-15%)
- puternice (forte) (IC = 16-25%)
- foarte puternice (IC > 25%).

În situația analizată, intensitatea curățirilor se recomandă a fi moderată. În cazuri excepționale, când condițiile de arboret o reclama, pot fi și forte, dar cu condiția ca, în nici un punct al arboretului, consistența să nu se reducă după intervenție sub 0,8.

Periodicitatea curățirilor variază, în general, între 3-5 ani, în funcție de natura speciilor, de starea arboretului, de condițiile staționale și de lucrările executate anterior.

În general, în pădurile noastre aflate în faza de nuieliș-prăjiniș, se recomandă să se execute între 2 și 3 curățiri/arboret, numărul acestora fiind redus chiar și la o singură intervenție în cazul regenerărilor artificiale.

De calitatea punerii în practică a degajărilor și curățirilor depinde, în mare măsură, calitatea viitoarelor păduri.

b) Rărituri

Răriturile sunt lucrări executate repetat în *fazele de pariș, codrișor și codru mijlociu* și care se preocupă de îngrijirea individuală a arborilor, în scopul de a contribui cât mai activ la ridicarea valorii productive și protectoare a pădurii cultivate.

Răriturile sunt considerate lucrări de selecție individuală pozitivă, preocuparea de bază fiind îndreptată asupra arborilor valoroși care rămân în arboret până la termenul exploatării și nu asupra celor extrași prin intervenția respectivă.

Răriturile sunt cele mai pretențioase, mai complexe și mai intensive operațiuni culturale, cu efecte favorabile atât asupra generației existente, cât și asupra viitorului arboret.

Cele mai importante obiective urmărite prin aplicarea răriturilor sunt:

- ameliorarea calitativă a arboretelor, mai ales sub raportul compoziției, al calității tulpinilor și coroanelor arborilor, al distribuției lor spațiale, precum și al însușirilor tehnologice ale lemnului acestora;
- ameliorarea structurii genetice a populației arborescente;
- activarea creșterii în grosime a arborilor valoroși (cu rezultat direct asupra măririi volumului) ca urmare a răririi treptate a arboretului, fără însă a afecta creșterea în înălțime și producerea elagajului natural (operație de îndepărtare a crăcilor din partea inferioară a tulpinii arborilor, aplicată în exploatările forestiere);
- luminarea mai pronunțată a coroanelor arborilor de valoare din speciile de bază pentru a crea condiții mai favorabile pentru fructificație și pentru regenerarea naturală a pădurii;

- mărirea rezistenței pădurii la acțiunea vătămătoare a factorilor biotici și abiotici cu menținerea unei stări fitosanitare cât mai bune și a unei stări de vegetație cât mai active a arboretului rămas.

În procesul de execuție a răriturilor există diverse *tehnici de lucru* care pot fi incluse în două metode de bază:

Rărituri selective - aplicate în arboretele regenerate pe cale naturală sau mixtă. Prin execuția acestora, în general, se aleg arborii de viitor, care trebuie promovați. După aceasta se intervine asupra arboretului de valoare mai redusă care vor fi extrași. În această categorie sunt incluse:

- răritura de jos;
- răritura de sus;
- răritura combinată (mixtă);
- răritura grădinărită, etc;

Rărituri schematice (mecanice, geometrice, simplificate) - când arborii de extras se aleg după o anumită schemă prestabilită, fără a mai face o diferență a acestora după alte criterii. Acestea pot fi:

- pe rânduri;
- în benzi;

Rărituri schematice se aplică de regulă în arboretele de plop euroamerican.

În restul arboretele studiate se vor aplica rărituri combinate, deoarece în puține cazuri, se poate vorbi de o intervenție în exclusivitate în plafonul superior (răritura de sus) sau plafonul inferior (răritura de jos). Datorită acestei situații, s-a impus necesitatea de a combina cele două tipuri fundamentale de rărituri, pentru a realiza corespunzător scopurile urmărite, în special în arboretele cu un anumit grad de neomogenitate sub raportul vârstei, al desimii sau al compoziției.

Răritura combinată - constă în selecționarea și promovarea arborilor celor mai valoroși ca specie și conformare, mai bine dotați și plasați spațial, intervenindu-se după nevoie atât în plafonul superior, cât și în cel inferior.

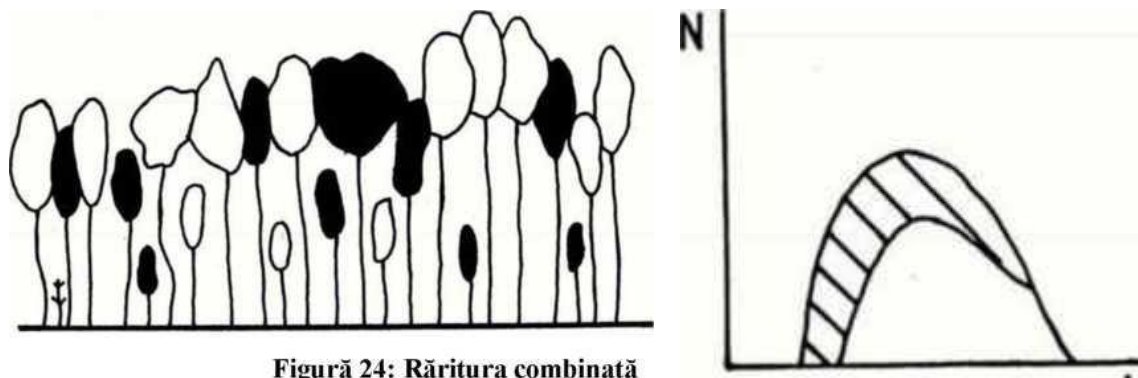
Aceasta urmărește realizarea unei selecții pozitive și individuale active având următoarelor obiective:

- promovarea celor mai valoroase exemplare din arboret ca specie și calitate;
- ameliorarea producției cantitative și mai ales calitative a arboretului;
- mărirea spațiului de nutriție și a creșterii arborilor valoroși;
- mărirea rezistenței arboretului la acțiunea factorilor vătămători biotici și abiotici;

- menținerea unui ritm satisfăcător de producere a elagajului natural; intensificarea fructificației ei și ameliorarea condițiilor bioecologice de producere a regenerării naturale;

- punerea în valoare a masei lemnoase recoltate sub formă de produse secundare.

Tehnica de execuție, specifică acestui tip de răritura selectivă, este diferențierea în cadrul arboretului a așa numitelor biogrupe. În cadrul acestor unități structurale și funcționale (de mică anvergură), arborii se clasifică în funcție de poziția lor în arboret precum și de rolul lor funcțional.

Figură 24: Răritura combinată

Biogrupă - este un ansamblu de 5-7 arbori, aflați în intercondiționare în creștere și dezvoltare, care se situează în jurul unuia sau a doi arbori de valoare (de viitor) și în funcție de care se face și clasificarea celorlalte exemplare în arbori ajutători (folositori) și arbori dăunători (de extras). Uneori, se mai ia în considerare și altă categorie, aceea a arborilor indiferenți (nedefiniți).

Arborii de valoare se aleg dintre speciile principale de bază și se găsesc, de regulă, în clasele a I-a și a II-a Kraft. Aceștia trebuie să fie sănătoși, cu trunchiuri cilindrice bine conformate, fără înfurcări sau alte defecte, cu coroane cât mai simetrice și elagaj natural bun, cu ramuri subțiri dispuse orizontal, fără crăci lacome, etc. Totodată aceștia trebuie să fie cât mai uniform repartizați pe suprafața arboretului.

Alegerea arborilor de viitor se realizează, în general, prin două metode:

- Prin alegerea lor precoce, la finalul fazei de pârș și începutul celei de codrișor și însemnarea acestora cu benzi de plastic sau inele de vopsea. Aceasta îi face ușor de reperat în cursul lucrărilor de exploatare sau al următoarelor intervenții cu rărituri. Această metodă prezintă inconvenientul că o parte dintre exemplarele desemnate pot fi rănite în cursul intervențiilor cu rărituri, pot să-și modifice poziția socială (clasa pozițională) sau chiar pot dispărea brusc (cazul arborilor doborâți de vânt).

- Prin selectarea arborilor la fiecare nouă intervenție cu rărituri. În acest caz în care se pot elimina o parte dintre inconvenientele opțiunii anterioare.

Arborii ajutători (folositori) stimulează creșterea și dezvoltarea arborilor de valoare. Ei ajută la elagarea naturală, formarea trunchiurilor și coroanelor arborilor de viitor, îndeplinind în același timp rol de protecție și ameliorare a solului. Aceștia se aleg fie dintre exemplarele aceleiași specii (cazul arboretelor pure) fie ale speciilor de bază sau de amestec, situate în general într-o clasă pozițională inferioară (a II-a, a III-a sau a IV-a).

Arborii pentru extras - sunt aceia care stânjenesc prin dezvoltarea lor arborii de viitor. Aici sunt incluși:

- arborii din orice specie și orice plafon care, prin poziția lor, împiedică creșterea și dezvoltarea coroanelor arborilor de viitor și chiar a celor ajutători;

- arborii uscați sau în curs de uscare, ruți, atacați de dăunători, cei cu defecte tehnologice evidente;
- unele exemplare cu creștere și dezvoltare satisfăcătoare, în scopul rării grupelor prea dese.

Arborii nedefiniți - sunt cei care, în momentul rării, nu se găsesc în raporturi directe cu arborii de valoare. În consecință aceștia nu pot fi încadrați în nici una dintre categoriile precedente. Aceștia se pot găsi în orice clasă pozițională, fiind localizați de obicei la marginea biogrupelor.

c) Lucrări de igienă

Adesea denumite și tăieri de igienă, aceste lucrări urmăresc asigurarea unei stări fitosanitare corespunzătoare a arboretelor, obiectiv care se poate realiza prin extragerea arborilor uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte, precum și a arborilor-cursă și de control folosiți în lucrările de protecție a pădurilor, fără ca prin aceste lucrări să se restrângă biodiversitatea pădurilor.

În pădurile parcurse sistematic cu operațiuni culturale, în special rării, precum și cu tratamente nu este necesară planificarea lucrărilor de igienă deoarece arborii care se extrag în prima urgență prin astfel de intervenții sunt tocmai cei uscați sau în curs de uscare, ruți, doborâți, etc, igienizarea realizându-se astfel concomitent.

Tăierea arborilor care fac obiectul lucrărilor de igienă se poate face tot timpul anului fiind încadrată în categoria - tăiere fără restricții. Fac excepție rășinoaselor afectate de gândaci de scoarță care este de preferat să se extragă înainte de zborul adulților.

Intensitatea (volumul de extras) lucrărilor de igienă este determinată de starea de fapt a arboretelor. Astfel, pe baza observațiilor de teren, se pot diferenția următoarele situații:

- dacă se constată că numărul arborilor de extras este mic și prin intervenția asupra lor nu se dereglează starea de masiv, se procedează la recoltarea acestora într-o singură repriză;
- dacă proporția arborilor de extras este mare, aceștia se vor extrage în 2-3 reprize, la interval de 2-3 (4) ani, pentru a nu se întrerupe dintr-o dată și exagerat de mult starea de masiv;
- în situația în care, prin recoltarea arborilor vătămați, consistența arboretului s-ar reduce sub 0,7 în arboretele tinere și sub 0,6 în cele mature și bătrâne (deci acestea ar deveni exploatabile după stare), este de preferat să se procedeze la refacerea lor prin tehnici specifice.

Masa lemnoasă de extras prin lucrări de igienă este inclusă în categoria produselor accidentale neprecomptabile (care nu depășesc 5 m³/an/ha, raportat la suprafața unității de producție din care fac parte arboretele parcurse, micșorată cu mărimea suprafeței periodice în rând a arboretelor în care se va interveni cu tratamente în deceniul următor).

Dacă volumul de extras prin lucrările de igienă depășește valoarea menționată, acesta este inclus în categoria produselor lemnoase precomptabile și se scade din posibilitatea de produse secundare - rărituri.

Tăierile de îngrijire care se vor aplica în cadrul Amenajamentului silvic al O.S. Babadag în suprafețele ce se suprapun siturilor *ROSCI 0201 Podișul nord Dobrogean* și *ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului* și a arilor de protecție speciale avifaunistice *ROSPA 0091 Padurea Babadag* *ROSPA0100 Stepa Casimcea*, *ROSPA0031 Delta Dunării și Complexul Razim - Sinoie* au fost prezentate detaliat în cadrul capitolului A.1.5. din prezentul studiu.

II. Regimuri și tratamente silvice

Regimul se referă la *felul fundamental cum sunt destinate a se regenera sau a se reîntineri consecvent și vreme îndelungată toate arboretele care constituie o pădure*. Regenerarea sau reîntinerirea arboretelor se pot realiza *pe cale generativă* (din sămânță sau puieți) și *pe cale vegetativă* (din lăstari, drajoni, butași). Această diferențiere a modului de regenerare a permis definirea, de-a lungul timpului, a trei regimuri fundamentale, respectiv al (1) *codrului* (cu regenerare generativă), al (2) *crângului* (cu regenerare vegetativă) și al (3) *crângului compus* (cu regenerare, în mod ideal, atât generativă cât și vegetativă).

În mod practic, gospodărirea unei păduri în cadrul unui regim se poate realiza prin mai multe modalități, ceea ce a condus la apariția noțiunii de **tratament**.

În sens larg, tratamentul include întregul ansamblu de măsuri culturale, prin care aceasta este condus de la întemeiere până la exploatare și regenerare. Aceste măsuri culturale include lucrările prin care, procedând consecvent, vreme îndelungată, se realizează regenerarea sau reîntinerirea, educarea, protecția, exploatarea tuturor arborilor care constituie o pădure.

În sens restrâns, prin tratament se înțelege modul special cum se face exploatarea și se asigură regenerarea unei păduri în cadrul aceluiași regim, în vederea atingerii unui scop.

Masa lemnoasă care rezultă prin aplicarea tratamentelor este încadrată în grupa *produselor principale*, iar tăierea prin care se realizează poartă numele de *tăiere de produse principale*.

În ceea ce privește succesiunea corectă a operațiunilor înaintea alegerii tratamentului este necesar să se stabilească regimul. Ca regulă generală, regimul se stabilește în funcție de exploatabilitatea adoptată și implicit de scopul urmărit. În consecință acesta se exprimă prin țelurile de producție și protecție ce le are de îndeplinit pădurea.

Tratamentul cel mai indicat de aplicat într-o pădure dată, va fi acela care permite recoltarea produselor principale cu cele mai reduse cheltuieli și pierderi, dar care reușește în același timp să asigure îndeplinirea integrală a obiectivelor de gospodărire și mai ales regenerarea mai valoroasă și mai ieftină prin care să se

realizeze cât mai sigur structura țel fixată pentru fiecare arboret și ansamblu de arborete.

La *alegerea tratamentului* aplicabil la o pădure se ține seama de:

- în funcție de interesele exploatării se vor alege tratamente cât mai simple, mai extensive, care să permită o mai mare concentrare a tăierilor, creșterea gradului de mecanizare și reducerea prețului de cost aducerea, menținerea și conservarea fondului forestier în stări și structuri de optimă stabilitate ecosistemică și maximă eficacitate polifuncțională;

- prioritatea regenerării naturale cu rezultat direct în realizarea cu cheltuieli mai reduse a unor arborete capabile să conserve diversitatea genetică locală;

- promovarea ori de câte ori și oriunde este posibil ecologic și justificat economic a arboretelor amestecate, divers structurate și valoroase;

- promovarea tratamentelor prin care se evită întreruperea bruscă a funcțiilor ecoprotective pe care trebuie să le exercite pădurea respectivă, evitând astfel crearea unor premise favorabile apariției unor fenomene torențiale, a eroziunii, a alunecărilor de teren, a fenomenului de înmlăștinare etc.

- în pădurile cu rol de protecție deosebit, la alegerea tratamentelor, se acordă prioritate considerentelor de ordin cultural care conduc tot mai categoric la adoptarea tratamentelor intensive bazate pe regenerarea sub masiv și cu perioadă lungă de regenerare. În pădurile cu rol de protecție se pot adopta și la alte tipuri de intervenții, respectiv lucrări speciale de conservare. Aici se vor executa doar lucrări de igienă;

- trecerea de la o generație la alta este necesar să se facă fără întreruperi pentru a nu se pierde din capacitatea bioecologică de regenerare a pădurii respective și a nu se întrerupe nici chiar pentru perioade mai scurte de timp

Tratamentele care se vor aplica în cadrul Amenajamentului silvic al Ocolului silvic Babadag în suprafețele ce se suprapun siturilor *ROSCI 0201 Podișul nord Dobrogean* și *ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului și a arilor de protecție speciale avifaunistice ROSPA 0091 Pădurea Babadag ROSPA0100 Stepa Casimcea, ROSPA0031 Delta Dunării și Complexul Razim - Sinoie* au fost prezentate detaliat în cadrul capitolului A.1.5. din prezentul studiu.

III. Lucrări de ajutorarea regenerărilor naturale și de împădurire:

Regenerarea naturală este influențată decisiv de:

- biologia fructificării speciilor forestiere (capacitatea lor de regenerare vegetativă)

- cantitatea, calitatea și modul de împrăștiere a semințelor (lăstarilor) pe suprafața în curs de regenerare

- starea, desimea și structura arboretului pe picior devenit exploatabil sau de absența acestuia.

Întemeierea pe cale naturală a pădurii impune realizarea unor condiții de bază și anume:

- existența unui număr suficient de arbori valoroși (arbori apti de regenerare generativă sau vegetativă) împrăștiați corespunzător pe întreaga suprafață de regenerare sau capabili să asigure instalarea unei generații juvenile viabile și valoroase ca urmare a modului de diseminare a semințelor;

- recoltarea cu anticipație și deci excluderea de la reproducerea arborilor necorespunzători sau nedoriți ca specie, genotip sau fenotip;

- reglarea corespunzătoare a desimii arboretului parental în vederea realizării unor condiții ecologice favorabile instalării noii generații, corelată cu preocuparea pentru ținerea sub control a instalării altor populații (etaje) fitocenotice care pot prejudicia sau periclita instalarea regenerării în compoziția optimă dorită.

În zonele în care s-a declanșat exploatarea-regenerarea pădurii cultivate, dar instalarea naturală a semințișului este periclitată sau îngreunată și nesigură, se pot adopta, după împrejurări, unele lucrări sau complexe de lucrări specifice denumite

Lucrări de ajutorarea regenerărilor naturale și de împădurire.

A) Lucrări necesare pentru asigurarea regenerării naturale

Se constituie ca o componentă indispensabilă și se integrează armonios în sistemul lucrărilor de îngrijire necesare în vederea producerii și conducerii judicioase a regenerării pădurii cultivate.

Obiectivele acestor lucrări sunt:

- crearea condițiilor corespunzătoare favorizării instalării semințișului natural, format

- din specii proprii compoziției de regenerare;

- realizarea lucrărilor de reîmpădurire și împădurire;

- consolidarea regenerării obținute; asigurarea compoziției de regenerare;

- selecționarea puieților corespunzători calitativ;

- consolidarea regenerării obținute;

- asigurarea compoziției de regenerare;

- remedierea prejudiciilor produse prin procesul de recoltare a masei lemnoase.

Asigurarea unei regenerări naturale de calitate presupune de multe ori completarea aplicării intervențiilor (*tăieri de regenerare, tratamente*) prin care se urmărește instalarea sau dezvoltarea semințișului cu anumite *lucrări speciale, ajutătoare*, care încetează o dată cu realizarea stării de masiv și constau din:

1. Lucrări pentru favorizarea instalării semințișului

Aceste lucrări se execută numai în porțiunile din arboret în care instalarea semințișului din speciile de bază prevăzute în compoziția de regenerare este imposibilă sau îngreunată de condițiile grele de sol și constau din:

a) *Extragerea semințișurilor neutilizabile și a subarboretului*. Semințișurile neutilizabile, precum și subarboretul care împiedică regenerarea naturală, se extrag odată cu efectuarea primei tăieri de regenerare, numai în porțiunile de arboret unde

se apreciază că ar afecta instalarea și dezvoltarea semințișului de viitor. Este mai ales cazul arboretelor constituite din specii de umbră (brădete, amestecuri de fag și rășinoase, făgete), precum și al stejăretelor și mai ales gorunetelor unde semințișul de carpen s-a instalat abundent.

b) *Înlăturarea păturii vii invadatoare*, care prin desimea ei îngreunează regenerarea naturală. Astfel de situații crează specii din genurile *Calluna*, *Rubus*, *Juncus*, *Athyrium*, *Luzula*, *Deschampsia*, alte graminee și mușchi (*Hylocomium*, *Polytrichum*, *Sphagnum*), care se îndepărtează în general în anii de fructificație a speciei de bază din compoziția de regenerare.

c) *Provocarea drajonării în arboretele de salcâm*, regenerate pe cale vegetativă (tratate în crâng) mai mult de două generații.

d) *Strângerea resturilor de exploatare*, care constă în adunarea crăcilor, iescarilor, materialului lemnos sau a altor resturi nevalorificabile, rămase după exploatare. Acestea se depun în grămezi sau șiruri (*martoane*) late de 1 m și dispuse pe linia de cea mai mare pantă pentru a evita rostogolirea lor peste semințiș.

2. Lucrări pentru asigurarea dezvoltării semințișului

Aceste lucrări se pot executa în semințișurile naturale din momentul instalării lor până ce arboretul realizează starea de masiv și constau din:

a) *Descopleșirea semințișului*. Prin această lucrare se urmărește protejarea semințișului imediat după instalarea acestuia, împotriva buruienilor care îi pun în pericol existența sau care pot să-i împiedice dezvoltarea. Descopleșirea se efectuează o dată sau de două ori pe an, prima intervenție făcându-se la o lună de la începerea sezonului de vegetație (pentru ca puieții să se fortifice înainte de venirea perioadei cu arșiță), iar cea de-a doua în septembrie, dacă există pericolul ca buruienile să determine la căderea zăpezii, prin înălțimea lor, culcarea puieților.

b) *receperea semințișului de foioase rănit și extragerea exemplarelor de rășinoase vătămate prin lucrările de exploatare*. Receperea semințișului de foioase vătămat prin exploatare, prin tăierea de la suprafața solului, se face în timpul repausului vegetativ, pentru a menține puterea de lăstărire a exemplarelor reperate. Extragerea puieților de rășinoase vătămați în decursul lucrărilor de exploatare se face pe măsură ce aceștia devin dăunători celor viabili, evitându-se astfel riscul descoperirii solului. Un efect cultural similar și având cheltuieli minime se obține și prin tăierea a numai 2-3 verticile ale puieților de rășinoase vătămați.

c) *înlăturarea lăstarilor*. Lucrarea se execută în salcâmete, șleauri de luncă, de câmpie și de deal și urmărește extragerea exemplarelor din lăstari care, prin vigoarea de creștere, tind să copleșescă puieții din sămânță sau drajonii.

d) *împrejmuirea suprafețelor*. Aceasta urmărește să prevină distrugerea semințișurilor prin pășunatul animalelor domestice și sălbatice și este recomandată să fie dublată de executarea gardurilor vii.

B) Lucrări de regenerare — împăduriri

Regenerarea arboretelor, ca proces de asigurare a continuității arboretelor, a perenității pădurilor, se poate realiza prin două metode: *regenerarea naturală* și *regenerarea artificială*.

Este în majoritate acceptată ideea că regenerarea naturală asigură constituirea unor arborete foarte valoroase, cu o productivitate ridicată și un înalt grad de stabilitate, ce își exercită cu maximă eficiență funcțiile atribuite. În baza acestei concepții, principiile de gospodărire rațională a pădurilor recomandă, în mod justificat, aplicarea tăierilor bazate pe regenerarea naturală în toate cazurile în care acest lucru este posibil.

Totuși, sunt anumite cazuri care reclamă folosirea regenerării artificiale ca ultimă posibilitate de perpetuare a generațiilor de arbori. În continuare vor fi prezentate aceste cazuri care, prin diverse condiții staționale, fizico-geografice sau chiar prin particularități socio-economice, impun ca regenerarea pădurii să se realizeze printr-o metodă mai puțin agreată, mai precis prin regenerarea artificială.

Regenerarea artificială a acestor arborete permite pădurii să revină rapid în vechiul amplasament pentru a-și exercita funcțiile eco-protective.

Intervenții la fel de rapide se impun și în cazul arboretelor calamitate natural prin incendii, uscure anormală, atacuri de insecte etc. În ambele din cele două cazuri mai sus amintite regenerarea artificială este singură alternativă aflată la îndemâna silvicultorilor și care oferă posibilitatea reintroducerii rapide a pădurii pe terenul pe care ea a mai existat dar a dispărut în urma unei intervenții artificiale de exploatare sau naturale cu caracter de calamitate.

În vederea creșterii productivității arboretelor se acționează pe foarte multe căi. Una din primele astfel de modalități privește principiul potrivit căruia un arboret, prin asortimentul de specii, trebuie să valorifice complet potențialul productiv al stațiunii. În baza acestui fapt, o mare importanță se acordă regenerărilor artificiale ce vizează arboretele degradate, brăcuite, derivate, care nu corespund din punctul de vedere al cantității și calității producției lor.

Regenerarea naturală a acestor arborete este foarte greu de realizat (din cauza consistenței scăzute, înțelenirii solului, vitalității scăzute etc.) iar uneori nici nu este dorită păstrarea aceluiași asortiment de specii care și-a dovedit incapacitatea productivă. Regenerarea artificială este facilă și permite introducerea de noi specii care să valorifice la maxim potențialul stațiunii și să ofere o producție cantitativ și calitativ superioară.

Intervenția artificială poate uneori să aibă un caracter parțial, regenerarea în ansamblu având, în acest caz, un caracter mixt.

Putem vorbi despre un caracter parțial al regenerării artificiale atunci când se intervine într-un arboret care a fost supus tăierilor specifice regenerării naturale, în scopul realizării desimii optime pe întreaga suprafață. De asemenea, în același context, intervenția ce urmărește reglarea structurii compoziției viitorului arboret folosind regenerarea artificială are un caracter parțial.

Un ultim aspect legat de acest caracter parțial vizează posibilitatea introducerii artificial într- un arboret regenerat natural a unor specii deosebite, care să ridice valoarea arboretului.

În aceste cazuri prezentate anterior, regenerarea artificială, chiar dacă nu este folosită integral pe toată suprafața ci doar parțial în zonele în care se dorește a se interveni, completează, ajută și ridică valoarea regenerării naturale, totul în scopul obținerii unui arboret care să corespundă exigențelor stațiunii și să valorifice cât mai bine potențialul ei productiv.

În concluzie folosirea regenerării artificiale este motivată de cazuri în care alte soluții sunt imposibil sau dificil de realizat din cauze de ordin silvicultural, staționai sau economic. De asemenea, atunci când reușita regenerării impune realizarea acesteia cât mai urgent sau când se dorește schimbarea asortimentului de specii a unui arboret, regenerarea artificială va putea fi luată în considerare în mod complet justificat.

Potrivit normelor tehnice în vigoare *terenurile de împădurit sau reîmpădurit* se încadrează în una din următoarele categorii:

a) *terenuri lipsite de vegetație lemnoasă și anume:*

- poieni și goluri neregenerate din cuprinsul pădurii;
- terenuri preluate în fondul forestier, destinate împăduririi;
- terenuri fără vegetație lemnoasă ca urmare a unor calamități (incendii, rupturi și doborâturi de vânt, zăpadă, uscării în masă ș.a.);
- suprafețe (parchete) rezultate în urma exploatării prin tăieri rase.

b) *terenuri ocupate de arborete necorespunzătoare silvo-biologic și/sau economic ce urmează a fi reîmpădurite:*

- suprafețe acoperite de arborete derivate provizorii (mestecănișuri, plopișuri de plop tremurător, arțarete, cărpinete, teișuri ș.a.)
- terenuri cu arborete slab productive ce nu se pot regenera natural;
- suprafețe cu arborete în care sunt necesare lucrări de ameliorare în scopul îmbunătățirii compoziției și/sau consistenței.

c) *terenuri pe care regenerarea naturală este incompletă:*

- suprafețe ocupate cu arborete parcurse cu lucrări de regenerare sub adăpost având porțiuni neregenerate sau regenerate cu specii neindicate în compoziția de regenerare, cu semințis neutilizabil, vătămat etc;
- teritorii ocupate cu arborete parcurse cu tăieri de crâng simplu, cu porțiuni neregenerate în care este indicată introducerea unor specii valoroase.

d) *alte terenuri și anume:*

- terenuri în care sunt necesare completări în plantații, semănături și butășiri directe;
- terenuri aflate în folosință temporară la alți deținători și reprimite în fondul forestier spre a fi împădurite (terenuri decopertate de stratul de sol, halde industriale, menajere etc).

Încadrarea suprafețelor ce necesită intervenții pentru instalarea culturilor pe categorii de terenuri împădurit, reîmpădurit este necesară, pentru că trebuie luate în considerare în stabilirea diferențiată a lucrărilor de pregătire a terenului și a solului, de alegere a speciilor, a metodelor de instalare a noului arboret, de îngrijire a culturilor până la realizarea stării de masiv.

C) Lucrări de completări în arborete care nu au închis starea de masiv

Sunt lucrări de împădurire ce se execută în regenerările naturale aflate în fazele de dezvoltare de semințis-desiș, deci curând după înlăturarea arboretului parental, la adăpostul căruia s-a instalat noua generație și înainte ca solul să-și piardă însușirile tipic forestiere. De asemenea, această lucrare se realizează în cazul plantațiilor efectuate recent însă cu reușită nesatisfăcătoare, în vederea completării golurilor din care puieții s-au uscat, au dispărut sau au fost afectați de diverși factori dăunători. Completările în regenerări naturale constituie categoria de lucrări de împăduriri cea mai frecvent aplicată în practica silvică, cu perspectiva creșterii ponderii acestora în măsura în care arboretele sunt optim structurate, corespunzătoare echilibrului ecologic.

În urma intervenției cu lucrări de împădurire rezultă arborete cu origine combinată (natural și artificială), caracterul natural sau artificial al ecosistemului respectiv fiind imprimat în mare măsură de ponderea în suprafață a uneia sau alteia din cele două modalități de regenerare a pădurii.

Operațiunea devine oportună pentru regenerarea punctelor (locurilor) unde regenerarea naturală nu s-a produs sau semințisul natural instalat este neviabil, a fost grav vătămat și nu mai poate fi valorificat, aparține speciilor nedorite în viitoarea pădure, sau provine din lăstari în cazul unei regenerări mixte. Completările se vor face numai după evaluarea corectă (în fiecare an) a stării, desimii și suprafeței ocupate de semințisurile naturale. Pe această bază se va estima și prognoza cantitatea de material de împădurire necesară, sursa de aprovizionare, metoda, schema și dispozitivul de împădurire preferabil, perioada optimă de executare în teren.

D) Lucrări de îngrijire a culturilor tinere

În perioada de la instalare până la atingerea reușitei definitive, culturile forestiere au de înfruntat acțiunea multor factori dăunători, dintre care pe prim plan se situează concurența vegetației erbacee și a lăstarilor copleșitori, seceta și insolația, atacurile de insecte și bolile criptogamice, efectivele de vânat etc. Vulnerabilitatea culturilor în această perioadă, îndeosebi în cazul folosirii puieților cu rădăcină nudă, este agravată și de șocul transplantării, la care se adaugă schimbarea de mediu, deosebit de însemnata, mai cu seamă în cazul folosirii unor specii în afara arealului lor natural între momentul plantării (semnării) și al închiderii masivului, concurența intra și inter-specifică între puieți este aproape inexistentă, dezvoltarea fiecărui exemplar fiind condiționată de propriul fond genetic, de caracteristicile fenotipice inițiale și de mediul de viață, care prezintă

diferențieri de la un loc la altul, ca urmare a eterogenității însușirilor solului, a microclimatului local, a compoziției și densității covorului erbaceu etc. Datorită acestor factori, curând după înființare, în culturile forestiere se manifestă tendința ierarhizării exemplarelor în raport cu poziția lor relativă. Eterogenitatea condițiilor de mediu și a potențialului genetic al plantelor influențează în sens pozitiv sau negativ procesul creșterilor curente individuale, putând conduce în scurt timp la o pronunțată diferențiere dimensională a puieților și chiar la dispariția unui număr însemnat de exemplare. Fenomenul se poate solda cu consecințe negative în ceea ce privește uniformitatea închiderii masivului, în unele situații prelungind exagerat atingerea reușitei definitive.

În scopul diminuării efectelor negative ale factorilor de mediu, pentru evitarea pierderilor, crearea și menținerea unor condiții de creștere și dezvoltare favorabile tuturor puieților, culturile forestiere sunt parcurse după instalare cu *lucrări speciale de îngrijire*, constând în înlăturarea unor defecțiuni și omogenizarea condițiilor de vegetație la nivelul întregii populații.

În funcție de natura și scopul urmărit prin aplicare, lucrările se repetă în fiecare an, însă cu frecvență tot mai redusă pe măsură ce cultura se dezvoltă, este mai puțin vulnerabilă și prin caracteristicile ei se apropie de reușita definitivă.

Principalele lucrări de îngrijire aplicate în culturi forestiere tinere constau în receperea puieților, reglarea desimii, întreținerea solului și combaterea vegetației dăunătoare, precum și din executarea unor lucrări cu caracter special cum ar fi: fertilizarea și irigarea culturilor; elagaj artificial, tăierile de formare și stimulare, combaterea bolilor și dăunătorilor ș.a.

Având în vedere descrierea lucrarilor silviculturale de mai sus se poate afirma cu certitudine ca acestea nu au un impact negativ asupra habitatelor si speciilor din cadrul Ocolului silvic Babadag. Ele conduc la indeplinirea telurilor de gospodarire fixate in concordanta cu legislatia in vigoare. Impactul poate aparea la executarea acestor lucrari.

C.1.1. Impactul actual

Impactul actual constă în surse de emisie specifice activităților desfășurate de societățile care își desfășoară activitățile în interiorul ocolului silvic precum și a activităților agricole desfășurate în imediata vecinătate a zonelor analizate, impact asupra solului datorat activităților antropice din zonă, impact asupra solului si apei datorat zonelor de pelerinaj din interiorul pădurii, precum și utilizarea drumurilor forestiere și a drumurilor publice ce traversează pădurea.

C.1.2. Impactul prognozat prin implementarea planului asupra factorilor de mediu

Formele de impact prognozate a se produce în urma implementării proiectului analizat sunt următoarele:

- Impactul asupra calității factorilor de mediu: apa, aer, sol, zgomot;
- Impactul asupra biodiversității locale;
- Impactul asupra mediului social și economic.

Impactul asupra calității aerului

În cadrul județului Tulcea, influența factorilor antropici asupra calității atmosferei, se manifestă frecvent fiind generată de activitatea industrială și traficul auto. În restul teritoriului, sursele de poluare sunt punctiforme și dispersate, influența lor asupra calității atmosferei fiind redusă.

Prin implementarea amenajamentului silvic propus, vor rezulta emisii de poluanți în aer în limite admisibile. Acestea vor fi:

-emisii din surse mobile (oxid de carbon, oxizi de azot, oxizi de sulf, poluanți organici persistenti și pulberi) de la masinile și utilajele care se vor folosi la lucrarile silvice;

-pulberi (particule în suspensie) rezultate în urma activităților de doborâre, curățare, transport și încărcare masă lemnoasă.

Emisiile de suspensii rezultate pe durata lucrărilor sunt greu de cuantificat deoarece natura lucrărilor, mijloacele auto folosite precum și condițiilor meteorologice din perioada de exploatare pot influența cantitatea de pulberi (particule în suspensii) în zona de impact. Cantitatea de particule în suspensie este proporțională cu aria terenului pe care se desfășoară lucrările.

Impactul asupra aerului în faza de execuție a planului este de tip:

- direct negativ - emisii datorate activităților de implementare a lucrarilor prevazute de amenajamentul silvic , care pot afecta speciile de floră și faună a zonelor învecinate datorită sedimentării acestora;

- indirect negativ – posibile efecte negative asupra sănătății umane. Aceste efecte pot fi evitate/atenuate prin: măsuri operatorii – personalul operator va fi dotat cu echipament de protecție și măști cu filtru de hârtie, pentru a preveni inhalarea pulberilor.

Se poate afirma, totuși, că nivelul acestor emisii este scăzut și că nu depășește limite maxime admise și că efectul acestora este anihilat de vegetația din pădure.

Măsuri de diminuare a impactului

În activitatea de exploatare forestiera nu se folosesc utilaje ale căror emisii de noxe să ducă la acumulări regionale cu efect asupra sănătății populației locale și a animalelor din zonă. Pentru diminuarea impactului asupra factorului de mediu aer se impun o serie de măsuri precum:

- folosirea de utilaje și mijloace auto dotate cu motoare termice care să respecte normele de poluare EURO 3 – EURO 5;
- efectuarea la timp a reviziilor și reparațiilor a motoare termice din dotarea utilajelor și a mijloacelor auto;
- etapizarea lucrărilor silvice cu distribuirea desfășurării lor pe suprafețe restrânse (1 – 3 ha) de pădure;
- folosirea unui număr de utilaje și mijloace auto de transport adecvat fiecărei activități și evitarea supradimensionării acestora;
- evitarea funcționării în gol a motoarelor utilajelor și a mijloacelor auto;
- utilizarea strictă a căilor de acces existente din interiorul amenajamentului silvic.

Zgomot și vibrații

Zgomotul și vibrațiile sunt generate de funcționarea motoarelor sculelor (drujbelor), utilajelor și a mijloacelor auto. Datorită numărului redus al acestora, soluțiilor constructive și al nivelului tehnic superior de dotare cantitatea și nivelul zgomotului și al vibrațiilor se vor situa în limite acceptabile. Totodată mediul în care acestea se produc (pădure cu multă vegetație) va contribui direct la atenuarea lor și la reducerea distanței de propagare.

Consecințe asupra calității solului prin implementarea proiectului

În activitățile de exploatare forestieră pot apare situații de poluare a solului datorită:

- eroziunii de suprafață în urma transportului necorespunzător (prin târâire sau semi-târâire) a buștenilor;
- tasarea solului datorită deplasării utilajelor pe căile de acces;
- alegerea inadecvată a traseelor căilor provizorii de acces;
- pierderi accidentale de carburanți și/sau lubrifianți de la utilajele și/sau mijloacele auto care deservește activitatea de exploatare forestieră;
- depozitarea și/sau stocarea temporară necorespunzătoare a deșeurilor.

Măsuri de diminuare a impactului

În vederea diminuării impactului lucrărilor de exploatare forestieră asupra solului se recomandă luarea unor măsuri precum:

- adoptarea unui sistem adecvat (ne-târâit) de transport a masei lemnoase, cel puțin acolo unde solul are compoziție de consistență ”moale” în vederea scoaterii acesteia pe locurile de depozitare temporară;
- alegerea de trasee ale căilor provizorii de scoatere a masei lemnoase cu o declivitate sub 20 % (mai ales pe versanți);
- alegerea de trasee ale căilor provizorii de scoatere a masei lemnoase care să evite, pe cât posibil, coborâri pe pante de lungime și înclinație mari;
- alegerea de trasee ale căilor provizorii de scoatere a masei lemnoase care să parcurgă distanțe cât se poate de scurte;

- dotarea utilajelor care deserveșc activitatea de exploatare forestieră cu anvelope de lățime mare care să aibă ca efect reducerea presiunii pe sol și implicit reducerea fenomenului de tasare;

- refacerea portanței solului (prin nivelarea terenului) pe traseele căilor provizorii de scoatere a masei lemnoase, dacă s-au format șanțuri sau șleauri;

- platformele pentru depozitarea provizorie a masei lemnoase vor fi alese în zone care să prevină posibilele poluări ale solului (drumuri forestiere, platforme asfaltate situate limitrof în zonă, etc.);

- drumurile destinate circulației autovehiculelor, inclusiv locurile de parcare vor fi selectate să fie în sistem impermeabil.

- pierderile accidentale de carburanți și/sau lubrifianți de la utilajele și/sau mijloacele auto care deserveșc activitatea de exploatare forestieră vor fi îndepărtate imediat prin decopertare. Pământul infestat, rezultat în urma decopertării, va fi depozitat temporar pe suprafețe impermeabile de unde va fi transportat în locuri specializate în decontaminare.

Consecințe asupra calității surselor de apă

Ocolul silvice este străbătut de mai multe pâraie. Din punct de vedere hidrografic aceste pâraie au caracter temporar, ele persistând în perioadele umede ale anului, în special toamna și primăvara.

Vegetația forestieră existentă în păduri are un rol deosebit de important în protejarea învelișului de sol și în reglarea debitelor de apă de suprafață și subterane, în special în perioadele când se înregistrează precipitații importante cantitativ.

În urma desfășurării activităților de exploatare forestieră și a activităților silvice poate apare un nivel ridicat de perturbare a solului care are ca rezultat creșterea încărcării cu sedimente a apelor de suprafață, mai ales în timpul precipitațiilor abundente, având ca rezultat direct creșterea concentrațiilor de materii în suspensie în receptorii de suprafață. Având în vedere caracterul temporar al celor două pâraie nu preconizăm un impact negativ asupra factorului de mediu apă.

Totodată mai pot apare pierderi accidentale de carburanți și lubrefianți de la utilajele și mijloacele auto care acționează în zona amenajamentului silvic analizat.

Impactul prognozat asupra factorilor de mediu apă:

- Direct negativ – rezultat ca urmare a spălării terenurilor/versanților în perioada lucrărilor de implementare a obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic analizat, de către apa din precipitații și antrenarea de sedimente către cursuri de apă nepermanente ce traversează zona analizată;

- Indirect negativ și rezidual – ca urmare a afectării calității apelor de suprafață datorate apelor pluviale și apelor uzate menajere rezultate din activitățile personalului angrenat în implementarea obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic analizat.

Măsuri de diminuarea impactului asupra factorului de mediu apă

Pentru diminuarea impactului asupra factorului de mediu apă se impun următoarele măsuri:

- este interzisă depozitarea masei lemnoase în albiile cursurilor de apă ;
- stabilirea căilor de acces provizorii la o distanță minimă de 1,5 m față de orice curs de apă;
- depozitarea resturilor de lemne și frunze rezultate și a rumegușului nu se va face în zone cu potențial de formare de torenți, albiile cursurilor de apă sau în locuri expuse unor posibile viituri care pot apărea în urma unor precipitații abundente căzute într-un interval scurt de timp;
- eliminarea imediată a posibililor efecte produse de pierderi accidentale de carburanți și lubrifianți;
- este interzisă executarea de lucrări de întreținere a motoarelor mijloacelor auto sau a utilajelor folosite la exploatarea fondului forestier în zone situate în pădure, albiile cursurilor de apă;
- este interzisă alimentarea cu carburanți a mijloacelor auto sau a utilajelor folosite la exploatarea fondului forestier în zone situate în pădure, în albiile cursurilor de apă;
- evitarea traversării cursurilor de apă de către utilajele și mijloacele auto care deserveșc activitatea de exploatare.

C.2 Impactul planului asupra ariei naturale protejate/habitatelor existente și integrității sitului

Rețeaua ecologică NATURA 2000 urmărește menținerea, îmbunătățirea sau refacerea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din siturile NATURA 2000, luând în considerare relațiile economice, sociale și culturale specifice la nivel regional și local ale fiecărui stat membru al Uniunii Europene. Prin urmare această rețea ecologică nu are în vedere altceva decât gospodăria durabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din siturile NATURA 2000.

Însăși existența unor specii și habitate într-o stare bună de conservare, chiar în zone cu management activ așa cum sunt habitatele din situl de importanță comunitară *ROSCI0201 Podișul Nord Dobrogean și ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului*, atestă faptul că gestionarea durabilă a resurselor naturale nu este incompatibilă cu obiectivele NATURA 2000.

De menționat este faptul că amenajamentele silvice pentru fondurile forestiere incluse în ariile naturale protejate de interes național sunt parte a planurilor de management.

În ceea ce privește habitatele, Amenajamentul silvic analizat urmărește o conservare (prin gospodărire durabilă) a tipurilor de ecosisteme existente. Așadar este vorba de perpetuarea aceluiași tip de ecosistem natural (menținerea, refacerea

sau îmbunătățirea structurii și funcțiilor lui). Lipsa măsurilor de gospodărire poate duce la declanșarea unor succesiuni nedorite, către alte tipuri de habitate. Astfel, măsurile de gospodărire propuse vin în a dirija dinamica pădurilor în sensul perpetuării acestora nu numai ca tip de ecosistem (ecosistem forestier) dar mai ales ca ecosistem cu o anumită compoziție și structură.

Amenajamentul Silvic al Ocolului silvic Babadag, prin măsurile de gospodărire propuse, menține sau reface starea de conservare favorabilă a habitatelor naturale, prin gospodărirea durabilă a pădurilor.

Amenajamentul Silvic a avut ca bază următoarele principii:

- principiul continuității exercitării funcțiilor atribuite pădurii;
- principiul exercitării optime și durabile a funcțiilor multiple de producție ori protecție;
- principiul valorificării optime și durabile a resurselor pădurii;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității;
- principiul estetic, etc.

Având în vedere cele expuse/prezentate mai sus, putem concluziona că, măsurile de gospodărire a pădurilor, prescrise de Amenajamentul Silvic propus, sunt în spiritul administrării durabile a acestor resurse, fiind acoperitoare pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare atât a habitatelor forestiere luate în studiu, cât și a speciilor de interes comunitar ce se regăsesc în suprafața cuprinsă de el.

Impactul direct este manifestat asupra habitatelor forestiere identificate pe suprafața de aplicare a Amenajamentelor Silvice din cadrul siturilor *ROSCI0201 Podișul Nord Dobrogean și ROSCI 0060 Dealurile Agighiolului*. Asupra speciilor de interes comunitar din cadrul siturilor se va exercita un efect redus și indirect. Impactul lucrărilor silvice asupra habitatelor s-a realizat prin analiza efectelor acestora asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare pentru fiecare tip de habitat identificat în cadrul Ocolului Silvic Babadag.

Impactul lucrărilor asupra habitatelor prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințșului/culturilor	Împăduriri/ Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
91AA – Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos 91IO-Paduri stepice euro-siberiene de stejar Quercus spp 91Y0 - Păduri dacice de stejar si carpen										
a. Suprafața										
a.1 Suprafața minimă	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	NU ECAZUL	Fară schimbări
a.2. Dinamica suprafeței	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	NU ECAZUL	Fară schimbări
b. Etajul arborilor										
b.1 Compoziția	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Se ameliorează compoziția arboretului, în concordanță cu tipul natural de pădure	Ameliorează calitativ arboretele sub raportul compoziției	Îmbunătățirea calității arboretului sub raportul compoziției și calității	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural de pădure	Se promovează regenerarea naturală vegetativă a speciilor caracteristice tipului natural de pădure	NU ECAZUL	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice habitatului precum și promovarea semințșului natural în mai multe etape
b.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Se înlătură exemplarele necorespunzătoare ca specie și conformare	Se înlătură arborii din orice specie și orice plafon care prin poziția lor împiedică creșterea și dezvoltarea coroanelor arborilor de viitor	Fară schimbări	Fară schimbări	Nefavorabil	NU ECAZUL	Fară schimbări

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
b.3 Mod de regenerare	Fară schimbări	Promovează regenerarea artificial pe cale generativă	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Promovează regenerarea naturală pe cale vegetativă	NU ECAZUL	Fară schimbări
b.4 Consistența cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Reduce desimea arboretelor pentru a permite regularizarea creșterii în grosime și în înălțime precum și a configurației coroanei	Reduce desimea, ameliorează calitativ arboretul sub raportul distribuției lor spațiale, activând creșterea în grosime a arborilor valoroși	Fară schimbări	Fară schimbări	Se umărește obținerea regenerării vegetative satisfăcătoare din punct de vedere al consistenței și compoziției	NU ECAZUL	Fară schimbări
b.5 Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Elimină exemplarele uscate	Se înlătură arborii uscați sau în curs de uscare	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscare, căzuți, rupți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Fară schimbări	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscare, căzuți, rupți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	NU ECAZUL	Fară schimbări

Indicatorul supus evaluării	Măsurile de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Impăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
b.6 Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Fară schimbări	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	NU E CAZUL	Fară schimbări
c. Semințișul (doar în arboree sau terenuri în curs de regenerare)										
c.1 Compoziția	Crează condiții corespunzătoare favorizării instalării semințișului	Se ajustează compoziția în funcție de tipul natural de pădure	Crează condiții corespunzătoare favorizării instalării semințișului natural format din specii proprii compoziției tipului natural de pădure	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Umărește obținerea unui tineret viguros de lăstari format din specii proprii compoziției tipului natural de pădure	NU E CAZUL	Fară schimbări
c.2 Specii alohtone	Selezionează puietii corespunzători tipului natural de pădure	Se utilizează puietii autohtoni	Selezionează puietii corespunzători tipului natural de pădure	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Favorabil instalării speciilor alohtone	NU E CAZUL	Fară schimbări
c.3 Mod de regenerare	Fară schimbări	Se folosesc puietii obținuți pe cale generativă di surse controlate	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Promovează regenerarea vegetativă	NU E CAZUL	Fară schimbări
c.4 Grad de acoperire	Favorizează instalarea semințișului în zonele greu regenerabile natural	Se ameliorează prin completarea golurilor în care puietii sau uscat au dispărut sau au fost afectați de diverși factori dăunători	Favorizează instalarea semințișului în zonele greu regenerabile natural	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Umărește obținerea unui tineret viguros din lăstari care să acopere deplin întreaga suprafață	NU E CAZUL	Fară schimbări

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/ Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
d. Subarboretul										
d.1 Compoziția floristica	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Se extrag exemplarele de subarboret din porșiunile de arboret unde se apreciază că ar afecta instalarea și dezvoltarea semințișului de viitor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	NU ECAZUL	Fără schimbări
d.2 Specii alohtone	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	NU ECAZUL	Fără schimbări
e. Stratul ierbos										
e.1 Compoziția	Se înlătură pătura vie invadatoare care prin desimea ei îngreunează dezvoltarea semințișului și a culturilor	Se modifică microclimatul	Se înlătură pătura vie invadatoare care prin desimea ei îngreunează regenerarea	Se modifică microclimatul	Se modifică microclimatul	Favorabil instalării speciilor ierboase	Fără schimbări	Favorabil instalării speciilor ierboase	NU ECAZUL	Fără schimbări
e.2 Specii alohtone	Fără schimbări	Se modifică microclimatul	Fără schimbări	Se modifică microclimatul	Se modifică microclimatul	Favorabil instalării speciilor ierboase	Fără schimbări	Favorabil instalării speciilor ierboase	NU ECAZUL	Fără schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru	Impact pozitiv nesemnificativ	Neutru	Impact pozitiv nesemnificativ	Impact pozitiv nesemnificativ	Neutru		Impact pozitiv nesemnificativ	NU ECAZUL	

Indicatorul supus evaluării	Măsurile de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințșului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
91Y0 – Păduri dacice de stejar și carpen										
a. Suprafața										
a.1 Suprafața minimă	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	NU ECAZUL	Fară schimbări
a.2 Dinamica suprafeței	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	NU ECAZUL	Fară schimbări
b. Etajul arborilor										
b.1 Compoziția	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Se ameliorează compoziția arboretului, în concordanță cu tipul natural de pădure	Ameliorează calitativ arboretele sub raportul compoziției	Îmbunătățirea calității arboretului sub raportul compoziției și calității	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural de pădure	Se promovează regenerarea naturală vegetativă a speciilor caracteristice tipului natural de pădure	NU ECAZUL	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice habitatului precum și promovarea semințșului natural în mai multe etape
b.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Se înlătură exemplarele necorespunzătoare ca specie și conformare	Se înlătură arborii din orice specie și orice plafon care prin poziția lor împiedică creșterea și dezvoltarea coroanelor arborilor de viitor	Fară schimbări	Fară schimbări	Nefavorabil	NU ECAZUL	Fară schimbări
b.3 Mod de regenerare	Fară schimbări	Promovează regenerarea artificială pe cale generativă	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Promovează regenerarea naturală pe cale vegetativă	NU ECAZUL	Fară schimbări

Indicatorul supus evaluării	Măsurile de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințșului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
b.4 Consistența cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Reduce desimea arboretelor pentru a permite regularizarea creșterii în grosime și în înălțime precum și a configurației coroanei	Reduce desimea, ameliorează calitativ arboretele sub raportul distribuției lor spațiale, activând creșterea în grosime a arborilor valoroși	Fară schimbări	Fară schimbări	Se urmărește obținerea regenerării vegetative satisfăcătoare din punct de vedere al consistenței și compoziției	NU ECAZUL	Fară schimbări
b.5 Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Elimină exemplarele uscate	Se înlătură arborii uscați sau în curs de uscare	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Fară schimbări	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	NU ECAZUL	Fară schimbări
b.6 Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Fară schimbări	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	NU ECAZUL	Fară schimbări

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/ Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
c. Semințișul (doar în arboree sau terenuri în curs de regenerare)										
c.1 Compoziția	Crează condiții corespunzătoare favorizării instalării semințișului	Se ajustează compoziția în funcție de tipul natural de pădure	Crează condiții corespunzătoare favorizării instalării semințișului natural format din specii proprii compoziției tipului natural de pădure	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Urmărește obținerea unui tineret viguros de lăstari format din specii proprii compoziției tipului natural de pădure	NU ECAZUL	Fară schimbări
c.2 Specii alohtone	Selezionează puietii corespunzători tipului natural de pădure	Se utilizează puietii autohtoni	Selezionează puietii corespunzători tipului natural de pădure	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Favorabil instalării speciilor alohtone	NU ECAZUL	Fară schimbări
c.3 Mod de regenerare	Fară schimbări	Se folosesc puietii obținuți pe cale generativă de surse controlate	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Promovează regenerarea vegetativă	NU ECAZUL	Fară schimbări
c.4 Grad de acoperire	Favorizează instalarea semințișului în zonele greu regenerabile natural	Se ameliorează prin completarea golurilor în care puietii sau uscat au dispărut sau au fost afectați de diverși factori dăunători	Favorizează instalarea semințișului în zonele greu regenerabile natural	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Urmărește obținerea unui tineret viguros din lăstari care să acopere deplin întreaga suprafață	NU ECAZUL	Fară schimbări
d. Subarboretul										
d.1 Compoziția floristica	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Se extrag exemplarele de subarboret din porșiunile de arboret unde se apreciază că ar afecta instalarea	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fară schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	NU ECAZUL	Fară schimbări

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

			și dezvoltarea semințșului de viitor							
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințșului/ culturilor	Împăduriri/ Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
d.2 Specii alohtone	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fară schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fară schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	NU ECAZUL	Fară schimbări
e. Stratul ierbos										
e.1 Compoziția	Se înlătură pătura vie invadatoare care prin desimea ei îngreunează dezvoltarea semințșului și a culturilor	Se modifică microclimatul	Se înlătură pătura vie invadatoare care prin desimea ei îngreunează regenerarea	Se modifică microclimatul	Se modifică microclimatul	Favorabil instalării speciilor ierboase	Fară schimbări	Favorabil instalării speciilor ierboase	NU ECAZUL	Fară schimbări
e.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Se modifică microclimatul	Fară schimbări	Se modifică microclimatul	Se modifică microclimatul	Favorabil instalării speciilor ierboase	Fară schimbări	Favorabil instalării speciilor ierboase	NU ECAZUL	Fară schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru	Impact pozitiv nesemificativ	Neutru	Impact pozitiv nesemificativ	Impact pozitiv nesemificativ	Neutru		Impact pozitiv nesemificativ	NU ECAZUL	

Prin lucrările propuse prin prezentul amenajament silvic, se dorește atât menținerea stării de conservare actuale cât și îmbunătățirea acesteia.

Concluzionăm că lucrările propuse nu afectează negativ semnificativ starea de conservare a habitatelor forestiere de interes comunitar pe termene mediu și lung.

Prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar. Anumite lucrări precum completările, curățirile, răriturile au un caracter ajutător în menținerea sau îmbunătățirea după caz a stării de conservare. Un impact negativ nesemnificativ a fost evaluat în cazul tăierilor în crâng, îndeosebi datorită schimbărilor bruște ale microclimatului local, pierderea pe o perioadă scurtă de timp a stratului vegetal compus din arbori. Însă soluțiile propuse în aceste cazuri se implementează pe o suprafață redusă. În aceste cazuri, prin tăierea succesivă a benzilor, se promovează de la caz la caz regenerarea naturală a arboretelor de salcam, impactul pe termen mediu și lung fiind nesemnificativ.

Pe termen scurt soluțiile tehnice alese contribuie la modificarea pe termen scurt a microclimatului local, respectiv al condițiilor de biotop, datorită modificărilor structurilor orizontale și verticale (retenție diferită a apei pluviale, regim de lumină diferențiat, circulația diferită a aerului).

Aceste modificări au loc de obicei și în natură, prin prăbușirea arborilor foarte bătrâni, apariția iescarilor, atac al dăunătorilor fitofagi, doborâturi de vant, etc.

Chiar dacă prevederile Amenajamentului Silvic analizat implică doar habitatele forestiere trebuie luate în considerare și speciile de interes comunitar care sunt prezente în situri și care utilizează pădurile ca habitat. Pentru asigurarea unei stări de conservare favorabilă a acestor specii, gospodărirea pădurilor trebuie:

- să asigure existența unor populații viabile;
- să protejeze adăposturile acestora, locurile de concentrare temporară;
- să asigure, acolo unde este nevoie, coridoare necesare pentru conectivitatea habitatelor fragmentate.

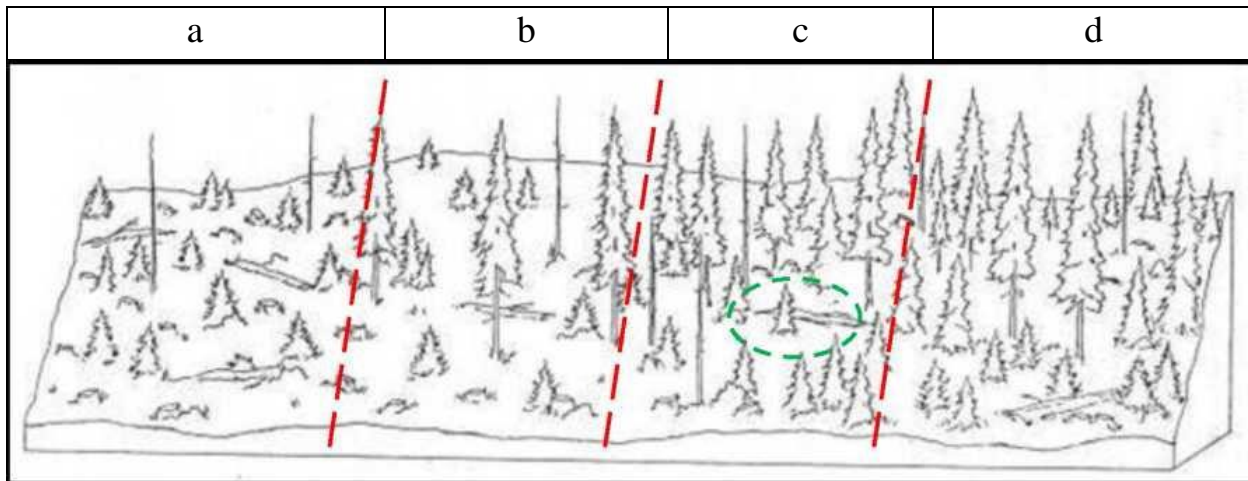
Pentru realizarea condițiilor necesare asigurării stării de conservare favorabilă a speciilor (toate condițiile necesare acestora atât pentru reproducere dar și pentru hrănire, camunflare, protecție termică, etc.) este necesar un ansamblu de structuri (adică nu doar pădure bătrână, arbori de dimensiuni mari, scorburoși, etc.), ca urmare, mozaicul structural al arboretelor creat prin aplicarea prevederilor amenajamentului este benefic. Astfel, existența populațiilor viguroase ale unor specii de interes comunitar în pădurile cu rol de producție (supuse managementului forestier activ), subliniază posibilitatea menținerii stării de conservare favorabilă a speciilor respective cu aplicarea regimului silvic (ansamblul de norme tehnice, economice și juridice) transpus în amenajamentul silvic.

Pentru a menține funcțiile diverse ale pădurii, este necesară o diversitate de forme (structuri și compoziții) ce pot fi obținute numai printr-o gamă largă de intervenții silviculturale.

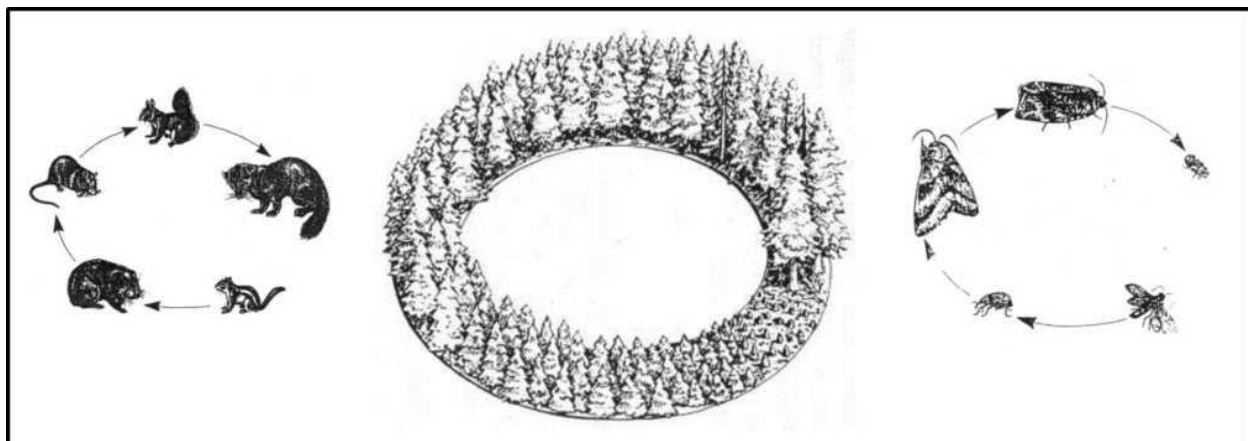
În Figura - Imaginea simplificată asupra structurilor ce pot fi create prin diverse tratamente silvice se prezintă imaginea simplificată asupra structurilor ce pot fi create prin diverse tratamente silvice. Intensitatea intervențiilor crește de la stânga la dreapta (de la tăieri rase la lucrări de conservare). Tăierile rase (a) produc arborete cu structuri uniforme (cu o singură clasă de vârstă - arborete echiene); cele succesive (b) și progresive (c), în funcție de perioada de regenerare, pot produce atât structuri uniforme dar și diversificate (arborete cu 2 clase de vârstă sau cu variația vârstelor arborilor mai mare de 20 ani - arboretete relativ echiene sau relativ pluriene); lucrările de conservare (d) produc arborete cu structuri puternic diversificate (arbori de diverse dimensiuni aparținând mai multor generații - este acoperită întreaga gamă de vârste - arborete pluriene).

Limitele trasate pe figură sunt cu caracter orientativ (linie punctată roșie - limita între tratamente; linie punctată verde - ochi deschis prin tăiere progresivă). Combinarea acestora, în funcție de realitățile din teren, produc structuri din cele mai variate, (imaginea este preluată din O'Hara et al. 1994 și prelucrată).

Figură - Imaginea simplificată asupra structurilor ce pot fi create prin diverse tratamente silvice

Sucesiunea stadiilor de dezvoltare a arboretelor (de la instalare până la maturitate-regenerare) și succesiunea speciilor adaptate diferitelor structuri (preluată din Hunter 1999 și prelucrată):

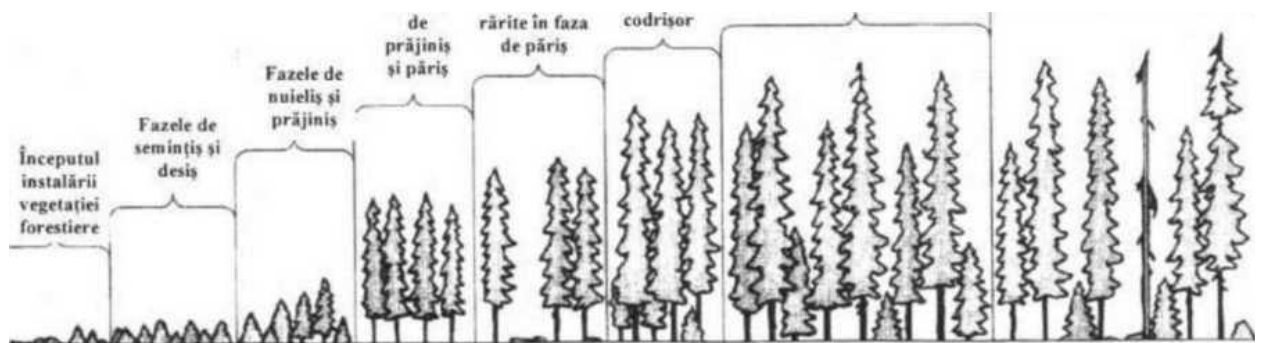
Pădurile fiind sisteme dinamice, se află într-o continuă schimbare. Ca urmare, fiecare stadiu de dezvoltare al arboretului, de la întemeierea lui până la regenerare, are în mod natural propria constelație de specii.

Astfel, nu doar arboretele/pădurile aflate în stadiul de maturitate (pădurile cu structuri diversificate, cu mai multe etaje de vegetație și generații de arbori) au biodiversitate naturală. Pădurea în toate stadiile sale de dezvoltare prezintă biodiversitate specifică.

Numeroase specii, pentru satisfacerea necesităților (hrană, adăpost, reproducere, creșterea puilor etc.), au nevoie de structuri diverse ale pădurii pe când altele sunt adaptate numai unei anumite structuri.

Un exemplu simplu poate fi cerbul care folosește poienile și pădurile nou întemeiate (regenerări, plantații - înainte de a închide starea de masiv) pentru hrană, pădurile tinere încheiate (desișurile) pentru a se feri de răpitori și pădurile mature pentru adăpost termic (Hunter, 1990). În același timp există și specii adaptate numai unei anumite structuri a pădurii), așa-numitele specializări („specialist species” - Peterken 1996). Figura următoare ilustrează aceste două situații folosind ca exemplu cerbul și ciocănitoarea.

Utilizarea diferențiată a structurilor arboretelor de către specii diferite:

Habitat de nutriție	Habitat de protecție	Protecție termică	Habitat de nutriție	Protecție termică	Habitat marginal	Habitat optim
Habitat cerb				Habitat ciocănitoare		

Așadar, ideea de diversitate biologică nu trebuie abordată la nivel de arboret (subparcelă silvică sau unitate amenajistică) ci la nivel de pădure (ansamblu de arborete) și chiar de peisaj forestier (landscape - Forman 1995). Realizarea unui amestec de arborete în diverse stadii de dezvoltare va asigura o diversitate de structuri și compoziții (de la simple la complexe) care va menține astfel întreaga paletă de specii caracteristice tuturor stadiilor succesionale. Un astfel de mozaic este deci de preferat promovării aceluiași tip de structură (aceluiași tip de tratament silvic) pe suprafețe extinse, indiferent dacă la nivel de arboret această structură este una diversificată. O structură diversificată la nivel de peisaj forestier (și chiar pe suprafețe mai mari) este benefică nu numai din punct de vedere biologic (al conservării biodiversității) ci și economic, permițând practicarea unei game largi

de lucrări agricole și silvice și deci conviețuirea armonioasă dintre societatea umană și natură.

C.2.1 Impactul prognozat asupra populațiilor de plante și animale

Prin realizarea lucrărilor de exploatare propuse prin prezentul amenajament silvic, impactul asupra asociațiilor vegetale, precum și impactul asupra populațiile de plante nu vor suferi modificări esențiale. Având în vedere natura lucrărilor, starea de conservare a speciilor din interiorul sitului NATURA 2000, precum și gradul ridicat de regenerare a speciilor din interiorul ariei naturale protejate, impactul va fi de scurtă durată, pe suprafețe restrânse, fără a modifica/diminua asociațiile vegetale prezente respectiv a speciilor de interes comunitar/național semnalate în siturile de importanța comunitară ROSCI 060 – Dealurile Agighiolului și ROSCI 0201 – Podișul Nord Dobrogean.

*Impactul lucrărilor silvice asupra speciilor de interes comunitar –
Campanula romanica, Echium russicum, Moehringia jankae, Himantoglossum caprinum, Potentilla emilii-popii,
Centaurea jankae și Iris aphylla ssp. hungarica
prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare*

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințșului/culturilor	Împăduriri/ Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
a. Suprafața										
a.1 Suprafața minimă	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
a.2 Dinamica suprafeței	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b. Etajul arborilor										
b.1 Compoziția	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.3 Mod de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.4 Consistența cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.5 Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări

Indicatorul supus evaluării	Măsuri de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
b.6 Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
c. Semințișul (doar în arboree sau terenuri în curs de regenerare)										
c.1 Compoziția	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
c.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
c.3 Mod de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
c.4 Grad de acoperire	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
d. Subarboretul										
d.1 Compoziția floristica	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
d.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
e. Stratul ierbos										
e.1 Compoziția	Impact pozitiv datorat inspectării zonelor în care se vor implementa lucrările prezentului amenajament silvic de către o persoană specializată (biolog) cu indicarea, protejarea și conservarea speciilor de interes comunitar precum <i>Campanula romanica</i> , <i>Echium russicum</i> , <i>Moehringia jankae</i> , <i>Himantoglossum caprinum</i> , <i>Agrimonia pilosa</i> , <i>Potentilla emilii-popii</i> , <i>Centaurea jankae</i> și <i>Iris aphylla ssp. hungarica</i>									
e.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Nu e cazul	Neutru fără schimbări

Lista speciilor de plante prezente în ROSCI 060 – Dealurile Agighiolului și ROSCI 0201 Podișul Nord Dobrogean cuprinde 7 specii de plante de interes comunitar, enumerate în anexa II la *Directiva Consiliului 92/43/CEE*, respectiv *Campanula romanica*, *Echium russicum*, *Moehringia jankae*, *Himantoglossum caprinum*, *Potentilla emilii-popii*, *Centaurea jankae* și *Iris aphylla ssp. Hungarica*.

Aceste specii, desi sunt prezente la nivelul sitului de interes comunitar analizat, au o prezenta rara în habitatele forestiere care au facut obiectul analizei. Speciilor analizate sunt caracteristice unor ecosisteme deschise de tip fâneață, goluri cu o vegetație arboricolă redusă.

Planurile de amenajare a padurilor nu vor avea ca și consecință degradarea statutului de conservare al speciilor, deoarece obiectul acestor planuri îl constituie suprafețele de pădure și nu vegetatia din fânețuri/ goluri cu o vegetație arboricolă redusă.

Cu toate acestea, pentru mentinerea statutului de conservare este necesara protejare habitatelor în care trăiesc speciile de plante. În actele de reglementare pentru exploatarea masei lemnoase vor fi cuprinse masuri stricte de mentinere a biotopului prin interzicerea depozitarii de masa lemnoasa și amplasarea de rampe de incarcare, organizari de santier, etc pe suprafețe unde speciile au fost identificate de către persoane specializate (biologi).

C.2.2 Impactul prognozat în asupra nevertebratelor

Considerăm că prin măsurile de gospodărie propuse habitatelor forestiere din cadrul amenajamentului silvic conduce la menținerea sau chiar îmbunătățirea stării de conservare favorabile atât a speciilor menționate în situl NATURA 2000, cât și a celorlalte specii identificate în interiorul ariei naturale protejate. Având în vedere mobilitatea foarte mare a speciilor de nevertebrate semnalate nu preconizăm nici un impact negativ asupra acestora datorat implementării obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic Babadag.

Impactul lucrărilor silvice asupra speciilor de interes comunitar - Cerambyx cerdo, Morimus funereus, Lycaena dispar, Bolbelamus unicornis, Paracaloptenus caloptenoides, prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Indicatorul supus evaluării	Măsurile de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințșului/culturilor	Împăduriri/ Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
a. Suprafața										
a.1 Suprafața minimă	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
a.2 Dinamica suprafeței	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b. Etajul arborilor										
b.1 Compoziția	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Impact pozitiv generat prin nerecoltarea în totalitate a trunchiurilor de lemn și menținerea în zonă a unor exemplare de arbori bătrâni și scorburoși		Fară schimbări	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)	Fară schimbări	Nu e cazul	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)
b.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.3 Mod de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.4 Consistența cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

Indicatorul supus evaluării	Măsurile de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
b.5 Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Impact pozitiv generat prin nerecoltarea în totalitate a trunchiurilor de lemn și menținerea în zonă a unor exemplare de arbori bătrâni și scorburoși		Fară schimbări	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)	Fară schimbări	Nu e cazul	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)
b.6 Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Impact pozitiv generat prin nerecoltarea în totalitate a trunchiurilor de lemn și menținerea în zonă a unor exemplare de arbori bătrâni și scorburoși		Fară schimbări	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)	Fară schimbări	Nu e cazul	Impact pozitiv prin păstrarea menținerea unor arbori uscați (3-5 exemplare pe ha)
c. Semințișul (doar în arboree sau terenuri în curs de regenerare)										
c.1 Compoziția	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
c.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
c.3 Mod de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
c.4 Grad de acoperire	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
d. Subarboretul										
d.1 Compoziția floristica	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
d.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
e. Stratul ierbos										
e.1 Compoziția	Impact pozitiv datorat interzicerii cositului, pășunatului, în interiorul sitului de interes comunitar, factori ce pot perurba starea de conservare a speciilor de nevertebrate									
e.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Pozitiv nesimificativ	Pozitiv nesimificativ	Neutru fără schimbări	Pozitiv nesimificativ	Neutru fără schimbări	Nu e cazul	Pozitiv nesimificativ

Gradul impactării unui habitat forestier utilizat de insecte variază în funcție de diferitele tipuri de activități care au loc în cadrul aceluși habitat. Nivelul de impactare este dat atât de intensitatea și extinderea activității generatoare de impact, cât și de tipul de impact ce are loc în habitatul respectiv.

Impactul planurilor de amenajare a pădurilor asupra habitatelor utilizate de cele opt specii de nevertebrate *Cerambyx cerdo*, *Morimus funereus*, *Lycaena dispar*, *Bolbelamus unicornis*, *Paracaloptenus caloptenoides* care fac obiectul conservării în siturile de interes comunitar ROSCI 060 – Dealurile Agighiolului și ROSCI0201 Podișul Nord Dobrogean, se pot încadra în patru mari categorii potențiale și anume: distrugerea habitatului, fragmentarea habitatului, simplificarea habitatului și degradarea habitatului.

Natura acestui impact depinde de tipul de stres exercitat de fiecare activitate asupra habitatului.

De exemplu, activitățile incluse în amenajamentul silvic analizat sunt înlăturarea arborilor, uscarea asociată a substratului pe care s-a aflat pădurea, eroziunea și sedimentarea solului din imediata vecinătate și perturbarea habitatului prin zgomot și activitate umană.

Simplificarea habitatelor forestiere ca urmare a tăierii arborilor include dispariția din acestea a componentelor ecosistemului cum ar fi arborii căzuți sau a buștenilor (lemnul mort), dispariția microhabitatelor (cum ar fi cuiburile sau vizuinile) sau care au fost făcute de neutilizat de către intervenția antropică. În mod normal, alterarea structurii verticale a habitatului duce la reducerea diversității speciilor. Diversitatea structurală a habitatului oferă mai multe microhabitate și permite interacțiuni mult mai complexe între specii.

În timp ce tăierile într-o pădure nu sunt obligatoriu o formă de modificare a habitatului, tăierea preferențială a anumitor arbori din acea pădure reprezintă o formă de simplificare a habitatului. În timpul tăierilor selective, nu numai compoziția în specii se schimbă, dar tăierile creează mai multe microclimate extreme care sunt de obicei mai calde, mai reci, mai uscate și mai puțin ferite de vânt decât în pădurile naturale.

Impactul activităților cu potențial degradativ asupra insectelor depinde de vulnerabilitatea acestora, precum și de contribuția relativă a impacturilor cumulative și interactive. Sensibilitatea populațiilor celor trei specii de insecte este determinată de rezistența acestora la schimbări (capacitatea de a rezista degradărilor) și vitalitate (capacitatea de a restabili populații viabile în condițiile schimbate).

Aplicarea planului de amenajare al pădurilor nu va avea un impact negativ semnificativ asupra populației de *Cerambyx cerdo*, *Morimus funereus*, *Lycaena dispar*, *Bolbelamus unicornis*, *Paracaloptenus caloptenoides* deoarece se propune conservarea arborilor bătrâni, precum și menținerea unor arbori uscați (căzuți și/sau în picioare), până la 3-5 exemplare la hectar. De asemenea se vor menține și diversele forme genetice, a tuturor speciilor existente (indiferent de

proporția arboretelor), a speciilor arbustive care prezintă particularități privind forma, fenologia, etc

Impactul negativ direct este local asupra nevertebratelor, în special asupra celor nezburătoare sau a celor cu mobilitate redusă va fi punctual, nu va afecta decât o mică fracțiune a populațiilor, care de altfel aparțin unor specii comune cu valoare conservativă redusă și capacitate de înmulțire mare a indivizilor. Cum populațiile mari de nevertebrate nu sunt strict localizate într-o singură zonă ori dependente de un habitat anume nu estimăm un impact negativ direct.

Impactul negativ indirect – nu este cazul.

Impact pozitiv - Nu este cazul.

C.2.3 Impactul prognozat în asupra vertebratelor

Pentru principalele grupe de vertebrate inventariate se poate prognoza următorul impact:

Amfibieni și reptile

Ecosistemele existente în acest sit ne îndreptățesc să afirmăm că în cazul speciilor de amfibieni și reptile există o rețea foarte densă de habitate disponibile pentru aceste specii. Numeroasele zone umede temporare evidențiate în lungul pâraielor, atât din interiorul ariilor naturale protejate cât și în afara lor, creează premise pentru înmulțirea, creșterea și dezvoltarea, a populațiilor acestor specii.

Impactul lucrărilor silvice asupra speciilor de interes comunitar – Bombina bombina, Testudo graeca, Elaphe quatuorlineata, prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Indicatorul supus evaluării	Măsurile de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
a. Suprafața										
a.1 Suprafața minimă	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
a.2 Dinamica suprafeței	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b. Etajul arborilor										
b.1 Compoziția	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.3 Mod de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.4 Consistența cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.5 Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări
b.6 Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nu e cazul	Fară schimbări

Indicatorul supus evaluării	Măsurile de management (lucrări silvice) prevăzute în amenajamentele silvice									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Ajutorarea regenerărilor naturale	Curățiri	Rărituri	Tăieri igiena	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare
c. Semințișul (doar în arboree sau terenuri în curs de regenerare)										
c.1 Compoziția	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nuecazul	Fară schimbări
c.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nuecazul	Fară schimbări
c.3 Mod de regenerare	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nuecazul	Fară schimbări
c.4 Grad de acoperire	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nuecazul	Fară schimbări
d. Subarboretul										
d.1 Compoziția floristica	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nuecazul	Fară schimbări
d.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nuecazul	Fară schimbări
e. Stratul ierbos										
e.1 Compoziția	Impact pozitiv datorat interzicerii cositului, pășunatului, în interiorul sitului de interes comunitar, factori ce pot perturba starea de conservare a speciilor de nevertebrate									
e.2 Specii alohtone	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Fară schimbări	Nuecazul	Fară schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Neutru fără schimbări	Nuecazul	Neutru fără schimbări

Așa cum se poate observa din matricea de impact, în urma cuantificării impactului propuse prin amenajamentul silvic al Ocolului Silvic Babadag populațiile speciilor de amfibieni și reptile existente în zona siturilor ROSCI 060 – Dealurile Agighiolului și ROSCI0201 Podișul Nord Dobrogean nu vor fi influențate în mod negativ. Ca urmare efectul eventualelor lucrări silvotehnice asupra populațiilor acestor specii este aproape nul, acestea reușind să se păstreze la nivelul siturilor Natura 2000 din zonă într-o stare bună de conservare.

Impactul negativ direct pentru speciile de reptile a căror prezență a fost semnalată în zona de studiu este strâns legat de zona analizată. Aceste specii se vor refugia odată cu începerea lucrărilor de implementare a obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic din zona de exploatare fiind afectate de zgomot, de vibrații prin urmare eventualele pierderi diminuându-se.

Impactul negativ indirect poate fi prognozat printr-o „restrângere a habitatelor” cauzate de lucrările temporare care e vor efectua în cadrul amenajamentului silvic, cu efect în migrarea speciilor reptile și amfibieni către zonele din jur cu habitate care oferă condiții mai bune de hrănire și reproducere, numite habitate „receptori”.

Impact pozitiv - Speciile de amfibieni se vor refugia odată cu începerea lucrărilor prevăzute în amenajamentul silvic, existând posibilitatea dezvoltării în condiții mai bune de hrănire și reproducere în habitatele limitrofe.

Păsări

În cea ce privește populațiile speciilor de păsări existente în siturile de importanță comunitară ROSCI 060 – Dealurile Agighiolului și ROSCI 0201 Podișul Nord Dobrogean precum și în afara lui, acestea nu vor fi influențate în nici un fel de lucrările silvo-tehnice propuse prin prezentul amenajament silvic. Având o mobilitate foarte mare, impactul asupra acestora va fi aproape nul.

Impactul negativ direct – implementarea planului analizat nu preconizează un impact negativ indirect asupra avifaunei din pădure.

Impactul negativ indirect poate fi prognozat printr-o „restrângere a habitatelor” cauzate de lucrările temporare care e vor efectua în cadrul amenajamentului silvic, cu efect în migrarea speciilor de păsări către zonele din jur cu habitate care oferă condiții mai bune de hrănire și reproducere, numite habitate „receptori”.

Impact pozitiv - Speciile de păsări se vor refugia odată cu începerea lucrărilor prevăzute în amenajamentul silvic, existând posibilitatea dezvoltării în condiții mai bune de hrănire și reproducere în habitatele limitrofe.

Mamifere

Suprafața pentru care a fost realizat amenajamentul forestier conține habitate favorabile pentru speciile de mamifere semnalate în zona analizată. Având în vedere mobilitatea foarte mare a speciilor de mamifere semnalate atât în aria naturală protejată cât și în vecinătatea acesteia, impactul prevederilor amenajamentului silvic asupra speciilor este nesemnificativ, mai ales în contextul respectării măsurilor de reducere a impactului recomandate.

Impact negativ direct - mamiferele de talie medie și mică, ex. iepuri, rozătoare au o mobilitate mare și vor părăsi zona de influență a planului stabilindu-se în zonele din jurul amplasamentului.

Impactul negativ indirect – nu se preconizează un impact negativ indirect asupra mamiferelor din cadrul ori vecinătatea ariei naturale protejate.

Impact pozitiv - Nu este cazul.

Concluzii generale privind impactul planului analizat asupra factorilor de mediu

Prin măsurile propuse de Amenajamentul silvic O.S. Babadag, se realizează gospodăria durabilă a pădurilor, în concordanță cu principiile științifice moderne, cu regimul silvic și legislația actuală în vigoare, asigurând conservarea și ameliorarea ecosistemelor forestiere.

Prin implementarea prezentului amenajament silvic nu se fragmentează nici un habitat de interes comunitar și nu se realizează un impact negativ asupra ariei naturale protejate. Dimpotrivă măsurile propuse conduc la realizarea permanenței pădurii prin conservarea habitatelor de interes comunitar și a speciilor de floră și faună existente.

Conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (intraspecifică, interspecifică, ecosistemică și a peisajelor) este una din legitățile care stau la baza întocmirii proiectului de amenajare a pădurilor.

Impactul amenajamentului silvic analizat, asupra speciilor și habitatelor din ariile naturale protejate poate avea unele componente negative, dar ele sunt ne semnificative. Odată cu aplicarea tratamentelor, a lucrărilor de îngrijire a arboretelor, împăduri și a tăierilor de igienă are loc extragerea totală (cazul tăierilor de racordare din cadrul tratamentului tăierilor progresive și a tăierilor în crâng) sau parțială a arborilor din cuprinsul arboretelor prevăzute cu astfel de lucrări.

Aceste procese, deși par în realitate că ar avea un impact negativ asupra ariei naturale protejate de interes comunitar, în realitate, efectele pe termen mediu și lung asupra pădurii în ansamblu sunt pozitive. Așa cum s-a menționat în capitolele anterioare, ansamblul de măsuri silviculturale propuse prin prezentul amenajament silvic, au rolul și scopul de a îndruma și conduce structura actuală a pădurilor spre o structură optimă din punct de vedere al eficacității funcționale, al conservării și ameliorării biodiversității.

Ca urmare a aplicării măsurilor silviculturale menționate, speciile de interes comunitar nu vor fi perturbate decât într-o mică măsură și pentru scurtă durată. În activitatea de exploatare se vor evita terenurile de hrană pentru vânat, culcușurile acestora, căile de trecere, astfel încât suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere a speciilor de interes comunitar nu vor fi afectate și nici nu se vor diminua. Nu vor fi schimbări nici în densitatea populațiilor speciilor de interes comunitar ori național.

Nu se va reduce suprafața habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere a speciilor de interes comunitar. Având în vedere faptul că, prin aplicarea tratamentelor, vor fi înlocuite arboretele mature, ori cele uscate cu arborete tinere cu structuri apropiate cât mai apropiate de pădurea normală ori arborete care se pretează la condițiile climatice și pedologice din zona analizată (ex: înlocuirea treptată a salcâmului din compoziția actuală a pădurii în detrimentul teiului, specie care se pretează mai bine la condițiile climatice și pedologice din zonă), nu poate fi vorba de înlocuirea unor specii sau habitate. Dimpotrivă arboretele tinere pot oferi mai multe surse de hrană și locuri de adăpost decât cele mature.

În concluzie, amenajamentul și implementarea lui nu au un impact negativ care să afecteze semnificativ negativ ariile naturale protejate de interes comunitar ROSCI 0060 – Dealurile Agighiolului și ROSCI 0201 Podișul Nord Dobrogean.

Menționăm faptul că în documentul elaborat de Comisia Europeană și anume „*Ghidul de interpretare – Natura 2000 și pădurile – Provocări și oportunități*” indicațiile trasate pentru gospodărirea siturilor se bazează pe promovarea gospodăririi durabile și multifuncționale a pădurilor, principii care stau la baza activității de amenajare a pădurilor (amenajamentelor silvice) încă de la începuturile sale, ele fiind esența amenajamentelor.

C.2.4 Impactul cumulativ generat de planuri și proiecte existente, propuse sau aprobate

Teritoriul studiat este amplasat în nordul județului Tulcea, într-o zonă puternic antropizată. Principalele activități existente în vecinătatea planului sunt reprezentate de activitățile agricole și silvice. Activitățile silvice se desfășoară pe baza unor planuri de amenajament, dezvoltate pe aceleași principii ca și amenajamentul silvic ce face obiectul acestui studiu. Conform legislației naționale, toate amenajamentele se realizează pe baza unor norme silvice de amenajare a pădurilor ce stabilesc cadrul în care se stabilesc funcțiile pădurii, respectiv obiectivele de protecție ori producție. Normele silvice stabilesc de asemenea și cadrul tehnic în care soluțiile tehnice pot fi stabilite. În condițiile în care amenajamentele vecine au fost realizate ori urmează a se realiza în conformitate cu normele tehnice și ținând cont de realitățile existente în teren, putem estima că impactul cumulat al acestor amenajamente asupra integrității zonei studiate este de asemenea nesemnificativ.

Prin Planul de Management Integrat aflat în procedura de aprobare la M.M.A.P. nu se prevăd activități care să genereze impact cumulativ negativ cu prevederile amenajamentului silvic.

C.2.5 Analiza impactului rezidual asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

În cazul habitatelor de interes comunitar impactul rezidual este minim și este datorat în principal modificărilor ce au loc la nivel de microclimat local, respectiv al condițiilor de biotop, ca urmare a modificărilor ce apar în structura orizontală și verticală a arboretelor (modificarea regimului de retenție a apei pluviale, modificarea cantității de lumină ce ajunge la suprafața solului, circulație diferită a aerului). Readucerea arboretelor la o structură normală va elimina acest inconvenient.

C.3 Cuantificarea impactului asupra biodiversității locale pe baza indicatorilor cheie

C.3.1 Procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut

În urma implementării prevederilor amenajamentului silvic Babadag, ținând cont de natura lucrărilor și de recomandările din prezentul studiu, nu se va pierde nici un procent din suprafața habitatelor de interes comunitar existente în aria naturală protejată. Amenajamentele silvice mențin sau refac starea de conservare favorabilă a habitatelor naturale, prin gospodărie durabilă, astfel nu se poate vorbi de pierderea unei suprafețe din habitatele identificate.

C.3.2 Procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar

Implementarea amenajamentului silvic, nu va conduce la pierderea din suprafețele habitatelor de interes comunitar semnalate în zona de impact, folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar ori național.

C.3.3 Fragmentarea habitatelor de interes comunitar (exprimată în procente)

Prin activitățile propuse atât în faza de implementare a obiectivelor menționate în cadrul amenajamentului silvic cât și în perioada de exploatare nu vor avea ca efect fragmentarea niciunui habitat de interes comunitar.

C.3.4 Durata sau persistenta fragmentării

Nu este cazul - neexistând o fragmentare a habitatelor nu exista nici o durată a fragmentării.

C.3.5 Durata sau persistenta perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar

Perturbarea speciilor va avea o durată minimă, pe perioada lucrărilor propuse în prezentul amenajament silvic. Aceste perturbări vor fi reduse la minimum, ținând cont și de recomandările din prezentul studiu de evaluare

adecvată. Nu va exista un impact de durată sau persistent la nivelul ariilor naturale protejate.

C.3.6 Schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafață)

Densitatea indivizilor vegetali în zona de implementare se va modifica mai ales în etapa de implementare a obiectivelor prevăzute în prezentul amenajament silvic ce se va realiza etapizat. Efectivele indivizilor vegetali au o putere de regenerare mare datorită unei bune fructificări/înmulțiri vegetative pe cale naturală observate. Exemplarele de faună care se vor retrage din zona propusă nu vor modifica semnificativ densitatea populațiilor în zonele adiacente. În urma implementării prevederilor amenajamentului propus, nu se vor produce schimbări în densitatea populațiilor speciilor de interes comunitar.

C.3.7 Scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea PP

Având în vedere compoziția habitatelor observate și speciile identificate prognozăm o refacere rapidă a ecosistemului natural și a exemplarelor de floră și faună prezente, chiar și fără măsuri de reducere a impactului, ceea ce denotă, pe de o parte impactul nesemnificativ, iar pe de altă parte gradul redus de vulnerabilitate a florei, faunei, respectiv a ecosistemelor din zonă. Ținând cont că amenajamentul silvic este parte integrantă în cadrul planului de management, acesta a fost întocmit conform legislației naționale și europene în vigoare, neinfluențând în mod negativ ariile naturale protejate.

C.3.8 Indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de sursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate de interes comunitar

Implementarea proiectului propus nu va determina modificări legate de sursele de apă sau de alte resurse naturale care să poată determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate de interes comunitar.

C.4 Evaluarea impactului cauzat de plan fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului

Impactul generat de implementarea planului este direct și nesemnificativ datorită faptului că aduce modificări majore habitatelor, asociațiilor vegetale precum și asupra populațiilor de floră, dar fără reducerea/afectarea unor specii de interes comunitar sau a unor specii cu regenerare dificilă.

C.5 Evaluarea impactului rezidual care va rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului

Nu a fost identificat un impact negativ rezidual al implementării prevederilor amenajamentului propus asupra habitatelor și speciilor pentru care a fost declarate ariile naturale protejate, după implementarea măsurilor de reducere a impactului pentru planul propus.

C.6 Evaluarea impactului cumulative al planului propus cu alte planuri și proiecte fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului

Nu este cazul - conform legislației naționale, toate amenajamentele se realizează pe baza unor norme silvice de amenajare a pădurilor ce stabilesc cadrul în care se adoptă funcțiile pădurii, respectiv obiectivele de protecție ori producție. Normele silvice stabilesc de asemenea și cadrul tehnic în care soluțiile tehnice pot fi stabilite. În condițiile în care amenajamentele vecine au fost realizate ori urmează a se realiza în conformitate cu normele tehnice și ținând cont de realitățile existente în teren, putem estima că impactul cumulat al acestor amenajamente asupra integrității zonei studiate este de asemenea nesemnificativ.

C.7 Evaluarea impactului rezidual care rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului pentru planul propus cu alte planuri și proiecte

Ca urmare a implementării măsurilor de reducere a impactului asupra factorilor de mediu, și implicit asupra biodiversității din perimetrul studiat și imediata vecinătate a acestuia, dar și prin respectarea legislației de mediu, nu se preconizează un impact rezidual datorat implementării obiectivelor prevăzute în cadrul amenajamentului silvic al Ocolului silvic Babadag.

D. MĂSURILE DE REDUCERE A IMPACTULUI

D.1. Identificarea și descrierea măsurilor de reducere care vor fi implementate pentru fiecare specie și/sau tip de habitat afectat de plan și modul în care acestea vor reduce/elimina impactul negativ asupra ariei naturale protejate de interes comunitar

Aplicarea corespunzătoare a lucrărilor de îngrijire și a tratamentelor este condiționată de efectuarea tăierilor în perioade (epoci) favorabile, perioade în care intervențiile respective se fac cu influențe ecologice negative minime asupra arboretelor.

În domeniul forestier, pentru o bună adaptare a lucrărilor silvotehnice la necesitățile de gospodărire a pădurii, se utilizează anul forestier, an care este cuprins între 1 septembrie și 31 august și care se suprapune de fapt peste un sezon de repaus vegetativ și un sezon de vegetație.

Extragerea masei lemnoase de pe cuprinsul unui parchet, corespunzătoare anului an de producție, se poate face în perioada cuprinsă între data de începere a anului forestier (1 septembrie anterior începerii anului de producție) și ultima zi a anului de producție în care este prevăzută a se face exploatarea (31 decembrie).

Termenele și epocile de recoltare a materialului lemnos

<i>Lucrarea</i>		<i>Epoca de execuție</i>
	<i>1. Tăieri de regenerare</i>	
<i>a</i>	cvercinee și amestecuri de diverse foioase	
	tăieri de însămânțare în afara anului de fructificație abundentă sau mijlocie	în tot cursul anului
	tăieri de însămânțare în anul de fructificație	15. IX - 15. IV
	tăieri de luminare și lărgire a ochiurilor, precum și racordarea lor	15. IX - 15. IV
	<i>2. Tăieri de îngrijire</i>	
<i>a</i>	curățiri la foioase	în tot cursul anului
<i>b</i>	rărituri la gorunete, stejărete, șleauri	în tot cursul anului
	<i>3. Tăieri de produse accidentale și tăieri de igienă</i>	
<i>a</i>	în arboretele fără regenerare	în tot cursul anului
<i>b</i>	când se urmărește regenerarea parțială din lăstari sau semințișul existent (sau când urmează a fi făcute semănături direct sub masiv)	15.IX-31.III

Perioadele prevăzute sunt maxime, în cazuri excepționale, în care sezonul de vegetație începe mai devreme sau se prelungește toamna, se vor stabili epoci de recoltare adecvate.

Dar este cunoscut faptul că influențele negative ale activității de exploatare sunt cu atât mai mari cu cât acestea se desfășoară pe o perioadă mai lungă de timp. De aceea, în cadrul perioadelor (epocilor) în care este permisă desfășurarea activităților de exploatare se acordă durate de timp în care acestea trebuie să fie

încheiate. Aceste durate se referă la aceleași procese de recoltare și colectare și sunt diferențiate în funcție de zona geografică în care se găsește amplasat parchetul și de volumul de masă lemnoasă de exploatat.

Măsuri de reducere a impactului cu caracter general propuse pentru amenajamentul silvic al Ocolului silvic Babadag

Conform Comisiei Europene, Directoratul General pentru Mediu, Unitatea Natură și Biodiversitate, Secția Păduri și Agricultură, 2003, Natura 2000 și Pădurile – Provocări și oportunități, se disting următoarele măsuri conform obiectivelor următoare:

- *menținerea sănătății și vitalității ecosistemelor de pădure* – practicile de gospodărie a pădurilor trebuie să utilizeze cât mai bine structurile și procesele naturale și să folosească măsuri biologice preventive ori de câte ori este posibil. Existența unei diversități genetice, specifice și structurale adecvate întărește stabilitatea, vitalitatea și rezistența pădurilor la factorii de mediu adversi și aduce la întărirea mecanismelor naturale de reglare. Se vor utiliza practici de gospodărie a pădurilor corespunzătoare ca reîmpădurirea și împădurirea cu specii și proveniențe de arbori adaptate sitului precum și tratamente, tehnici de recoltare și transport care să reducă la minim degradarea arborilor și/sau a solului. Scurgerile de ulei în cursul operațiunilor forestiere sau depozitarea nereglementară a deșeurilor trebuie strict interzise.

- *menținerea și încurajarea funcțiilor productive ale pădurilor (lemnoase și nelemnoase)* – operațiunile de regenerare, îngrijire și recoltare trebuie executate la timp și în așa fel încât să nu scadă capacitatea productivă a sitului, de exemplu prin evitarea degradării arboretului și arborilor rămași, ca și a solului și prin utilizarea sistemelor corespunzătoare. Recoltarea produselor, atât lemnoase cât și nelemnoase, nu trebuie să depășească nivelul durabil pe termen lung iar produsele recoltate trebuie utilizate în mod optim, urmărindu-se rata de reciclare a nutrienților;

- *menținerea, conservarea și extinderea diversității biologice în ecosistemele de pădure* – planificarea gospodăriei pădurilor trebuie să urmărească menținerea, conservarea și sporirea biodiversității ecosistemice, specifice și genetice, ca și menținerea diversității peisajului. Amenajamentele silvice, inventarierea terestră și cartarea resurselor pădurii trebuie să includă biotopurile forestiere importante din punct de vedere ecologic și să țină seama de ecosistemele forestiere protejate, rare, sensibile sau reprezentative ca suprafețele ripariene și zonele umede, arii ce conțin specii endemice și habitate ale speciilor amenințate ca și resursele genetice în siturile periclitare sau protejate. Se va prefera regenerarea naturală cu condiția existenței unor condiții adecvate care să asigure cantitatea și calitatea resurselor pădurii și ca soiurile indigene existente să aibă calitatea necesară sitului. Pentru împăduriri și reîmpăduriri vor fi preferate specii indigene și proveniențe locale bine adaptate la condițiile sitului. Practicile de management forestier trebuie să

promoveze, acolo unde este cazul, diversitatea structurilor, atât orizontale cât și verticale, ca de exemplu arboretul de vârste inegale, și diversitatea speciilor, arboret mixt, de pildă. Unele este posibil, aceste practici vor urmări menținerea și refacerea diversității peisajului. Arborii uscați, căzuți sau în picioare, arbori scorburoși, pâlcuri de arbori bătrâni și specii deosebit de rare de arbori trebuie păstrate în cantitatea și distribuția necesare protejării biodiversității luându-se în calcul efectul posibil asupra sănătății și stabilității pădurii și ecosistemelor înconjurătoare;

- *menținerea și îmbunătățirea funcțiilor de protecție prin gospodărirea pădurii (mai ales solul și apa)* - se va acorda o atenție sporită operațiunilor silvice desfășurate pe soluri sensibile/instabile sau zone predispuse la eroziune ca și celor efectuate în zone în care se poate provoca o eroziune excesivă a solului în cursurile de apă. Se va acorda o atenție deosebită practicilor forestiere din zonele forestiere cu funcție de protecție a apei, pentru evitarea efectelor adverse asupra calității și cantității surselor de apă. Se va evita de asemenea utilizarea necorespunzătoare a chimicalelor sau a altor substanțe dăunătoare ori a practicilor silviculturale neadecvate ce pot influența negativ calitatea apei.

Pentru menținerea stării de conservare favorabile a speciilor de interes comunitar din interiorul ocolului silvic Babadag, recomandăm ca măsuri de reducere a impactului următoarele:

- *măsuri propuse pentru gospodărirea durabilă a habitatelor și speciilor de interes comunitar din perimetrul amenajamentului*

Pentru menținerea stării de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar la nivelul unității administrate recomandăm următoarele:

- păstrarea arborilor cu scorburi ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări și mamifere mici - în toate unitățile amenajistice;

- arboretele ce au fost identificate ca fiind arborete cu stare nefavorabilă sau parțial favorabilă, în care au fost propuse lucrări de curățiri sau rărituri, vor fi conduse pentru a asigura îmbunătățirea stării de conservare. Aceste arborete necesită intervenții pentru reconstrucție ecologică, prin promovarea speciilor specifice habitatului, aflate diseminant sau în proporție redusă;

- compozițiile țel și compozițiile de regenerare vor fi adaptate pentru a asigura compoziția tipică a habitatelor – în unitățile amenajistice propuse pentru completări, împăduriri sau promovarea regenerării naturale;

- păstrarea a minim 3-5 arbori maturi, uscați sau în descompunere pe hectar, pentru a asigura un habitat potrivit pentru ciocănitari, păsări de pradă, insecte – în toate unitățile amenajistice;

- adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere așa încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor animale sensibile, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure – în toate unitățile amenajistice;

- menținerea pâraielor din interiorul pădurii, într-un stadiu care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al amfibienilor, insectelor etc.;

- menținerea terenurilor pentru hrana vânatului și a terenurilor administrative la stadiul actual evitându-se împădurirea/degradarea acestora;
- reconstrucția terenurilor a căror suprafața a fost afectată (învelișul vegetal) la finalizarea lucrărilor de exploatare și redarea terenurilor folosințelor inițiale;
- valorificarea la maximum a posibilităților de regenerare naturală din sămânță;
- conducerea arboretelor numai în regimul impus prin amenajamentul silvic propus (codru);
- executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere, iar în cazul arboretelor în care nu s-a intervenit de mult timp, să se aplice intervenții de intensitate redusă dar mai frecvente;
- evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase;
- folosirea în cazul regenerărilor artificiale numai de puiți produși cu material seminologic de origine locală care se pretează la condițiile climatice și pedologice din zona analizată;
- respectarea regulilor de recoltare a masei lemnoase și evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți;
- eliminarea tăierilor în delict;
- evitarea pășunatului în pădure și reducerea la minim a trecerii turmelor de animale prin arborete;
- respectarea măsurilor de identificare și prognoză a evoluției populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni, combaterea promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate, executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni;
- evitarea colectării concentrate și pe o durată lungă a arborilor prin târâre, pe linia de cea mai mare pantă, pe terenurile cu înclinare mare, evitarea menținerii fără vegetație forestieră, pentru o perioadă îndelungată, a terenurilor înclinate, intervenția operativă în cazul apariției unor semne de torențialitate;
- se va urmări promovarea celui mai intensiv tratament posibil de aplicat, în cazul arboretelor ajunse la vârsta exploatabilității, tratament ce permite totodată și conservarea biodiversității;
- în ceea ce privește zonele în care se vor planta puiți, se recomandă evitarea lucrărilor mecanice, realizarea găurilor pentru plantarea puiților să se realizeze manual;
- o atenție sporită se va acorda arboretelor din grupa I funcțională, de protecție, prin creșterea stabilității ecosistemice și asigurarea permanenței pădurii în spațiu și timp;
- conștientizarea turiștilor asupra necesității și beneficiile protejării habitatelor forestiere și informarea corespunzătoare a acestora, fie prin amplasarea unor bannere fie prin puncte de informare;

- educarea celor care intra în pădure în zona de agrement asupra posibilității declanșării unor incendii și întocmirea unor planuri de intervenție rapidă în caz de incendiu în interiorul pădurii;

- menținerea căilor de acces actuale din interiorul zonei analizate și interzicerea creării unor noi căi de acces;

- pentru speciile de plante și animale sălbatice terestre, acvatice și subterane, cu excepția speciilor de păsări, inclusiv cele prevăzute în anexele nr. 4 A (specii de interes comunitar) și 4 B (specii de interes național) din OUG 57/2007, precum și speciile incluse în lista roșie națională și care trăiesc atât în ariile naturale protejate, cât și în afară lor, sunt interzise:

- orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;

- perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;

- deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;

- deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;

- depozitarea necontrolată a deșeurilor menajere și din activitățile specifice.

Se va amenaja un loc special pentru depozitarea deșeurilor și se va asigura transportul acestor cât mai repede pentru a nu constitui un pericol pentru fauna din zonă.

În vederea prevenirii proceselor de degradare a solului (care ar putea fi generate în perioada tehnologiei de exploatare impusă prin prezentul amenajament silvic) și asigurării instalării și dezvoltării semințurilor utile, se impune luarea unor măsuri corespunzătoare în ce privește menținerea integrității ecosistemului forestier. În acest sens, în toate cazurile, vor fi respectate întocmai termenele și restricțiile silviculturale privind recoltarea materialului lemnos, așa cum sunt ele înscrise în "Ordinul nr. 1540/2011 *Instrucțiunile privind termenele, modalitățile și epocile de recoltare, colectare și transportul lemnului*".

Pentru realizarea în condiții bune a acestei tehnologii este necesară respectarea următoarelor reguli:

- exploatarea să se facă iarna pe un strat de zăpadă suficient de gros, care să asigure protecția semințului;

- durata de recoltare și scoatere a masei lemnoase din parchetele exploatare să nu fie mai mare de două luni și jumătate;

- tăierea arborilor se va face cât mai de jos, astfel încât înălțimea cioatelor să nu depășească 1/3 din diametru, iar la arborii mai groși să nu depășească 20 cm;

- doborârea arborilor se va face în afara ochiurilor sau a punctelor de regenerare, iar colectarea lemnului se va face pe trasee prestabilite.

Măsurile particulare referitoare la habitatele forestiere de interes comunitar existente în cadrul Ocolului silvic Babadag

Indicatori ai stării de conservare		91AA, 91I0	91Y0
La nivel de arboret	Compoziția	<ul style="list-style-type: none"> - interzicerea substituirii speciilor de <i>Quercus</i> ce formează habitatul <i>Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos</i>, cu specii de tei, salcâm ori alte specii; - substituirea arboretelor artificiale formate din specii alohtone cu arborete formate din specii caracteristice tipului natural fundamental - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere; - valorificarea la maxim a posibilităților de regenerare naturală din sămânță, a speciilor principale – <i>spp Quercus</i>; - menținerea/interzicerea tăierilor sau distrugerii speciilor de <i>Quercus</i> seculari din cadrul habitatului; - conducerea arboretelor, cu o pondere excesivă a speciilor invazive din cadrul pădurii (salcâm, oțetar), către o compoziție apropiată de cea a tipului natural de pădure; - conducerea arboretelor astfel încât să fie asigurată stabilitatea acestora; - conservarea pădurilor naturale stabile și menținerea echilibrului în cadrul habitatelor 91AA și 91I0; - promovarea nucleelor existente de regenerare naturală din specii valoroase (<i>Quercus</i>), prin efectuarea de extracții de intensitate redusă. Aceste extracții vor viza, în primul rând, arborii cu defecte, unele exemplare din specii de valoare scăzută, recoltări din alte categorii de arbori limitându-se la strictul necesar impus de crearea condițiilor de menținere sau de dezvoltare a semințurilor instalate 	<ul style="list-style-type: none"> -interzicerea substituirii speciilor de <i>Quercus</i> ce formează habitatul <i>Păduri dacice de stejar și carpen</i>, cu specii de tei, salcâm ori alte specii; - substituirea arboretelor artificiale formate din specii alohtone cu arborete formate din specii caracteristice tipului natural fundamental - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere; - valorificarea la maxim a posibilităților de regenerare naturală din sămânță, a speciilor principale – <i>spp Quercus</i>; -menținerea/interzicerea tăierilor sau distrugerii speciilor de <i>Quercus</i> seculari din cadrul habitatului; - conducerea arboretelor, cu o pondere excesivă a speciilor invazive din cadrul pădurii (salcâm, oțetar), către o compoziție apropiată de cea a tipului natural de pădure; - conducerea arboretelor astfel încât să fie asigurată stabilitatea acestora; - conservarea pădurilor naturale stabile și menținerea echilibrului în cadrul habitatelor 91Y0, -promovarea nucleelor existente de regenerare naturală din specii valoroase (<i>Quercus</i>), prin efectuarea de extracții de intensitate redusă. Aceste extracții vor viza, în primul rând, arborii cu defecte, unele exemplare din specii de valoare scăzută, recoltări din alte categorii de arbori limitându-se la strictul necesar impus de crearea condițiilor de menținere sau de dezvoltare a semințurilor instalate

Indicatori ai stării de conservare		91AA, 91I0	91Y0
La nivel de arboret	Modul de regenerare	<ul style="list-style-type: none"> - să recurgă la regenerarea din lăstari doar în cazul arboretelor viguroase cu o compoziție consistentă satisfăcătoare din punct de vedere al tipului natural fundamental - în cazul lucrărilor de împădurire pentru habitatele 91AA și 91I0 se vor utiliza doar specii de <i>Quercus</i>, fiind interzise alte specii; - pentru crearea unor condiții bune de regenerare, în cazul în care pătura erbacee este foarte bine dezvoltată, solul va fi mobilizat pe 30 – 40 % din suprafața ce se urmărește a fi însămânțată, cu atenție însă pentru protejarea speciilor rare; - în cazul plantațiilor executate în zone și/sau perioade secetoase se recomandă receperea acestora, cu excepția plantațiilor realizate cu puieti cu rădăcina protejată; 	<ul style="list-style-type: none"> - să recurgă la regenerarea din lăstari doar în cazul arboretelor viguroase cu o compoziție consistentă satisfăcătoare din punct de vedere al tipului natural fundamental - în cazul lucrărilor de împădurire pentru habitatele 91Y0, 91M0 și 91X0 se vor utiliza specii de <i>Quercus</i>, și specii de amestec valoroase din punct de vedere economic; - pentru crearea unor condiții bune de regenerare, în cazul în care pătura erbacee este foarte bine dezvoltată, solul va fi mobilizat pe 30 – 40 % din suprafața ce se urmărește a fi însămânțată, cu atenție însă pentru protejarea speciilor rare; - în cazul plantațiilor executate în zone și/sau perioade secetoase se recomandă receperea acestora, cu excepția plantațiilor realizate cu puieti cu rădăcina protejată
	Consistența	<ul style="list-style-type: none"> - folosirea la plantare a unor scheme reale de puieti la hectar în funcție de necesarul real și valorificarea la maxim a semințișurilor naturale existente; - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere, iar în cazul arboretelor în care nu s-a intervenit de mult timp, să aplice intervenții de intensitate redusă dar mai frecvente; - executarea plantațiilor la momentul optim; - evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase și păstrarea speciilor de <i>Quercus</i> seculari din cadrul habitatelor 91AA și 91I0; - respectarea măsurilor de identificare și prognoză a evoluției populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni și combaterea promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate plus executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni; -interzicerea pășunatului în cadrul pădurii; - evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase 	<ul style="list-style-type: none"> - folosirea la plantare a unor scheme reale de puieti la hectar în funcție de necesarul real și valorificarea la maxim a semințișurilor naturale existente; - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere, iar în cazul arboretelor în care nu s-a intervenit de mult timp, să aplice intervenții de intensitate redusă dar mai frecvente; - executarea plantațiilor la momentul optim; - evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase și păstrarea speciilor de <i>Quercus</i> seculari din cadrul habitatelor 91Y0, 91M0 și 91X0; - respectarea măsurilor de identificare și prognoză a evoluției populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni și combaterea promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate plus executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni; -interzicerea pășunatului în cadrul pădurii; - evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase

Indicatori ai stării de conservare		91AA, 91I0	91Y0
La nivel de semințis	Compoziția	<ul style="list-style-type: none"> - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire; - executarea plantațiilor la momentul optim; - alegerea speciilor în funcție de tipul natural de pădurea, în cazul habitatelor 91AA și 91I0 se vor folosi doar specii de Quercus fiind interzise plantarea altor specii; - plantarea se va realiza în urma unor verificări în teren de personal specializat (biolog/silvicultor) cu indicarea caracteristicilor specific habitatului natural; 	<ul style="list-style-type: none"> - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire; - executarea plantațiilor la momentul optim; - alegerea speciilor în funcție de tipul natural de pădurea, în cazul habitatelor 91Y0, 91M0 și 91X0 se vor folosi specii de Quercus și specii de amestec valoroase; - plantarea se va realiza în urma unor verificări în teren de personal specializat (biolog/ silvicultor) cu indicarea caracteristicilor specific habitatului natural;
	Modul de regenerare	<ul style="list-style-type: none"> - pentru protejarea semințșurilor de concurența speciilor ierboase și arbustive, se vor executa descopleșiri. Se recomandă ca în primii 2 – 3 ani de la instalare (până la atingerea unei înălțimi de 40 – 50 cm), în funcție de condițiile caracteristice fiecărui arboret, să se efectueze câte două descopleșiri pe an, una la începutul sezonului de vegetație (luna mai) și alta spre sfârșitul acestuia (lunile septembrie – octombrie); - este indicat ca recoltarea masei lemnoase să se facă iarna pe zăpadă, pentru a nu se vătăma semințșul existent, solul și anumite specii cu valoare conservativă ridicată; - îngrijirea semințșurilor și tinereturilor naturale valoroase, se vor efectua doar prin lucrări adecvate (descopleșire, recepare, degajare etc.) - potrivit stadiului lor de dezvoltare; - pentru menținerea unui echilibru la nivelul semințșului se recomandă o atenție deosebită asupra factorilor biotici din imediata vecinătate a semințșului, prin eliminarea/diminuarea buruienilor și paraziților vegetali ce pot afecta semințșurile, precum și o atenție deosebită asupra insectelor și animalelor mici vătămătoare ale pădurii, dar și asupra animalelor mari care produc vătămări prin pășunat (bătătoresc solul, rup sau smulg semințșul); - interzicerea pășunatului în cadrul pădurii; - în cazul în care se vor realiza lucrări de doborâre a arborilor și colectarea materialului lemnos se vor face astfel încât să nu se rănească arborii remanenți și să nu se distrugă porțiunile cu semințș deja instalat 	<ul style="list-style-type: none"> - pentru protejarea semințșurilor de concurența speciilor ierboase și arbustive, se vor executa descopleșiri. Se recomandă ca în primii 2 – 3 ani de la instalare (până la atingerea unei înălțimi de 40 – 50 cm), în funcție de condițiile caracteristice fiecărui arboret, să se efectueze câte două descopleșiri pe an, una la începutul sezonului de vegetație (luna mai) și alta spre sfârșitul acestuia (lunile septembrie – octombrie); - este indicat ca recoltarea masei lemnoase să se facă iarna pe zăpadă, pentru a nu se vătăma semințșul existent, solul și anumite specii cu valoare conservativă ridicată; - îngrijirea semințșurilor și tinereturilor naturale valoroase, se vor efectua doar prin lucrări adecvate (descopleșire, recepare, degajare etc.) - potrivit stadiului lor de dezvoltare; - pentru menținerea unui echilibru la nivelul semințșului se recomandă o atenție deosebită asupra factorilor biotici din imediata vecinătate a semințșului, prin eliminarea/diminuarea buruienilor și paraziților vegetali ce pot afecta semințșurile, precum și o atenție deosebită asupra insectelor și animalelor mici vătămătoare ale pădurii, dar și asupra animalelor mari care produc vătămări prin pășunat (bătătoresc solul, rup sau smulg semințșul); - interzicerea pășunatului în cadrul pădurii; - în cazul în care se vor realiza lucrări de doborâre a arborilor și colectarea materialului lemnos se vor face astfel încât să nu se rănească arborii remanenți și să nu se distrugă porțiunile cu semințș deja instalat

Indicatori ai stării de conservare		91AA, 91I0	91Y0
La nivel de semințis	Gradul de acoperire	<ul style="list-style-type: none"> - executarea plantațiilor la momentul optim; - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire; - menținerea efectivelor de mamifere sălbatice (în special cervide) la valori optime și protejarea semințșurilor și puieților în zonele sensibile; - gradul de acoperire se va realiza în urma unor investigații amanunțite de persoane abilitate/specializate (biologi /silvicultori) care vor indica zonele, densitatea și speciile folosite pentru lucrările de regenerare la nivelul habitatului analizat. În cadrul habitatelor 91AA și 91I0 se vor folosi doar specii tipului natural de pădure și anume specii de <i>Quercus</i>, fiind intersise introducerea altor specii. 	<ul style="list-style-type: none"> - executarea plantațiilor la momentul optim de vegetație; - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire; - menținerea efectivelor de mamifere sălbatice (în special cervide) la valori optime și protejarea semințșurilor și puieților în zonele sensibile; - gradul de acoperire se va realiza în urma unor investigații amanunțite de persoane abilitate/specializate (biologi/ silvicultori) care vor indica zonele, densitatea și speciile folosite pentru lucrările de regenerare la nivelul habitatului analizat. În cadrul habitatelor 91Y0, 91M0 și 91X0 se vor folosi doar specii tipului natural de pădure și anume specii de <i>Quercus</i>, și specii de amestec valoroase.
La nivel de subarboret	Gradul de acoperire		
La nivel de strat ierbos	Gradul de acoperire	<ul style="list-style-type: none"> -pentru protejarea atât a stratului ierbos cât și a speciilor de interes comunitar existente în aria naturală protejată analizată, înainte de începerea unor lucrări prevăzute în prezentul amenajament silvic, recomandăm insepctarea zonelor de lucru de către o persoană specializată (biolog/silvicultuor) cu indicarea, protejarea, marcarea speciilor de interes comunitar existente în cadrul siturilor de interes comunitar; -în cazul în care se vor identifica specii de interes comunitar în cadrul unei UA ce urmează a se interveni, acestea vor fi gospodărite conform cerințelor de conservare ale acestora; -se recomandă ca în primii 2 – 3 ani de la instalare (până la atingerea unei înălțimi de 40 – 50 cm), în funcție de condițiile caracteristice fiecărui arboret din cadrul habitatelor 91AA și 91I0, să se efectueze câte două descopleșiri pe an, una la începutul sezonului de vegetație (luna mai) și alta spre sfârșitul acestuia (lunile septembrie – octombrie); - evitarea pășunatului în pădure și reducerea la minim a trecerii turmelor de animale prin arborete. 	<ul style="list-style-type: none"> -pentru protejarea atât a stratului ierbos cât și a speciilor de interes comunitar existente în aria naturală protejată analizată, înainte de începerea unor lucrări prevăzute în prezentul amenajament silvic, recomandăm insepctarea zonelor de lucru de către o persoană specializată (biolog/ silvicultuor) cu indicarea, protejarea, marcarea speciilor de interes comunitar existente în cadrul siturilor de interes comunitar; -în cazul în care se vor identifica specii de interes comunitar în cadrul unei UA ce urmează a se interveni, acestea vor fi gospodărite conform cerințelor de conservare ale acestora; -se recomandă ca în primii 2 – 3 ani de la instalare (până la atingerea unei înălțimi de 40 – 50 cm), în funcție de condițiile caracteristice fiecărui arboret din cadrul habitatului 91Y0, să se efectueze câte două descopleșiri pe an, una la începutul sezonului de vegetație (luna mai) și alta spre sfârșitul acestuia (lunile septembrie – octombrie); - evitarea pășunatului în pădure și reducerea la minim a trecerii turmelor de animale prin arborete.

Indicatori ai stării de conservare	91AA, 91I0	91Y0	
Factori destabilizatori de intensitate ridicată	<ul style="list-style-type: none"> - folosirea la plantare a unor scheme greșite, neținând cont de gradul de suportabilitate a habitatului plus nevalorificarea la maxim a semînțușurilor naturale existente; - neexecutarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere, iar în cazul arboretelor în care nu s-a intervenit de mult timp; - neaplicarea intervențiilor de intensitate redusă; - evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase; executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni; - aplicarea unor lucrări de intensitate ridicată în arboretele tinere; - pășunatul în interioru pădurii 		
Măsuri particulare referitoare la factori cu potențial perturbator care trebuie avute în vedere pentru evitarea deteriorării stării de conservare a habitatelor forestiere			
Măsura necesară	<ul style="list-style-type: none"> - respectarea regulilor de recoltare a masei lemnoase și evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți; - folosirea în cazul regenerării artificiale numai de puiți produși cu material seminologic de origine locală, specifice fondului natural de pădure. În cadrul habitatului analizat se vor utiliza doar specii de <i>Quercus</i>; - eliminarea tăierilor în delict; - conștientizarea turiștilor ce frecventează pădurea (în special a tinerilor) asupra necesității și beneficiile protejării habitatelor forestiere și informarea corespunzătoare a acestora; - evitarea pășunatului în pădure și reducerea la minim a trecerii turmelor de animale prin arborete; - respectarea măsurilor de identificare și prognoză a evoluției populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni plus combaterea promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate și executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni; - educarea celor care intră în pădure asupra posibilității declanșării unor incendii și existența unor planuri de intervenție rapidă în caz de incendiu și existența unei echipări corespunzătoare stingerii incendiilor din zonă; - evitarea colectării concentrate și pe o durată lungă a arborilor prin târâre, pe linia de cea mai mare pantă, pe terenurile cu înclinare mare plus evitarea menținerii fără vegetație forestieră, pentru o perioadă îndelungată, a terenurilor înclinate și intervenția operativă în cazul apariției unor semne de torențialitate; - perioada de regenerare a fiecărui arboret va fi de minim 20 ani, cu 3 – 4 tăieri. Se vor deschide treptat ochiuri care vor fi lărgite pe măsură ce semînțușul se dezvoltă. Ochiurile vor avea diametrul de 1.0 – 1.5 (2.0) înălțimi de arbore. Sunt de preferat ochiurile de formă eliptică și cu axa mare pe direcția est-vest (caracteristic pentru stațiunile cu deficit de umiditate cum este cazul pădurilor din OS Babadag); - în stațiunile cu uscăciune ridicată, pentru diminuarea evapotranspirației produse de vânturile calde și uscate, se recomandă menținerea unor liziere bogate în subarboret și specii arborescente secundare; - în arboretele ajunse la vârsta exploatabilității tehnice se recomandă aplicarea tratamentului tăierilor progresive. Este de dorit ca pentru arboretele de stejar brumăriu de productivitate superioară și mijlocie să se adopte vârste ale exploatabilității tehnice. Pentru stejarul pufos, față de prevederile normativelor în vigoare, se recomandă majorarea acestor vârste cu 10 – 20 ani; - în ultima pătrime a ciclului de viață al arboretelor, până la începutul tăierilor de produse principale, se vor aplica numai tăieri de igienă, cu recomandarea de a menține arbori uscați (căzuți și/sau în picioare), pentru conservarea biodiversității (până la 5 exemplare la hectar); - periodicitatea lucrărilor va fi adaptată caracteristicilor structurale ale fiecărui arboret (de la 7 – 8 ani la arboretele tinere, amestecate și de productivitate mijlocie/superioară și până la 12 ani în cele mature, pure și de productivitate inferioară); - promovarea fenotipurilor valoroase din speciile principale (în primul rând sub raport biologic, dar și economic); - proporționarea optimă a compoziției (promovarea stejarului brumăriu, și stejarilor pufoși fiind mereu obiectivul prioritar de realizat); - pentru eficientizarea lucrărilor de rărituri, acestea se pot limita doar la promovarea unui anumit număr de arbori din speciile principale, răspândiți pe cât posibil uniform pe suprafața întregului arboret. Astfel, în funcție de numărul de exemplare care se doresc a fi obținute la vârsta exploatabilității pe hectar și de stadiul de dezvoltare în care se află arboretul în momentul aplicării lucrării, arborii de viitor pot fi însemnați (cel puțin în arboretele de productivitate superioară și mijlocie) și lucrările se pot aplica doar în jurul lor; 		

Măsuri de reducere a impactului asupra speciilor de interes comunitar

Așa cum s-a menționat în capitolele anterioare, chiar dacă prevederile amenajamentelor silvice implică doar habitate forestiere, trebuie luate în considerare și speciile de interes comunitar care utilizează pădurea analizată ca zone de cuibărire, odihnă, hrănire, etc. Pentru asigurarea unei stări de conservare favorabile a acestor specii, se propun câteva măsuri de gospodărire ce trebuie avute în vedere de către beneficiarul amenajamentului silvic propus, pentru menținerea și îmbunătățirea stării de conservare favorabilă a speciilor de interes comunitar precum și a altor specii semnalate atât în aria naturală protejată cât și în vecinătatea acesteia.

Ca și măsuri generale pentru conservarea speciilor de floră și faună asupra ariei naturale protejate din OS Bbadag recomandăm:

- să se respecte prevederilor amenajamentelor silvice;
- respectarea prevederilor legale în domeniul protecției mediului;
- asigurarea condițiilor tehnice și organizatorice pentru activitățile efectuate, astfel încât să se prevină riscurile pentru persoane, bunuri sau mediul înconjurător;
- întreținerea și repararea utilajelor din dotare se va realiza în ateliere mecanice specializate;

La colectarea masei lemnoase se interzice târârea și depozitarea buștenilor în albiile pâraurilor din cadrul O.S. Babadag:

- se va evita colectarea masei lemnoase pe timp nefavorabil (ploi);
- exploatarea masei lemnoase se va realiza astfel încât să se evite degradarea solului;
- în perioadele de îngheț/dezgheț sau cu precipitații abundente, în cazul în care platforma drumului auto forestier este îmbibată cu apă, se interzice transportul de orice fel;
- se vor nivela căile de scos - apropiat folosite la colectarea lemnului, după terminarea lucrărilor;
- se vor utiliza tehnologii de exploatare adecvate condițiilor de teren, în funcție de felul tăierii;
- se vor fasona coroanele arborilor separat la locul de doborâre, nu se vor scoate
- arborii cu coroană, masa lemnoasă rezultată se va pachetiza în sarcini de dimensiuni reduse, astfel încât pentru scoaterea acestora să se evite degradarea solului, arborilor și semințișului;
- arbori nemarcați situați pe limita căilor de scos – apropiat, vor fi protejați obligatoriu împotriva vătămărilor, prin aplicarea de lugoane, țărugi și manșoane;
- doborârea arborilor se execută: în afara suprafețelor cu regenerare naturală sau artificială, pentru a se evita distrugerea sau vătămarea puietilor, respectiv pe direcții care să nu producă vătămări sau rupturi ale arborilor nemarcați;

- la tăierile cu restricții: colectarea lemnului se face în afara porțiunilor cu semînțiș, respectiv scosul lemnului se face prin târâre pe zăpadă și prin semitârâre sau suspendare, în lipsa acesteia;
- se interzice aplicarea tehnologiei de exploatare a arborilor cu coroană, varianta arbori întregi, cu excepția cazurilor în care operațiunea de scos – apropiat se realizează cu funiculare sau suspendat;
- la tăierile de produse principale cu restricții, resturile de exploatare se strâng pe cioate, în grămezi cât mai înalte, în afara ochiurilor sau zonelor cu semînțiș natural, fără a ocupa mai mult de 10% din suprafața parchetului;
- la terminarea exploatării parchetului se interzice abandonarea resturilor de exploatare pe văile și pâraiele din interiorul parchetelor;
- tăierea arborilor se realizează cât mai jos, astfel încât înălțimea cioatei, măsurată în amonte să nu depășească 1/3 din diametrul secțiunii acesteia, iar la arborii mai groși de 30 cm să nu depășească 10 cm;
- doborârea arborilor începe cu cei aninați și uscați;
- se interzice degradarea zonelor umede, desecarea, drenarea sau acoperirea ochiurilor de apă;
- tehnologia de exploatare a masei lemnoase din parchete care este diferențiată în funcție de tratamentul aplicat și de felul tăierii, nu trebuie să producă prejudicierea peste limitele admise de reglementările specifice, a arborilor nemarcați, degradarea solului și a malurilor de ape;
- este interzisă depozitarea materialelor lemnoase în albiile pâraielor și văilor sau în locuri expuse viiturilor;
- instalarea de funiculare, punctele de încărcare și descărcare se amplasează în afara suprafețelor de semînțiș, iar arbori folosiți pentru ancorare se vor proteja cu manșoane;
- nu se vor amenaja depozite de carburanți în pădure și în apropierea cursurilor de apă;
- nu se vor executa în pădure lucrări de reparații a motoarelor, de schimbare a uleiului și încărcare a rezervoarelor auto cu combustibil;
- se interzice deversarea în apele de suprafață, apele subterane, evacuarea pe sol și depozitarea în condiții necorespunzătoare a uleiurilor uzate;
- este interzisă stocarea/depozitarea temporară a deșeurilor în pădure;
- se interzice folosirea utilajelor cu șenile la operațiunea de scosul – apropiatul materialului lemnos;
- se vor utiliza numai căile de acces și cele de transport forestier aprobate și prevăzute în planul de situație;
- în cazul unei amenințări iminente cu un prejudiciu asupra mediului sau în cazul producerii unui prejudiciu asupra mediului, se vor respecta și aplica prevederile OUG. nr.68/2007. În termen de 2 ore de la luarea la cunoștință a apariției amenințării, trebuie să informeze ANPM, Autoritatea pentru Protecția Mediului Tulcea;

- să instruiască personalul de exploatare asupra măsurilor de protecție a mediului, a obligațiilor și responsabilităților ce le revin, precum și a condițiilor impuse prin prezentul studiu de evaluare adecvată;
- să ia toate măsurile de: prevenire și stingere a incendiilor, iar în caz de incendiu să intervină la stingerea incendiilor cu utilaje proprii și personalul muncitor existent până la intervenția altor autorități;
- prevenirea apariției focarelor de infestare a lemnului și a pădurii în parchetele de exploatare și în platformele primare.

Măsuri de reducere impactului asupra speciilor de mamifere semnalate în Ocolul Silvic Babadag

- recomandăm conservarea unor arbori cu scorburi, care pot fi utilizați de mamifere mici pentru vizuini;
- menținerea condițiilor de habitat pentru speciile de mamifere existente în cadrul Ocolului silvic Babadag;
- beneficiarul se va obliga să folosească numai utilaje silențioase pentru a evita disturbarea speciilor mamifere prezente în zonă;
- pentru a evita disturbarea mamiferelor din zona lucrărilor se vor efectua pe arii cât mai restrânse, evitându-se astfel un posibil deranj asupra speciilor;
- organizarea unor parchete de exploatare în zonele favorabile existenței habitatelor acestor specii în perioadele de reproducere;
- interzicerea/limitarea poluării fonice mai ales pentru mamiferele mari și mici;
- interzicerea, în pădure, a repărării și alimentării cu carburant a utilajelor angrenate în implementarea obiectivelor în cadrul amenajamentului Ocolului silvic Babadag;
- interzicerea/limitarea folosirii de insecticide chimice sau ale altor tratamente chimice în pădure, care ar putea avea efect negativ asupra faunei din cadrul Ocolului silvic Babadag;
- creșterea capacității biogenice a habitatelor forestiere pentru mamiferele de interes cinegetic;
- interzicerea/limitarea incendiilor la nivelul pădurii, respectiv arderii vegetației;
- interzicerea cositului și a pășunatului în interiorul ariei naturale protejate;
- interzicerea drenării/obturării zonelor umede existente la nivelul pădurii;
- interzicerea abandonării deșeurilor de orice natură rezultate în urma implementării obiectivelor prevăzute în prezentul amenajament silvic;
- respectarea căilor de acces existente din interiorul zonelor de impact;
- să asigure existența unor populații viabile;
- să protejeze adăposturile acestora (ex. locurile cu vizuini pentru speciile de mamifere mici), locurile de concentrare temporară;

- interzicea sub orice formă recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
- interzicerea perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;
- deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;
- interzicerea uciderii sau capturarea intenționată, a speciilor de mamifere semnalate în ariile naturale protejate din Ocolului silvic Babadag;

Măsurile de reducere a impactului asupra speciilor de amfibieni și reptile semnalate în ariile naturale protejate din Ocolul silvic Babadag

Pentru menținerea stării de conservare favorabilă a populațiilor de amfibieni și reptile semnalate în ariile naturale protejate din Ocolul silvic Babadag, se vor evita pe cât posibil următoarele:

- recomandăm ca înainte de derularea unei lucrări prevăzute prin prezentul amenajament silvic, inspectarea unității amenajistice de către o persoană abilitată/specializată pentru indicarea, eventual relocarea unor posibile specii de amfibieni și reptile care ar putea fi afectate de lucrările de conservare prevăzute;
- interzicerea depozitării rumegușului sau a resturilor de exploatare în zonele umede;
- interzicerea/limitarea folosirii de insecticide chimice sau ale altor tratamente chimice în pădure, care ar putea avea efect negativ asupra faunei din cadrul pădurilor Ocolului silvic Babadag;
- interzicerea/limitarea poluării fonice mai ales pentru mamiferele mari și mici;
- interzicerea repărării și alimentării cu carburant a utilajelor angrenate în implementarea obiectivelor în cadrul amenajamentului silvic al pădurii Ocolul silvic Babadag;
- interzicerea abandonării deșeurilor de orice natură rezultate în urma implementării obiectivelor prevăzute în prezentul amenajament silvic;
- degradarea cursurilor de apă ale celor două pârauri ce străbat arealul analizat de la nord la sud;
- respectarea căilor de acces existente din interiorul ariei naturale protejate;
- interzicea sub orice formă recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
- interzicerea perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare;
- interzicerea uciderii sau capturarea intenționată, a speciilor de amfibieni și reptile semnalate în aria naturală protejată din Ocolul silvic Babadag;
- deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă.

Măsuri de reducere impactului asupra speciilor de nevertebrate semnalate în ariile naturale protejate din Ocolul silvic Babadag

Pentru menținerea stării de conservare favorabilă a populațiilor de nevertebrate semnalate în ariile naturale protejate din O.S. Babadag, se vor evita pe cât posibil următoarele:

- nu se vor amenaja depozite de carburanți în pădure și în apropierea cursurilor de apă;
- nu se vor executa în pădure lucrări de reparații a motoarelor, de schimbare a uleiului și încărcare a rezervoarelor auto cu combustibil;
- se interzice deversarea în apele de suprafață, apele subterane, evacuarea pe sol și depozitarea în condiții necorespunzătoare a uleiurilor uzate;
- este interzisă stocarea/depozitarea temporară a deșeurilor în pădure;
- interzicerea arderii vegetației din cadrul pădurii;
- menținerea unor arbori uscați (căzuți și/sau în picioare), până la 3-5 exemplare la hectar. De asemenea se vor semnala și menține diversele forme genetice, a tuturor speciilor existente (indiferent de proporția arboretelor), a speciilor arbustive care prezintă particularități privind forma, fenologia, etc;
- nerecoltarea în totalitate a trunchiurilor de lemn și menținerea în zonă a unor exemplare de arbori bătrâni și scorburoși;
- evitarea cositului în interiorul ariei naturale protejate precum și evitarea pășunatului;
- în cazul unor aplicări de tratamente fitosanitare, recomandă consultarea unui specialist în domeniu;
- respectarea căilor de acces existente la nivelul unității studiate.

Măsuri de reducere impactului asupra avifaunei semnalate în ariile naturale protejate din Ocolul silvic Babadag

Pentru menținerea stării de conservare favorabilă a populațiilor de păsări semnalate în ariile naturale protejate, se vor evita pe cât posibil următoarele:

- păstrarea arborilor cu scorburi ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit/odihnă de către păsările semnalate atât în interiorul cât și în vecinătatea ariei naturale protejate;
- păstrarea a minim 3-5 arbori maturi, uscați sau în descompunere pe hectar, pentru a asigura un habitat potrivit pentru ciocănitori, păsări de pradă, etc – în toate unitățile amenajistice;
- adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere astfel încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure – în toate unitățile amenajistice;

- este interzisă orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
- interzicea perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;
- este interzisă deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
- este interzisă deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;
- este interzis uciderea sau capturarea intenționată, indiferent de metoda utilizată;
- sunt interzise activități care conduc la deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
- sunt interzise culegerea ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;

Protecția fondului forestier

Desfășurarea normală a rolului de protecție a acestei subunități este frecvent perturbată de acțiunea unui complex de factori naturali și antropici nocivi, cum sunt: vântul, zăpada, bolile, insectele dăunătoare, pășunatul, etc. Datorită structurii ecosistemelor forestiere și condițiilor climatice, producerea doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă este neglijabilă.

Potențialul termo-hidric al ecosistemelor forestiere din Ocolul silvic Babadag este relativ favorabil pentru insecte defoliatoare (*Tortrix v. Limantria D Melacosoman*) care pot produce daune vegetației forestiere. Combaterea acestor dăunători se face prin urmărirea atentă a dezvoltării populațiilor de insecte și măsuri profilactice în vederea frânării realizării gradației maxime.

Recunoașterea factorilor menționați, evaluarea efectelor și mai ales stabilirea măsurilor ce pot fi luate pentru prevenirea, diminuarea și înlăturarea consecințelor provocate de acești factori, trebuie să reprezinte o preocupare importantă a personalului silvic, cu atât mai oportună cu cât, în ultimul timp sunt tot mai frecvente daunele aduse pădurii de factorii enumerați.

Având în vedere cele mai sus menționate s-a considerat oportună elaborarea unor soluții privind protecția fondului forestier, pornind de la ipoteza, verificată în foarte multe situații, potrivit căreia ecosistemele naturale și cele cvasinaturale au cele mai mari șanse de reușită în condițiile acțiunii factorilor dereglati.

Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și de zăpadă

În ultimele decenii nu s-au semnalat doborâtori și rupturi de vânt și zăpadă în arboretele din cuprinsul acestei unități. Având în vedere că pagubele produse în cazul unor asemenea calamități sunt însemnate, cu consecințe în plan economic și silvicultural, se impune adoptarea unor măsuri în scopul prevenirii lor. Acestea se referă la realizarea de arborete optim amestecate, în așa fel încât proporția speciilor rezistente în compoziția arboretelor să fie de cel puțin 30%.

- asigurarea unei diversități genetice avansate, după modelul structurii genetice a arboretelor naturale, ceea ce se poate realiza prin promovarea regenerării naturale;

- la împăduriri se recomandă folosirea de material de proveniență strict locală, aplicând scheme de plantare largi;

- parcurgerea arboretelor cu lucrări de îngrijire, puternice în tinerețe, apoi moderate și slabe la vârste mai mari;

- formarea de liziere rezistente, pe o distanță egală cu 1-2 înălțimi de arbore. Această bandă va fi rărită în mod intens încă din tinerețe, pentru ca arborii să-și formeze o înrădăcinare puternică și coroane bine dezvoltate;

- se recomandă măsuri de igienizare a pădurilor, de protejare a semințișurilor și a arboretelor de posibile degradări cauzate de exploatare, de menținere a unor consistențe pline, ceea ce favorizează realizarea de arborete sănătoase, cu capacitate sporită de rezistență la solicitări cauzate de vânturi puternice sau zăpezi abundente.

Protecția împotriva incendiilor

În ultimele decenii, nu s-au semnalat incendii în arboretele din această unitate de protecție, dar în condițiile unei păduri de agrement, cu frecvență mare a vizitatorilor prezintă un grad ridicat de risc la incendii. Având în vedere că pagubele produse în cazul unor asemenea calamități sunt foarte mari atât din punct de vedere economic, silvicultural cât și ecologic, se impune adoptarea unor măsuri în scopul prevenirii lor, măsuri ce se referă la:

- interzicerea focului în locuri neamenajate și nesupravegheate;

- accesul mijloacelor de transport auto factor important de risc pentru poluarea pădurii și în consecință pentru degradarea rapidă a acesteia trebuie limitat strict la capacitatea locurilor special amenajate pentru parcare și supravegheat atent în scopul deversării de rezidui în pădure.

- dotarea zonelor de agrement cu pichete de incendiu, corespunzător echipate;

- efectuarea de controale periodice pentru a verifica starea acestor pichete și modul în care personalul silvic de teren cunoaște atribuțiile ce-i revin în caz de incendiu;

- crearea unor poteci sau drumuri de pământ pe culmile principale ale acestei unități, acolo unde nu există poteci de acces în vecinătatea și interiorul zonelor predispuse la incendii, în caz de secetă prelungită;
- supravegherea de către personalul silvic de teren a lucrărilor de cultură și exploatare, sub aspectul respectării normelor P.S.I.;
- amplasarea de panouri de avertizare în zonele frecventate de muncitori forestieri, precum și în apropierea cantoanelor;
- instruirea și supravegherea muncitorilor care lucrează în pădure, sub aspectul respectării normelor P.S.I.

Faptul că în ultimele decenii nu s-au semnalat incendii în arboretele din această unitate, se datorează în primul rând administrației, care a acordat importanța cuvenită problemelor de pază și protecție împotriva incendiilor. Grijă avută până în prezent pe această temă, trebuie să constituie ca și până acum, o preocupare permanentă pentru ocol.

Protecția împotriva poluării industriale

Având în vedere faptul că pe raza Ocolului silvic Babadag nu există unități industriale producătoare de noxe care să afecteze arboretele din zonă, nu sunt necesare măsuri speciale de protecție a arboretelor în acest scop.

Totuși, pentru prevenirea unor astfel de fenomene se vor avea în vedere:

- prevenirea deversărilor în ape (izvoare, pâraie) a unor substanțe chimice sau petroliere, care ar putea rezulta în urma executării lucrărilor de conservare;
- promovarea structurilor naturale ale arboretelor, respectiv conservarea și realizarea de arborete rezistente la poluare, care prin propriile lor mijloace de reglaj, trebuie să facă față cât mai mult cu putință la forțele dereglatoare ale noxelor;
- evitarea creării de arborete simplificate structural (de tipul monoculturilor), care contribuie la formarea de păduri foarte vulnerabile în viitor la acțiunea noxelor industriale;
- evitarea fertilizării, în anumite condiții a solurilor forestiere cu fertilizanți chimici;
- renunțarea la substituirea speciilor locale prin culturi instabile cu alte specii care sunt mai sensibile la poluare, având în vedere că la acțiunea acestui factor cedează mai repede arboretele artificiale, simplificate structural.

Protecția împotriva bolilor și a altor dăunători

În raza ocolului silvic, în ultimele decenii nu s-au semnalat atacuri provocate de insecte și ciuperci. Totuși, pentru întărirea rezistenței arboretelor la acțiunea bolilor și dăunătorilor, se impun unele măsuri și anume:

- optimizarea structurii ecologice și genetice a arboretelor prin promovarea arboretelor cu structuri naturale, amestecate, care sunt în general mult mai rezistente, comparativ cu arboretele pure, echiene, această constatare fiind justificată și sub raport ecologic;

- reconstrucția ecologică a tuturor arboretelor cu structuri deteriorate și formarea de noi arborete cu structuri apropiate de cele naturale, optim structurate sub raport ecologic și genetic, amestecate, cu subarboret bogat, promovând proveniențele locale, rezistente la boli și dăunători;

- protejarea și reintroducerea faunei entomofage corespunzătoare pădurilor naturale (păsări entomofage, furnici, etc.);

- evitarea acțiunilor antropice care afectează rezistența arboretelor la boli și dăunători (pășunat, tehnologii de exploatare neecologice, etc.);

- când sunt necesare, se vor planifica numai combateri biologice și integrate prin care să nu fie deteriorată structura faunei de pădure și calitatea altor factori de mediu sau a resurselor alimentare și medicinale din fondul forestier.

Personalul de teren de la ocolul silvic va executa lucrări de depistare și control, conform instrucțiunilor în vigoare. Prin controlul fitosanitar al arboretelor, se vor identifica dăunătorii, suprafața pe care s-au răspândit, precum și intensitatea atacului, întocmindu-se o evidență a unităților amenajistice afectate de dăunători.

În cazul apariției dăunătorilor sau a bolilor, acestea fiind insecte xilofage și defoliatoare sau ciuperci xilofage, se vor lua măsurile necesare pentru preîntâmpinarea răspândirii acestora, localizarea și combaterea eficientă a lor.

Măsuri de gospodărire a arboretelor cu uscare anormală și ruptura de zăpadă și vânt

Cu ocazia lucrărilor de descriere parcelară, în cuprinsul ocolului au fost identificate arborete cu fenomene de uscare anormală pe o suprafață de 1490,77 ha. Având în vedere cele menționate, este necesară adoptarea unor măsuri de prevenire și combatere, ce constau în:

- extragerea la timp a exemplarelor uscate;

- menținerea în arborete a unor consistențe pline;

- cultivarea speciilor din ecotipul local corespunzătoare tipurilor naturale fundamentale de pădure indicate de stațiune;

- evitarea pe cât posibil a tăierilor rase, favorizându-se regenerarea naturală la adăpostul arboretului rămas; acolo unde este cazul, regenerarea naturală va fi ajutată prin executarea de plantații cu specii din ecotipul local, astfel încât desimea arboretului să nu scadă sub cea optimă;

- combaterea dăunătorilor și bolilor în astfel de arborete (dacă este cazul) se va face prin metode biologice și integrate, excluzându-se în totalitate intervențiile cu substanțe chimice (pesticide) care afectează echilibrul ecologic.

D.2. Prezentarea calendarului implementării și monitorizării măsurilor de reducere a impactului

Frecvență și modul de realizare a monitorizării efectelor semnificative ale implementării amenajamentelor silvice, va fi stabilită prin actele de reglementare ce vor fi emise de Agenția pentru Protecția Mediului Tulcea.

Beneficiarul va împuternici/subcontracta o persoană abilitată/specializată din cadrul unității/firme specializate/persoane fizice cu cunoștințe vaste atât în biologie cât și în silvicultură pentru implementarea eventualelor măsuri de reducere a impactului.

Planul de implementare a măsurilor de reducere a impactului asupra mediului

Factor monitorizat	Parametri monitorizați	Perimetrul analizat	Scop
Sucesiunea vegetației în ariile exploatare	Tipuri de vegetație	Unitatea amenajistică din amenajament	Respectarea planurilor de exploatare conform cu prevederile amenajamentului silvic
Metoda de exploatare	Tipul de exploatare aplicat	Unitatea amenajistică din amenajament	Respectarea metodei de exploatare conform cu prevederile amenajamentului silvic
Floră/habitate	Starea de conservare	Unitatea amenajistică din amenajament	Respectarea condițiilor și măsurilor impuse atât prin amenajamentul silvic analizat cât și prin măsurile de reducere a impactului prevăzute în evaluarea adecvată întocmită pentru aria naturală protejată
Deșeuri	Cantități de deșeuri generate, mod de eliminare/valorificare	Unitatea amenajistică din amenajament	Minimizarea cantităților de deșeuri rezultate în urma implementării obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic analizat

D.3 Programul de monitorizare

Monitorizarea Amenajamentului silvic al Ocolului silvic Babadag se va realiza conform următorului program de monitorizare.

Obligația monitorizării revine titularului planului.

Obiective	Indicatori de monitorizare	Frecvența de monitorizare
Monitorizarea lucrărilor de ajutorare a regenerărilor naturale	1. Suprafața anuală parcursă cu lucrări de ajutorare a regenerărilor naturale	anual
Monitorizarea suprafețelor regenerare	1. Suprafața regenerată anual, din care: - Regenerări naturale - Regenerări artificiale (împăduriri+completări	anual
Monitorizarea lucrărilor de ajutorare și conducere a arboretelor tinere	1. Suprafața anuală parcursă cu degajări 2. Suprafața anuală parcursă cu curățiri 3. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea curățirilor 4. Suprafața anuală parcursă cu rărituri 5. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea răriturilor.	anual
Monitorizarea lucrărilor speciale de conservare	1. Suprafața anuală parcursă cu lucrări de conservare 2. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea lucrărilor de conservare.	anual
Monitorizarea aplicării tratamentelor silvice	1. Suprafața anuală parcursă cu lucrări de produse principale 2. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea tăierilor de produse principale.	anual
Monitorizarea tăierilor de igienizare a pădurilor	1. Suprafața anuală parcursă cu tăieri de igienizare 2. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea tăierilor de igienizare.	anual
Monitorizarea stării de sănătate a arboretelor	1. Suprafețe infestate cu dăunători.	anual
Monitorizarea impactului presiunii antropice asupra arboretelor	1. Volumul de masă lemnoasă tăiată ilegal.	anual

Monitorizarea va avea ca scop:

- urmărirea modului în care sunt respectate prevederilor Amenajamentului silvic;
- urmărirea modului în care sunt respectate recomandările prezentei evaluări adecvate;

- urmărirea modului în care sunt puse în practică prevederilor Amenajamentului silvic corelate cu recomandările prezentei evaluări adecvate;

- urmărirea modului în care sunt respectate prevederilor legislației de mediu cu privire la evitarea poluărilor accidentale și intervenția în astfel de cazuri.

Stabilirea responsabilităților aplicării prevederilor Amenajamentului silvic și a punerii în practică a recomandărilor prezentei evaluări adecvate revine titularului planului, respectiv O.S. Babadag.

În condițiile în care ocolul silvic va contracta cu terți diverse lucrări care se vor executa în cadrul Amenajamentului silvic, este direct răspunzător de respectarea de către aceștia a prevederilor amenajamentului și a recomandărilor prezentei evaluări adecvate.

E. METODE UTILIZATE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI/SAU HABITATELE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE

E.1 Descrierea metodelor de studiu

Metode de cercetare a habitatelor

Studiul stațiunii și al vegetației forestiere se face în cadrul lucrărilor de teren și al celor de redactare a amenajamentului și are ca scop determinarea și valorificarea tuturor informațiilor care contribuie la:

- cunoașterea condițiilor naturale de vegetație, a caracteristicilor arboretului actual, a potențialului productiv al stațiunii și a capacității actuale de producție și protecție a arboretului;
- stabilirea măsurilor de gospodărire în acord cu condițiile ecologice și cu cerințele ecologice și social-economice;
- realizarea controlului prin amenajament privind exercitarea de către pădure în ansamblu și de către fiecare arboret în parte a funcțiilor ce le-au fost atribuite.

Descrierea unităților amenajistice se execută obligatoriu prin parcurgerea terenului, iar datele se determină prin măsurători și observații. De asemenea, ca material ajutător de orientare sau folosit ortofotoplanuri.

Datele de teren s-au consemnat în fișa unității amenajistice și în fișa privind condițiile staționale, prin coduri și denumiri oficializate, ele constituind documentele primare ale sistemului informatic al amenajării pădurilor.

Amenajamentul conține studii pentru caracterizarea condițiilor staționale și de vegetație, cuprinzând evidențe cu date statistice, caracterizări, diagnoze, precum și măsuri de gospodărire corespunzătoare condițiilor respective.

Aceste studii s-au realizat cu luarea în considerare a zonării și regionării ecologice a pădurilor din România, cu precizarea regiunii, subregiunii și sectorului ecologic. De asemenea, s-a avut în vedere clasificările oficializate privind: clima, solurile, flora indicatoare, tipurile de stațiuni și de ecosisteme forestiere.

a) Lucrări pregătitoare

Lucrările de teren pentru amenajarea pădurilor s-au desfășurat pe baza unei documentări prealabile și a unei recunoașteri generale.

Documentarea prealabilă s-a realizat prin consultarea următoarelor materiale de lucru: amenajamentul și hărțile amenajistice anterioare, lucrări de cercetare și proiectare executate în teritoriul studiat, studii de sinteză referitoare la diferite aspecte ale gospodăririi pădurilor, alte lucrări cu implicații în gospodărirea fondului forestier, harta geologică (scara 1:200.000) și harta pedologică (scara 1:200.000) pentru teritoriul studiat, zona și regionarea ecologică a pădurilor din România, tema de proiectare pentru amenajarea pădurilor din ocolul silvic respectiv, evidențe privind aplicarea amenajamentului anterior.

Pe baza acestei documentări s-au întocmit schițe de plan (scara 1:50.000) privind: geologia și litologia, geomorfologia, clima, solurile, etajele fitoclimatice,

proiectul de canevas al profilelor principale de sol, precum și lista provizorie a tipurilor de pădure natural fundamentale și ale tipurilor de stațiuni forestiere.

În situațiile în care există studii naturalistice prealabile, canevasul profilelor de sol elaborate cu ocazia studiilor respective se va îndeși corespunzător necesităților de rezolvare integrală a cartării staționale.

Amplasarea profilelor de sol a fost corelată cu punctele rețelei de monitoring forestier național (4x4 km), urmărindu-se respectarea densității canevasului profilelor de sol corespunzătoare scării la care s-a întocmit studiul stațional.

Recunoașterea generală a terenului s-a făcut înaintea începerii lucrărilor de teren propriuzise și a avut ca scop o primă informare privind: geologia, formele specifice de relief, particularitățile climatice, principalele tipuri de sol, etajele fitoclimatice, stațiunile intra- și extrazonale, tipurile natural fundamentale de pădure, tipurile de floră indicatoare, condițiile de regenerare naturală, starea fitosanitară a pădurilor, intensitatea proceselor de degradare a terenurilor etc. Această recunoaștere a servit, de asemenea, și la organizarea cât mai eficientă a lucrărilor de teren.

b) Informații de teren privind studiul stațiunii

Lucrările de teren privind condițiile staționale au avut ca scop elaborarea de studii staționale la scară mijlocie (1:50.000). Studiile staționale s-au întocmit de colectivele de amenajști, concomitent cu lucrările de amenajare, cu participarea specialiștilor în domeniu.

Datele de caracterizare a stațiunilor forestiere s-au înscris în fișele unităților amenajistice și fișele staționale și se referă la:

- factorii fizico-geografici (substrat litologic, forma de relief, configurația terenului, înclinare, expoziție, altitudine, particularități climatice);

- caracteristicile solului (litiera, orizonturile diagnostice, grosimea și culoarea lor; tipul, subtipul și conținutul de humus; pH; textura; conținutul de schelet; structura; compactitatea; drenajul; conținutul în CaCO₃ și săruri solubile; procese de degradare; grosimea fiziologică, volumul edafic util, regimul hidrologic și de umiditate, adâncimea apei freactice; tipul, subtipul și varietatea de sol; potențialul productiv; tendința de evoluție);

- tipul natural fundamental de pădure, tipul de floră indicatoare și tipul de stațiune;

- alte caracteristici specifice.

c) Informații de teren privind vegetația forestieră

Descrierea vegetației forestiere se referă cu precădere la arboret. Acesta reprezintă partea biocenozei (ecosistemului forestier) constituite, în principal, din populațiile de arbori și arbuști.

Studiul și descrierea arboretului cuprinde determinarea și înregistrarea caracteristicilor de ordin ecologic, dendrometric, silvotehnic și fitosanitar, de interes amenajistic, precum și indicarea măsurilor necesare în deceniul următor pentru fiecare unitate amenajistică, ținându-se seama de starea arboretului și de funcțiile atribuite acestuia.

Stabilirea caracteristicilor de mai sus s-a făcut pe etaje și elemente de arboret, precum și pe ansamblul arboretului în baza sondajelor. De asemenea, se fac determinări și asupra subarboretului și semințișului, precum și pentru alte componente ale biocenozei forestiere, la nevoie, se fac determinări suplimentare cu înscrierea informațiilor la “date complementare”.

Măsurarea și înregistrarea caracteristicilor respective, inclusiv inventarierea arboretelor, s-a făcut folosind instrumente și aparate performante, bazate pe tehnologia informației, care să asigure precizie ridicată, precum și stocarea și transmiterea automată a informațiilor, în vederea prelucrării lor în sistemul informatic al amenajării pădurilor.

S-au făcut determinări asupra următoarelor caracteristici:

Tipul fundamental de pădure. S-a determinat după sistematica tipurilor de pădure în vigoare.

Caracterul actual al tipului de pădure. S-a folosit următoarea clasificare: natural fundamental de productivitate superioară, natural fundamental de productivitate mijlocie și natural fundamental de productivitate inferioară; natural fundamental subproductiv; parțial derivat; total derivat; artificial (de productivitate: superioară, mijlocie, inferioară); arboret tânăr - nedefinit sub raportul tipului de pădure.

Tipul de structură. Sub raportul vârstelor se deosebesc următoarele tipuri: echien, relative echien, relativ plurien și plurien, iar din punct de vedere al etajării, structuri unietajate și bietajate.

Elementul de arboret este format din totalitatea arborilor dintr-o unitate amenajistică, de aceeași specie, din aceeași generație și constituind rezultatul aceluiași mod de regenerare (din sămânță, lăstari, plantații); elementele de arboret s-au constituit diferențiat, în raport cu etajul din care fac parte.

S-au constituit atâtea elemente de arboret câte specii, generații și moduri de regenerare (proveniențe) s-au identificat în cadrul unei subparcele.

Constituirea în elemente, în raport cu criteriile menționate, s-a făcut în toate cazurile în care cunoașterea structurii, conducerea și regenerarea arboretului a reclamat acest lucru. Elementele de arboret nu s-au constituit, de regulă, în cazul în care ponderea lor a fost sub limita de 5% din volumul etajului din care face parte. Elementul de arboret care nu îndeplinește condiția menționată s-a înscris la date complementare.

În cazul arboretelor echiene, elementele de arboret s-au constituit numai în raport cu specia.

Ponderea elementelor de arboret s-a estimat în raport cu suprafața ocupată de element în cadrul subparcele și s-a exprimat în procente, din 10 în 10.

Ponderea speciilor, respectiv participarea acestora în compoziția arboretului, s-a stabilit prin însumarea ponderilor elementelor de arboret de aceeași specie, pe etaje sau pe întregul arboret, după “Normele tehnice pentru compozițiile, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor”.

Amestecul exprimă modul de repartizare a speciilor în cadrul arboretului și poate fi: intim, grupat (în buchete, în grupe, în pâlcuri, în benzi) sau mixt.

Vârsta. S-a determinat pentru fiecare element de arboret și pe arboretul întreg. Pe elemente de arboret, toleranța de determinare a vârstei este de aproximativ 5% .

Vârsta arboretului s-a stabilit în raport cu vârsta elementului în raport cu care se stabilesc măsurile de gospodărire. În cazul când în cadrul arboretului nu s-a putut defini un astfel de element, s-a înregistrat vârsta elementului majoritar. În cazul arboretelor etajate, vârsta arboretului în ansamblu este reprezentată de vârsta care caracterizează etajul ce formează obiectul principal al gospodăriei. Pentru arboretele pluriene s-a estimat vârsta medie a arborilor din categoria de diametre de referință (50 cm).

Diametrul mediu al suprafeței de bază (dg) s-a determinat pentru fiecare element de arboret, prin luarea în considerare a diametrelor măsurate pentru calculul suprafeței de bază, cu o toleranță de +/- 10 % .

În cazul arboretelor pluriene s-a înscris diametrul mediu corespunzător categoriei de diametre de referință.

Suprafața de bază a arboretului (G) s-a determinat prin procedeul Bitterlich. *Înălțimea medie* (hg) s-a determinat prin măsurători pentru fiecare element de arboret cu o toleranță de +/- 5 % pentru arboretele care intră în rând de tăiere în următorul deceniu și de +/- 7 % la celelalte.

La arboretele pluriene s-a determinat înălțimea indicatoare, măsurată pentru categoria arborilor de referință.

Clasa de producție. Clasa de producție relativă s-a determinat pentru fiecare element de arboret în parte, prin intermediul graficelor de variație a înălțimii în raport cu vârsta, la vârsta de referință. La arboretele pluriene tratate în grădinarit, clasa de producție s-a determină cu ajutorul graficelor corespunzătoare arboretelor cu structuri pluriene.

Cu ocazia prelucrării datelor, s-a determinat automat și clasa de producție absolută în raport cu înălțimea la vârsta de referință.

Clasa de producție a întregului arboret este cea a elementului sau grupei de elemente preponderente. În cazul în care nu s-a putut defini un element preponderent, clasa de producție pe întregul arboret s-a stabilit a fi cea a elementului majoritar.

În cazul arboretelor etajate, clasa de producție a arboretului în ansamblu este reprezentată de clasa de producție care caracterizează etajul ce formează obiectul principal al gospodăriei.

Volumul se stabilește atât pentru fiecare element de arboret și etaj, cât și pentru întregul arboret.

Creșterea curentă în volum s-a stabilit atât pentru fiecare element de arboret, cât și pentru arboretul întreg. În raport cu importanța arboretelor și posibilitățile de realizare, s-au aplicat următoarele procedee:

- procedeul tabelelor de producție sau al ecuațiilor de regresie echivalente.

În cazul arboretelor afectate de factori destabilizatori, creșterea curentă în volum determinată a fost diminuată corespunzător intensității cu care s-a manifestă fenomenul.

Clasa de calitate. S-a stabilit prin măsurători pentru fiecare element de arboret identificat și s-a exprimat prin clasa de calitate a fiecărui element de arboret.

Elagajul. S-a estimat pentru fiecare element de arboret și s-a exprimat în zecimi din înălțimea arborilor.

Consistența s-a determinat pentru etajul care constituie obiectul gospodăririi și s-a redat prin următorii indici:

- indicele de desime, în cazul semințișurilor, lăstărișurilor sau plantațiilor fără starea de masiv încheiată;
- indicele de închidere a coronamentului (de acoperire);
- indicele de densitate, determinat în raport cu suprafața de bază, pentru fiecare element de arboret, acolo unde s-a determinat suprafața de bază prin procedee simplificate.

Indicele de desime se are în vedere la stabilirea măsurilor silviculturale cu referire special la lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor, precum și pentru aplicarea tratamentelor stabilirea lucrărilor de completări, îngrijire a semințișurilor și a culturilor tinere. Indicii respectivi s-au înscris obligatoriu în amenajament, în raport cu scopurile urmărite. În cazul arboretelor etajate, consistența se s-a stabilit și pe etaje.

Modul de regenerare s-a determinat pentru fiecare element de arboret și poate fi: natural din sămânță, din lăstari (din cioată, din scaun) sau din drajoni; artificială din sămânță sau din plantație.

Vitalitatea. S-a stabilit pentru fiecare element de arboret după aspectul majorității arborilor și poate fi: foarte viguroasă, viguroasă, normală, slabă, foarte slabă.

Starea de sănătate. S-a stabilit pe arboret, prin observații și măsurători, în raport cu vătămările cauzate de animale, insecte, ciuperci, factori abiotici, factori antropici etc.

Subarboretul. S-au consemnat speciile componente de arbuști, indicându-se desimea, răspândirea și suprafața ocupată.

Semințișul (starea regenerării). S-a descris atât semințișul utilizabil, cât și cel neutilizabil, pentru fiecare dintre acestea indicându-se speciile componente, vârsta medie, modul de răspândire, desimea și suprafața ocupată.

Cu ocazia descrierii parcelare s-a insistat, pe cât posibil, asupra diversității genetice intraspecifice și asupra diversității la nivelul speciilor și al ecosistemelor (arboretelor) respective.

Este de importanță deosebită semnalarea diverselor forme genetice, a tuturor speciilor forestiere existente (indiferent de proporția lor în arboret), a speciilor arbustive, a speciilor de plante erbacee, a unor particularități privind fauna, precum și a caracteristicilor de ansamblu ale arboretelor (amestec, structură verticală etc.).

Lucrările executate. Se referă la natura și cantitatea lucrărilor executate în cursul deceniului expirat. Datele corespunzătoare se înscriu pe baza constatărilor din teren și luând în considerare evidențele aplicării amenajamentului și alte evidențe și documente tehnice deținute de unitățile silvice.

Lucrări propuse. Se referă la natura și cantitatea tuturor lucrărilor necesare pentru deceniul următor, inclusiv la indicii de recoltare pentru produse principale și secundare, în raport cu prevederile normelor tehnice de specialitate și cerințele fiecărui arboret.

Datele complementare. S-au arătat în termeni concisi toate detaliile ce nu au putut fi înregistrate la punctele anterioare, dar necesare caracterizării de ansamblu sau de detaliu sub raportul stațiunii și al arboretului, al folosinței terenului și funcțiilor pădurii. Tot aici s-au mai consemnat date în legătură cu preexistenții, cu tineretul din arboretele grădinarite, cu defectele arborilor, cu starea cioatelor și altele. S-au menționat, de asemenea, aspecte referitoare la neomogenitatea arboretelor sub raportul consistenței, compoziției, existenței unor goluri, dacă porțiunile în cauză nu au putut fi constituite ca subparcele separate.

Se fac aprecieri asupra efectului măsurilor aplicate în deceniul expirat, asupra provenienței materialului de împădurire, existenței arborilor plus și orice elemente informative referitoare la biodiversitate.

Au fost înregistrate coordonatele geografice ale acestor habitate, astfel încât ele să poată fi transpuse pe hărți. Au fost efectuate fotografiile sugestive care să permită localizarea, dar și recunoașterea tipului de habitat.

Aprecierea stării de conservare la nivel local a habitatelor și a speciilor de plante strict protejate ține seama de recomandările Directivei Habitate și ghidului Metodologic „Evaluarea statutului de conservare al habitatelor și speciilor de interes comunitar din România”.

Metoda de monitorizare a Nevertebratelor

Monitorizarea populațiilor de nevertebrate s-a făcut prin observații directe ale speciilor de nevertebrate, perimetrul împărțindu-se în transecte pentru fiecare grup sistematic și s-au calculat indicii structurali ai populațiilor urmărite. S-a acordat o atenție deosebită populațiilor de gasteropode terestre cu rol de bioindicatori, dar și altor grupe de nevertebrate cu caracteristici similare din acest punct de vedere (trichoptere, plecoptere, efemeroptere, chironomide, odonate, etc.). Metoda de colectare a informațiilor pentru entomofauna este reprezentată prin observația directă (marșrut) în perimetrul destinat implementării proiectului.

Metoda de monitorizare a Herpetofaunei

Pentru monitorizarea herpetofaunei perimetrului implicat în realizarea proiectului s-a utilizat metoda observației directe (marșrut) pe relevee dispuse de-a lungul unor transecte pe lungimea perimetrului implicat. Principiul acestei metode constă în faptul că, în ecosisteme deschise sau acoperite, în tot cursul anului, pe o fâșie (transect), de o lungime și o lățime dinainte stabilite, se numără indivizii unei singure specii sau indivizii mai multor specii, care trăiesc, cuibăresc sau se afla în trecere pe suprafața acestui biotop.

Metodele de lucru recomandate pentru evaluarea densității păsărilor

Metodele de cercetare în ornitologie se pot grupa în două categorii distincte: metode calitative, care au scopul stabilirea diversității specifice, și metode ecologice cantitative, care urmăresc determinarea rolului păsărilor în echilibrul dinamic al ecosistemelor, (S. Frontier & D. Pichod-Viale 1995, Colin J. Bibby & Neil D. Burgess 2007). Alegerea metodelor de cercetare privind monitorizare avifaunei se va realiza în funcție de scopul urmărit și de tipul și caracteristicile habitatelor pe care populațiile de păsări în studiu le frecventează.

Metode de cercetare spațiale (de suprafețe)

Aceste metode se utilizează pentru estimarea indivizilor diferitelor populații de păsări pe suprafețe cunoscute ca mărime.

Metoda fâșiilor

Principiul acestei metode constă în faptul că, în ecosisteme, pe o zonă cât mai uniformă, dintr-un anumit habitat, de o lungime și o lățime dinainte stabilite, se număra din mers, indivizii uneia sau a mai multor specii, care sunt rezidente sau se afla în pasaj pe zona de observație.

Această metodă este aptă pentru estimarea populațiilor de păsări din zone forestiere, culturi agricole, pășuni, fânețe, tufărișuri, etc.

Lungimea fâșiei se măsoară cu metrul sau cu pasul etalonat. În habitatele uniforme din punct de vedere al covorului vegetal (păduri, culturi agricole, pajiști etc.), sunt de preferat fâșiile cu o lungime de 50 m și o lățime de 20 m. Acest lucru este important pentru calcularea datelor colectate, lucrând în felul acesta cu suprafețe de aceeași mărime.

Natural, nu peste tot se va putea lucra cu asemenea fâșii și în aceste cazuri, lungimea și lățimea fâșiei va fi în funcție de conformația terenului. Pentru diferitele biotopuri din Europa Centrală, practica de până acum recomandă:

- pentru păduri de foioase fâșii de câte 200 x 40m atunci când se estimează populațiile de paseriforme și fâșii de câte 500 x 40 m în alte cazuri;
- pentru păduri de rășinoase și păduri de foioase cu un strat al arbuștilor bine dezvoltat, este de preferat folosirea fâșiilor de 500 x 10 sau de 20 m.
- pe platouri întinse, cu vizibilitate mare se pot folosi și fâșii de câte 1000 x 100m.
- pe malurile apelor sunt cele mai indicate fâșiile de câte 1000 m lungime, lățimea putând varia în funcție de tipul de habitat.

La alegerea zonei pentru fâșii trebuie ținut cont de proprietățile terenului, fâșiile trebuind astfel stabilite, încât ele să reprezinte variațiile cele mai semnificative ale peisajului din teren. După ce s-a fixat poziția în teren, se trece la întocmirea unei schițe a terenului, lucru care este important pentru faptul că, notând direct pe schițe pasările observate, se obțin și date valoroase privind dispersia păsărilor în interiorul zonei analizate.

Schițele astfel obținute vor fi numerotate, se vor trece pe ele data și ora estimărilor, datele meteorologice mai importante și eventualele observații despre factorii care ar putea influența numărul păsărilor din habitatul respectiv.

Estimarea densității pasărilor folosind metoda transectelor

Transectele sunt utile pentru densități mici, specii mai mobile și ecosisteme omogene.

Poziționarea începutului transectelor se face randomizat. Acesta e unul din punctele de referință al evaluării distanței: transectele care sunt poziționate fără legătură cu distribuția pasărilor duc la estimări neinfluențate de densități, care pot fi apoi extrapolate la alte arii ale unui ecosistem de același tip. Transectele pot fi dispuse sub forma de rețea, care este orientată în funcție de contur sau de o anumită trăsătură a terenului. Folosirea unei astfel de rețele poate ușura identificarea sau verificarea elementelor ce influențează mărimea populațiilor de păsări. Ea se poate dovedi folositoare și pentru studiile pe termen lung, atunci când se monitorizează evoluția populațiilor dintr-o zonă.

Lungimea totală a transectelor din cadrul unui studiu depinde de cât timp este nevoie pentru a obține un eșantion adecvat pentru specia studiată și de numărul ecosistemelor care trebuie cercetate.

La sfârșitul studiului ar trebui să se poată prevedea timpul necesar pentru a culege suficiente date și în consecință câți kilometri de transect trebuie parcurși. Caracteristicile ecosistemului pot fi astfel legate de prezenta anumitor specii în anumite sectoare ale transectului. Estimarea distanței și numărarea pasărilor la fiecare observație sunt tot ceea ce trebuie pentru calcularea densității, dar s-au mai înregistrat și următoarele elemente:

- tipul de observație (ex. pasarea a fost văzută stand sau în zbor sau s-a auzit cântecul);

- momentul zilei pentru fiecare observație;

- înălțimea la care se afla (ex. sol, subarboret, trunchi, ramuri, coronament).

Aceste informații vor fi folositoare în studiul biologiei speciilor cercetate și în faza de analiză și interpretare a rezultatelor.

Prezentul raport este rezultatul a etapelor de observații, reflectând activitățile pasărilor în zona analizată și vecinătate.

Înregistrarea datelor colectate prin toate metodele s-a făcut pe fise de observație precum și pe harți acolo unde a fost cazul. S-au folosit:

- Fise de observații pentru transecte;

- Fise de observații pentru puncte fixe.

Conform clasificării Uniunii Internaționale de Conservare a Naturii, fauna întâlnită în zona studiată, a fost clasificată conform următoarelor categorii:

1. Critically endangered (CR)- Specie în stare critică,
2. Endangered(EN)- Specie amenințată cu dispariția,
3. Vulnerable(VU)- specie vulnerabilă;
4. Near Threatened (NT)- specie aproape amenințată;
5. Least Concern (LC)- specie cu risc redus de amenințare;
6. Data deficient(DD)- date deficitare;
7. Non evaluated (NE)- Fără date.

Speciile "amenințate" sunt cele încadrate în primele trei categorii. Pentru analiza rezultatelor s-au folosit diferiți parametri ecologici: abundenta, dominantă, constantă, indicele de semnificație ecologică și diferiți indici de diversitate și similaritate.

F. CONCLUZII

Ecosistemele naturale trebuie privite ca sisteme dinamice. Chiar și în cazul celor care au durată de viață îndelungată, cum sunt pădurile, anumite evenimente produc schimbări radicale în compoziția și structura acestora și implicit influențează dezvoltarea lor viitoare. În astfel de situații, perioada necesară reinstalării aceluiași tip de pădure este variabilă, în funcție de amploarea perturbării și de capacitatea de reziliență a ecosistemului (capacitatea acestuia de a reveni la structura inițială după o anumită perturbare - Larsen 1995). Rețeaua Ecologică Natura 2000 urmărește menținerea sau refacerea stării de conservare favorabilă a habitatelor forestiere de interes comunitar pentru care a fost desemnat un sit.

Așa cum reiese și din lucrarea de față, în fiecare caz în parte, măsurile de gospodărire au fost direct corelate cu funcția prioritară atribuită pădurii. Bineînțeles, că acolo unde a fost cazul, acestea s-au adaptat necesităților speciale de conservare ale speciilor de interes comunitar pentru care siturile au fost desemnate. Ca urmare, eventualele restricții în gospodărire se datorează unor cerințe speciale privind conservarea speciilor de interes comunitar. Aceste restricții au fost atent analizate pentru a nu crea tensiuni între factorii interesați și mai ales pentru a nu cauza pierderi inutile proprietarilor de terenuri.

În ceea ce privește habitatele, Amenajamentul silvic urmărește o conservare (prin gospodărire durabilă) a tipurilor de ecosisteme existente. Așadar este vorba de perpetuarea aceluiași tip de ecosistem natural (menținerea, refacerea sau îmbunătățirea structurii și funcțiilor lui). Lipsa măsurilor de gospodărire putând duce la declanșarea unor succesiuni nedorite, către alte tipuri de habitate. Astfel, măsurile de gospodărire propuse vin pentru a dirija dinamica pădurilor în sensul perpetuării acestora nu numai ca ca tip de ecosistem (ecosistem forestier) dar mai ales ca ecosistem cu o anumită compoziție și structură.

Prevederile Amenajamentului silvic în ce privește dinamica arboretelor pe termen lung, indică păstrarea caracteristicilor actuale ale habitatelor sau îmbunătățirea lor.

Astfel se estimează:

- menținerea diversității structurale - atât pe verticală (structuri relativ pluriene) cât și pe orizontală (structură mozaicată - existența de arborete în faze de dezvoltare diferită),

- creșterea consistenței medii a arboretelor:

- menținerea compoziției conform specificului ecologic al zonei.

De asemenea, din analiza obiectivelor amenajamentului silvic se mai poate concluziona că:

- acestea coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv cu obiectivele de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. În cazul habitatelor, planul de amenajament are ca obiectiv asigurarea continuității pădurii, promovarea tipurilor fundamentale de pădure, menținerea funcțiilor ecologice și

economice ale pădurii așa cum sunt stabilite ele prin încadrarea în grupe funcționale și subunități de producție;

- obiectivele asumate de amenajamentul silvic pentru păduriile studiate sunt conforme și susțin integritatea rețelei Natura 2000 și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere identificate în zona studiată;

- lucrările propuse nu afectează negativ semnificativ starea de conservare a habitatelor forestiere de interes comunitar pe termene mediu și lung;

- prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar;

- anumite lucrări precum completările, curățiriile, răriturile au un caracter ajutător în menținerea sau îmbunătățirea după caz a stării de conservare;

- pe termen scurt măsurile de management alese contribuie la modificarea microclimatului local, respectiv al condițiilor de biotop, datorită, modificărilor structurilor orizontale și verticale (retenție diferită a apei pluviale, regim de lumină diferențiat, circulația diferită a aerului);

- în condițiile în care amenajamentele vecine (din cadrul ocoalelor silvice: *Rusca, Niculițel, Hârșova, Stejaru și Ciucurova* , au fost realizate în conformitate cu normele tehnice și ținând cont de realitățile existente în teren, putem estima că impactul cumulativ al acestor amenajamente este de asemenea nesemnificativ;

- având în vedere etologia speciilor din cadrul habitatelor și regimul trofic specific nu se poate afirma că gospodărirea fondului forestier poate cauza schimbări fundamentale în ceea ce privește starea de conservare a populațiilor de mamifere;

- în perimetrul considerat, echilibrul ecologic al populațiilor de amfibieni și reptile se menține deocamdată într-o stare relativ bună, fără a fi supus unor factori perturbatori majori. Managementul forestier adecvat, propus în amenajament, este în măsură să conserve suprafețele ocupate la ora actuală de pădure și pășune, ca tipuri majore de ecosisteme, precum și păstrarea conectivității în cadrul habitatelor vor putea asigura perpetuarea în timp a biocenozelor naturale, inclusiv a comunităților de amfibieni;

- aplicarea planului de amenajare al pădurilor analizate nu va avea un impact semnificativ asupra populației de nevertebrate deoarece se propune conservarea arboretelor bățâne pe bază de stejar și păstrarea unei cantități de lemn mort în pădure, habitatul preferat al acestor specii;

- aplicarea planului de amenajare al pădurilor analizat nu va avea un impact semnificativ asupra populațiilor de pești întrucât în aplicarea lucrărilor silvice se iau măsuri de a nu se polua apele cu carburanți, uleiuri resturi de exploatare, rumeguș, măsuri de protecție a malurilor.

Aplicarea planului de amenajarea pădurilor analizate nu va avea un impact semnificativ asupra populației de păsări dat fiind că:

- pădurile prinse în prezentul studiu reprezintă circa 12% din suprafețele deținute de siturile ROSCI0060 – Dealurile Agighiolului și ROSCI0201 – Podișul Nord Dobrogean;

- în cvasitotalitate habitatele viețuitoarelor enumerate în anexele I a Directivei Consiliului 2009/147/EC siturile natura 2000 au legătură cu habitatele de pădure;

- la organizarea șantierelor privind lucrările prevăzute de amenajament se va ține cont de perioadele de cuibărit a populațiilor de specii astfel încât în respectivele perioade să nu se efectueze lucrări în vecinătatea locurilor de cuibărit;

- la lucrările silvice prevăzute de amenajament nu se folosesc substanțe chimice iar noxele emenate de utilajele folosite sunt nesemnificative;

- poluarea fonică este nesemnificativă;

- se iau măsuri pentru a nu se polua apele cu carburanți, lubrifianți și resturi de exploatare;

Pentru suprafețele ce nu se suprapun peste ariile protejate, amenajamentele silvice prin măsurile de gospodărire propuse mențin sau refac starea de conservare favorabilă a habitatelor naturale, prin gospodărirea durabilă a pădurilor.

Amenajamentul silvic are ca bază următoarele principii:

- Principiul continuității exercitării funcțiilor atribuite pădurii;

- Principiul exercitării optime și durabile a funcțiilor multiple de producție ori protecție;

- Principiul valorificării optime și durabile a resurselor pădurii;

- Principiul conservării și ameliorării biodiversității;

- Principiul estetic, etc.

Din cele expuse în capitolele anterioare, putem concluziona că, măsurile de gospodărire a pădurilor, prescrise de amenajamentele silvice elaborate, coroborate cu măsurile de reducere a impactului propuse de prezentul studiu de evaluare adecvată, sunt în spiritul administrării durabile a acestor resurse, fiind acoperitoare pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare atât a habitatelor forestiere luate în studiu, cât și a speciilor de interes comunitar ce se regăsesc în suprafața cuprinsă de el, fiind respectate condițiile și prevederile legislației de mediu.

G. BIBLIOGRAFIE

Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu M., Mihăilescu S., Biriș I. A. 2005(a). Habitatele din România, Editura Tehnică-Silvică, București.

Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu M., Mihăilescu S., Biriș I. A. 2005(b). Habitatele din România - Modificări conform amendamentelor propuse de România și Bulgaria la Directiva Habitate (92/43/EEC), Editura Tehnică-Silvică, București.

Doniță N., Biriș I. A. 2007. Pădurile de luncă din România - trecut, prezent, viitor.

Florescu I. I. 1991. Tratamente silviculturale, Editura Ceres, București, 270 p. Florescu I., Nicolescu N. V. 1998. Silvicultură, Vol. II - Silvotehnica, Editura Universității Transilvania din Brașov.

Giurgiu, V. 1988. Amenajarea pădurilor cu funcții multiple, Editura Ceres, București.

Haralamb A. M. 1963. Cultura speciilor forestiere (ediția a II-a, revizuită și adăugită), Editura Agro-Silvică de Stat, București.

Horodnic S. 2006. XI Exploatarea lemnului, în: Milescu I., Cartea Silvicultorului, Editura Universității Suceava.

Lazăr G., Stăncioiu P. T., Tudoran Gh. M., Șofletea N., Candrea Bozga Șt. B., Predoiu Gh., Doniță N., Indreica A., Mazăre G. 2007. Habitate forestiere de interes comunitar incluse în proiectul LIFE05 NAT/RO/000176: "Habitate prioritare alpine, subalpine și forestiere din România" - Amenințări Potențiale, Editura Universității Transilvania din Brașov.

Lazăr G., Stăncioiu P. T., Tudoran Gh. M., Șofletea N., Candrea Bozga Șt. B., Predoiu Gh., 2008. Habitate forestiere de interes comunitar incluse în proiectul LIFE05 NAT/RO/000176:

"Habitate prioritare alpine, subalpine și forestiere din România" - Măsuri de gospodărire, Editura Universității Transilvania din Brașov.

Leahu I. 2001. Amenajarea Pădurilor, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Pașcovschi S. 1967. Succesiunea speciilor forestiere, Editura Agro-Silvică, București.

Pașcovschi S., Leandru V. 1958. Tipuri de pădure din Republica Populară Română, Institutul de Cercetări Silvice, Seria a II-a - Manuale, Referate, Monografii, Nr. 14, Editura AgroSilvică de Stat, București.

Paucă-Comănescu M., Bîndiu C., Ularu F., Zamfirescu A. 1980. Ecosisteme terestre, în: Ecosistemele din România, editor Pârveu. C., Editura Ceres, București.

Schneider E., Drăgulescu C. 2005. Habitate și situri de interes comunitar, Editura Universității „Lucian Blaga” Sibiu.

Smith D. M., Larson B. C., Kelty M. J., Ashton P. M. S. 1997. The practice of silviculture – applied forest ecology, 9th edition, John Willey & Sons Inc., New York - USA.

Șofletea N., Curtu L. 2007. Dendrologie, Editura Universității „Transilvania”, Brașov.

Vlad I., Chiriță C., Doniță N., Petrescu L. 1997. Silvicultură pe baze ecologice, Editura Academiei Române, București.

Amenajamentele O.S. Babadag (S.G. + U.P. I, II, III, IV, V și VI) - ediția 2012

Manual de aplicare a Ghidului privind evaluarea adecvată a impactului planurilor/ proiectelor asupra obiectivelor de conservare a siturilor Natura 2000, elaborat de SC Natura Management SRL – București 2011

*Comisia Europeană - Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatice.

*Comisia Europeană 2003 - Interpretation Manual of European Union Habitats,

*Comisia Europeană - Website-ul oficial referitor la Rețeaua Ecologică Natura 2000 (<http://ec.europa.eu/environment/life/life/natura2000.htm>).

*Comisia Europeană - Regulamentul Consiliului Uniunii Europene nr. 1698/2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) http://www.mapam.ro/pages/dezvoltare_rurala

EU Phare Project on Implementation of Natura 2000 Network in Romania 2008. Natura 2000 în România - Species Fact Sheets, București.

EU Phare Project on Implementation of Natura 2000 Network in Romania 2008. Natura 2000 în România - Habitat Fact Sheets, București.

*Legea 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

*Legea 46/2008 Codul Silvic.

*Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului 2000 - 2. Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, București.

*Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului 2000 - 3. Norme tehnice privind alegerea și aplicarea tratamentelor, București.

*Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului 2000 - 5. Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor.

*Ministerul Silviculturii 1986 a. Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, București.

*Ministerul Silviculturii 1986 b. Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor, București.

*Ministerul Silviculturii 1987. Îndrumări tehnice pentru compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor, București.

*Ministerul Silviculturii 1988 a. Norme tehnice pentru alegerea și aplicarea tratamentelor, București.

*Ordinul nr. 207 din 2006 pentru aprobarea Conținutului formularului standard Natura 2000 stabilit de Comisia Europeană prin Decizia 97/266/EC, prevăzut în anexa nr. 1 și manualul de completare al formularului standard.

*Ordinul nr. 606 din 30 septembrie 2008 pentru aprobarea Normelor privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național.

*Ordonanța de Urgență nr. 11 din 2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere.

*Ordonanța de Urgență nr. 195 din 2005 privind protecția mediului.

*Ordonanța de Urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

*Proiect Darwin 385 - 2005. "Întărirea capacității de gospodărire a pădurilor cu valoare ridicată de conservare din Estul Europei: România", Universitatea Transilvania Brașov, Facultatea de Silvicultură și Exploatare Forestiere.

H. ANEXE

ANEXA I

Evidența unităților amenajistice, cu tipul natural fundamental de pădure, caracterul actual al arboretelor și lucrările propuse:

U.P.	U.a.	Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
1	1	A	4.5	8224	B	46		PIN6MJ 3CR 1
1	1	B	37.21	8224	3	46		CR8MJ 1STP1
1	1	C	3.37	8224	3	46		SL5CS 5
1	1	N1	0.82					
1	1	N2	4.83					
1	1	V	0.86					
1	2	A	42.68	8115	2	48		CR4STB2STP2MJ 1PIN1
1	2	B	0.53	8115	A	57		VIT5MJ 5
1	2	C	0.45	8115	A	46		MJ9DT 1
1	2	D	0.39	8224	3	46		PIN10
1	2	E	7.38	8224	B	46		SC10
1	2	A	0.21					
1	2	N1	0.66					
1	2	N2	0.79					
1	3	B	5.48	8224	B	46		PIN6MJ 2SL 1VIT1
1	3	C	2.83	8224	B	46		PIN6MJ 2PR 1VIT1
1	3	D	9.25	8224	B	46		PIN5MJ 2SL
1	3	E	1.73	8224	3	46		CR6MJ 1STP3
1	3	N	0.64					
1	3	V1	1.44					
1	3	V2	1.61					
1	3	V3	2.41					
1	4	A	21.53	8224	B	46		CR5MJ 3STP2
1	4	B	1.61	8224	B	46		CR5MJ 3STP2
1	4	V1	0.72					
1	4	V2	1.29					
1	4	V3	0.08					
1	5	A	5.5	8224	B	57		PIN4FR 4PR 1VIT1
1	5	B	30.78	8224	3	46		CR5MJ 2STP3
1	5	C	0.88	8224		55		STP6CR 2VIT2
1	5	D	2.6	8224	B	48		MJ7SL 2DT 1
1	5	E	5.66	8115	2	46		MJ2FR 2STB4DT 2
1	5	F	1.08	8224	B	46		VIT10
1	5	G	3.1	8224	B	57		PIN6PR 1FR 3
1	5	V	2.66					
1	6	A	1.11	8224	B	46		NU10
1	6	B	4.75	8224	3	46		STP5MJ 3STB1CR 1
1	6	C	3.7	8224	3	57		STP4CR 3MJ 2DT 1
1	6	D	16.49	8115	2	46		CR7STB2DT 1
1	6	E	0.62	8224	B	R1	56	STB3STP4MJ 2DT 1
1	6	A	0.36					
1	6	N1	0.43					
1	6	N2	1.1					
1	7	A	6.03	8224	B	46		MJ8SL 2
1	7	B	5.46	8115	2	46		CR5STP3MJ
1	7	C	1.75	8224	B	57		SL5MJ 5
1	7	N	0.62					
1	8	A	6.42	8224	B	46		NU7DM 1DT 2
1	8	B	16.1	8115	A	46		MJ3STB3VIT1CR 1ULC1DT 1
1	8	C	1	8115		55		STB6MJ 2DT
1	8	D	1.63	8224	3	48		CR8STB2
1	8	E	1.14	8224	3	46		MJ10
1	8	F	0.62	8224	B	46		CS10

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
1	8	G	0.53	8224	B	CJ	51		SC10
1	8	A	0.61						
1	9	A	29.47	8115	2	46			STP2STB2CR 5MJ 1
1	9	B	16.59	8115	A	46			CR1STP2VIT5PIN2
1	10	A	8.81	8115	2	46			CE1STB1TE 1MJ 1VIT4CR 2
1	10	B	9.08	8115	2	46			STB3STP2CR 4MJ 1
1	11	A	30.12	8115	2	46			STB5CR 3MJ 1DT 1
1	11	N	6.6						
1	12	A	10.26	8224	3	46			STP7MJ 2CR 1
1	12	B	6.12	8115	A	48			STB3MJ 6VIT1
1	12	N	0.71						
1	13	A	0.44	8224	B	57			SC3STB4MJ 3
1	13	B	7.88	8224	B	R1	56		STP4STB3MJ 2DT 1
1	13	C	2.04	8224	B	47			SC10
1	13	D	7.79	8224	B	46			STP4MJ 3VIT2SL 1
1	13	E	3.32	8224	3	46			STP5STB2SC 1CR 2
1	13	F	2.89	8224	3	46			STB8CR 1DT 1
1	13	G	1.04	8224	B	46			MJ10
1	13	H	2.47	8224	B	48			MJ9DT 1
1	13	I	0.29	8224	B	57			SC10
1	14	A	6.39	8224	3	46			STB5STP1MJ 3SC 1
1	14	B	16.72	8224	B	47			SC10
1	14	C	1.23	8212	A	48			SC10
1	14	D	2.5	8212	2	46			CR4STP5MJ 1
1	15	A	13.4	8212	A	48			FR3GO 1TE 3PA 1NU 1STB1
1	15	B	15.81	8115	2	46			GO2CR 3MJ 2STB2STP1
1	15	N1	1.17						
1	15	N2	1.18						
1	16	A	7.4	8212	A	48			MJ4STB2TE 4
1	16	B	19.26	8212	2	46			STP9DT 1
1	16	C	8.62	8115	2	46			MJ2STB3GO 3CR 2
1	16	D	7.36	8115	A	48			FR3STB1TE 3PA 1MJ 2
1	16	N	0.19						
1	16	V	0.23						
1	17	A	12.7	8115	A	47			STB4MJ 3TE 2VIT1
1	17	B	6.75	8212	2	46			STP6CR 3MJ 1
1	17	C	10.75	8115	A	48			STB4TE 3FR 2MJ 1
1	17	D	4.07	8212	2	46			STP2GO 1CR 3MJ 3VIT1
1	17	E	2.49	8115	A	48			FR1TE 3MJ 3STB3
1	18	A	14.21	8115	2	48			STB4TE 4MJ 2
1	18	B	8.5	8115	2	46			CR6STP3STB1
1	18	C	0.89	8115	A	46			MJ7AR 2VIT1
1	18	D	0.17	8115	A	46			PIN10
1	18	A	2.02						
1	19	A	33.01	8521	3	46			GO3STB2CR 4MJ 1
1	19	B	0.32	8115	A	46			PIN10
1	19	N	2.25						
1	20		29.59	8115	2	48			CR3MJ 2GO 3STB2
1	21	A	9.07	8521	3	46			CR6MJ 1STP2STB1
1	21	B	11.06	8224	3	46			GO2CR 4MJ 3STP1
1	21	N	0.97						
1	22		28.8	5323	2	46			GO3MJ 3CR 4
1	23		27.3	8521	3	46			GO2CR 2MJ 1STB2TE 2CA 1
1	24	A	40.83	5323	2	46			TE4GO 3MJ 2CR 1
1	24	N	4.58						
1	25	A	28.6	5323	2	46			CR1GO 3TE 3MJ 2DT 1
1	25	B	0.59	8224	B	47			SC5CR 5
1	25	D	0.7	8521	B	46			MJ7PIN3
1	26	A	4.88	8115	2	46			STB5CA 3DT 2
1	26	B	1.58	8115	2	46			STB6CR 3MJ 1
1	26	C	1.55	8521	B	46			MJ7PIN3
1	26	D	1.03	8521	B	48			SC10

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
1	26	E	4.09	8115	A	46			STB4STP4CR 1DT 1
1	26	F	4.73	8521	3	46			CR2PIN1SC 2ULC2MJ 3
1	26	G	7.61	8521	B	46			STP3VIT3MJ 3DT 1
1	26	H	0.99	8212	A	46			PIN9DT 1
1	26	I	6.97	8521	B	46			FR7MJ 3
1	26	J	1.11	8115	A	48			SC8ULC2
1	27	A	40.2	8521	3	46			CR2ULC1STP2STB2MJ 2GO 1
1	27	A	0.17						
1	27	N	0.87						
1	28	A	6.18	8115	A	48			STR4FR 1TE 3MJ 1VIT1
1	28	B	0.69	8212	2	46			CR5STP3FR 2
1	28	C	10.34	8212	A	46			VIT4NU 2STP1FR 1MJ 2
1	28	A1	0.36						
1	28	A2	0.35						
1	29	A	4.13	8212	A	48			PIN9TE 1
1	29	B	0.55	8224	3	46			STP10
1	29	C	11.03	8224	3	46			STP6CR 4
1	29	E	6.99	8224	3	46			STP8CR 2
1	30	A	4.21	8212	A	46			PIN6TE 2MJ 2
1	30	B	2.75	8224	B	48			SC10
1	30	C	6.2	8521	B	48			STB2VIT3FR 2MJ 2DT 1
1	30	D	3.09	8224	B	47			SC10
1	30	E	0.24	8224		55			STP6MJ 2DT 2
1	30	F	0.41	8115	A	46			MJ9VIT1
1	30	G	1.4	8115	A	48			SC10
1	30	H	1.59	8224	3	46			CR4STP6
1	30	I	2.76	8224	B	46			STP6VIT3SL 1
1	30	J	2.41	8224	3	46			STP10
1	30	K	8.37	8115	2	46			STB10
1	30	L	0.48	8115	A	CJ	51		SC10
1	31	A	19.78	8115	2	46			STP7STB2CR 1
1	31	B	10.61	8224	B	48			SC10
1	31	C	0.59	8224	B	46			MJ8STP2
1	31	D	0.26	8224	3	46			SC8STB2
1	31	E	3.98	8115	2	46			STB5STP4CR 1
1	31	F	4.33	8115	A	48			CE2MJ 6STB2
1	32	A	23.64	8224	B	48			SC10
1	32	B	1.63	8212	2	46			CR7STP3
1	32	C	9.37	8115	A	48			TE3MJ 3DT 2PIN2
1	32	D	6.97	8212	2	46			STP9CR 1
1	32	N	0.95						
1	33	A	7.91	8224	B	47			SC10
1	33	B	6.62	8115	2	46			CR5STP2STB3
1	33	C	6.54	8115	2	46			CR6STP2STB2
1	33	D	4.25	8115	A	47			CR6STP3MJ 1
1	33	E	9.61	8212	2	48			CR4STP4DT 2
1	33	F	7.8	8212	A	48			PIN6TE 2AR 2
1	34	A	30.79	8224	3	46			CR4STP3STB2MJ 1
1	34	B	8.14	8224	3	48			STP4CR 3MJ 3
1	34	N	2.12						
1	35	A	39.85	8224	3	46			STB3STP2CR 4MJ 1
1	35	N1	0.21						
1	35	N2	0.38						
1	35	N3	0.51						
1	35	N4	1.83						
1	36	A	35.78	8115	2	TC	51	58	STB5STP2MJ 2DT 1
1	36	B	1.21	8224	B	46			PIN9DT
1	36	N	2.09						
1	37	A	30.23	8115	2	46			STP5STB3DT 2
1	37	N1	0.5						
1	37	N2	0.99						
1	37	N3	0.25						

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.	Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
1	38		24.04	8115	2	46		STB3STP2MJ 2DT 3
1	39	A	26.3	8115	2	TC	51	STB4STP3MJ 2DT 1
1	39	B	3.02	8224	B	46		SC10
1	39	C	0.5	8224	B	46		MJ7FR 3
1	39	D	0.42	8224	3	54		CR4MJ 2STB4
1	39	N1	1.84					
1	39	N2	0.17					
1	40	A	13.18	8115	2	TC	51	STP5MJ 3DT 2
1	40	B	8.28	8115	2	TC	51	58 STP4CR 3MJ 3
1	40	C	1.87	8115		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	40	D	1.77	8115	2	46		STP4MJ 2STB3DT 1
1	40	E	1.4	8115		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	40	F	1.51	8115	2	TC	51	STP4MJ 4DT 2
1	40	G	1.46	8115		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	40	H	1.28	8212	2	TC	51	STP4MJ 4DT 2
1	40	I	1.06	8115		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	40	J	0.95	8212	2	TC	51	STP4MJ 4DT 2
1	40	K	0.74	8115		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	40	L	0.52	8212	2	TC	51	STP4MJ 4DT 2
1	40	M	0.35	8115		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	40	N	0.72	8212	2	TC	51	STP4MJ 4DT 2
1	40	N1	2.34					
1	40	N2	1.8					
1	41	A	17.47	8115	2	46		STB3STP4MJ 2DT 1
1	41	C	9.86	8115	2	48		STP2STB2MJ 3CR 3
1	41	D	3.75	8115		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	41	E	0.42	8115		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	41	N	0.65					
1	42	A	1.36	8224	3	TC	51	STP5MJ 3DT 2
1	42	B	10.99	8212	2	48		CR7STP3
1	42	C	6.73	8224	3	46		CR5MJ 3STB2
1	42	D	0.51	8224	B	46		SC10
1	42	N1	1.43					
1	42	N2	0.48					
1	43	A	3.22	8224	B	46		PIN7PI 1MJ 2
1	43	B	1.8	8224	3	46		CR8PIN1DT 1
1	43	C	0.77	8224	B	46		PIN8DT 2
1	43	N	0.91					
1	44	A	6	8224	B	46		PIN10
1	44	B	16.2	8224	3	46		MJ4CR 4STP2
1	44	C	1.04	8224	B	46		SC10
1	45	A	7.84	8224	3	46		MJ3CR 7
1	45	B	6.32	8224	B	46		PIN10
1	46	A	37.25	8212	2	46		CR4MJ 4STP2
1	46	B	0.61	8224	B	46		FR1VIT1MJ 5CR 2PR 1
1	46	C	0.28	8224	3	54		CR5STP5
1	46	D	0.3	8115		55		STB3STP3MJ 2DT 2
1	47		17.04	8212	2	46		CR5MJ 5
1	48	A	0.8	8212	2	TC	51	MJ5CR 5
1	48	B	1.98	8212		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	48	D	2.3	8212		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	48	E	2.63	8212	2	TC	51	MJ5TE 3DT 2
1	48	F	2.12	8212		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	48	G	1.52	8212	2	TC	51	MJ6STP2DT 2
1	48	H	2.15	8212		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	48	I	1.33	8212	2	TC	51	MJ5STP3DT 2
1	48	J	2.06	8212		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	48	K	1.82	8212	2	TC	51	MJ6STP2DT 2
1	48	L	2.32	8212		52		STB3STP3MJ 2DT 2
1	48	M	10.8	8212	2	TC	51	MJ6STP2DT 2
1	49	A	12.92	8212	2	TC	51	STP5MJ 3DT 2
1	49	N	0.45					

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
1	50	A	38.78	8212	2	46			STP2MJ 3CR 5
1	50	B	0.85	8224	B	46			SC10
1	50	C	0.41	8212		52			STB3STP3MJ 2DT 2
1	51	A	22.25	8212	2	46			CR3MJ 5STP2
1	51	B	1.27	8224	B	R1	56		STB3STP4MJ 2DT 1
1	52	A	27.12	8212	2	46			CR5MJ 2STP3
1	52	B	0.96	8224	B	48			PIN10
1	52	C	0.89	8212	A	TC	51		FR3ULC2JU 4DT 1
1	52	D	1.46	8212	A	46			MJ7STB3
1	52	E	2.24	8224	B	46			MJ9CR 1
1	52	F	2.3	8212	2	46			CR5MJ 2STB3
1	52	G	0.28	8212	A	48			PIN10
1	52	H	0.16	8115		55			STB3STP3MJ 2DT 2
1	52	I	0.12	8115		55			STB3STP3MJ 2DT 2
1	53	A	34.84	8212	2	46			CR4STB2STP1MJ 2TE 1
1	53	B	0.92	8224	B	46			PIN9DT 1
1	53	C	8.47	8224	B	46			SC6MJ 3CR 1
1	53	D	0.5	8115		55			STB3STP3MJ 2DT 2
1	54	A	10.9	8212	2	46			MJ2CR 5STP3
1	54	B	0.92	8212	2	48			CR4MJ 3STP3
1	54	C	0.71	8212	A	TC	51		FR4ULC3MJ 2CR 1
1	54	D	2	8115	A	48			STB3SL 1PR 1TE 1VIT1MJ 3
1	55	A	0.38						
1	56		12.61	8224	3	46			CR5MJ 2STP2TE 1
1	57		43.78	5324	2	46			CR3MJ 2TE 2GO 3
1	58		12.27	8212	2	46			CR4MJ 2TE 1STP3
1	59	A	3.56	8115	2	TC	51	58	STB3STP3MJ 2DT 2
1	59	B	39.48	8115	2	46			CR3MJ 2STB3TE 2
1	60		3.39	8115	2	TC	51	58	STB4MJ 2JU 2DT 2
1	61	A	2.66	8521	3	TC	51	58	STB4STP2MJ 2DT 2
1	61	B	25.54	8224	B	48			STB3STP4DT 3
1	61	C	15.28	8115	2	46			MJ5STB1CR 1TE 3
1	61	D	1.1	8115	2	48			FR9SC 1
1	62	A	9.18	8212	2	46			STB3STP4MJ 1DT 2
1	62	B	16.37	8224	B	48			PIN9MJ 1
1	62	C	0.29	8224	3	54			STP5CR 2SL 2DT 1
1	62	D	1.43	8212	A	57			STB3STP3TE 2DT 2
1	62	E	2.07	8212	A	47			SL3MJ 5TE 1SC 1
1	62	F	0.07	8212		55			STP3STB2TE 3DT 2
1	62	G	0.33	8212		55			STP3STB2TE 3DT 2
1	62	A	0.67						
1	62	N	1						
1	63	A	16.68	8224	3	46			CA8DT 2
1	63	B	0.63	8224	B	46			FR5MJ 3CR 1TE 1
1	63	C	0.62	8212	A	46			TE6FR 4
1	63	N	0.58						
1	64	A	25.72	8224	3	46			CR6MJ 2STP2
1	64	B	1.6	8224	B	47			SC3CR 4MJ 3
1	64	N	0.29						
1	65	A	22.08	8224	3	46			CR6MJ 2STP2
1	65	B	1.31	8224	B	46			PIN5MJ 2CR 3
1	66	A	17.92	8115	2	TC	51	58	STB6MJ 2DT 2
1	66	B	25.06	8115	2	46			CR3MJ 3STB3TE 1
1	67		31.73	8423	3	46			CR2MJ 1GO 3TE 4
1	68	A	4.43	5324	2	46			CR2MJ 3TE 2GO 3
1	68	B	19.82	8115	2	46			STB4CR 3TE 1MJ 2
1	68	C	1.22	8224	B	46			MJ8CR 2
1	68	D	15.62	8224	3	46			CR8MJ 1DT
1	68	E	1.72	8224	B	46			PIN8MJ 2
1	68	N	1.35						
1	69	A	1.23	8224	3	46			CR6JU 2ULC2
1	69	B	31.7	8224	3	46			CR4MJ 2STP2TE

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
1	69	C	1.11	8224	3	46			CR5MJ 3TE 1DT 1
1	69	N	1.67						
1	70	A	4.48	8224	3	46			CR5MJ 2STP2DT 1
1	70	B	9.81	8224	3	48			CR4MJ 3STP2TE
1	70	C	14.81	5323	2	46			TE7GO 2DT 1
1	71		33.32	8224	3	46			CR5MJ 2STP2TE 1
1	72	A	21.85	8224	3	46			CR4MJ 3STP2TE 1
1	72	B	0.48	8224	B	46			SC10
1	72	C	1.27	8115	2	46			JU5CR 3STB2
1	73	A	35.45	8115	2	46			CR3TE 3STB2JU 1MJ 1
1	73	B	0.5	8224	B	TC	51		MJ3FR 7
1	73	C	0.49	8212	2	47			CR10
1	74	A	19.62	8115	2	46			STB4GO 2TE 2DT 2
1	74	B	0.18	8224	B	TC	51		FR7MJ 3
1	75		26.88	8115	2	46			CR4MJ 3STB2TE 1
1	76	A	26.85	8115	2	46			CR4MJ 3STB3
1	76	N	0.37						
1	77	A	25.67	8115	2	46			CR6MJ 2DT 2
1	77	B	0.54	8115	2	48			MJ9DT 1
1	77	C	1.49	8115	2	TC	51	58	STB6ULC2DT 2
1	78		34.13	8115	2	46			CR4MJ 3STB2DT 1
1	79	A	37.86	8115	2	46			GO3STB2CR 2MJ 2TE 1
1	79	B	0.58	8115	2	46			STB5STP2MJ 3
1	79	C	0.51	8224	B	57			MJ7STB2DT 1
1	79	D	0.22	8115	2	59			STP2CR 4MJ 4
1	79	E	0.96	8115	A	41			STB6TE 2PR 2
1	79	F	0.39	8224	3	57			MJ7STP2DT 1
1	79	N	0.7						
1	80	A	16.59	8115	2	46			STB3STP2MJ 2TE 2DT 1
1	80	B	0.11	8115	A	41			STP6TE 2PR 2
1	80	C	1.76	8224	3	46			MJ6CR 2STP2
1	80	D	0.53	8115	A	46			JU4CR 2ULC2AR 2
1	80	E	1.91	8115	2	46			STB4JU 2ULC2CR 1MJ 1
1	80	A	0.3						
1	80	N	0.69						
1	81	A	19.34	8212	2	46			STP3GO 1MJ 3CR 3
1	81	N	6.25						
1	82		6.79	8212	2	46			GO2STP3CR 3MJ 2
1	83		38.2	5323	2	46			GO4MJ 2TE 3CR 1
1	84	A	14.2	5323	2	46			CR3MJ 2GO 3TE 2
1	84	B	4.29	8115	2	47			CR4JU 3TE 2MJ 1
1	84	C	0.23	8224	3	46			STP4TE 3DT 3
1	85	A	31.86	5324	2	46			CR4MJ 3GO 3
1	85	B	7.92	5324	2	46			TE4GO 3FR 1CA 1JU 1
1	85	C	0.4	8224	3	46			STP3CR 2MJ 5
1	85	D	0.46	8115	A	41			STB6TE 2DT 2
1	86		25.82	8423	3	46			CR1MJ 1GO 3TE 5
1	87		17.56	8423	3	46			GO4TE 4MJ 1DT 1
1	88		18.89	8423	3	46			GO4TE 3DT 1FR 2
1	89		49.28	8423	3	46			GO4TE 3MJ 2DT 1
1	90		46.1	8423	3	46			GO4TE 3FR 2CR 1
1	91	A	55.02	8423	3	46			TE4GO 3FR 2DT 1
1	91	N	1.84						
1	92	A	26.17	8423	3	46			TE3GO 3DT 1FR 3
1	92	N	0.52						
1	93		39.75	8423	3	46			TE4MJ 1GO 3DT 2
1	94		20.32	8423	3	46			MJ2TE 4GO 3CR 1
1	95	A	31.46	5323	2	48			TE4MJ 1GO 3CR 1CA 1
1	95	B	0.9	8115	A	57			STB6TE 2MJ 2
1	95	C	0.47	5323	2	46			TE4GO 3FR 2JU 1
1	95	N	1.12						
1	96	A	1.03	8223	B	46			PIN10

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
1	96	B	25.63	8223	B	57			CS5SL 5
1	96	C	3.5	8223	3	46			CR10
1	96	N1	0.7						
1	96	N2	0.35						
1	96	F2	0.06						
1	97	A	18.59	8223	B	57			CS7SL 3
1	97	N	0.18						
1	97	F	0.42						
1	98		8.24	8223	B	57			CS7SL 2MJ 1
1	99	A	10.84	8223	3	46			CR8STP2
1	99	B	5.15	8223	B	46			SL8DT 2
1	99	C	3.42	8223	B	46			SL4VIT3CR 2MJ 1
1	99	D	5	8223	B	46			VIT4CS 1SL 4DT 1
1	99	N	7.94						
1	100	A	6.33	8223	3	46			CR7SL 2STP1
1	100	B	3.95	8223	B	46			SL5CS 1CR 3STP1
1	100	C	3.49	8223	B	46			SL4CS 2PIN3DT 1
1	100	D	3.89	8223	B	46			SL5VIT3CS 1DT 1
1	100	E	1.55	8223	B	46			SL4CS 3CR 2STP1
1	100	F	0.19	8223	B	46			PIN4SL 4CS 2
1	100	N	16.03						
1	101	A	28.89	8223	3	46			CR7STB2STP1
1	101	N	10.12						
1	101	M	8.94						
1	102	A	16.99	8223	3	46			CR7STB2STP1
1	102	N	8.08						
1	103	A	14.49	8223	3	46			STP5CR 5
1	103	B	9.13	8223	B	46			SL3STP2VIT1MJ 1FR 2TE 1
1	104		2.68	8223	B	48			SC10
1	105		0.38	8115	A	41			STB2TE 2CR 4AR 2
1	25	C	0.32	8521	3	46			MJ6PIN4
1	29	D	4.17	8224	B	48			FR4MJ 1ST 2TE 3
1	41	B	2.03	8115		52			STB3STP3MJ 2DT 2
1	48	C	1.2	8212	2	TC	51		MJ5CR 5
1	54	E	2.63	8224	B	46			MJ7CS 1CR 1STP1
1	55	A	9.35	8224	3	46			CR7MJ 2DT 1
1	96	F1	0.04						
1	3	A	15.41	8224	3	46			CR6ST 2STP2
1	46	E	0.5	8115		55			STB3STP3MJ 2DT 2
2	1	A	3.24	8115		55	57		STP4STB4TE 2
2	1	C	0.03						
2	1	P	18.7						
2	2	A	11.99	8115	A	48			FR3STB2TE 2PI 1DT 2
2	2	B	4.8	8115	A	46			PIN5PI 3DT 2
2	2	C	3.03	8115	A	46			NU10
2	2	D	4.31	8115	B	46			SC10
2	2	E	1.76	8115	B	46			SC10
2	2	F	13.54	8115	A	48			FR3MJ 2TE 2STB1PI 1SC 1
2	2	G	0.32	8115	A	54			MJ10
2	2	H	1.88	8115	A	46			PI6PIN2DT 2
2	2	I	1.61	8115	B	Z5	51		SC10
2	2	A	0.45						
2	2	R	0.45						
2	3	A	13.01	8115	A	48			FR3TE 3STB1GO 1DT 2
2	3	B	0.86	8115	A	46			MJ6STB2VIT2
2	3	R	1.3						
2	4	A	22.05	5323	5	41			TE5GO 3DT 2
2	4	B	1.36	5323	A	46			MJ4VIT1GO 1TE 2DT 2
2	4	C	21	5323	5	41			TE5GO 3DT 2
2	4	D	0.7	5323	A	46			MJ4VIT1GO 1TE 2DT 2
2	4	E	1.02	5332	5	46			GO3TE 5DT 2
2	5	A	30.27	5323	5	48			TE5GO 3DT 2

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.	Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
2	6		31.95	5323	5	47		TE5GO 3DT 2
2	7	A	32.93	5332	5	P5	58	TE4GO 4DT 2
2	7	B	1.34	5323	A	46		FR8DT 2
2	8	A	21.51	5332	5	TC	51 58	TE5GO 2MJ 1DT 2
2	8	B	8.69	5323	5	47		TE6GO 2DT 2
2	8	C	6.6	5324	5	41		TE5GO 3DT 2
2	9		29.06	5332	5	TC	51 58	TE4GO 4DT 2
2	10	A	7.19	5332	5	P5	58	TE4GO 4DT 2
2	10	B	1.52	8115	A	46		MJ6ST 2VIT2
2	10	C	0.77	8115	A	46		FR4STB4DT 2
2	10	D	46.75	8224	5	TC	51 58	TE4STB2MJ 1DT 3
2	10	E	0.68	8115	5	47		TE4STB3DT 3
2	10	F	0.72	8115	B	48		SC9DT 1
2	10	G	0.35	8115	B	48		DD10
2	10	H	1.47	8115	B	46		SC10
2	10	I	2.71	8115	A	46		MJ6STB2VIT2
2	10	J	0.2	8115	B	48		CS10
2	10	R	0.84					
2	10	V	0.64					
2	11	A	1.27	8224	5	46		MJ6STB1STP1CR 1DT 1
2	11	B	26.71	8224	5	TC	51 58	STB3STP3TE 2DT 2
2	11	C	0.19	8224	5	47		ULC3JU 3STB3DT 1
2	11	R	0.41					
2	12	A	5.09	8224	5	46		STB4STP2MJ 2DT 2
2	12	B	31.13	8224	5	TC	51 58	STB3STP3TE 2DT 2
2	14	A	22.25	5332	5	46		TE4GO 4DT 2
2	14	B	3.25	5332	5	46		TE6GO 1FR 3
2	15		31.48	5332	5	P5	58	TE4GO 4DT 2
2	16		29.37	5323	5	48		TE6GO 2DT 2
2	17		50.96	5332	5	P5	58	TE4GO 4DT 2
2	18	A	22.4	8224	5	TC	51 58	TE5STB1CR 2MJ 1DT 1
2	18	B	0.49	8224	B	46		TE4MJ 2FR 2STB1DT 1
2	18	N1	1.12					
2	18	N2	0.99					
2	19	A	10.11	8224	B	46		MJ9DT 1
2	19	B	5.2	8224	5	TC	51 58	CR5MJ 2GO 1STP1DT 1
2	19	C	0.47	8224	B	46		MJ10
2	19	D	1.3	8224	5	TC	51 58	CR6MJ 3STP1
2	19	E	0.73	8224	B	46		MJ10
2	19	N1	0.93					
2	19	N2	0.99					
2	19	N3	1.97					
2	19	R	0.29					
2	20	A	1.9	8224	5	TC	51 58	STP6CR 3MJ 1
2	20	B	2.78	8224	B	46		MJ8DT 2
2	20	C	6.89	8224	5	TC	51 58	CR6MJ 2STP2
2	20	D	8.61	8224	8	48		CR4MJ 4DT 2
2	20	E	4.1	8224	B	46		MJ10
2	20	F	7.38	8224	B	46		PIN7VIT2DT 1
2	21	A	10.03	8224	8	48		CR4MJ 3TE 1DT 2
2	21	B	1.89	8224	5	46		CR5MJ 4STP1
2	21	C	1.54	8224	B	46		MJ9STB1
2	21	D	0.77	8224	B	46		MJ8DT 2
2	21	E	0.63	8224	B	46		ULC6VIT2MJ 2
2	21	F	11.61	8224	B	46		STB5TE 4DT 1
2	21	G	22.53	5332	5	P5	58	GO4TE 4DT 2
2	21	H	0.28	8224	B	46		MJ8DT 2
2	21	I	1.61	8224	5	TC	51 58	TE4STB2MJ 2DT 2
2	21	A	1.47					
2	22	A	0.35					
2	22	C	0.04					
2	23	A	14.69	5332	5	P3	51 58	TE3GO 3MJ 2DT 2

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
2	23	B	4.9	5332	B	46			MJ5FR 2STB1DT 2
2	24		36.46	5332	5	41			TE4GO 3MJ 2DT 1
2	25		34.71	5332	5	46			TE4GO 2MJ 2DT 2
2	26	A	18.89	5332	5	48			TE6GO 2MJ 1DT 1
2	26	B	2.1	5332	5	48			TE6GO 2MJ 1DT 1
2	26	C	7.7	5332	5	48			TE6GO 2MJ 1DT 1
2	27	A	14.84	5332	5	48			TE6GO 2MJ 1DT 1
2	27	B	3.83	5332	5	48			TE6GO 2MJ 1DT 1
2	27	C	3.82	5332	5	48			TE6GO 2MJ 1DT 1
2	28	A	19.58	5332	5	41			TE5GO 2MJ 2DT 1
2	28	B	9.91	5332	5	47			TE5MJ 2GO 2DT 1
2	28	C	8.42	5332	5	47			TE5GO 2MJ 2DT 1
2	28	D	4.39	5332	5	47			TE5GO 2MJ 2DT 1
2	29	A	32.21	5332	5	46			TE4GO 4DT 2
2	29	B	1.63	5332	8	48			MJ4TE 2CR 2DT 2
2	30	A	7.86	8224	B	46			PIN8DT 2
2	30	B	14.29	8224	5	46			CR6MJ 3STP1
2	30	N	1.97						
2	31	A	3.36	5332	B	46			PIN8MJ 2
2	31	B	3.24	5332	B	46			TE4GO 2FR 2MJ 2
2	31	C	0.7	5332	5	41			MJ4TE 2GO 2DT 2
2	31	D	1.95	5332	B	46			PIN10
2	31	E	3.76	5332	5	P1	51	58	TE4GO 2CR 2MJ 2
2	31	F	5.71	5332	8	47			MJ5CR 4DT 1
2	31	G	19.41	5332	5	P7	58		TE4GO 3MJ 1DT 2
2	31	H	5.19	5332	5	P1	51	58	TE4GO 3MJ 2DT 1
2	32	A	42.65	5332	5	41			TE4GO 3MJ 2DT 1
2	32	B	3.57	5323	A	46			TE8GO 2
2	33	A	23.68	5323	A	46			TE6GO 2DT 2
2	33	B	22.27	5323	7	46			TE8DT 2
2	34		39.61	8224	3	46			GO6STP3STB1
2	35	A	14.02	8115	A	57			GO6CR 2MJ 1DT 1
2	35	B	2.11	8115	2	TC	58	52	STB4STP4TE 1DT 1
2	36	A	34.01	5324	5	P1	51	58	TE4GO 3STB1STP1DT 1
2	36	B	4.97	8115	2	46			STB4STP2MJ 2CR 1DT 1
2	36	C	3.67	8115	5	54			STB4TE 4STP1DT 1
2	37	A	3.01	5324	5	P5	58		TE4STB3GO 1DT 2
2	37	B	36.37	5324	5	P3	51	58	GO5STB1STP1TE 2DT 1
2	38	A	5.38	8224	5	46			MJ4CR 3STB2DT 1
2	38	B	7.21	8224	5	TC	51	58	MJ3CR 3STB1STP1GO 1TE 1
2	38	C	16.35	8224	5	TC	51	58	TE3STB2MJ 1CR 1DT 3
2	39	A	1.32	8224	B	46			MJ8STP1CR 1
2	39	B	3.79	8224	B	46			MJ6FRP2STP1CR 1
2	39	C	1.32	8224	B	46			MJ8STP1CR 1
2	39	D	44.74	8224	3	TC	51	58	STP10
2	39	E	1.75	8224	B	46			MJ8STP1CR 1
2	39	F	0.76	8224	B	46			MJ8STP1CR 1
2	40	A	26.52	8224	5	TC	51	58	STP4STB1MJ 1CR 1TE 1DT 2
2	40	B	7.63	8224	B	46			MJ4STB3TE 1DT 2
2	40	C	12.75	5324	5	46			GO4TE 4MJ 1DT 1
2	41	A	13.45	5324	5	46			GO4TE 4DT 2
2	41	B	24.03	5324	5	46			GO5TE 4DT 1
2	42	A	33.13	5324	5	46			GO4TE 5DT 1
2	42	B	0.51	5324	A	46			STB6MJ 4
2	43	A	34.89	5324	5	46			TE5GO 4DT 1
2	43	B	0.32	5324	A	46			STB7MJ 3
2	44		15.82	5324	5	46			TE5GO 4DT 1
2	45		46.21	5324	5	46			TE5GO 4DT 1
2	46	A	36.48	5324	5	46			TE5GO 2MJ 2DT 1
2	46	B	1.12	5324	A	46			STB8DT 2
2	46	C	0.35	5324	A	46			STB8DT 2
2	47	A	23.51	8224	5	TC	51	58	STB5TE 2MJ 2DT 1

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
2	47	B	3.29	5324	5	46			TE5GO 4DT 1
2	47	C	12.87	5324	5	41			TE4GO 3MJ 2DT 1
2	48	A	2.68	8224	5	TC	51	58	CR3MJ 2STB2STP2DT 1
2	48	B	2.93	8224	B	46			MJ10
2	48	C	0.65	8224	B	46			PIN5TE 3MJ 2
2	48	D	7.66	8224	5	48			MJ2CR 2STB2STP2TE 1DT 1
2	48	E	11.49	8224	5	TC	51	58	STB3STP1TE 3MJ 2DT 1
2	48	F	9.23	8224	5	48			MJ2CR 2TE 2STB2STP2
2	48	G	0.27	8224	5	46			MJ4STP2STB2CR 2
2	48	H	0.54	8224	B	46			SC8DT 2
2	48	I	0.77	8224	B	46			MJ10
2	48	A	0.93						
2	48	V	0.25						
2	49	B	1.74	8224	B	48			STB4TE 4DT 2
2	49	C	2.84	8224	B	46			NU10
2	49	D	2.97	8224	B	46			STB7MJ 3
2	49	E	6.68	8224	5	TC	51	58	STB3STP2CR 3MJ 2
2	49	F	0.37	8224		55	57		STB8DT 2
2	49	G	0.98	8224	B	46			MJ6FRP2STB2
2	49	H	10.54	8224	8	48			MJ3CR 3TE 2DT 2
2	49	I	0.84	8224	B	48			FRP5TE 3DT 2
2	49	A	1.32						
2	50	A	29.91	5332	5	46			TE5GO 2STB1DT 2
2	50	B	11.29	5332	5	P3	51	58	TE4GO 3STB1DT 2
2	51		21.06	5324	5	46			TE4GO 2MJ 2STB1DT 1
2	52		32.37	5324	5	46			TE4GO 2MJ 2STB1DT 1
2	53		42.94	5332	5	P5	58		TE4GO 3STB1DT 2
2	54	A	8.26	8224	B	48			MJ3STB3PIN1TE 1PA 1DT 1
2	54	B	21	8224	5	TC	58	52	TE3STB3STP2DT 2
2	54	C	9.97	8224	5	48			MJ3CR 2TE 2STB2DT 1
2	55	A	9.78	8224	B	46			MJ5STB2PIN2DT 1
2	55	B	2.1	8224	5	46			STP4MJ 3CR 3
2	55	N	6						
2	56	A	11.37	8224	B	46			PIN4PI 2MJ 2DT 2
2	56	B	13.27	8224	5	TC	51	58	STP3STB2CR 3MJ 2
2	56	C	6.23	8224	B	46			PIN8MJ 2
2	56	D	0.59	8224	8	46			CR5MJ 3DT 2
2	56	E	0.92	8224	B	46			FRP8MJ 2
2	56	F	0.63	8224	B	46			VIT5MJ 3CR 2
2	56	G	1.41	8224	B	46			CS6MJ 4
2	57	A	19.23	8224	B	46			MJ10
2	57	B	11.27	8224	5	48			MJ5CR 3STP2
2	57	C	1.34	8224	B	46			PIN7MJ 3
2	57	D	9.25	8224	5	TC	51	58	STP4CR 3MJ 3
2	58	A	4.55	8224	B	46			MJ6STP2DT 2
2	58	B	29.04	8224	5	TC	51	58	CR4STP3MJ 3
2	58	C	2.43	8224	B	46			MJ10
2	58	D	4.53	8224	B	46			PIN6MJ 4
2	58	E	4.44	8224	B	46			MJ6CS 1PIN1DT 2
2	58	N	0.63						
2	59	A	16.95	8224	5	46			MJ4CR 4STP1DT 1
2	59	B	6.03	8224	B	46			SC10
2	59	C	0.54	8224	B	R1	57		STP6STB2DT 2
2	59	D	1.63	8224	5	46			MJ4STP4CR 2
2	59	E	1.17	8224	B	46			MJ8STP2
2	59	F	2.64	8224	B	48			TE3VIT2STP2MJ 2SC 1
2	59	G	3.3	8224	B	46			PIN6MJ 4
2	59	H	1.67	8224	B	46			PIN6MJ 4
2	59	I	0.31	8224	B	46			PIN6MJ 4
2	59	A	1.88						
2	59	N1	0.57						
2	59	N2	3.45						

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
2	59	N3	0.5						
2	59	N4	1.31						
2	60	A	4.91	8224	B	48			MJ4PIN6
2	60	B	2.55	8224	B	46			MJ10
2	60	C	8.22	8224	5	TC	51	58	STP3MJ 3CR 4
2	60	D	2.36	8224	A	46			PIN10
2	60	E	1.49	8224	3	TC	58	52	STP7MJ 2CR 1
2	60	F	7.49	8224	B	47			MJ8DT 2
2	60	G	7.91	8224	B	46			MJ8STB2
2	61	A	27.97	8224	5	TC	51	58	STP5STB2MJ 1CR 1DT 1
2	61	B	10.76	8224	B	46			MJ5STP3PIN1CR 1
2	61	C	2.2	8224	B	46			PIN6MJ 4
2	61	N	1.52						
2	62	A	10.83	8224	B	48			FRP3TE 2MJ 2CR 2DT 1
2	62	B	24.33	8224	5	TC	51	58	STB3TE 3STP2DT 2
2	62	C	0.55	8224	B	46			PIN7MJ 3
2	63		15.54	8224	5	46			TE4STB3MJ 2CR 1
2	64		39.51	8224	5	46			STB4STP2TE 2DT 2
2	65	A	17.34	8224	3	46			STP6MJ 2STB1DT 1
2	65	B	8.92	8224	5	48			STP3STB3MJ 2DT 2
2	66		18.55	8224	3	TC	51	58	STP4STB3MJ 2DT 1
2	67	A	9.13	8224	B	48			STB5MJ 5
2	67	B	11.21	8224	3	TC	51	58	STP6STB1MJ 2DT 1
2	67	C	9.36	8224	5	48			STP5MJ 3CR 1DT 1
2	67	D	14.17	8224	3	TC	51	58	STP4STB2MJ 2DT 2
2	68		26.84	8224	5	TC	51	58	TE3STP3STB1MJ 2DT 1
2	69		38.75	5332	5	P3	51	58	TE5GO 2MJ 2DT 1
2	70		11.76	5332	5	46			TE4GO 2MJ 2CR 1DT 1
2	71	A	9.15	8224	B	48			PIN6MJ 3DT 1
2	71	B	4.77	8224	B	48			STB3TE 3MJ 3DT 1
2	71	C	0.28	8224	8	54			MJ6STP2DT 2
2	71	D	1.6	8224		52	57		STP4STB2MJ 2DT 2
2	71	E	5.69	8224	B	46			MJ5STB2FRP2DT 1
2	71	F	0.21	8224	B	48			MJ8DT 2
2	71	V	1.13						
2	72	A	20.08	8224	3	TC	51	58	STP3STB3MJ 2DT 2
2	72	B	9.21	8224	5	46			MJ4TE 2STP2DT 2
2	73	A	7.76	8224	B	46			STB3FR 2MJ 2CR 1DT 2
2	73	B	8.64	8224	3	46			STP4STB2TE 2DT 2
2	73	C	1.14	8224	5	46			STP4TE 2MJ 2DT 2
2	73	D	1.32	8224	B	46			FRP5MJ 3DT 2
2	74	A	12.26	8224	5	46			STP3STB2MJ 2TE 2DT 1
2	74	B	1.1	8224	5	46			STP4STB2MJ 2TE 1DT 1
2	74	C	5.17	8224	B	46			MJ7FRP1TE 1STB1
2	75		17.05	8224	5	46			STP4TE 4DT 2
2	76		6.1	8224	5	46			STP4TE 4DT 2
2	77	A	27.95	8224	5	TC	51	58	STP4TE 3MJ 2DT 1
2	77	B	1.39	8224	5	54			STP2STB2TE 3MJ 3
2	77	C	0.48	8224	B	46			MJ10
2	78	A	15.27	8224	B	46			PIN8MJ 2
2	78	B	29.6	8224	5	TC	51	58	STP4STB2MJ 2DT 2
2	79	A	0.62	8224	B	46			SL2GL 2MJ 3CR 1DT 2
2	79	B	0.81	8224	B	46			MJ5STP2STB2DT 1
2	79	C	14.58	8224	B	46			SC10
2	79	D	4.35	8224	B	46			STB2PA 2FRB2MJ 2DT 2
2	79	E	1.3	8224	B	46			STB3MJ 3SC 2DT 2
2	79	F	0.44	8224	B	Z5	57		STP5STB3DT 2
2	79	G	0.37	8224	B	Z5	57		STP5STB3DT 2
2	79	A	1.68						
2	79	V	3.6						
2	80	A	0.28	8224	B	46			STB5MJ 3DT 2
2	80	B	10.48	8224	B	46			SC10

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
2	80	C	1.92	8224	B	46			STB5MJ 3DT 2
2	80	D	18.62	8224	B	46			PIN6FRP1TE 1DT 2
2	80	E	21.55	8224	B	46			MJ3STB3FRP2DT 2
2	81	A	9.77	8224	B	46			STB4FRP2VIT2DT 2
2	81	B	13.04	8224	3	46			STP6MJ 2CR 2
2	81	C	1.13	8224	8	46			MJ10
2	82	A	8.42	8224	B	46			STP4FRP2MJ 2STB2
2	82	B	16.5	8224	3	46			STP4MJ 2STB2CR 2
2	82	C	2.82	8224	B	46			SC10
2	83		5.49	8224	3	46			STP5MJ 2STB1CR 1TE 1
2	84	A	6.98	8224	B	46			SC10
2	84	B	18.21	8224	B	46			FRP4TE 2STB2MJ 1STP1
2	84	C	4.81	8224	3	46			STP5MJ 3STB1CR 1
2	85	A	0.52	8224	B	46			SC8DT 2
2	85	B	37.7	8224	B	46			MJ6STB2DT 2
2	85	C	3.05	8224	B	46			SC10
2	85	D	1.6	8224	5	TC	51	58	STP5MJ 3CR 2
2	86	A	0.99	8224	B	46			STB6MJ 4
2	86	B	0.76	8224	5	46			MJ4STP4STB1CR 1
2	86	C	0.2	8224	B	57			STB8DT 2
2	86	D	2.73	8224	B	46			STB5MJ 3DT 2
2	86	E	2.13	8224	B	46			MJ9STB1
2	86	F	0.18	8224	B	57			STB6MJ 4
2	86	G	7.71	8224	3	46			STP6MJ 2CR 1DT 1
2	86	H	0.61	8224		55	57		STP6MJ 4
2	87		36.17	8224	B	46			PIN5MJ 5
2	88	A	2.11	8224	5	TC	51	58	STP4MJ 2CR 2DT 2
2	88	B	6.84	8224	B	46			MJ6CS 2STP1DT 1
2	88	C	21.53	8224	B	TC	51	58	STP5STB1MJ 2DT 2
2	88	D	7.76	8224	5	48			MJ3STP3TE 2DT 2
2	89		36.58	8224	B	46			MJ6CS 2DT 2
2	90	D	2.49						
2	49	A	0.96	8224	B	46			MJ6STB2DT 2
2	19	N4	0.84						
2	91	A	4.38	8224	B	46			MJ4ULC4SL 2
2	91	B	8.39	8224	B	46			MJ5SL 5
2	92		9.26	8224	B	46			MJ5SL 5
2	93	N	1.7						
2	94	N	1.43						
2	13		40.65	8224	5	TC	58	52	TE3STB3STP2DT 2
2	4	F	1.82	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	4	G	0.4	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	4	H	0.69	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	5	B	1.25	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	26	D	0.45	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	26	E	0.57	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	26	F	0.85	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	27	D	0.58	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	27	E	0.55	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	27	F	0.84	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	28	E	1.45	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	28	F	1.48	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	28	G	0.94	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	31	I	1.05	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	31	J	0.74	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2
2	31	K	1.72	5323	5	46			MJ5TE 2GO 1DT 2 0
2	85	E	3.71	8224	B	46			SC10
2	54	D	1.22	8224	B	46			SC8DT 2
3	1	A	5.93	8423	3	P3	51	58	GO4TE 4DT 2
3	1	B	12.28	8423	3	46			GO5TE 3DT 2
3	1	C	1.24	8423	3	46			GO5TE 4DT 1
3	1	D	3.52	8423	3	P3	51	58	GO5TE 4DT 1

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
3	1	E	12.79	8423	3	46			GO5TE 3DT 2
3	2	A	8	5331	5	P3	51	58	GO6TE 3DT 1
3	2	B	0.16	5331	5	47			GO4TE 3MJ 2DT 1
3	2	C	1.27	5331	5	P1	51	58	GO6TE 3DT 1
3	3	A	24.37	5331	5	P3	51	58	GO6TE 3DT 1
3	3	B	0.74	5331	5	P1	51	58	GO5TE 4DT 1
3	5		23.22	8423	5	46			GO4TE 4DT 2
3	6	A	12.08	8423	5	P2	51	58	GO5TE 4DT 1
3	6	B	1.15	8224	5	TC	51	58	STP4TE 3STB2DT 1
3	6	C	17.35	8423	5	46			TE5GO 3DT 2
3	7	A	57.6	8224	5	TC	51	58	STP4TE 3STB1DT 2
3	7	B	1.82	8423	B	57			GO7TE 2DT 1
3	8	A	40.41	8224	3	TC	51	58	STP5TE 2STB2DT 1
3	8	B	9.17	8224	5	48			STP6TE 2DT 2
3	9	A	14.97	8224	5	TC	51	58	TE3STP3GO 2DT 2
3	9	B	23.22	8224	5	TC	51	58	STP3TE 3GO 1STB2DT 1
3	9	C	0.71	8224	B	46			FRP3MJ 3STB2VIT1DT 1
3	9	D	0.33	8224	B	46			MJ3STB3FRP2VIT1DT 1
3	9	E	2.39	8224	5	TC	51	58	STP5TE 2MJ 2DT 1
3	10	A	11.57	8224	5	TC	51	58	STP3GO 3TE 2MJ 1CR 1
3	10	B	13.39	8224	5	46			STP4MJ 2CR 2TE 2
3	10	C	0.64	8224	B	48			MJ4VIT3STB1DT 2
3	10	D	9.55	8224	B	46			STB3TE 3MJ 2DT 2
3	10	E	0.8	8224	B	48			TE5STB3DT 2
3	10	F	8.31	8224	B	48			TE4STB3FRP1DT 2
3	11		34.68	8224	5	TC	51	58	STP4TE 3MJ 1CR 1GO 1
3	12		29.21	8224	5	46			STP5TE 2MJ 1CR 1DT 1
3	13		35.95	5331	5	46			TE5GO 3DT 2
3	14	A	35.23	5331	5	46			GO3TE 5DT 2
3	14	B	2.76	8423	3	P3	51	58	TE4GO 4DT 2
3	14	V	0.53						
3	15	A	10.01	5331	2	46			GO2STB2STP2TE 2DT 2
3	15	B	44.07	5331	5	46			TE5GO 3DT 2
3	15	C	0.51	8423	8	47			CR6MJ 2GO 2
3	16		40.88	5331	5	46			TE5GO 3DT 2
3	17		29.08	8423	3	46			GO4TE 4DT 2
3	18	A	21.7	5331	5	46			GO4TE 4DT 2
3	18	B	0.86	5331	5	46			TE5GO 3DT 2
3	18	R	1.02						
3	19		14.11	5331	5	46			GO4TE 4DT 2
3	20		29.48	5331	5	46			TE5GO 3DT 2
3	21		48.02	5331	5	46			TE5GO 3DT 2
3	22		33.52	5331	5	46			TE5GO 3DT 2
3	23		22.93	5331	5	48			TE6GO 2DT 2
3	24		24.73	5331	5	48			TE6GO 2DT 2
3	25		23.33	5331	5	46			TE5GO 2MJ 1DT 2
3	26	A	2.57	8423	7	47			TE8DT 2
3	26	B	8.28	8423	5	R1	57		GO6TE 2DT 2
3	26	C	6.39	8423	5	R1	57		GO6TE 2DT 2
3	27		48.66	5331	5	48			TE6GO 2DT 2
3	28	A	26.52	5331	5	46			TE6GO 2DT 2
3	29	A	36.1	8423	5	46			TE4GO 2DT 4
3	29	B	26.98	8423	5	P3	51	58	GO4TE 4DT 2
3	30		6.61	8224	B	46			CS8SL 2
3	31		30.91	8423	5	46			TE4GO 2CA 1FR 1DT 2
3	32		32.69	8423	5	46			TE4GO 3DT 3
3	33		40.67	8423	5	46			TE3GO 2MJ 2FR 1DT 2
3	34	A	1.92	8423	3	46			GO4TE 3STB1DT 2
3	34	B	0.66	8423	B	46			MJ8DT 2
3	34	C	0.44	8423	B	46			GO4TE 3STB1DT 2
3	34	D	0.72	8423	B	46			FR9DT 1
3	34	E	0.45	8423	B	57			MJ6GO 2DT 2

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
3	34	F	24.39	8423	3	46			GO3TE 3MJ 1STB1DT 2
3	34	G	7.21	8423	3	46			GO4TE 2CA 2DT 2
3	34	H	0.97	8423	B	46			MJ8DT 2
3	34	I	2	8423	B	46			FR6PIN1SC 1DT 2
3	34	J	0.76	8423	B	46			ANN8DT 2
3	34	K	0.17	8423	B	46			PIN8FR 2
3	34	L	0.58	8423	B	TC	51	58	FR7NU 1DT 2
3	34	M	1.71	8423	B	46			FR6PIN4
3	34	N	0.2	8423	B	46			PIN4FR 3VIT1SC 1DT 1
3	34	O	0.24	8423	B	57			MJ6GO 2DT 2
3	34	P	1.58	8423	B	46			FR6PIN1SC 1DT 2
3	34	R	0.14	8423	8	48			MJ6CR 2DT 2
3	34	M	0.4						
3	34	R	2.94						
3	35	B	36.47	8423	5	46			TE3CR 2MJ 2GO 2DT 1
3	35	C	0.62	8423	B	46			PIN4CR 2MJ 2DT 2
3	35	D	0.54	8423	B	46			PIN4ULC2CR 2MJ 2
3	36	A	37.14	8423	5	46			TE3GO 2MJ 2CR 2DT 1
3	36	B	2.46	8423	B	46			FR8STB2
3	36	C	1.21	8423	B	48			MJ9DT 1
3	36	A	0.51						
3	36	V	0.53						
3	37	B	2.88	8423	8	48			TE7MJ 2DT 1
3	38	A	26.72	8423	5	46			CR7GO 1TE 1DT 1
3	38	C	14.48	8423	5	TC	51	58	TE5GO 2CR 2DT 1
3	38	D	7.4	8423	8	48			TE7MJ 1DT 2
3	38	B	1.82	8423	5	P5	58		GO4TE 4DT 2
3	39	A	38.02	8423	5	48			TE6GO 2DT 2
3	39	B	2.85	8423	B				FR5GO 4DT 1
3	40		26.13	8423	8	48			TE8DT 2
3	41		32.98	8423	8	48			TE6MJ 2DT 2
3	42	A	9.77	5331	7	48			TE8DT 2
3	42	B	30.9	5331	5	46			TE5GO 2MJ 1DT 2
3	43	A	4.74	5331	7	48			TE8DT 2
3	43	B	37.17	5331	5	46			TE4GO 3MJ 1DT 2
3	44		48.63	5331	7	48			TE6MJ 2DT 2
3	45	A	0.17	8423	B	46			PIN10
3	45	N	15.62						
3	46	N	15.22						
3	47	A	31.14	5331	7	48			TE8DT 2
3	47	N	0.3						
3	48		51.89	5331	7	48			TE8MJ 1DT 1
3	49		8.08	5331	7	48			TE6MJ 2DT 2
3	50		47.91	8423	8	48			TE8DT 2
3	51	A	13.37	8423	5	TC	51	58	TE5GO 3DT 2
3	51	C	29.07	8423	5	P5	58		TE4GO 4DT 2
3	51	E	0.35	8423	B	46			PIN1
3	51	F	5.48	8423	5	48			TE7GO 2DT 1
3	51	B	1.05	8423	B				GO5FR 4DT 1
3	51	D	0.82	8423	B	46			PIN10
3	51	A	0.9						
3	52	A	19.81	8423	5	P2	51	58	GO4TE 4DT 2
3	52	B	5.23	8423	5	P5	58		GO4TE 4DT 2
3	52	C	1	8423	B	46			PIN10
3	52	D	5.72	8423	8	48			TE8DT 2
3	53	A	26.75	8423	5	46			CR6GO 2DT 2
3	53	B	9.43	8423	3	P5	58		GO5TE 3DT 2
3	53	C	4.48	8423	8	54			FR3TE 3GO 2DT 2
3	54	A	3.82	8423	5	P5	58		GO4TE 4DT 2
3	54	B	1.9	8423	5	P1	51	58	CA4TE 2GO 2DT 2
3	54	C	19.26	8423	5	41			TE3GO 2MJ 2FR 2DT 1
3	55		27.06	8423	8	48			TE8DT 2

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
3	56	A	7.26	8224	B	46			MJ4CS 4DT 2
3	56	B	1.26	8224	B	46			MJ5CS 3DT 2
3	56	N	6.84						
3	56	R	0.15						
3	57	A	7.97	8224	B	46			CS4SL 4DT 2
3	57	N	1.58						
3	58	A	6.94	8224	B	46			SL4CS 4DT 2
3	58	B	0.56	8224	B	46			CS4SL 3VIT2DT 1
3	58	C	7.53	8224	B	46			SC10
3	58	N	19.06						
3	59	A	3.2	8224	B	46			SC10
3	59	B	2.13	8224	B	46			SC10
3	59	C	1.3	8224	B	46			CS4SL 4DT 2
3	59	D	1.33	8224	B	46			SC10
3	59	E	3.48	8224	B	46			CS3SL 3MJ 2VIT2
3	59	F	0.8	8224	B	46			SC10
3	59	N1	2.31						
3	59	N2	2.83						
3	60	A	11.72	8423	5	46			TE4GO 3FR 1DT 2
3	60	B	3.29	8423	5	46			TE4GO 2FR 2DT 2
3	60	C	0.42	8423	B	46			MJ4VIT1STB1TE 2DT 2
3	60	D	0.17	8423	8	48			TE4MJ 2CR 2GO 1DT 1
3	60	E	0.41	8423	B	46			MJ4STB2GO 2DT 2
3	60	F	0.27	8423	B	46			MJ5VIT2TE 1GO 1DT 1
3	60	A	0.75						
3	60	V	0.23						
3	61	C	1.57						
3	62	D	2.51						
3	63	D	0.62						
3	64	D	0.51						
3	65	D	0.53						
3	66	D	0.71						
3	74	A	24.05	8224	B	46			SC8GL 2
3	74	B	5.39	8224	B	46			VIT4ST 2PA 2STB1FR 1
3	74	C	1.27	8224	B	46			SC10
3	74	D	0.94	8224	B	46			SC10
3	74	R	0.24						
3	75	A	14.62	8224	B	46			STB4FR 2MJ 2SL 2
3	75	N	0.83						
3	76	A	22.07	8224	B	46			STB4FR 2CD 2SL 2
3	76	B	3.9	8224	B	46			STB3VIT3PA 2SL 2
3	77	A	5.11	8224	B	46			STB4VIT3CD 2GL 1
3	77	B	16.57	8224	B	46			STB4FR 2CD 2DT 2
3	78	A	9.8	8224	B	46			STB4VIT2SL 2DT 2
3	78	B	5.43	8224	B	46			STB4FR 2PR 2SL 2
3	79	A	30.68	8224	B	46			STB4FR 2SL 2DT 2
3	79	B	4.08	8224	B	46			STB4PA 3VIT3
3	80	A	7.96	8224	B	46			STB3FR 3SL 2DT 2
3	80	B	2.58	8224	B	46			STB3PA 3CD 2SL 2
3	80	N	0.46						
3	81	A	13.91	8224	B	46			STB4FR 2VIT2DT 2
3	81	B	12.87	8224	B	46			STB3MJ 3VIT2SL 2
3	81	N	2.27						
3	82		1	8423	B	57			GO4MJ 4DT 2
3	1	F	0.27	5331	7	46			MJ5TE 3DT 2
3	1	G	0.68	5331	7	46			MJ5TE 3DT 2
3	1	H	1.2	5331	7	46			MJ5TE 3DT 2
3	2	D	0.63	5331	7	46			MJ5TE 3DT 2
3	3	C	0.37	5331	7	46			MJ5TE 3DT 2
3	75	B	13.16	8224	B	46			STB5TE 3DT 2
3	29	C	2.63	8423	5	P3	51	58	GO4TE 4DT 2
3	29	D	3.89	8423	5	P1	51	58	GO4TE 4DT 2

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
3	29	R	0.23						
3	26	R	0.26						
3	28	R	0.15						
3	35	A	0.95	8423	8	46			CR4MJ 2PIN2DT 2
3	37	A	18.8	8423	5	46			CR4MJ 2TE 2GO 2
3	4		22.01	8423	5	P2	51	58	GO4TE 4DT 2
4	1	A	9.47	8423	3	46			GO4CR 4MJ 2
4	1	B	4.83	8423	B	46			PIN5FRP3FR 1MJ 1
4	1	C	7.23	8423	B	48			OT4TE 2FR 2MJ 1SL 1
4	1	D	5.57	8423	B	46			PIN5FRP3FR 1MJ 1
4	1	E	7.57	8423	3	48			CR4MJ 4GO 2
4	1	N	1.2						
4	2		34.81	8423	3	46			CR5GO 3MJ 2
4	3		19.44	8423	3	48			CR4MJ 3GO 3
4	4		8.85	8423	3	48			CR4MJ 3GO 3
4	5		34.46	8423	3	48			GO4CR 3STB1MJ 1JU 1
4	6	A	15.41	8423	3	48			CR4GO 4MJ 2
4	6	C	9.38	8423	3	46			GO6MJ 2CR 2
4	6	B	2.73	8423	A	56			GO5MJ 3DT 2
4	7	A	35.67	8423	3	46			GO4MJ 3CR 2TE 1
4	7	B	5.69	8423	3	46			GO4TE 3CA 2MJ 1
4	8	A	13.88	8423	3	48			FR3TE 3GO 3MJ 1
4	8	B	18	8423	3	46			GO5CR 3MJ 2
4	8	C	2.85	8423	3	46			STB5GO 3CR 2
4	8	A	1.25						
4	8	V	0.86						
4	9		34.3	8423	3	46			GO5CR 3MJ 2
4	10		28.52	8423	3	46			GO4CR 3MJ 2TE 1
4	11		36.96	8423	3	46			GO4CR 3TE 2MJ 1
4	12		46.56	8423	3	46			GO4TE 4CR 1MJ 1
4	13	A	14.04	8423	3	46			CR5GO 3MJ 1TE 1
4	13	B	2.31	8423	3	46			GO5CR 3MJ 2
4	14		20.86	8423	3	46			GO5CR 3TE 1MJ 1
4	15	A	8.08	8423	3	46			GO5TE 3CR 1MJ 1
4	15	B	4.96	8423	3	46			TE6GO 3DT 1
4	16		20.05	8423	3	46			GO5TE 3MJ 1CR 1
4	17	A	9.81	8423	3	46			GO7MJ 2DT 1
4	17	B	4.99	8423	B	46			PIN6TE 2DT 2
4	17	C	1.03	8423	3	48			GO5TE 4DT 1
4	17	N	0.76						
4	17	V	0.83						
4	18		34.85	8423	3	46			TE6GO 3DT 1
4	19	A	3.11	8423	3	46			GO5TE 3CR 1MJ 1
4	19	B	4.76	8423	3	46			TE6GO 3DT 1
4	20		14.11	8423	5	46			GO4CR 3MJ 3
4	21		21.52	8423	3	46			TE5GO 3CR 1MJ 1
4	22	A	28.88	8423	3	48			GO4TE 4DT 2
4	22	B	3.01	8423	3	46			GO4TE 4DT 2
4	23		26.07	8423	3	46			TE6GO 3DT 1
4	24		34.28	8423	3	P3	51	58	GO6TE 2DT 2
4	25	A	8.24	8423	3	47			TE5CR 3DT 2
4	25	B	12.14	8423	3	P2	51	58	GO6TE 2DT 2
4	25	C	7.65	8423	3	P5	58	41	GO6TE 2DT 2
4	26	A	9.1	8423	3	47			MJ4TE 4DT 2
4	26	B	5.06	8423	3	P1	51		GO6TE 2DT 2
4	26	D	8.36	8423	3	P1	51		GO6TE 2DT 2
4	26	C	9.75	8423	3	47			TE5CR 3DT 2
4	27		21.24	8423	3	46			GO4CR 3MJ 3
4	28	A	9.89	8114	8	48			MJ7CR 3
4	28	B	3.41	8114	B	P1	51	58	STB5FR 3DT 2
4	28	C	4.73	8114	B	48			FR6TE 3VIT1
4	28	D	10.18	8114	B	48			FR5TE 3STB2

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
4	28	E	0.47	8114	8	TC	51		CR8STB2
4	28	G	1.41	8114	3	TC	51	58	STB8DT 2
4	28	F	0.94	8521	8	47			MJ9CR 1
4	28	V	1.14						
4	29	A	18.89	8423	3	47			TE5CR 3MJ 2
4	29	B	0.92	8423	3	P5	58	41	GO6TE 2DT 2
4	29	C	8.65	8423	3	P1	51		GO6TE 2DT 2
4	30	A	6.91	8423	3	P1	51	58	GO6TE 2DT 2
4	30	B	15.83	8423	3	48			GO5TE 4DT 1
4	31	A	19.28	8423	3	48			TE7GO 2DT 1
4	31	B	9.96	5332	3	46			TE6GI 2DT 2
4	32	A	26.76	5332	5	P5	58	41	GO4TE 2MJ 2DT 2
4	32	B	1.95	5332	3	P1	51	58	GI7MJ 2DT 1
4	33	A	4.96	8114	B	48			FRP7STB3
4	33	B	3.45	8114	B	48			FRB7STB3
4	33	C	0.94	8114	B	46			DD9DT 1
4	33	D	4.38	8114	3	TC	51		CR4STB3MJ 3
4	34	A	45.38	8114	3	TC	51		STB3GO 2CR 3MJ 2
4	34	B	1.42	8114	B	46			MJ7FR 3
4	35	B	3.34	8114	3	TC	58	52	STB5MJ 3DT 2
4	35	C	0.84	8114	B	46			FR8STB2
4	35	E	0.5	8114	B	R1	56		STB6MJ 2DT 2
4	35	F	0.38	8114	B	46			FR9MJ 1
4	35	H	1.76	8114	B	47	48		FR5VIT3TE 1STB1
4	36	A	2.85	8114		52	56		STB8DT 2
4	36	B	8.18	8114	B	46			NU10
4	36	C	2.25	8114	B	46			NU10
4	36	D	0.48	8114	B	41			FR4STB3MJ 2ML 1
4	36	A	1.89						
4	37		23.05	5332	3	46			GO4MJ 3TE 1DT 2
4	38	A	10.25	5332	3	47			TE3CR 3JU 2MJ 1STB1
4	38	B	6.23	5332	3	48			TE5GO 3DT 2
4	39	A	15.31	5332	3	46			GO4MJ 3TE 1DT 2
4	39	B	12.67	5332	3	46			GO5GI 3DT 2
4	40	A	31.34	5332	3	46			GO4GI 1TE 1CR 2MJ 2
4	40	V	0.3						
4	41		17.26	5332	3	P7	51	58	GI4GO 3MJ 2DT 1
4	42	A	12.65	5332	3	46			CR5GO 3MJ 2
4	42	B	10.75	5332	3	46			CR6MJ 4
4	42	C	0.66	5332	B	46			DT10
4	43		13.01	5332	3	46			CR10
4	44	A	3.79	5332	3	47			GO5MJ 3DT 2
4	44	B	9.57	5332	3	46			GO5MJ 3CR 2
4	44	C	13.17	5332	3	48			CR5MJ 2TE 1GO 1VIT1
4	44	E	6.95	5332	3	46			GI4GO 2CR 4
4	44	D	2.48	5332	3	46			VIT10
4	45	A	15.19	5332	3	47			GI4MJ 4DT 1DT 1
4	46	A	2.22	5332	3	P5	58	41	GI4GO 2MJ 2DT 2
4	46	B	26.67	5332	3	46			GI7GO 1MJ 1TE 1
4	47	A	12.6	5332	3	47			TE4GO 3DT 3
4	47	B	6	5332	3	48			TE5GO 3DT 2
4	48	A	22	5332	3	48			TE8GO 2
4	48	C	0.18						
4	49	A	5.23	5332	3	46			TE8GO 2
4	49	B	9.2	5332	3	48			TE7GO 3
4	50	A	6.15	5332	3	46			GO6TE 3DT 1
4	50	B	28.88	5332	3	48			TE7MJ 1DT 2
4	51	A	0.92	5332	3	46			GO4TE 4DT 2
4	51	B	12.19	5332	3	48			TE8GO 2
4	51	C	1.02	5332	3	46			GO5TE 4MJ 1
4	51	D	8.47	5332	3	47			MJ4TE 4DT 2
4	51	E	3.48	5332	3	P5	58	41	GO6TE 3DT 1

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
4	51	F	1.75	5332	3	47			TE4MJ 4DT 2
4	52	A	30.5	8423	3	46			GO5TE 2MJ 2DT 1
4	52	B	7.12	8423	3	47			MJ4JU 2TE 1CR 3
4	52	C	4.97	8423	3	P5	58	41	GO5TE 2MJ 2DT 1
4	53	A	37.77	8423	3	46			GO3MJ 3CA 2CR 1TE 1
4	53	C	0.31						
4	54	A	31.31	8423	3	46			GO5MJ 2DT 2TE 1
4	54	B	9.92	8423	3	P2	51	58	GO6MJ 2DT 2
4	55		3.39	8423	5	46			CA5GO 3JU 2
4	56	A	7.79	8521	3	TC	51		STB4GO 2CR 2JU 2
4	56	B	16.32	8521	3	46			STP6GO 2DT 2
4	56	C	10.69	8521	B	48			TE6JU 2PA 2
4	56	F	2.23	8223	8	46			CR6GO 2MJ 2
4	56	G	2.62	8521	B	48			TE7DT 3
4	56	H	3.38	8224	8	48			CR8DT 2
4	56	I	1.42	8224	B	46			NU5FR 3PR 1SL 1
4	56	J	2.62	8224	8	46			CR8GO 1MJ 1
4	56	K	0.49	8114		52	56		STB8DT 2
4	56	L	0.77	8224	B	CJ	51		SC10
4	56	D	1.2	8521	B	46			FR9DT 1
4	57	A	30.26	8114	3	46			CR8GO 1MJ 1
4	57	B	1.81	8114	B	46			SC6CA 3DT 1
4	57	C	1.09	8114	B	57			STB6TE 2DT 2
4	57	D	2.57	8114	3	46			TE7GO 1MJ 1CR 1
4	57	E	0.68	8114	3	46			GO6MJ 2TE 1DT 1
4	58	A	24.66	8114	3	46			CR8MJ 1GO 1
4	58	B	13.63	8114	3	46			TE5CR 2GO 2MJ 1
4	58	C	0.42	8114	B	57			STB8FR 2
4	59	A	5.08	8114	8	46			CR10
4	59	B	1.52	8114	B	46			CR8STB1MJ 1
4	59	C	2.98	8114	B	48			VIT5STB5
4	59	D	0.52	8114	B	46			STB6TE 2AR 2
4	59	E	0.8	8114	B	48			STB7MJ 2DT 1
4	59	F	3.68	8114	B	48			STB9TE 1
4	59	G	7.14	8114	B	46			NU10
4	59	I	0.23	8114	B	46			NU10
4	59	J	3.48	8114	B	57			STB7TE 2DT 1
4	59	K	0.69	8114		55	56		STB8DT 2
4	59	H	2.49	8114	B	46			SC7SL 2FR 1
4	59	A1	0.8						
4	59	A2	0.47						
4	60	A	26.01	8224	3	46			CR8MJ 1GO 1
4	60	N	1.51						
4	61	A	10.48	8224	8	46			TE4CR 3MJ 2STB1
4	61	B	3.64	8224	8	TC	51		CR4TE 2MJ 2STB2
4	61	C	11.75	8224	8	46			TE7STB2MJ 1
4	62	A	4.93	8114	3	46			TE5STB3MJ 2
4	62	B	5.87	8114	8	46			CR5TE 2JU 1STB2
4	62	C	12.72	8114	8	46			MJ4STB2TE 2CR 2
4	62	D	4.04	8224	5	P1	51		STB6MJ 2DT 2
4	63	A	2.36	8521	8	TC	51		TE5STP3MJ 1CR 1
4	63	B	27.04	8521	8	TC	51		MJ5STP3STB1CR 1
4	64	A	17.44	8423	8	46			TE6GO 3MJ 1
4	64	B	0.3	8423	B	46			STB6VIT2CR 2
4	64	C	1.26	8423	B	46			NU10
4	64	A	0.28						
4	65	A	3.84	8114	3	46			MJ6STB3TE 1
4	65	B	0.69	8114	B	46			STB8TE 2
4	65	C	0.54	8114	3	46			GO4MJ 3CR 3
4	65	D	19.64	8114	3	TC	51		TE7STB2CR 1
4	65	E	2.35	8114	3	TC	51		TE7STB3
4	66	A	12.37	8114	8	46			TE5MJ 3STB2

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
4	66	B	0.5	8114	B	46			STB8TE 2
4	66	C	2.54	8114	8	46			TE6STB3MJ 1
4	67	A	1.1	8114	B	46			TE7STB2MJ 1
4	67	B	4.69	8114	8	46			MJ6CR 2STB2
4	67	C	7.11	8114	8	46			TE5STB3MJ 2
4	68	A	16.89	8423	3	46			TE6GO 2DT 2
4	68	B	15.18	8423	3	P5	58	41	GO5TE 3DT 2
4	68	C	2.56	8423	3	47			MJ4JU 4CR 2
4	69	A	40.21	8423	3	47			MJ4GO 2TE 2DT 2
4	69	B	0.57	8423	B	46			NU10
4	70	A	8.5	8423	3	P1	51		STB4GO 2MJ 2CR 2
4	70	B	1.24	8423	B	46			MJ7STB2ULC1
4	70	C	6.04	8423	B	46			MJ8GI 2
4	70	E	28.59	8423	3	P5	58	41	GO4TE 4DT 2
4	70	F	0.53	8423	3	P1	51	58	GO6TE 2DT 2
4	70	G	0.47	8423	B	46			NU10
4	70	D	0.75	8423	B	46			STB4SC 4TE 2
4	71		12.87	8423	3	P5	58	41	STB4TE 2MJ 2DT 2
4	72	A	12.73	8114	B	46			FRP5GO 2STB2DT 1
4	72	B	8.86	8114	B	47			PA5FRP3GO 2
4	72	C	0.66	8114	B	48			TE9DT 1
4	72	D	0.31	8114		55	56		STB8DT 2
4	72	V	1.9						
4	73	A	4.87	8114	B	46			GO3JU 2PA 2AR 2FRP1
4	73	B	2.46	8114	B	46			PA7GO 2DT 1
4	73	V	0.97						
4	73	N	0.8						
4	74		48.52	8521	3	46			STB8STP1GO 1
4	75	A	7.33	8114	3	46			GO4STB4TE 1DT 1
4	75	B	23.55	8114	3	46			TE6STB1GO 1MJ 1DT 1
4	75	C	1.61	8114	B	41			STB1
4	76		8.07	8423	3	P5	58	41	STB7MJ 2DT 1
4	77		22.36	8423	3	47			TE5MJ 3DT 2
4	78	A	16.61	8423	3	46			CR6GO 3MJ 1
4	78	B	20.32	8423	3	P7	51	58	STB4GO 2MJ 2DT 2
4	78	C	3.76	8423	B	57			STB4MJ 2FR 2TE 1DT 1
4	79	A	9.76	8423	3	46			GO6TE 2DT 2
4	79	B	9.44	8423	3	P5	58	41	GO3STB2TE 2MJ 2DT 1
4	79	C	1.21	8423	B	47			STB3FR 3MJ 3DT 1
4	79	D	5.49	8423	3	46			TE5GO 2MJ 2DT 1
4	79	E	0.56	8423	3	46			CR10
4	80	A	0.15						
4	80	C	0.06						
4	81	A	15.46	8224	3	46			MJ5STB3CR 2
4	81	N	6.53						
4	82	A	3.25	8114	B	46			SC8DT 2
4	82	B	6.92	8224	B	46			FRP5MJ 3DT 2
4	82	C	0.84	8224	B	46			MJ3GL 3ULC2SC 2
4	82	D	21.54	8224	B	46			CR5STB3DT 2
4	82	E	1.02	8224	B	41			FRP3MJ 3STB3ULC1
4	82	F	6.82	8224	B	46			MJ6SC 2FRP2
4	82	N1	0.52						
4	82	N2	4.73						
4	83	A	3.16	8224	3	46			ULC7DT 3
4	83	B	14.07	8224	B	46			FRP7MJ 3
4	83	C	22.03	8224	3	46			CR4MJ 3STB2DT 1
4	83	N1	2.38						
4	83	N2	2.3						
4	84	A	1.72	8224	3	46			ULC3MJ 3CR 2DT 2
4	84	B	0.5	8224	B	46			STB8DT 2
4	84	C	8.37	8224	B	46			FRP5MJ 3DT 2
4	84	D	1.31	8224	B	46			FRP5MJ 3CR 2

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
4	84	E	5.57	8114	B	48			FRP8MJ 2
4	84	F	21.16	8224	3	46			CR4JU 2STB2MJ 2
4	85	A	1.35	8224	3	46			CR9DT 1
4	85	B	5.48	8224	3	46			MJ5CR 2STP2SC 1
4	85	C	16.91	8224	B	46			MJ4FRP3CR 2STB1
4	86	M3	3.14						
4	86	M4	0.66						
4	86	M5	6.6						
4	86	M6	2.38						
4	86	M7	7.79						
4	87	M2	5.2						
4	87	M3	10.05						
4	87	M4	5.23						
4	87	M5	18.88						
4	87	M6	1.29						
4	88	M2	11.75			46			
4	88	M4	9.72						
4	89	M2	18.53						
4	89	M3	3.6						
4	89	M4	2.17						
4	89	M5	0.73						
4	90	M1	19.05						
4	90	M2	5.07						
4	90	M3	5.38						
4	91	M1	15.92						
4	91	M2	14.98						
4	92	A	26.46	8112	A	47			STB5FR 2TE 2MJ 1
4	92	B	2.44	8112	B	47	48		SC10
4	92	C	21.87	8112	A	47			ULC4STB2FR 2SL 2
4	92	D	5.4	8112	A	47			ULC5MJ 3SL 2
4	92	E	1.64	8112	A	46			PR3FR 2GL 2SC 2STB1
4	92	F	4.24	8112	A	48			SC10
4	92	H	0.2	8112	A	47			STB3PA 3PR 2SL 2
4	92	I	12.74	8112	A	47	48		SC10
4	93	A	38.15	8112	A	47			STB3TE 2PA 2DT 3
4	93	B	11.52	8112	A	47			MJ3ULC3PA 2SL 2
4	93	C	10.4	8112	A	47	10.4		FR3PA 2SL 2DT 3
4	93	D	0.77	8112	A	48			SC10
4	93	E	3.03	8112	A	47			MJ4PA 3STB2DT 1
4	93	F	0.18	8112	B	47			SC10
4	94	A	30.28	8112	A	47			STB3TE 2FR 2DT 3
4	94	B	28.39	8112	A	47			STB4TE 2MJ 2DT 2
4	94	C	18.66	8112	A	47			MJ6SC 4
4	94	D	21.68	8112	A	47			TE3STB2FR 2DT 3
4	94	E	2.54	8112	A	47			MJ5STB3TE 2
4	94	F	2.87	8112	A	47			FR3PA 3STB1DT 3
4	94	N1	1.65						
4	94	N2	1.2						
4	102	D	1.47						
4	103	D	1.72						
4	104	D	1.51						
4	56	E	0.79	8114		55	56		STB8DT 2
4	92	G	0.36	8112	A	48			SC10
4	92	J	5.05	8112	A	47			ULC4STB2FR 2SL 2
4	92	K	0.44	8112	A	47	48		SC10
4	92	L	1.36	8112	A	47			STB5FR 2TE 2MJ 1
4	93	G	8.32	8112	A	47			MJ3ULC3PA 2SL 2
4	93	H	2.38	8112	A	48			SC10
4	93	I	1.84	8112	A	47			STB5FR 2TE 2MJ 1
4	93	J	0.51	8112	A	47			ULC4STB2FR 2SL 2
4	93	N1	0.42						
4	93	N2	0.25						

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
4	99	C	0.94	8112	A	47	48		SC10
4	94	G	3.44	8112	A	47			FR3PA 3STB1DT 3
4	94	N3	0.78						
4	94	N4	1.27						
4	95	A	1.08	8112	A	47	48		SC10
4	95	B	4.68	8112	A	46			MJ10
4	95	C	0.74	8112	A	46			SL10
4	95	D	4.62	8112	A	47			MJ7STB3
4	95	E	8.93	8112	A	46			MJ8STB2
4	95	N	3.71						
4	96	A	1.5	8112	A	46			FR5STB5
4	96	B	9.88	8112	A	46			MJ9FR 1
4	96	C	0.99	8112	A	47	48		SC10
4	96	N	0.4						
4	97	A	3.56	8112	A	46			MJ8STB2
4	97	B	1.27	8112	A	47			SC10
4	98	A	0.69	8112	A	47			SC10
4	98	B	2.09	8112	A	46			MJ10
4	98	C	2.02	8112	A	47			FR6MJ 4
4	98	D	2.26	8112	A	46			MJ6SC 4
4	98	N1	2.39						
4	98	N2	0.7						
4	99	A	1.23	8112	A	47	48		SC10
4	99	B	10.91	8112	A	46			MJ10
4	100	A	4.18	8112	A	47			SC10
4	100	B	4.38	8112	A	46			STB4TE 3ULC3
4	101	A	1.39	8112	A	46			MJ10
4	101	B	0.7	8112	A	46			MJ10
4	101	C	7.37	8112	A	46			STB4MJ 4SL 2
4	101	D	0.25	8112		55	56		STB8DT 2
4	101	N	1.54						
4	105	A	4.48	8112	A	46			ULC5SL 3MJ 2
4	105	B	4.29	8112	A	47			ULC7STB2SL 1
4	105	C	5.01	8112	A	46			ULC8MJ 2
4	105	D	4.59	8112	A	47			ULC5STB2FR 2DT 1
4	105	E	3.22	8112	A	47			STB4FR 3TE 3
4	105	N	0.15						
4	106	A	9.16	8112	A	47			STB4FR 3TE 3
4	106	B	8.16	8112	A	46			STB6ULC2SL 2
4	106	C	5.85	8112	A	47			SC10
4	106	D	1.39	8112	A	47			ULC5STB2FR 2DT 1
4	106	E	1.9	8112	A	47			SC10
4	106	F	2.78	8112	A	47			ULC7STB2SL 1
4	106	N	0.23						
4	107	A	2.94	8112	A	47			STB3PAM3SL 2DT 2
4	107	B	2.35	8112	A	46			ULC8MJ 2
4	107	C	0.44	8112	A	47	48		SC10
4	107	D	1.11	8112	A	47			PAM3MJ 3STB2SL 2
4	107	E	4.87	8112	A	46			ULC6MJ 2DT 2
4	107	F	1.54	8112	A	47			STB4PA 3FR 3
4	107	G	0.93	8112	A	47	48		PAM3ULC3STB2DT 2
4	107	N	1.5						
4	108	A	3.15	8112	A	46			ULC6SL 2FRP2
4	108	B	0.16	8112	A	47	48		PAM3ULC3DT 3STB1
4	108	C	5.26	8112	A	47			FR3MJ 2ULC2STB1DT 2
4	108	D	5.73	8112	A	47	48		SC10
4	108	E	2.4	8112	A	46			ULC3MJ 2STB2VIT1FR 1SL 1
4	108	F	2.2	8112	A	47			ULC4FR 2STB1MJ 1DT 2
4	108	G	2.16	8112	A	47	48		SL3PAM3ULC2STB2
4	108	N	1.44						
4	109	A	3.43	8112	A	47	48		SC10
4	109	B	2.92	8112	A	46			SC8GL 2

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
4	109	C	11.36	8112	A	47			FR3MJ 2ULC2STB1DT 2
4	109	D	3.42	8112	A	47	48		SC10
4	109	E	3.15	8112	A	46			ULC3STB2MJ 2VIT1FR 1SL 1
4	109	F	4.12	8112	A	47			ULC3FR 3STB1PAM1DT 2
4	109	G	0.96	8112	A	47	48		SC10
4	109	H	4.75	8112	A	47			FR4ULC4SL 2
4	110		1.01	8112	A	46			SC8GL 2
4	111	A	0.63	8112	A	47	48		SC10
4	111	B	4.74	8112	A	46			SL5MJ 2PR 2FRP1
4	111	C	0.87	8112	A	47			FR4STB3MJ 2SL 1
4	111	D	1.96	8112	A	46			MJ5SL 4FR 1
4	111	E	2.4	8112	A	47			ULC5MJ 3DT 2
4	112	A	0.68	8112	A	46			ULC7MJ 2SL 1
4	35	A	1.04	8114		52	56		STB8DT 2
4	31	C	1.06	5332	3	41			GO10
4	87	M7	3.54						
4	98	E	1.43	8112	A	47			MJ10
4	98	F	0.35	8112	A	47			SC10
4	87	M1	1.78						
4	89	M1	1.21						
4	86	M1	2.9						
4	86	M2	0.08						
4	88	M1	0.75						
4	92	R3	0.76						
4	92	R2	0.58						
4	92	R1	2.27						
4	93	R	2.44						
4	94	R1	0.26						
4	94	R2	0.57						
4	94	H	0.44	8112	A	47			TE3STB2FR 2DT 3
4	112	M	0.44						
4	109	N	0.91						
4	109	I	1.07	8112	A	46			STB3SL 2MJ 2VIT1FR 1ULC1
4	35	G	0.33	8112	A	46			VIT5FR 5
4	88	M3	5.62						
4	46	C	16.17	5332	3	46			GI5GO 2TE 1MJ 1CR 1
4	32	C	2.5	5332	5	P1	51		GO6TE 3DT 1
4	92	N	1.14						
4	45	B	9.14	5332	3	P7	51	58	GI4GO 3MJ 2DT 1
4	35	D	18.01	8114	3	59			STB7DT 3
5	1	A	13.39	8223	3	TC	51		STP5STB2TE 2DT 1
5	1	B	1.02	8223	B	TC	51		MJ9DT 1
5	1	C	7.25	8223	B	46			MJ8STP2
5	2	A	11.5	8223	3	46			STP5STB2TE 2DT 1
5	2	B	2.78	8223	B	46			MJ8STP2
5	2	C	4.07	8223	3	46			STP1
5	3	A	2.21	8223		52			STP5MJ 2TE 2DT 1
5	3	B	1.5	8223		52			STP5MJ 2TE 2DT 1
5	3	C	5.32	8223	B	46			FR2MJ 8
5	3	D	2.87	8223	B	TC	56		STP4MJ 3TE 2DT 1
5	3	E	2.25	8223	3	46			STP1
5	3	F	3.06	8223	B	57			STP4MJ 5SL 1
5	3	G	17.03	8223	B	TC	51		MJ9DT 1
5	3	H	3.3	8223	B	46			PIN9DT 1
5	4	A	4	8223	B	46			MJ3TE 2FR 1STP3PR 1
5	4	B	12.36	8223	B	46			STP4MJ 3TE 1VIT1FRP1
5	4	C	3.16	8223	3	46			STP7MJ 3
5	4	D	11.08	8223	B	46			FR4STP4MJ 2
5	4	E	0.61	8223	B	57			STP4MJ 3PR 3
5	4	F	2.34	8223	B	46			PIN9FR 1
5	4	V	0.9						
5	5	A	1.08	8223	3	TC	51		MJ9GL 1

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
5	5	B	0.53	8223	B	57			MJ6STP3PR 1
5	5	C	1.23	8223	B	TC	51	58	MJ4FR 6
5	5	D	5.9	8223	B	46			STP2MJ 6VIT2
5	5	E	6.44	8223	3	46			STP4MJ 1CR 5
5	5	F	11.12	8223	B	46			FR4MJ 4STP2
5	5	G	1.65	8223	3	48			STP7CR 1MJ 2
5	5	H	7.12	8223	B	46			PIN10
5	5	I	0.18	8223		52			STP4MJ 2TE 2DT 2
5	5	J	1.18	8223	B	46			PIN6STP2MJ 2
5	6	A	4.13	8223	B	46			FR5STP2MJ 3
5	6	B	5.52	8223	B	46			MJ6VIT2STP2
5	6	C	1.32	8212	2	46			STP9MJ 1
5	6	D	4.32	8223	B	46			MJ7VIT2STP1
5	6	A	0.55						
5	7	A	3.39	8223	B	46			FR9DT 1
5	7	B	10.18	8223	B	46			PIN6FR 2MJ 2
5	7	C	1	8212	2	48			STP10
5	7	D	1.53	8223	B	46			MJ8STP2
5	7	E	2.05	8212	2	46			STP10
5	8		19.43	8212	2	46			STP10
5	9		19.08	8212	2	46			STP10
5	10	A	22.3	8212	2	46			STP10
5	10	B	1.22	8212		52			STP5MJ 3DT 2
5	10	C	0.39	8223	B	46			MJ6FR 4
5	10	D	1.57	8212		52			STP5MJ 3DT 2
5	10	N	0.57						
5	11	A	20.18	8212	2	46			STP10
5	11	B	1.72	8223	3	46			STP10
5	11	N1	1.02						
5	11	N2	0.67						
5	12		21.51	8212	2	46			STP9STB1
5	13	A	4.21	8212	A	57			STP6MJ 2TE 1SC 1
5	13	B	0.38	8223	B	R1	56		STP6MJ 2TE 1DT 1
5	13	C	6.58	8212	A	46			MJ5FRP3PIN2
5	13	D	1.24	8223	B	46			VIT6MJ 4
5	13	E	3.48	8223	B	46			FR5TE 2CE 3
5	13	F	1.25	8212	A	46			FRP8TE 2
5	13	G	3.08	8212	A	46			PIN8PI 2
5	13	H	1.11	8223	B	46			DD9MJ 1
5	13	I	2.74	8223	B	46			PIN3MJ 7
5	13	J	2.59	8223	B	46			MJ4CS 4STP1FR 1
5	13	K	1.7	8223	B	46			VIT7STP2SL 1
5	13	L	0.8	8223	B	46			VIT5FR 5
5	13	M	0.6	8223	B	57			STP4MJ 3DT 3
5	13	N	2.54	8223	B	R1	56		STP6TE 2MJ 1DT 1
5	13	O	2.92	8223	B	57			STP6MJ 2SC 1DT 1
5	13	P	2.55	8223	B	R1	56		STP6TE 2MJ 1DT 1
5	13	R	3.12	8223	B	57			STP6MJ 2TE 1SC 1
5	13	S	3.45	8223	B	R1	56		STP6MJ 2TE 1DT 1
5	13	T	4.53	8223	B	57			STP4MJ 4TE 1DT 1
5	13	U	2.18	8223	B	R1	56		STP6MJ 2TE 1DT 1
5	13	V	8.89	8223	B	57			STP3MJ 3ULC3SC 1
5	13	X	2.61	8223	B	47			SC10
5	13	A1	1.09						
5	13	A2	0.91						
5	13	N	0.66						
5	13	V	1.02						
5	14		30.12	8212	2	TC	51		STP7STB1DT 2
5	15	A	14.87	8115	2	TC	51	58	STP3STB3MJ 2DT 2
5	15	B	0.47	8224	B	46			NU10
5	16		13.99	8115	2	TC	51		STB3STP3MJ 2DT 2
5	17		15.84	8115	2	46			STP6STB4

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.	Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
5	18	26.81	8212	2	TC	51	58	STP6STB3DT 1
5	19	8.06	8212	2	TC	51	58	STP4STB3MJ 2DT 1
5	20	11.22	8115	2	46			STP7STB3
5	21	12.61	8115	2	46			STB7STP3 1
5	22	11.79	8115	2	46			STP7STB3
5	23	A	11.76	8115	2	46		STB9DT 1
5	23	B	10.86	8115	2	46		STB7STP3
5	23	C	2.18	8224	3	46		STB8DT 2
5	24	A	13.81	8115	2	46		STB4TE 1STP4MJ 1
5	24	B	17.71	8115	2	46		STB3STP6MJ 1
5	25	A	3.62	8115	2	46		STB7STP2MJ 1
5	25	B	11.03	8224	B	46		FR3MJ 4STB3
5	26	A	5.44	8115	2	TC	51 58	STB5STP2MJ 2DT 1
5	26	B	4.39	8115	A	57		STB6TE 2PR 2
5	26	C	6.08	8115	A	47		SC6MJ 4
5	26	D	0.92	8223	B	TC	56	STB6TE 2PR 2
5	26	E	2.59	8223		52		STB7DT 3
5	26	F	1.23	8223	B	TC	56	STP5STB2TE 2DT 1
5	26	G	3.15	8223		52		STP7DT 3
5	26	N	1.1					
5	27	27.11	8115	2	46			STB5STP4DT 1
5	28	19.11	8115	2	46			STB5STP5
5	29	43.02	8115	2	46			STB6TE 2MJ 1JU 1
5	30	A	3.34	8224	B	46		MJ8STB2
5	30	B	5.73	8212	A	46		FR4TE 5DT 1
5	30	C	7.42	8212	2	46		STP7MJ 3
5	30	D	5.19	8115	2	46		STB5STP4DT 1
5	30	E	3.4	8115	2	46		STB9MJ 1
5	30	F	6.41	8115	A	46		CE8FR 1TE 1
5	31	A	1.06	8223	B	46		FR10
5	31	B	0.45	8223	B	TC	56	STP7MJ 2DT 1
5	31	C	6.55	8223	B	TC	56	STP7MJ 2DT 1
5	31	D	7.99	8115	A	46		STB9TE 1
5	31	E	3.55	8115	A	46		STB3FR 1TE 6
5	31	F	2.32	8223		52		STP7MJ 2DT 1
5	31	G	3.13	8521	B	TC	56	STP4MJ 4DT 2
5	31	H	2.3	8223		52		STP4MJ 4DT 2
5	31	I	0.27	8114	3	46		STB7JU 3
5	31	V	1.04					
5	32	A	7.15	8115	A	46		PIN10
5	32	B	5.28	8115	A	48		STB3TE 2MJ 5
5	32	C	4.71	8115	A	48		STB3FRP1MJ 4TE 2
5	32	D	0.75	8114	B	46		ULC10
5	32	V	0.96					
5	33	A	7.81	8115	A	48		FRP1STB3TE 2MJ 4
5	33	B	7.48	8115	A	46		PIN10
5	33	C	6.5	8115	A	48		FRP1STB2TE 2MJ 5
5	33	D	2.47	8115	A	48		PIN5MJ 2STB1TE 2
5	33	E	1.06	8223	B	46		ULC3MJ 4PR 2STP1
5	33	V	1.1					
5	34	A	20.07	8115	2	TC	51	STB4STP3TE 1DT 2
5	34	B	0.27	8115		55		STB7MJ 2DT 1
5	35	A	14.57	8115	2	46		STB6MJ 4
5	35	B	16.77	8115	2	TC	51 58	STB5MJ 2TE 2DT 1
5	36	A	9.78	8521	B	48		NU1MJ 7FRP1STB1
5	36	B	2.31	8223	3	TC	51 58	STB4STP3MJ 2DT 1
5	36	C	2.34	8212	2	TC	51	STP4STB2TE 2DT 2
5	36	E	11.72	8212	A	46		MJ7STP1CS 1PR 1
5	36	D	10.43	8212	2	TC	51 58	STP6MJ 2DT 2
5	36	N	0.5					
5	37	A	1.43	8223		55		STP6MJ 2DT 2
5	37	B	7.37	8521	3	48		MJ7STB2TE 1

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
5	37	C	17.75	8212	2	46			STP9MJ 1
5	37	D	0.24	8115	A	57			MJ4STB4TE 2
5	37	A	2.1						
5	38		18.3	8115	2	TC	51	58	STB4GO 2STP2TE 1DT 1
5	39	A	21.35	8115	2	TC	51	58	STB3STP3MJ 2DT 2
5	39	B	3.93	8115	2	TC	51	58	STB4STP2GO 2TE 1DT 1
5	39	C	2.37	8223	B	46			MJ7CS 3
5	39	D	3.37	8521	3	46			MJ3STB1CS 5VIT1
5	39	E	0.6	8212	2	TC	51		STB4STP3TE 2DT 1
5	40	A	10.91	8521	3	TC	51	58	STP4STB4MJ 1DT 1
5	40	B	9.84	8223	3	46			STP10
5	40	C	0.93	8223	B	46			MJ7CS 3
5	40	N	1.66						
5	41	A	9.06	8223	B	46			PIN8PI 1DT 1
5	41	B	18.12	8115	2	46			MJ3STP3STB2JU 2
5	41	C	0.62	8223	B	46			CS6MJ 3SL 1
5	41	N	0.66						
5	41	V1	0.78						
5	41	V2	0.53						
5	42	A	21.83	8521	B	46			FRP4STB3MJ 3
5	42	B	0.68	8223	B	46			PIN8MJ 2
5	42	C	3.16	8223	B	TC	51	58	FR7MJ 2STP1
5	42	D	2.86	8212	2	46			STP10
5	42	E	0.37	8212	2	46			STP10
5	43	A	7.7	8115	A	TC	51	58	MJ4FR 5STB1
5	43	B	35.58	8212	2	TC	51	58	STP7STB3
5	44	A	4.43	8115	A	TC	51	58	FR4MJ 5STB1
5	44	B	0.44	8223	B	46			MJ10
5	44	C	29.87	8212	2	TC	51	58	STP4STB2MJ 2DT 2
5	44	D	1.76	8224	B	TC	51	58	MJ7FR 3
5	44	E	1.88	8223	B	TC	51		MJ7FR 1STP2
5	45	A	10.97	8223	3	TC	51		STB3STP3TE 2DT 2
5	45	B	0.16	8223	B	TC	51		MJ8FR 2
5	45	C	1.19	8223	B	46			MJ7STP3
5	45	D	4.11	8521	B	TC	51		MJ5FRP3STB2
5	45	E	8.39	8223	3	48			STP7MJ 3
5	45	F	0.44	8223	B	TC	51		MJ7FR 3
5	46	A	14.23	8212	2	46			STP4STB2TE 2DT 2
5	46	B	1.41	8224	B	TC	51		MJ8STP2
5	46	C	6.82	8521	B	46			CS6STB3TE 1
5	46	D	0.42	8223	3	TC	58	52	STP3STB2TE 2MJ 2DT 1
5	46	E	6.07	8212	A	46			STP7MJ 3
5	47	A	10.79	8521	3	46			SC7STB1MJ 2
5	47	B	20.18	8223	B	46			STP3MJ 4JU 1VIT1SC 1
5	48	A	16.98	8521	B	46			FRP6STB3MJ 1
5	48	B	3.08	8223	B	TC	56		STB3STP4MJ 2DT 1
5	48	C	20.5	8223	B	48			TE5MJ 2FR 3
5	48	D	2.04	8212	A	47			SC10
5	48	E	0.86	8223	B	48			TE5FR 4NU 1
5	48	F	1.03	8223	B	57			STP4MJ 6
5	48	V1	0.95						
5	48	V2	0.54						
5	49	A	12.8	8115	A	41			STB5PA 2MJ 1TE 2
5	49	B	2.6	8115	A	46			VIT3STB3FR 2MJ 2
5	49	C	2.65	8223	3	TC	56		STP5STB2MJ 2DT 1
5	49	D	5.42	8223	B	47	48		SC10
5	49	E	4.2	8223	B	47			SC10
5	49	F	1.59	8223	B	47			SC10
5	49	G	12.32	8223	B	R1	56		STB5MJ 2TE 2DT 1
5	49	N	0.55						
5	50	A	23.39	8212	2	46			STP8STB1MJ 1
5	50	B	1.69	8115	A	46			PIN9STB1

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
5	50	C	3.43	8212	2	46			STP4STB4TE 1DT 1
5	51	A	41.51	8212	2	46			STP9STB1
5	51	B	3.94	8223	B	46			PIN10
5	51	N	0.93						
5	52	B	2.99	8521	B	46			FRP2STB3AR 2MJ 3
5	52	C	6.35	8212	2	46			STB1STP8MJ 1
5	52	D	4.18	8521	B	46			STB3MJ 4TE 2CS 1
5	52	E	0.77	8223	3	46			STP8DT 2
5	52	F	0.45	8115	2	46			STB10
5	53	A	20.75	8115	2	46			STP4STB3MJ 2DT 1
5	53	B	4.33	8521	3	46			GO4TE 3STB2DT 1
5	54	A	3.45	8521	B	46			MJ10
5	54	B	18.92	8521	3	46			GO3STB1STP3MJ 2DT 1
5	54	C	4.81	8224	B	46			PIN9MJ 1
5	55	A	11.84	8521	B	46			PIN9DT 1
5	55	B	6.03	8521	3	46			MJ1
5	55	C	25.92	8115	2	46			STB3STP5MJ 2
5	55	N	0.3						
5	56	A	5.3	8212	A	46			PIN10
5	56	B	4.45	8223	B	46			MJ9STP1
5	56	C	6.47	8212	2	46			STB3STP6MJ 1
5	56	N	0.25						
5	57	A	34.87	8212	B	47			SC10
5	57	B	20.52	8115	A	46			MJ8STB2
5	57	C	1.26	8223	B	TC	56		STB4MJ 2TE 2DT 2
5	58		4.82	8212	2	46			STP6CR 2MJ 2
5	59	A	13.19	8115	2	46			STB6STP3MJ 1
5	59	B	16.53	8521	3	46			MJ2TE 3STB2GO 2DT 1
5	60	A	19.26	8115	2	46			STB5TE 3MJ 1CR 1
5	60	B	1.08	8521	3	46			GO8STB2
5	60	C	5.08	8521	3	46			GO5MJ 1TE 3STB1
5	61		25.89	8521	3	46			GO5MJ 1TE 3STB1
5	62		4.62	8212	2	TC	51	58	STP3STB3TE 2DT 2
5	52	A	12.74	8521	B	46			PIN9STB1
5	6	E	9.63	8223	3	46			PIN9PI 1
6	1	A	6.99	8114	3	TC	51		STB4MJ 3GO 2TE 1
6	1	B	19.02	8513	2	46			STP5MJ 2TE 2CR 1
6	1	C	2.69	8513	2	TC	51		STP6MJ 3TE 1
6	2	A	49.9	8423	3	P3	51		GO6TE 2DT 2
6	2	B	7.18	8423	3	46			GO3MJ 3TE 2STB2
6	3		20.25	8423	3	46			GO6DT 2DM 2
6	4	A	26.39	8423	3	47			TE4FR 2STB2DT 2
6	4	B	8.46	8423	3	TC	51	58	GO4FR 2TE 2DT 2
6	5	A	31.85	8423	3	47			TE4FR 2MJ 2DT 2
6	5	B	4.36	8423	3	46			MJ7GO 3
6	5	C	2.37	8423	3	TC	51	58	GO4FR 2TE 2DT 2
6	5	M	0.01						
6	6	A	34.78	5331	2	47			GO3STB2TE 2DT 3
6	6	B	8.09	5331	2	47			TE4MJ 4DT 2
6	7		33.63	8311	2	TC	51		STB4STP2TE 2DT 2
6	8	A	0.76	8224	B	46			PIN5MJ 5
6	8	B	33.09	8224	3	46			STP8MJ 1CR 1
6	8	C	1.19	8224	B	46			MJ4STB3DT 3
6	8	D	0.71	8224	B	46			MJ10
6	8	E	1.95	8224	B	46			OT10
6	8	F	2.42	8224	3	46			STP10
6	8	G	0.89	8224	B	46			SC5MJ 5
6	8	H	1.2	8224	B	46			EX10
6	8	I	1.26	8311	B	46			MJ9STP1
6	8	J	1.07	8224	B	46			SC10
6	8	N	0.62						
6	9	A	40.88	8224	3				STP10

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
6	9	B	4.17	8224	3				MJ10
6	9	C	0.3	8224	B				MJ10
6	9	D	2.4	8224	3				MJ10
6	9	E	0.42	8224	B				MJ10
6	9	F	0.66	8224	B				MJ10
6	9	G	0.42	8224	B				MJ10
6	9	N1	0.54						
6	9	N2	0.34						
6	9	N3	0.31						
6	9	N4	0.15						
6	10	A	19.78	8521	3				STB5STP3DT 2
6	10	C	2.58	8224	3				MJ9DT 1
6	10	B	0.47	8224	3				STP8DT 2
6	10	N	1						
6	11		9.05	8115	2				STB4MJ 3TE 2CA 1
6	12	A	32.89	8114	3				STB6MJ 2TE 1DT 1
6	12	B	1.39	8114	B	46			MJ4FR 4SC 1PIN1
6	12	C	1.43	8114	3	46			FR5MJ 3PIN2
6	12	M	0.01						
6	13	A	21.9	8223	3				STP9DT 1
6	13	B	12.99	8223	3				STP9DT 1
6	13	C	0.78	8212	B	R1	56		STP7TE 2DT 1
6	14	A	35.48	8223	3	46			STP1
6	14	B	1.42	8223		52	56		STP8DT 2
6	14	D	9.46	8223	3				STP10
6	15	A	24.4	8223	3	46			STP10
6	15	B	4.35	8223	3				STP10
6	15	C	1.98	8513	B	46			MJ9DT 1
6	15	D	0.82	8212	B				PIN10
6	15	E	6.86	8223	B				MJ8DT 2
6	15	F	1.1	8513	B	46			STB6DT 2DM 2
6	15	N1	0.68						
6	15	N2	0.34						
6	16	A	16.85	8223	3				STP10
6	16	B	2.31	8212	B	46			EX9STB1
6	16	D	0.55	8223	B				MJ10
6	16	E	2	8223	B				NU7SC 2MJ 1
6	16	F	4.36	8223	B				MJ10
6	16	C	3.9	8223	3	46			STP10
6	16	N1	0.49						
6	16	N2	0.98						
6	17	A	2.13	8223	B	R1	56		STP7PA 2DT 1
6	17	B	5.21	8223	B	46			MJ9DT 1
6	17	C	26.61	8223	3	46			STP10
6	17	D	8.02	8223	B				MJ9DT 1
6	18	A	9.61	8115	B	46			STB5MJ 4VIT1
6	18	B	0.61	8115	A	47			SC10
6	18	C	6.34	8223	3	TC	51		STP9DT 1
6	18	E	1.99	8115	B	46			MJ4STP4DT 2
6	18	F	1.22	8223	B	46			VIT10
6	18	G	2.55	8223	B	46			MJ10
6	18	H	0.96	8223	B	46			MJ10
6	18	I	0.4	8223	3	46			STP10
6	18	J	0.45	8223	B	46			MJ10
6	18	K	0.29	8115	B	46			STB5MJ 5
6	18	M	4.05	8223	B	R1	56		STP7PA 2DT 1
6	18	N	4.44	8212	B	46			PIN8DT 2
6	18	D	1.16	8212	B	46			STP7DM 3
6	18	A	0.6						
6	18	V	1.3						
6	18	N1	0.25						
6	18	N2	0.43						

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
6	18	N3	0.13						
6	19	A	4.98	8115	B	R1	56		STB7TE 2DT 1
6	19	B	25.78	8115	A	46			STB6MJ 3DT 1
6	19	C	0.36	8115	B	46			FR7MJ 3
6	19	D	0.93	8115	B	46			STB9DT 1
6	19	E	0.88	8115	B	46			PIN8DR 1DT 1
6	19	F	1.6	8115	B	CJ	51		SC10
6	20	N	24.59						
6	21	A	2	8223	B	46			DD10
6	21	B	2.27	8223	B	46			OT10
6	21	C	0.62	8223	B	46			MJ3SL 3STB2GL 2
6	21	D	12.43	8223	B	46			MJ4SL 3OT 3
6	21	E	12.01	8223	B	46			MJ4FR 2OT 2SL 2
6	21	N	1.61						
6	22	A	18.96	8223	B	46			MJ4OT 4SL 2
6	22	B	2.11	8223	B	46			MJ6SL 4
6	22	N	1.54						
6	23	A	1.84	8223	B	46			SL10
6	23	N	18.34						
6	24	A	14.02	8114	3	TC	51	58	STB6MJ 2DT 2
6	24	B	9.4	8311	B	46			TE5MJ 4DT 1
6	24	C	15.81	8114	3	TC	51	58	STB6MJ 2DT 2
6	24	D	10.51	8311	B	48			TE5MJ 3DR 1DT 1
6	25	A	30.83	8511	9	41			STB7DT 3
6	25	B	15.53	8212	2	46			STB9DT 1
6	26	A	8.37	8223	B	R1	56		STP7PA 2DT 1
6	26	B	12.79	8223	3	TC	51		STP8DT 2
6	26	C	0.82	8223	B	46			PIN5MJ 4DT 1
6	26	D	0.71	8223	B	46			MJ8DT 2
6	26	E	11.6	8224	3	48			STP6MJ 3DT 1
6	26	F	0.4	8223	B	46			STP10
6	26	G	1.12	8224	3	46			STP8DT 2
6	27	A	29.99	8212	2	47			SC6MJ 2DT 2
6	27	B	13.19	8223	3	TC	51		STP8DT 2
6	28	A	2.71	8212	B	Z5	51		SC7DT 3
6	28	B	41.48	8212	2	46			STP10
6	28	C	2.81	8212	A	47			SC10
6	29	A	5.68	8212	B	48			STB4MJ 4DT 2
6	29	B	1.89	8212	2	48			STP8DT 2
6	29	C	1.01	8224	3	47			MJ8DT 2
6	29	D	1.16	8224	B	46			PIN5MJ 3DT 2
6	29	E	0.63	8224	B	46			MJ8DT 2
6	29	F	0.97	8224	B	46			MJ6STP4
6	29	G	0.35	8212	A	46			STP10
6	29	H	0.39	8513	B	46			TE8DT 2
6	29	I	13.94	8224	3	46			STP10
6	30	A	7.2	8513	A	47			SC10 0
6	30	B	1.18	8513	B	46			STB6PIN3DT 1
6	30	C	0.42	8223	B	48			PIN9DT 1
6	30	D	5.67	8212	2	46			STP9DT 1
6	30	E	1.76	8223	B	46			TE10
6	30	F	14.66	8223	3	TC	51		STP8DT 2
6	30	G	6.18	8115	A	47			SC10
6	30	H	1.72	8115	B	46			NU10
6	30	I	5.5	8223	3	TC	51		STP7MJ 2DT 1
6	31	A	6.11	8114	3	46			STB7VIT2ULC1
6	31	B	5.67	8115	A	47			SC8DT 2
6	31	C	17.13	8115	B	46			STB5MJ 2DT 3
6	31	D	1.76	8115		52	56		STB8DT 2
6	31	E	3.6	8115	B	Z5	51		SC7DT 3
6	31	F	4.82	8212	2	46			STP10
6	31	G	0.27	8223	B	46			MJ10

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
6	31	H	1.1	8223	B	46			MJ10
6	31	I	0.41	8212	A	46			MJ8STB2
6	31	J	6.79	8114	3	46			STB6SC 2MJ 2
6	31	K	4.33	8115	B	Z5	51		SC8DT 2
6	31	L	2.51	8115	B	46			STB7MJ 2DT 1
6	31	M	2.28	8223	3	46			STP8DT 2
6	31	O	0.33	8115	A	47			SC5DT 5
6	31	R	1.37	8115		55	56		STB8DT 2
6	31	P	0.97	8115	A	47			SC7MJ 3
6	31	N	2.05	8115	A	47			SC7MJ 3
6	32	A	4.57	8115	B	46			STP10
6	32	B	1.67	8115	B	46			STP10
6	32	C	0.82	8115	A	46			MJ10
6	32	E	10.55	8223	3	TC	51		STP8DT 2
6	32	F	3.3	8223	B	46			MJ5PIN2DT 3
6	32	G	2	8223	B	46			OT10
6	32	H	0.65	8223	B	46			MJ10
6	32	D	2.63	8223	3	47			SC7DT 3
6	32	V1	1.73						
6	32	V2	0.47						
6	32	N	1.34						
6	33	A	0.34	8223	B	46			SC10
6	33	B	7.05	8513	B	46			STP7DT 3
6	33	C	1.06	8513	B	48			MJ7TE 2FR 1
6	33	D	1.34	8223	B	46			VIT8EX 2
6	33	E	23.31	8223	3	46			STP10
6	33	F	1.24	8223	B	46			OT10
6	33	G	1.31	8223	B	46			OT10
6	33	H	1.14	8223	B	46			MJ10
6	33	I	1.27	8223	B	46			MJ8STP2
6	33	J	1.91	8223	B	46			MJ8VIT2
6	33	K	0.33	8223	B	57			STB6MJ 3PR 1
6	33	L	1.06	8223	B	46			MJ3TE 2VIT2STB2PR 1
6	34	A	41.92	8223	3	46			STP10
6	34	B	1.6	8223	B	46			MJ10
6	34	C	2.55	8223	B	46			MJ8DT 2
6	34	D	0.67	8223		52	56		STP8DT 2
6	34	E	1.17	8223	3	46			MJ10
6	34	F	0.61	8223		52	56		STP8DT 2
6	34	G	0.21	8223		52	56		STP8DT 2
6	34	H	1.81	8223	3	TC	51		STP8DT 2
6	34	I	0.48	8223	B	46			MJ7VIT3
6	34	J	0.47	8223		52	56		STP8DT 2
6	34	L	0.55	8223		52	56		STP8DT 2
6	34	K	0.87	8223	3	TC	51		STP8DT 2
6	34	N1	4.27						
6	34	N2	0.22						
6	34	N3	0.88						
6	35	A	1.21	8223		52	56		STP8DT 2
6	35	B	4.19	8223	3	46			MJ7VIT1STP1EX 1
6	35	C	0.56	8223		52	56		STP8DT 2
6	35	D	2.05	8114	3	TC	51		STB8DT 2
6	35	F	30.62	8223	3	46			STP10
6	35	G	0.87	8223	B	46			MJ8STP1VIT1
6	35	H	1.48	8311	B	46			FR6MJ 3STB1
6	35	E	0.26	8223		52	56		STP8DT 2
6	36		28.73	8521	3	TC	51		STB4STP4DT 2
6	37		24.2	8114	3	TC	51	58	STB6MJ 2DT 2
6	38	A	6.65	8223	B	46			FR4OT 4PIN1NU 1
6	38	B	5.03	8223	B	R1	56		STP7PA 2DT 1
6	38	C	1.8	8223	B	46			PIN10
6	38	D	4.06	8311	B	46			FR5OT 3STB1PIN1

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul Ocolului Silvic Babadag

U.P.	U.a.		Suprafața	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția țel
6	38	E	3.12	8223	B	47			SC10
6	38	F	9.41	8223	B	46			FR4MJ 3STB3
6	38	G	1.38	8223	3	TC	51		STP8DT 2
6	38	H	1.64	8223	B	46			PIN10
6	38	A	1.67						
6	39	A	8.35	8223	3	46			STB10
6	39	B	21.78	8521	3	46			STB8STP2
6	39	C	6.61	8223	B	R1	56		STP7PA 2DT 1
6	39	D	0.62	8223	B	46			SC10
6	39	E	1.33	8223	B	47			SC10
6	40	A	23.49	8212	B	46			SC10
6	40	B	13.16	8223	3	46			FR8STB1DT 1
6	40	A	2.26						
6	41	A	22.29	8521	3	TC	51		STB7STP2DT 1
6	41	B	19.43	8521	3	TC	51		STB7STP2DT 1
6	42	A	26.74	8521	3	TC	51		STB6STP2DT 2
6	42	B	17.96	8521	3	TC	51		STB6STP3DT 1
6	43		34.64	8521	3	46			STB7STP3
6	44		27.34	8521	3	TC	51		STB6STP3DT 1
6	45		32.08	8521	3	46			STB7STP3
6	46	A	35.24	8521	3	TC	51		STB6STP3DT 1
6	46	B	5.4	8223		52	56		STP8DT 2
6	47	A	11.1	8114	3	46			STB7MJ 3
6	47	B	10.75	8114	3	56			STB5MJ 2VIT2PR 1
6	47	D	11.14	8114		55	56		STB8DT 2
6	47	C	0.48	8114	B	46			MJ10 0 0 0 0 0
6	48	A	24.71	8114	3	46			MJ7STB3
6	48	B	16.98	8114		55	56		STB8DT 2
6	48	C	1.12	8114	8	R1	56		STP7PA 2DT 1
6	48	D	3	8114		52	56		STB8DT 2
6	49	A	7.09	8212	2	47			MJ9SC 1
6	49	C	1.2	8212	B	46			PIN10
6	49	D	1.31	8212	B	46			MJ10
6	49	E	0.76	8223		52	56		STP8DT 2
6	49	F	2.7	8223	B	46			MJ7OT 3
6	49	G	2.42	8223		52	56		STP8DT 2
6	49	I	0.97	8223	B	46			MJ10
6	49	H	1.16	8223		52	56		STP8DT 2
6	49	B	1.88	8223	B	46			PIN10
6	49	N	5.66						
6	50	A	14.38	8115	A	46			FR5STB3DT 2
6	50	B	7.41	8115	2	57			MJ7STB3
6	50	C	5.2	8115	B	46			MJ9STB1
6	51	A	31.05	8115	B	46			MJ7STB2VIT1
6	51	N	0.51						
6	52	A	9.99	8511	A	46			FR5STB3DT 2
6	52	B	0.87	8212	A	46			OT6MJ 4
6	52	C	18.68	8511	9	46			STB5MJ 3DT 2
6	52	D	1.54	8511	A	48			MJ9DT 1
6	52	A1	0.5						
6	52	A2	0.36						
6	53	A	55.75	8513	A	46			MJ6STB3FR 1
6	53	B	3.64	8513	A	46			MJ6STB2VIT1PR 1
6	54	A	0.51	8223	B	46			ULC10
6	54	B	5.37	8223	B	46			PIN9ULC1
6	54	C	0.86	8223	B	46			ULC7PIN3
6	54	N	3.11						
6	55		1.78	8223	B	46			ULC7PIN3
6	4	C	3.55	8423	3	46			GO5TE 3FR 2
6	12	D	15.1	8114	3				STB6MJ 2TE 1DT 1
6	28	V	0.85						
6	18	L	0.5	8115	B	46			MJ10
6	14	C	4.17	8223	3				STP10

LEGENDA:

Caracterul actual al tipului de pădure:

<i>Cod</i>	<i>Denumire</i>
1	Natural fundamental prod.sup.
2	Natural fundamental prod.mijl.
3	Natural fundamental prod.inf.
4	Natural fundamental subprod.
5	Parțial derivat
6	Total derivat de prod.sup.
7	Total derivat de prod.mijl.
8	Total derivat de prod.inf.
9	Artificial de prod.sup.
A	Artificial de prod.mijl.
B	Artificial de prod.inf.
C	Tânăr nedefinit

Lucrări propuse:

<i>Cod</i>	<i>Denumire</i>
40	Degajări, Completări
41	Degajări
42	Degajări întârziate
44	Emondaj
45	Elagaj artificial
46	Tăieri igienă
47	Curățiri
48	Rărituri
51	Ajutorarea reg.naturale.
52	Împăduriri (după t.de regen.)
53	Împăduriri (fără t.de regen.)
54	Completări
55	Împăduriri (poieni și goluri.)
56	Îngrijirea culturilor
57	Îngrijirea culturilor, Completari
58	Îngrijirea semințișului
59	Îngrijirea semințișului, Împăd.
CJ	Crâng – T.de jos
CZ	Crâng – T.căzănire
R0	T.igienă (T.rase, benzi dec.II)
R1	T.rase, Împăd
TC	T.de conservare
Z0	T.igienă (T.crâng, dec II)
Z5	T.crâng, Împăd.
P0	T. progressive în dec. II
P1	T. progressive însămânțare
P2	T. progressive (p. în lumină)
P3	T. progressive (însămânțare, p.în lumină)
P5	T. progressive (racordare), împăduriri
P7	T. progressive (p.în lumină, racordare), împăduriri

CUPRINS

A. Informații privind planul supus aprobării	5
A.0. Legislația utilizată și glosar de termeni utilizați în proiect	5
A.0.1. Legislație românească privind evaluarea de mediu pentru planuri programe, stabilirea ariilor naturale protejate, amenajarea pădurilor	5
A.0.2. Glosar de termeni conform legislației de mediu	6
A.0.3. Glosar de termeni conform legislației de păduri	8
A.0.4. Glosar de termeni conform “NATURA 2000”	13
A.1. Informații privind planul (amenajamentul silvic)	15
A.1.1. Denumire plan	15
A.1.2. Descriere plan	15
A.1.3. Structura și conținutul planului (amenajamentului silvic)	16
A.1.4. Relația amenajamentului silvic cu alte planuri și programe relevante	17
A.1.5. Obiectivele planului	18
A.1.6. Informații privind producția care se va realiza	18
A.1.7. Informații despre materiile prime, substanțele sau preparatele chimice utilizate	25
A.2. Localizarea geografică și administrativă	25
A.2.1. Localizarea geografică și administrativă a O.S. Babadag	25
A.2.2. Coordonatele Stereo 70	26
A.3. Modificări fizice ce decurg din plan	26
A.4. Resurse naturale necesare implementării planului	27
A.5. Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea planului	27
A.6. Emisii și deșeuri generate de plan și modalitatea de eliminare a acestora	28
A.7. Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția anului planului	29
A.8. Serviciile suplimentare solicitate de implementarea planului	29
A.9. Durata funcționării planului	29
A.10. Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării planului	29
A.11. Descrierea proceselor tehnologice ale planului	29
A.12. Caracteristicile proiectelor sau planurilor existente, propuse sau aprobate ce pot genera impact cumulativ cu planul care este în procedura de evaluare și care pot afecta aria naturală protejată de interes comunitar	30
A.13. Alte informații solicitate de către autoritatea competentă pentru protecția mediului	30

B. Informații privind ariile naturale protejate de interes comunitar afectate de implementarea planului	31
B.1. Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar și de protecție specială avifaunistică: suprafața, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea planului etc.	31
B.1.1. Situl de importanță comunitară ROSCI0201 – Podișul Nord Dobrogean	31
B.1.2. Situl de importanță comunitară ROSCI0060 – Dealurile Agighiolului	38
B.1.3. Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0091 – Pădurea Babadag	43
B.1.4. Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0100 – Stepa Casimcea	48
B.1.5. Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0031 – Delta Dunării Și Complexul Razim - Sinoie	51
B.1.6. Rezervații naturale din perimetrul teritorial al Ocolului silvic Babadag care pot fi afectate prin implementarea planului	63
B.2. Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața planului, menționate în formularul standard al ariilor naturale de interes comunitar și de protecție specială avifaunistică	70
B.2.1. Tipuri de habitate din amenajamentul Ocolului silvic Babadag prezente în siturile de importanță comunitară – Dealurile Agighiolului (ROSCI0060) și Podișul Nord Dobrogean (ROSCI0201)	71
B.2.2. Descrierea speciilor de interes comunitar existente în formularele standard a ariilor natural protejate din limitele teritoriale ale O.S.Babadag	78
B.2.2.1. Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE	78
B.2.2.2. Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE	83
B.2.2.3. Specii de nevertebrate enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE	92
B.2.2.4. Specii de plante enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 93/43/CEE	96
B.2.2.5. Specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC	101
B3. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora	226
B4. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar	226

B5. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate	228
B6. Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor natural protejate de interes comunitar	228
B7. Obiectivele de conservare a ariilor natural protejate de interes comunitar, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management	229
B8. Descrierea stării actuale de conservare a ariilor natural protejate de interes comunitar, inclusiv evoluții/schimbări care se pot produce în viitor	230
B9. Alte informații relevante privind conservare ariilor naturale protejate de interes comunitar, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a ariilor naturale protejate de interes comunitar	232
C. Identificarea și evaluarea impactului	233
C.1. Identificarea impactului	233
C.1.1. Impactul actual	250
C.1.2. Impactul prognozat prin implemnetarea planului asupra factorilor de mediu	251
C.2. Impactul planului asupra ariei naturale protejate/habitatelor existente și integrității sitului	254
C.2.1. Impactul prognozat asupra populațiilor de plante și animale	267
C.2.2. Impactul prognozat asupra nevertebratelor	270
C.2.3. Impactul prognozat asupra vertebratelor	274
C.2.4. Impactul cumulativ generat de planuri și proiecte existente, propuse sau aprobate	279
C.2.5. Analiza impactului rezidual asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar	280
C.3. Cuantificarea impactului asupra biodiversității locale pe baza indicatorilor cheie	280
C.3.1. Procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut	280
C.3.2. Procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar	280
C.3.3. Fragmentarea habitatelor de interes comunitar (exprimată în procente)	280
C.3.4. Durata sau persistența fragmentării	280
C.3.5. Durata sau persistența fperturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar	280
C.3.6. Schimbări în densitatea populației (număr de indivizi/ suprafață	281
C.3.7. Scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea PP	281

C.3.8. Indicatori chimici cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate de interes comunitar	281
C.4. Evaluarea impactului cauzat de plan fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului	281
C.5 Evaluarea impactului rezidual care va rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului	282
C.6. Evaluarea impactului cumulativ al planului propus cu alte planuri și proiecte fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului	282
C.7 Evaluarea impactului rezidual care rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului pentru planul propus cu alte planuri și proiecte	282
D. Măsuri de reducere a impactului	283
D.1. Identificarea și descrierea măsurilor de reducere care vor fi implementate pentru fiecare specie și/sau tip de habitat afectat de plan și modul în care acestea vor reduce/elimina impactul negativ asupra ariei naturale protejate de interes comunitar	283
D.2 Prezentarea calendarului implementării și monitorizării măsurilor de reducere a impactului	302
D.3. Programul de monitorizare	303
E. Metode utilizate pentru culegerea informațiilor privind speciile și/sau habitatele de interes comunitar afectate	304
E.1. Descrierea metodelor de studio	304
F. Concluzii	312
G. Bibliografie	314
H. Anexe – Hărți	319

**Curriculum vitae
Europass**

Informații personale

Nume / Prenume	SCĂRLĂTESCU Virgil
Adresă	Str. Ion Giurculescu, nr. 63, cod 115100, Câmpulung, județul Argeș, România
Telefon	0348/520495 Mobil: 0788/187028
Fax	0348/819098
E-mail	virgils_ro@yahoo.com
Naționalitate	Română
Data nașterii	04.03.1972
Sex	Masculin

**Locul de muncă vizat /
Domeniul ocupațional**

Silvicultură – Cercetare științifică

Experiența profesională

Perioada	1998 până în prezent
Funcția sau postul ocupat	Cercetător științific gradul III
Activități și responsabilități principale	Coordonator și colaborator proiecte de cercetare
Numele și adresa angajatorului	Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, b-dul Eroilor, nr 128, Voluntari, județul Ilfov, România
Tipul activității sau sectorul de activitate	Ecologie forestieră, genetică forestieră, silvotehnică forestieră

Educație și formare

Perioada	1991 – 1996
Calificarea / diploma obținută	Inginer silvic
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	Cultura Plantelor Forestiere, Ingineria Mediului
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea Transilvania din Brașov – Facultatea de Silvicultură și Exploatarea Forestiere
Perioada	1996 - 1997
Calificarea / diploma obținută	Master/Magister

Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	Biotehnologii Moderne															
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea Transilvania din Brașov – Facultatea de Silvicultură și Exploatare Forestiere															
Perioada	2001 – 2008															
Calificarea / diploma obținută	Doctor în silvicultură															
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	Ecologie forestieră															
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea Transilvania din Brașov															
Aptitudini și competențe personale																
Limba maternă	Română															
Limba străină cunoscută																
Autoevaluare																
<i>Nivel european (*)</i>																
Engleză	<table border="0"> <thead> <tr> <th colspan="2">Înțelegere</th> <th colspan="2">Vorbire</th> <th>Scriere</th> </tr> <tr> <td>Ascultare</td> <td>Citire</td> <td>Participare la conversație</td> <td>Discurs oral</td> <td>Exprimare scrisă</td> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>C1 Utilizator experimentat</td> <td>C2 Utilizator experimentat</td> <td>B2 Utilizator independent</td> <td>B2 Utilizator independent</td> <td>C1 Utilizator experimentat</td> </tr> </tbody> </table>	Înțelegere		Vorbire		Scriere	Ascultare	Citire	Participare la conversație	Discurs oral	Exprimare scrisă	C1 Utilizator experimentat	C2 Utilizator experimentat	B2 Utilizator independent	B2 Utilizator independent	C1 Utilizator experimentat
Înțelegere		Vorbire		Scriere												
Ascultare	Citire	Participare la conversație	Discurs oral	Exprimare scrisă												
C1 Utilizator experimentat	C2 Utilizator experimentat	B2 Utilizator independent	B2 Utilizator independent	C1 Utilizator experimentat												
(*) <u>Nivelul Cadrului European Comun de Referință Pentru Limbi Străine</u>																
Competențe și abilități sociale	Spirit de echipă, bune abilități de comunicare și de colaborare cu alți cercetători.															
Competențe și aptitudini organizatorice	- responsabil și colaborator de proiecte de cercetare în domeniul ariilor protejate și ecologie forestieră în care am dobândit experiență organizatorică, de coordonare și colaborare cu personalul din echipa de lucru dar și cu alte departamente și institute de cercetare sau diferite organizații - lucru în echipe multidisciplinare, colaborând cu specialiști din ecologie forestieră, genetică forestieră, și silvotehnică															
Competențe și aptitudini tehnice	- Responsabil și colaborator proiecte de cercetare din silvicultură (v. anexa) - Expert tehnic judiciar – Specializările Silvicultură și Exploatare Forestiere - Persoană fizică atestată - îmbunătățiri funciare din domeniul silvic															
Competențe și aptitudini de utilizare a calculatorului	Microsoft Windows, Microsoft Office, AutoCAD															

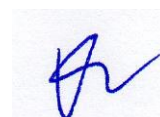
Alte competențe și aptitudini	Pasionat de investitii in industria financiara
Permis de conducere	Categoria B
Informații suplimentare	
Anexe	Lista lucrărilor elaborate și publicate Experiența acumulată în programe naționale/internaționale

Data completării:

August 2015

Titular

Virgil SCĂRLĂTESCU

**Curriculum vitae
Europass**

INFORMAȚII PERSONALE

Nume **PĂUNESCU SILVIU**
 Adresă(e) Cal. Craiovei, nr. 103, Bl.A2, Sc.B, Ap.5, Cod. 110218, Pitești, Romania
 Telefon(oane) Fix: 0348.415901;0248.220397 Mobil: 0723510307
 Fax(uri) 0248.223077
 E-mail(uri) silviupaunescu.pitesti@yahoo.com
 Naționalitate(-tăți) română
 Data nașterii 29.03.1968
 Sex masculin
 Stare civilă căsătorit

**EXPERIENȚA
PROFESIONALĂ**

Perioada (de la – până la)	Mai, 2004 - ...	Iunie, 2001 - Mai, 2004	Mai, 1998 - Iunie, 2001	Aprilie, 1995 - Mai, 1998	August, 1992 - Aprilie, 1995
Numele și adresa angajatorului	Institutul de Cercetari si Amenajari Silvice (ICAS) Pitești				
Tipul activității sau sectorul de activitate	Dezvoltare – Stațiunea ICAS Pitești				
Funcția sau postul ocupat	IDT I	IDT II	IDT II	IDT	Inginer
Principalele activități și responsabilități	Șef proiect - coordonare și elaborare amenajamente silvice, studii ș.a.	Șef proiect - coordonare și elaborare amenajamente silvice	Inginer dezvoltare - elaborare amenajamente silvice	Inginer dezvoltare - elaborare amenajamente silvice	elaborare amenajamente silvice

**EDUCAȚIE ȘI
FORMARE**

Perioada (de la – până la) Oct.2010 ... Sept, 1987 - iulie, 1992
 Numele și tipul instituției de învățământ și al organizației profesionale prin care s-a realizat formarea profesională Universitatea “Transilvania” Brasov, Facultatea de Silvicultură si Exploataři Forestiere
 Domeniul studiat / aptitudini ocupaționale Silvicultură silvicultura
 Tipul calificării / diploma obținută Doctorand în silvicultură Inginer silvic
 Nivelul de clasificarea formei de instruire/ învățământ în sistemul național sau internațional superior

<p>APTITUDINI ȘI COMPETENȚE PERSONALE dobândite în cursul vieții și carierei dar care nu sunt recunoscute neapărat printr-un certificat sau diplomă</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Atestat MMP ca șef de proiect pentru lucrări de amenajarea pădurilor – Certificat de atestare Nr.50/06.10.2010 • Atestat MMP în domeniile: <ul style="list-style-type: none"> - Proiectare -efectuarea studiilor de teren și elaborarea documentațiilor tehnico-economice pentru lucrările de îmbunătățiri funciare din domeniul silvic; - Execuție – efectuarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic – Certificat Nr.1381/07.10.2010. • Atestat ca expert care certifică, din punct de vedere tehnic, calitatea lucrărilor de amenajarea pădurilor – Certificat de atestare Nr.13/10.11.2010 																								
<p>Limba maternă Autoevaluare</p>	<p>română</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th colspan="2">Înțelegere</th> <th colspan="2">Vorbire</th> <th>Sciere</th> </tr> <tr> <th></th> <th>Ascultare</th> <th>Citire</th> <th>Participare la conversație</th> <th>Discurs oral</th> <th>Exprimare scrisă</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Germană</td> <td>mediu</td> <td>bine</td> <td>mediu</td> <td>mediu</td> <td>mediu</td> </tr> <tr> <td>Franceză</td> <td>mediu</td> <td>mediu</td> <td>mediu</td> <td>mediu</td> <td>satisfăcător</td> </tr> </tbody> </table>		Înțelegere		Vorbire		Sciere		Ascultare	Citire	Participare la conversație	Discurs oral	Exprimare scrisă	Germană	mediu	bine	mediu	mediu	mediu	Franceză	mediu	mediu	mediu	mediu	satisfăcător
	Înțelegere		Vorbire		Sciere																				
	Ascultare	Citire	Participare la conversație	Discurs oral	Exprimare scrisă																				
Germană	mediu	bine	mediu	mediu	mediu																				
Franceză	mediu	mediu	mediu	mediu	satisfăcător																				
<p>Competențe și abilități sociale</p>	<p>Bună colaborare socio-profesională Acumularea de noi cunoștințe Spirit de echipă</p>																								
<p>Aptitudini și competențe organizatorice</p>	<p>Șef proiect – 2002 Șef Atelier – 2004 Șef Stațiune – 2006</p>																								
<p>Aptitudini și competențe tehnice</p>	<p>Operare PC</p>																								
<p>Permis(e) de conducere Informații suplimentare</p>	<p>Categ B persoane de contact (referințe): ing. Boboc Constantin – expert CTAP</p>																								

Data completării

August 2015

Titular

Păunescu Silviu

Curriculum vitae

Informații personale	
Nume / Prenume	Bratescu Radu Ionut
Adresă(e)	Bld. Petrochimiștilor, nr. 9, bl. B28, sc.C, etaj 1, ap. 5, Pitești, jud. Argeș, România
Telefon(oane)	Fix: 0348808803 Mobil: 0745267918
Fax(uri)	-
E-mail(uri)	radubratescu@gmail.com
Naționalitate(-tăți)	Română
Data nașterii	17.04.1977, localitatea Câmpulung, jud. Argeș
Sex	masculin
Locul de muncă vizat / Domeniul ocupațional	-
Experiența profesională	
Perioada	- 2008 – în prezent; - 2002 – 2008.
Funcția sau postul ocupat	- șef proiect; - inginer proiectant.
Activități și responsabilități principale	- îndrumarea și controlul lucrărilor de amenajarea pădurilor; - descrieri parcelare; - elaborarea documentațiilor pentru obținerea avizului de mediu a amenajamentelor; - elaborarea amenajamentelor. - elaborarea studiilor generale pentru ocoalele silvice primite în responsabilitate; - elaborarea documentațiilor privind studiile adiționale de prelungire a valabilității amenajamentelor; - elaborarea documentațiilor privind studiile adiționale de modificare a prevederilor amenajamentelor; - participarea la elaborarea altor tipuri de lucrări specifice activității de amenajare a pădurilor.
Numele și adresa angajatorului	- I.N.C.D.S. „Marin Drăcea” – S.C.D.E.P. Pitești
Tipul activității sau sectorul de activitate	dezvoltare tehnologică – amenajarea pădurilor
Educație și formare	
Perioada	- 1996 -2001 – Facultatea de silvicultură și exploatare forestiere; - 1992-1995 - Liceul teoretic
Calificarea / diploma obținută	- Inginer – specialitatea : silvicultură; - diplomă de bacalaureat
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	amenajarea pădurilor, topografie, silvicultură, împăduriri, dendrologie, dendrometrie, soluri și stațiuni forestiere, calculatoare, vânătoare, drumuri, etc. - cultură generală
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Facultatea de silvicultură și exploatare forestiere Brașov; Liceul teoretic Dinicu Golescu
Nivelul în clasificarea națională sau internațională	Învățământ superior de lungă durată; -învățământ mediu
Aptitudini și competențe personale	
Limba(i) maternă(e)	română

Limba(i) străină(e) cunoscută(e)

Autoevaluare
Nivel european (*)

Limba
engleză

Înțelegere				Vorbire				Scriere	
Ascultare		Citire		Participare la conversație		Discurs oral		Exprimare scrisă	
B1	Utilizator independent	B1	Utilizator independent	B1	Utilizator independent	B1	Utilizator independent	B1	Utilizator independent

Competențe și abilități sociale

- lucru în echipă, abilități de comunicare și înțelegere interpersonală;
- abilități privind gestionarea conflictelor, negocieri, relații publice;
- gândire practică, analitică și strategică.

Competențe și aptitudini organizatorice

- capacitate de analiză și sinteză, de organizare, gestionare și coordonare a activităților care necesită rezultate concrete;
- abilități de coordonare, conducere și de monitorizare, de negociere și de mediere a conflictelor, precum și de cooperare multidisciplinară;
- spirit de inițiativă, integritate și onestitate;
- autodidact, interes permanent în dezvoltarea competențelor.

Competențe și aptitudini tehnice

Cunoștințe pentru utilizarea echipamentelor tehnice din dotare.

Competențe și aptitudini de utilizare a calculatorului

MS Office; Autocad.

Competențe și aptitudini artistice

-

Alte competențe și aptitudini

-Expert tehnic judiciar – Specialitatea Silvicultură.

Permis(e) de conducere

Categoria BE; CE

Informații suplimentare

Persoane de contact și referințe: Ing Silviu Păunescu - I.N.C.D.S. „Marin Drăcea” – S.C.D.E.P. Pitești

Titular

Radu Brătescu

